

پوخته‌ی عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح
ئه‌ه‌لی سووننه‌و جه‌م‌اعه

وه‌ر‌گیرانی

نَاصِحٌ سَبْلُ الْهَيْمِ سَبْأُ زَانِي

نور‌سینی

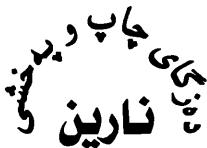
عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَبْرِي

مرکز چاپ و نشر
نارین

نمای کتیب: پوخته‌ی عقیده‌ی سه‌له‌ی صالح.
نویسنده: عبد الله بن عبد الحمید الأثری.
ویرایش: ناصح نبیراهیم سازانی.
نقشه و سالی چاپ: چاپی یه‌که‌م، سالی ۲۰۲۲.
نماری سپاردن: (۲۷۵۲)ی سالی (۲۰۱۲) ی پیدراوه.

مهر و لایز / بازارپی زانست بق کتیب و چاپه‌منی
Website: www.nareenpub.com
E-mail: nareenpub@gmail.com
مقیایل: ۰۰۹۶۴۷۷۳۴۰۶۱۰۱۰

پوختەى عەقىدەى سەلەفى صالح

ئەھلى سوننە و جەماعە

نووسىنى

عبد الله بن عبد الحميد الأثري

وەرگىرانى

ناصر ئىبراھىم سازانى

كۆمەلنى لە زانا پايەبەرزەكان بېيدا چوونەتەو و بېشەككيان بۇ نوسىوو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ رَبَّنَا نَقْبَلُ مِنْكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ (١٢٧) سورة البقرة: ١٢٧.

واته: خواجه نه م کرده وه مان لی گبرا بکه به پاستی هه رتوی بیسه ری زانا.

پیش‌ه‌کی وەرگێڕ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَاشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَاشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

له‌پێش هاتنی دینی پاکی ئیسلامدا نه‌فامی بالی ره‌شی کێش‌ابوو به‌سه‌ر
خه‌لکدا، مۆفه‌کان له‌ تاریکیه‌کانی بت په‌رستی و هاوبه‌ش بۆ خوا داناندا ده‌ژیان و
سه‌رگه‌ردان بوون و به‌دوور بوون له‌ یه‌کتا‌په‌رستی، تیره‌ و هۆزه‌کان جه‌نگ و
هه‌ریان بوو یه‌کتریان ده‌کوشت، خاوه‌ن ده‌سه‌لات بی‌ ده‌سه‌لاتی ده‌چه‌وسانده‌وه‌،
مۆفه‌کان ده‌کرانه‌ به‌نده‌و کۆیله‌، مافی خزمایه‌تی و دراوسێیه‌تیان نه‌ده‌پاراست،
ئافه‌ره‌تان به‌ش خورواو بوون و به‌سوک سه‌یر ده‌کران، کچان زینده‌ به‌چال ده‌کران،
هه‌تا خۆری ئیسلام هه‌له‌هات و دپی به‌ شه‌وه‌زه‌نگی نه‌فامی دا، خوای گه‌وره‌ به‌
به‌زه‌یی و میهره‌بانی خۆی موحه‌ممه‌دی (صلی الله علیه وسلم) ره‌وانه‌کرد؛ هه‌تا
مۆفه‌کان له‌به‌ندایه‌تی به‌نده‌کانه‌وه‌ رزگار بکات بۆ به‌ندایه‌تی خوای تاقانه‌، له‌زۆلم
و ستمی ناینه‌کانه‌وه‌ بۆ دادپه‌روه‌ری ئیسلام، له‌ته‌نگی ژیا‌نی دنیاوه‌ بۆ فراوانی
دوا‌پۆژ.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) سیانزه‌ سال له‌ مه‌ککه‌ شه‌و و رۆژ به‌بی‌
وچان له‌سه‌ر ئه‌م بانگه‌وازه‌ به‌رده‌وام بوو، له‌پێناوی ئه‌وه‌دا که عه‌قیده‌و
بیروباوه‌پی ئیسلام له‌دل و ده‌رونی هه‌واله‌کانیدا بچه‌سپێنێت و دامه‌زراویان بکات
له‌سه‌ر به‌ ته‌نیا خوا‌په‌رستی، بۆیه‌ جێگه‌ی خۆیه‌تی موسوڵمانان بایه‌خ بده‌ن به‌
فێزیبونی ئه‌و عه‌قیده‌و بیروباوه‌په‌ که پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)
هێناویه‌تی و؛ هه‌وه‌لان (صحابه‌)و شوێنه‌که‌وتوان (تابعین)و شوێنه‌که‌وتوانیان
له‌سه‌ری بوون و به‌ چاکی جێبه‌جێیان کردوه‌، چونکه‌ به‌وه‌ نه‌بی‌ چاکسازی
ناکړیت.

شهیانی نفرین لیکراو شه و رۆژ له که‌میدایه بۆ فریودانی موسولمانان و لادانیان له‌سه‌ر ریتی راست و شتواندنی عقیده‌و بیروباوه‌ریان، هه‌روه‌ها راپێچ کردنیان به‌ره‌و تاریکیه‌کانی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان، هه‌روک له‌م فه‌رموده‌ قودسیه‌دا ها‌توه‌:

(وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي خُنَفَاءَ كُلَّهُمْ، وَأَنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَاثَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ، وَخَرَّمْتُ عَلَيْهِمْ مَا أَخَلَلْتُ لَهُمْ، وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي مَا لَمْ أُنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا) رواه مسلم: (۲۸۶۵).

واته: من به‌نده‌کانی خۆم به‌پاک‌ی به‌دیهێتاون له‌سه‌ر خوا به‌ ته‌نها په‌رستی، به‌لام شه‌یتانه‌کان بۆ لایان ده‌چن و فێلیان لێ ده‌کن و ده‌یان خه‌له‌تێتن و له‌رتنی راست لایان ده‌ده‌ن، ئه‌وه‌ی که‌ من بۆم خه‌لال کردوێ لێیان حه‌رام ده‌که‌ن، فه‌رمانیشیان پێده‌که‌ن که‌ هاوه‌ڵ و شه‌ریکم بۆ دا‌بنێن!

ئه‌م کتێبه‌ به‌نرخه‌ی بڕیژم شیخ (عبدالله الأثري) باسیکی زۆر گرنگه‌ سه‌باره‌ت به‌ عقیده‌و بیروباوه‌پی ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌؛ مانای عقیده‌ی ئیسلامی زۆر به‌جوانی رونکردوته‌وه‌ له‌ژێر رۆشنایی قورئان و سوننه‌تدا؛ بۆیه‌ پێویسته‌ له‌ کتێبخانه‌ی هه‌موو موسولمانێکدا هه‌بێ و منداڵه‌کانیانی له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌ بکه‌ن، له‌به‌ر به‌پێزی باسه‌که‌ی و له‌سه‌ر داوا‌ی نوسه‌ر خۆی ئێمه‌ش هه‌ستاین به‌وه‌رگێترانی بۆ زمانی شه‌یرینی کوردی، به‌و هیوا‌یه‌ی خوێنه‌رانی کورد لێی به‌هره‌مه‌ند ببن و شوێن عقیده‌و بیروباوه‌پی سه‌ل‌فی صالح ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ بکه‌ون به‌پاستی؛ نه‌ک شوێنی عقیده‌ی چه‌وتی ده‌سته‌و تاقمه‌ گومپا‌و سه‌رلێ شتواوه‌کان.

ئه‌م زانا پایه‌ به‌رزانه‌ پێشه‌کیان بۆ کتێبه‌که‌ی نوسیوه‌و په‌سه‌ندیان کردوه‌و:

۱- (شیخ عبد الله بن عبد العزيز العقیل).

۲- (شیخ العلامة عبد الله بن عبد الرحمن الجبرین).

- ۳- (شیخ العلامة صالح بن فوزان الفوزان).
- ۴- (شیخ العلامة القاضي محمد بن اسماعیل العمرانی).
- ۵- (شیخ صالح بن عبد العزیز آل الشیخ).
- ۶- (شیخ العلامة صالح بن عبد الرحمن الحصین).
- ۷- (شیخ محمد بن ابراهیم شقرة).
- ۸- (شیخ الجلیل الدكتور الامین الحاج محمد).
- ۹- (شیخ سعود بن ابراهیم الشریم).
- ۱۰- (الأستاذ ناصر بن عبد الکریم العقل).
- ۱۱- (الأستاذ الدكتور محمد بن عبد الرحمن الحمیس).
- ۱۲- (شیخ الدكتور ماهر بن یاسین الفحل).
- ۱۳- (الدكتور عبد المحسن بن عبد العزیز العسکر).
- ۱۴- (شیخ الجلیل محمد راشد بن خالد القره کویلی).
- ۱۵- (شیخ الجلیل محمد بن جمیل زینو).
- ۱۶- (الدكتور عبد الرزاق بن طاهر معاش الجزائری).
- ۱۷- (شیخ الجلیل الدكتور محمد یسری ابراهیم).
- ۱۸- (شیخ محمد سیدی بن سلیمان النووی).
- ۱۹- (شیخ الأستاذ الدكتور ساجد میر).
- ۲۰- (شیخ الدكتور سعید بن محمد بابا سیلا).

ناصح نبیراهیم سازانی

سلیمان‌ی / ۱۴۳۴ کجی به رامهر به ۲۰۱۲ زاینی

پیشه کی دانه ر بو چاپی په کم

إِنَّا الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلِيلَ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَاشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَاشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ۱۰۲.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَّوْهُ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ فِيهِمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ۱.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ الأحزاب: ۷۰-۷۱

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَاخْتَرْتُ الْهَدْيَ هَذَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ بِذْعَةٍ ضَلَالَةٍ، كُلُّ ضَلَالَةٍ فِي الشَّارِ^(۱).

نهی برای موسولمانی به پرېز و ناريز و خوښه ويست، نه مانه چه ند وشه يه کی

کورت و پوخت و ناسانن له رونکردنه وهی:

(عقیده و بیروباوه یی پیشینه چاکه کان، نه هلی سوننه و جه ماعه).

۱- ثم وتارة پتی دهورتیت: (خطبة الحاجة) بؤ نه وه دانراوه که له هه مو کاروباریکی دینی دا بهمه دهست پی بکه ی، پیغه مبری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاره له کانی خوی فیز ده کرد تا له کاتیکدا که ده یانه یی قسه بؤ خه ک بکه ن بهمه دهست پی بکه ن له هه مو کاروباریکی دینیا ندا شیر نه و کاروباره بریتی بویه له ژن ماره برین بیت، یان وتاری هه یی، یا (محاجره) وتاردان بؤ خه ک، یان جگه له مانه ش، تزوییه کتیبه کانی سوننه ثم (خطبة الحاجة) یان ریوایت کردوه به جیابازی له شتوازی دهر برینیدا له: (سنن ابن ماجه) کتاب النکاح، باب خطبة النکاح، و (سنن الترمذی)، و (سنن ابی داود) و (سنن النسائی) ورواها أبو یعلی فی: (مسنده) والطبرانی فی: (المعجم الكبير) والبيهقي فی: (سننه) والإمام أحمد فی: (مسنده)، وورد ذکر طرف من هذه الخطبة فی: (صحیح مسلم) کتاب الجمعة، باب خطبته صلی الله علیه وسلم فی الجمعة، وللبسط فی ترجمها النظر کتاب (خطبة الحاجة) للشيخ المحدث العلامة محمد ناصر الدين الألبانی.

ئو‌ه‌ی که وایکرد هه‌ستم به دانانی ئم په‌رتووکه ئو‌ه‌یه که ئومه‌تی ئیسلامی به باریکی ناهه‌مواردا تّ ده‌په‌پّ و توشی دوه‌ره‌کی و ناکوکی و جیاوازی و ده‌سته ده‌سته‌یی بووه، خۆیان له‌و حیزب و کۆمه‌له هه‌وچه‌رخانه‌دا ده‌بینه‌وه که بوونیان هه‌یه له‌ گۆره‌پانه‌که‌داو بوونه‌ته ده‌مپراستی موسولمانان و نوینه‌رایه‌تی خه‌لک ده‌که‌ن؛ هه‌ر یه‌که‌یان بانگه‌شه بق عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری به‌رنامه‌و پرۆگرامی خۆی ده‌کات و، خۆی له‌وانی تر به‌ چاکتر و به‌ پاکتر ده‌زانیت؛ هه‌تا کارگه‌یشتوته راده‌یه موسولمانان سه‌ریان لی شتیواوه‌و، به‌ شیوه‌یه که نازانن چی بکه‌ن شوین کّی بکه‌ون؟ وه کّی بکه‌نه سه‌رمه‌شق و پێشه‌نگی خۆیان؟!

به‌لام ئو‌ه‌ی که جیتی باسه سوپاس و ستایش بق خوای گه‌وره‌و خاوه‌ن منه‌ت به‌سه‌ر ئیمه‌وه وای لی نه‌هاتوه که خێر له‌ناو ئم ئوممه‌ته‌دا نه‌ما بیّت وه وایشی لی نایه‌ت که نه‌مینّ، به‌لکو به‌رده‌وام کۆمه‌لّ له‌ موسولمانان ده‌ست ده‌گرن به‌ هه‌ق و هیدایه‌ته‌وه هه‌تا رۆژی دوا‌یی که بریتیه له‌ عه‌قیده‌و بیروباوه‌ره راسته‌قینه‌که؛ هه‌روه‌ک راستگۆ و به‌راست زانراو رایگه‌یاندوه له‌کاتی‌که‌دا که ده‌فه‌رمویت: (لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أَتْمِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَصْرُفُهُمْ مَنْ خَلَفَهُمْ؛ حَقٌّ يَأْتِي أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذِلٌّ^(۱)). واته: به‌رده‌وام کۆمه‌لّ له‌ ئوممه‌ته‌که‌م دیارو ئاشکران و له‌سه‌ر هه‌قن، ئه‌وانه‌ی که ده‌یانه‌ویت زیانیان پّی بگه‌یه‌نن یان زه‌لیل و سه‌رشۆریان بکه‌ن ناتوانن زیانیان پّی بگه‌یه‌نن؛ ئه‌وانه هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ن هه‌تا رۆژی قیامه‌ت دادیت. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (مَثَلُ أَتْمِي مَثَلُ النَّظَرِ لَا يُدْرِي أَوَّلُهُ خَيْرٌ، أَمْ آخِرُهُ؟^(۲)). واته: نموونه‌ی ئوممه‌ته‌که‌ی من وه‌ک نموونه‌ی باران وایه نازانیت سه‌ره‌تا‌که‌ی خێر و چاکه؛ یان کۆتاییه‌که‌ی.

(۱) - رواه مسلم: ۱۹۲۰.

(۲) - (صحيح سنن الترمذي) - تحقيق الألباني: حسن صحيح، المشكاة (۶۲۷۷)، الصحيحة (۲۲۸۶).

ثا لَیره وه پتویسته له سه‌رمان نهم کۆمه‌له موباره‌که بناسین که پابه‌ندبون به ئیسلامه حق و راسته‌که وه نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) میناویه‌تی و؛ هه‌وه‌لانی (صحابه) و شوینه‌که وتوان (تابعین) و شوینه‌که وتوانیان به چاکی په‌یره‌ویان کردوه؛ خوای گه‌وره و امان لی بکات که له‌وان بین و بمانخته ریزی نه‌وانه‌وه له‌گه‌لیان هه‌شرمان بکات، (اللهم آمین) خودایه به به‌زه‌یی خۆت لیمان وه‌رگری.

نهم کۆمه‌له‌ش بریتییه له کۆمه‌لی رزگار بوو (فرقة الناجية) و ده‌سته و تاقمی سه‌رخراون (طائفة المصورة)، که ناسراون به نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه، نه‌هلی فه‌رموده (حدیث)، نه‌هلی (الأثر والإتباع)، نه‌وانه‌ش له‌سه‌ر نه‌و به‌رنامه و رییازه ببون که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هه‌وه‌لانی له‌سه‌ری ببون ره‌زای خویان لی‌بی.

ثا له‌م ده‌روازه‌وه له‌م رووه به‌رز و مه‌زنه‌وه خیرا هه‌ستام به پوخته‌کردنی په‌رتوکه گه‌وره‌که‌م که ناوی: (المیسر فی عقیده السلف الصالح)^(۱).

نهم په‌رتوکه هه‌لم گزیزیه له کتیبه‌کانی پیغه‌مبه‌ریانی سه‌له‌ف نه‌وانه‌ی که شاهیدیان بێ دراوه که خاوه‌ن دادپه‌روه‌ری و زانست و زانیارین، نهم په‌رتوکه‌م له‌وانه‌وه وه‌رگرتووه که شوین سوننه‌ت و رییازی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که‌وتون و بونه‌ پیغه‌مبه‌ری، که نه‌وانیش هه‌لیان گزرتوه له سوننه‌ت و رییازی پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم) گه‌وره له گه‌وره‌وه زانا له زانا - بێ نمونه شوینه‌که وتوان له هاوه‌لانه‌وه وه‌ریان گرتووه نه‌وانیش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (صلی

(۱) - داواکارم له‌خوای گه‌وره کار ناسانی بکات به چاپ بگه‌یه‌نریت و بلۆیته‌وه چونکه مه‌شروعی

الله علیه وسلم)، سورم له‌سەر ئه‌وه‌ی ئهم کتێبه‌م که ناوی (الوجیز) ه‌بخه‌مه به‌رده‌ستی خوێنه‌ران به‌ده‌سته‌واژه‌یه‌کی کورت و به‌شیوازیکی روون و ئاسان، له‌گه‌ڵ پابه‌ند بوونی ته‌واوم به‌و ده‌رپرینه‌ شه‌رعیه‌انه‌وه که له‌ پێشه‌وایانی سه‌له‌فه‌وه بۆمان ماوه‌ته‌وه به‌پێی توانا؛ هه‌تا هه‌موو خوێنه‌ریک لێی به‌هره‌مند ببێ و سودی لێ وه‌ریگرێت، به‌ تابه‌تی تر ئه‌و تازه‌ پێگه‌یشتوانه له‌ نه‌وه‌کانی ئهم رابوونه ئیسلامیه‌ پڕۆژ و موباره‌که، هه‌روه‌ها ئهم کتێبه‌ بێته‌ یارمه‌تی ده‌ر بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی بوخته‌ی عقیده‌ی سه‌له‌فی صالح به‌ شێوه‌یه‌کی گشتی و ئاسان بۆ ئه‌و که‌نجه تازه‌ پێگه‌یشتوانه‌ی که له‌سەر رێی راستن و رێنمایی کران، چونکه زانستی عقیده‌ وه‌ک زنجیری وایه‌ هه‌ندیکێ په‌یوه‌سته به‌ هه‌ندیکێ تریه‌وه؛ زانستی عقیده‌ش به‌ په‌که‌وه به‌سه‌روه‌ جا ئه‌گه‌ر موسولمان نه‌توانێ له‌ بوخته‌ی عقیده‌و بیروباوه‌ڕی تێ بگات؛ ئه‌وا ناتوانێ له‌ درێژه‌ی باسه‌کانی عقیده‌و به‌شه به‌ره‌راوه‌انه‌کانی حالی بیت.

من له‌لایه‌ن خۆمه‌وه هه‌یج شتێکم بۆ زیاد نه‌کردوه‌وه؛ ته‌نها ئه‌وه‌نده نه‌بێ که ئه‌وه‌ی پێویست بووه له‌سه‌رم به‌یانم کردوه‌وه روونم کردۆته‌وه، ده‌مه‌وێ ئاگادارتان بکه‌مه‌وه له‌ کۆتایی کتێبه‌که‌دا ئه‌و سه‌رچاوه‌نه‌م نوسیوه که پشتم پێی به‌ستوون بۆ دانان و ئاماده‌کردنی ئهم کتێبی بوخته‌یه (الوجیز).

له‌کۆتایی دا سوپاسی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌م که یارمه‌تی دام بۆ ته‌واوکردنی ئهم کتێبی بوخته‌یه (الوجیز)، داوا له‌ خوای گه‌وره‌ ده‌که‌م ئهم باس و ئهم هه‌وله‌ مام ناوه‌نده‌م بێته‌ چاکسازی ئه‌وه‌ی که خراپ بووه له‌ عقیده‌و بیروباوه‌ڕی موسولماناندا، بیکاته‌ کتێبی به‌هره‌مه‌ند بن لێی و سودی هه‌بێ بۆیان، بێته‌ پالنه‌ری بۆ گه‌رانه‌وه‌یان بۆ سه‌ر قورئانه‌که‌ی خۆی و سوننه‌ته‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم).

هه‌روه‌ها سوپاسی ئه‌و که سانه‌ش ده‌که‌م که فه‌زلیان به‌سه‌رمه‌وه‌یه یارمه‌تیاندام
 بۆ ته‌واوکردنی ئه‌م کتییی بوخته‌یه (الوجیز)، له‌ ده‌رپینی بۆچونیک، یان
 پێداجونه‌وه‌ی و، یا ئامۆزگاری کردن، له‌ پێش هه‌موویانه‌وه هه‌ردوو زانای به‌پێز و
 پایه‌به‌رز (شیخ سعود بن ابراهیم الشریع) و (شیخ محمد بن جمیل زینو)، که ئه‌رکیان کێشا
 کتییبه‌که‌یان خوێنده‌وه‌و پێشه‌کیان بۆ نوسی خوای گه‌وره‌ پاداشتیان به‌خێر
 بداته‌وه‌.

ئه‌م په‌رتووکه‌ بریتییه‌ له‌ هه‌ول و کۆششیکێ که‌م که دامناوه‌و خستومه‌ته
 به‌رده‌ستی خوێنه‌ره به‌پێزه‌کان؛ ئه‌گه‌ر پێکابێتم و راستم نوسی بوو ئه‌وه له‌ خوای
 گه‌وره‌وه‌یه، خۆ ئه‌گه‌ر هه‌له‌شم کردبێت ئه‌وه له‌ ده‌روونی خۆم و له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه،
 من ئومیده‌وارم هه‌رکس ره‌خنه‌یه‌کی هه‌یه یان هه‌له‌یه‌کی بینی با له‌ ئامۆزگاری
 کردنم رۆدی و چروکی نه‌کات و پێم رایگه‌یه‌نێت بۆئه‌وه‌ی راستی بکه‌مه‌وه‌.

داواکارم له‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌م کاره‌م وای بکات له‌ به‌ر ره‌زامه‌ندی ئه‌و بێ و لێم
 وه‌ریگری، سودمه‌ند بێ بۆ موسوڵمانان و، من به‌رائه‌تی خۆم راده‌گه‌ینم له‌ هه‌ر شتێ
 له‌م په‌رتووکه‌دا نوسرا بێت پێچه‌وانه‌ی قورئانه‌که‌ی خوای گه‌وره‌ بێ یان پێچه‌وانه‌ی
 سوننه‌ته‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بێ، یا پێچه‌وانه‌ی تیگه‌یشتنی
 پێشینه‌ چاکه‌کانمان بێت، ئه‌گه‌ر شتی وه‌ها رویدا بێ ئه‌وه له‌ منه‌وه‌یه‌و به‌ بێ
 مه‌به‌ست رویداوه‌و به‌ نه‌قسه‌ست نه‌بووه، پاشکه‌ز ده‌بمه‌وه‌ لێی و له‌ ژيانداوه‌ له‌ دوا‌ی
 مردنیشم لێی په‌شیمانم، خوای گه‌وره‌ بۆ خۆی ئاگاداره‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یڵیم.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه اجمعین

پیناسه گرنگ و زهروریه‌کان

ناساندان و پیناسه‌ی عه‌قیده

عه‌قیده له زمانه‌وانی دا:

عه‌قیده له (عه‌قد) وه هاتوره واته: گری، گریدان، به‌ستن، قایم کردن، پته‌وکردن، شه‌ته‌کدانی به‌هیز، به‌کگرتن، له‌به‌کدان، جیگه‌برکردن، دلتیایی و بپیار له‌سەردان.

وشه‌ی (عه‌قد) گریدان دژی (حل) ه واته هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌یه، ده‌وتریت: گرتی دا به‌گریدان‌تکی توندو قایم، هه‌روه‌ک سویند‌خواردن و ماره‌کردن (نکاح) به‌گری به‌سته. خوی‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾ سورة المائدة: ۸۹.

واته: خودا ناتانگری و سزاتان نادات له‌سه‌ر نه‌و سوینانه‌ی که دین به‌ده‌متاندا و نیازی دلی له‌گه‌لدا نی‌یه، به‌لام له‌سه‌ر نه‌و سوینانه ده‌تان گری که به‌نیازی دل داتان به‌ستبیت.

عه‌قیده: بریتیه له‌و حوکم و بپیاره‌ی که به‌هیچ جورێک گومان و دودلی هه‌لناگری له‌لای نه‌و که‌سه‌ی که هه‌لگری نه‌و بیروب‌چونه‌یه، واته جیگه‌ی قبول کردن نیه له‌لای نه‌و که‌سه‌ی که باوه‌پی به‌و حوکم و بپیاره هه‌یه که خوی بیروباوه‌پی له‌سه‌ری دامه‌زراوه، عه‌قیده‌ش له‌دیندا بریتیه له‌بیروباوه‌پ به‌بی کردار؛ وه‌ک باوه‌پیوون به‌بیوونی خوی‌گه‌وره‌و هه‌روه‌ها باوه‌پیوون به‌ناردنی پیغه‌مبه‌ران.

کزی عه‌قیده‌ش بریتیه له (عَقَائِد)^(۱) واته: بیروباوه‌په‌کان.
 کورته پوخته‌ی ثم قسه‌یه: عه‌قیده‌ئوه‌یه که ئاده‌میزاد دلّی دامه‌زراو بیت
 له‌سهری؛ نیتر ئه‌مه عه‌قیده‌یه، جا عه‌قیده‌ی هه‌ق بیت یان عه‌قیده‌ی پوچ و نا‌په‌واو
 درق بیت.

عه‌قیده له زاراو‌دها:

بریتیه له هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که پتویسته دلّ به‌پاستیان بزانی، نه‌فس ئارام و
 دل‌تیار ئاسوده بی له‌سهریان، هه‌تا ده‌بیته دل‌تیا‌یه‌کی دامه‌زاو، که به هه‌چ جۆری
 گومان و دودلّی ئاویتته و تیکه‌لاری نابیت.

واته: بریتیه له‌و ئیمانه‌ته‌واو ریکوپیک و دامه‌زاوه که گومان و دودلّی ناتوانی
 خزی له‌قهره‌ی ئه‌و باوه‌پو بیروبو‌چونه‌ بدات که که‌سی خاوه‌ن باوه‌پ بپوای پتیه‌تی
 و باوه‌پی له‌سهر دامه‌زرا‌ندوه، پتویسته ئه‌و بیروبو‌چونه‌ ده‌قاو ده‌ق گونجاو بیت
 له‌گه‌ل واقیعه‌دا، گومان و دودلّی قبول نه‌کات، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و زانسته نه‌گاته‌ پله‌ی
 دل‌تیا‌یی دامه‌زاو ئه‌وه پتیی ناوتریت عه‌قیده.

وه بۆیه ناسراوه به عه‌قیده: له‌به‌رئوه‌یه ئاده‌میزاد دل‌که‌ی له‌سهری گری
 ده‌دات و جیگیر و دامه‌زاوی ده‌کات.

عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری ئیسلامی:

بریتیه له‌ باوه‌پی ته‌واو و دامه‌زاو به‌ په‌روه‌ردگاریتی و په‌رستراویتی و ناوه‌کانی
 و سیفه‌ته‌کانی خوی گه‌وره، هه‌روه‌ها به‌ مه‌لائیکه‌کانی و به‌ پیغه‌مه‌رانی و به
 دوا‌پو‌تو، به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ خیر و شه‌پ و چاک و خراپیه‌وه، به‌هه‌موو ئه‌و کاروباره

(۱) - انظر معاجم اللغة: لسان العرب، القاموس المحیط، المعجم الوسیط: (مادة عقد).

نادیاریانه‌ی که به به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت سه‌لمیتراون، به بنه‌ماکانی دین و، نه‌وانه‌ی که پیتشیننه چاکه‌کان یه‌کده‌نگ و کۆن له‌سه‌ری، بریتیه له خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی ته‌واو و ته‌سلیم بوون به فرمان و بریاره‌کانی خوای گه‌وره و، ملکه‌چی بۆی و گوێپایه‌لی کردنی، شویتکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم).

عه‌قیده‌و بیروباوهری ئیسلامی:

هه‌رکاتێ ئه‌و ناوه به ره‌هایی هات واته: عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه، چونکه ته‌نها ئه‌وه ئیسلامی راست و دروسته‌و خوای گه‌وره پیتی رازیه دینی به‌نده‌کانی بیت، ئه‌ویش بریتیه له‌عه‌قیده‌ی هه‌ر سی چهرخ و سه‌ده گه‌وره‌که‌ی هه‌وه‌لان (صحابه‌و) شویتکه‌وتنه‌و (تابعین) و شویتکه‌وتنه‌وانیان به چاکێ.

عه‌قیده‌و بیروباوهری ئیسلامی:

له‌لای ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه کۆمه‌له ناویکی تری هه‌یه: که هاو واتاو هاوشیوه‌ی عه‌قیده‌ی ئیسلامین و به‌و مانایه دین و به‌لگه‌ن له‌سه‌ری، له‌وانه: یه‌کخواناسی (التّوْحید)، سوننه (السُّنَّة)، بنه‌ماکانی دین (أَصُولُ الدِّین)، فیه‌قی گه‌وره (الفِقهُ الْأَكْبَرُ)، شه‌ریعت (الشَّریعة)، ئیمان (الإیمان).

ئهمه‌ی که باسمان کرد به‌ناویانگترین ئه‌و ناوانه بوون که له‌لایه‌ن ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌وه به‌کارده‌هیتنرین بۆ زانستی عه‌قیده.

ناساندن و پیناسه‌ی سه‌لف

سه‌لف له زمانه‌وانی دا؛

بریتیه له‌وه‌ی که رابوردوه و پیشکه‌وتوه، ده‌وتریت: سه‌لف واته رابورد، سه‌لف بریتیه له‌و کومه‌له که‌سه‌ی که له ریگه و ریشتندا له‌پیشه‌وه بن، خوی گوره ده‌فرمویت:

﴿ فَلَمَّا أَصْفَوْنَا آتَنَّا مِنَّمُ فَأَعْرِفْنَهُمْ أَجْمِيعَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ ﴾ سورة الرخف: ٥٥ - ٥٦.

واته: کاتی که فیرعه‌ون و دارده‌سته‌که‌ی توپه‌یان کردین تۆله‌مان لی سهندن و هر هه‌مویا نشان نقوم کردو خنکاندنمان - له‌ده‌ریای نیل دا - و کردمان به پیشین وه به نمونه بق ئه‌وانه‌ی که له‌دوای ئه‌وانه‌وه دین. واته: کردمان به پیشین به پیشکه‌وتو بق ئه‌وانه‌ی به‌کار و کرده‌ی ئه‌وان ره‌فتار ده‌کن، ئه‌مه‌ش له‌به‌رنه‌وه‌یه که ئه‌وانه‌ی له‌دوای ئه‌وانه‌وه دین ئه‌وان له‌به‌رچاو بگرن و په‌ند وه‌ریگرن، هه‌روه‌ها تا که‌سانی تریش که دواتر دین به هه‌مان شیوه په‌ند و نامۆزگاری و سود وه‌ریگرن.

سه‌لف: بریتیه له‌و که‌سانه‌ی که له‌پیش تۆوه ریشتون له باب و باپیران و خزمه‌کانت ئه‌وانه‌ی که له‌سه‌رووی تۆوه‌ن له ته‌من و گه‌وره‌یی و چاکه‌دا، هر له‌به‌رنه‌وه‌یه که سه‌ره‌تای ئیسلام و چه‌رخ‌ی یه‌که‌م له شوینکه‌وتوان پینان ده‌وتریت سه‌لفی صالح.

سه له ق له زار او هدا؛

هه رگاتئ له لایه زانایانی بیرویه پوهه وشه ی سه له ق باسکرا؛ نه وه پیتاسه کانیان به ده وری موسولمانانی هه ر سئ چهرخ و سه ده خاوه ن فزلا و چاکه که ی به که مدا ده خو لیته وه له هاوه لان و شوینکه وتوان یان هاوه لان و شوینکه وتوان و نه وانه ی شوین نه وان که وتون له چاکه دا؛ له وانه ی که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) شایه تی بۆ داو ن که چاکن؛ موسولمانانی نه و سئ چهرخ و سه ده موباره کانه چاکترینی ئوممه ت بوون به ره های؛ چونکه له ناویاندا بوو راستگزیان و شه هیدان و پیاوچاکان و پیشه وایانی دین نه وانه ی که خوی گه وره هه لی بژارد بوون بۆ هاوپییه تی پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) و گه یان دنی په یامه که ی، نه وانه له دامه زراوان بوون له زانیندا، به ریازی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) رینمویی کرابوون، پاریزه ری سوننه ته کانی بوون، و، ری نیشاند هری ری راست بوون، چرای روناک که ره وه ی شه وه زنگ بوون؛ له پاشدا نه وانه ی که شوینیان که وتن له زانا دادپه روه رگانی ئیسلام؛ له پیشه و گه وره ری نیشاند هره کان که شایه تی پیشه وایه تی و چاکه و شوینکه وتنی سوننه و پیشه وایه تی کردن و دورکه وتنه وه له بیده یان بۆ دراوه، هه روه ها نه و که سانه ی که زانایانی ئوممه ت ری که وتون له سه ر پیشه وایه تیان و گه وره یی پله و پایه ی به رزیان له دیندا.

هه ر له بهر نه ویه که سه ره تای ئیسلام و سه رده می به که م ناسراوه به سه رده می پشیننی چاک، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولِهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۚ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ١٣٥﴾

سورة النساء: ۱۱۵.

واته: هه رگه سیک دژایه تی پیغه مبه ر بکات پاش نه وه ی که پیازی راستی بۆ بوون بوویه وه، شوینی پنگایه کی تر بکه وئ بیجگه له پنگای بپواداران، پوی

وهرده‌گتیرین بق ئو پتیازهی که مه‌لی بژاردوه و ده‌یخینه دۆزه‌خ، ئای چ پاشه‌پۆژتکی خرابه.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَالسَّافِرُونَ الْأُولَىٰ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ﴿سورة التوبة: ١٠٠﴾.

واته: پیتشکه‌وتوه به‌که‌مه‌کان له‌کوچه‌ران و یاریده‌ده‌ران ئه‌وانه‌ش نۆز به چاکێ به‌په‌ریه‌وی ئه‌وانیان کردوه و شوینیان که‌وتوون خوا لییان پازییه، ئه‌وانیش له‌خوا پازین، (خوا) به‌هه‌شتانیکێ بق ئاماده‌کردوون که پووباره‌کان دین و ده‌چن به‌ژیریاندا، تیییدا ده‌میننه‌وه بێ برانه‌وه ئه‌وه‌یه گه‌یشتن به ئامانجی گه‌وره.

پیتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویتی: (خَيْرُ النَّاسِ قُرْنٌ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلَوْهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلَوْهُمْ)^(١). واته: (چاکترین خه‌ک خه‌لکانی چه‌رخ و سه‌رده‌می منن مه‌به‌ست له هاره‌لانیه‌تی، له‌پاشدا ئه‌وانه‌ی که به‌دوای ئه‌واندا دین، ئینجا ئه‌وانه‌ی که به‌دوای ئه‌واندا دین)^(٢).

که‌واته پیتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاره‌لانی و شوینکه‌وتوانیان له چاکه‌دا؛ سه‌له‌فی ئه‌م ئوممه‌ته‌ن، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که بانگه‌وازیان بق ئه‌وه بیت که پیتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاره‌لانی و شوینکه‌وتوانیان له چاکه‌دا

(١) - رواه البخاري ومسلم..

(٢) - نیما نهموی له رافه‌ی (صه‌حیح موسلم) دا له شەرخی ئه‌م فهرموده‌دا ده‌لیت، موغیره و تویمه‌تی، چه‌رخ و سه‌رده‌می ئه‌و واته هاره‌لانی، پاشان ئه‌وانه‌ی دوا ئه‌وان واته نه‌ومکانیان، ئینجا ئه‌وانه‌ی دوا ئه‌وان واته نه‌وه‌ی نه‌ومکانیان. به‌یه‌که‌هنگی زانیان ئه‌و سن چه‌رخ و سه‌رده‌می چاکترین چه‌رخ و سه‌رده‌م بوون ئه‌وانه‌ش بریتین له، (صحابه‌ه‌اره‌لان و تابعین) شوینکه‌وتوان و، (اتباع لا تابعین) شوینکه‌وته‌ی شوینکه‌وتوان به چاکێ. و مرگتیر.

کات و رۆژگاری دیاریکراو مەرج نیه بۆ ئەو مەبەست، بە لێکو مەرج ئەو مەبەستە کە
عەقیدەو بریار و رەفتار بە پێی قورئان و سوننەت بێ بە تێگەشتنی
سەلەف؛ هەركەسێ کاروگردهوی هاورێک بێ لەگەڵ قورئان و سوننەدا ئەوکەسە لە
شوێنکەوتوانی سەلەفە، ئیتر بە لەنیوان ئەوان و ئەودا شوێن و کات و رۆژگاریکی
دورو بیت، ئەوانە ی کاروگردهویان پێچەوانە ی ئەوان بیت ئەو لەوان نین، بە لەناو
ئەوانیشدا ژیا بن.

واته: موخه مه د پټغه مېرۍ خوايه، ئو (باوه) د پان انه نش که له گه ليدان
به رامېر بى باوه پان توندو تيژن و له تيوان خوياندا به به زه يين، ده يان بينى
(هميشه) له رکوع و سجده بردندان و داوى به هره و رزانه ندى خدا
ده کن، نيشانه يان له ناو چاوانياندا دياره به هوى ژور سجده بردن
(يانه وه)، ئوه نمونه يانه له تهوراتدا، ئوه نمونه شيان له ئينجيلدا، وه
کشتوکالک واپه چه که رى دهرکرد بى (سوز بوو بى)، ئنجا چه که ره که
به ميژ کرد بى و قايم بوو بى، جا له سر لاسکى خوى پک وه ستابى (ئوه نده
جوان بى) جوتياره گاني سر سام کرد بى، تابه (ژور بوونى) هاوه لانى داخ و

مه‌راق بدا به‌کافران، خوا به‌لینۍ داوه به‌وانه‌یان که باوه‌پیان هیناوه و کرده‌وی چاکه‌یان کردووه به‌لیبوردن و پاداشتی گوره (که به‌هسته).

خوای گوره گوتیرایه‌لی بق خوی و گوتیرایه‌لی بق پیغمبره‌کی (صلی الله علیه وسلم) بیکه‌وه گزیداوه و نزیک کردوته‌وه، هروه‌ک له‌م ثایه‌ته‌دا ده‌فرمویت:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ ﴿۳۶﴾ سورة النساء: ۶۹.

واته: هر که سیک گوتیرایه‌لی خوا و پیغمبر بکات جا نه‌وانه له‌گه‌ل که سانیکن که خوا به‌هری پشتووه به‌سریاندا له پیغمبران و راستگویان و شهیدان و پیاو چاکان، نه‌وانه چ هابوی و هابو لیکي چاکن.

خوای گوره گوتیرایه‌لی بق پیغمبره‌کی (صلی الله علیه وسلم) به گوتیرایه‌لی کردن بق خوی داناوه، هروه‌ک له‌م ثایه‌ته‌دا ده‌فرمویت: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ ﴿۸۰﴾ سورة النساء: ۸۰.

واته: هر که سیک گوتیرایه‌لی پیغمبر بکات نه‌وه به‌راستی گوتیرایه‌لی خوای کردووه، هر که سیکش پشت هه‌لکات نه‌وه نیمة تومان په‌وانه نه‌کردووه به‌چاودیر و پاریزهر به‌سریانده‌وه.

خوای گوره رایگه‌یاندووه که گوتیرایه‌لی نه‌کردنی پیغمبره‌کی (صلی الله علیه وسلم) هؤکاری پچران و بوچکه‌ره‌وی هه‌موو کاروکرده‌وه چاکه‌کانه هروه‌ک له‌م ثایه‌ته‌دا ده‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ ﴿۳۳﴾ سورة محمد: ۳۳.

واته: ئه‌ی ئه‌و که سانی باوه‌پتان هیناوه فرمان به‌رداری خواو پیغمبرین، کرده‌وه (چاکه‌کانتان هه‌لمه‌وه‌شیننه‌وه).

خوای گوره سه ریچی فرمانه کانی پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) لی
 قه دهغه کردوین، هه روه که له م نایه ته دا ده فرمویت:

﴿ وَمَنْ بَقِصَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَيَعْتَدِ حُدُودَهُ يَدْخُلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِمٌ ﴾ ﴿١٤﴾ سورة النساء: ۱۴.

واته: هه که سی که سه ریچی خواو پیغه مبه ره که ی بکات و سنوره کانی (خوا)
 ببه زینت ده یخاته ناگری که وه هه میشه ده مینیت وه تیاید، وه سزایه کی
 پسوا که ری بق هه یه.

خوای گوره فرمانی پی کردوین ئه وهی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)
 فرمانی پی کردوین وه ریگیرین، ئه وهی لیمانی قه دهغه کردووه وازی لی بیتین،
 هه روه که له م نایه ته دا ده فرمویت:

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا حُدُودَ وَمَا تَكُفِّرُ عَنْهُ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ ﴿٧﴾ سورة
 الحشر: ۷.

واته: ئه وهی پیغه مبه ر پی ی دان وه ریگیرین، ئه وهی لیسانی قه دهغه کرد وازی لی
 بیتین، له خوا بترسن بیتگومان خوای گوره سزای سه خته.

خوای گوره فرمانی پی کردوین پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم)
 بکهینه دادوهر له هه موو کاروباریکی ژیا نماندا، هه روه ها بگه پیینه وه بق بریار و
 فرمانی ئه و، هه روه که له م نایه ته دا ده فرمویت:

﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾ ﴿٦٥﴾ سورة النساء: ۶۵.

واته: سویند به په روه رداگارت برودار نین تاتق نه که نه دادوهر له هه ناژاوه و
 دووبه ره که ی نیوانیان دا، له پاشان هه ست نه که نه ده رویناندا به هیچ بیزارییه که
 له و بریاره ی که تق داوت و ملکه چ نه که نه به ملکه چیه کی ته واو.

خوای گه‌وره روئی کردۆته‌وه بۆمان؛ به‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) بریتیه له سه‌رکرده‌یه‌کی نۆڤ چاک و سه‌رمه‌شقیکی نۆڤڤ باش و نموونه‌یه‌کی نۆڤ گه‌وره‌و جوان و بێ وێنه‌یه، که پێویسته شوێن که‌وتنی و بیکه‌ینه سه‌رمه‌شق و پێشه‌وای خۆمان، هه‌روه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموێت:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

﴿سورة الاحزاب: ۲۱﴾

واته: سوێند به‌خوا به‌پاستی له‌پێغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) بۆ ئێوه هه‌یه سه‌رمه‌شقی و پێشه‌وایه‌تی چاک.

خوای گه‌وره رازیبوونی خۆی به‌رازیبوونی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (صلی الله علیه وسلم) پێکه‌وه گرێداوه و نزیک کردۆته‌وه، هه‌روه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموێت:

﴿يُحِبُّكَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِرَسُولِكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

﴿سورة التوبة: ۶۲﴾

واته: مونا‌فیک و دو‌پۆه‌کان سوێندتان به‌خودا بۆ ده‌خۆن که شتیکی خراپیان نه‌وتوه بۆ ئه‌وه ئێوه رازی بکه‌ن، له‌کاتی‌که‌دا که هه‌ق وایه‌ خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌ خۆیان رازی بکه‌ن، نه‌گه‌ر ئه‌وانه راست ده‌که‌ن و ئیماندارن. خوای گه‌وره شوێنکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) به‌به‌لگه‌ بۆ خۆشویستنی خۆی داناوه، هه‌روه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموێت:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾ قُلْ

أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿۳۲﴾﴾ سورة آل عمران: ۳۱ - ۳۲.

واته: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر! به‌ ئیمانداران بڵێ: ئه‌گه‌ر ئێوه خواتان خۆشده‌وێت، شوێنی من بکه‌ن، خوداش ئێوه‌ی خۆشده‌وێت و له‌گونا‌هو هه‌له‌کانتان خۆشده‌بێت، ئه‌و خوایه‌ لی خۆشبه‌و مبه‌ره‌بانه.

له‌به‌رنه‌وه‌یه؛ که تاکه سه‌رچاوه‌یه که سه‌له‌فی صالح له‌کاتی دووبه‌ره‌کی و نا‌کۆکی دا ده‌گه‌پینه‌وه سه‌ری، بریتیه له قورئانه‌کی خوای گه‌وره و سوننه‌ت‌کانی پیغه‌مبه‌ره نه‌مین و ده‌ست پا‌که‌کی (صلی الله علیه وسلم)؛ هه‌روه‌ک له‌م نایه‌ت‌دا ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ ﴿٨٩﴾ سورة النساء: ۵۹.

واته: ئە‌ی که‌سانێک که‌باوه‌پتان هه‌تاوه گو‌په‌په‌یه‌لی خوا و گو‌په‌په‌یه‌لی پیغه‌مبه‌ر بن، پاشانیش گو‌په‌په‌یه‌لی کاربه‌ده‌سته (عادیه‌)کانی خۆتان بن، جا ئە‌گه‌ر دووبه‌ره‌کیتان هه‌بوو له‌ شتێکدا ئە‌وه بی‌گه‌رنه‌وه بۆ لای خوا پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ئە‌گه‌ر ئێ‌وه باوه‌پتان هه‌یه به‌خوا و به‌پۆژی دوا‌یی ئە‌وه باش‌تره، نا‌کام و نه‌نجامی چاک‌تره.

چاک‌ترین سه‌له‌ف؛ له‌دوا‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هاوه‌له به‌په‌ژه‌کانن خوای گه‌وره رازی بێ له‌هر هه‌موویان، نه‌وانه‌ی که‌ دینه‌که‌یان له پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌پاستی و به‌پاکی وه‌رگرت، له‌سه‌ر زانست و، کاریان پێ کرد، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره وه‌سفیان ده‌کات له‌ قورئانه‌ مه‌زنه‌که‌یدا به‌م نایه‌ته:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ ﴿٨٩﴾ سورة الأحزاب: ۳۶.

واته: بۆ هه‌چ پیاو و ئافره‌تێکی موس‌لمان نیه کاتی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بپه‌ری هه‌ر کاریکیان دا (بۆیان نیه) سه‌رپشک بن له‌ کاره‌که‌یاندا، هه‌رکس سه‌رپه‌چی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ئە‌وه به‌پاستی گوم‌پابووه به‌ گوم‌پابونێکی نا‌شکرا.

له‌پاشدا‌ئوانه‌ی که به‌دوای‌ئواندا‌دین له‌چهرخ و سه‌ده زېږینه‌کانی سه‌ره‌تادا له‌شوینکه‌وتوان و‌ئوانه‌ی که شوین‌ئوان که‌وتن له‌چاکه‌دا،‌ئوانه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌ریاره‌یان ده‌فه‌رمویت:

(أَوْصِيكُمْ بِأَصْحَابِي، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ)^(۱).

واته: وه‌سیه‌تتان بۆ ده‌کم به‌وه‌ی که ناگاتان له‌هاوه‌لانی من بئ، پاشان‌ئوانه‌ی دوا‌ئوان‌دین، پاشان‌ئوانه‌ی دوا‌ئوان‌دین.

ه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (خَيْرُ النَّاسِ قُرْبِي، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ)^(۲).

واته: (چاکترین خه‌ک خه‌لکانی چهرخ و سه‌رده‌می منن مه‌به‌ست له‌هاوه‌لانیه‌تی، له‌پاشدا‌ئوانه‌ی که به‌دوای‌ئواندا‌دین، ئینجا‌ئوانه‌ی که به‌دوای‌ئواندا‌دین)^(۳).

له‌به‌رئه‌وه‌یه: هاوه‌لان و شوینکه‌وتوانی‌ئوان شایسته‌ترین به‌وه‌ی شوینیان بکه‌وین نه‌که‌سانی تر، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر راستگو‌ییان له‌باوه‌په‌یتانیاندا، له‌دلسۆزیان له‌په‌رسته‌شکانیاندا، به‌پاستی‌ئوان پارێزه‌ری عه‌قیده‌و بیروباوه‌پ‌بوون، پارێزه‌ری شه‌ریعه‌تی ئیسلام بوون، کاریان پئ کرد به‌وته‌و به‌کرده‌وه، ه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ بوو که خوی‌گه‌وره‌ه‌لی بژارده‌بوون بۆ بالا‌کرده‌وه‌ی دینه‌کی و، گه‌یاندنی سونه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) و شه‌ره‌که‌ی به‌ه‌موو خه‌ک به‌گشتی.

(۱) - صحیح سنن‌الترمذی للالبانی.

(۲) - رواه البخاری ومسلم.

(۳) - نیعام‌نهموی له‌رافعی (صحیح‌موسلم) دا له‌شرحی ئه‌م فهرموده‌دا ده‌لالت، موغیره‌وتوبه‌تی، چهرخ و سه‌رده‌می ئه‌و واته‌هاوه‌لانی، پاشان‌ئوانه‌ی دوا‌ئوان واته‌نهمگانیان، ئینجا‌ئوانه‌ی دوا‌ئوان واته‌نهمگانیان. به‌یه‌که‌منگی زانایان ئه‌و سئ چهرخ و سه‌رده‌مه‌چاکترین چهرخ و سه‌رده‌م بوون‌ئوانه‌ش به‌ریتین له، (صحابه‌هاوه‌لان و تابعین) شوینکه‌وتوان و، (اتباع‌للتابعین) شوینکه‌وته‌ی شوینکه‌وتوان به‌چاکی. و ده‌رگیز.

* له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی عه‌مره‌وه ره‌زای خوایان لى بى ده‌گینه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمویه‌تی: (تَفْتَرِقُ أَتْنِیْ عَلَی ثَلَاثٍ وَسَعِیْنِ مِلَّةً؛ کُلُّهُنَّ فِی النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً). قَالَ: مَنْ هِیَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِ)^(۱).

واته: (نومه‌ته‌که‌ی من دابه‌ش ده‌بیته به‌سه‌ر حه‌فتاو سی پارچه‌و به‌شدا، هر مه‌موویان ده‌بیته بچه‌ ناگری دۆزه‌خه‌وه ته‌ن‌ها خه‌لکانی یه‌ ده‌سته‌و تاقمیان نه‌بیته)، وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه‌و ده‌سته‌و تاقمه‌ کامه‌یه؟ فه‌رمووی: (بریتیه له‌وه‌ی که من و هاوه‌ل‌ام له‌سه‌رینی).

وشه‌ی سه‌له‌ی به‌کارده‌هینری بۆ مه‌موو که‌سی که شوین سه‌له‌فی صالح که‌وتبی، له‌سه‌ر به‌رنامه‌و رییازی ئه‌وان رویشتی له‌ سه‌رده‌مه جیاوازه‌کانه‌دا، پیتی (ی) سه‌له‌ی نیسه‌به‌یه بۆ لای ئه‌وان و ده‌دریته پالیان و جیاکه‌ره‌وه‌ی ئیوان ئه‌وان ئه‌و که‌سانه‌یه که جیاوازن و له‌سه‌ر به‌رنامه‌و رییازی سه‌له‌ف ناڤۆن، شوین ریگه‌و رییازی جگه‌ له‌وان ده‌که‌ون، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولِهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ﴿سورة النساء: ۱۱۵﴾.

واته: هرکه‌سه‌ک دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ر بکات باش ئه‌وه‌ی که پییازی راستی بۆ به‌وون بوویه‌وه، شوینی پنگایه‌کی تر بکه‌وئ بیجگه‌ له‌پنگای به‌واداران، به‌وی وه‌رده‌گترین بۆ ئه‌و پییازی که‌ه‌لی به‌ژاردوه‌وه ده‌یخه‌ینه دۆزه‌خ، ئای چ پاشه‌پۆژنکی خراپه‌.

بۆ هه‌چ موسولمانیکی راستگۆ نه‌ له‌گه‌ل ده‌رونی خۆیدا که راست بکات، له‌گه‌ل به‌روه‌ردگاری خۆیدا که راست بکات ئیلا ئه‌وه نه‌بی که شانازی بکات به‌وه‌ی که شوین

پېښین که وتووه به ودهی که بلای من سه له فیم و ناوی سه له فی لی بنریت، کرده وه کردن به ریگو و ریواز و رینمویی نه وان.

ده ربړینی نه و شیوازه که ده وتریت سه له فی و ده ربړینی ناوه پړکی زار او می و زانستی؛ بووه ته مه شخه لیکي دیارو ناشکرا له سهر ریگو و ریوازی سه له فی صالح؛ له وه رگرتنی نه و نیسلا مهق و راسته ی که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هیئای، تیگه یشتنی له سهر نه و مه به سته ی که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) مه به سته ی بوو، جیبه جی کردنی نه وه به گوفتار و به کردارو به بیروباوه پ.

هر نا له وه وه؛ چه مکی سه له فیه ت؛ له و موسولمانانه ده نریت که پابه ندن به قورئانه که ی خواو، به و سوننه تانه وه که له پیغه مبهره که یه وه (صلی الله علیه وسلم) سه لمینراون و صه حیجن به پابه ندیونیکي ته و او به راستگویی، زقر به پوونی، به ناشکرا و به نه پنی، په یوه ستن به سه له فی صالح وه له خه لکانی هر سی سده چاک و زړپینه که ی سهره تای هاتنی نیسلام پیوه ی په یوه ست بوون، نه وانه ی که هیچ شتیکیان له دیندا دانه هیئاو هیچ شتیکیان لی زیادو که م نه کرد، نه وانه ی که گرده لولی ه و او ه و هس و فیتنه و به لاو گومرایی نه یه ژاندن و نه یخستن به م لاو لادا هه تا نه و کاته ی که خوی گه وړه و کار به جی زه وی و نه وه ی له سه ربیه تی به میرات ده گری، نه وانه ی که سوربوون له سهر نه وه ی که حال و کاروباری ژیانان له سهر نه و حالت و بارودوخه بیت که سه له فی صالح له سهری بوون.

ناساندن و پیناسه‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه

سوننه له زمانه‌وانیدا، داتاشراره یان وه‌رگیراره له: (سَنٌ یُسَنُّ) دایناوه، دایده‌نئ ریگه و ریبارنک، (وُسْنٌ سَنًا) په‌یره‌وکره دانراو، (فَهُوَ مَسْنُونٌ) هر ریگه و ریبارنئ دابنری نه‌وه (مَسْنُونٌ).

(وَسَنُّ الْأَمْرِ): واته: رونیگردوته‌وه.

(السُّنَّةُ): بریتیه له ریگه و ریبارنئ، جا ئیتر چاک و په‌سه‌ند بئ یان خراب و ناپه‌سه‌ند، هه‌روهک پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌م فهرموده‌دا باسی نه‌وه ده‌کات ده‌فهرمویت: (لَتَنْبَغُ سُنٌّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، شِرًّا یُسْرِ، وَفَرَاغًا یُذْرَعُ)^(۱).

واته: سویتد به (الله) ئیوه بست به بست و بال به بال شوین ریگه و ریبارنئ نه‌وانه ده‌کون که له‌پیش ئیوه‌وه بوون واته جوله‌که و گاواره‌کان.

واته: ریگه و ریبارنئ له دین و له دنیا‌دا.

هه‌روه‌ها فهرموده‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم): (مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً، فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ؛ مَنْ غَرَّ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْوَرِهِمْ شَيْءًا، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً، كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ، مَنْ غَرَّ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءًا)^(۲).

واته: هه‌رکه‌سی له ئیسلامدا ریبارنکی چاک دابه‌یتن خه‌ک کاری پی بکن؛ به نه‌ندازه‌ی خیر و پاداشتی نه‌وه که‌سانه‌ی کاری پی ده‌کن خیر و پاداشتی بۆ ده‌نوسریت؛ به‌ی نه‌وه هیچ له خیر و پاداشتی نه‌وان که‌م بکاته‌وه، هه‌رکه‌سی له ئیسلامدا ریبارنکی خراب دابه‌یتن خه‌ک ره‌فتاری پی بکن؛ به نه‌ندازه‌ی نه‌وانه‌ی کاری پی ده‌کن گونا‌هی بۆ ده‌نوسریت؛ به‌ی نه‌وه هیچ له گونا‌هی نه‌وان که‌م بکاته‌وه^(۳).

(۱) - رواه البخاري ومسلم.

(۲) - رواه مسلم.

(۳) - انظر معاجم اللغة: لسان العرب، مختار الصحاح، القاموس المحيط: مادة: (سَنَن).

هه‌موو که‌سه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه کارێ بکات خه‌لکانه‌یکی تر کار به‌و کاره‌ی بکه‌ن و تراوه: ئه‌وه پێتی ده‌وتریت: (سُنة) سوننه.

سوننه له‌ زاواوه‌دا:

بریتیه له‌ رێنمایی و رێبازه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌لانی له‌سه‌ری بوون به‌ زانسته‌وه، به‌ بیروباوه‌پێکی ته‌واو پاکه‌وه، به‌ وتی جوانه‌وه، به‌ کرده‌وه‌ی ریکوپێکه‌وه، به‌ دانپێدانانه‌یکی ته‌واوه، هه‌روه‌ها که‌ ده‌وتریت سوننه به‌کارده‌هێنریت بۆ سوننه‌ته‌کانی په‌رسته‌ش‌ه‌کان و بیروباوه‌په‌کان. به‌رامبه‌ر به‌ سوننه‌ت: بیدعه‌یه‌ واته‌ بیدعه‌ دژی سوننه‌ته‌.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمووت:

(إِنَّهُ مَنْ بَعَثَ بَعْدِي فَسَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنِّي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ بَعْدِي الرَّاشِدِينَ)^(١).

واته‌: هه‌رکه‌ سه‌یک له‌ ئێوه له‌ دوا‌ی من بژی ئه‌وا جیاوازییه‌کی زۆر ده‌بینیت، بۆیه ئامۆزگاریتان ده‌که‌م ده‌ست بگرن به‌ سوننه‌ته‌کانی من و خه‌لیفه‌ رێنمویی کراو شاره‌زاو تێکه‌یش‌تو راسته‌کانه‌وه‌.

جه‌ماعه له‌ زمانه‌وانیدا:

کۆمه‌ل (جه‌ماعه) وه‌رگه‌راوه‌ له‌ (جمع)، بریتیه‌ له‌ کۆکردنه‌وه‌ی شتێک:

به‌نزیکردنه‌وه‌ هه‌ندیکێ له‌ هه‌ندیکێ تری، ده‌ووتریت: کۆمکرده‌وه‌؛ کۆبووه‌وه‌.

(جه‌ماعه) وه‌رگه‌راوه‌ له‌ (الإجتماع) کۆبوونه‌وه‌، کۆبوونه‌وه‌ش دژی پارچه‌

پارچه‌گه‌ریتی جیایی و ده‌سته‌ ده‌سته‌یه‌.

جه‌ماعه: بریتیه له ژماره‌یه‌کی نۆر له خه‌ك، هه‌روه‌ها بریتیه له كۆمه‌لێ له خه‌ك كه یه‌ك مه‌به‌ست كۆیكردونه‌ته‌وه.

جه‌ماعه: بریتین له كه‌سانێ له‌سه‌ر كار و ئامانجی كۆبونه‌ته‌وه.^(۱)

جه‌ماعه له زاراوه‌دا:

بریتیه له كۆمه‌لێ موسوڵمانان، ئه‌وانه سه‌له‌فی ئهم گه‌له موسوڵمانه موباره‌كه‌ن كه خوای گه‌وره روحی پێی كردون له هاوه‌له به‌پێژه‌كان و شوێنكه‌وتووه پایه به‌رزه‌كان گه‌وره‌كان و، ئه‌وانه‌ی كه شوێنپیان كه‌وتون له پێشه‌وا پایه به‌رزه‌كان به‌راستگویی و دڵسوژی پاکی و چاکی هه‌تا رۆژی دواپی؛ ئه‌وانه‌ی كه كۆبونه‌ته‌وه له‌سه‌ر قورئان و سوننه‌ت، رۆیشتون له‌سه‌ر ئه‌و رێگه‌و رێپاژه كه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌سه‌ری بووه، بیروباوه‌پ و زانسته و كاروكرده‌وه‌ی ئاشكرا و نه‌هێنیه‌ن به‌و شیوه‌یه‌ بووه كه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمانی پێی كردووه یان پێی خوش بووه.

خوای گه‌وره فه‌رمانی كردووه به‌ به‌نده باوه‌پداره‌كانی و، هانی داوێ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه پێكه‌وه‌بن و یه‌ك كۆمه‌ل بن و یه‌كگرتوبن و هاوكاری یه‌كتر بکه‌ن؛ هه‌روه‌ها خوای گه‌وره هۆشیاری كردونه‌ته‌وه و نه‌هی كردووه له‌وه‌ی كه ده‌سته ده‌سته بن و دووبه‌ره‌کی و ناكۆکی بکه‌وێته نێوانیان هه‌و له‌گه‌ردنی یه‌كتر بده‌ن، هه‌روه‌ك له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموویته:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾. سورة آل عمران: ۱۰۳.

واته: هه‌ر هه‌مووتان به‌ توندی ده‌ست بگرن به‌دینی خواوه‌و په‌رت و بلاو مه‌بن.

(۱) - انظر معاجم اللغة: لسان العرب، مختار الصحاح، القاموس المحيط: مادة: (جمع).

خوای گەورە دەفەرمویت:

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَعَرَّفُوا وَاخْتَلَفُوا بِرُبِّ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾

سورة آل عمران: ۱۰۵

واتە: بەوێتەى ئەوانە مەبەن کە بەش بەش و جیاوازی بوون لە پاش ئەو بەلگەکانى
بۆیان هات، ئەوانە سزایەکی گەورەیان بۆ هەیه.

پێغه مەبرى خوا (صلی الله علیه وسلم) دەفەرمویت: (إِنَّ هَذِهِ الْمِلَّةَ سَتَفَرِّقُ عَلَى
ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ، ثِنْتَانِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ، وَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ، وَهِيَ: الْجَمَاعَةُ)^(۱).

واتە: (ئەم ئۆممەتەى من دابەش دەبێت بە سەر حەفتاو سێ پارچە و بە شەدا،
حەفتاو دوو بەشیان دەچنە ناو ئاگرى جەهەننەمەوه، تەنھا یەكێ لەو حەفتاو سێ
بەش دەهێتە بەهەشتەوه، کە ئەو هەش بریتى لە جەماعە.

هەروەها دەفەرمویت: (عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفِرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ، وَهُوَ
مَعَ الْاِثْنَيْنِ أَبْعَدُ، مَنْ أَرَادَ بِخُيُوعَةِ الْجَمْعَةِ، فَلْيَلْزِمِ الْجَمَاعَةَ)^(۲).

واتە: وریابن و دەستبگن بە جەماعەوه و لێى دانەبرێن، ئاگادارین لە دەسته
دەستەى و پارچە پارچەى و جیاى چونکە بێگومان شەیتان لە یەك کەس نزیکترە
هەتا دوان کە بوون بە دوان زیاتر دوور دەکەوێتەوه، ئەوێ دەیهوێ بچیتە
ناوهراستی بەهەشتەوه یا پەيوەست بێ بە جەماعەوه.

هاوێلى بە پێز (عَبْدُ اللَّهِ) کۆپى مەسعود رەزای خوای لى بى دەلێت: (الْجَمَاعَةُ مَا
وَأَفَقَ الْحَقُّ، وَإِنْ كُنْتَ وَخَذَكَ)^(۳).

واتە: جەماعە بریتى لەوێ کە هاوێک بى لە گەل هەقدا، یا بە تەنیاش بیت).

(۱) - صحيح سنن أبي داود للألباني، في "السلسلة الصحيحة" ۱ / ۳۵۸.

(۲) - رواه الإمام أحمد في مسنده وصححه الألباني في كتاب السنة لابن عاصم - تحقيق الألباني:

صحيح، ابن ماجه (۲۳۶۳) - .

(۳) - أخرجه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه؛

بریتین له‌و که‌سانه‌ی که ده‌ستیان گرتوو به ریگه و ریبار و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌روه (صلی الله علیه وسلم)، له‌وانه‌ی شوینی که‌وتون له‌هاوه‌له به‌پزه‌کانی، له‌وانه‌ی که شوین هاوه‌له به‌پزه‌کان که‌وتون که بریتین له‌تابعین، هه‌روه‌ها له‌وانه‌ی که شوین تابعین که‌وتوو ریتمویی کراوه به ریتمویی ئه‌وان و ریگه و ریباری ئه‌وانی گرتوته‌به‌ر له بیروباوه‌پدا، له‌وته و گوشتار و کرداردا، ئه‌وانه‌ی که دامه‌زراو و به‌رده‌وامبون له‌سه‌ر شوینکه‌وتنی قورئان و سوننه‌ت و دوورکه‌وتبونه‌وه له‌بیدعه و داهیتان له‌دیندا، ئه‌هلی سوننه جه‌ماعه ماون دیارن سه‌رخاون هه‌تا رۆژی دوا‌یی؛ شوینکه‌وتنی ئه‌وانه ریتمویی و هیدایه‌ته، سه‌رپیچی کردنی ئه‌وانه گومراپه‌تیه.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه؛

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه به‌م چه‌ند سیفته و تاییه‌تمه‌ندیه له‌ده‌سته و تاقمه‌کانی تر جیا‌ده‌کرینه‌وه:

۱- ئه‌وان واته ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه بریتین له‌و کۆمه‌له‌ی که ناوه‌ندیتیان گرتوو و مام ناوه‌ندن، له‌نیوان رۆچوون و که‌مت‌رخمی و گوێ پێ نه‌داندا، ئیتر له بیروباوه‌پدا بی‌ت یان له ئه‌حکامه‌کان و خوڕه‌وشت و ره‌فتاردا بی‌ت، ئه‌وانه له‌نیوان ده‌سته و تاقمه‌کانی ئوممه‌تدا مام ناوه‌ندن، وه‌ک چۆن ئوممه‌تی ئیسلام مام ناوه‌ندن له‌نیوان گه‌لاندا.

۲- ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه به‌گه‌وره‌پاده‌گرن، ئه‌گه‌ر بیان‌ه‌وی به‌لگه‌ وه‌رگرن له‌سه‌ر کارێک ئه‌وا له‌و دوو سه‌رچاوه‌وه وه‌رده‌گرن که بریتین له‌ قورئان و سوننه، زۆر گرنگیان پێی ده‌ده‌ن، به‌ ره‌هایی خۆیان ته‌سلیمی ده‌قه‌کانیان

دەكەن، پێشنی چاك چۆن لێى تێگەشتبون ئەوانیش بەو شیوەى لێى تى دەگەن.

٣- هیچ پێشەواىەكى گەورەو پایە بەرزىان نیه جگە لە پێشەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)، ھەموو قەسەىەكى لى وەرەگرن و وازدەھێن لەو قەسەىەى کە پێچەوانەى قەسەکانى ئەون؛ ئەوانە زانائەى کەسەن بە ئەحوال و کاروبارى پێشەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و ھەرمودەگان و ھەرمایشەکانى و کردەوہەکانى و ژيانى؛ ھەر لەبەر ئەوەى توندترین کەسەن بۆ خۆشویستنى سوننەت و لەھەموو کەس زیاتر خۆشەویستیان بۆى ھەى، زۆر سوورن لەسەر شونیکەوتنى سوننەت، لەھەموو کەس زیاتر ئەھلى سوننەیان خۆش دەوێ.

٤- وازیان ھێناوہ لە دووبەرەكى و دەمە دەمى لە دیندا، دوردەکەوتنەوہ لەو کەسەى کە ئەھلى دەمە دەمى و موناقدەشەن، وازیان ھێناوہ لە دەمە دەمى و موناقدەشە لەسەر باسەکانى حەلال و حەرام، ھەموو دین وەرەگرن و پەپرەوى لى دەکەن.

٥- پێشینیە چاکەگان و پێشەوايانیان بە گەورەپادەگرن، قەناعەت و بېروبوچونیان وایە کە رێگەو رێباز و بەنامەى سەلف؛ زۆر پارێزداو ترسالم ترو تەواوترو چاکتر و تۆکمە ترو پتەوترە.

٦- (تأویل الکلامی) رەت دەکەنەوہ واتە لیکدانەوہ بە بېروبوچونى خۆیان - ئەوێ کە دەلێن ئەھلى کەلام ئاوا دەلێن ئا ئەو رەت دەکەنەوہ - ، تەسلىمى شەرع دەبن بە تەواوى، لەگەڵ ئەوەشدا ئەقل پێش ئەقل دەخەن، ئەقل ملکەچى ئەقل دەکەن.

٧- ئەگەر بېرارى دەرکەن نالێن ھەمووى وایە کۆپراوە بېرار نادەن، ئەگەر کێشەو مەسئەلەىەکیان بێتە بەردەم ھەموو دەقە شەرعیکان کۆدەکەنەوہ، دەربارەى، ئەو شتانەى کە لیکچون (مەشابه) دەگێتەنەوہ بۆ ئەو شتانەى کە

پتەو(محکم)ن، ئەو شتانەى که (مجمّل)ن واتە بە کورتى باسکراون دەگێرنەوہ بۆ ئەو شتانەى که بە درێژى باسکراون، ئەو شتانەى که بە (مطلق)رەھایی باسکراون دەگێرنەوہ بۆ ئەو شتانەى که (مقید)بەسراوہ بە شتیکەوہ، ئا بەوہ پارێزراون لەوہى که خۆیان خۆیان ھەلۆەشتننەوہ، ھەر بەوہ گەشتون بە ھەق و راستى.

٨- بەراستى ئەھلى سوننەو جەماعە سەرەشق و پێشەنگى پیاو چاکانن؛ ئەوانەى که رێنمویى خەلک دەکەن بۆ ھەق و راستى، نیشانەدرى رێگەى راستن؛ ئەوہشیان بەوہ بەدەستپێناوہ که جیگىرن لەسەر ھەق و راستى، ھەلئەگەر پێتەوہ لەبارێکەوہ بۆ بارێکى تر، عەقیدەو بیروباوەریان رێکە لەھەر کوێ بن عەقیدەو بیروباوەریان ھەر یەکە، نێوانى زانست و پەرستش کۆدەکەنەوہ زانست وەردەگرن بۆئەوہى لەسەر ئەو زانستە پەرستش ئەنجام بدەن، پشت بە خۆى گەورە دەبەستن بەتەواوى بەلام واز لە ھۆکارەکانیش ناھێنن - ئەگەر نەخۆش کەوتن دەچنە لای دوکتور - ، نێوانى فراوانى خۆشیەکانى دۇنياو بەکەمزانیى کۆدەکەنەوہ - ھەول دەدەن بۆ ئەوہى دەوڵەمەند بن بەلام بە ھەلئەلى - ، نێوانى ترس و ھیواو ئومید کۆدەکەنەوہ - ھیواو ئومیدیان بە خۆى گەورە ھەیە لێش دەترسن - ، نێوانى خۆشەویستى و رق لى بوون کۆدەکەنەوہ - ھەموو کەسیان خۆش ناوێ و رەقشیان لە ھەموو کەس نیە - ، نێوانى سۆز و بەزەبى و نەرمونیانى بەرامبەر بە باوەرداران و، توندى سەختگیرى و دلێرەقى بەرامبەر بە بێ باوەرپان - بەرامبەر بە باوەرداران بە بەزەبى و نەرمونیانن، بەرامبەر بە بێ باوەرپانیش دلێرەق توندو تیزن - ؛ ئەگەر کات و شوێن گۆرانکاریان تێدا رویدا ئەوان گۆرانکاریان تێدا رونادات.

٩- ھێچ ناوێ لەخۆیان نانێن جگە لە ئیسلام و ئەھلى سوننەو جەماعە.

١٠- زۆر سوون له‌سه‌ر بلاؤکردنه‌وه‌ی دینی ئیسلام و بیروباوه‌پی راست و دروست، فێزکردنی خه‌لك و رێنمایی كردنیان، سوون له‌سه‌ر پێشكه‌شكردنی ئامۆزگاری بۆیان، هه‌ول ده‌ده‌ن گرنگی بده‌ن به‌ كاروباریان.

١١- به‌پاستی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه له‌هه‌موو كه‌س زیاتر ئارامگرن له‌سه‌ر وته‌كانیان و عه‌قیده و بیروباوه‌ریان و بانگه‌وازیان.

١٢- زۆر سوون له‌سه‌ر ده‌ستگرتن به‌ جه‌ماعه‌ت كۆمه‌لی موسوڵمانان هه‌ولی پارچه‌ پارچه‌یی ناده‌ن، دلایان هه‌میشه وابه‌سته‌ی یه‌كه‌ دژی یه‌كه‌ نین، بانگه‌وازیان هه‌ر بۆ ئه‌وه‌یه‌و، خه‌لك هاندده‌ده‌ن بۆ ده‌ستگرتن به‌ جه‌ماعه‌وه‌، زۆر دوین له‌ هه‌موو جیایی و ده‌سته‌ ده‌سته‌یی و دابه‌شبوونیك، خه‌لك ئاگادارده‌كه‌نه‌وه له‌ ده‌سته‌و تاقمانه‌.

١٣- خوای گه‌وره ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه پاراستوه له‌وه‌ی كه‌ (ته‌كه‌فیری یه‌كه‌تری بكه‌ن و یه‌كه‌تر به‌ بیدعه‌چی و له‌پێ ده‌رچوو له‌قه‌له‌م بده‌ن، ئه‌وانه له‌هه‌موو كه‌س زیاتر تیگه‌یشتون و شاره‌زای ئه‌حكامه‌كانی شه‌رعن، ئه‌گه‌ر حوكم ده‌ركه‌ن به‌سه‌ر كه‌سیكی غه‌یری خۆیاندا به‌زانست و به‌ دادپه‌روه‌ری و به‌ وێژدانه‌وه حوكمی ده‌ده‌ن.

١٤- ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه خۆشه‌ویستی و سۆزو به‌زه‌بیان به‌رامبه‌ر به‌ یه‌كه‌تر به‌ دینداری ده‌زانن، هه‌ندیکیان ده‌پارێنه‌وه بۆ هه‌ندیکێ تریان، زۆر به‌رگری له‌یه‌كه‌تر ده‌كه‌ن، كه‌موكۆپی و نه‌نگی یه‌كه‌تری ده‌شارنه‌وه‌و رێگری لێ ده‌كه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی ته‌شه‌نه‌ نه‌كات، خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تیان ته‌نها له‌سه‌ر بنچینه‌و بناغه‌ی دینه‌.

به‌كووتی: به‌پاستی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه له‌ناو خه‌لكدا چاكه‌ترین كه‌سن له‌په‌ی په‌وشت و ئاكارێ جوانه‌وه، زۆر سوون له‌سه‌ر خاوینكردنه‌وه‌ی كردنه‌وه‌ی نه‌فسیان به‌ تاعه‌ت و گرێپایه‌لی خوای گه‌وره، زۆر به‌ به‌رهاروانی بیر ده‌كه‌نه‌وه

ته‌سك بین نین، رۆږ دوربینن، سنگیان رۆږ فراوانه بۆ خیل‌اف، شارازاترین كه‌س به نادابه‌كان و بنه‌ماكانی خیل‌اف نه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ن.

پوخته‌ی قسه له تیگه‌یشتنمان بۆ نه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌: نه‌وانه‌ن كه پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌لینی پی داون رۆږگاردیه‌ن له دوارۆږدا له‌ناو ده‌سته‌و تاقمه‌كاندا، خولگه‌ی ئه‌م وه‌سف‌ه‌ش له‌به‌ر نه‌ویه كه شوینكه‌وته‌ی سوننه‌ن، رۆږن له‌گه‌ل نه‌وه‌ی كه پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) میناویه‌تی له عه‌قیده‌و بیروباوه‌پ و په‌رستش و رۆږو رۆږیاز رۆږتایی و ره‌فتار و په‌وشت و ئاكارى جوان، پابه‌ندن به‌كۆمه‌لی موسولمانانه‌وه.

به‌مه‌دا بۆمان ده‌رده‌كه‌یت كه پیتاسه‌ی نه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه له چوارچۆیه‌ی پیتاسه‌ی سه‌له‌ف ده‌رناچیت و جیاوازیان نیه، بپشت زانیان كه سه‌له‌ف نه‌وانه‌ن كاروكرده‌وه به قورئان ده‌كه‌ن و، ده‌سته‌گرن به سوننه‌ته‌وه؛ كه‌واته سه‌له‌ف نه‌لی سوننه‌ن، نه‌وانه‌ی كه پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) باسی كردون مه‌به‌ستی لێیان بووه، نه‌لی سوننه‌ هه‌ر نه‌وانن پیتاشینه چاكه‌كان، نه‌وانه‌ش كه له‌سه‌ر به‌رنامه‌و رۆږو رۆږیازی نه‌وان ده‌پۆن.

ئه‌مه تاییه‌ت‌ترین مانای نه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌یه؛ هه‌موو كۆمه‌له‌ بیده‌چه‌یه‌كان و نه‌لی هه‌واو ئاره‌زوو له‌م مانایه‌ به‌ده‌رن و ئه‌م مانایه‌ نایانگرتیه‌وه وه‌ك: (خوارج) و (جه‌میه) و (قدریه) و (معتزله) و (مرجئه) و (رافضه) و جگه له‌مانه‌ش له نه‌لی بیده‌ه نه‌وانه‌ی كه رۆږه‌ی نه‌وان ده‌گرنه‌به‌ر.

كه‌واته سوننه‌ لێرده‌ به‌رامبه‌ر به‌ بیده‌یه، جه‌ماعه به‌رامبه‌ر به‌ ده‌سته ده‌سته‌یی و پارچه‌ پارچه‌یه، نه‌وه‌ش مه‌به‌ست لێیه‌تی واته مه‌به‌ست بوون له‌و فه‌رمودانه‌ی كه پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی له‌وباره‌وه ده‌ستگرتن به‌ كۆمه‌لی موسولمانانه‌وه، قه‌ده‌غه‌ده‌كردنی ده‌سته ده‌سته‌یی و پارچه‌ پارچه‌یی.

ئا ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه که ته‌رجومانێ قورئان (عَبْدُالله)ی کوپی عه‌باس ره‌زای
 خویان لی بی باسی لی کردوه‌و مه‌به‌ستی لی بووه له ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا:
 ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ ﴿١٠٦﴾ سورة آل عمران: ١٠٦. واته: له‌و رۆژه‌دا (واته له رۆژی
 دوایی دا) هه‌ندێ روخسار سه‌ی ده‌بی و هه‌ندیکیش په‌ش.
 (تَبْيَضُّ وُجُوهٌ) ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ن، (وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ) ئه‌هلی بیدعه‌و جیایی و
 ده‌سته ده‌سته‌یه^(١).

ده‌ربیرنی گۆی (سه‌له‌فی صالح) هاو واتای زاراوه‌ی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌یه:
 وَهَكَذَا جَوْنُ هُمْ نَاوَانَه‌یان لی ناوه: (أَهْلُ الْأَثَرِ) ئه‌هلی ئه‌سه‌ر، (أَهْلُ الْحَدِيثِ) ئه‌هلی
 فه‌رمووده، (الطائفة المنصورة) کۆمه‌لی رزگاریبوو، (الفرقة الناجية) ده‌سته‌و تاقمی
 رزگاریبوو، (أَهْلُ الْإِتْبَاعِ) ئه‌هلی شوێنگه‌وتی قورئان و سوننه، (الغبراء).
 هه‌موو ئه‌م ناو لی ئانه له‌لای زانایانی پێشینه‌وه به‌ریلاو بووه.

(١) - انظر: « تفسير ابن كثير » ج ١، ص ٣٩٠، والآية: ١٠٦ من سورة آل عمران.

تایبه تمه نندیه کانی بیروباوه ری نه هلی سونه و جه ماعه

بۆچی بیروباوه ری پیشینی چاکه کان له پیشتره بۆ شوینکه وتن؟

به راستی عقیده و بیروباوه ری راست و دروست بناغی ئهم دینه، به راستی هه مو زانست و شاره زاییه کانی له سه ر بونیاد ده نریت؛ نه وکه سه ی که عقیده که ی راست و دروست بی کرده وه کانیشی راست و دروست ده بن، هه رکه سه ی عقیده و بیروباوه ری خراپ و پوچه ل بی کارو کرده وه کانیشی خراپ و پوچه ل ده بیت، هه مو کارێک له سه ر ئهم بنچینه پته وه بونیاد ده نریت نه وه سه ره نجامه که ی به ره و نوشوستی و روخاندن و تیاچونه.

هه وه ها عقیده و بیروباوه ری راست و دامه زرا و له دلی هه ر بهنده یه کی باوه پرداردا؛ بریتیه له بزۆینه ری که نزیکي ده کاته وه له خوای گه وه، ده بیته هۆی به ده سه ته پتانی دۆستایه تی کردنی خوای گه وه و ره زامه ندی، عقیده و بیروباوه ری راست و دامه زرا و قه لایه کی پۆلاینه باوه پردار خۆی پیی ده پارێزی له قیل و ته له که ی دۆرمانی له شه ی تانه کانی ئاده میزاد و جنۆکه، بنچینه کانی ئهم عقیده و بیروباوه ره ش بریتیه له:

زانستیکی راست و دروسته هه لگه زرا وه له هه ردوو وه حیه شکدار و به پێژه که که بریتین له قورئان و سونه، هه روه ها باوه پپوون به نادیار (غیب)، باوه نه بوون به شه پتان و به تکان و له پێ ده رجوان و سه مکاران، هه ستان به گۆژیه ئه وه ی که شه رع دلاوی کردوه، ئیخلاص بۆ خوای گه وه له په رستشدا، راستگویی له شوینکه وتنی پێغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم).

ئا له وه وه یه ئیتمه ده بیینین گرنگیدانی پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به یواندن و جێگیرکردن و دامه زراندنی ئهم بیروباوه ره له دلی ها وه له به پێژه کانی، په ره رده کردنی ها وه له کانی له سه ری به درێزایی ته مهنی (صلی الله علیه وسلم)، نه مه ش له پێناو نه وه دا بوو کۆمه له پیاوی دروست بکات له سه ر بناغه و بنچینه یه کی پته و، به به رده وامی سیانزه سال له مه که که بۆ یه که مه به ست قورئان داده به زی، نه ویش باسی عقیده بوو، هۆشیاریدان بوو به رامبه ر به هاو به ش بۆ خوا دانان به

هموو جوړه کانیوه، له پیتاوی نه مه دا بوو له مه ککه هیچ بانگه وازیکی نه ده کرد
ته نها بق عقیده نه بی، هاوه له به پیزه کانی پروه رده ده کرد له سر عقیده؛
له بهرنوه مه بهستی هره گوره له دروستکردنی ناده میزادو جنوکه، نارذنی
پتفه مبه ران، نارذنه خواره وهی په رتوکه ناسمانیه کان په کخواناسینه له
په رستنه کاند.

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ سورة الذاریات: ۵۶.

واته: من هر بویه جنوکه و ناده میم دروستکردوه بم ناسن و بم په رستن.
نا لیره وه پتویسته له سر هموو بانگخوازانی نیسلام په که مجار بانگه شه بق
عقیدهی نیسلامی بکن، پتیش هموو شتی هول بدن بق چاکسازی عقیدهی
موسولمانان، خوای گوره ده فهرمویت:

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصَّلُوتَ ﴾ سورة النحل:

۳۶.

واته: سویند به خوا له ناو هموو گول و نوممه تیکدا پتفه مبه ریکمان نارذوه، به مهی
ته نها خوا به رستن و دوورکه ونه وه له (په رستن) هر په رستراویکی تر.
گرنگی خویندن و توژینه وهی عقیدهی سه له فی صالح ده که پتفه وه بق
گرنگیتی رونکردنه وهی عقیدهی پتفه مبه رایتهی، زور پتویستی به وردی کارکردن
له پیتا و گپانه وهی موسولمانان بق سر نه و عقیده پاکه به دل و به گیان،
پتویسته له سر بانگخوازانی نیسلام موسولمانان رزگار بکن له گومراییه کانی
ده ستو واقمه کان و ببده کانیان نه وهی که دایانه پیتاوه له دیندا، رزگاریان بکن له
جیاوازی و نا کرکی کومه له جیاوازه کان ه و او نارنه زووه کانیان و په رت و بلاویان و
نه و حیزبایه تیهی که دایانناوه.

عهقیده له‌سه‌ر به‌رنامه و ریگه‌ی سه‌له‌فی صالح،

ئو عه‌قیده‌یه کۆمه‌لّی سیفەت و تاییه‌ته‌ندی تاک و بئێ وێنه‌ی هه‌یه که به‌هاو نرخیکه‌ی رۆن ده‌کاته‌وه له‌گه‌ڵ زه‌روهرتی ده‌سگرتن پێوه‌ی و، کارکردن به‌ ئه‌حکامه‌کانی، له‌ گرنگ‌ترینیان ئه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: پارێزراوه‌تی سه‌رچاوه‌ی وهرگرتن،

هه‌لگۆزراوه‌ و هه‌رگه‌راوه له‌سه‌رچاوه‌ی پاک و رۆونی قورئان و سوننه، له‌ یه‌که‌ده‌نگی سه‌له‌فی صالح و، ئه‌وانه‌ی که شوێن‌یان ئه‌وان که‌وترون له‌چاکه‌دا له‌ پێشه‌وا تێکشه‌ره شه‌رعناسه‌ پایه‌به‌رزه‌کان، که ئه‌وه‌ش بریتیه له‌ شوێنکه‌وتنی ریگه‌و رێباز و به‌رنامه‌ی ئه‌وان، تێگه‌یشتنی ئه‌وان له‌ دین.

دووه‌م: گه‌پاندنی رشته (سند) به‌ خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)،

راسته‌خۆ موسوڵمان ده‌به‌ستێته‌وه به‌ خوا‌ی گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (صلی الله علیه وسلم)، به‌ خۆشه‌ویستی و به‌گه‌وره‌دانانی ئه‌و دوانه‌وه خوا‌ی گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی، به‌ ده‌ستپێشخه‌ری نه‌کردنی خوا‌ی گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی، واته له‌ هه‌چ کارو بڕیارێکدا پێش‌یان ناکه‌ون؛ ئه‌ویش له‌به‌رئه‌وه‌یه که سه‌رچاوه‌که‌ی: خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموێت و، پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌فه‌رموێت؛ به‌دوور له‌وه‌ی که هه‌واو ئاره‌زوو ئه‌و شوبه‌هات و گومانانه‌ی که بۆی دروست ده‌بێت یاری پێی بکه‌ن، زۆر دێره‌و خاڵیه له‌وه‌ی که کارتی‌که‌ره بیانی و ده‌ره‌که‌یه‌کان کاریگه‌ری لێ بکه‌ن وه‌ک: فه‌لسه‌فه‌و، ژیریژی (منطق)و، عه‌قلانیته‌؛ ئه‌وان هه‌چ سه‌رچاوه‌یه‌کیان نیه جگه له‌ قورئان و سوننه و یه‌که‌ده‌نگی زانا‌یان.

سیّیم؛ شیعیان ته‌سلیم بوونی ته‌واوه بۆ خوی گه‌وره و پتّهمبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)؛

ئانه‌وه بونیاد نراوه‌و راوستاوه له‌سه‌ر ته‌سلیم بوونی ته‌واو بۆ خوی گه‌وره‌و له‌گه‌ل بۆ پتّهمبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) له‌هه‌موو کاریکدا نیت‌گه‌وره‌ بیت‌یان بچوکدا؛ له‌گه‌ل به‌راست دانانیکی ته‌واو له‌گه‌ل به‌ دانپیدا‌نانیکی ته‌واو به‌ حوکم و بریاره‌کانیاندا؛ له‌به‌رئوه‌ باوه‌ریبون به‌ نادیار (غیب) بریتیه‌ له‌ بنچینه‌ی ته‌سلیم بوونی ته‌واو بۆ هه‌موو فه‌رمانه‌کان و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوی گه‌وره‌و پتّهمبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم).

جواره‌م؛ روونیتی و ئاشکرایه‌تی و ئاسانه‌تی و ئاسانکردن؛

رێگه‌و رێبازی سه‌له‌فی صالح هیچ گومان دودلی تیدا نیه‌، هیچ لێلی و تاریکی تیدا نیه‌، هیچ دژایه‌تییه‌کی تیدا نیه‌، زۆر دووره‌ له‌ ئالۆزی، زۆر دووره‌ له‌ گۆڕینی ده‌قه‌کان، ده‌ریپه‌نه‌کانی دیار و ئاشکرایه‌، ئه‌گه‌ر ده‌روونی ساغ و سه‌لیم بیت‌ئوا راده‌کات بۆ لای، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌شی نه‌فسی نه‌خۆش بیت‌ئوا لێی راده‌کات، ئه‌و که‌سه‌ی قه‌ناعه‌ت و برۆای پتیه‌تی ده‌روونی ئارام و زۆر ئاسوده‌یه‌ خۆشحال و دلشاده‌، دووره‌ له‌ شک و گومان و دودلی و وه‌هم و رارایی و ترس و دله‌راوکی و وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان، هه‌میشه‌ شادن، ئه‌و که‌سه‌ی ئهم ره‌وشته‌ جوانانه‌ی هه‌یه‌ بۆیه‌ به‌و شیوه‌یه‌ چونکه‌ رویشتوه‌ له‌سه‌ر رێبازی پتّهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌لانی و نه‌وانه‌ی که‌ شوین ئه‌وان که‌وتوون له‌ پتّشه‌واو زانا پایه‌به‌رزه‌کان.

پېنجه‌م: په‌مخواناسی (التوحید) کۆمه‌ل بوون (جماعه) و کۆبونه‌وه (الإجتماع) و سه‌رکه‌وتن:

به‌راستی عه‌قیده‌ی حه‌بلی خوای گه‌وره‌یه که ژۆر پته‌وه، ریگه‌ی خوای په‌روه‌ردگاره که ژۆر به‌هیزه، ریگه‌ی راسته‌که‌یه‌تی، چونکه عه‌قیده‌ی یه‌کتا په‌رستی به پاک و خاوینی به‌رون و ناشکرا، دووره‌ی په‌ریزه له هه‌موو هاو به‌ش بق خوا دانان و بیدعه به هه‌موو جۆره‌کانیه‌وه، ئا به‌م عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعیه، به‌کار و کرده‌وه پیتی، به بانگه‌وا کردن بۆی، ریزه‌کانی موسولمانان پته‌و و به‌هیز ده‌بن و یه‌کده‌گرن، هه‌ر هه‌موویان یه‌ک قسه‌یان ده‌بیت، هه‌ر که‌س وابوو له‌پاشدا سه‌رده‌که‌وئ ده‌سه‌لاتی ده‌ست ده‌که‌وئ و به‌شهرعی خوا حوکم ده‌کات، به‌راستی میژوی ئیسلام چاکترین شاهیده له‌سه‌ر ئه‌و راستیه؛ چونکه وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی راستگۆیانه‌یه بۆ ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوای گه‌وره که ده‌فه‌رموئیت:

﴿وَأَعِصُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ سورة آل عمران: ۱۰۳.

واته: هه‌ر هه‌مووتان به‌توندی ده‌ست بگرن به‌دینی خواوه‌و په‌رت و بلاو

مه‌بن.

هه‌موو کۆمه‌ل و کۆپ و کۆبونه‌وه‌یه له‌سه‌ر غه‌یری ئه‌م عه‌قیده‌ی پێغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم) سه‌ره‌نجامه‌که‌ی ئه‌مه‌یه که ئه‌مێق به‌چاوی خۆمان ده‌بیینین له‌حالی موسولمانان که ده‌سته‌ی ده‌سته‌ن و په‌رته‌وازه‌ن و ناکۆکن و به‌زیون و توشی نوشوستی بوون و هه‌لۆه‌شاون.

شه‌شم: مانه‌وو جیگیربون له‌سه‌ر بارودۆخێك و گشتگیری:

له‌ گرینگترین تاییه‌تمه‌ندیه‌كانی ئهم عه‌قیده‌ موباره‌كه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم): مانه‌ویه‌ له‌سه‌ر ئه‌و شته‌ی كه‌ له‌سه‌ری بووه‌، جیگیربونه‌ له‌سه‌ر ئه‌و شته‌ی كه‌ له‌سه‌ری بووه‌، سه‌قامگیر و نه‌گۆره‌ گۆرانكارى به‌سه‌ردا نایه‌ت، رێكه‌كه‌وتن، گشتگیریه‌تی، پارێزراویه‌تی واته‌ پارێزراوه‌؛ به‌پاستی عه‌قیده‌یه‌کی دامه‌زراو و جیگیر و سه‌قامگیر پارێزراوه‌؛ (روایه‌ ودرایه‌): (روایه‌) واته‌ چۆن گێڕاوه‌ته‌وه‌ هه‌ر به‌وشیوه‌یه‌ش ماوه‌ته‌وه‌، (درایه‌) واته‌ ئه‌و زانست و زانیارییه‌ی تیاپه‌تی پارێزراوه‌، گشتگیره‌ و شامل و کامله‌، جیاوازه‌، زۆر چاك و گونجاوه‌، چاكسازیه‌ بۆ هه‌موو گه‌ل و سه‌رده‌م و كات و رۆژگار و شوێنێك؛ عه‌قیده‌یه‌کی زیندو نه‌مره‌، ماوه‌یه‌ دیاره‌ هه‌تا رۆژی قیامه‌ت هه‌ر ده‌مینێ، پارێزراوه‌ خوای گه‌وره‌ خۆی ده‌ی پارێزێت، نه‌وه‌ له‌دوای نه‌وه‌ نه‌قلی ده‌كه‌ن بۆ یه‌كتر، گه‌وره‌ له‌ گه‌وره‌وه‌، به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج زیاد و كه‌میه‌کی تێدا بێت، به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج گۆڕین و لادان و تێكه‌ڵ و پێكه‌ڵ كردنێکی تێدا بێت.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت:

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ سورة الحجر: ٩.

واته‌: بێگومان هه‌ر ئێمه‌ قورئانمان ناردۆته‌ خواوه‌وه‌، به‌پاستی هه‌ر ئێمه‌ش ده‌ی پارێزین.

حهو تهه، به راستی دهستگرتن به عه قیده سله فی صالح له گه وره ترین هؤکاری
نزیکبونه وهیه له خوای گه وره، هؤکاری سه رکه وتنه بۆ به دهسته تئانی په زامه ندی
خوای گه وره و، هؤکاره بۆ دهسته ستنی به هه شته که ی خوای گه وره، هؤکاری
رزگار بونه له سزای سه ختی.

ئه م سیفه و تایبه ته ندیانه جیگه ره بۆ عه قیده سله فی صالح - که نه هلی
سوننه و جه ماعه ن - سوپاس بۆ خوای گه وره به ردوام به و شتویه نه له هه موو ئان
و زه مان و شوینیکدا هه ن و هیچ شوینێ خالی نه لێیان و دیارن^(١).

* "ومنا هنا يتضح جليا كذب ما قيل من أن: (السلفية مرحلة زمنية؛ لا مذهب إسلامي !!) ذلك» لأن مذهب
السلف الصالح - أهل السنة والجماعة - مشتمل على أساسين عظيمين: القدوة الحسنة الصالحة. والمنهج النبوي
الشرعي.

* فالقدوة؛ هم أصحاب العصور الثلاثة من الصحابة والتابعين وتابعيهم بإحسان.

* والمنهج؛ هو الطريقة المتبعة في هذه العصور المباركة في فهم الوحيين الشرفين؛ وهو منهج العلمي في تلقي
الإسلام وفهمه والعمل به وتحكيمه، وذلك في جميع جوانب علوم الشريعة الفراء من الفقه، والاستدلال، والتقرير،
والعلوم الاعتقادية، والإيمان والسلوك.

بنچینه‌کانی عمقیده‌ی سه‌له‌فی صالح

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه.

به‌راستی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه رښشتون له‌سەر رڼگو و رښازی پېښینه چاکه‌کان، ده‌پښ له‌سەر کومه‌له بنچینه‌یه‌کی جیگیر و دامه‌زراو و روڼ و ناشکرا له بیرویاوه‌پدا، له کارورکده‌وده، له ره‌فتاردا، نه‌م بنچینه‌نه درښکراوه‌یه پو کتیبه‌یه‌کی خوا واته وه‌رگیراون له قورئان و فهرموده راست و دروسته‌کانی پیغه‌مبری خوا (صلی الله علیه وسلم)، ښتر (متواتر) بن - واته که‌سانکی زور یه‌ک له‌دوای یه‌ک نه‌و فهرموده‌یان ریوایه‌ت کردبې - یان (آحاد) بن - واته ته‌نها که‌سکی باوه‌رپیکراو ریوایه‌تی کردبې -، له‌سەر ټیگه‌یشتنی سه‌له‌فی نوممه‌ت له هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و نه‌وانه‌ی شوین نه‌وان که‌وتون له راستگویی و پاکي و چاکه‌دا؛ نه‌وانه‌ خویان ته‌سلیمی ده‌قه‌کانی ه‌ردوو وه‌حیه‌که ده‌ک‌ن واته قورئان و سوننه‌ت، ده‌قه‌کان کزده‌که‌نه‌وه، نه‌و ښایه‌تانه‌ی که (متشابه‌ن) واته مه‌به‌سته‌کانیان روڼ نیه ده‌گپړنه‌وه پو لای نه‌و ښایه‌تانه‌ی که (محکم‌ن) واته مه‌به‌سته‌کانیان روڼ و ناشکرایه، ملکه‌چن پو قورئان و سوننه له‌گه‌ل نه‌وپه‌پی به‌گوره دانان و به‌رښاگرتنیادنا، جیاوازی ناخه‌نه ښوانیان، نابنه کومه‌ل کومه‌ل و ده‌سته ده‌سته و پهرت و بلاو نابن، به‌لگو به‌توندی ده‌ست ده‌گرن به‌دینی خواوه، دژایه‌تی و به‌ره‌لستی قورئان و سوننه ناکه‌ن: به‌نه‌قلی کورت، به‌نیحیمالاتی زمانه‌وانی، به‌قیاس پېتانه‌ی پپو پوچ، به‌فلسه‌فه‌و، به‌که‌شف وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌لی عه‌قلی من نه‌وه‌ی که‌شف کرد - ، به‌زه‌وق.

به‌راستی بنچینه‌ی دین پیغه‌مبری خوا (صلی الله علیه وسلم) خوی پوونی کردنه‌وه به‌روڼکردنه‌وه‌یه‌کی نه‌واو؛ پو هیچ که‌سې نیه شتیکی تیدا دابه‌ښی به‌لایه‌وه وابه‌یت که نه‌وه دینه، هر له‌به‌رته‌وه‌یه ده‌ستیان گرتوه به‌و بنچینه‌گه‌ورانه‌وه، دورکه‌وتونه‌ته‌وه له‌و ده‌رپینه داه‌پتراوانه‌ی که داه‌پتراون، پابه‌ندن به‌ده‌رپینه شرعیه‌کانه‌وه، هر

له بهر نه وه به نه هلی سوننه و جه ماعه بریتیه له درژبوونه وه یه کی سروشتی و حقیقی و راسته قینه بۆ سله فی صالح.

جا نه وه که بنچینه ی دینه له لای نه هلی سوننه و جه ماعه به کورتی به م شیوه یه:

بنچینه ی یه که م

پایه کانی باوه ره یتان (ئیمان)

بیگومان بیروباوه پی پێشیننه چاکه کان - نه هلی سوننه و جه ماعه - سه باره ت به ته فسیری باوه ره یتان کورت ده بیته وه له: به راست دانانیکی پراو پراو جیگیر و دان پیدانانی گشتی و ته و او، به هر هه مو نه و شتانه ی که خوی گه و ره فرمانی پێ کردوه به وه شی که پێغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) فرمانی پێ کردوه، ملکه چی بۆیان له روکش و له ناخدا؛ بریتیه له به راست دانانی دل واته له ده وه به راست بزانین، پراو پێ بوونی کرده وه کانی دل و نه ندانه کانی جهسته ده گریتنه خزی، نه مهش گشتگیره بۆ ههستان به نه نجامدانی کار و فرمانه کانی هه ره هه مو دین.

نه ماعه قیده و بیروباوه پیا واته بیروباوه پی پێشیننه چاکه کان سه باره ت به بنه ماکانی دین کورت ده بیته وه له: به راست دانانی هه ره شهش پایه کانی باوه ره یتان؛ هه ره که پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه وائی داوه له فرموده درژده که ی جبریل دا سه لامی خوی له سه رب یی له کاتیکدا که هاته خزمه تی و ده رباره ی باوه ره یتان پرسیاری لی کرد؛ وتی: ئیمان چه؟ نه ویش فرموی: (أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَالْقَدَرِ كُلِّهِ خَيْرٌ وَشَرُّهُ). رواه البخاری و مسلم لی کتاب الإيمان. واته: نه وه به باوه پت هه بی به خوی گه و ره به مه لائیکه کانی و کتیبه کانی و پێغه مبه ره کانی و رۆژی قیامه ت و به قه زاو قه ده ره به خیر و شه پی.

که واته باوه پهیئان له سهر ئهم شهش پایه و روکنه وه ستاوه و داده مه زریٚت؛ هر هر هه موویان به یکه وهن و بهش بهش نا کرین، هر له بهر ئه وهیه ئیمانی بهندهیه راست و دروست و تهواو نیه هه تا هه موو پایه کان به تهواوی نه هیئتیه دی و جیبه جییان نه کات، ئه گهر یه کیک له م پایانه ی له ده ست دا یان تییدا نه هاته دی؛ ئه وه ئیمانه باوه پهیئانه که ی روخاوه و پوچه ل ده بیته وه، ئه و بهندهیه هر گیز باوه ردار نیه و، باوه پهیئانه که ی لی وه رناگری به باوه پبوون به پایه کانی تره هیتانه دیان؛ له بهر ئه وهیه یه کی له پایه کانی باوه پهیئانی و نکر دووه، باوه پهیئان راناوه سٚتی و دانامه زریٚت ئیلا له سهر هه موو پایه کانی نه بیٚت به تهواوه تی، هر وه ک چون بینا له سهر هه موو پایه کانی نه بیٚت راناوه سٚتی و دانامه زریٚت.

له بهر ئه وهیه ئیمان تهواو نیه؛ ته نها به و شهش پایه نه بیٚت به لام له سهر ئه و شیوه راست و دروسته ی که به لگه ی له سهر هاتوره له قورئان و سونه دا نه که به عه قلی خٚی، هر که سیک دانی نه نا به شتی له وانه داو ئینکاری کرد ئه وه دلنیا به ئیمانی نیه و کافره، با خٚشی به ئیماندار بزانی و بانگه شه ی باوه پهیئانیش بکات و هه سٚتی به نه جامدانی هه ندی له پایه کانی ئیمان.

پایه‌ی یه‌که‌م

باوه‌په‌ینانه به خوای گه‌وره

باوه‌په‌ینان به خوای گه‌وره بریتیه له به‌راست داناننکی پپاپ واته هیچ درۆیه‌کی تیدا نه‌بیت، دان پیداناننکی ته‌واو به‌بوونی خوای گه‌وره به‌رزو بلند، باوه‌پت به (الربوبیة) په‌روه‌دگارنیتی (الله) هه‌بیت - واته: خوای گه‌وره خالق و به‌دیته‌ر و په‌روه‌ردگار و گه‌وره فه‌رمان‌په‌واو پاشاو نه‌خشه بق داپژهر و هه‌لسوپته‌ر و ریکخه‌ری هه‌موو شتی‌که - باوه‌پت به (الوہیة) په‌رستراویتی (الله) هه‌بیت - واته: باوه‌پت هه‌بی که ته‌نها خوای گه‌وره شایه‌نی عیبادت بۆکردن بیت و به تاکی په‌رسترنیت - باوه‌پت هه‌بی به (أسماء وصفات) ناو و ناوه‌لناوه‌کانی خوای گه‌وره - واته: باوه‌پت هه‌بی به‌وه‌ی خوای گه‌وره وه‌سفکراوه به هه‌موو ناوه‌لناوینکی ته‌واو، هه‌موو سیفه‌تینکی به‌رز و شکۆدار، هه‌موو و ناوینکی جوان، هیچ هاوه‌ل و هاویه‌شینکی نیه له تاییه‌تمه‌ندیه‌کانیدا، هه‌ستان به‌جی به‌جی کردنی ئه‌م دان پیدانانه به‌کرده‌وه و به‌عیلم و زانسته‌وه - واته: دل دامه‌زراو بیت له‌سه‌ری و دلتیا و ئاسوده بی به شۆیه به که شۆینه‌واری بییرنیت به ره‌فتاری به‌نده‌وه، فه‌رمانه‌کانی جی به‌جی بکات واته پابه‌ندبی به فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره‌وه و دوریکه‌ویته‌وه له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی.

باوه‌په‌یون به خوای گه‌وره: بریتیه له بنچینه‌ی عه‌قیده‌ی ئیسلامی کرۆکی و ناوه‌پۆکی؛ بریتیه له پایه‌یه‌کی چه‌سپار و جیگیر، بنچینه‌ی بنچینه‌کانه، هه‌ر هه‌موو پایه‌کانی عه‌قیده و بیروباوه‌پ ده‌درینه پال باوه‌په‌یون به خوای گه‌وره، شۆینکه‌وته‌ی ئه‌وه.

باوه‌په‌یون به خوای گه‌وره: ئه‌وه ده‌گرته‌ خۆی که باوه‌پت وابی خوای گه‌وره تاک و ته‌نیایه و هه‌رخۆی شایه‌نی ئه‌وه‌یه په‌رستشی بق ئه‌نجام بدریت، باوه‌پت

هه‌بێ به ناو و ئاوه‌لئاوه جوانه‌کانی؛ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بوون و په‌رستراویتی خۆی گه‌وره و به‌رز و بلند؛ گه‌وره‌ترینی راستیه‌کانه به ره‌هایی، بوونی خوا بریتیه له‌و به‌لگه‌نه‌ویستانه‌ی که به هه‌چ جۆرێک گومان هه‌لناگریت، ئه‌وه‌شی که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌م قسه‌یه: سه‌روشتی پاکیتی مرۆڤ (فطره‌ سلیم) و، عه‌قلی سه‌لیم و، (حه‌س) هه‌ستکردنه له ئاده‌میزاد دا، له‌گه‌ڵ ئه‌و شه‌رحه پاکه‌ی که دابه‌زیوه، ئه‌مانه‌ی که باسکران هه‌ر هه‌موویان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر بوونی خۆی گه‌وره.

له‌ باوه‌ڕپوون به‌ خۆی په‌روه‌ردگار: باوه‌ڕپوونه به‌ تاك و ته‌نیاپی و، (ألوهیه) په‌روه‌ردگاریتی و، ناو و ئاوه‌لئاوه‌کانی، ئه‌مه‌ش دیته‌دی به‌ دان پێدانان به‌هه‌رسی جۆره‌که‌ی یه‌کته‌په‌رستی (التوحید) و باوه‌ڕپوون پێیان و کارپێ کردنیان، هه‌رسی جۆره‌که‌ی یه‌کته‌په‌رستیش بریتین له‌مانه: (توحید الربوبیه) یه‌کته‌په‌رستی په‌روه‌ردگاریتی و، (توحید الألوهیه) یه‌کته‌په‌رستی په‌رستراویتی و، یه‌کته‌په‌رستی (التوحید الاسماء وصفات) ناو و ئاوه‌لئاوه‌کانی.

۱- (توحید الربوبیه) یه‌کته‌په‌رستی په‌روه‌ردگاریتی:

بریتیه له به‌پاست دانانیکی پراوپر، دان پێدانانیکی ته‌واو: به‌وه‌ی که خۆی گه‌وره به‌ ته‌نیا په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتی‌که، خاوه‌نیه‌تی، دروستکه‌ر و به‌دیه‌نیه‌ریه‌تی، رۆژی ده‌ریه‌تی، هاوتاو هاوه‌ڵ و هاوبه‌شی نیه، زیندووه و نامرێ، راگریی بوونه‌وه‌ره و هه‌لسۆپنه‌ریه‌تی، هه‌رگیز ناخه‌وێت، پاك و خاوی‌ن راگریوه له هه‌موو که‌موکورتی و نه‌نگی و بێ توانایی و په‌که‌وته‌یی، داهێنه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه به‌ جوانترین شیوه‌ فراهه‌می هه‌تیاون، هه‌لسۆپنه‌ر و ریکخه‌ری جیهانه‌و، به‌ ئاره‌زووی خۆی ده‌بیات به‌پۆه چی بویت ده‌یکات، لێهاتو به‌توانایه‌و زاله به‌سه‌ریدا؛ فره‌مان و به‌پیار هه‌ر بێ ئه‌وه، هه‌موو خه‌یر و چاکه‌یه به‌ده‌ستی خوایه، هه‌ر فره‌مانی‌کی دا هه‌چ که‌سێک ناتوانێ ره‌تی بکاته‌وه‌و بیداته‌دواوه، هه‌ر به‌پاریکی

دا جېبە جېتى دەكات و كەس ناتوانى رېگىرى لى بكات، ھەرچى بېھوى دەيكات، ھەرچى ئە نىيەوى نابىت، ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەويدايە بەندەى ئەرەو لە چنگى خواى گەرەدايەو، لە ژىر دەسەلات و ركىفى ئەودان، دەبىت باوەپت بە قەزاو قەدرى خوا ھەبى، دەبىت باوەپت ھەبى و دان بەودا بنىي لە ھەموو ئەرەو شتانەى كە خواى گەرە تەقدىرى كرەووە ئەندازەى بۆ داناو و بېيارى لەسەر داوھ دادبەرەر بوو، دەبى باوەپت بە وەحدائىتى خواى گەرە ھەبىت لە زاتى خۆیدا، لە كار كەردە وەكانىدا.

پوختەى قسە ئەمە: (بە تارك دانانى خواى گەرەو بەرزو بڵند لەكارو كەردە وەكانىدا).

بېگومان چەندەھا بەلگەى شەرى ھەيە لەسەر پېويستىتى باوەرپون بە پەرەردگارىتى خواى پەرەردگار، قورئانى گەرەو شەكردار و پېرۆز پرە لە باسى ئەرەو بەلگانە لەسەر پەرەردگارىتى خواى گەرە، ھېچ سورەتتى لە سورەتەكانى. قورئان نابىنى خالى بىت لە باسى پەرەردگارىتى خواى پەرەردگار، يان لە ئامارە پېدانی؛ ئەمەش بنچىنەيەكە بە نىسبەت جۆرەكانى ترى يەكتا پەرستىيەو، خواى گەرە دەفەر مۆيت:

﴿الْحَسْبُ رَبِّىْ اَلْعَلْبُورُ﴾ سورة الفاتحة: ۲.

واتە: سوپاس و ستايش بۆ ئەرەو خاىيەى كە پەرەردگارى جېھانە.

ھەرەوھا دەفەر مۆيت:

﴿اَلَا لَهٗ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ سورة الاعراف: ۵۴.

واتە: بىدارىن كە بەدبەيتان و فەرماندان ھەر بۆ خواى، پېرۆزى و ھەموو

بەرەكەتەك بۆ خواى پەرەردگارى جېھانە.

﴿هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِّنْ اَرْضٍ جَبِيْمًا﴾ سورة البقرة: ۲۹.

واته: خوا نه و خوابیه که هرچی له زه‌وی دایه دروستی کردووه بق ئیوه.

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْكَلِيمُ﴾ سورة الزاریات: ۵۸

واته: به پاستی ته‌ن‌ها خوا خوی پوزیده‌ره که خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی زۆر به‌هتیه.

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ سورة المؤمنون: ۸۸

واته: بلێ کێ فرمان ره‌وایی هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته.

کافره‌کانی قوره‌یش دانیان نابوو به‌م جۆره یه‌کتا‌په‌رستی (توحید)‌دا، زۆریه‌ی گه‌ل و نه‌توه‌کان و خاوه‌ن دیا‌نه‌ته‌کان و، هاوه‌ل بق خوا دانه‌رانی سه‌رده‌می کۆن که خوای گه‌وره‌ پی‌غه‌مبه‌رانی بق ناردون؛ هه‌ر هه‌موویان دانیان نابوو به‌وه‌دا که خوای گه‌وره به‌ تاك و نه‌نیا دروست‌کهری جیهانه و نه‌وه‌ی له‌ ناویا‌یه‌تی، زۆزیده‌ری هه‌موو دروست‌کراوه‌نه. خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ سورة لقمان: ۲۵.

واته: سو‌پند به‌خوا نه‌گه‌ر په‌رسیاریان لی بکه‌یت کێ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه؟ بی‌گومان ده‌لێن: خوا، (ئهی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم))

بلێ: سو‌پاس بق خوا (که‌دان به‌و پاستیه‌دا ده‌نێن)، به‌لام زۆریه‌یان نازانن.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ يَنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ سورة یونس: ۳۱.

واته: (ئهی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) بلێ: ئایا کێ پسق و پۆزیتان ده‌دات له‌ ئاسمان (به‌ باران) و له‌ زه‌ویه‌وه (به‌ رووه‌ک)، یا کێ خاوه‌نی (دروست‌کهری) گۆی و چاوانه، کێ زیندوو له‌ مردوو ده‌رده‌هێنێ، مردوو له‌ زیندوو ده‌رده‌هێنێ، هه‌روه‌ها کێ کاره‌کان هه‌ل‌ده‌سو‌پێنێ، بی‌گومان یه‌کسه‌ر ده‌لێن خوا، که‌واته (ئهی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) پێیان بلێ: ده‌ی بق خۆتان ناپارێزن (له‌سزای خوا)؟.

له‌به‌رنه‌وه دلی به‌نده‌کان به‌فیره‌ت پاکه‌و دانیان ناوه به‌په‌روه‌ردگارێتی
خوای گه‌وره‌دا، هیچ که‌سی ئینگاری ئه‌م په‌کتا‌په‌رستی (توحید)‌هی نه‌کردوه جگه‌له
(الدهریة)‌ه‌کان له‌پێشدا، شیوعیه‌کانیش له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیستاماندا.
هر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه؛ هر که‌سی باوه‌ری ته‌نها به‌م جۆره‌ی په‌کخواناسی هه‌بی
په‌کتا‌په‌رست نیه‌و، نابێ به‌یه‌کێ له‌موسولمانان و ناجیته‌ شوری ئیسلامه‌وه، خوێن و
مال و سامانی پارێزراو نیه‌، له‌ رۆژی دوا‌ییدا رزگاری ناکات له‌سزای ئاگری دۆزه‌خ
مانه‌وه‌ی به‌ه‌تا هه‌تایی تییدا؛ هه‌تا پابه‌ند نه‌بی به‌جۆری دووه‌مه‌وه له‌ جۆره‌کانی
په‌کخواناسی، که‌ ئه‌ویش بریتی له‌ په‌کتا‌په‌رستی په‌رستراوێتی.

۲- (توحید الوهیه) په‌کتا‌په‌رستی په‌رستراوێتی؛

بریتی له‌ به‌راست دانانیکی پر‌اوپر، دان پێدانانیکی ته‌واو: به‌وه‌ی که‌ خوای
گه‌وره به‌ ته‌نیا هر خزی په‌رستراوی هه‌قه، هیچ په‌رستراوێکی به‌هه‌ق نیه جگه
له‌و؛ که‌ شیایوی ئه‌وه بی په‌رستشی بۆ بکری‌ت و ملکه‌چی و گوێزپایه‌لی و
فه‌رمانبه‌رداری ره‌های بۆ بکری‌ت، هه‌موو په‌رستراوێک جگه له‌ (الله) پوچ و نا‌په‌واو
بی بایه‌خه، پێویسته ئاده‌میزاد پشت بکاته هر هه‌موویان.

واته: بریتی له‌ به‌تاک دانانی خوای گه‌وره و بی هاوه‌ل؛ له‌هه‌موو جۆره‌کانی
عیباده‌ت و په‌رستشه‌ روکه‌ش و شاره‌وه‌کاندا؛ ئیتر به‌ وه‌ بی‌ت یان به‌ کردار،
پێویسته هه‌موو دلسۆزی و نیه‌تپاکیه بۆ دین بی و له‌به‌ر ره‌زاهه‌ندی خوای گه‌وره
بی‌ت، پێویسته هیچ شتی له‌ عیباده‌ت و په‌رستش ئه‌نجام نه‌درین بۆ جگه له‌خوای
گه‌وره؛ وه‌ک نوێژو، رۆژوو، زه‌کات و، هه‌جکردن و، پارانه‌وه‌و، هانا بۆ بردن و،
په‌ناگرتن و، (نذر) له‌سه‌رخۆ پێویست کردن و، سه‌ربهرین و، پشت پێ به‌ستن و،
ترسان و، هیواو ئومێد پێ بوون و، خۆشویستن و، گه‌پانه‌وه بۆ لای و، ترس و بیم
و، ملکه‌چی بۆ کردن و، جگه له‌مانه‌ش له‌ جۆره‌کانی تری عیباده‌ت و په‌رستش،
ده‌بی خوای گه‌وره بپه‌رستێ به‌ خۆشویستن و ترس بیم و به‌ هیواو ئومێد پێ

بیون هر هم‌موویان، هرکه سبک عبادتی خوی گوره بکات به هندی له‌وانه جگه له هندیکی تریان نه‌وه نو کهسه گومرایه.

بوخته‌ی قسه‌نمه‌یه: (به‌کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان ده‌بیت به‌کتابه‌رستی په‌رستراویتی بسه‌لمیتریت).

خوای گوره و شک‌دار ده‌فرمویت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سورة الفاتحة: ۵.

واته: (خوایه) ته‌نھا تق ده‌په‌رستین، ته‌نھا له‌تق داوای یارمه‌تی ده‌که‌ین.

ه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ سورة المؤمنون: ۱۱۷.

واته: هر که‌س په‌رستی په‌رستراویتی تر له‌گه‌ل خوادا که‌هیچ به‌لگه‌یه‌کی نه‌بی له‌سر نه‌وه (په‌رستنه)، نه‌وه به‌پاستی لیپرسینه‌وه‌ی ته‌نھا لای په‌روه‌دگاریتی، بیگومان کافران پزگار نابن.

خوای بالاده‌ست و په‌روه‌دگار له‌پیناوی (توحید) عبادته‌دا ئاده‌میزادو جنوکه‌ی دروستکردوه، ه‌روه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فرمویت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ لِقَوْمٍ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ سورة الداربات: ۵۶.

واته: من هر بویه جنوکه و ئاده‌میم دروستکردوه بم ناسن و بم په‌رستن.

که‌واته به‌کتابه‌رستی بریتیه له‌سهره‌تاو کۆتایی و ناشکراو روکش و ناخی دین، بریتیه له‌سهره‌تاو کۆتایی بانگه‌وازی پیغه‌مبران، هر له‌پیناوی په‌کتابه‌رستی دا پیغه‌مبران نیردراون بۆ سره‌گل و نه‌ته‌وه‌کان، په‌رتوکه ئاسمانیه‌کان دابه‌زیون، شمشیره‌کانی جیهاد له‌کالان راکیشراون، جیاوازی کراوه له‌تیاوان باوه‌پداران و کافراندا، له‌نیاوان خه‌لکانی به‌ه‌شت و دۆزه‌خدا، نه‌مه‌ش مانای نه‌م فرموده‌یی خوای گوره ده‌که‌یه‌نیت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). واته: هیچ په‌رستراویتی نه‌به‌ه‌ق جگه له‌(الله).

هموو پیغه‌مبه‌ران بۆ ئهم مه‌به‌سته بانگه‌وازیان کردوه، ئینکاری کردنی ئه‌مه‌ش بوو به هۆی له‌ناوچونی گهلانی پیتشو، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ سورة الأنبياء: ۲۵.

واته: ئیتمه نه‌مان ناردوه هیچ پیغه‌مبه‌رێك مه‌گه‌ر نیگامان بۆ ناردوه (به‌وه‌ی كه‌) بینگومان جگه‌ له‌من هیچ په‌رستراویکی راست نی‌یه، كه‌واته ته‌نها من په‌رستن. یه‌كتا‌په‌رستی په‌روه‌ردگاریتی پابه‌نده به‌ یه‌كتا‌په‌رستی په‌رستراویتیته‌وه؛ چونكه‌ هه‌ركه‌سێ دان بئی به‌ په‌روه‌ردگاریتی خوای گه‌وره‌دا پتووست ده‌كات له‌سه‌ری به‌ ته‌نیا خوا په‌رستی و هاره‌لی بۆ بپیار نه‌دات؛ له‌به‌رئوه‌ هاره‌ل بۆ خوا بپیارده‌ران یه‌ك خوایان نه‌ده‌په‌رست، ئینکاری ئه‌وه‌شیان ده‌كرد كه‌ خوای گه‌وره‌ شایه‌نی ئه‌وه‌ بی‌ت به‌ تاك و ته‌نیا یی و بئی هاره‌ل بپه‌رستیت، به‌لكو چه‌نده‌ها خوایان ده‌په‌رست، پتییان وابوو له‌خوای گه‌وره‌ نزیکیان ده‌كاته‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا كه‌ دانیان پێدا ده‌نا كه‌ هیچ سودو زیانی ناگه‌یه‌نن، كه‌چی له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌دا خوای گه‌وره‌ به‌ باوه‌ردار ناوی نه‌هیتاون، به‌لكو خستنییه‌ ریزی كافرا نه‌وه؛ ئه‌ویش به‌وه‌ی كه‌ له‌ په‌رستش دا هاره‌شیان بۆ دانا.

هه‌ركه‌سێك په‌روه‌ردگار و دروستكه‌ر و به‌دیپه‌نهر بئی، رۆژی ده‌ر بئی، پاشاو خاوه‌ن ده‌سه‌لات بئی، هه‌لسوپه‌نهر و پارێزگار بئی، ژینه‌ر بئی، مرینه‌ر بئی، وه‌سف كرایی به‌ هه‌موو سیفه‌تیکی ته‌واو، به‌دوور گه‌را بئی له‌ هه‌موو سیفه‌تیکی كه‌موكورتی، هه‌موو شتی به‌ ده‌ستی ئه‌وه‌ بئی؛ پتووسته‌ كه‌ یه‌ك خوابیت و بئی هاره‌ل و ته‌نیا بئی، په‌رستش هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ بئی.

ئا لێره‌دا یه‌ كه‌ بپه‌رواوه‌پی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ جیاوازه‌ له‌ بیروباوه‌پی كه‌سانی تر له‌ یه‌كتا‌په‌رستی په‌رستراویتی دا؛ ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ نیه‌ كه‌ وشه‌ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واته‌: هیچ دروستكه‌ر و رۆزیده‌ری نیه‌ جگه‌ له‌

(الله) و بهس، وهك چئن هه ندیک له خه لکانی گومراو سه رلی شتیواو ده یلین، به لکو به کتا په رستی په رستراویتی - له لایان واته له لای نه هلی سونه و جه ماعه - نایه ته دی لیللا به جی به جی کردنی مانای ته وای شه هاده تی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) نه بیته، واته: هیچ په رستراویک نیه به هه ق جگه له (الله)، مانای نه مهش نه وه به به کتا په رستی په رستراویتی وای پیویست ده کات که: به تاك دانانی خوی گه وره بۆ نه حجامدانی په رستشه کان.

عیبادت و په رستشیش بریتیه له و تاعهت و کرده وه شه رعیه نهی که به نده ی موسولمان پی هی هله س پی نزیک بوونه وه له خوی گه وره، بۆ به ده سته پنانی ره زامه ندی شو؛ به به جی پنانی په رستش دیته دی؛ به گوفتاری زمان واته شایه تو مان و باوه پی بوونی دل و، کرده وه ی دل و نه ندامه کانی جهسته.

نو په رستشانه ی که نه حجام ده درین بۆ خوی گه وره راست و دروست نین ته نیا به م نوو مرجه نه بیته:

یه که م: (الإخلاص) نه ت پاک، واته: ده بیته په رستش به پاک و به ته نیا له بهر ره زامه ندی خوی گه وره بیته.
خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿قُلْ اللَّهُ أَغْبَدُ عِلْمًا لَهُ، رَبِّي ﴿٥٠﴾ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ سورة الزمر: ۱۴ - ۱۵.

واته: (ته ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم)) بلی من هر خوا ده په رستم به پاک و ته نیا هر بۆ شو ملکه چم. (به بی باوه پان بلی): ئیوهش جگه له خوا جیتان ویست بی په رستن.

نووه م: (المتابعة للرسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شو پنگه و تنی راسته قینه بۆ پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، واته: ده بی خوا به رستری به پیی نه وه ی که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) به شه ری داناوه، گو پرایه لی بکرت له وه ی

که فرمان ده‌کات، به‌راست بزائری له‌وه‌ی که ه‌والی داوه، پی‌ویسته عبادت په‌سندو گونجاو بیت له‌گه‌ل له‌وه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمانی پی‌ کردوه - له کات و شوینی خ‌زیدا - ، دوور که‌وینه‌وه له و شتانه‌ی که قه‌ده‌غی کردوه ، خ‌وای گه‌وره ده‌فرم‌ویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَنُذْرًا فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

سورة الحشر: ۷.

واته: له‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر پی‌ ی دان وه‌ریبگن، له‌وه‌ی لی‌تانی قه‌ده‌غ‌کرد وازی لی‌ بینن، له‌ خوا بترسن، بی‌گومان خ‌وای گه‌وره سزای سه‌خته.

* په‌ک‌خواناسی خ‌وای گه‌وره به‌ عبادت و ملکه‌چی و گو‌پ‌پای‌لی و خ‌وشه‌ویستی ب‌وی: بریتیه له‌ به‌جی‌پ‌نانی شه‌هاده‌تی: (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

* شو‌پ‌نکه‌وتنی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و سوننه‌ت‌کانی و، ملکه‌چی ب‌ی له‌وه‌ی که فرمانی پی‌ کردوه، له‌وه‌شی که قه‌ده‌غی کردوه، گه‌ردنکه‌چی ره‌ها ب‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم): بریتیه له‌ به‌جی‌پ‌نانی شه‌هاده‌تی: (أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ).

به‌جی‌پ‌نانی شه‌هاده‌تی: (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دوو پای‌ی گه‌وره‌ی ه‌یه:

یه‌که‌م: ه‌موو جو‌ره‌کانی په‌رستش ته‌ن‌ها ب‌ی خ‌وای تاك و بی‌ هاو‌ل بیت.

دووه‌م: هیچ شتی له‌ و په‌رستشانه ب‌ی جگه له‌ خ‌وای گه‌وره نه‌کریت.

نه‌مه‌ش مانای له‌وه‌یه؛ که هیچ شتی له‌ مافه‌کانی دروستکه‌ر و له‌ تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی جگه له‌ خ‌وای گه‌وره و شک‌دار که‌س توانای به‌س‌ریاندا نه‌ نه‌به‌خشریت به‌ دروستک‌راوانی، واته: جگه له‌ خ‌وای گه‌وره هیچ شتی نه‌په‌رستری، ب‌ی جگه له‌ خ‌وای گه‌وره نو‌یژ نه‌کریت و سه‌جده نه‌بریت و، (نذر) شت له‌سه‌رخ‌و پی‌ویست نه‌کریت و، نا‌ژ‌ل سه‌رنه‌ب‌ریت، پشت نه‌به‌س‌تریت به‌ غی‌ری خوا، داوای یارمه‌تی نه‌کریت جگه له‌ خ‌وای گه‌وره نه‌بی، هاوار نه‌کریت

غەیری خۆای پەرورەدگار، ئەمانەو جگە لە و کارانەش کە تەنھا تاییبەتن بە خۆای پەرورەدگار.

کەواتە رێگەو رێبازی ئەهلی سوننەو جەماعە چی یە؟
ئەهلی سوننەو جەماعە خۆای گەرە دەبەرستن و ، هاوێلی بۆ بێرێار نادەن، جگە لە خۆای گەرە داوا لە کەس ناکەن و لەکەس ناپارێتەو داواى یارمەتى لە کەس ناکەن و پشت بە کەس نابەستن و، هاوار لە کەس ناکەن و لەهیچ شتێک و لەهیچ کەسێ ناترسن، خۆیان نزیک دەکەنەو لە خۆای گەرە بە گوێرپایەلى کردنى و بە عیبادهت بۆ کردنى و بە ئەنجامدانى کردەو چاکەکانى خۆیان، خۆای گەرە دەفەر مویت:

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ النساء: ۳۶.

واتە: بەس خوا بپەرستن، هیچ شتێک مەکن بەهاوبەشى.

۳- (التوحيد الأسماء و صفات) یەکتاپەرستى ناو و ناوەئناوێکانى:

واتە: بریتىە لە بیروباوەرێ لێوان لێو لە راستى و تەواویتی کە خۆای گەرە کۆمە لە ناوێکى جوانى هەیه، کۆمە لە سیفەتێکى بەرزو شکۆدارى هەیه، وەسف کراو بە هەموو سیفەتێکى تەواو، بەپاک گیراوە لە هەموو سیفەتێکى کەموکورتى و ناتەواو، خۆای پەرورەدگار تاک و تەنهایە لە ناوێ جێوانەکان و سیفەتە بەرزەکاندا هەموو بۆنەوێران و دروستکاروان خاوەنى ئەو سیفەت و ناوانە نین.

ئەهلی سوننەو جەماعە پەرورەدگارى خۆیان دەناسن کە بەو سیفەتە بەرزو شکۆدارانەدا کە هاتوون لەقورئان و سوننەدا، وەسفى خۆای پەرورەدگار دەکەن بەو شێوەیەى کە خۆی وەسفى خۆی کردووە، هەرۆها وەسفى خۆای پەرورەدگار دەکەن بەو شێوەیە کە پێغەمبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم) وەسفى کردووە،

وتە و فەرموودەى خوا ناگۆن لە شوێنى خۆى، (ملحد)^(١) بى باوەى نین بەرامبەر بە ناوەکانى و ئایەتەکانى، ئەوە خۆى گەرە بۆ خۆى باسى کردووە ئەمى سوننە و جەماعە جیگىرى دەکەن: بەبى ئەوەى هاوشتووە هاو وێنەى بۆ دانێن، چۆنیەتى بۆ دانانێن و، سیفەتەکانى خۆى گەرە پەکناخەن، نایان گۆن لەهەموو ئەمانەدا قاعیدەیان ئەم ئایەتەى خۆى گەرە:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ سورة الشورى: ١١.

واتە: هیچ شتێک هاو شتووە هاو وێنەى خۆى گەرە نى یە، هەر ئەوە بێسەرى بێنا یە.

هەرەها ئەم ئایەتەش: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يَلْحَدُونَ فِي

أَسْمَائِهِ سَيَجَزُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سورة الأعراف: ١٨٠،

واتە: هەر بۆ خوا یە جوانترین و چاکترینى ناوەکان، جا ئێوەش بەو ناوانە بانگ

و هاواری لى بکەن، واز بهێنن و نرخ دامەنێن بۆ ئەوانەى کە لە ناوەکانى (خوا)دا

گۆران و لادان دەکەن (دەیکەنە ناو بۆ بتهکانیان)، بەزویى تۆلەى ئەوەى

دەیانکرد لێیان دەسەنریت.

(١) - الإلحاد: هو الميل عن الحق والانحراف عنه؛ ويدخل فيه: (التعطيل، والتحريف والتكيف، والتعطيل).

التعطيل: عدم إثبات الصفات، أو إثبات بعضها ونفي الباقي .

التعطيل: عدم إثبات الصفات، أو إثبات بعضها ونفي الباقي .

التحريف: تغيير النص لفظاً أو معنى، وصرفه عن معناه الظاهر إلى معنى لا يدل عليه اللفظ إلا باحتمال مرجوح؛ فكل تحريف تعطيل، وليس كل تعطيل تحريفاً.

التكيف: بيان الهيئة التي تكون عليها الصفات.

التعطيل: إثبات الملل للشيء؛ مشابهاً له من كل الوجوه.

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه،

چۆنیته‌ی سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ دیاری ناکه‌ن؛ له‌به‌ر شه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ هیچ
هه‌واییکی رانه‌گه‌یاندوه‌ ده‌رباره‌ی چۆنیته‌یه‌که‌ی، هه‌ر له‌به‌ر شه‌وه‌یه‌ هیچ که‌سی به
خوا له‌ خۆی شاره‌زاتر نه‌یه.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ إِلَّا اللَّهَ﴾ سورة البقرة: ۱۴۰.

واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د) بێی: ئایا ئێوه‌ زاناترین یان خوا؟.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت:

﴿فَلَا تَضْرِبُوا إِلَهِ الْأَمْثَالُ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ سورة النحل: ۷۴.

واته: که‌واته‌ نموونه‌کان بۆ خوا مه‌هێننه‌وه‌، به‌پاستی خوا ده‌زانی و ئێوه‌
نازانی.

هیچ که‌سی نه‌یه‌ شاره‌زاتر بێت به‌ خوا له‌دوای خوا له‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله
عليه وسلم)، خوای گه‌وره‌ له‌ هه‌قی شه‌و پێغه‌مبه‌ره‌دا (صلی الله عليه وسلم)
ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَا يَطِئُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَحْمٌ يُحْيِي﴾ سورة النجم: ۳ - ۴.

واته: له‌ هه‌وا و هه‌سه‌وه‌ قسه‌ ناکات (که‌ قورئان ده‌خوێنیت). هه‌رچی ده‌بێی
(قورئانه‌و) سه‌روش ده‌کری بۆی.

ئه هلی سوننه و جه ماعه:

باوه پریان وایه که خوی گه وره (أَوَّل) یه که مینه و سه رتهای بۆ نیه و هیچ شتی له پیتش ئه و نه بووه، (آخِر) دوا هه مینه و له دوی ئه و هیچ شتی نیه له دوی هه موو مه وجودی هه رده مین، (ظَاهِر) دیاره که سه له سه رویه و نه هیچ شتی بالادهستی نیه، (باطِن) نادیار و شارویه هه موو شتی له ژێر دهستی خۆیدایه، خوی گه وره ده فرمویت:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ سورة الحديد: ٣.

واته: هه ره ئه وه یه که مین و دوا هه مین، دیار و نادیار، ئه و به هه موو شتی که ناگایه. هه ره که چۆن زاتی خوی گه وره له زاتی هیچ که سیتی تر ناچیت، سیفاته کانیسی له هیچ سیفاتیتی تر ناچیت، له به ره ئه وه خوی په ره ردار شتیوهی نیه، هاوشیوه و شه ریک و هاو به شی نیه، قیاس نا کریت له سه ر دروستکراوه کانی، ئه هلی سوننه ئه وه که خوی گه وره بۆ خۆی جیگیر کردووه و سه لماندویه تی ئه وانیش بۆی جیگیر ده که ن، جیگیر کردنی به بی هاوشیوه بۆ دانان، به پاکي ده گرن له و سیفاته تانهی که که موکو رتن به پاک گرتنی به بی په کخستن، له کاتی که ده و سیفه ته جیگیر ده که ن که خوی گه وره بۆ خۆی جیگیری کردووه هاویننه و هاوشیوهی بۆ دانانین، ئه گه ره به پاکیان گرت له و سیفاته تانهی که که موکو رتن ئه و سیفاته تانه په کناخن که خوی گه وره خۆی پی وه سف کردووه.

ئه هلی سوننه باوه پریان وایه که خوی گه وره ده وری هه موو شتیکی داوه و ناگاداری هه موو شتی که، دروستکری هه موو شتی که، رۆزیده ری هه موو زیندویه که، ده سه لاتداره به سه ر هه موو شتی که، خوی به رز و بلند ده فرمویت:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ سورة الملك: ١٤.

واته: ئایا ئه و زاتهی که مه ردومی دروستکردووه ناگای له نه پینان نیه، له کاتی که ده و و دین و ناگاداره.

ههروهه ده فەرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ سورة الداربات: ۵۸.

واته: به پاستی تنه نا خوا خۆی پێزی دهره، که خاوه ن ده سه لاتی زۆر به هێزه.

ههروهه نا ههلی سوننه و جه ماعه:

باوه پیا ن وایه که خۆی گه وره به ریزی توه له سه ر عه رش به به رزی بونه ویه که شایه نی خۆی بی ت له سه ره وی هه و ت ناسمانه کانه ویه^(۱)، هه وه که وه ک چۆن باوه پیا ن به به رز و بێندی خۆی گه وره هه یه به سه ر دروستکراوه کانی دا، خۆی گه وره دیاره له دروستکراوی خۆی، زانیاری خۆی گه وره ده وری هه موو شتیکی داوه، ههروهه که خۆی هه والی داوه چۆن له قورئانه پیرۆزه کهیدا، له هه و ت نایه ت باسی کردوه^(۲): به بی چۆنیه تی (تکییف)، خۆی گه وره ده فەرمویت: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ سورة طه: ۵.

واته: خۆی گه وره و میهره بان به ریزی توه بۆ سه ر عه رشه که ی خۆی.

ده فەرمویت: ﴿تَمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ سورة الحديد: ۴. (۳).

واته: پاشان به رزی بویه وه سه ر عه رش و قه راری گرت (باوه پمان پێی به تی به و شتی وه شیایوی خوا بی).

(۱) - والاسواء علی العرش والعلو صفتان نفيهما لله تعالى إثباتاً بليق بجلاله، وتفسر كلمة استوى عند السلف: (استقر، علا، ارتفع، صعد) والسلف يفسرونها بهذه الكلمات لا يتجاوزونها ولا يزيدون عليها، ولم يرد في تفسير السلف تفسيرها بمعنى (استوى، ولا ملك، ولا فهر). والكيف مجهول؛ لا يعلمه إلا الله. والإيمان به واجب؛ ثبوت الأدلة. والسؤال عنه بدعة؛ لأن كيفية الاستواء لا يعلمها إلا الله، ولأن الصحابة أيضاً لم يسأل من الرسول صلى الله عليه وسلم عن الكيفية.

(۲) ۲ - وهي على الترتيب: سورة الأعراف: الآية، ۵۴. سورة يونس: الآية، ۳. وسورة الرعد: الآية، ۲. وسورة طه: الآية، ۵. وسورة الفرقان: الآية، ۵۹. وسورة السجدة: الآية، ۴. وسورة الحديد: الآية، ۴.

(۳) - قال الإمام الحافظ إسحاق بن راهويه - رحمه الله - عن هذه الآية: (إجماع أهل العلم أنه فوق العرش استوى، ويعلم كل شيء في أسفل الأرض السابعة) رواه الإمام الذهبي في (العلو للعلی الغفار).

ده‌فهرمویت: ﴿مَآئِنُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ أَن يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ إِذَا هِيَ تَمُورُ ۖ أَمْ أَنتُمْ مِّنَ السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَمَنُوكُمْ كَيْفَ نَذِيرٌ﴾ سورة الملك: ۱۶-۱۷.

واته: ثایا دلنیاں له‌و خوایه‌ی که له‌ ناسمانه، که بتانباته خواره‌وه به‌ناخی زه‌ویدا، له‌کاتیکدا که زه‌وی (وه‌ک ده‌ریا) گِیژ بخوات (بیته‌ له‌رزین). ثایا دلنیاں له‌و خوایه‌ی که له‌ ناسمانه، که بای توندتان بنیتریته‌ سه‌ر به‌ ورده زیخه‌وه، نه‌و ده‌مه‌ تیده‌گن که هه‌ره‌شه‌ی نیمه‌ چونه‌؟.

ده‌فهرمویت: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكُلُّ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ سورة فاطر: ۱۰.

واته: وته‌ی پاک و چاک ته‌نها بۆ لای نه‌و (خوا) سه‌ر ده‌که‌وی، (وته‌ی پاک) کرده‌وه‌ی چاک به‌رزی ده‌کاته‌وه.

ده‌فهرمویت: ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ سورة النحل: ۵۰.

واته: له‌ په‌روه‌ردگاریاں ده‌ترسن که له‌لای سه‌روویانه‌وه‌یه‌و هه‌ر فه‌رماننیکیاں پێ بکړی ده‌یکن.

پیتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: (أَلَا تَأْتُونِي وَأَنَا أُمِيرٌ مِّنَ السَّمَاءِ). (رواه البخاري وسلم). واته: ثایا ئیوه‌ من به‌ نه‌میندار و ده‌سپاک نازانن، له‌کاتیکدا که من نه‌میندار و ده‌سپاکم له‌لای نه‌وه‌ی که له‌ ناسمانه واته‌ خوای په‌روه‌ردگار.

له‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه،

باوه‌پیان وایه که عه‌رش و کورسی حه‌قن و هیچ گوماننیکي تیدا نیه، خوای که‌وره‌و په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت:

﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ سورة البقرة: ۲۵۵.

واته: کورسیه‌که‌ی خوا هه‌موو ناسمانه‌کان و زه‌وی گرتوته‌وه، پارێزگاریکرنی ناسمانه‌کان و زه‌وی بۆ خوا ناسانه (گران و سه‌خت نیه)، هه‌ر نه‌و بلندو پایه‌به‌رز و که‌وره‌یه، له‌ ده‌سه‌لات و توانادا هاوشانی نیه.

عرش به‌رزترین دروستکراوانی خوابه و گه‌وره‌ترینیانه و مه‌زنت‌ترینیانه و سه‌قفی‌نه‌وانیه، عرش وهك (قویه) گومه‌زه وایه به‌سه‌ر جیهانه‌وه، چگه له خوای گه‌وره هیچ کس‌تک نه‌ندازه‌ی نازانیت نه‌ونده گه‌وره‌یه، وه‌ستاره مه‌لائیکه هه‌لایان گزئوه، کورسی له‌به‌رده‌م عرشدا جینگه‌ی هه‌ردوو پیتی خوای گه‌وره‌یه، کورسی به‌چار عرشه‌وه وهك نه‌لقه‌یه‌کی فریدراو وایه له ده‌شتیکی چۆله‌وانی فراواندا نه‌و نه‌لقه‌یه چنده دیاره نه‌ویش نه‌ونده دیاره، عرش هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی داپۆشیوه، خوای گه‌وره بی‌نیازه له عرش و کورسی پیویستی به هیچ کامیان نه‌یه، خوای گه‌وره به پاک راگیراوه له‌وه‌ی که پیویستی به عرش و غیری عرش بیت، پله‌و پایه‌ی زۆر له‌وه به‌رزتر و مه‌زن تر و شکۆمه‌ند تره که پیویستی به عرش بیت؛ به‌لکو عرش و کورسیش به‌هیز و ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره هه‌لگیراون.

نه‌هلی سوتنه‌و جه‌ماعه باوه‌پیان وایه که خوای گه‌وره به‌هه‌ردوو ده‌ستی خۆی ئاده‌می دروستکردوه، هه‌ردوو ده‌ستی راسته، هه‌ردوو ده‌ستی هه‌میشه کراوه‌ن و چۆنی بیه‌ویت ده‌بیه‌خشیت، وهك چۆن خۆی وه‌سفی کردوه؛ خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِكَ﴾ سورة ص: ۷۵.

واته: (خوا) فرموی: ئه‌ی ئیبلیس چ شتێک به‌رگری کردی (له‌وه‌ی) که سوژده بیهیت بۆ که‌سی که به هه‌ردوو ده‌ستی خۆم دروستم کردوه.

هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُمُوهُمْ بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُفِيضُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ سورة المائدة: ۶۴.

واته: جووله‌که‌کان و تیان: خوا ده‌ستی به‌ستراوه (پاک‌ی بۆخوا)، یاخوا نه‌وان چنگ قوچراو ده‌ست به‌ستراوین، نه‌فرینیان لیکرا به‌هۆی نه‌وه‌ی که و تیان، (نه‌خیز وانی یه) به‌لکو هه‌ردوو ده‌ستی هه‌میشه کراوه‌یه‌و چۆن بیه‌ویت ده‌بیه‌خشیت.

ئەھلى سۈننەتو جەمەعە:

ئەم كۆمەلە سيفاتانە بۆ خۇاى پەرۋەردگار جىگىر دەكەن: زانىارى، ھىز و تۈانوا دەسلەت و گەرەبى و شىكۈمەندى، قەسەكردن، ژيان، خۆشەويستى، بەزەبى، نەفس، تورەبى، خەشم غەزەب لى گرتن، پى ناخۇشبون، رازىبون، پىكەنن، (مەيە) لەگەلدا بون، پى و لاق، دەست، بىنن، بىستىن، رو، چاو، ھەرەھا جگە لەم سيفەتانەش كە شايبەنى گەرەبى و بەرزى و شىكۈمەندى و تەواۋى خۇاى پەرۋەردگارن بە شىۋەبە كە خۆى ۋەسفى كىدوۋە لە قورئانە پىرۋەكەيداۋ، لەسەر زمانى پىغەمبەرەكەى (صلى الله عليه وسلم) بە چۆنبەتە (كىفە) ھەر خۇاى پەرۋەردگار خۆى دەيزانى و نىمە نايزانىن؛ چونكە ھەوالى پى نداۋىن بە چۆنبەتەكەى، خۇاى گەرەبە دەفەرۋىت:

﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ﴾ سورة طه: ٤٦.

ۋاتە: (خۇا) فەرۋى: مەترىس بە راستى من لەگەلتانام دەبىستەم و دەبىنم.

﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ سورة التحريم: ٢. ۋاتە: ئەو زانائى كاردروستە.

﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾ سورة النساء: ١٦٤.

ۋاتە: خۇا قەسەى كىد لەگەل مۇوسا بە قەسە كىدن.

﴿وَبَشِّرِ هَٰذَا بِذُرِّيَّتٍ ذَكَرَ الْجَبَلِ وَآلِ زَكَرِيَّا﴾ سورة الرحمن: ٢٧.

ۋاتە: ھەر پەۋى پەرۋەردگار ت دەمىنى، كەخاۋەن شىكۈى پىزدارە.

﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ سورة المائدة: ١١٩.

ۋاتە: خۇا پازى بوۋە لىيان و ئەۋانىش لە خۇا رازى بون.

﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ سورة المائدة: ٥٤.

ۋاتە: خۇا ئەۋانى خۆش ئەۋى و ئەۋانىش خۇاىان خۆش ئەۋى.

﴿فَلَمَّا أَتَيْنَاهَا أَتَقْنَمْنَ مِنْهُمْ﴾ سورة الزخرف: ٥٥.

واته: جا کاتێ پەیان هەڵساندین تۆلەمان لێ سەندن.

﴿عَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ سورة الممتحنة: ۱۳.

واته: کەسانێک کە خوا غەزەبی لێ گرتوون مەیکەن بە دۆستی (گیانی)تان.

﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى الشُّجُورِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ سورة القلم: ۴۲.

واته: لە پێژێکدا خۆی گەورە لاقی پێژۆزی دەردهخات (باوه‌پمان پێیه‌تی و چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین) بانگ ده‌کړین بۆ نوێژکردن و سه‌جده بردن و ناتوانن سه‌جده بیه‌ن.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ سورة البقرة: ۲۵۵.

واته: خوا ئه‌و خواجهیه که هیچ په‌رستراویکی راست نیه بێجگه له‌و، هه‌میشه زیندووی ته‌ذیبه‌که‌ر و پاگه‌ی بوونه‌وه‌ره.

هه‌روه‌ها جگه له‌مانه‌ش ئایه‌تی ته‌هه‌یه که باسی سیفات ده‌که‌ن.

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه:

باوه‌پیان وایه که گه‌وره‌ترین و چاکترین و خۆشته‌ترین و به‌پێژترین نازو نیعه‌تی که ئه‌ه‌لی به‌هشت به‌ده‌ستی ده‌هێنن له‌ قیامه‌تا بینینی په‌روه‌ردگاریانه به‌ چاوی خۆیان، سه‌ردانی ده‌که‌ن، خۆی په‌روه‌ردگار قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کات و، نه‌وانیش قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن، خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت:

﴿وَجَزَاءٌ يُّؤْتِيهَا تَائِبَةً ۝٢٢﴾ سورة القیامة: ۲۲ - ۲۳.

واته: ئۆد روخسار له‌و رۆژه‌دا که‌شاون. ته‌ماشای په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن.

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه له‌ قیامه‌تا په‌روه‌ردگاری خۆیان ده‌بینن وه‌ک چۆن له‌شه‌وی چواره‌دا مانگ ده‌بینن، له‌بینینی دا توشی هیچ زه‌حمه‌تی نابن، هه‌ر وه‌ک پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌م فه‌رموده‌دا هه‌والی داوه ده‌فه‌رموێت:

(إِنكُمْ سَرَّوْنَ رَبِّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ الْقَمَرَ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَا تُصَاوُونَ لِي رُؤْيِيهِ)^(١).

واته: ئیوه له قیامهتا په‌روه‌ردگاری خوتان ده‌بینن وهك چۆن له‌شوی جواره‌دا مانگ ده‌بینن، له‌بینینی دا توشی هیچ زه‌حه‌تێ نابن.

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ باوه‌ریان وایه كه خوای گه‌وره‌و په‌روه‌ردگار هه‌موو شه‌وی له‌كو‌تایی سییه‌کی شه‌ودا داده‌به‌زێته ئاسمانی دنیا، به‌لام دابه‌زینی كه شایه‌نی گه‌وره‌یی شكۆمه‌ندی و كه‌مالی ئه‌و به‌یت، به‌بێ چۆنیه‌تی بۆ دانان ئێمه‌ چۆنیه‌تی‌كه‌ی نازانین به‌س خوا خۆی ده‌یزانی.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت:

(يَنْزِلُ رَبُّنَا كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَنْفَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَذْعُرُنِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ وَمَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟)^(٢).

واته: له ئه‌بو هوره‌یره ده‌گێرنه‌وه، كه وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموو‌یه‌تی: خوای گه‌وره‌و په‌روه‌ردگار هه‌موو شه‌وی له‌كو‌تایی سییه‌کی شه‌ودا داده‌به‌زێته ئاسمانی دنیا، ده‌فه‌رمو‌یت: كێ داوام لێ ده‌كات و ده‌پا‌رێته‌وه هه‌تا وه‌لامی بده‌مه‌وه، كێ داوام لێ ده‌كات هه‌تا پێی بیه‌خشم، كێ داوای لی‌خۆش‌بو‌م لێ ده‌كات تا لێی خۆش بێم.

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ باوه‌ریان وایه كه خوای گه‌وره‌و په‌روه‌ردگار له رۆژی قیامه‌تا دێت، هه‌روه‌ها مه‌لا‌ئیکه‌کانیش پۆل پۆل دێن بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی بنده‌کان و لێ‌پێ‌چینه‌وه‌یان؛ به‌هاتنی كه شایه‌نی گه‌وره‌یی شكۆمه‌ندی و كه‌مالی ئه‌و به‌یت به‌بێ چۆنیه‌تی بۆ دانان ئێمه‌ چۆنیه‌تی‌كه‌ی نازانین به‌س خوا خۆی

(١) - متفقٌ عَلَيْهِ.

(٢) - متفقٌ عَلَيْهِ.

ده‌یزانی، وه‌ک چۆن خوا خۆی وه‌سفی کردوه له‌ قورئانه به‌رزو پیرۆزه‌که‌یدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت:

﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۖ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ سورة الفجر: ٢١ - ٢٢.

واته: نابێ وابکەن! کاتێ که‌زه‌وی به‌توندی درا به‌یه‌کداو پاره‌ پاره‌ کرا. به‌روه‌دنگارت دیت و مه‌لائیکه‌کانیش پۆل پۆل دین.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَفُصِي الْأَمْرُ﴾ سورة البقرة: ٢١٠.

واته: ئایا نه‌وانه‌ چاوه‌پوانن خوایان بۆ بێت له‌ ناو چه‌ند پارچه‌ هه‌روێکی سه‌پی دا، هه‌روه‌ها مه‌لائیکه‌کان (یان بۆ بێ)، کاره‌که‌ کۆتایی پێی بێت.

رێگه‌ و رێپاز و به‌رنامه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ و جه‌ماعه‌ ده‌رباره‌ی باوه‌ڕه‌یتان به‌ خوا کورت ده‌بێته‌وه له‌مانه‌دا: به‌ باوه‌ڕپوینکی لیوان لیو له‌پاستی، به‌دان پێدانانیکی ته‌واو جیگیر و دامه‌زراو، به‌ خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانیکی ته‌واو، به‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ هه‌والی داوه له‌ قورئانه‌که‌یدا، پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی داوه له‌ سوننه‌ته‌کانیدا، کاریان پێی بکه‌ین له‌هه‌موو رویه‌که‌وه به‌بێ ئه‌وه‌ی لێی لایه‌دین، یان بیکۆڕین، یا ته‌ئویلی بۆ بکه‌ین و ماناکی تێک به‌دین، یان ماناکی په‌کبخه‌ین، به‌بێ چواندن و بێ ئه‌وه‌ی چۆنیه‌تی بۆ دابنێین، به‌بێ گومان و دوودی و راپایی، به‌لکو ده‌بێ باوه‌ڕت هه‌بێت، خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی ته‌واوت هه‌بێ، هه‌روه‌ها کرده‌وه‌ی پێی بکه‌یت؛ هه‌روه‌ک پێشه‌وا‌ی تابعی شویتکه‌وتوی سه‌حابه‌و شه‌رع‌زان موحه‌مه‌دی کوپی موسلیمی زوه‌ری، ره‌حه‌متی خوای لێی ده‌لێت:

(په‌یام ناردن له‌لاین خواوه‌یه، گه‌یاندنی له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم)، له‌سه‌ر ئێمه‌ش خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی ته‌واو و کار پێی کردنیه‌تی^(١).

(١) - أخرجه الإمام البخاري: « شرح السنة.

هروهك پيشهوا سوفیانی کورپی عویینه، رهمتهی خوی لی بی - که فرمودهی نژدی له بهر بووه و حوجهی سه رده می خوی بووه - ده لیت: (هموو نهو شتانهی که خوی گه وره وه سفی خوی پی کردوه له فورئاندا، هر خوینده وه کهی خوی بق خوی تهفسره که یه تی و پیویست به رافه کردن ناکات، به لام به بی چۆنیته تی بۆدانان و هاوشتیوه بۆدانان)^(۱).

هروهوا وهك چۆن پيشهوا شافیعی، رهمتهی خوی لی بی ده لیت: (باوه پیم هیناوه به خوی گه وره، به هموو نهو شتانهی که بهاری خواوه هاتوه له سه ره نهو شیوه یی که خوی گه وره خوی مه بهستی بووه، باوه پیم هیناوه به پیته مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و به وهشی که له بهاریه وه هاتوه بهو شیوه یی که پیته مبهر (صلی الله علیه وسلم) خوی مه بهستی بووه)^(۲).

پیشهوای (دار الهجره) نهو شوینیهی که کۆچی بق کرا واته شاری مه دینهی منه وهره مالیکی کورپی نه نهس رهمتهی خوی لی بی ده لیت: (هوشیار و ناگاداری بیدعه بن له دیندا هر هه مووی گومرایی یه !! و ترا: بیدعه چی یه؟ وتی: نه هلی بیدعه یان بیدعه چیه کان؛ نه وانه که قسه ده کن له بهاری ناوه کانی خوی گه وره، سیفات هه کانی و، (کلام) قسه کردنی و، زانیاری و، تواناو ده سه لاتی، به لام بی دهنگ نابن لهو شتانهی که هاوه لان و شوینکه وتوانیان له چاکه دا لی بی دهنگ بوون)^(۳).

پیایوی سه بهارت بهم ئایه ته: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ له پيشهوا مالیکی پرسى وتی: خوی پهروه دگار چۆن به رزبووه وه بق سه ره عرش؟ وتی: به پاستی

(۱) - رواه الإمام اللالكائي في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۲) - انظر: «لُمة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد للإمام ابن قدامة المقدسي.

(۳) - أخرجه الإمام البهوي في: «شرح السنة.

(الاستواء) بەرزبۆنەو شتیکی ئاشکراو دیارەو نەزانراو نیە، چۆنیەتیەکی عەقل پەیی نابات و نەزانراوە، باوەرەتێنان بە (الاستواء) بەرزبۆنەو واجبە، پرسیارکردن دەربارەی بیدعە، مەن وادەبینم کە تۆ پیاویکی گومرا، بۆیە فەرمانی کرد کە دەریکەن لەو کۆپو دانیشتەدا^(۱).

پێشەوا ئەبو حەنیفە، رەحمەتی خۆی لێ بێ دەلێت: (بۆ هیچ کەسێک نیە دەربارەی زاتی (الله) بە هیچ شتێوەکە قسە بکات واتە بدوێ لەوبارەو، بەلکو پێتوێستە لەسەری وەسفی (الله) بکات بەو شتێوەیەکی کە خوا خۆی وەسفی کردووە، بە بیرو بۆچونی خۆی هیچ شتێ لەوبارەو نەلی؛ پاک و پیرۆزی بۆ خۆی پەرورەدگاری جیهانیان^(۲).

هەرودەها دەلێت: (ئەو کەسە ئینکاری ئەوە بکات کە خۆی گەرودەو شکۆمەند لە ئاسمانە، ئەوە کافرە)^(۳).

کاتی کە پرسیار کرا لە پێشەوا ئەبو حەنیفە سەبارەت بە سیفەتی دابەزینی خۆی پەرورەدگار بۆ ئاسمانی دوتیا، رەحمەتی خۆی لێ بێ وتی: (دائەبەزێ بەلام بەبێ چۆنیەتی بۆ دانان).

وەلیدی کۆپی موسلیمی قورەشی دەلێت: (سەبارەت بەو فەرمودانە کە هاتون دەربارەی سیفاتی بێنیی خۆی پەرورەدگار پرسیارم کرد لەم پێشەوايانە: ئەو زامی و سوفیانی کۆپی عوبەینە و مالیک؟ هەر هەموویان وتیان: (تێی پەرپێنە وەک چۆن هاتووە، بە بێ چۆنیەتی بۆ دانان)^(۴).

(۱) - أخرجه الإمام الهوي في: « شرح السنة.

(۲) - النظر: (شرح المفيدة الطحاوية).

(۳) - رواه الإمام الذهبي في: (العلو للملي الفغار).

(۴) - أخرجه الإمام الهوي في: « شرح السنة، واللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد).

پیش‌ه‌وای (حافظ) نوع‌یمی کورپی حه‌مادی خوزاعی، ره‌حمتی خ‌وای لیّ بیّ ده‌لّیت: (ه‌رکه‌سیّک ویکچواندن (تشبیه) ی خ‌وای گ‌وره بکات به دروستکراوه‌کائی نه‌وه کافره، ه‌رکه‌سیّ ئینکاری نه‌وه سفه بکات که خ‌وای گ‌وره خ‌وی وه‌سفی خ‌وی پیّ کردوه نه‌وهش کافره، نه‌وه‌ی که خ‌وای گ‌وره وه‌سفی خ‌وی پیّ کردوه یان پیّنه‌مبه‌ره‌که‌ی وه‌سفی کردوه نه‌وه ویکچواندن (تشبیه) نی یه^(۱).

ه‌ه‌ندی له پیش‌ه‌وایانی سه‌له‌ف ره‌حمتی خ‌وایان لیّ بیّ ده‌لّین: (پیّی دینی ئیسلام جیگیر و دامه‌زراو نابیّ ئیلالا له‌سه‌ر پردی خ‌وبه‌ده‌سته‌وه‌دان نه‌بیّت)^(۲).

پیش‌ه‌وای ئیبنو قودامه‌ی مه‌قدیسی، ره‌حمتی خ‌وای لیّ بیّ ده‌لّیت: (له‌سه‌ر ئا نه‌مه‌ رویشتون پیش‌ه‌وایانی سه‌له‌ف و خ‌ه‌له‌ف خوا لّیان ره‌زای بیّ ه‌ر ه‌موویان ریّکه‌وتون یه‌کده‌نگ و ته‌بان له‌سه‌ر جیگیرکردن و تّیه‌پاندن و چه‌سپاندنی نه‌وه‌شان‌ه‌ی که ده‌رباره‌ی سیفات ه‌اتوون له‌قورئان سوننه‌دا به‌بیّ به‌گژدا چونه‌وه، بۆ رافه‌کردنیان واته‌ بلّین رافه‌که‌ی وا نیه‌ وایه، به‌دلن‌یایی فه‌رمانمان پیکراوه‌ به‌وه‌ی شوین پیّی نه‌وانه‌ ه‌ه‌لگیرین واته‌ شوین پیّی سه‌له‌فی صالح، نه‌وانه‌ بکه‌ینه‌ نیشانه‌ی سه‌رمه‌شق و ه‌یدایه‌ت ریّنمویی خ‌ۆمان)^(۳).

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه:

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ به‌رین و دوورن له‌ ریّچه‌کائی نه‌وانه‌ی که سیفه‌تاکائی خ‌وای گ‌وره‌ په‌کده‌خ‌ه‌ن، دوورن له‌ نه‌وانه‌ی که ده‌یچوین، له‌وانه‌ی که ده‌لّین ئییه جیگیری ده‌که‌ین به‌لام ماناکه‌ی نازانین، سوپاس بۆ خ‌وای په‌روه‌ردگار.

(۱) - رواه الإمام الذهبي في: (المعجم للمعجم).

(۲) - أخرجه الإمام البغوي في: «شرح السنة».

(۳) - انظر: «لعممة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد للإمام ابن قدامة المقدسي».

ئا ئه‌مه‌ی که باسماڻ کرد عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه،
 نه‌وانه‌ش وته‌ی پێشه‌واکانیان بوو سه‌باره‌ت به‌ باوه‌ربوون به‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار؛
 هه‌ر که‌سێک رێگه‌و رێبازی نه‌وان بگه‌ڕێت نه‌وه‌ خۆی پایه‌ندکردوه‌ به‌ به‌رنامه‌ی
 پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ (صلی الله علیه وسلم) و به‌ به‌رنامه‌ی هاوه‌له‌ به‌ پێژه‌کانیه‌وه‌، ره‌زاو
 ره‌حمه‌تی خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌ هه‌ر هه‌موویان بێ.

پایه‌ی دووم

باوه‌ره‌هینانه به مه‌لائیکه‌کان

باوه‌ره‌هینان به مه‌لائیکه‌کانی خوی پ‌روه‌ردگار: بریتیه له باوه‌ره‌هینان به بوونیان، به‌راست دانانی نه‌و کرده‌وانه‌ی که پتی هه‌لسن له‌م گ‌ردونه‌دا؛ نه‌وانه دروستکراوێکن له جیهانی (غیب)په‌نهان و نادیاردا ئیمه نایانبینین، به‌لام ئیمه باوه‌رهمان پتیاان هه‌یه باوه‌پتکی جیگیر که به هیچ جورێک گومان و دوودلی له‌ده‌رگای نه‌و باوه‌ره نه‌دات، خوی گ‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿مَنْ أَرْسَلَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَفَرًا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾ سورة البقرة: ۲۸۵.

واته: پتیه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بروای هینا به‌و نامه‌یه‌ی که بوی نێژراوه له‌لایه‌ن پ‌روه‌ردگاریه‌وه، له‌گه‌ڵ برواداراندا هه‌موو برویان هیناره به‌خوا و مه‌لائیکه‌کانی و نامه‌کانی و پتیه‌مبه‌رانی، جیاوازی ناکه‌ین له‌نیوان هیچ په‌کێک له پتیه‌مبه‌رانی.

هه‌رک‌سێ ئینکاری بوونی مه‌لائیکه‌کانی خوی پ‌روه‌ردگار بکات؛ نه‌وه به‌دنیاییه‌وه (کاف‌بێ باوه‌پ‌بووه، به‌به‌لگه‌ی نه‌م نایه‌ته‌ی خوی گ‌وره،

﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾

النساء: ۱۳۶.

واته: هه‌ر که‌سێک بێ باوه‌پ‌بێت به‌خوا و به‌مه‌لائیکه‌کانی و به‌کتیبه‌کانی و پتیه‌مبه‌ره‌کانی و پ‌ژێی دوا‌ی، نه‌وه به‌راستی گوم‌ا‌بووه به‌گوم‌ا‌پیه‌کی ن‌ژد دوود (له‌پ‌استی).

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه؛

باوه‌پیان به مه‌لانیکه‌کان هه‌یه به کورتی و به درێژی: به کورتی باوه‌پیان هه‌یه به‌وانه‌یان که ناویان نه‌هاتوه، به دورو درێژی؛ باوه‌پیان هه‌یه به‌وانه‌یان که جیگیر بووه‌ خوای گه‌وره‌و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) ناویان هیتان و هه‌؛ جبریل که راسپێراوه به گه‌یاندنی وه‌حی له‌لاین خواوه به پیغه‌مبه‌ران، میکائیل که راسپێراوه به باران بارین، ئیسرافیل که راسپێراوه به فوکردن به که‌په‌نادا، مه‌لانیکه‌ی رڤح کێشان که راسپێراوه به کێشانی رڤحه‌کان، مالیک که راسپێراوه به خازن ده‌رگه‌وانی دۆزه‌خ.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه؛

باوه‌پیان به بوونی مه‌لانیکه به‌پێژه‌کان هه‌یه، ئه‌وانه له ئاسماندا نیشته‌جێن، به‌نده‌ی دروستکاران خوای گه‌وره‌ن و له روناکی (نور) دروستی کردوون، به‌پاستی بوونیان هه‌یه‌و، دروستکارانی که نه‌هان نین، له‌پیش باوکه ئاده‌مه‌وه سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بێ دروستکاران.

مه‌لانیکه رواله‌ت و دیمه‌نیان گه‌وره‌یه: هه‌یانه‌ خاوه‌نی دوو باله، هه‌یانه‌ خاوه‌نی باله، هه‌یانه‌ خاوه‌نی چوار باله، هه‌یانه‌ خاوه‌نی زیاتریشن، جیگیربووه که جبریل سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بێ شەش سه‌د بالی هه‌یه، هه‌ر بالیکی پانتایی ئاسمانی داگیرکردوه.

باوه‌پیان وایه که مه‌لانیکه‌کان خاوه‌نی هێز و توانایه‌کی گه‌وره‌ن، سه‌ربازن له سه‌ربازه‌کانی خوای گه‌وره؛ به‌لکو گه‌وره‌ترین سه‌ربازن له سه‌ربازانی خوای خاوه‌ن ده‌سه‌لات، له توانایاندا هه‌یه خۆیان بگه‌ڕن به چه‌ندین شیوه‌ی جیاواز، له توانایاندا هه‌یه خۆیان بگه‌ڕن به چه‌ندین شێک و شیوه‌ی جسمانی جیاواز جیاواز، به‌گوێزه‌ی ئه‌و بار و دۆخه‌ی که پێویست ده‌کات خۆیان ده‌گه‌ڕن ئه‌گه‌ر خوای

گه‌وره روخسه‌تیاں بدا ویستی له‌سهر بی، مه‌لائیکه‌کان ده‌جولین و، برزده‌بنه‌وه و سه‌رده‌که‌ون و، دینه‌خواره‌وه و داده‌به‌زن.

باوه‌پیان وایه که مه‌لائیکه به‌پیزه‌کان نژد نژد و بی شومارن؛ جگه له‌خوای گه‌وره هیچ که‌س ژماره‌پیان نازانیت و ناتوانیت بیان ژمیریت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَا يَكُرُّوْهُ اِلَّا هُوَ وَمَا يَیْ اِلَّا يُكْرِیْ لِبَسْرِ﴾ سورة المدثر: ۳۱.

واته: هیچ که‌سیک نازانیت ژماره‌ی سه‌ریازانی خوای گه‌وره چه‌نده مه‌گه‌ر خوی، ئه‌م نایه‌ت و به‌لگانه‌ته‌ن‌ها په‌ندو ئاموزگارین بق ئاده‌میزاد.

مه‌لائیکه‌کان به‌نده‌ی له‌خواوه‌نزیکن و ریژ گیراون؛ وه‌سف ناکرین به‌نیر و مییه‌تی واته‌نیر و مییان‌نیه، ژن و ژنخوای له‌ننویاندا نیه ژیانی هاوسه‌رگری پیك‌ناهیئن و زاویئ‌ناکه‌ن و وه‌چه‌ناخه‌نه‌وه، ناخون و ناخونه‌وه، وه‌پس و بیزار و بی‌تاقه‌ت و ماندو نابین له‌په‌رستشی خوای گه‌وره، وه‌سف ده‌کرین به‌م سیفه‌تانه: جوان و پیکه‌وته‌ن، به‌شهرم شکز و به‌حه‌پان، ریک و پیکن، کاروکرده‌وه‌پیان ژیرانه‌و دانا‌پانه‌یه، خاوه‌نی سیفه‌تی سوپاس کراون.

مه‌لائیکه‌کان؛ له‌خوای گه‌وره ده‌ترسن، شه‌و و ریژ به‌ردوام زیکر و ته‌سبیحاتی خوای په‌روه‌ردگار ده‌کن، ته‌وائ (بیت المعمور) ده‌کن که له‌ئاسمانی حوته‌مدایه.

باوه‌پیان وایه که مه‌لائیکه‌کان جیاوازن له‌موقوفه‌کان، به‌وه‌ی که رامین‌راون له‌سهر گوئیپایه‌لی خوای په‌روه‌ردگار و سه‌رپیچی نه‌کردنی، خوای په‌روه‌ردگار دروستی کردون بق په‌رستنی خوی و جیبه‌جی کردنی فه‌رمانه‌کانی، خوای گه‌وره ده‌ریاره‌پیان ده‌فه‌رمویت:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ
وَهُمْ يَآمُرُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُوَ
مِنَ حُكْمِهِ مُشْفِقُونَ﴾ سورة الأنبياء: ۲۶ - ۲۸.

واته: (وه‌بی باوه‌پان) وتیان: خوی میهره‌بان مندالی بق خوی بربارداوه (که
مه‌لانیکه‌کانن)، پاکو بینگ‌رده خوا (له‌م شتانه)، به‌لکو نه‌وانه (مه‌لانیکه) به‌نده‌ی
ریز گبرای (خوا) ن. له خوا پیش‌ناکون به‌قسه‌و وته، نه‌وان به‌فرمانی خوا کار
ده‌کن. (خوا) ده‌زانی، ناگاداره به‌ئوه‌ی له‌دنیا له‌به‌ر ده‌ستیاندایه، به‌ئوه‌ی
له‌پژئی داییدا بویان ناماده‌کراوه، (مه‌لانیکه‌کان) تکا ناگن، ته‌نها بق نه‌و کسه
نه‌بی (خوا) پازی بی (تکای بق بکری)، نه‌وان (مه‌لانیکه‌کان) له‌ترسو هه‌بیه‌تی خوا
نۆر ده‌ترسن.

باوه‌ریان وایه که مه‌لانیکه‌کان به‌هیج جوړی (غیب) نازانن مه‌گه‌ر شتی که خوا
خوی فیزیان بکات و ناگاداریان بکات لیتی، خوی گه‌وره ده‌فرمویت:
﴿قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ سورة البقرة: ۳۲.

واته: هه‌موو وتیان: خوا تو پاکیت له‌هه‌له، ئیمه‌هیج نازانن مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که
خۆت فیزت کردبین، به‌پاستی هه‌رتۆیت زاناو دانا.

مه‌لانیکه‌کان ناچنه مالیکه‌وه په‌یکه‌ر و وینه و سه‌گی تیدا بیت، هاروینیه‌تی
کاروانی ناگن تیایدا جهره‌س هه‌بی، نازار ده‌چیزن به‌هوی نه‌وه که ئاه‌میزاده‌کان
نازاری پی ده‌چیزن.

پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) دهفرمویت: (لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ)^(۱). واته: مهلائیکه ناچنه مالیکه وه سهگ و وینهی تیدا بیت - بیگومان نه مه سهگی پاسه وانی ناگریته وه - .
 هروه ها دهفرمویت: (لَا تَصْخَبُ الْمَلَائِكَةُ رُفْقَةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ)^(۲). واته:
 مهلائیکه کان هاوپیتهی تی کاروانی ناکن که سهگ و جهره سی تیدا بیت.

نهلی سونه و جهماعه:

باوهریان وایه که خوی گه وه مهلائیکه به پیژده کانی په نهان کردوه له نیمه نادابان، هرگیز ناتوانین بیانینین له سر نهو شیویه که خوی پروهردگار دوستی کردن، به لام دربخستون بق هندی له بنده کانی خوی، وه چون پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) دوچار جوهره نیلی بینیه له سر نهو شیویه ی که خوی گه وه دوستی کردوه، خوی گه وه دهفرمویت: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۖ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ سورة النجم: ۱۳ - ۱۴.

واته: سویند به خوا بیگومان جاریکی تر جوهره نیلی بینیه. لای درهختی (سیره المنتهی).

هروه ها دهفرمویت: ﴿وَمَا سَاجِدٌ بِجَبُّونَ ۝۱۲﴾ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ﴾ سورة التکویر: ۲۲ - ۲۳.

واته: هاوپیته تان (که موحه مده) شیت نیه (وهک نیوه ده یلین). سویند به خوا بیگومان (مهلائیکه ی سروش) دیوه له ناسوی رونا.
 نهلی سونه و جهماعه؛ باوهریان وایه که مهلائیکه کان له سر شکل و شیویه جړاو جړی نقدن و کاروبریان جیاوازه:

(۱) - متفق علیه.

(۲) - رواه مسلم.

هه‌یانه راسپتیراون به هه‌لگرتنی عه‌رش، هه‌یانه راسپتیراون به گه‌یاندنی وه‌حی، هه‌یانه راسپتیراون به کاروباری کتیه‌کان، هه‌یانه راسپتیراون به خازن ده‌رگه‌وانی به‌ه‌شت، هه‌شیانه خازن ده‌رگه‌وانی دۆزه‌خه.

هه‌یانه راسپتیراون به پارێزگاری کردنی کرده‌وه‌ی چاک یان خرابی به‌نده‌کان، هه‌یانه راسپتیراوه به روح کیشانی باوه‌پداران، هه‌یانه راسپتیراوه به روح کیشانی کافران، هه‌یانه راسپتیراون به کاری پرسیارکردن له به‌نده‌کان له‌گۆردا.

هه‌یانه ده‌پارێتیه‌وه بۆ باوه‌پداران و داوای لێ‌خۆش بوونیان بۆ ده‌که‌ن بۆیان ده‌پارێتیه‌وه درود و سلّوویان بۆ ده‌نێرن، هه‌یانه ئاماده‌ی کۆر و دانیشتنه‌کانی زانستی شه‌رعی و زیرک و یادی خوا ده‌بن و؛ چوارده‌وریان ده‌ده‌ن و دایان ده‌پۆشن به‌باله‌کانیان.

هه‌یانه ده‌بنه‌ هاوڕێی مرۆڤ و لێی جیا نابنه‌وه، هه‌یانه رۆژانه بانگی به‌نده‌کان ده‌کات بۆ ئه‌نجامدانی کاروکرده‌وه‌ی چاک، هه‌یانه کاتی که باوه‌پدار ده‌پارێتیه‌وه له‌دوای پارانه‌وه‌که‌ی ده‌لێن (آمین) واته‌ خوا پارانه‌وه‌که‌ت لێ‌قبول بکات، به‌وه‌ش پارانه‌وه‌که‌ی نزیک‌تره‌ بۆ وه‌لامدانه‌وه‌.

هه‌یانه راسپتیراون به‌وه‌ی که پارێزگاری له‌ پیاوچاکان بکه‌ن، له‌گه‌ڵ ده‌رو لێ‌کردنه‌ویان له‌کاتی ته‌نگانه‌داو به‌لاو ناخۆشیه‌کانیان له‌سه‌ر لاده‌بات، هه‌یانه ئاماده‌ی به‌خاک سپاردنی مرۆڤه‌ چاکه‌کان ده‌بن، هه‌یانه له‌گه‌ڵ باوه‌پداراندا ده‌جه‌نگن و جێگیر و دامه‌زراویان ده‌که‌ن له‌کاتی جیهاد و تیکۆشانه‌که‌یاندا به‌رامبه‌ر به‌ دوژمنانی خوای گه‌وره‌.

هه‌یانه کاریان ئه‌وه‌یه‌ نه‌فهرت له‌ بێ‌ باوه‌پار ده‌که‌ن، له‌گه‌ڵ دابه‌زاندنی سه‌زای سه‌خت بۆیان واته‌ خوای په‌روه‌رگار به‌ هۆی فریسه‌که‌نه‌وه‌ سه‌زایان ده‌دات.

هه‌یانه راسپێرداون به‌وه‌ی که پارێزگاری بکه‌ن له مه‌ککه و مه‌دینه‌ی
 پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌تا ده‌ججال نه‌چێته‌ ناوی.
 مه‌لائیکه‌کان هه‌یانه کاریان ئه‌وه‌یه سلّوات ده‌ده‌ن له‌دیداری پێغه‌مبه‌ر
 (صلی الله علیه وسلم) و درود ده‌نێرن بۆ باوه‌رداران و، بۆیان ده‌پارێنه‌وه و
 داوای لی‌ خو‌شبو‌نیان بۆ ده‌که‌ن، هه‌شیانه سلّواتی موسو‌لمانان ده‌گه‌یه‌نن به
 پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم).

پایه ی سیهم

باور هېښانه به کتیبه ناسمانیه کان

نه هلی سونه و جه ماعه: باور هېان وایه به باور هېونیکي ته واور و جیگر به وده
که خوی گوره کومه له کتیبیکي داب زانده سهر پیغه مېره کانی، نه م شتانه ی
تیدایه: فره مانه کانی، قه ده غه کراوه کانی، به لینه کانی، هره شه کانی، هره وه
نه وده که خوی گوره ویستویه تی له دروستکراوه کانی که بوی جی به جی بکن،
جگه له خویای که دابیه زاندهن هیچ که سیک ژماره ی نه و کتیبانه نازانیت.

خوی گوره ده فره مویت: ﴿أَمَّا الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُ كُلُّ
أَمِّنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَرُقُّ بِرَبِّكَ أَحَدٌ مِنْ رُسُلِهِ﴾ سورة البقرة: ۲۸۵.

واته: پیغه مېره بپوای هیتا به و نامه یی که بوی نیراوه له لایه ن
په روه ردگاری وه، له گه ل بپوادارانده ه مو بپوایان هیتاوه به خوا و مه لایکه کانی و
کتیبه کانی و پیغه مېره رانی، جیاوازی ناکه بن له نیوان هیچ په کیک له پیغه مېره رانی.

به پاستی ه مو نه م کتیبانه تیناندا هیه هیدایه و رینومایی و نور و
پووناکي، شیفان بؤ نه خوشیه کانی دله کان، خوی گوره کتیبه کانی داب زانده وه ته
سهر پیغه مېره کانی بؤ هیدایه و ری نیشانده و رینمایی ه مو گروی ثاده میزاد
به گشتی، خوی گوره ده فره مویت:

﴿الرَّ كَتَّبَ أَنْزَلَهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى
صِرَاطٍ الْمُرْتَبِيعِ﴾ سورة ابراهيم: ۱.

واته: به (تلیف لام پا) ده خویندیتته وده خوا زاناره به ماناکه ی، نه م کتیبیکه
ناردومانه ته خواره وه بؤ تل (نه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم)) بؤ نه وده
خه لکی بزگار بکیت له تاریکیه کانه وه بؤ پووناکي، به نیزنی په روه ردگاریان
(رینوموینان بکیت) بؤ پنگای (خوی) به ده سه لات و زالی سوپاس کراو.

ئا له و کتیبانه‌ی که له‌دوو وه‌حیه‌که‌دا جینگیربوون واته له قورئان سوننه‌دا بریتین له: قورئان - که بۆ موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) ره‌وانه کراوه - ، ته‌ورات - که بۆ موسا ره‌وانه کراوه - ، ئینجیل - که بۆ عیسا ره‌وانه کراوه - ، زه‌بور - که بۆ داود ره‌وانه کراوه - ، (صحف) - که بۆ ئیبراهیم و موسا ره‌وانه کراون - ، گه‌وره‌ترینی ئهم کتیبه ئاسمانیانه بریتین له‌م سیانه: قورئان و ته‌ورات و ئینجیل، له‌ناو ئهو سیانه‌شدا گه‌وره‌ترینی ئهم سیانه‌و (ناسخ)ه‌له‌وه‌شینره‌وه‌یان و چاک‌ترینیشیان به ره‌هایی قورئانی گه‌وره و پیرۆزه.

خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌سته‌به‌ری پاراستنی هیچ شتێ له‌م کتیبانه‌ی نه‌خسته ئه‌ستۆی خۆیه‌وه جگه له قورئانی پیرۆز که تا‌که په‌یامی خوا‌یه به‌ئێنی پاراستنی درایی، به‌لام کتیبه‌کانی تری دایه ده‌ست زانا‌کانی جوله‌کو خوا‌یه‌رسته‌کان بۆ ئه‌وه‌ی ببپارێزن، به‌لام ئه‌وان پارێزگارییان لێ نه‌کرد، به‌راستی نه‌یان‌توانی به‌چاکی چاودێری بکه‌ن و، وه‌که‌ی خوا‌یان گۆپی بۆ قسه‌ی خۆیان گۆران‌کاریان تێیاندا کرد؛ بنچینه‌که‌یان ونکردو، ئه‌حکامه‌کانیان گۆپی، په‌که‌م کتیبی له‌وانه که گۆپرا بریتی بوو له ته‌ورات.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

باوه‌ریان وایه که باوه‌په‌یتان به کتیبه پێش‌وه‌کان باوه‌په‌یتانیکێ گشتی په ئه‌وه‌نده‌یه که له‌لایه‌ن خواوه‌ هاتوون و بۆ کات و سه‌رده‌میکێ تاییه‌ت بوون، پێویسته به‌دل و به زمان دانیان پێدا بنه‌یت، به‌لام باوه‌په‌یتان به قورئان باوه‌په‌یتانیکێ تاییه‌ت ده‌بێت به دوردرێژی باوه‌په‌مان پێی هه‌بێ که له‌لایه‌ن خواوه‌ هاتوو بۆ هه‌موو کات و سه‌رده‌میکه، به‌دل و به زمان دانی پێدا بنه‌یت و کرده‌وه‌ی پێی بکه‌ین، شوێنی ئه‌وه بکه‌وین که تێیدا هاتوو، پێویسته له‌سه‌رمان بیکه‌ینه به‌رنامه‌ی ژيان له هه‌موو شتیکێ گه‌وره و بچوکی‌که‌داو حوکمی پێی بکه‌ین.

قورئانی گهره‌و پررؤز:

بریتیه له وته و کلامی خوی گهره‌ی جیهانیان، بریتیه له کتیه روون و ئاشکراکە، له پته به‌هیزه‌کە واته بریتیه له شهریه‌ت و به‌نامه پته‌وه‌کە، خویندنه‌وه‌ی په‌رستشه، خوی گهره‌ی داییه‌زاندۆته‌ی سه‌ر موحه‌مه‌دی کوپی (عبدالله) (صلی الله علیه وسلم) هه‌تا هه‌موو کتیه‌کانی پێش خۆی بێ ته‌واو بکات واته دواه‌مین په‌یام بێت بۆ هه‌موو به‌شهریه‌ت؛ هه‌ر وه‌ک چۆن موحه‌مه‌د کوپی (عبدالله) (صلی الله علیه وسلم) دواه‌مین پێغه‌مبه‌رانه‌و له‌دوای ئه‌و پێغه‌مبه‌ری تر نایه‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی قورئان ببیته به‌نامه‌و پرۆگرام بۆ هه‌موو ئومه‌ت، هه‌تا ببیته هۆکارێک خه‌ک ده‌ریاز بکات له‌تاریکیه‌کانه‌و بۆ پووناکی، هۆکاری هیدایه‌ته‌ بۆ رێنمایی خه‌ک و بۆ خستنیانه‌ی سه‌ر رێگه‌ی راست.

به‌راستی خوی گهره‌ی تێیدا روئکردۆته‌وه‌ هه‌والی پێشینان و پاشینان، له‌گه‌ڵ ژبان و به‌سه‌رهاتی پێغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان و دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌شی له‌ تیا یاندایه‌، به‌ درۆزی باسی حه‌لāl و حه‌رامی تێدا کردوه‌، باسی بنچینه‌کانی ئاداب و ئاکار و ره‌وشه‌ به‌رزه‌کانی تێدا روئکردۆته‌وه‌، باسی یاسا و ئه‌حکامه‌کانی په‌رستشه‌کان و مامه‌له‌کان کپین و فرۆشتنی تێدا روئکردۆته‌وه‌، باسی پاداشتی باوه‌رداران و سزاو تۆله‌ی بێ باوه‌رانی تێدا روئکردۆته‌وه‌، خوی گهره‌ی له‌ قورئاندا وه‌سفی خۆشیه‌کانی به‌هه‌شتی کردوه‌ که‌ خانه‌و لانه‌ی باوه‌ردارانه‌، هه‌روه‌ها وه‌سفی ناخۆشیه‌کانی دۆزه‌خی کردوه‌ که‌ خانه‌و لانه‌ی بێ باوه‌رانه‌، قورئان شیفایه‌ بۆ دڵ و ده‌روونی باوه‌رداران، روئگه‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتی که‌، هیدایه‌ت و رێنمایی و ره‌حه‌ت و میهره‌بانیه‌ بۆ موسولمانان، خوی گهره‌ی ده‌فه‌رمووت:

﴿وَرَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ النحل: ۸۹.

واته: نَیمه قورئانمان ناردؤته خواره‌وه بؤت که رونکه‌ره‌ویه بؤ هم‌وو شتی،
پَینم‌وونی و میهره‌بانی و مژده‌یه بؤ موسولمانان.

پَیویسته له‌سەر هم‌وو ئوممعت که شوینی بکه‌ون و حوکی پی بکه‌ن و،
بگه‌رِپَته‌وه بؤ یاساو ئه‌حکام و بریاره‌کانی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که له سوننه‌تی
پَیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) هاتوو به‌پاست و دروست؛ له‌به‌ره‌وه‌ی خوی
گه‌وره پَیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ناردوو بؤ سەر ئاده‌میزاد و جنۆکه؛ هه‌تا بؤیان پوون
بکاته‌وه ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارانه‌وه بؤیان دابه‌زَینراوه، خوی گه‌وره
ده‌فه‌رمویت:

﴿وَأَنذَرْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِنُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ سورة الحن: ۴۴.

واته: له‌گه‌ل چه‌ندین به‌لگو په‌راوی ئاسمانی و قورئانیسمان بؤ تو نارد بؤ
ئه‌وه‌ی پوونی بکه‌یت‌وه بؤ خه‌لکی ئه‌وه‌ی بؤیان نَیزدراوته خواره‌وه، به‌لگو
بیریکه‌نه‌وه و تی بگه‌ن.

ئه‌هلی سوننه‌وه چه‌ماعه:

باوه‌ریان وایه که قورئان به‌پاستی و ته‌وه‌که‌لامی خوی گه‌وره‌یه - پَیته‌کانی و
ماناکه‌ی - له‌لایه‌ن خۆیه‌وه ده‌ستی پَیکردوو و هه‌ر بؤلای ئه‌ویش ده‌گه‌رِپَته‌وه،
له‌لایه‌ن خواوه دابه‌زَینراوه و دروستکراو نیه، خوی گه‌وره به‌ده‌نگی‌کی راسته‌قینه‌ی
بیستراو قسه‌ی پی کردوو به‌ شیوه‌یه که شایه‌ن و شایسته‌ی گه‌وره‌یی و
شکۆمندی و ته‌واوی خۆیه‌تی، جبریل سه‌لامی خوی له‌سەر بی له‌خوای گه‌وره‌ی
وه‌رگرتوو و لئی بیستوو گه‌یاندویه‌تی به‌ پَیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)،
پَیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) له جبریلی وه‌رگرتوو و لئی بیستوو و
له‌بری کردوو و گه‌یاندویه‌تی به‌ هاوه‌له به‌رِزه‌کانی، له‌پاشدا به‌ ئوممه‌ته‌که‌ی،
نه‌ته‌وه‌وه‌گه‌لانی تری پی ئاگادار کراوه‌ته‌وه، له‌لایه‌ن زاناو دروستکاری وردبینه‌وه

به زمانیکی عه ره بی روون و ره وان دابه زینراوه، به ته واتوری بۆمان گوینراوه ته وه - (تواتر) واته بۆمان گوینراوه ته وه له چه ند ریگه یه کی جیا وازه وه که هه ره موویان سه حیحن - که به ههچ جۆرێک گومان و دودولێ خۆی نادات له قه ره ی، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَلَقَدْ لَنُلْزِمَنَّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ نَزَلَ بِرُوحِ الْأَمِينِ ﴿٣٤﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿٣٥﴾﴾

پێسای مەزنی شێن ﴿سورة الشعراء: ۱۹۲ - ۱۹۵﴾

واته: به پاستی ئهم (قورئان) هه دابه زینراوی په روه ردگاری جیهانیانه. جویریلی ئهمین هیتایه خواره وه. بۆ سه ردلی تق بۆ ئه وه ی له ترسیته ران بی. به زمانیکی عه ره بی روون و ره وان.

قورئانی گه وره و په رۆز:

وهك تهورات به نوسراوی دان به زینراوه، هه روه ها به په کجار دان به زینراوه بۆ پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم): به لکو به شیوه ی جیا جیا له ماوه ی بیست و سێ سالدا هاته خواره وه بۆ ئه وه ی له بهر بکریت و بیهشپاریزیت، واته: به شیوه ی جیا جیا به پیتی پێویستی بارودۆخ و حاله ته کان، یان وهك وه لامدان وه به هاتۆته خواره وه بۆ ولامی په رسیاری.

قورئانی گه وره و به رۆز:

پاریزراوه له (لوح المحفوظ) دا، (لوح المحفوظ) هه موو شتیکی تیدا نوسراوه قورئان پاریزراوه له دل و سنگی ئه و که سانه دا که زانیارییان پێ دراوه، زمانه کان ده یخویننه وه، ده لکان له بهری ده که ن، نوسراوه ته وه له (صحف) په په کاندا، قورئان پێکهاتوو له کۆمه له سوره تیکی جوان و ورد سوره ته کانی له یه کدی جودان و هه ر سوره تیك بۆ خۆی جیاکراوه ته وه له سوره ته که ی تر، ئایه ته کانی روون و ناشکران، هه روه ها له پیه ته کان و وشه کان پێکهاتوو: له قورئاندا (محکم) و (مشابه) هه یه،

(عکم) نه‌ویه واتاکه‌ی روون و ناشکرایه، (متشابه) نه‌ویه واتاکه‌ی روون و ناشکرا نیه و شاراوویه، (ناسخ) هه‌لوه‌شینره و (منسوخ) هه‌لوه‌شاوویه (ناسخ) واته نه‌ویه پیتشوی ره تکرر دۆته‌وه، بریتیه له کۆمه‌له نایه‌نیتیکی تاییه‌ت (خاص) و کۆمه‌له نایه‌نیتیکی گشتی (عام)، بریتیه له‌فه‌رمانکردن (امر) و قه‌ده‌غه‌کردن (نهی)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت:

﴿إِنَّهُ لَقَرَّانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٦﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْتُومٍ ﴿٧٧﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٨﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْمَكِينِ﴾ سورة الواقعة: ۷۷ - ۸۰.

واته: بېگومان شه‌مه قورئانیکی گه‌وره و به‌پێژه. له‌ناو کتیبیکی شاراوویه (لوح المحفوظ) هه‌ جگه له پاکان (مه‌لائیکه) کهس ده‌ستی لی نادات. نێردراوه‌ته خواره‌وه له لاین په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: ﴿بَلْ هُوَ آدَانَتْ يَنْتَسُّ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ سورة العنکبوت: ۴۹.

واته: (نه‌خێر وانییه که گومان ده‌یه‌ن)، به‌لکو قورئان نیشانه‌کانی ناشکران له دل و ده‌رونی کهسانێکدا یه که زانستیان پێ دراوه (له لاین خواوه).

شه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه:

رێکه‌وتن و ته‌بان له‌سه‌ر ژماره‌ی سوره‌ته‌کانی قورئان و پیته‌کانی و شه‌ه‌کانی، هه‌ر که‌سێ ئینکاری سوره‌تێ یان نایه‌تێ یا وشه‌یه یان پیتیکی بکات نه‌وه کافره، یان لێی زیاد بکات یان لێی که‌م بکات، یا پیتی وایی نایه‌ته‌کانی قورئان دژی یه‌کترن، یان پیتی وایی هه‌ندێ شتی په‌رو پوچ (خورافات) ی گرتۆته‌خۆ، شه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه باوه‌رپان هه‌یه به باوه‌رپێکی جێگیر و ته‌واو به‌وه‌ی که هه‌موو نایه‌تێ له نایه‌ته‌کانی قورئان له‌لاین خوای گه‌وره‌وه دابه‌زێنراوه، به دانیاییه‌وه

بۆمان گوازاوه‌ته‌وه به رینگه‌یه‌کی ته‌واتوری بپاوه (قطعی) که هه‌رگیزاو هه‌رگیز گومان و دوودلی خۆی نادات له قهره‌ی.

قورنانی گه‌وره‌و به‌ریز:

گه‌وره‌ترین موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (صلی الله علیه وسلم) موحه‌مه‌دی کوبی (عبدالله) بریتیه له قورن موعجیزه‌یه‌کی هه‌تا هه‌تایی یه، موعجیزه‌یه له شتێزیدا، له داپشتنی دا، له زانست و زانیارییه‌کانی ناوی دا، له حوکم و بریارانه‌کانی دا، له تشریع و یاسادانانی دا، له هه‌واله‌کانی دا، له کاریگری دا، له به‌لێن و هه‌رپه‌شه‌کانی دا، بریتیه له کۆتاهه‌مین کتیب و په‌یامی ئاسمانی، نه‌سخ نابێته‌وه‌و واته هه‌تاوه‌شیتێرتیه‌وه‌و گۆرانکاری تێدا ناکریت، خۆای گه‌وره‌ بۆ خۆی ده‌پیارێژی له هه‌موو گۆپان و شتێواندنێ، له گۆپینی شتی به‌ شتیکی تر، له زیاده‌و هه‌موو که‌موکورتیه‌که هه‌تا ئه‌و رۆژه‌ی که خۆای په‌روه‌ردگار به‌رنی ده‌کاته‌وه‌ واته ده‌بیاته‌وه‌ بۆ لای خۆی، ئه‌مه‌ش له‌پێش رۆژی قیامه‌تدا رووده‌دات، خۆای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ سورة الحجر: ۹.

واته: بێ گومان هه‌ر ئیمه قورنانه‌مان ناردۆته‌ خواره‌وه‌و، به‌پاستی هه‌ر ئیمه‌ش ده‌ی پارێزین.

قورنانی گه‌وره‌و به‌ریز:

له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) نوسراوه‌ته‌وه به‌ سه‌ره‌رشتی و خۆی: ده‌نوسرایه‌وه له‌لایه‌ن چاکترین که‌س له‌ هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانه‌وه، هه‌رگیز له پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) جیانه‌ده‌بوونه‌وه هه‌ر ئایه‌تی یان هه‌ر سوره‌تی له قورن دابه‌زێنرایه‌یه‌که‌سه‌ر ده‌یانوسییه‌وه، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) خۆی جینگه‌ی هه‌موو ئایه‌تیکی نیشان ده‌دان له‌سوره‌ته‌که‌ی خۆیدا - ده‌یفه‌رموو ئه‌و

ئایه‌ته له‌و سوره‌ته‌دایه، ئه‌و ئایه‌ته له‌و سوره‌ته‌دایه - ؛ پاشان کۆکراوه‌ته‌وه له‌سه‌رده‌می پێشه‌وا ئه‌بو به‌کری صدیق دا له‌ نێوان ئه‌و دوو به‌رگه‌ (مصحف) دا، له‌سه‌رده‌می پێشه‌وا (عثمان) ی (ذی النورین) دا له‌سه‌ر یه‌ک جۆر خوێندنه‌وه کۆکراوه‌ته‌وه، به‌ سه‌ره‌پرشتی هاوه‌له‌ خاوه‌ن زانست و زانیارییه‌کان و ئه‌وانه‌ی که نووسه‌ری وه‌حی بوون؛ ره‌زاو ره‌حمه‌تی خوا له‌هه‌ر هه‌موویان بێ.

قورئانی گه‌وره‌و به‌رێز:

ژماره‌ی سوره‌ته‌کانی بریتیه له (۱۱۴) سوره‌ت، (۸۶) یان له‌شاری مه‌که‌که دابه‌زیون، و (۲۸) هه‌کای تریشیان له‌شاری مه‌دینه دابه‌زیون، ئه‌و سوره‌تانه‌ی که له‌پیش کۆچکردندا بۆ مه‌دینه دابه‌زیون پێیان ده‌وتریت سوره‌ته مه‌که‌کیه‌کان، ئه‌و سوره‌تانه‌ش که له‌دوای کۆچکردن دابه‌زیون پێیان ده‌وتریت سوره‌ته مه‌دینه‌یه‌کان، (۲۹) سوره‌تیان به‌ پێته‌ پچه‌ر پچه‌رکان ده‌ست پێ ده‌که‌ن - وه‌ک: الم، یس، که‌ه‌ص، طه - .

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

گرنگی زۆر ده‌ده‌ن به‌ فێربوون و له‌به‌رکردن و خوێندنه‌وه‌ی قورئان به‌په‌وانی و به‌ده‌نگی خوێش، هه‌روه‌ها گرنگی زۆر ده‌ده‌ن به‌ گوێ گرتن لێی و، بێ ده‌نگ بوون له‌کاتی خوێندنه‌وه‌ی دا، ته‌فسیرکردنی له‌سه‌ر به‌رنامه‌و رێبازی سه‌له‌فی ئوممه‌ت، کارۆکرده‌وه ده‌که‌ن به‌ نه‌حکامه‌کانی له‌هه‌موو گه‌وره‌و بچوکی‌دا، خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت:

﴿ كَتَبْنَا إِلَيْكَ مِزْكًا لِّتَذَكَّرَ أَتَيْنَاهُ وَلِتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴾ سورة ص: ۲۹.

واته: (ئه‌م قورئانه‌) کتیبیکی پێڕۆزه‌ ناردوومانه‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆ تۆ بۆ ئه‌وه‌ی بڕیکه‌نه‌وه‌ له‌ئایه‌ته‌کانی، خاوه‌نانی بێر و ژیری په‌ندی لێ وهر‌بگرن.

نه‌لی سوننه و جه‌ماعه په‌رستش ده‌کن به خویندنه‌وی قورئان؛ له‌بر
 نه‌وه خویندنه‌وی هر پیتیکی ده چاکه‌یه، چاکه‌ش یه‌ک به ده‌یه، هه‌روه‌ک
 پیغه‌میری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌م فرموده‌دا هه‌والی نه‌وی داوه،
 ده‌فرمویت:

(مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ: أَلَمْ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ
 حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ)^(۱).

واته: هر که‌سی بی‌یته له قورئان بخوینیتته وه چاکه‌یه‌کی بۆ ده‌نوسریت،
 چاکه‌ش یه‌ک به ده‌یه، نا‌ئیم: (الم) پیتیکی، به‌لکو ده‌ئیم: (الف) پیتیکی، (لام)
 پیتیکی، (میم)یش پیتیکی.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

ته‌فسیرکردنی قورئانیان به بیروبوچونی رووت له‌لا دروست نیه، چونکه
 قسه‌کردنه به ناوی خوای گه‌وره‌وه له‌سه‌ر خوا به‌بی زانیاری، نه‌مه‌ش له‌کرده‌وه‌ی
 شه‌یتانه، خوای گه‌وره ده‌فرمویت:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾
 إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾) بقره: ۱۶۸ - ۱۶۹.

واته: ئه‌ی خه‌لکینه بخۆن له‌وه‌ی که له زه‌ویدا به‌حه‌لالی و پاکی، دواي
 هه‌نگاهه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون به‌پاستی شه‌یتان دوژمنیکی ناشکراتانه. به‌پاستی
 شه‌یتان فرمانتان پێ دده‌ات به‌تاوان و خراپه له‌گه‌ل هه‌لبه‌ستنی شتی وا
 ده‌رباره‌ی خوا که نا‌زانن.

به‌لکو نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ته‌فسیری قورئان ده‌که‌ن به قورئان؛ نه‌وانه‌ی که
 کورت (مُجْمَل)ن له‌سه‌ر نه‌وانه پا‌له‌ی ده‌که‌ن که روون و ناشکران (مُبِين)، نه‌وانه‌ی که

(۱) - صحیح سنن الترمذی للألبانی.

ره‌ها (مُطْلَق) ن له‌سه‌ر ئه‌وانه پاشه‌ی ده‌که‌ن که (مُقَدِّد) ن، ئه‌وانه‌ی که گشتیه‌کان (عام) له‌سه‌ر تاییه‌تیه‌کان (خاص) پاشه‌ی ده‌که‌ن، (مُتَشَابِه) کان له‌سه‌ر (مُحْکَم) ده‌کان، هه‌روه‌ها ته‌فسیری قورئان ده‌که‌ن به سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ئه‌وانه‌ی که جیگه‌ی، له‌پاشدا ته‌فسیری قورئان ده‌که‌ن به وته‌ی هاوه‌له به‌ریزه‌کان، ئینجا به وته‌ی شوینکه‌وتوووه پایه به‌ریزه‌کانی صحابه، ئینجا به زمانی عه‌ره‌بی چونکه خوای گه‌وره قورئانی گه‌وره و شکۆمه‌ندی به زمانی عه‌ره‌بی دابه‌زاندوووه، دوا‌ی نه‌مانه هه‌ول ده‌ده‌ن و کۆشش ده‌که‌ن له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که باسکران ته‌فسیری قورئان ده‌که‌ن، خۆیان پابه‌ند ده‌که‌ن به (ضوابط) ه شه‌رعیه‌کانه‌وه، هه‌رگیز له‌بنه‌ماکانی ته‌فسیر ده‌رنانچن؛ ئه‌وانه به‌و کاره‌یان که ده‌یکه‌ن ئیوانی ئه‌م دوانه کۆده‌که‌نه‌وه (اثر) ئه‌وه‌ی بۆیان به جیماوه و قورئان و سوننه و ... و (نظر) تی پامانی خۆیان - هه‌له‌سه‌ن به ته‌فسیریکی جوان وه‌ک ته‌فسیری ابن کثیر و ته‌فسیری سه‌عدی و ته‌فسیری به‌غه‌وی و ... - .

پایه‌ی چوارم

باوه‌په‌ئان به پیغه‌مبه‌ران

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌معه، باوه‌پیان وایه به باوه‌پوئیکی ته‌وار و جیگیر به‌وه‌ی که خوی گه‌وره پیغه‌مبه‌رانی هه‌لێژاردوه له پاکترین و چاکترین به‌نده‌کانی و خۆی و ره‌وانه‌ی کردوون بۆ لای به‌نده‌کانی به‌ موژده‌در و ترسینه‌ر، کردونی به بانگ‌خوێزانێ که بانگی گرووی ئاده‌میزاد بکن بۆ سه‌ر دینی هه‌ق و ریتمایان بکن و ده‌ره‌ئانی به‌نده‌کان له تاریک‌ه‌کانه‌وه بۆ تاکه‌ رووناکی ئیسلام، چونکه به‌رده‌وام بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران بۆ رزگارکردنی گه‌لان بووه له هاو‌ه‌ش بۆ خوا دانان و بت په‌رستی، بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی کۆمه‌لگاکان بووه له هه‌له‌ه‌شانه‌وه‌ی ئاکار و ره‌وشته به‌رزه‌کان و تاوان و خراپه‌کاری، ئه‌وانه به‌پاستی په‌یامی خویان گه‌یاند، ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌ی له‌سه‌رشانیان بوو جێبه‌جێیان کرد، ئامۆژگاری گه‌لانی خۆیانیان کرد، به‌پاستی له‌پێناوی خوادا تیکۆشان و جیهادیان کرد، ئه‌وانه له‌کاتی گه‌یاندنی په‌یامه‌کانیاندا پاک و بێ خه‌وش بوون، هه‌ر هه‌موویان به‌ کۆمه‌لێ به‌لگه‌ی دره‌وشاوه‌وه‌و ئاشکراوه‌ هاتوون که به‌لگه‌ بووه له‌سه‌ر راستگوییان.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌معه،

هیچ جیاوازی ناکه‌ن له‌نیوان هیچ په‌کی له پیغه‌مبه‌رانی خوا، هه‌رک‌ه‌سی بێ باوه‌پ بێ به‌ په‌کی له پیغه‌مبه‌رانی خوا؛ ئه‌وه به‌پاستی بێ باوه‌پ‌بووه به‌ خوی گه‌وره‌و به‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی، خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت:

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ. وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ. وَيَقُولُونَ
تُؤْتِي بَعْضٌ مِّنْهُمْ كَسْرًا وَيُرِيدُونَ أَنْ يُشْجَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۚ أُولَٰئِكَ هُم

الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِمًّا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ. وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿النساء: ۱۵۰ - ۱۵۲﴾.

واته: به‌پاستی ئه‌وانه‌ی بئ باوه‌پن به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانی، وه‌دیانه‌وئی جیاوازی بخنه نیوان خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کانی، ده‌لین باوه‌پ به‌ه‌ندیک (له‌پیغه‌مبه‌ران) ده‌هینن، باوه‌ر ناهینن به‌ه‌ندیکی تریان و ده‌یانه‌وئی له‌و نیوانه‌دا پیگه‌یه‌که بده‌نه‌به‌ر. ئا ئه‌وانه به‌پاستی بئ باوه‌پئی ته‌راون، ئاماده‌مان کردووه بۆ بئ باوه‌پان سزایه‌کی پسواکه‌ر. ئه‌وانه‌ی بپوایان هیناوه به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانی و هیچ جیاوازییه‌کیان نه‌خسته نیوان هیچ کام له‌و پیغه‌مبه‌رانه، ئا ئه‌وانه له‌ داهاتودا خوا پاداشتیان ده‌داته‌وه، خوا هه‌میشه لئ بوورده‌ی میهره‌بانه.

خوا‌ی گه‌وره له‌ قورئانه‌که‌یدا رو‌نیک‌ردۆته‌وه حکمه‌ت له‌ ناردن‌ی پیغه‌مبه‌ره به‌پێژه‌کان‌ی سه‌لام‌ی خوا‌یان له‌سه‌ر بئ، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ سورة النساء: ۱۶۵.

واته: پیغه‌مبه‌ران (مان نار‌دووه) که موژده‌ده‌رن و ترسینه‌رن، بۆ ئه‌وه‌ی بۆ خه‌لکی نه‌بیت به‌لگه به‌سه‌ر خواوه‌ دوا‌ی (ناردن‌ی) پیغه‌مبه‌ران، خوا هه‌میشه زالی کار دروسته.

ئه‌ه‌لی سو‌ننه‌و جه‌ماعه، باوه‌پیان وایه که هه‌موو پیغه‌مبه‌ران بۆ تا‌که بنجینه‌یه بانگه‌وازیان کردووه که یه‌کتا‌په‌رسته‌یه له‌ عیبا‌ده‌تدا، هه‌روه‌ها باوه‌پیان وایه رنگیریان کردووه له‌ هاو‌به‌ش بۆ خوا دانان؛ ئیسلام دینی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه - هه‌رچه‌نده شه‌ریعه‌ته‌کانیان جۆراو جۆره به‌پێی بارو دۆخ و بپۆسته‌ی - خوا‌ی

گه‌وره له‌بهنده‌کانی قبول ناکات که جگه له‌دینه‌که‌ی خۆی هیچ دینیکی تر به‌لێژین، خۆای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ سورة النحل: ۳۶
 . واته: سویند به‌خوا له‌ناو هه‌موو گه‌ل و ئوممه‌تیکدا پیغه‌مبه‌رێکمان ناردووه، به‌م‌ی ته‌نها خوا به‌رستن و دوورکه‌ونه‌وه له‌(به‌رستن) هه‌ر به‌رستراویکی تر.
 هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ سورة الانبیاء: ۲۵.

واته: وه‌ئێمه نه‌مان ناردووه پێش تۆ هیچ پیغه‌مبه‌رێک هه‌گه‌ر نیکامان بۆ ناردووه (به‌وه‌ی که) بێگومان جگه له‌من هیچ به‌رستراویکی پاست نی یه، که‌واته ته‌نها من به‌رستن.

به‌پاستی خۆای گه‌وره ژماره‌یه‌کی زۆر نێزداو هه‌لێژیداوی ناردووه هه‌یانه به‌سه‌رهاته‌که‌ی بۆ باس کردین له‌ کتێبه‌که‌یدا، یان له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)، هه‌شیانه هیچ هه‌واڵیکه‌ی نه‌داوین له‌باره‌یه‌وه، خۆای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرُّسُولٍ أَنْ يَأْتِيَكَ بِشَايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ سورة غافر: ۷۸.

واته: سویند به‌خوا به‌پاستی به‌ر له‌تۆ پیغه‌مبه‌رانیکیان ناردووه به‌سه‌رهاتی هه‌ندیکاشان بۆ باس کردی و هه‌ندیکاشان بۆ باس نه‌کردی، هیچ پیغه‌مبه‌رێ ناتوانی مو‌عجیزه‌یه‌که‌ بێژی هه‌گه‌ر به‌ئێزنی خوا.

ته‌نها بیست و پێنج پیغه‌مبه‌ریان له‌ قورئاندا ناویان هاتوه که ئه‌مانه‌ن: ئاده‌م، باوکی ئاده‌میزاد، ئیدریس، نوح، هود، صالح، ئیبراهیم، (لوط)، ئیسماعیل، ئیسمحاق، یه‌عقوب، یوسف، شوعیب، ئه‌یوب، (ذو الکفل)، موسا، هارون، داود،

سوله‌یمان، ثیلّیاس، یه‌س‌ع، یونوس، زه‌که‌ریّا، یه‌حیا، عیسا، موحه‌مه‌د که کوتاه‌مینی هه‌موویانه سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌ر هه‌موویان بیت.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه، باوه‌ریان وایه که خوی گه‌وره فه‌زلی هه‌ندیکیانى داوه به‌سه‌ره‌ندیکی تریاندا، هه‌موو ئوممه‌ت یه‌کده‌نگ و ته‌بان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که نیراوه‌کان(رسول) چاکترن له‌هه‌لبژیراوه‌کان(انبیاء)^(۱)، نیردراوه‌کانیش له‌نیوان خویاندا هه‌ندیکیان چاکترن له‌هه‌ندیکی تریان، چاکترینی نیراوه‌کان و هه‌لبژیراوه‌کان نیراوه‌ خۆپاگره‌کان(أولو العزم) که بریتین له‌م پێنجه: پێغه‌مبه‌رمان موحه‌مه‌د، نوح و، ئیبراهیم و، موسا، عیسا سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌ر هه‌موویان بیت.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ سورة الاحزاب: ۷.

واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) بیریان بخه‌روهه) کاتێ که په‌یمانمان وه‌رگرت له‌ پێغه‌مبه‌ران، هه‌روه‌ها له‌ نوح و ئیبراهیم و موسا و عیساى کوپی مه‌ریه‌م، له‌ هه‌موویان په‌یمانی به‌هێزو به‌ومان وه‌رگرت.

چاکترینی نیراوه‌ خۆپاگره‌کان(أولو العزم)یش پێغه‌مبه‌ری ئیسلامه، کوتاه‌مینی نیراوه‌کان(رسول) و هه‌لبژیراوه‌کان(انبیاء)ه، پێغه‌مبه‌ری په‌روه‌ردگاری جیهانیانه، گه‌وره‌ی ئه‌وه‌کانی ئاده‌مه؛ که موحه‌مه‌دی کوپی (عبدالله)ه.

* نیراوا(رسول) ئه‌وه‌ که‌سه‌یه که خوی گه‌وره سروشى بۆ ده‌کات و په‌یام و شه‌ریعه‌تی بۆ ده‌ننیزێت و فره‌مانی پێ ده‌کات به‌ خه‌لکی رابگه‌یه‌نێت.

* هه‌لبژیراوا(نبی) ئه‌وه‌ که‌سه‌یه که خوی گه‌وره سروشى بۆ ده‌کات به‌لام فره‌مانی پێ ناکات به‌ خه‌لکی رابگه‌یه‌نێت، به‌لکو له‌سه‌ر شه‌ریعه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی پێشوی ده‌پوات، به‌م پێته‌ هه‌موو (رسول)نیراواوێک پێغه‌مبه‌ر به‌لام هه‌موو هه‌لبژیراوا(نبی) به‌ک (رسول)نیراوا نه‌یه.

خوای گ‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ﴾ سورة الاحزاب: ۴۰ .
 واته: به‌لکو ئو نیرداروی خواو ک‌وتا هه‌مین‌ی پی‌غه‌مبه‌رانه .

ئه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه:

باوه‌پرمان به‌هر هه‌موویان هه‌یه ئه‌وانه‌ی که ناویان هاتروه و ئه‌وانه‌شیان که ناویان نه‌هاتروه، له‌یه‌که‌میان‌یا نه‌ره که ئاده‌مه هه‌تا ک‌وتا هه‌مین‌یان و گ‌وره‌ترین‌یان که پی‌غه‌مبه‌رمانه و پی‌شه‌واو پی‌شه‌نگمانه و رابه‌ر و سه‌رکرده‌و رینیشاند‌ه‌رمانه موحه‌مه‌دی پی‌غه‌مبه‌ری ئیسلامه؛ سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌ر هه‌موویان بیت.

باوه‌په‌تێنان به‌ پی‌غه‌مبه‌ران بریتیه له‌ باوه‌په‌تێنانیکی گشتی (مجمل)ه؛
 باوه‌په‌تێنان به‌ وت‌و به‌ کرده‌وه واته به‌ وت‌و به‌ کرده‌وه بیسه‌لمین‌ین که باوه‌پرمان
 پتێیان هه‌یه، باوه‌په‌تێنان به‌ پی‌غه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) بریتیه له
 باوه‌په‌تێنانیکی (تفصیل)ی واته به‌ به‌رفراوانی ئه‌مه‌ش به‌ بیروباوه‌پو به‌ وت‌و به
 کرده‌وه ده‌بیت ئه‌مه‌ش وا ده‌خوازیت که موسولمانان شوینی ئه‌وه بکه‌ون
 له‌خواوه هه‌تاویه‌تی (صلی الله علیه وسلم) به‌شپوه‌یه‌کی به‌رفراوان.

موحه‌ممه‌د پیغه‌مبه‌ری خواجه صلی الله علیه وسلم

ناری ته‌واوی: باوکی قاسم موحه‌ممه‌دی کوپی (عبد الله)ی کوپی (عبد المطلب) کوپی هاشم کوپی (عبد مناف) کوپی (قصی) کوپی (کلاب) کوپی (مؤة) کوپی که‌عب کوپی (لؤی) کوپی غالب کوپی فیه‌ر کوپی مالیک کوپی (نضر) کوپی کینانه کوپی خوزه‌یمه کوپی مه‌دریک کوپی ثیلایس کوپی (مضر) کوپی نزار کوپی مه‌عد کوپی عه‌دنانه، عه‌دنانیش له‌نه‌وه‌ی نیسماعیلی کوپی نیبراهیمی خه‌لیله سلات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و نه‌وانیش بیت.

کوتاه‌مینی نیراوه‌کان (رسول) و هه‌لێژیراوه‌کان (انبیاء)ه، پیغه‌مبه‌ری خواجه بۆسه‌ر هه‌موو خه‌لک به‌گشتی، خوی گه‌وره به‌هق و هیدایه‌ت و ریتنمای ره‌وانه‌ی کربوه بۆسه‌ر ئاده‌میزاد و جنۆکه: نێردراوه بۆ نه‌وه‌ی که په‌حمه‌ت بیت بۆ جیهانیان، به‌نده‌یه‌ی خواجه و ناپه‌رستریت، پیغه‌مبه‌ری خواجه و به‌درۆ ناخریته‌وه، چاکترین و باشترین دروستکراوه‌کانی خوی په‌روه‌رگا‌ره، گه‌وره‌ترین و به‌پێژترینانه، به‌رزترین پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواجه، نزیکترینیانه که بکریته وه‌سیله بۆ نزیک بوونه‌وه له‌ خوی گه‌وره، شه‌ریعه‌ته‌که‌ی زاله به‌سه‌ر هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌کانی تردا؛ شیاوه‌و چاکسازی به‌ بۆ هه‌موو شوین و ئان و زه‌مانی، هه‌تا روژی قیامه‌ت به‌ شکۆمه‌ندی هه‌ر ده‌مینی به‌ کویریایی چاوی دوژمنانی، خوی گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ سورة الأنبياء: ۱۰۷ .

واته: (ئێی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه وسلم)) تۆمان ته‌نها بۆ ئه‌وه ناردیوه که په‌حمه‌ت بیت بۆ جیهانیان.

خوای گوره قورئانی بق دابه زاندهوه، کردویه تی به نه مینداری سه رکرده ی دینه که ی، رایسپاردوه به گه یاندنی په یامه که ی، پاراستویه تی له پی هه لخبیسکان و گوناوه تاوان له گه یاندنی نه م په یامه دا.

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿وَمَا يَلْبُطُ عَنِ الْمَوْتِ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجَعٌ يُرْجَىٰ﴾ النجم: ۳-۴. واته: له هه وار هه وسوه قسه ناکات (که قورئان ده خوینیت). هه رچی ده یلن (قورئانه) سرووش ده کرئ بوی.

باوه پهیئانی به نده دانامه زئی و راست و دروست نیه هه تا باوه پ نه هیئنی به په یامه که ی و، شایه تی نه دات به پیغه مبرایه تی، نه وه ی گوپرایه لی و فرمانبهرداری بکات نه وه ده چپته به هه شته وه، نه و که سه ش گوئ نه دات به فرمانه کانی نه وه ده چپته ناگری دوزه خه وه، خوای گوره ده فهرمویت:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ سورة النساء: ۶۵.

واته: نه خیر (وانی یه که خو یان به باوه پدار نیشیان ده دهن)، سویند به په روه ردگارت بریا دارنن تاتق نه که نه دادور له هه ناژاوه و دووبه ره کی یه کی نئیوانیان دا، له پاشان هه ست نه که ن له درونیا ندا به هیچ بیزاری یه که له و برپاره ی تر داوت و مل که چ نه که ن به ملکه چی یه کی ته وار.

هه موو پیغه مبریک نیردراوه بق سر گه له که ی خو ی به تاییه تی، به لام موحه مه مد (صلی الله علیه وسلم) نیردراوه بق سر هه موو خه لک به گشتی، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ سورة نبا: ۲۸.

واته: نیغه تو مان نه نارده وه مه گه ر بق هه موو ئاده می به مژده دهر و ترسینه ر.

تهلی سونه و جه ماعه: باورپیان وایه که خوی گوره پشتگیری
پتغمبه ره که ی خوی کردووه به چندين موعجیزه ی روون و ناشکراو، به کومه لئی
به لگو و نیشانه ی دره و شاوه^(۱):

* له و موعجیزانه: به لگو گوره ترینیان و دره و شاوه ترینیان بریتیه له قورئانی
گوره و شکومه نده، عه ره به کان له و سرده مه دا زمان پاراوتترین و ره و انبیزترین
گل بوون له ناو گه لاند، به توانا ترین گل بوون له ژیریژی (منطق) دا، خوی گوره
روو به روویان بوویه وه و ته حدای کردن که هاوشیوه ی ئو قورئانه بیئن؛ نه ک هر
نه یا نتوانی هاوشیوه ی ئو قورئانه بیئن به لگو نه شیانتوانی ته نها یک سوره ت
بیئن، حکمه ت و دانایی خوی گوره وای خواستوه که قورئان ببیته یه کیک له
گوره ترین موعجیزه کانی پتغمبه ر (صلی الله علیه وسلم)، چونکه نه گره
موعجیزه که ی پتغمبه ر (صلی الله علیه وسلم) ته نها هست پتکراو (حسی) بوايه
ئو کۆتایی ده هات به کۆتایی هاتنی سرده مه که ی؛ وه ک چۆن موعجیزه کانی
پتغمبه رانی پیشو کۆتاییان هات.

* له گوره ترینی موعجیزه کانی - له دوی قورئان - بریتیه له موعجیزه ی
شه و په وی و به رژیوونه وی بق ئاسمان (الإسراء والمعراج).

(۱) - المعجزة: هي أمر خارق للعادة لا يقدر عليه البشر، يظهره الله على يد النبي وفق دعواه تصديقاً له، وإن وقوع المعجزة أمر ممكن؛ ذلك أن الله الذي خلق الأسباب والمسببات قادر على أن يغير نظامها، فلا تخضع لما كانت له من قبل! ولا عجب في ذلك ولا غرابة بالنسبة لقدرة الله التي لا تحد بمحدود فهو يفعل ما يريد بأسرع من لمح البصر، قال تعالى: (لَمَّا أَمَرْنَا إِذَا أَرَادَ سُنَّيَا أَنْ يَقُولَ لَهْ كُنْ فَيَكُونُ) سورة يس: ۸۲.

نه هلی سوننه و جه ماعه،

باوه ږيان وايه كه پيغه مېره كې (صلی الله عليه وسلم) له شوی شوپړوی و
به رږيونه وې بڼ ناسمان (الاسراء والمعراج) دا به روح و به جهسته به رږكراوه توه بڼ
ناسمان له وكتا دا به خه بهر بووه، به ده قی قورن ان له شويكدا له مزگوتی
(خزام) هوه بڼ مزگوتی (افصى) شوپړوی پي كړا.

خوای گوره ده فېرمویت: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ، مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ سورة الإسراء: ۱.

واته: پاك و بيگړدی بڼ نو زاته ی كه شوپړوی كړد به به نده ی خو ی له
شويكدا له مزگوتی به ږي و پېرزه وه (مه ككه) بڼ مزگوتی (الافصى) له (بيت
المقدس)، كه ده ورو به ږيمان پېر و فېر دار كړدوه بڼ نه وې هيندي له به لگ و
نیشانه ږوونه كانی خو مانی نیشان بده ږين، به راستی هر نو بېسه ږي بيڼايه.

له پاشدا له مزگوتی نه قصاوه به رږكرايه وه بڼ ناسمان، هتا گه يشته
ناسمانی حوت هم، ښجا له ویش زياتر به رږكرايه وه نه و نده ی كه خوا ويستی
له به رږيتی دا، گه يشته به (سدره المنتهى) كه به هشتی نيشته جی بوون لای
نه وده يه، خوای گوره نه و نده ی خو ی ويستی رږي لى گرت و سرووش (وحی)
كړد بڼی نه وې كه بڼی كړد، قسه ی له گال كړد - پاك و بيگړدی بڼ خوا - ،
له شو و رږي كدا پېنج نوږي فېر كړد له سر خو ی و نوممه ته كې، چوه ناو
به هشته وه و به هشتی بيڼی و ناگاداری به هشت بوو، هره وه ناگری دږه خي بيڼی
و ناگاداری ناگری دږه خ بوو، مه لايكې بيڼی، جا جېرېلی بيڼی له سر نه و شيوه
هقيقه ته ی كه خوای گوره و كړدگار دروستی كړدوه، نه وې كه به چاو بيڼی
دله كې بڼوای پي كړدو به دږی نه خسته وه، به لكو هم مو نه وې كه بيڼی به راستی
به هره ورو چاوی سه ږي بيڼی؛ نه مه ش وه ك گوره دانانك نه مانی هم مو نيشاندا
هره وه وه رږي لاني به سر پيغه مېرانی تردا، ده رڅستنی به رږي پله و پايه ی بوو

به‌سه‌ر هه‌موواندا ؛ له‌پاشدا دابه‌زیترا بۆ (بیت المقدس) به‌رنوژی کرد بۆ هه‌موو پیغه‌مبه‌ران سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌ر هه‌موویان بیت، ئینجا له‌پیش به‌ره‌به‌یاندا گه‌پایه‌وه بۆ شاری مه‌ککه‌ی پیرۆز.

خوای گه‌وره له‌ویاره‌وه ده‌فه‌رمویت:

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝١ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝٢ وَمَا يَبْطِئُ عَنِ الْمَوْتِ ۝٣ إِن هُوَ إِلَّا وَحْيُ يُوحَىٰ ۝٤ عَلَيْهِ سُبْحٌ أَلْوَنٌ ۝٥ دُورٌ رَّحَاقَسَوْنِ ۝٦ وَهُوَ الْأَفْقُ الْأَعْلَىٰ ۝٧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّ ۝٨ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝٩ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝١٠ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝١١ أَفَتَسْمُرُونَ عَلَىٰ مَا بَرَىٰ ۝١٢ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝١٣ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝١٤ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝١٥ إِذْ يَغْشَىٰ السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝١٦ مَا رَآءَ الْبَصَرُ وَمَا كَفَىٰ ۝١٧ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ سورة النجم: ۱- ۱۸.

واته: سویند به‌ نه‌ستیره‌ کاتێ که ئاوا ده‌یی. هاوپیکه‌تان (موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) گومپا نه‌بووه. له‌ پاستی لای نه‌داوه. له‌ هه‌واو هه‌وسه‌وه قسه‌ ناکات (که قورئان ده‌خوینیت). هه‌رچی ده‌یڵێ (قورئانه‌و) سه‌روش ده‌کری بۆ. (جبریلی) نۆز به‌توانا فێری کردوه. خاوه‌نی بیرو هۆشی به‌هێزه. جا له‌سه‌ر شیوه‌ی پاسته‌قینه‌ی خۆی پاوه‌ستاوه. که به‌ ئاسۆی هه‌ره به‌رزى ئاسمانه‌وه بوو. پاشان نزیک بوویه‌وه (له‌ موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) نه‌نجا هاته‌خواه‌وه. تا به‌ نه‌ندازه‌ی دوو که‌وان یان که‌متری ماوه‌ بوو له‌ گه‌ل موحه‌مه‌دا (صلی الله علیه وسلم)). ئینجا (خوا) سه‌روشی کرد بۆ به‌نده‌ی خۆی ئه‌وه‌ی که بۆی کرد. ئه‌وه‌ی (موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) به‌چا‌ر بینى دلی (به‌پای پێ کرد و) به‌ درۆی نه‌زانی. جا ئایا (بێ باوه‌پان) ئیوه‌ ده‌مه‌قالتی له‌ گه‌ل ده‌کن ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که به‌ چا‌وی خۆی ده‌ی بینێ. سویند به‌خوا بیگومان جارێکی تر جوهریلی بینیه‌وه. لای دره‌ختی (سیدره‌تر لمونته‌ها). که لای ئه‌وه‌یه به‌هه‌شتی نیشه‌تجی بوون. کاتێ که سیدره‌ی داپۆشی ئه‌وه‌ی که داپۆشی. چا‌وی ئه‌و (موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) به‌م لاو لا‌دا

نیده‌نواپی (له مه‌به‌ست تێ نه‌ده‌په‌ی). سوێند به‌خوا بیگومان بینی گه‌وره‌ترین به‌لگه‌و نیشانه‌ی په‌روه‌رگاری.

هه‌روه‌ها هه‌ندێکی تر له‌ مو‌ع‌ج‌یزه‌کانی، صلی الله علیه وسلم؛

* له‌تبوونی مانگ: به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه‌ی خوای په‌روه‌رگار به‌خشیویه‌تی به‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) بۆ ئه‌وه‌ی بیه‌ت به‌لگه‌ له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌رایه‌تی، ئه‌مه‌ش له‌سه‌ره‌تای بوونی به‌ پێغه‌مبه‌ر له‌ شاری مه‌که‌ی پی‌رۆز رویدا له‌کاتێکدا که‌ هاوه‌به‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان داوای به‌لگه‌یان لی کرد.

* زۆربوونی خواردنی که‌م، که‌ ئه‌مه‌ش چه‌ندان جار لێی رویداوه‌.

* زۆربوونی ئاو و هه‌لقولانی له‌ نێوان په‌نجه‌ پی‌رۆزه‌کانی ده‌ستی دا، هه‌روه‌ها زی‌کر و ته‌سبیحات کردنی ئه‌و خواردنه‌ی له‌کاتێکدا که‌ ئه‌و ده‌یویست بیخوات، زۆر شتی وه‌ها رویداوه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم).

* چا‌کرده‌وه‌ی نه‌خۆش و چا‌کرده‌وه‌یان، چا‌کرده‌وه‌ی هه‌ندێ له‌ هاوه‌لان له‌سه‌رده‌ستی (صلی الله علیه وسلم) به‌بێ به‌کاره‌ینانی هه‌ج ده‌رمانێکی هه‌ست پی‌کراو(حسی)ی.

* نو‌اندنی ئه‌ده‌بی جوان به‌رامبه‌ر به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌لایه‌ن ئاژه‌لانه‌وه‌، ملکه‌چ‌ک‌رن و گو‌پ‌را‌یه‌لی داروده‌خت بۆی، سه‌لام کردنی به‌رده‌کان له‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) پێش ئه‌وه‌ی بیه‌ت به‌ پێغه‌مبه‌ر.

* بیه‌نی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌دوايه‌وه‌ نو‌ی‌زیان ده‌کرد هه‌روه‌ک چۆن ئه‌وانه‌ی که‌ له‌به‌رده‌میدا بوون ده‌یه‌یین.

* قسه‌کردنی بالی ئه‌و مه‌په‌ی که‌ پێشکه‌شیان کرد بۆ ئه‌وه‌ی بیخوات؛ به‌وه‌ی که‌ ژه‌ه‌راوی کراوه‌.

* هه‌ال‌دانی ده‌ریاره‌ی هه‌ندێ شتی نا‌دی‌ار(غه‌یب)، هه‌روه‌ها هه‌والی چه‌ند شتانێکی دووری داوه‌ له‌پاشدا روویانداوه‌ هه‌روه‌ک چۆن هه‌والی داوه‌، هه‌والی چه‌ند کاروباریکی نا‌دی‌ار(غه‌یب)ی داوه‌ له‌پێش روودانیاندا؛ له‌داویدا وه‌ک چۆن پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی داوه‌ به‌و شتۆیه‌ی روویانداوه‌.

* وه لآمدهانه وەى سەرجه م پارانه وه كانى له لايەن خواى گه وروه به گشتى دوعاكانى گيرا كردهوه.

* تۆ له سه ندنه وهى خيرا له هه ندى له وه كه سانهى كه خپانه تيان لى كردهوه يان دوژمانيه تيان كردهوه له لايەن خواى گه وروه.

* سزادانى ئو وه كه سانهى كه ريژيان لى نه گرتوه، يان ريژيان فه رمايشت و وته كهى نه گرتوه، يا ريژيان له فه رمانه كهى و له قه ده كراوه كهى نه گرتوه.

* پاريزگارى لى كردنى له لايەن خواى گه وروه و پاراستنى له ده ست دوژماني له كاتى كدا كه ويستويانه زياني پى بگه يه نن.

له ئه بو هوره يره ره زاي خواى لى بى ده گيرنه وه، كه وتويه تى: ئه بو جه هل وتى: ئايا موحه ممه د له به رچاوى ئيوه ئه توانى روخسارى بخاته سه ر زه وى؟ ئه بو هوره يره وتى: پى وترا: به لى! ئه بو جه هل وتى: سويند به لات و عوززا - كه دوو بت بوون كا فره كانى قوره يش ده يان په رستن - ئه گه ر ببينم ئه و كاره بكات ئه و پى ده خمه سه ر گه ردى يان روخسارى له ناو خۆ لا ده گه وژينم.

ئه بو هوره يره وتى: پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) هات نوژنى ده كرد، ئه بو جه هل واى ئه زانى ئه توانى پى بخاته سه ر گه ردى، ئه بو هوره يره وتى: ئه وهى كه كتوپر رويدا لى گه رايه وه بو داوه و به هه ر دو ده سه تى كانى خۆى ده پاراست وه كه سى كه شتى شالاوى بۆ هيتابى به هه ر دوو ده ستى پاسى خۆى ده كرد، ئه بو هوره يره وتى: پى وترا: ئه وه چي ته بۆ وا ده كه يت؟ ئه بو جه هل وتى: نيوان من و ئه ودا خه نده قىك چالى بوو پى له ئاگر و شتانيكى زۆر سامناك و كۆمه لى بال پهيدا بوون روو به رووى ده هات؛ پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رمووى: (لَوْ دَنَا مِنِّي لَأَخْطَفْتُهُ الْمَلَائِكَةُ، غَضُّوا غَضُّوا)^(١). واته: ئه گه ر زياتر لىم نزىك بوايه ته وه ئه و مه لائى كه كان ده يان فه راندو پارچه پارچه يان ده كرد.

پایه‌ی پینجه‌م باوه‌ره‌ینانه به رۆزی دوا‌یی

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌معه‌، ئی‌مان و بی‌روباوه‌پیان وایه که رۆزی دوا‌یی: بریتیه له‌و رۆژه‌ی که خ‌وای گه‌وره دروستکراوه‌کانی تیدا زیندو ده‌کاته‌و له‌پاش مردنیان، له‌گه‌رپه‌کانیان ده‌یان‌ه‌یتیه‌ده‌روه، له‌پاشدا له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان لی‌پ‌چینه‌وه‌پیان له‌گه‌ل ده‌کات. واته بریتیه: له‌بی‌روباوه‌پێکی جی‌گیر و ته‌واو، به‌راست خسته‌وه‌ی ته‌واو به رۆزی دوا‌یی، باوه‌ریونه به‌سه‌رجه‌م ئه‌و هه‌والانه‌ی که خ‌وای گه‌وره رای‌گه‌یاندوه له‌قورئانه‌که‌ی خ‌ویدا، به‌هه‌موو ئه‌و هه‌والانه‌ی که پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) له‌فه‌رموده‌ه‌ه‌ی حه‌ججه‌کانیدا رای‌گه‌یاندون سه‌باره‌ت به‌و شتانه‌ی که روده‌دات له‌دوا‌ی مردن: له‌روداوه‌کان و بارودوخه‌کان و کاره‌سات و مه‌ترسی و ناخ‌وشیانه‌ی که روده‌ده‌ن له‌نیشانه‌کانی رۆزی دوا‌یی، باوه‌پێ ته‌واویان هه‌یه به به‌لاو نه‌هامه‌تی سزای گه‌رپ، به‌خ‌وشی و شادیه‌کانی، به‌فوکردن به‌که‌په‌نادا، به‌هه‌شرو گه‌ردیونه‌وه‌و زیندوبونه‌وه‌و ب‌لاوکردنه‌وه‌ی نامه‌ی کرده‌وه‌کان و دابه‌شکردنی و لی‌پ‌چینه‌وه‌و ته‌رازو و حه‌وز و (صراط) پر‌دیکه به‌سه‌ر دۆزه‌خه‌وه‌ موس‌ولمانان لی‌یه‌وه‌ ده‌په‌رنه‌وه‌ بۆ به‌هه‌شت، باوه‌پێ ته‌واویان هه‌یه به‌شه‌فاعه‌ت و پاداشدانه‌وه‌؛ هه‌تا خه‌لکی به‌هه‌شت ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه‌و، خه‌لکی دۆزه‌خیش ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه‌.

به‌پاستی خ‌وای گه‌وره باسی رۆزی دوا‌یی کردوه له‌رۆژ ئایه‌تی قورئانه شکومه‌نده‌که‌یدا، باوه‌ریون به رۆزی دوا‌یی گه‌رداوه به باوه‌ریون به خ‌وای په‌روه‌رگاره‌وه، هه‌روه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ سورة البقرة: ۴. واته: ئه‌وانه‌ی ب‌پرواده‌ه‌ین به‌و قورئانه‌ی

که بۆ تۆ (ئەي موحه‌مەد (صلی اللہ علیہ وسلم)) نۆرراوہ، بەو کتیبانە‌ی که بۆ نۆراوانی پۆش تۆ نۆرراونە‌تە خوارەوہ، بپوایان هە‌یە بە رۆژی دوا‌ی.

ئە‌هلی سوننە و جە‌ماعە:

باوہ‌پیان وایە که بە‌راستی زانیاری کاتی هاتنی رۆژی دوا‌ی تە‌ن‌ها لای خوا‌یە؛ جگە لە‌خوا‌ی پەرە‌ردگار هیچ که‌سێک نایزانێت، خوا‌ی گەرە دە‌فەر‌مۆیت:

﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ سورة القمان: ۳۴.

واتە: بە‌راستی تە‌ن‌ها لای خوا‌یە زانیاری (کاتی هاتنی) رۆژی دوا‌ی.

لە‌کاتی‌کدا که خوا‌ی پەرە‌ردگار کاتی هاتنی رۆژی دوا‌ی پە‌ن‌هان کردوہ لە‌بە‌ندە‌کانی؛ بە‌لام چە‌ند بە‌لگە و نیشانە‌یە‌کی بۆ داناون؛ که بە‌لگەن لە‌سەر نزی‌ک‌بو‌نە‌وی هاتنی ئە‌و رۆژە.

باوہ‌پیان هە‌یە بە‌ هە‌موو ئە‌و شتانە‌ی که رو‌یانداوہ و رو‌یش دە‌دە‌ن لە‌ بە‌لگە و نیشانە‌کانی رۆژی دوا‌ی نۆر بچوک بن یا‌ن گەرە که ئە‌وانە‌یش نیشانە و بە‌لگەن لە‌سەر هە‌ستانی قیامە‌ت؛ لە‌بەر ئە‌وە باوہ‌پوون بە‌و نیشانانە دە‌چنە ناو خولگە‌ی باوہ‌پوون بە رۆژی دوا‌ی.

نیشانە بچوگە‌کانی رۆژی دوا‌ی:

بریتین لە‌و بە‌لگە و نیشانانە‌ی که لە‌پۆش هە‌ستانی قیامە‌تدا روودە‌دە‌ن لە‌ چە‌ند کات و سەر‌دە‌میکی جیا جیاو دوو درۆژدا بە‌دوا‌ی یە‌ک‌تردا دێن، لە‌لای خە‌ڵک دە‌بنە شتیکی ئاسایی (معتاد) - وە‌ک نۆر‌بو‌نی بازارپە‌کان و رازاندنە‌وی مژگە‌وتە‌کان و نۆر‌بو‌نی ئافەرە‌تانی روتی بە‌ ناو دا‌پۆ‌شار ... - ، دە‌گۆنجی هە‌ندیکیان بە‌ ها‌وپۆ‌شە‌تی نیشانە گەرە‌کانی رۆژی دوا‌ی رو‌یدە‌ن، نیشانە بچوگە‌کانی رۆژی دوا‌ی نۆر (لۆرە‌دا با‌سی هە‌ندیک لە‌وانە دە‌کە‌ین که بە‌پاست و دروستی لە‌سوننە‌تدا هاتوون لە‌وانە:

هاتنی پټغه‌مبه‌ر موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه وسلم) که به هاتنی ئو ناردنی پټغه‌مبه‌ران کوتایی هات ئیتر له‌دوای ئو پټغه‌مبه‌ر و په‌یامی تر نایه‌ت، هه‌روه‌ها مردنی پټغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم).

رژگارکردنی قودس (نَبِيُّ الْمُقْدُس)، سه‌ره‌لانی ئاژاوه‌و به‌لاو کاره‌سات له رۆژه‌لاته‌وه، شوپنکه‌وتنی ره‌فتارو رټیازی گهلانی پټشو له‌گاور و جوله‌که‌کان، ده‌رچونی ده‌جاله‌ درۆنه‌کان، هه‌روه‌ها ده‌رکه‌وتنی ئه‌وانه‌ی که به‌درۆ بانگه‌شه‌ی پټغه‌مبه‌ریه‌تی بۆ خۆیان ده‌که‌ن.

دانانی چه‌ندان قسه‌ی درۆ و هه‌لبه‌ستراو به‌ده‌م پټغه‌مبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم)، ره‌تکرده‌وه‌ی سوننه‌ته‌کانی، زۆربوونی درۆکردن، نه‌سه‌لماندنی راستی له‌کاتی راگه‌یاندن و گواسته‌وه‌ی هه‌واله‌کاندا، هه‌لگرتنی زانست و زانیاری شه‌ری و وه‌رگرتنی له‌و که‌سانه‌ی که بچوکن، سه‌ره‌لانی نه‌زانی و تاوان و خراپه‌کاری، رۆیشتنی پیاوچاکان و بۆ خوا سول‌حاوان، هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی دینی ئیسلام به‌ش به‌ش، هټیرش کردنی گهلان بۆ سه‌ر ئوممه‌تی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه وسلم)، له‌پاشدا غه‌ریب نامۆبونی ئیسلام و خه‌لکه‌که‌ی.

زۆربوونی کوشتن، ئاوات خواستن به‌ مردن، ئیره‌یی بردن به‌ خه‌لکانی ناو گۆپستان له‌نه‌جمای زۆربوونی ئاژه‌وه‌و مه‌ینه‌تی و ناخۆشی و کاره‌ساته‌کاندا پیاو ئاوات ده‌خوازیت له‌جیتی مردو بوایه‌و زیندو نه‌بوایه‌، زۆربوونی مردنی کتوپر و له‌ناکاو، مردن به‌هۆی بوومه‌له‌رزو نه‌خۆشیه‌کانه‌وه، که‌مبونه‌وه‌ی ژماره‌ی پیاوان، زۆربوونی ئافه‌ره‌تان و ده‌رکه‌وتنیان به‌ رووتی و به‌ره‌لایی - به‌وه‌ی که پۆشاک‌ ته‌نک و ته‌سک و کورت له‌به‌ر ده‌که‌ن - و بۆلۆبونه‌وه‌ی زینا له‌ رټگاو بانه‌کاندا، ده‌رکه‌وتن و سه‌ره‌لانی ئامیره‌کانی مۆسیقا، زۆربوونی مه‌ی خواردنه‌وه‌و ماده‌ هۆشبه‌رو سه‌رخۆشکه‌ره‌کان و، زیناکردن و، سود(ریا)، له‌به‌رکردنی پۆشاک‌ی ئاوریشم و

هه‌لāl کردنی، ده‌رکه‌وتنی رۆچوون و داته‌پینی زه‌وی، گۆپینی دیمه‌ن و روخسار بۆ شیوه‌یه‌کی ناشیرین و خراپ، به‌ردباران کردنیان یان ئابووبوردنی خه‌ک و تاوانبار کردنیان به‌ئهنجامدانی داوین پیسی.

فه‌وتاندنی ئه‌مانه‌ت، کاروبار ده‌دریته‌ ده‌ستی که‌سانی ناشایسته‌ که‌ ئه‌هلی ئه‌وه‌میدانه‌ نین، سوک و رساو ره‌جال و هیچ له‌بارانه‌بووان ده‌بنه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لات و پۆرت لی‌ ده‌ده‌ن، به‌زیبونه‌وه‌ی پله‌وپایه‌ی بی‌ ئه‌قل و نه‌زانه‌کان به‌سه‌ر هۆشمه‌ند و ئاقله‌کانیاند، منداڵه‌کان ئازاری دایک و باوک ده‌ده‌ن یان له‌دایک بوونی که‌سانی که‌ ده‌بن به‌ گه‌وره‌ی دایکی خۆیان واته‌ دایکه‌که‌ کۆیله‌یه‌ شوده‌کات به‌ که‌سی ئازاده‌ له‌و پیاوه‌ ئازاده‌ منداڵی ده‌بی‌ به‌ منداڵه‌که‌ی ده‌لی گه‌وره‌م، ده‌رکه‌وتنی دارده‌ست و یارمه‌تی ده‌رانی سه‌تمکاران که‌ دار و قامچیان پی‌ یه‌ له‌خه‌لکی ده‌ده‌ن پی‌، رودانی ئازاوه‌و به‌لاو کاره‌سات وه‌ک شه‌وه‌زه‌نگ دنیا تاریک ده‌که‌ن و خه‌ک داده‌گرن.

پیش‌پرسی له‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی کۆشک و ته‌لاره‌کاندا، گرنگیدان و خۆه‌لکیشانی خه‌ک به‌پازاندنه‌وه‌ی مزگه‌وته‌کانه‌وه‌، ئۆریوونی بازرگانی، نزیکبوونه‌وه‌ی بازاره‌کان - وه‌ک ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی خۆمان که‌ ئه‌وه‌ی له‌ بازاره‌کانی ئه‌وروپادا هه‌یه‌ لی‌زه‌ به‌ ئاسانی ده‌ست ده‌که‌وێت - ، مال و سامانی زۆر ده‌که‌وێته‌ ده‌ستی خه‌ک و سوپاسی خوا ناکه‌ن له‌سه‌ری، ئۆریوونی پیسکه‌یی و چروکی، ئۆریوونی شایه‌تیدانی درۆ، شارده‌وه‌ی شایه‌تی هه‌ق، سه‌ره‌لدانی بی‌ ئابوویی و فاحیشه‌گه‌ری و ناکوکی و دووبه‌ره‌کی و رق و کیه‌نه‌ به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتر، پچراندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی، خراپی دراوسێی له‌گه‌ڵ دراوسێ، سه‌لام کردن ته‌نها له‌ ناسیاوه‌کان ده‌کری، رودانی یه‌کتر نه‌ناسین و خۆگیل کردن له‌نیوان خه‌لکا، چواندنی به‌ته‌مه‌ن و په‌ره‌کان به‌ گه‌نج و لاوه‌کان، به‌ که‌مدانانی ئه‌و سوننه‌تانه‌ی که‌ ئیسلام هه‌زی لێیانه‌ خه‌ک په‌یوه‌ریان بکه‌ن.

کات و سه‌رده‌م و زه‌مان ده‌گۆڤی کات و ساته‌کان زوو تپپه‌ی ده‌بن، هه‌تا وای لی دئی بئی هه‌مه‌جۆر ده‌پرس‌ترین، هاوبه‌ش بق خوا دانان سه‌ره‌لده‌دات له‌ناو ئومه‌تدا، زۆریوونی باران و که‌مبونه‌وه‌ی رووه‌ک، نزیکبونه‌وه‌ی کات و سه‌رده‌م و زه‌مان، نه‌مانی به‌ره‌که‌ت له‌کاته‌کاندا، مانگ به‌گه‌وره‌ ده‌ده‌که‌وئیت، قسه‌کردنی دپنده‌و بی‌گیان له‌گه‌ل ئاده‌میزاد، خه‌ونی باوه‌پدار دپته‌دی و به‌راست ده‌رده‌چیت. گرتنه‌وه‌ی ئاوی فورات و ده‌ره‌که‌وتنی کۆی له‌ ئالتوون، ئه‌وه‌ی که‌ له‌مه‌دینه‌ی پتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) رووده‌دات که‌ پیسی له‌خۆی دوورده‌خاته‌وه؛ جگه‌ له‌ خوا ترس و پیاوچاکه‌کان نه‌بیت که‌سی تیدا نامیئتی، نیوه‌ دورگی عه‌ره‌بی ده‌بیته‌وه‌ به‌ رویار و باخ و باخات و سه‌وزایی، په‌یداوونی پیاوی له‌مۆزی (قحطان) خه‌لکی دوا‌ی ده‌که‌ون.

زۆریوونی رۆمه‌کان، له‌گه‌ل موسولماناندا ده‌جه‌نگن، موسولمانان له‌گه‌ل جوله‌که‌کاندا ده‌جه‌نگن هه‌تا دارو دره‌خت و به‌رد ده‌لێن: (يَا مُسْلِمُ هَذَا يَهُودِيٌّ، فَقَالَ فَأَقْتُلْهُ)^(۱). واته: ئه‌ی موسولمان ئه‌مه‌ جوله‌که‌یه‌ وه‌ره‌ بیکۆژه.

رزگار کردنی شاری رۆما، وه‌ک چۆن پیتشتر شاری (قسطنطینیة) رزگار کرا، ئه‌مانه‌و چه‌نده‌ها نیشانه‌ی تریش له‌نیشانه‌ بچوکه‌کانی رۆژی دوا‌یی که‌ جیگیر بووه‌ له‌ فه‌رموده‌ راست و دروسته‌کانی پتغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم).

نیشانې گه وره کانی روژی دوايي:

بريتيه له چندان نيشانه ي گه وره و مزن د درده کون له کاتي نزيکبونه وي روژی دوايي، رودانيان به لای خه لکه وه ناسايي نين له چري (غير مُتَدان، نه گهر يه که م نيشانه دره کوت نه وا نيشانه کاني تريش به دوايدا درده کون وه چن دانه کاني موري هژراوه نه گهر ه لوه شايه وه يه که به دواي يه کدا ه لده وه رين، جا کاتي که دره کون نير روژی دوايي به دواي نه واندا ديت، نه ملي سوننه و جه ماعه؛ باوه پيان وايه که نه م بلگو نيشانانه جيگيرن له قورثان و سووننه دا، باوه پيان پتي ه يه به و شپوه يه ي که هاتون، له وانه:

* دهره کونتي مه هدي: مه هدي پياويکي خواناسه ناوي موحه ممدی کوي (عبدالله) يه له بنه مالهي پيغه مبري خوايه (صلي الله عليه وسلم)، له لای روژه لاتوه درده که ویت، موسولمانان له که عبه په يمان و به ليني دده ني، به پتي سوننه و به رنامه ي پيغه مبرايه تي حوکمپاني ده کات، حوت سال حوکمپاني ده کات، سه رزه وي پر ده کات له عه داله ت و دادگري دواي نه وي که پر کرابو له زولم و ستم و ناعه داله تي، مال و سامان ده به خشي به بي ژماردن؛ له سه رده مي نه ودا خوشي و به هره و نيعمه تي زور به سر خه لکيدا ده ريت که هرگيز به خويانه وه نه يانديوه؛ به شپوه يه له ناسمانه وه باراني زور ده باري و رووه که و شينايي زوي داده پيشن.

* دهرچوني مه سيحي ده جبال کوپري ساخته چي و درون^(۱)؛ له لای روژه لاتوه له شاري خوراسان درده چي که خفتا هه زار جوله کي له گه لايه، له نيو چاواني نوسراوه کافر، سه رها له نيوان شام و غيراquadا کاري خوي درده دخت

* فتنة ظهور المسيح الدجال من أعظم الفتن؛ لأن الدجال هو منبع الكفر والضلال والفتن، ومن أجل ذلك فقد حذر منه الأنبياء أقوامهم، وكان النبي صلى الله عليه وسلم يستعمل من فتنة الدجال دبر كل صلاة، وحذر منه أمته.

موسولمانان ده‌زائن که نه‌وه، له‌پاشدا ده‌پوات و ده‌چېته هه‌موو ولات و شار و ناوچه‌یه‌که‌وه جگه له شاری مه‌ککو و مه‌دینه که ناتواتی بچېته ناویانه‌وه، چونکه مه‌لائیکه‌کان پاسه‌وانیان ده‌کن، له‌زهوی دا چل رۆژه ده‌میننېته‌وه، رۆژنیکیان وه‌ک سالتیکه، رۆژنیکیان وه‌ک مانگیکه، رۆژنیکیان وه‌ک هه‌فته‌یه‌که، سه‌رجه‌م رۆژه‌کانی تریش وه‌ک ئه‌م رۆژه‌ی ئیمه‌یه - واته سالتیک و دوو مانگ له زه‌ویدا ده‌میننېته‌وه .

* دابه‌زینی عیسی کورێ مه‌ریه‌م سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بێ بۆ سه‌ر زه‌وی:
له‌لای مه‌ناره‌ی سه‌پی (منارة البيضاء) له رۆژه‌لاتی دیمه‌شق له‌شام، دابه‌زینه‌که‌ی بۆ سه‌ر ئه‌و تاقمه‌یه له ئیمانداران که سه‌رخراون، له‌سه‌ر حق ده‌جنگن و کۆبونه‌ویان بۆ جه‌نگ کردنه له‌گه‌ڵ ده‌ججال، مه‌هدیان کردووه به‌ فرمانده‌و پېشه‌وای خۆیان، له‌کاتێکدا داده‌به‌زیت له‌وکاته‌دا قامه‌ت ده‌گریت بۆ نوێژ و له‌دوای فرمانده‌ی ئه‌و کۆمه‌له‌وه نوێژ ده‌کات که مه‌هدیه، عیسا به‌ نێزه‌که‌ی ده‌ججال ده‌کوژیت له‌لای ده‌روازه‌ی (لئ) له رۆژه‌لاتی (بیت المقدس)، حوکم و فرمانه‌په‌وایی ده‌کات به‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلام له‌سه‌ر زه‌وی دا، خاچ ده‌شکێنیت و به‌راز ده‌کوژیت، باج و سه‌رانه هه‌لده‌گریت، جگه له ئیسلام هه‌چ دینێکی تر قبول ناکات، خۆشگوزهرانی و کامه‌رانی و ناشتی و ئارامی سه‌ر زه‌وی داده‌گریت، پېسکه‌یی و چروکی و رق و کیه‌نه به‌رامبه‌ر به‌ یه‌کتر و ئیره‌یی به‌ یه‌کتر بێرن له‌ناو ئومه‌مه‌دا نامینێ، به‌ره‌که‌ت رووده‌کاته خه‌ک و خێر و خێرات نۆر ده‌بیت، ئه‌وه‌نده مال سامان نۆر ده‌بیت که‌س هه‌ز له‌مال و سامانی که‌س ناکات، ناشتی و ئارامی بال ده‌کێشی به‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کدا، جه‌نگ و هه‌را نامینێ.

* دهرجووینی یه‌نجوج و مه‌نجوج ئه‌وانه له‌هه‌موو به‌زایی و کون و که‌له‌بریکه‌وه به‌لێشاو په‌یدا ده‌بن و نۆر ده‌بن، کشتوکاڵ و وه‌چه له‌ناو ده‌بن، له‌سه‌ر زه‌ویدا تاوان و خراپه‌ی نۆر گه‌وره ئه‌نجام ده‌ده‌ن، خوی گه‌وره کریمیکی بچوکیان بۆ ده‌نیزێ ده‌چېته ده‌ماغیانه‌وهو زالی ده‌کات به‌سه‌ریاندا وه‌ک چۆن کوله

بە کۆمەل دەمرن ئىوانىش بەو شىۋە بەكۆمەل دەمرن، زەوى پى دەبىت لەكەلاک و بۆن و بەرامەى بۆگەنيان؛ جا خوائ گەورە جۆرە بالئەدىەکان بۆ دەنئىرئەهەليان دەگرىت لەهەر شوئىئى خوا خۆى بىەويت فرييان دەدەن، لەپاشدا خوائ گەورە بارانىكى زۆر دەبارىئى و زەويان لى پاك دەکاتەوہ.

* رودانى سى رۆچونە گەورەکان کە زۆربەى شوئى زەوى دەگرىتەوہ:
رۆچونىک لە رۆژەلات، رۆچونىک لە رۆژئاوا، رۆچونىک لە نىۋە دورگى عەرەب
رودەدات.

* دەرچوونى دوکەلىكى چى و پىرە نىۋانى ئاسمان و زەوى و رۆژەلات و رۆژئاوا پى دەبىت لەو دوکەلەو دونيا دەگرىتەوہ، بۆ باوەرداران وەك نەخۆشى ھەلامەت وەھايە، بەلام بۆ بى باوەرپان و دوپوہەکان دەوریان دەدات و لەدەم و لوت ھەموو کون و کەلەبەرىکەوہ دەچىتە جەستەيانەوہ وەھليان دەئاوسىئى ھەتا لەھەردو گوييانەوہ دەچىتەدەرەوہ.

* ھەلھاتنى خۆر لە خۆرئاواوہ، ھىچ کەسى نىە کە بىبىنى و باوەر نەھىئى،
بەلام باوەرھىتەنەکان ھىچ سودىکيان پى ناگەيەنئت نەگەر لەپىشتەدا باوەرپان نەھىتايئت، تەوہ و پەشىمانى لە ياخى و تاوانبار وەزناگىرئت، تەوہ و پەشىمانى دادى ئەو کەسانەش نادات کە پىشتى بى باوەرپان.

* دەرچوونى ئازەلىكى سەپىر و سەمەرە لەزەويەوہ؛ ئازەلىكى گەورە بە لەپووى شەکل و شىۋە و رەفتارەوہ لەگياندارەکانى تر جياوازە ئادەمىزاد ھەرگىز گياندارى لەو شىۋە نەدىوہ، لەگەل خەك گەفتوگۆر قسە دەکات، باوەردار لە بى باوەر جيا دەکاتەوہ، باوەردار بەشىۋە نىشانە دەکات کە روخسارى دەرەوشىتەوہ ئەمەش دەبىتە نىشانەى باوەرپەكەى، لوتى بى باوەر دەسمى و نىشانەى دەکات کە ئەمەش دەبىتە نىشانەى بى باوەرپەكەى.

* دمرچوونی ناگر که له ته‌ختی عهدن، له‌ناو ده‌ریای (حضرمت)، خه‌لک له‌داوه داده‌گرئ و، له‌هموو لایه‌که‌وه خه‌لک به‌ره‌و شوینی کوبونه‌ویان راپیچ ده‌کات که بریتیه له ولاتی شام.

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

باوه‌ریان هه‌یه به‌هموو ئه‌و شته (غەیب) نادیارانه‌ی که له‌دوای مردن روده‌ده‌ن، ئه‌وانه‌ی که خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) هه‌والیان داوه له: ئازارو ژانی رۆح کیشان، ئاماده‌بوونی مه‌لائیکه‌کانی رۆح کیشان، خۆشی و شادی باوه‌ردار به‌گیشتن به‌دیداری خوای په‌روه‌ردگاری شکۆمه‌ندی، هه‌روه‌ها باوه‌ریان هه‌یه به‌ئاماده‌بوونی شه‌یتانه‌کان له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا، باوه‌ریان وایه بی باوه‌ر باوه‌رپه‌یتانی لی وه‌رناگری له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا، باوه‌ریان هه‌یه به‌جیهانی به‌رزخ له‌کاتی مردنه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که قیامه‌تی گه‌وره هه‌لته‌سی - ، باوه‌ریان هه‌یه به‌خۆشی و شادیه‌کانی ناو گۆر و سزاکانی ناو گۆر و، به‌لاو مه‌ینه‌تی و ناخۆشیه‌کانی بۆ روح و بۆ جه‌سته، پرسیاره‌کانی هه‌ردوو مه‌لائیکه‌که له‌ناو گۆردا، باوه‌ریان وایه شه‌هیدانی ریگی خوا زیندون و له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه به‌رده‌وام رۆزبان هه‌یه، رۆحی خه‌لکانی به‌ختیار و کامه‌ران خۆشبه‌خت و خۆشگۆزه‌ران، رۆحی خه‌لکانی به‌دبه‌خت و نه‌گه‌ت سزاداون و له‌ناخۆشیدان.

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

باوه‌ریان هه‌یه به‌رۆی قیامه‌تی گه‌وره که خوای په‌روه‌ردگار مردوه‌کانی تیدا زیندو ده‌کاته‌وه، به‌نده‌کان له‌ناو گۆره‌کانیان ده‌ردپێ و زیندویان ده‌کاته‌وه له‌پاشدا لیپچینه‌وه‌یان له‌گه‌ل ده‌کات.

ئەھلى سۈننەتو جەماعە، باوەپیان ھەيە بە فوکردنى بە کەرەنادا، ئیسرافلى سەلامى خواى لەسەر بى کەرەناکەى لەدەم ناوەو چاوەپىتى فرمانى خواى پەرورەدگار ھەتا فووى پىدا بکات، بە پىتى فرمودەى راست و دروست دووجارە، بەلام وتراوە: سى چارە:

فوکردنى يەكەم: بریتىيە لە فوکردنى تۆقاندن، دووھەم: بریتىيە لە فوکردنى شریخەو ئالەى بەھیز کە سەرچەم یاساو رێسای بوونەوەر و جیھانى بینراو تێک دەچیت و دەگۆریت، ئەوێ کە خوا بریارى داویت لەناوچیت لەناودەچیت، سێھەم: بریتىيە لە فوکردنى زیندوونەو و گەرانەو، وەستان لەبەر بارەگای پەرورەدگارى جیھانیان بۆ لى پرسینەو.

ئەھلى سۈننەتو جەماعە:

باوەپیان ھەيە بە زیندوونەو و، کۆبونەو و گەرانەو، باوەپیان وایە کە خواى پەرورەدگار مردووەکان زیندو دەکاتەو، خەلک بەپىتى پەتى و بەرووتى و بە خەتەنە نەکراوى بەرەو بارەگای پەرورەدگارى جیھانیان وەرپى دەکەون و لەبەر بارەگای رادەوہستەن، خۆر لەخەلک نزیک دەبیتەو؛ بە ئەندازەى کردەوہکانیان ئارەق دەکەنەو ھەردەم لەناو ئارەقى خۆیاندا دەبن، ھەیانە ئارەق ھەتا لەغاوہى دەمى دیت، يەكەم کەسى کە زەوى بۆ شەق دەبیت پێغەمبەرمان موخەممەدە (صلی اللہ علیہ وسلم)، لەو رۆژە گەورەدا خەلک لەگۆرەکانیان دینەدەرەو دەلێى کوللەى پەرش و بلۆن، تۆر بەپەلە دەچن بۆلای ئەو بانگ کەرەى کە بانگیان دەکات، ھەموو جولەیان نامىنى و ترس و بیم داياندەگریت، نامەى کردەوہکان بلۆدەکریتەو، پەنھان و شاراوو نادیارەکان ئاشکرا دەبن و دەرەدەکەون، ئەوێ لەدل و دەرەدەکاندا شاردرانەتەو دەرەدەکەون، خواى گەورە لەرۆژى دواى دا

له‌گه‌ل به‌نده‌کانی ده‌دوئ به‌بئ شه‌وی له‌نیوان خوی گه‌وره و نه‌واندا وه‌رگنپئ ته‌رجومانئ هه‌بیټ، خه‌گ به‌ناوی خویان و باب و باپیریانه‌وه بانگ ده‌کرښ.

نه‌هلی سونه‌وه جه‌ماعه، باوه‌ریان هه‌یه به‌ کیشانه ته‌رازو که دوو تای هه‌یه و نیشی نه‌و ترازوانه شه‌وه به‌ کاروکرده‌وی به‌نده‌کانی پئ ده‌کیشریټ.

باوه‌ریان هه‌یه به‌ بلابونه‌وی نامه‌ی تو‌ماری کرده‌وه‌کان، جا هه‌یه نامه‌ی کرده‌وه‌کانی به‌ده‌ستی راستی وه‌رده‌گریټ، هه‌شه به‌ده‌ستی چه‌پی وه‌ریده‌گریټ، هه‌شیانه به‌ده‌ستی چه‌پی له‌پشتیه‌وه وه‌ریده‌گریټ.

باوه‌ریان وایه که پردی (صراط) له‌شمشیر تیژ تره‌و له‌موو باریک تره؛ پردیکه به‌دریژایی دۆزه‌خ به‌سه‌ریه‌وه رایه‌ل کراوه، مرقفه چاکه‌کان لییه‌وه ده‌په‌پنه‌وه، خراپکارانی‌ش له‌سه‌ری ده‌که‌ونه‌خواره‌وه^(۱).

باوه‌ریان وایه که به‌هه‌شت و ناگر دوو دروستکراوی خوی گه‌وره‌ن، نیستا هه‌ن و، هه‌تا هه‌تایین و له‌ناو ناچن.

به‌هه‌شت: مالی هه‌میشه‌یی پاداشت و نازو نیعمه‌ته خوی گه‌وره ناماده‌ی کردوه بق باوه‌پاران و به‌کتابه‌رستان و خواناسان و تیکۆشه‌ران و پیاوچاکانه. ناگری دۆزه‌خ: مالی سزاو تۆله‌یه خوی گه‌وره ناماده‌ی کردوه بق تاوانباران و کافره‌کان و هاوېش بق خوا دانه‌ران و جوله‌که‌و گاور و دووپوه‌کان و بئ باوه‌پان و بت په‌رستان و یاخی بووه زیان گه‌یه‌نه‌ره‌کان.

* وهو الجسر الذي يبرون عليه إلى الجنة، ويمر الناس على الصراط بقدر أعمارهم فمنهم من يمر كملح البصر، ومنهم من يمر كالبرق، ومنهم من يمر كالريح المرسلة ومنهم من يمر كالفرس الجواد، ومنهم من يمر كركاب الإبل، ومنهم من يعدو عدوا، ومنهم من يمشي مشيا، ومنهم من يزحف زحفا، ومنهم من يحظف ويلقى في جهنم؛ كل بحسب عمله، حتى يظهر من ذلوه وآلامه ومن اجتاز الصراط نجا لدخول الجنة؛ فإذا عبروا الصراط وقفوا على قطرة بين الجنة والنار؛ فيقتض لمعضهم من بعض فإذا هذبوا ونقوا أذن لهم في دخول الجنة.

ئه هلی سوننه و جه ماعه، باوه پریان وایه که به کتاپه رسته یاخی و گوناها بهاره کان به هه می شه یی له ناگردا نامی ننه وه، به لکو به ئه ندازه ی گوناها کان یان سزاده درین و تۆل یان لی ده سه نریت، له پاشدا سه ره نجام یان به هه شته، ئه مانه ئو که سانه ن یه کاتاپه رستن و هاویه شیان بۆ خوا دانه ناوه به لام له سر ئو گوناها نه ی که کردویانه ده خرته ناگره وه؛ چونکه هاویه ش بۆ خوا دانه ران هه رگیز له ناو ناگردا نایه نه دهره وه، په نا به خوا.

باوه پریان وایه که له رۆژی دوا یی دا ئوممه تی موحه مه د (صلی الله علیه وسلم) له پیش هه موو که لانه وه لی پی چینه وه ی له گه ل ده کریت، له پیش هه موو که لانه وه ده چنه به هه شته وه، سییه کی خه لکانی به هه شتن، حه فتا هه زاریان به بی لی پی چینه وه ده چنه به هه شته وه.

باوه پریان وایه حه زه که ی پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) له گۆره پانی قیامه ندا یه که مینه که دروستکراوان به ره وروی وه پۆ ده که ون له دوا ی زیندوبونه وه، ئاوه که ی له شیر سپی تره، له هه نگوین شیرین تره، بۆن و به رامه که ی له بۆنی میسک خۆشتره، ژماره ی ئو ده فرو په رداخانه ی که ئاوه که ی پی ده خۆنه وه ئه وهنده ی ژماره ی ئه ستیره کانی ئاسمانن، درۆیه که ی به ئه ندازه ی مانگه ریه که، پانیه که ی به ئه ندازه ی مانگه ریه که، هه رکه سی لی بیخواته وه هه رگیزاو هه رگیز تینوی نابیت، خه لکانی له ئوممه ته که ی په لامار ده دن و به ره و حه زه که دین به لام مه لانی که کان ده یانگێرنه وه چونکه له دوا ی خۆی گۆراون و شوین ریا زی تر که وتون، هه روه که له فهرموده ی راست و دروستدا ها توه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت:

(خَوْضِي مَسِيرَةَ شَهْرٍ، مَاؤُهُ أبيضٌ مِنَ اللَّبَنِ، وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَكَيْزَانُهُ كُنْجُومِ السَّمَاءِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهَا فَلَا يَظْمَأُ أَبَدًا)^(۱).

واته: پانتایی حه‌وزه‌کم به‌ئندازه‌ی مانگه ریبه‌که، ئاو‌ه‌کی له‌شیر سه‌ی تره، بۆن و به‌رامه‌کی له‌ بۆنی میسک خوشتره، ژماره‌ی ئه‌وه‌ فو به‌رداخانه‌ی که ئاو‌ه‌کی پێ ده‌خۆنه‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ی ژماره‌ی ئه‌ستێره‌کانی ئاسمان، هه‌رکه‌سی لێی بخواته‌وه‌ هه‌رگیزاو هه‌رگیز تینوی نابێت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووت: (إِنِّي فَرَطُكُم عَلَى الْخَوْضِ، مَنْ مَرَّ عَلَيَّ شَرِبَ وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَطْمَأْ أَبَدًا؛ لَيَرِدَنَّ عَلَيَّ أَقْوَامٌ أَغْرَفُهُمْ وَيَغْرَفُونِي، ثُمَّ يَحَالُ بَنِي وَبَيْنَهُمْ). ولي رواية: (قَالَ: إِنْهُمْ مِنِّي، فَيُقَالُ: إِنَّكَ لَا تَذَرِي مَا أَخَذُوا بِغَدَاكَ، فَأَقُولُ: سَخَقًا سَخَقًا لِمَنْ غَيْرِ بَغْدِي)^(۱).

واته: من پێشێه‌وتانم بۆ سه‌ر حه‌وزه‌که، ئه‌وه‌ی به‌لای من دا تێ په‌یته‌ لێی ده‌خواته‌وه‌ ئه‌وه‌شی لێی بخواته‌وه‌ هه‌رگیزاو هه‌رگیز تینوی نابێت؛ خه‌لکانی ده‌گه‌رتنه‌وه‌ نایه‌لن بێن بۆلام بۆ سه‌ر حه‌وزه‌که من ده‌یانناسم و ئه‌وانیش من ده‌ناسن، له‌پاشدا، په‌رده‌ ده‌که‌وێته‌ نیوانمان من و ئه‌وان جیا‌ده‌که‌نه‌وه‌ و دوورده‌خه‌رتنه‌وه‌. له‌ریوایه‌تیکێ تردا ده‌فه‌رمووت: ده‌لێم: ئه‌وانه‌ له‌ ئومه‌تی من؛ مه‌لانیکه‌کان ده‌لێن: تۆ نازانی ئه‌وانه‌ له‌دوای تۆ چیا‌ن کردووه‌ له‌ دینه‌کی تۆ پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ و شوێن به‌رنامه‌و رێبازی غه‌یری تۆ که‌وتن، منیش ده‌لێم: دووره‌ په‌ریزی دووره‌ په‌ریزی له‌وانه‌ که‌ له‌دوای من گۆپانکاریان له‌دینی مندا کردووه‌ و شوێن رێبازی ترکه‌وتون.

ئهمه‌ی سوننه‌و جه‌ماعه‌:

باوه‌پێ ته‌واویان هه‌یه‌ به‌ شه‌فاعه‌ت کردن، باوه‌پیان هه‌یه‌ به‌ (مقام المحمود) ئه‌وه‌ پله‌ به‌رزیه‌ی که‌ دانراوه‌ بۆ یه‌کێ له‌ به‌نده‌کانی خوا، بۆ پیغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) جێگه‌ی ده‌که‌ن:

* شه فاعهت کردنی بۆ خه لکانی راوه ستاوی گۆره پانی مه حشه ر هه تا خوی گه وره بریاری جیا کردنه وی به هه شتی هکان و دۆزه خیه کان ده دات؛ ئه مهش بریتیه له (مقام المحمود).

* شه فاعهت کردنی بۆ خه لکانی به هه شت بۆ ئه وهی بچه ناویه وه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) خۆشی یه که م که س ده چیته ناو به هه شته وه.

* شه فاعهت کردنی بۆ مامه ی ئه بو (طالب)، که سزای له سه ر سوک بکریت. ئه م سۆ شه فاعه ته تاییه تن به پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم)، بۆ هیج که سیکێ تر نیه.

شه فاعهت کردنی (صلی الله علیه وسلم) بۆ به رز کردنه وهی پله ی هه ندۆ له ئوممه تی له وانه ی که چونه ته به هه شته وه بۆ ئه وهی پله یان به رزتر بکریته وه، شه فاعهت کردنی بۆ کۆمه لۆ له ئوممه ته که ی که ده چنه به هه شته وه به یی لپیچینه وه.

شه فاعهت کردنی بۆ ئه وانه ی کرده وه چاکه کان و کرده وه خراپه کانیان وه ک یه ک وایه؛ پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) شه فاعه تیان بۆ ده کات هه تا بچه به هه شته وه، شه فاعهت ده کات بۆ خه لکانی که فه رمانیان پۆ کراوه بچه ناو ناگری دۆزه خه وه شه فاعه تیان بۆ ده کات بۆ ئه وهی نه چنه دۆزه خه وه.

شه فاعهت کردنی بۆ هیئانه دهره وهی ئه و یه که تابه رستانه ی که تاوانبارن له ناگری دۆزه خ و شه فاعهت بۆ ده کات بۆ ئه وهی بچه به هه شته وه و ده چنه به هه شته وه.

مالنیکه‌کان و پیغمبه‌ران و شه‌هیدکان و راستگویان و پیاوچاکان و باوه‌پداران له‌گه‌ل پیغمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌شداری ده‌کن له‌م شه‌فاعت کرده‌دان^(۱).

له‌باشدا خوای گه‌وره کۆمه‌لانی له‌ناگر دهرده‌هینیت به‌بی شه‌فاعت، به‌لکو به‌هزل گه‌وره‌یی و منه‌ت و به‌خشین و سۆز و به‌زه‌یی خوای په‌روه‌دگار خۆی. هه‌روه‌ها باوه‌ریان وایه که کرده‌وه‌ی چاکه له‌قیامه‌تا شه‌فاعت ده‌کات بۆ خاوه‌نه‌کی هه‌روه‌ک پیغمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی داوه له‌و باره‌وه ده‌فه‌رمویت:

(الصَّيَّامُ وَالْقُرْآنُ يُشَفِّعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^(۲).

واته: له‌قیامه‌تا رۆژوو قورئان شه‌فاعت ده‌کن بۆ به‌نده.

کافر و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران؛ شه‌فاعه‌تیان بۆ ناكری به‌پتی ئه‌م ئایه‌ته:

﴿وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمٍ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِسْرٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾ سورة غافر: ۱۸.

واته: ئه‌وان له‌پۆژه نزیکه‌که (قیامه‌ت) بترسینه، له‌و کاته‌ی ده‌لکان (له‌ترسا) که‌شتونه‌ته گه‌روو هه‌موو پیش ده‌خۆنه‌وه، سته‌مکاران نه‌هیچ دۆستێکیان هه‌یه و نه‌تکاکاریک به‌گوئی بکریت.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَننَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ سورة المدثر: ۴۸.

واته: نیت تکیا تکاکاران هه‌ی قازانجیکتان پێ ناگه‌یه‌نیت.

(۱) - ویشتر هه‌له‌ الشفاعه‌ شرطان: الأول: إذن الله تعالى لي الشفاعه، لقوله: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ سورة البقرة: ۲۵۵. الثاني: رضا الله تعالى عن الشافع والمشفوع له، لقوله: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى﴾ سورة الأنبياء: الآية، ۲۸. وقد جمع الله تعالى شروط الشفاعه في قوله سبحانه: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ سورة النجم: الآية، ۲۶.

(۲) - انظر: (صحيح الجامع الصغير) للألباني، برقم: (۳۸۸۲).

له‌روژی دوایی دا مردن ده‌هینریت؛ سه‌رده‌بریت هه‌روه‌ک پتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی داوه له‌فرموده‌ی راست و دروستدا.

گه‌وره‌ترین ناز و نیعمه‌تی که‌خوا‌ی گه‌وره ده‌بیه‌خشی به‌خه‌لکی به‌هه‌شت، نه‌وه‌ی که‌زیاتر خه‌لکانی ناگر پی‌ی سه‌غله‌ت ده‌بن و خه‌فته‌ی پی‌ی ده‌خون مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی و نه‌پانه‌وه‌ی ژبانی دواپۆژه، مردن فرمانتیکی نادیار معنه‌ویه و هه‌ستی پی‌ی ناگریت به‌بینن، به‌لام خوا‌ی گه‌وره ده‌یکاته شتیکی به‌رجه‌سته و بینراو له‌نتوان به‌هه‌شت و ناگردا سه‌رده‌بریت، پتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت:

(إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ، وَصَارَ أَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ، أُجِيَ بِالْمَوْتِ حَتَّى يُعْمَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ثُمَّ يُذْبَحُ ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! لَا مَوْتَ. وَيَا أَهْلَ النَّارِ! لَا مَوْتَ، فَيُرْزَأُ أَهْلُ الْجَنَّةِ قُرْحًا إِلَى قُرْحِهِمْ، وَيُرْزَأُ أَهْلُ النَّارِ حُرْنًا إِلَى حُرْنِهِمْ)^(۱).

واته: کاتی که‌خه‌لکی به‌هه‌شت چوونه به‌هه‌شته‌وه، خه‌لکی ناگریش چوونه ناگروه‌وه، مردن ده‌هینریت له‌نتوان به‌هه‌شت و ناگردا داده‌نریت؛ له‌پاشدا به‌به‌رچاوی خه‌لکه‌وه سه‌رده‌بریت، ئینجا جاپده‌رێک جاپ ده‌دات و ده‌لی: ئه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت! ئیتیر مردن نه‌ما، ئه‌ی خه‌لکی ناگر! ئیتیر مردن نه‌ما؛ ئیتیر خه‌لکی به‌هه‌شت زیاتر هه‌ست به‌خۆشی و شادی ده‌کن شادی له‌دوای شادی، خه‌لکی ناگریش زیاتر دلته‌نگ و خه‌فته‌بار ده‌بن خه‌فته‌باری له‌دوای خه‌فته‌باری.

پایه‌ی شه‌شم

باومر‌هینان به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر^(١).

ئه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه: بیروباوه‌ریان وایه به‌بیروباوه‌ریکی جیگیر و ته‌واو که هیچ گومان و دودلی‌کی تیدا نیه که هه‌موو چاکه‌و خراپه‌یه له‌م بوونه‌وه‌ردا به قه‌زاو قه‌ده‌ری خوای په‌روه‌ردگار، خوای گه‌وره توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کا هه‌یه، هه‌ر شتی‌ ویستی له‌سه‌ری بی‌ ده‌یکات و که‌س ناتوانی رژیگی لی بکات، ئه‌وه‌ی بیه‌وی ده‌یکات؛ هه‌موو شتی به‌ ویست و خواست و بپیار و پلان و به‌پێوه‌بردن و توانای ئه‌وه؛ هیچ شتی له‌ خواست و فه‌رمان و تواناو ئه‌ندازه‌ بو‌دانانی ئه‌و ده‌رن‌اچیت پاک و بی‌گه‌ردی بۆ خوا.

خوای گه‌وره زانیاری ده‌رباره‌ی هه‌موو شتی‌ک هه‌یه که بووه، هه‌ر شتی‌ک که ده‌بی له‌ شته‌کان پیش ئه‌وه‌ی ئه‌و شته‌ بییت هه‌ر له‌ گه‌رنه‌وه واته له‌ ئه‌زه‌له‌وه، هه‌ر شتی‌ک که روده‌دات خوای په‌روه‌ردگار زانیاری ده‌رباره‌ی هه‌یه کاته‌کانیشیان زانراوه لای ئه‌زانێ چ کاتی‌ک روده‌ده‌ن، له‌سه‌ر چی سیف‌هت و شیوه‌یه‌کی دیاریکراو و تاییه‌ته خوای گه‌وره زانیاری ده‌رباره‌ی هه‌یه، ئه‌و شته‌ روده‌دات به‌ گوێزه‌ی ئه‌وه‌ی خوای په‌روه‌ردگار ئه‌ندازه‌ی بۆ داناوه.

خوای په‌روه‌ردگار بۆ هه‌رچی (مقادیر) ئه‌ندازه‌دانانێک ئه‌ندازه‌و بپێکی بۆ داناوه بۆ هه‌موو شتی‌ک له‌ بوونه‌وه‌ردا که بوونه به‌ گوێزه‌ی ئه‌وه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار زانیاری له‌سه‌ری هه‌یه پێشوه‌خت، به‌و شیوه‌یه‌ی که حیکمه‌ت و دانایی په‌روه‌ردگار پێویستی کردووه به‌و شیوه‌یه‌ ده‌بی‌ت، زانیاری هه‌یه ده‌رباره‌ی ئه‌حوال و بارودۆخی به‌نده‌کانی پیش ئه‌وه‌ی که دروستیان بکات، زانیاری هه‌یه ده‌رباره‌ی

(١) - قضاء والقدر: واته‌ به‌پارێدان و ئه‌ندازه‌ بۆ دانان.

روزیان و کاتی مردن و ئاکامیان و کرده و کانیان، زانیاری ههیه دهرباره ی ئه وهی که توشیان ده بیئت و دیته رییان له کامه رانی خۆشه ختی و نه گبه تی و نه هه مه تی، جگه له مانهش له کاروباره کانی بهنده کالن، سه رجه م ئه و زانیارییه نه ی که ههیه تی نوسیوه؛ هه مو شتیکی نو ئ و داهینراو له زانیاری و توانا و بیست و خواست و بریاری ئه وه وه دهرده چیت پاک و بیگه ردی بۆ خوا.

بوختی قسه ئه مهیه: (قه ده ر) ئه ندازه بۆدانان زانستی خوا پیتی خوا پیتی که وتوه واته پیتش ئه وه ی که رویدات خوی گه وه شاره زایی له باره ی وه ههیه، له سه ر ئه و شاره زاییه قه لم نوسیویه تیه وه، له وه ی که ههیه له بوون هه تا ئه و کاته ی که پهروه دگار ویستی لایه تی که ببی هه تا هه تایی، بۆیه پتیویسته له سه ر باوه پدار خۆبه دهسته و دانیکی ته وا و ملکه چیه کی په های هه بیئت بۆ خوا دهرباره ی مه سه له ی قه ده ر؛ له به ره وه قه ده ر نادیار (غیب) ه، بناغه ی نادیار (غیب) یش له سه ر خۆبه دهسته وه دانه، خوی گه وه ده فره مویت:

﴿سُئِنَّا اللَّهُ فِي الْآلَيْنِ حَلًّا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ سورة الاحزاب: ۳۸.

واته: باوو ریگای (دانراوی) خوی له ناو پیغه مه رانی له مه و پیتشدا، فره مانی خواش بریاریکی بریار دراوه.

هه ره وه ده فره مویت: ﴿وَلَقَدْ كَلَّمْتُ شَيْءًا فَقَدَرْتُهُ نَقِيرًا﴾ سورة الفرقان: ۲.

واته: هه موو شتیکی له نه بوونه وه به دیه پناو ئه ندازه گیری ته واویشی بۆ کرد.

ده فره مویت: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتُهُ بِقَدَرٍ﴾ سورة القمر: ۴۹.

واته: ئیحه هه موو شتیکیان به ئه ندازه به دیه پناوه.

پیغه مه بری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فره مویت: (لا یؤمن عتد حقی یؤمن بالقدر خیر وشره، وحق یعلم ان ما اصابه لم یکن لیخطئه، وان ما اخطاه لم یکن لیصیه)^(۱).

واته: به‌نده ئیمانی نیه هه‌تا باوه‌پی ته‌واو به قه‌ده‌ری خوای گه‌وره دینیت به خیر و شه‌ریه‌وه، هه‌تا به ته‌واوی ده‌زانیته که ئه‌وه‌ی توشی بووه و به‌ریکه‌وتوره بۆ ئه‌وه نه‌بووه توشی نه‌بیته، ئه‌وه‌شی توشی نه‌بووه بۆ ئه‌وه نه‌بووه که توشی نه‌بیته.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

باوه‌پیان وایه که باوه‌په‌یتان به قه‌ده‌ر نایه‌ته‌جی و ته‌واو نابیت به‌م چواره نه‌بیته، که ناسراوه به: پله‌کانی قه‌ده‌ر، یان پایه‌و کۆله‌کانی قه‌ده‌ر، ئه‌م چوار پایه ده‌روازه‌یه‌کی راست و دروستن بۆ تیگه‌په‌شتن له باسه‌کانی قه‌ده‌ر، باوه‌په‌یتان به قه‌ده‌ر نایه‌ته‌جی و ته‌واو نابیت ته‌نها به به‌جیه‌یتانی هه‌موو پایه‌کانی نه‌بیته و به‌و شیوه راست و دروسته نه‌بیته که خوای گه‌وره پیتی رازی یه؛ له‌به‌رئه‌وه ئه‌و چوار پایه ته‌واوکه‌ری یه‌کترن و هه‌ندیکیان وابه‌سته‌ی هه‌ندیکیان؛ ئه‌وه‌ی دانی نا به سه‌رحه‌میاندا ئه‌وه باوه‌پی به قه‌ده‌ر ته‌واوه، هه‌ر که‌سی یه‌کێکێانی لی که‌م بکات، یان شینکاری یه‌کێکێان بکات، ئه‌وه به‌پراستی شیرازه‌ی باوه‌پی به قه‌ده‌ر تیگه‌چوه‌و باوه‌پی به قه‌ده‌ر ناته‌واوه.

پله‌ی یه‌که‌م: زانیاری خوای په‌روه‌ردگار: بریتیه له باوه‌په‌یتان به‌وه‌ی که خوای گه‌وره شاره‌زاو زانایه به هه‌موو شتیگ؛ زانیاری ده‌وری هه‌موو شتیگ داوه که هه‌یه، ئه‌وه‌شی که ده‌بیته، ئه‌وه‌شی که نابیت، ئه‌گه‌ر ببوایه چۆن ده‌بوو؛ به کورتی و به فراوانی، له‌خوا گوم نابێ قورسایی تو‌زق‌اله گه‌ردیله‌یه‌ک له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا، خوای گه‌وره زانویه‌تی دروستکراوه‌کان چی ده‌که‌ن له‌په‌ش دروستکردنیاندا، زانایه‌و شاره‌زایی هه‌یه ده‌رباره‌ی رۆژییان و کاتی مردنیان و ته‌کانیان و کرده‌وه‌کانیان و جۆله‌وه‌یان و هه‌کسۆکه‌وتیان، زانایه‌و شاره‌زایی هه‌یه به‌وه‌ی له به‌نده‌کانی کامه‌یان به‌خته‌وه‌ره‌و ئه‌هلی به‌هه‌شته و کامه‌یان

واته: بئگومان خوا زاناو ئاگاداره بهه موو شتيك.

واته: هه موو شتی بکمان له کتیب و نامه یه کی ناشکرا دا ناماده و تو مار کردووه.

پتغہ میں رہی خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دہہ رمویت: (إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ، فَقَالَ: اكْتُبْ؟ قَالَ: مَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: اكْتُبِ الْقَدَرَ مَا كَانَ وَمَا هُوَ كَائِنْ إِلَى الْآخِرَةِ)^(۱).

واته: به دلتاییه‌وه یه‌کهم شتی که خوی‌گه‌وره دروستی کرد بریتی بو له قه‌له‌م پیتوس، پیتی فرموو: بنوسه، وتی: چی بنوسم؟ فرمووی: قه‌زاو قه‌دری من بنوسه نه‌وی بووه نه‌وی که ده‌بیت ه‌تا ه‌تایه.

پله‌ی سَیِّم؛ خواست ویستی خَواى په‌روم‌ردگار، واته: هه‌موو شتێ که له‌م بوونه‌وه‌ردا روده‌دات به‌ خواست و ویستی خَواى گه‌وره‌ روده‌دات له‌نیوان سۆز و به‌زه‌یی و کاربه‌جیی و حیکمه‌تی خۆی، ئه‌وه‌ی بیه‌وئێ رینماییی ده‌کات به‌ سۆز و به‌زه‌یی خۆی، ئه‌وه‌ی بیه‌وئێ گوم‌پای ده‌کات به‌ کاربه‌جیی و حیکمه‌تی خۆی، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یکات پرسپاری لێ ناکرێ له‌به‌ر ته‌واویی و کاربه‌جیی و حیکمه‌تی و ده‌سه‌لاتی، به‌لکو سه‌رجه‌م به‌نده‌کان پرسپاریان لێ ده‌کریت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یکن، بێگومان ئه‌مه‌ش رێک و ته‌بابه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و زانیارییه‌ پێشوه‌خته‌ی که خَواى گه‌وره‌ هه‌یه‌تی و نواسراوه‌ له‌ (لوح المحفوظ) داو تو‌مار کراوه‌، ویستی خَواى گه‌وره‌ جییه‌جی بووه‌، ده‌سه‌لاتی گشتگیره‌، ئه‌وه‌ی خَواى گه‌وره‌ خواست و ویستی له‌سه‌ری بووه‌، ئه‌وه‌ی خواست و ویستی له‌سه‌ری نه‌بووه‌ نابیت، هه‌چ شتێ ناتوانی له‌ خواست و ویستی خَواى گه‌وره‌ ده‌رچیت، هه‌روه‌ک له‌م نایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ سورة النکور: ۲۹.

واته: ئێوه‌ ئاره‌زووی ئیسیقامه‌ ناکن، مه‌گه‌ر کاتی که په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان ئاره‌زووی بکات.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ كُلَّهَا بَيْنَ اصْبَعَيْنِ مِنْ اصْبَاعِ الرَّحْمَنِ؛ كَقَلْبٍ وَاحِدٍ؛ يُصَرِّفُهُ حَيْثُ يَشَاءُ)^(۱).

واته: بێگومان دله‌کانی هه‌موو نه‌وه‌کانی ئاده‌م وه‌ک یه‌ک دله‌ وان له‌نیوان دوو په‌نجه‌ له‌ په‌نجه‌کانی په‌روه‌ردگاردا، چۆن بیه‌وئێ هه‌لیان ده‌سه‌رپێنێ.

ہلہی چوارہم؛ دروستکردن؛ بریتہ باوہ پھینانی تہ او بہ وہی کہ ہرچی لہم
 بوونہ و ہرہ دایہ بہ خوی و جولہ و سیفہ تہ وہ لہ لایہ ن خوی گہ و رہ و ہ دروستکراوہ،
 ہیچ پەرہ دگار یئک تری بہ ہق نیہ جگہ لہ (اللہ)، جگہ لہ (اللہ)
 ہموو شتی لہ نہ بوونہ و ہ بہ دیہینراوہ، بہ ہیچ شتوہ بہ پیشتر بوونی نہ بووہ، ہر
 خوی گہ و رہ بہ دیہینتری ہموو کار یئک و بہ دیہینتری بگہ کہ شہ تی، ہرہ و ہا
 بہ دیہینتری ہموو جولانہ و ہ یک و نہ جولہ یہ یہ ش کہ کردوہ تی، ہر شتی کہ
 لہم بوون و بوونہ و ہرہ دا رونادات نیلا خوی گہ و رہ دروستکاریہ تی؛ پاک و بیگہ ری
 بق خوی بہ رز و بلند.

خوی پاک و بیگہ رد دہ فرمویٹ: ﴿وَلَقَدْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رَءَاهُ نَقِيرًا﴾ سورة الفرقان: ۲.

واتہ: خوا ہموو شتیکی دروستکردوہ و بہ مہزہ ندہ مہزہ ندہی کردوہ.

بہ راستی خوی گہ و رہ دروستکری تاک و تہ نیای ہموو بوون و
 بہ دیہینراویک، بہ دیہینتری ہموو شتیکہ بہ بی نہ وہی بلئی بیجگہ لہ وہ، جگہ لہ
 (اللہ) ہیچ بہ دیہینراویک و پەرہ دگار یئک تری بہ ہق نیہ، خوی گہ و رہ
 دہ فرمویٹ:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ سورة الزمر: ۶۲.

واتہ: خوا دروستکاری ہموو شتیکہ و خوی بہ سہر ہموو شتیکیا چاودیر و
 سہرکارہ.

ہرہ و ہا دہ فرمویٹ:

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ سورة غافر: ۶۲.

واتہ: نہ مہ بہ خوی پەرہ دگاری نیوہ دروستکاری ہموو شتیکہ.

دہ فرمویٹ:

﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يُرْزُقُكُمْ﴾ سورة فاطر: ۳.

واته: نایا جگه له خوا دروستکاریکی تر هه به که رۆزیتان بدات.
 خوی پاک و بێگهرد؛ دروستکاری بهندهکان و کاروکردهوهکانیشیان، هه
 شتێک که روودهدات له م بونه وهره دا له چاکه و خراپه، له باوه رهیئان و بێ باوه رهی،
 له گوێپایه ئی کردن و سه رپێچی کردن هه ره مووی به ویستی خوی گه وره بووه و،
 نه و خۆی نه دانه ی بۆ داناوه و دروستیشی کردوه، خوی گه وره ده فره مویت:

﴿وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِرَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ سورة یونس: ۱۰۰.

واته: بۆ هیچ که سیك نی یه که بپروا بێنی مه گه ره به ویستی خوا.

هه ره ها ده فره مویت:

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَكَ إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكَ﴾ سورة التوبة: ۵۱.

واته: (ئه ی موحه مه مه (صلی الله علیه وسلم)) بلی هه چمان تووش نابیت بێجگه
 له وه ی که خوا نووسیویه تی بۆمان.

ده فره مویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ سورة الصافات: ۹۶.

واته: له کاتی که دا خوا به دیه ی نه ری خۆتان و نه و پتانه شه دروستان کردن.

نه هلی سونه و جه ماعه: باوه رپان هه به به وه ی که خوی گه وره گوێپایه ئی
 پێ خۆشه و فره مانیشی پێ ده کات، پاداشتی نه و که سانه ش ده داته وه که پێی
 هه لئه سن، سه رپێچی کردنیشی پێ ناخۆشه و رێگریشی لی ده کات، تۆله ده سینێ
 له و که سانه ی که پێی هه لئه سن، رێنمایی هه رکه سی ده کات به فه زل و منه تی
 خۆی، هه رکه سیکیشی بوێ گومرای ده کات به دادپه روه ری و کاربه جێی و
 حیکمه تی خۆی، خوی گه وره ده فره مویت:

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ

وَاِزْرَةً وَإِنَّ أَخْرَىٰ﴾ سورة الزمر: ۷.

واته: نه‌گه‌ر ئیوه بی باوه‌پین ئه‌وه بی‌گومان خوا بی نیازه له‌ئیه و رازی نه به بی باوه‌پی بق به‌نده‌کانی، نه‌گه‌ر سوپاسی خوا بکن (که‌ردن که‌ج بن) به‌وه لیتان رازی ده‌بیت، هیچ گونا‌مباری گونا‌می که‌سیکی تره‌لنا‌گریت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ﴾ سورة الحجرات: ۷

واته: زۆر چاک بزانی که بی‌گومان پی‌غه‌مبه‌ری خوا له ناوتان‌دایه، نه‌گه‌ر به‌گوئی ئیوه‌ی بک‌دایه له‌زۆری‌ک له‌کاره‌کاندا تووشی نا‌په‌حه‌تی ده‌بون، به‌لام خوا ئیمانی لاتان خۆشه‌ویست کردوه و له‌دل‌تاندا (شیرین و) پاراوه‌ی کردوه، بێ‌زداو و ناشیرینی کردوه له‌لاتان بی باوه‌پی و تاوان و سه‌رپێچی فه‌رمانی خوا، هه‌ر ئه‌وانه‌ن شاره‌زاو له‌سه‌ر پێ‌بازی راستن.

ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خ‌وای گه‌وره گوم‌پای بکات هیچ بیانو به‌لگه‌و به‌هانه‌یه‌کی نه‌یه، چونکه‌ خ‌وای گه‌وره بۆیه پی‌غه‌مبه‌رانی ناردوه بق ئه‌وه‌ی که‌س به‌لگه‌ی نه‌مینی و بیانویان بپ‌یت، خوا گه‌وره کرده‌وه‌ی به‌نده ده‌داته پاڵ به‌نده خۆی و به‌ده‌سته‌پێ‌تانی له‌لایه‌ن به‌نده خۆیه‌وه‌یه‌تی، داوای شتیکی لی نا‌کا مه‌گه‌ر به‌ نه‌ندازه‌ی توانای خۆی، هه‌روه‌ک له‌م چه‌ند ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویت:

﴿الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ﴾ سورة غافر: ۱۷.

واته: ئه‌م‌ڕۆ هه‌موو که‌س پاداشت یاسزا ده‌دریته‌وه به‌گوێره‌ی ئه‌وه‌ی کردویه‌تی، ئه‌م‌ڕۆ سه‌تم کردن نه‌یه (له‌که‌س).

﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا﴾ سورة الإنسان: ۲.

واته: بیه‌گومان ئیعه‌ رین‌نومینان کرد بق راسته‌پی، سایا سوپاس گوزاره، وه‌یا ناسوپاس و سه‌پله‌.

﴿لَيْسَ يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ سورة النساء: ۱۶۵.

واته: تا هیچ به‌لگو و بیانویه‌ک بق نه‌و خه‌لکه نه‌مینئ له‌لای خوا.

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ سورة البقرة: ۲۸۶.

واته: خوا داوا له هیچ که‌سیک ناکات مه‌گر به نه‌ندازه‌ی توانای خوی.

﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ سورة الکهف: ۲۹.

واته: جا مه‌رکه‌سی ده‌یه‌وئیت با باوه‌پیینئ و، مه‌رکه‌س ده‌یه‌وئیت با کافر

بئیت.

نه‌له‌ی سونته‌و جه‌ماعه:

باوه‌ریان وایه که له هیچ رویه‌که‌وه کاری شه‌پ و خراپه و ناشایسته نادرئته پال
خوای گه‌وره، نه زاتی، نه سیفاتی، نه کرداری، نه‌مه‌ش له‌به‌ر که‌مالی و ته‌وایی و
سیفاتی و سۆزو به‌زیی و دادپه‌روه‌ی؛ چونکه خوای گه‌وره فه‌رمانی کردوه به
رئتمایی و خیر و چاکه و چاکه‌کاری، رڤگری و نه‌هی کردوه له شه‌پو خراپه و کوفر
و گومرایی و سه‌رپنجی کردن، بیگومان کاروکرده‌وه‌ی خراپه به کاره‌جئی و
حیکمه‌تی بی کوتایی و، ویست و خواستی خوی ده‌بی که جیبه‌جی بووه، به‌لام
پیشی رازی نیه، به‌لکو له‌لایه‌ن به‌نده‌کان خۆپانه‌وه‌یه؛ پاک و بیگه‌ردی بق خوا.

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَرَأَاهُ اللَّهُ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَرَأَاهُ اللَّهُ﴾ سورة النساء: ۷۹.

واته: هر چاکه‌یه‌کت تروش بوو نه‌وه له‌خواوه‌یه، هر خراپه‌یه‌کت تروش بوو

نه‌وه له‌خۆته‌وه‌یه.

خوای گه‌وره پاک و بی‌گه‌رده له‌مه‌موو ستم کردنیک، به‌دادپه‌روه‌ری ره‌ها
ناسراوه؛ به نه‌ندازه‌ی تۆزقاله گه‌ردیله‌یه ستم له دروستکاره‌وکانی ناکات،
سه‌رجه‌م کاره‌کانی ره‌حه‌مت و راست و دادپه‌روه‌رانه‌ن.

خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلنَّبِيِّ﴾ سورة ق: ۲۹.

واته: من هیچ جوره ستمیک له بنده کانم ناکم.

هه روه ها دهفه رمویت: ﴿وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ سورة الکهف: ۴۹.

واته: په روه ردگارت ستم له کهس ناکات.

دهفه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ شَيْئًا لَّذَرَفٍ﴾ سورة النساء: ۴۰.

واته: به راستی خوا به نه ندازه ی گه ردیله یه ستم ناکات.

خوای گه وره پرسیری لی ناکریت له هر کاریک که ده یكات: به به لگی نه م

ثایه ته: ﴿لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ سورة الانبیاء: ۲۳.

واته: (پرسیری لی ناکریت) (ره خنهی لی ناگیر) له هر کاریک که ده یكات، به لām

نه وان (ئاده میزاد) پرسیریان لی ده کری.

نه هلی سوننه و چه ماعه:

باوه بیان وایه که خوای گه وره به دیینه ری ئاده میزاد خوای و کرده وه کانیه تی،

به لām حه ز و ئاره زو ویست و خواست و تواناو هه لئاردنی پی به خشیوه بق نه وهی

کاروکرده وه کانی له خویه وه سه رچاوه بگرن به شیوه یه کی هه قیقی نه ک

به شیوه یه کی مه جازی، له پاشدا عه قل و هوشی پی به خشیوه بق نه وهی چاکه و

خرابه ی پی لیک جیاباکانه وه، لیبیچینه وهی له گه ل ناکریت مه گه له سه ر نه و

کاروکرده وانه ی که به ویست و ئاره زو ئیختیاری خوای نه نجامی داو، مژوؤ زوؤ

لیکراو نیه واته به زوؤ کاروکرده وهی پی ناکریت، به لگو خاوه نی حه ز و ئاره زوؤ

ویست و ئیختیار و هه لئاردنی خویه تی؛ خوای بیروباوه پ و کاروکرده وه کانی

هه لده بژیژی، نه وهنده هه یه که حه ز و ئاره زوؤ ویستی نه و شوینکه وته ی ویستی

خوای گه وره ده، سه رجه م نه و شتانه ی که خوای گه وره ده یویت نه نجامیان بدات

ده یانکات نه وهی که ویستی لی بیته ده بیته، نه وانه ش که نه یویت نه نجامیان

بدات نایانکات نه‌وه‌ی که ویستی لئی نه‌بیّت نابیّت، خوای گه‌وره دروستکاری کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانه، هه‌رچه‌نده به هه‌قیقه‌ت خۆیان نه‌نجامده‌ری خَیَر و چاکر خراپه‌ن؛ چونکه کرده‌وه‌کانیان له‌پووی دروستکردن و برپار و نه‌ندازه بۆدانانه‌کی له‌لایه‌ن خواوه‌یه، نه‌نجامدان و به‌ده‌سته‌پێنانیان له‌لایه‌ن به‌نده‌وه‌یه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۖ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ سورة الکوهر: ۲۸ - ۲۹.

واته: بۆ ئه‌و که‌سه‌نای که بیان‌ه‌وئ به‌پێتی راست دا بپێن له‌ ئێوه. ئێوه ئاره‌زوو (ی ریتی راست) نا‌که‌ن مه‌گه‌ر کاتێک که په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان بیه‌ویت. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ سورة القصص: ۶۸.

واته: په‌روه‌ردگارت (ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) نه‌وه‌ی بیه‌وئ دروستی ده‌کات و هه‌لی ده‌بژێرئ، (خه‌لکی) هه‌لبژاردنیان بۆ نیه (له‌کاری خوادا)، خوا پاک و بی‌گه‌رد و به‌رز و بلند هه‌وه‌ی که ده‌یکه‌نه هاویه‌شی.

پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُيِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفَلَا نَتَّكِلُ عَلَى كِتَابِنَا، وَتَدْعُ الْقَعْلَ؟ قَالَ: (اعْمَلُوا فَعَلٌ مَيْسَرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ، أَمَا مِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَيُيسَّرُ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاةِ فَيُيسَّرُ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاةِ)^(۱). ثُمَّ قَرَأَ: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۖ ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۖ ۝﴾

فَتُيسَّرُ لَهُ الْيُسْرَى ۖ﴾ سورة الليل: ۵ - ۷.

واته: هه‌چ که‌سێک له‌ ئێوه نیه ئیلا شوینی لای خوای گه‌وره نوسراوه له‌به‌هه‌شتدا یان له‌دۆزه‌خدا، وتیان: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)!

نیتړ بۆ کاربکین، ثایا بۆ پالی لى نه دینه وه و خومان نه دینه دهست قه دهه؟
 هه رموی: (کاربکین، چونکه هه رکه سیک خوی گه وه کاری بۆ ئاسان دهکات بۆ
 نه شوینى که بۆ دروستکراوه، بهخته وه ران کاریان بۆ ئاسان دهکات بۆ کاری
 بهخته وه ران و، بهدبه ختان کاریان بۆ ئاسان دهکات بۆ کاری بهدبه ختان له پاشدا
 نه م ئایه تهى خوینده وه:

﴿ فَأَمَّا أَنْعَمَ وَالْفَنِّ ۝ وَصَدَقَ الْحَقُّ ۝ قَسِيرُهُ لِيَسْرَى ۝ ﴾ سورة اللیل: ۵ - ۷ .

واته: هه رکه سیک ببه خشیت و خاوه نه قوا بیت و ئیمان به ریبازی پاکى
 ئیسلام بهینى، کارناسانى دهکین بۆ ریکى ئاسان و حه وانه وه، هه رکه سیکش
 چروکی بکات و هه ولى ده وله مهندي بدات و ریکى چاکى ئیسلام به درق بزانیته،
 ریکى سهخت و مهینه تهى بۆ دهکینه وه.

خوی گه وه بهر په رچی هاوبهش بۆ خوا دانه رانی دایه وه له کاتیکدا که
 کاره کانیان به لگه یان به قه دهه ده مهینایه وه، به م ئایه ته:

﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمًا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
 كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى دَاوُوا بَاسَنَا ۝ ﴾ سورة الأنعام: ۱۴۸ .

واته: نه وانهى که هاوبه شیان بۆ خوا دانا بوو له مه و دوا ده لێن: نه گه ر خوا
 بیویستایه ئیتمه و باوو باپیرانمان هاوبه شمان (بوخوا) دانه دهنا، هه چ شتی کمان
 حه رام نه ده کرد، هه ر به و شیه وه نه وانهى پێش نه مانیش دروین کرد هه تا سزاو
 توله ی ئیتمه یان چه شت.

خوی گه وه بهر په رچی درو کانیان دایه وه، به م ئایه ته:

﴿ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۝ ﴾

سورة الأنعام: ۱۴۸ .

واته (ئەى موحه مەد (صلی الله علیه وسلم)) بلى ئایا هیچ زانیارییه کتان لایه تا دەری بخەن بۆمان و دەری بېرن، ئیوه شوینی هیچ شتێک ناکه ون بێجگه له گومان و ئیوه هەر له خۆتانوه به گۆتره شت ده لێن.

ئەهلی سوننه و جه ماعه:

باوه بیان وایه که قەدەری خۆای گەورە نەئینیه که له نەئینیه کانی له نار دروستکراوه کانی، کهسی لى ئاگادار نەکردۆته وه نه مه لانیکیه له مه لانیکیه نزیکه کان، نه په یامبه ریکی نێردراو، هیچ کهسی نایزانى و په ی پى نابات مه گەر له دواى رودانى، زۆر قولیونه وه و زۆچون و تێوانینی زۆر تێیدا گومراییه: له به ئوه ی خۆای گەورە زانستی قەدەری له به نده کانی خۆی شار دۆته وه، رێگری کردوه که له مه به ستی بگن، خۆای گەورە ده فرمویت: ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ سورة الانبياء: ۲۳.

واته: (خوا) پرسپاری لى ناکریت (ره خنه ی لى ناگرێ) له هەر کارێک که ده یكات، به لام ئه وان (ئاده میزاد) پرسپاریان لى ده کړی.

ئەهلی سوننه و جه ماعه:

به ته واوی خۆیان داوه به ده سته وه، به ده سته وه دانێکی ره ها بۆ ئەم فرموده ی خۆای گەورە: ﴿قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ فَإِذَا هُوَ لَآتٍ أَلْفَوْهُ لَا يَكَادُونَ بِفَقْهٍ حَدِيثًا﴾ النساء: ۷۸.

واته: (ئەى موحه مەد (صلی الله علیه وسلم)) بلى: هه مووی له لایه ن خواوه یه، ئه وه ئه وه خه لکه چی یانه؟ وه کو له هیچ قسه یه ک تى نه گن وایه.

هه ره ها ئەم ئایه ته ی سه ره وه ده که نه به لگه بۆ ئەوانه ی که له وه دا بێجیه وانه یانن.

هه رکه س باوه پى راست و دروستی هه بوو به قەدەر وه ک چۆن سله فی صالح باوه بیان پێی هه بووه له هاوه لان و شوینکه وتوان و شوینکه وتوانیان له چاکه دا،

ئه‌وکاته به‌نده ده‌بیته خواپه‌رستیکی راسته‌قینه؛ جا ئه‌وانه له‌گه‌ل که‌سانێکن که
خوا به‌هره‌ی پشتوو به‌سه‌ریاندا له‌ پێغه‌مبه‌ران و پاستگۆیان و شه‌هیدان و
پیاوچاکان، ئه‌وه‌نده‌یان به‌سه‌ له‌ به‌خته‌وه‌ری که‌ هاوێی و هاوه‌لی ئه‌وانه‌ن.

بنچینه‌ی دووهم

ناوبراوه‌گانی باوه‌په‌یتان له‌لای نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه

له بنچینه‌گانی عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح، نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه؛ ئه‌مه‌یه که باوه‌په‌یتان بریتیه له: وته‌و کرده‌وه، زیاد ده‌کات و که‌میش ده‌کات. واته بریتیه له: (باوه‌پ پێ بوون به‌دڵ و، وتن به‌زمان و کرده‌وه به ئه‌ندامه‌گانی جه‌سته؛ به گوێپایه‌تی و چاکه‌کردن زیاد ده‌کات، به تاوان و سه‌رپێچی و بێ گوێی که‌م ده‌کات)^(۱).

یان بریتیه له:

* وته‌و گوفتاری دڵ و وته‌و گوفتاری زمان.

* کرده‌وه‌ی دڵ و ئه‌ندامه‌گانی جه‌سته.

* کرده‌وه‌ی دڵ: بریتیه له باوه‌پ پێ کردنی و به‌راست خستنه‌وه‌ی و ددان پێ‌دانی و، دانیایی.

وه وته‌و گوفتاری زمان بریتیه له: شایه‌تومان هه‌یتان به زمان و دان پێ‌داتان به پێ‌ویسته‌کانیاندا.

(۱) - الإيمان: لغة التصديق وإظهار الخضوع والإقرار. وشرعاً: جميع الطاعات الباطنة والظاهرة؛ فالباطنة: كأعمال القلب وهو تصديق القلب، والظاهرة؛ هي أفعال البدن من الواجبات والمندوبات. وملخصه: هو ما وقر في القلب وصدق العمل، وبدت ثمراته واضحة في امتثال أوامر الله والابتعاد عن نواهيه؛ فإذا تجرد العلم عن العمل؛ فلا فائدة فيه، ولو كان العلم المجرد عن العمل ينفع أحداً لنفع إبليس - لعنه الله - فقد كان يعرف أن الله واحد لا شريك له، وأن مصيره لا شك إليه؛ لكن حين صدر إليه الأمر من الله تعالى: أن اسجد لأدم، أبي واستكبر وكان من الكافرين، ولم يشفع له علمه بالوحدانية والربوبية؛ لأنه لم يحقق توحيد العبادة الذي من أجلها خلق الله الخلق؛ إذن فالتصديق المجزئ عن العمل لا قيمة له عند رب العالمين! فهذا هو فهم أئمة السلف لحقيقة الإيمان. وأعلم أن الإيمان لم يأت في القرآن مجرداً عن العمل؛ بل عطف عليه العمل الصالح في كثير من الآيات والأحاديث. وهذا من باب العطف الخاص على عام، أو بعض على الكل، وذلك للتأكيد على الأعمال الصالحة.

* کرده‌وی دلّ بریتیه له: نیهت و خۆبه‌دهسته‌وه‌دان و ته‌سلیم بوون و، نیخلاص و ملکه‌چ کردن و هیواو ئومیدو، ملدان و گەردن که‌چی و پابه‌ندبوون و خۆشه‌ویستی کرده‌وه چاکه‌کان و خواست و ویست و ئیراده. کرده‌وه‌کانی ئەندامه‌کانی جه‌سته بریتیه له: به‌جیه‌تانی فه‌رمانه‌کان و، وازه‌یتان و دورکه‌وتنه‌وه له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان.

که‌واته باوه‌په‌یتان بریتیه له: باوه‌پیی بوون و وته و کرده‌وه؛ به‌گوپرایه‌لی و چاکه‌کردن زیاد ده‌کات، به‌تاوان و سه‌په‌چی و بی‌گوئی که‌م ده‌کات، جا مه‌رکه‌سیک سه‌رحه‌م ئەمانه به‌په‌یکوپیکی جیه‌جی بکات؛ ئەوه باوه‌په‌یتانه‌کی ته‌واو کردوه، ئەوه‌ی دوان له‌وانه جیه‌جی بکات به‌بی‌سیه‌م ئەوه باوه‌په‌ی راست و دروست نیه، چونکه کرده‌وه له‌لای ئەه‌لی سوننه و جه‌ماعه به‌شیکه له باوه‌په‌یتان، ده‌جیه‌ناو بازنه‌ی ناوبراوه‌کانی باوه‌په‌یتانه‌وه، باوه‌په‌یتانی بی‌کرده‌وه راست و دروست نیه و ته‌واو نیه پاداشتی نیه، پێشه‌وایانی ئەه‌لی سوننه و جه‌ماعه له‌سه‌ر ئەم وته ته‌باو کۆکن و ده‌لێن:

(باوه‌په‌یتان دروست نیه مه‌گەر به‌ کرده‌وه، وته و کرده‌وه‌یش دروست نیه مه‌گەر به‌ نیهت پاک، وته و کرده‌وه و نیهت پاکیش دروست نیه مه‌گەر رێک و ته‌با بیت له‌گه‌ڵ سوننهت و رێبازی پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم))^(۱).

خوای گه‌وره سیفه‌تی بپوادارانی راسته‌قینه‌ی له‌ قورئاندا ناوه له‌و که‌سانه‌ی که‌ باوه‌ریان هیناوه‌ و کرده‌وه ده‌کن به‌وه‌ی که‌ باوه‌ریان پێی هیناوه له‌ بنچینه‌کانی دین و لقه‌کانی و روکه‌ش و ئاشکراو ناخ شاراوه‌کانی، شوینه‌واری ئەو

(۱) - هذه القاعدة مشهورة عن أئمة السلف الصالح - رحمهم الله - مثل: الإمام الأوزاعي، وسفيان الثوري، والحميدي، وغيرهم، كما رواه الإمامان اللالكائي وابن بطّة، وغيرها.

باوه‌په‌ئانه‌ش ره‌نگی داوه‌ته‌وه له بیروباوه‌پیان و، گوفتاره‌کانیان و، کرده‌وه
ناشکراو نه‌ئینه‌کانیاندا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلَيَّتْ عَلَيْهِمْ ءَايَتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴾ سورة الأنفال: ۲ - ۴.

واته: بێگومان باوه‌پدارانی راسته‌قینه که‌سانێکن که کاتی‌ک باسی خوا کراو
ناوی هێنرا دل‌یان ده‌ترسێت و ده‌هه‌ژێت، ئه‌گه‌ر ئایه‌ته‌کانی خوا بخوێنرێته‌وه
به‌سه‌ریاندا بپوایان زیاد ده‌کات و هه‌ر پشت به‌په‌روه‌ردگاری خۆیان ده‌به‌ستن.
ئه‌وانه‌ن که به‌پاستی نوێژه‌کانیان به‌جێ ده‌هێنن و له‌و رسق و پۆزیه‌ی پێمان
داوون (له‌ پێناوی خوادا) ده‌بیه‌خشن. هه‌ر ئه‌وانه‌ن بپوادارانی راسته‌قینه‌ پله‌ی
به‌رزیان بۆ هه‌یه‌ لای په‌روه‌ردگاریان و لێ خۆش بوونی (تاوانه‌کانیان) و پۆزی
په‌سه‌ندو چاکیان بۆ هه‌یه‌.

خوای گه‌وره له‌ زۆر له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانه به‌رز و پیرۆزه‌که‌یدا ئیعمانه‌ئانی
له‌گه‌ڵ کرده‌وه‌که‌ی چاکه‌دا نزیک کردۆته‌وه‌و گرێداوه‌، هه‌روه‌ک له‌م چه‌ند ئایه‌ته‌دا
له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموئیت:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴾ سورة الکهف: ۱۰۷.

واته: به‌پاستی ئه‌وانه که‌ئیمان و باورپیان هێناوه و کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه
به‌هه‌شته‌کانی فیرده‌وس جێگای (میوانداری) ئه‌وانه‌.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا ﴾ سورة فصلت: ۳۰.

واته: به‌راستی نه‌وانه‌ی وتیان: خوا په‌روه‌ردگارمانه‌و له‌پاشان راست (له‌سر
 ثابین) به‌رده‌وام بوون، مه‌لانیکه‌کان پۆل پۆل دینه لایان (کاتی مردن یان زیندو
 بوونه‌وه) (پیتان ده‌لین) که‌مه‌ترسن و خه‌فت مه‌خون.

﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصَّلَاةُ وَالزَّكَاةُ وَمِمَّا كَسَبْتُمْ نَحْشُوا يَوْمَ يَكُونُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سورة الزمر: ۷۲.

نوره نه‌و به‌هه‌شته‌یه که بق نیه‌و ماوه‌ته‌وه (پیتان دراوه) به‌هوی نه‌و
 کرده‌وانه‌وه‌ی که ده‌تانکرد.

﴿وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ خَسِيرٌ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ سورة العنبر: ۱-۳.

واته: سویند به‌کات، مروژ گشتی زیانبار، مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی که بوونه‌ته‌ خاوه‌ن
 باوه‌پو کارچاک بوون و په‌کتریشیان بق کاری راست دنه‌داوه‌و بق خوگرۍ
 راسپاردوه.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ اسْتَقِمْ) ^(۱).
 واته: بلی باوه‌پم هیتاوه به‌خوای گه‌وره، پاشان به‌رده‌وام به‌له‌سه‌ری.
 هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً؛ أَغْلَاهَا شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
 وَأَنَّهَا إِمَامَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ) ^(۲).

واته: نیمانه‌یتان هه‌فتاو نه‌وه‌نده لقه چاک‌ترینیان وتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به،
 خوارترینی لادانی زیان و نازاریکه له‌سه‌ر ریگا، شه‌رمیش لقیکه له‌نیمانه‌یتان.

باوه‌په‌یتان و کرده‌وه هاوپیوستی په‌کن و نه‌واوکه‌ری په‌کترن و لیک
 مه‌لناوپیژن جیاناښه‌وه، کرده‌وه وینه‌و کرکړک و جه‌وه‌ری باوه‌په‌یتانه، بریتیه له
 داخوازی و پیوستیه‌کانی، نیوه‌ی مانای کرده‌وه‌یه.

(۱) - رواه مسلم .

(۲) - رواه البخاري .

نه‌له‌ی سوننه‌و جه‌ماعه؛

باوه‌پیان وایه که باوه‌په‌یتان بریتیه له وته‌و له کرده‌وه، پله‌و لقی زۆریان هه‌یه، به‌گوتراپه‌لی و چاکه‌کردن زیاد ده‌کات هه‌تا به‌ئنده‌زه‌ی کۆیوکی لی دیت، به‌تاوان و سه‌رپه‌چی و بی‌گوتی که‌م ده‌کات هه‌تا هه‌چی نامیتیت، ئه‌و که‌سانه‌ی که‌خاوه‌ن ئیمانن له‌باوه‌په‌که‌یاندان ده‌که‌یه‌که‌نن به‌لکو باوه‌په‌که‌یان به‌گوتیه‌ی ئه‌و زانسته‌یه که‌هه‌یانه‌و به‌گوتیه‌ی ئه‌و کرده‌وانه‌یانه‌که‌ده‌یکه‌ن، بۆیه‌هه‌ندیکیان باوه‌په‌که‌یان ته‌واوتره‌له‌هه‌ندیکی تریان. له‌ئایه‌ته‌کانی قورئان و فه‌رموده‌دا چه‌ندین به‌لکه‌هاتوه‌له‌باره‌ی باوه‌په‌یتان که‌زیاد ده‌کات و که‌م ده‌کات، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ سورة التوبة: ۱۲۴.

واته: کاتێ که‌بنێدریتیه‌وه‌خواره‌وه‌سوره‌تیک (له‌قورئان)، (دوو‌په‌وه‌کان) هه‌ی وایان هه‌یه‌ده‌لی: کام له‌ئیه‌و زیادی کرد به‌م (سوره‌ته) باوه‌په‌ی، جا ئه‌وانه‌ی که‌باوه‌پیان هه‌تانه‌هه‌ ئیمانیه‌ زیاده‌کات (و به‌هه‌تر ده‌یه‌ی) و ئه‌وان مژده به‌خشن و خوش حالن.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَزَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا﴾ سورة المدثر: ۳۱.

واته: په‌واداره‌کان په‌واکه‌یان زیاد بکات.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَإِذَا تُلِيتَ عَلَيْهِمْ ءَايَتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ سورة الأنفال: ۲.

واته: کاتێ که‌ئایه‌ته‌کانی خوا بخوینریتیه‌وه‌به‌سه‌ریاندا په‌روایان زیاد ده‌بیت و هه‌ر پشت به‌په‌روه‌ردگاری خویان ده‌به‌ستن.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ سورة الفتح: ۴.

واته: ئه‌و خوا زاتێکه ئارامی دابه‌زاندوته ناو دلی ئیمانداران تا ئیمانیان زیاد بکات له‌گه‌ل ئه‌و ئیمانیه‌ی که هه‌بانه‌.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ فَلَاحًا فَاخْشَوْهُمْ فَرَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّا لَمَعْنًا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ سورة آل عمران: ۱۷۳.

واته: ئه‌وانه‌ی که خه‌لکی پێیان ده‌ووتن به‌ پاسی خه‌لکی (بێ باوه‌) له‌شکر و کۆمه‌ڵی نوێریان کۆکردوته‌وه له‌ دژتان که‌واته‌ بترسن لێ یان، که‌چی ئه‌وان (ئیمانداران) به‌مه‌ باوه‌ریان زیاد بوو، وتیان: هه‌ر خوامان به‌سه‌ چه‌ند پشت پێ به‌ستراویکی چاکه‌.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت:

(مَنْ أَحَبَّ إِلَهِي وَأَبْغَضَ إِلَهِي، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنْعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ)^(۱). واته: هه‌ر که‌سێک خۆشه‌ویستی له‌به‌ر ره‌زانه‌ندی خودا بێت، رق و کینه‌شی هه‌ر له‌به‌ر خودا بێت، ببه‌خشیت له‌ پێناوی خواو، ده‌ست بگریته‌وه له‌به‌ر خودا، ئه‌وه ئیمانی ته‌واوه‌.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت:

(مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ يَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَوْفَعُ الْإِيمَانِ)^(۲).

واته: هه‌ر که‌سێ له‌ ئێوه‌ شتیکی نا‌ره‌وای دی با به‌زه‌بری ده‌ست و هێزی بازووی بی‌گۆڕیت، جا نه‌گه‌ر به‌ده‌ست نه‌یتوانی به‌زمان و به‌ ئامۆزگاری بی‌گۆڕی، نه‌گه‌ر به‌زمانیش نه‌یتوانی به‌دل پێی ناخۆش بێ، ئه‌مه‌ش لاوازترینی ئیمانه‌.

(۱) - صحیح سنن ابی داود: للألبانی.

(۲) - رواه مسلم.

هاوه‌له به‌پێژه‌كان ره‌زای خوایان لێ بێ هه‌ر به‌م شێوه‌یه‌ فێری باوه‌په‌یتان بوون، به‌و شێوه‌یه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) تێگه‌یشتن كه باوه‌په‌یتان بریتیه‌ له‌ بیروباوه‌ڕ و وته‌و كرده‌وه، به‌ كرده‌وه‌كانی دڵ و نه‌ندامه‌كانی جه‌سته‌و وته‌ی زمان زیاد ده‌كات؛ وه‌ك گوێزپایه‌لی كردن و نه‌نجامدانی په‌رسته‌شه‌كان، هه‌روه‌ها به‌ كرده‌وه‌كانی دڵ و نه‌ندامه‌كانی جه‌سته‌و وته‌ی زمان كه‌م ده‌كات؛ وه‌ك نه‌نجامدانی كرده‌وه‌ حه‌رامه‌كان و خراپه‌كان و سه‌رپێچی كردن، خاوه‌نه‌كانیان وه‌ك یه‌ك نین؛ هه‌ندێكیان به‌قه‌رمانی خوا پێشكه‌وتوون به‌هۆی چاكه‌كانیان‌وه، هه‌ندێكیان مام ناوه‌ندین، هه‌ندێكیشیان سته‌مكارن له‌خودی خۆیان، هه‌ندێكیان چاكه‌كارن، هه‌ندێكیان باوه‌پدارن، هه‌ندێكیان موسوڵمانن، له‌لای خوای گه‌وره‌ یه‌كسان نین؛ به‌لكو خوا فه‌زلی هه‌ندێكیان دواوه‌ به‌سه‌ر هه‌ندێكیاندا، هه‌ندێكیان چه‌ند پله‌ به‌رزكردۆته‌وه‌ به‌سه‌ر هه‌ندێکی تریاندا.

ئه‌میری باوه‌پداران‌ه‌لی كۆپی (أبو طالب) ره‌زای خوای لێ بێ ده‌لێت: (الصَّبْرُ مِنَ الْإِيمَانِ بِمَثَلَةِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ، مَنْ لَا صَبْرَ لَهُ لَا إِيمَانَ لَهُ)^(۱). واته‌: شوێنی ئارامگرتن له‌ باوه‌په‌یتاندا وه‌ك شوێنی سه‌ره‌ له‌ جه‌سته‌دا وه‌ك سه‌ر وایه‌ بۆ جه‌سته‌، ئه‌وه‌ی ئارامی نه‌بێت باوه‌پێ نیه‌.

هه‌روه‌ها هاوه‌لی پایه‌به‌رز (عبدالله‌ی كۆپی مه‌سه‌عود ره‌زای خوای لێ بێ ده‌لێت: (اللَّهُمَّ زِدْنَا إِيمَانًا، وَيَقِينًا، وَفَقْهًا)^(۲). واته‌: خودایه‌ ئیمان و دڵنایی و شاره‌زاییمان زیاد بکه‌.

(عبدالله‌ی كۆپی عه‌باس و ئه‌بو هوره‌یره‌و ئه‌بو (درداء) ره‌زای خوایان لێ بێ ده‌لێن: (الإِيمَانُ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ)^(۳). واته‌: ئیمان زیاد ده‌كات و كه‌م ده‌كات.

(۱) - أخرجه الإمام اللالكائي بإسناد صحيح في كتابه: «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة».

(۲) - أخرجه الإمام اللالكائي بإسناد صحيح في كتابه: «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة».

وه‌کیعی کوپی جه‌رراج ره‌حمه‌تی خوای لی بی ده‌لایت: (أَهْلُ السُّنَّةِ يَقُولُونَ: الْإِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ)^(۱). واته: نه‌لی سوننه ده‌لایت: شیما نه‌نیتان وته‌ کرده‌وه‌یه.

پیشه‌وای نه‌لی سوننه نه‌حمه‌دی کوپی حنه‌بل ره‌حمه‌تی خوای لی بی ده‌لایت: (الْإِيمَانُ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ، فَيَزِيدُهُ بِالْعَمَلِ، وَيُنْقُصُهُ بِتَرْكِ الْعَمَلِ)^(۲). واته: باوه‌په‌یتان زیاد ده‌کات و کم ده‌کات، به‌ کرداری چاک زیاد ده‌کات و، به‌ وازه‌یتان و دورکه‌وته‌وه‌ له‌ کرداری چاک کم ده‌کات.

حه‌سه‌نی به‌صری ره‌حمه‌تی خوای لی بی ده‌لایت: (لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالتَّحَلِّي وَلَا بِالتَّمَنِّي، وَلَكِنْ مَا وَقَرَّ فِي الْقُلُوبِ وَصَدَّقَتْهُ الْأَعْمَالُ)^(۳). واته: باوه‌په‌یتان به‌ خو‌پازندنه‌وه‌ و خو‌زگه‌ تیه، به‌لکو نه‌وه‌یه له‌ دلاندا جی‌گیر بووه‌و کاروکرده‌و مکانیش به‌رستی بخاته‌وه.

پیشه‌وا شافیکی ره‌حمه‌تی خوای لی بی ده‌لایت: (الْإِيمَانُ: قَوْلٌ وَعَمَلٌ، يَزِيدُ وَيَنْقُصُ، يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ)^(۴). واته: باوه‌په‌یتان بریتیه: له‌ وته‌ کرده‌وه، زیاد ده‌کات و کم ده‌کات، به‌ کرداری چاک زیاد ده‌کات و، به‌ وازه‌یتان و دورکه‌وته‌وه‌ له‌ کرده‌وه‌ی چاک کم ده‌کات. له‌ پاشدا نه‌م نایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه‌: ﴿وَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا﴾ سورة‌ المدثر: ۳۱.

واته: بپواداره‌کان بپواکه‌یان زیاد بکات.

پیشه‌وا (حافظ عبد الله الحمیدی) ره‌حمه‌تی خوای لی بی ده‌لایت: (الْإِيمَانُ: قَوْلٌ وَعَمَلٌ، يَزِيدُ وَيَنْقُصُ، لَا يَنْقُصُ قَوْلٌ إِلَّا بِعَمَلٍ، وَلَا عَمَلٌ وَقَوْلٌ إِلَّا بِتَيَّةٍ، وَلَا عَمَلٌ وَقَوْلٌ وَتَيَّةٌ إِلَّا

(۱) - أخرجه الإمام اللالكاني بإسناد صحيح في كتابه: «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة».

(۲) - أخرجه الإمام اللالكاني بإسناد صحيح في كتابه: «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة».

(۳) - أخرجه الإمام اللالكاني بإسناد صحيح في كتابه: «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة».

(۴) - (انقضاء العلم بالعمل) الخطيب البغدادي.

(۵) - انظر: «فتح الباري» ج ۱، ص ۶۲؛ كتاب الإيمان.

بِسُنَّةٍ^(۱). واته: باوه‌په‌ئنان بریتیه: له وتو کرده‌وه، زیاد ده‌کات و کهم ده‌کات، هیچ وتیه سودی نیه مه‌گر به‌کرده‌وه، هیچ وتو کرده‌وهیه سودی نیه مه‌گر به نیه‌تی پاکه‌وه بکریت، وتو کرده‌وهو نیه‌تی پاکیش سودیان نیه مه‌گر له‌سر سونته‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا بی (صلی الله علیه وسلم).

(حافظ أبو عمر بن عبد البر) له کتیبی (التمهید) دا ده‌لایت:
(أَجْمَعَ أَهْلُ الْفِقْهِ وَالْحَدِيثِ عَلَى أَنَّ الْإِيمَانَ قَوْلٌ وَعَمَلٌ، وَلَا عَمَلٌ إِلَّا بِبَيَّةٍ، وَالْإِيمَانُ عِنْدَهُمْ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ، وَالطَّاعَاتُ كُلُّهَا عِنْدَهُمْ إِيْمَانٌ)^(۲).

واته: زانایانی فیه و فرموده ته‌باو یه‌کران له‌سر نه‌وه‌ی که باوه‌په‌ئنان بریتیه له وتو کرده‌وه، کرده‌وه‌یش نابیت به‌نیه‌تی پاک نه‌بی، باوه‌په‌ئنان له‌لای نه‌وان به‌گوپ‌رایه‌لی کردن زیاد ده‌کات، به نه‌جامدانی تاوان و خراپه کهم ده‌کات، سه‌رجه‌م گوپ‌رایه‌لی کردنه‌کانیش له‌لای نه‌وان بریتین له باوه‌په‌ئنان.

هاوه‌ل (صحابه) به‌پ‌یزه‌کان و شوینه‌که‌وتوان (تابعین) و شوینه‌که‌وتوانیان له چاکه‌دا؛ هه‌روه‌ها فرموده‌ناسان و زانایانی فیه و پی‌شه‌وایانی دین و شوینه‌که‌وتوانیان له‌سر نه‌م عه‌قیده‌و بیروباوه‌په‌ بوون که باوه‌په‌ئنان زیاد ده‌کات و کهم ده‌کات، هیچ که‌سی له زانایانی (سلف) پی‌شین و (خلف) پاشین پی‌چه‌وانه‌ی نه‌مه ناجول‌ئینه مه‌گر له‌حق لایان دابیت له‌م روه‌وه.

(۱) - (أصول السنة) للإمام الحمیدی: مطبوعة الآخر (مسند) ج ۲ ص ۵۴۶.

(۲) - (التمهید) ج ۹ ص ۲۳۸.

بوخته‌ی قسه سه‌باره‌ت به ناویره‌کانی باوه‌په‌ئێنان له‌لای ئه‌هلی سوننه‌و
جه‌ماعه ئه‌مه‌یه:

بریتیه له‌وه‌ی که جینگیر بووه له‌دلی به‌نده‌دا، زمان و کرده‌وه‌کانی به‌پاستی
داناره، به‌ره‌م و شوینه‌واره‌که‌ی له ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌یدا به‌ناشکرا
ده‌رکه‌وتوه‌و؛ به‌جیه‌ئێنانی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره‌و، دورکه‌وتنه‌وه
له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی؛ له‌به‌رئه‌وه ناوی ئیمان به‌پاستی له که‌سیک ده‌نرێت که هه‌ر
هه‌موو ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری ئه‌مین و ده‌ستپاک (صلی الله علیه وسلم) له‌لایه‌ن
خوای گه‌وره و په‌روه‌ردگاریه‌وه هێناویه‌تی به‌راستی دابنێ، بیروباوه‌پی پێی هه‌بی
و دان پێداینێ و ره‌فتاری پێ بکات. بێگومان به‌نده‌کان له‌پووی ئیمان‌ه‌وه جیاوازن
هه‌رگیز یه‌کسان و چون یه‌ک نین؛ له‌به‌رئه‌وه هه‌رکس به‌دل به‌پاستی دابنێ، به
زمانی دانی پێداینێ، به‌لام به ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی هه‌لته‌سێ به ئه‌نجامدانی
کرده‌وچاکه‌کان و واجیاته‌کان که فه‌رمانی پێکراوه هه‌رگیز شایه‌ن و شایسته‌ی
ئوه ئیه ناوی ئیمانی لێ بنرێت واته به ئیماندار ناوزه‌د ناکرێت. هه‌روه‌ها ئه‌و
که‌سه‌ی به زمانی دانی پێداینێ و، به ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی کرده‌وه‌و ره‌فتاری پێ
بکات، به‌لام دله‌که‌ی ئه‌مه به‌پاست دانه‌نێ ئه‌وه‌ش شایه‌ن و شایسته‌ی ئه‌وه ئیه
ناوی ئیمانی لێ بنرێت واته به ئیماندار ناوزه‌د ناکرێت. هه‌رکسێ کرده‌وه له
ئیمان‌هێنان ده‌ریکات؛ واته بلی به‌س ئیمان‌هێنان به زمان به‌سه‌و کرده‌وه به‌شیک ئیه
له‌ئیمان‌هێنان ئه‌وه (مرجی)ه‌و بیده‌چی و گومرایه.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه،

وه‌سفی ئیمان له‌ هیچ‌ به‌نده‌یه‌ دان‌پنن‌ واته‌ هه‌ر به‌ ئیمان‌داری‌ داده‌نن‌ ئه‌گه‌ر
کرده‌وه‌یه‌ له‌ کرده‌وه‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی‌ ئه‌نجام‌دا به‌مه‌رجی‌ پێی‌ کافر نه‌بێت، یان
ته‌رکی‌ یه‌کی‌ له‌ واجباته‌کان بکات ئه‌گه‌ر پێی‌ کافر نه‌بێت به‌ ته‌رک کردنی، له‌
باوه‌په‌یتان ده‌ری‌ نا‌که‌ن مه‌گه‌ر به‌ ئه‌نجام‌دانی‌ کاریکی‌ هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌ له‌
هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌کانی‌ باوه‌په‌یتان.

ئهو که‌سه‌ی که‌ ئه‌هلی‌ قبیله‌یه‌ تاوانی‌ گه‌وره‌ بکات له‌ ئیمان ده‌رناچێت،
ئه‌گه‌ر تاوانه‌که‌ی به‌ هه‌ڵاڵ نه‌زانیت؛ ئه‌وه‌که‌سه‌ له‌ دنیا‌دا باوه‌پداره‌ به‌لام باوه‌په‌که‌ی
ناته‌واوه‌، باوه‌پداره‌ چونکه‌ باوه‌ری‌ هه‌یه‌، به‌لام (فاسق) له‌سنور ده‌رچوه‌ چونکه‌
تاوانی‌ گه‌وره‌ی ئه‌نجام‌داوه‌، له‌ دوا‌ڕۆژدا له‌ ژێر ویستی‌ خوای گه‌وره‌دایه‌ ئه‌گه‌ر
ویستی به‌ رحمه‌ت و فه‌زڵ و منه‌تی‌ خۆی لێی‌ خۆش ده‌بێت، ئه‌گه‌ر ویستیشی
به‌دادپه‌روه‌ری‌ و حیکمه‌ت و کاریه‌جێی‌ خۆی سزای ده‌دات و تۆله‌ی لێ ده‌سی‌نیت؛
له‌به‌رئه‌وه‌ باوه‌په‌یتان له‌لای ئه‌هلی‌ سوننه‌و جه‌ماعه‌ قابیلی‌ قبول کردنی به‌ش به‌ش
و پارچه‌ پارچه‌ بونه‌ له‌ پووی‌ کار پێ کردنی و هه‌ستان به‌ ئه‌نجام‌دانی‌ واجباته‌کانی،
به‌ بوونی‌ که‌می‌ له‌و ئیمان‌ه‌ خوای گه‌وره‌ به‌ فه‌زڵ و رحمه‌ت و منه‌ت و به‌خشنده‌یی
خۆی ئه‌وه‌ی بچێته‌ ناو ئاگره‌وه‌ ده‌هێنێته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ ئاگر ئه‌گه‌ر موشرک نه‌بی،
پێغه‌مبه‌ر (صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم) ده‌فرمویت: (لَا يَدْخُلُ النَّارَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ
مِّنْ خَرْدَلٍ مِّنْ إِيمَانٍ)^(۱).

واته‌: ناچێته‌ ناو ئاگری‌ جه‌مه‌مه‌وه‌ ئه‌وه‌که‌سه‌ی به‌ ئه‌ندازه‌ی تۆوه‌
خه‌رته‌له‌یه‌ک ئیمان له‌ دل و ده‌رونیدا هه‌بێت.

(۱) - رواه البخاري .

لەم روو هەروەشە: ئەهلى سوننە و جەماعە هیچ کەسێ لە ئەهلى قىبلە تەكفیر ناكەن بەهۆى ئەنجامدانى هەر تاوانىكەوه بێت؛ مەگەر بە ئەنجامدانى تاوانىكە كه بنچینهكانى باوەڕهێنانى پێى لاىجێت، خۆى گەورە دەفەرموێت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ سورة النساء: ٤٨.

واتە: بەپارستى خوا خۆش نابێت گەر هاوبەشى بۆ دابنرێ، بێجگە لەوه خۆش ئەبێت لەهەر گوناھێكى تر بۆ هەركەسێك كه بیهوێت.

پێغهەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرموێت:
(أَتَانِي جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَبَشَّرَنِي أَنَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِكَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ)^(١).

واتە: جبریل سەلامى خۆى لەسەر بێ هات بۆلام مۆژدەى پێدام بەوهى كه هەركەس لە ئۆمەتەكەت بمریت هیچ هاوبەشێك بۆ خۆى گەورە بپار نەدات دەچێتە بەهەشتەوه، وە: ئەگەر زیناکار و دزیش بێت؟ وتی: ئەگەر زیناکار و دزیش بێت.

هاوێلى گەورە و پایەبەرز ئەبو هورەیره دەلێت: (الإِيمَانُ نَزْهٌ؛ فَمَنْ زَنَا فَارَقَهُ الْإِيمَانُ، فَإِنْ لَمْ تَنْفُسُهُ وَزَاجَعَ؛ رَاجَعَهُ الْإِيمَانُ)^(٢). واتە: ئیمان بریتىە لە دورەپەریزی لە تاوان کردن؛ ئەگەر کەسێ زینا بکات باوەڕەكەى لێ جیادهبێتەوه، ئەگەر سەرەنشتى خۆى کردو پەشیمان بۆوه گەراپەوه، ئەوه باوەڕەكەى بۆ دەگەڕێتەوه.

هاوێلى گەورە و پایەبەرز ئەبو (درداء) دەلێت: (مَا الْإِيمَانُ؛ إِلَّا كَقَمِيصٍ أَخَذْتُمْ بَعْلَهُ مَرَّةً وَتَلَسَّهُ أُخْرَى، وَاللَّهُ مَا أَمِنَ عَبْدٌ عَلَى إِيْمَانِهِ إِلَّا سُلِبَتْهُ فُوجِدَ فَقَدَهُ)^(٣).

(١) - رواه البخاري ومسلم.

(٢) - أخرجه الإمام اللالكاني في كتابه القيم: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(٣) - أخرجه الإمام اللالكاني في كتابه القيم: «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة».

واته: باوه‌په‌یتان وه‌ک پۆشاک‌ی هه‌ر یه‌ک‌ی له‌ئێوه‌ وایه‌ جار‌ی له‌به‌ری داده‌که‌ن‌یت و، جار‌یک‌ی تر له‌به‌ری ده‌کاته‌وه‌، سو‌پ‌ند به‌ خوا هه‌ر به‌نده‌یه‌ ئه‌م‌ین و د‌ل‌ت‌یا‌بو‌و له‌ ئی‌مانه‌که‌ی ئه‌وا کات‌یک ده‌زان‌ی ئی‌مان‌ی نام‌ی‌ن‌.

له‌زان‌ی گه‌وره‌و پایه‌به‌ری ئوممه‌ته‌وه‌ ج‌ی‌گ‌یر بووه‌؛ واته‌ (ع‌ب‌د‌الله‌) ی ک‌و‌ری عه‌باس ره‌زای خ‌وایان ل‌ی ب‌ی، که‌ غ‌ولامه‌کان‌ی یه‌ک به‌ به‌یه‌ک بانگ ده‌کرد پ‌ت‌ی ده‌وت‌ن:

(أَلَا أَرَوْحُكَ؟ مَا مِنْ عَبْدٍ يَزِي؛ إِلَّا نَزَعَ اللَّهُ مِنْهُ نُورَ الْإِيمَانِ)^(۱).

واته: ئه‌ر‌ئ‌ ژ‌نت ب‌ق نه‌ه‌یت‌م؟ چ‌ون‌که‌ ه‌ی‌ج به‌نده‌یه‌ نیه‌ که‌ زینا ب‌کات؛ ئی‌لا خ‌وای گه‌وره‌ ن‌و‌ری ئی‌مان له‌د‌ل‌ی‌دا داده‌پ‌ن‌یت و ل‌ئ‌ی ده‌رده‌کات.

عی‌کریمه‌ ره‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌ی پ‌ت‌ی وت: خ‌وای گه‌وره‌ چ‌ون ن‌و‌ری ئی‌مان له‌د‌ل‌ی‌دا داده‌پ‌ن‌یت؟ (ع‌ب‌د‌الله‌) ی ک‌و‌ری عه‌باس وت‌ی: (به‌م ش‌ی‌وه‌یه‌ په‌ن‌جه‌کان‌ی ده‌ستی خ‌و‌ی کرد به‌ناو یه‌ک‌دا له‌پاشدا ده‌ریه‌یتان – جا ئه‌گه‌ر په‌شیمان ب‌ویه‌وه‌و گه‌پایه‌وه‌ به‌م ش‌ی‌وه‌یه‌ ده‌گه‌پ‌ته‌وه‌ ب‌و‌ی دی‌سان په‌ن‌جه‌کان‌ی کرده‌وه‌ به‌ناو یه‌ک‌دا)^(۲) *.

ئه‌ه‌لی س‌ون‌نه‌و جه‌ماعه‌:

پ‌ت‌یان وایه‌ (الاستناء) له‌ ئی‌مانه‌یتان‌دا در‌وسته‌؛ پ‌ت‌یان وایه‌ ره‌وایه‌ به‌لام لایان واجب نیه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ ده‌ل‌ئ‌ن: (من ئی‌ماندارم (!ان شاء الله) واته‌: ئه‌گه‌ر خ‌وای

(۱) - انظر: «فتح الباري» ج ۱۲، ص ۵۹.

(۲) - رواه البخاري.

"يقول الإمام البخاري رحمه الله: (لقيت أكثر من ألف رجل من أهل العلم، أهل الحجاز ومكة والمدينة والكوفة والبصرة وواسط وبغداد والشام ومصر: لقيتهم كرات قرنا بعد قرن ثم قرنا بعد قرن، أدرتهم وهم متوافرون منذ أكثر من ست وأربعين سنة- ولمكر أئماء العلماء وهم أكثر من خمسين علما ثم يقول: - واكتفينا بتسمية هؤلاء كي يكون مختصرا وأن لا يطول ذلك، فما رأيت واحدا منهم يختلف في هذه الأشياء: أن الدين قول وعمل، لقول الله: [وَمَا أَمِرُوا إِلَّا لِيُعْبَدُوا اللَّهَ تَعَالَى] لَه الدِّينُ حَقُّهُاء وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ] سورة البينة: ٥ . . . ثم يسرد بقية اعتقادهم). انظر: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة « للالكاني).

گوره ویستی له‌سه‌ر بیټ، (الاستناء) له‌لایان له‌پیشتره له‌نه‌بوونی، له‌به‌رئ‌وه بیریاری باوه‌په‌تانی ته‌واو ناده‌ن بۆ خۆیان، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر ژۆر خۆپاریزی و له‌خوا ترسانیانه، له‌گه‌ڵ جی‌گه‌رکردنی قه‌ده‌ری خواو، به‌چاک و پاک دانه‌نانی دل و ده‌رونیان، نه‌ک وه‌ک گومان‌ئ له‌وه‌ی که پتویسته له‌سه‌ریان باوه‌ریان پتیی هه‌بیټ، ده‌ترسن هه‌لته‌سابن به‌ ئه‌نجامدانی حه‌قیقه‌ته‌کانی باوه‌په‌تانی، به‌هیوای ئه‌وه‌ن هه‌ستن به‌ واجباته‌کانی و ته‌واویه‌کانی، چونکه باوه‌په‌تانی ره‌ها ئه‌نجامدانی هه‌موو کرداره‌ چاکه‌کان و دورکه‌وته‌وه له‌هه‌موو قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان ده‌گرێته‌وه.

(الاستناء) قه‌ده‌غه‌ده‌که‌ن ئه‌گه‌ر له‌پووی گومان کردنه‌وه بیټ له‌ باوه‌په‌تانه‌که‌یان، چونکه گومان کردنی بنده له‌ باوه‌په‌تانه‌که‌ی کوفه؛ به‌ل‌گه‌ر مه‌به‌ستیان له‌مه: له‌پوویه‌که‌وه نه‌ه‌یشتنی گومان کردنه له‌ باوه‌په‌تانه‌که‌یاندا، له‌پوویه‌کی تره‌وه بیریاری نه‌دانی باوه‌په‌تانی ته‌واوه بۆ خۆیان، به‌م ده‌رپه‌ین و ده‌سته‌واژه‌یه‌ پرسیارکردنیان ده‌ریاره‌ی باوه‌په‌تانی پتیی ناخۆشه، پتییان وایه‌ بیدعه‌یه، به‌ل‌گه‌ ژۆره له‌سه‌ر دروستی وته‌که‌یان له‌ نایه‌ته‌کانی قورئان و سوننه‌ته‌کانی پتیه‌مه‌به‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم)، له‌گه‌ڵ شوئینه‌وار(آثار)ی سه‌له‌ف و، وته‌ی پیشه‌وایان و زانا‌یاندا.

خوای گوره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَآئٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ عَدَا ۖ ﴿٣٢﴾ إِلَّا أَنْ يَشَآءَ اللَّهُ ۚ﴾ سورة‌ الکهف: الآيات: ۲۳-۲۴.

واته: بۆ هه‌چ شتێک و هه‌چ کارێک مه‌لێ من به‌پاستی به‌یانی ئه‌نجامده‌ری ئه‌و کاره‌م، مه‌گه‌ر له‌گه‌لیدا بلێی ئه‌گه‌ر خوای گوره ویستی لێی بێ.

خوای گوره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَلَا تُرْكُوا أَنفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾ سورة‌ النجم: ۳۲.

واته: که‌واته‌ خۆتان به‌چاک و پاک دامه‌نێن، خوا زاناتره به‌و که‌سه‌ی پارێزکاره.

له‌کاتیکدا که پیتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌چوره ناو گۆرستان ده‌یغه‌رموو: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاجِقُونَ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ)^(۱).

واته: سه‌لامی خواتان له‌سه‌ر ئه‌ی خه‌لکی ئه‌م مالانه له‌ باوه‌پداران و موسولمانان، ئیمه‌ش ئه‌گه‌ر خوا ویستی لی بێت پیتان ده‌گه‌ینه‌ره، داوام وایه له‌خوای گه‌وره که ئیمه‌ و ئیوه‌ش له‌خۆشی و شادیدا بین.

هاوه‌لی گه‌وره‌و پایه‌به‌رز (عبدالله‌ی کوری مه‌سعود ره‌زای خوای لی بێ ده‌لێت: (مَنْ شَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ أَنَّهُ مُؤْمِنٌ؛ فَلْيَشْهَدْ أَنَّهُ فِي الْجَنَّةِ)^(۲).

واته: هه‌رکسێ شایه‌تی له‌سه‌ر خۆی بدات که باوه‌پداره ئه‌وه با شایه‌تیش ئه‌وه‌ش بدات که له‌ ئه‌هلی به‌هه‌شته.

جهریر ره‌حه‌مه‌تی خوای لی بێ ده‌لێت: بیستم له‌ مه‌نصورێ کورپی موعه‌مه‌یر و موغیره و ئه‌مه‌ش و (لیث) و عه‌ماره‌ کورپی قه‌قاع و ئیبنو شوهرومه‌و عه‌لانی کورپی موسه‌یه‌یبه‌ و یه‌زیدی کورپی ئه‌بو زیاد و سوفیانی (ئوری) و ئیبنو موباره‌ک و، ئه‌وانه‌شی که پیتان گه‌یشته‌ووم هه‌ر هه‌موویان: (يَسْتَقْنُونَ فِي الْإِيمَانِ، وَيَعْبُونَ عَلَى مَنْ لَا يَسْتَقْنِي)^(۳). واته: (الاستناء) ئه‌گه‌ریان له‌ باوه‌په‌یتاندا ده‌کرد، که موکوورتیان ده‌دايه پال ئه‌وه‌ی (الاستناء) ئه‌گه‌ری نه‌کردایه.

هه‌ره‌ها سه‌باره‌ت به‌ باوه‌په‌یتان له‌ پێشه‌وا ئه‌حمه‌دی کورپی هه‌نبه‌ل پرسیار کرا؟ ئه‌ویش وتی: (قَوْلٌ وَعَمَلٌ وَنِيَّةٌ). واته: وته‌ و کرده‌وه‌ و نیه‌ته. پیتی وترا: ئه‌گه‌ر پیاوی وتی: تۆ باوه‌پداری؟ وتی: ئه‌مه‌ شتیکی داهێنراوه‌ (بدعه‌)یه. ئه‌ی

(۱) - رواه مسلم.

(۲) - أخرجه الإمام اللالكاني في: « شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة ».

(۳) - أخرجه الإمام اللالكاني في: « شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة ».

نه‌گه‌ر پی‌ئی وت‌را: ئه‌ی چۆن وه‌لامی بداته‌وه؟ وتی: بلی: باوه‌پدارم (إن شاء الله) نه‌گه‌ر
خوای گه‌وره‌ ویستی لی بی‌ت.

بنچیهی سییه م

هه‌لۆستی نه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه ده‌رباره‌ی بابیه‌تی به کافر دانان

له بنچینه‌کانی عمقیدی سلهفی صالح، نه‌هلی سونه و جه‌ماعه،

به‌پاستی نه‌وان هیچ که‌سێک به دیاریکرای له موسولمانان به بێ باوه‌پ دانانین
 نه‌گه‌ر مه‌ستابی به نه‌نجامدانی کاریکی بێ باوه‌پ‌که‌ر مه‌گه‌ر له‌دوای روئکردنه‌وه‌ی
 به‌لگه‌ی شه‌رعی بۆی (إقامة الحجة)؛ جا به به‌جه‌نناجیی مه‌رجه‌کانی کافرکردن و،
 نه‌هیشتنی ریگه‌یه‌کان و، نه‌هیشتن و ره‌واندنه‌وه‌ی گومانی که‌سانی نه‌زان و نه‌وانه‌ی
 که لێکدانه‌وه‌ی هه‌له‌ بۆ ده‌قه شه‌رعیه‌کان ده‌کن. وه‌ک زانراویشه ئه‌مه له‌و
 کارانه‌دا ده‌بێت که په‌نه‌ان و شاروه‌ن و پتۆستیان به ده‌رخستن و روئکردنه‌وه
 هه‌یه، به پێچه‌وانه‌ی شته‌ ناشکراکان که پتۆستیان به روئکردنه‌وه نیه کوفی
 ناشکراو سه‌ریچه وه‌ک؛ نکولی کردن له‌ بوونی زاتی خوای گه‌وره، به‌درخستنه‌وه‌ی
 پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و، نکولی کردن په‌یامه‌که‌ی و، نکولی کردن له‌وه‌ی
 که کۆتاهه‌مین پێغه‌مبه‌رانه، جگه له‌وانه له‌کاره پتۆستیه زانراوه‌کانی تر له
 دیندا.

نه‌هلی سونه و جه‌ماعه: باوه‌پیان وایه که‌سێ زۆری لێکرا بێ به نه‌نجامدانی
 کاریکی بێ باوه‌پ به کافری نازانن نه‌گه‌ر دلی ئه‌و که‌سه پێ بێ له ئیمان و له‌سه‌ر
 باوه‌پ‌که‌ی دلتیابیت، به‌لکو هیچ که‌سێ له موسولمانان به بێ باوه‌پ نازانن به
 نه‌نجامدانی هه‌موو تاوانێک، با له‌تاوانه گه‌وره‌کانیش بێ به‌مه‌رجی تاوانی گه‌وره‌ی
 هاوبه‌ش بۆ خوا دانان نه‌بێت؛ نه‌هلی سونه و جه‌ماعه حوکم و بپیری بێ باوه‌پی
 نادهن به‌سه‌ر نه‌نجامداری تاوانه‌که‌دا، به‌لکو حوکم و بپیری له‌سنور ده‌رچون و
 لاوازی و که‌موکورتی ئیمانی ده‌دن به‌سه‌ردا به‌مه‌رجی تاوانه‌که به‌هه‌ڵاڵ نه‌زانیت،
 جا نه‌گه‌ر به‌نده‌یه له‌سه‌ر تاوان به‌ریت — به‌مه‌رجی تاوانه‌که هاوبه‌ش بۆ خوا دانان

نه‌بیت - و به حه‌لالی نه‌زانی بیت، نه‌وه کاری نه‌و حه‌واله به خوی به‌رز و بلنده، نه‌گر ویستی لی بی سزای ده‌دات، نه‌گر ویستی لی بی لئی خوش ده‌بیت؛ نه‌مه‌ش پنجه‌وانه‌ی بیروپای نه‌و ده‌سته و تاقم و کومه‌له گومرایانه‌یه که حوکم و برپاری بی باوه‌پی ده‌دن به‌سر نه‌و که‌سه‌دا تاوانی که‌رده‌یان نه‌نجام داوه، یان له‌پنجه‌یه‌کدابه له‌نیوان دوو شویندا نه‌باوه‌پداره‌و نه‌ بی باوه‌پ.

خوی که‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَنَنْ يُشْرِكَ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ ﴿سورة النساء: ۴۸﴾.

واته: به‌پاستی خوا خوش نابیت که‌ر هاویه‌شی بۆ دابنری، بیجکه له‌وه خوش نه‌بیت له‌هر گوناھیکی تر بۆ هه‌رکه‌سێک که‌ بیه‌ویت، هه‌رکه‌سێک هاویه‌ش بۆ خوا دابنیت، نه‌وه بیگومان گوناھیکی زۆر که‌وره‌ی هه‌له‌بستوه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿الزمر: ۵۳﴾.

واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) بلی: ئه‌ی نه‌نده‌کانم ئه‌ی نه‌وانه‌ی که‌خۆتان زۆر گوناھبار کردوه، ناویم‌د مه‌بن له‌میه‌ره‌یانی و به‌زه‌یی خوا، چونکه بیگومان خوا له‌هه‌موو گوناھه‌کانتان خوش ده‌بیت، به‌پاستی هه‌ر نه‌وه لی بورده‌ی به‌به‌زه‌یی یه‌.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هۆشیاری داوه سه‌باره‌ت به‌ که‌سی هه‌ستێ به‌ کافرکردنی که‌سێکی تر به‌بی به‌لگه‌ی شه‌رعی، هه‌روه‌ک له‌م فه‌رموده‌دا ئاماژه‌ی پێداوه ده‌فه‌رمویت:

(إِنَّمَا أَمْرِي قَالَ لِأَخِيهِ: يَا كَافِرُ! فَقَدْ بَاءَ بِمَا أَخَذْتُمَا؛ إِنْ كَانَ كَمَا قَالَ، وَإِلَّا رَجَعْتُ عَلَيْهِ^(۱)).

واته: هه‌رکه‌سی به‌ برابه‌یکی موسولمانی بلی: ئه‌ی بی باوه‌پ! نه‌و حوکمه

ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ سه‌ر یه‌کیکیان، نه‌گه‌ر وایو که وتی نه‌وا وایه،، نه‌گه‌ر بی باوه‌ر نه‌بوو نه‌وه ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ خۆی.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (مَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ، أَوْ قَالَ: عَدُوُّ اللَّهِ! وَلَيْسَ كَذَلِكَ إِلَّا خَارَ عَلَيْهِ)^(۱). واته: که‌سی بانگی موسولمانی بکات و پیتی بلئی: بی باوه‌ر، یان پیتی بلئی: دوزمنی خوا! نه‌گه‌ر وانه‌بیت، نه‌وا خۆی به‌ر حوکه‌مه‌کی خۆی ده‌که‌ویت و خۆی پی بی باوه‌ر ده‌بی.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (لَا يَزِمِي رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفُسُوقِ، وَلَا يَزِمِيهِ بِالْكَفْرِ؛ إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ، إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَلِكَ)^(۲). واته: با هیچ که‌سی که‌ستیکی تر تاوانبار نه‌کات به‌ له‌سنورده‌رچون و خراپه‌کار، تاوانباری نه‌کات به‌ بی باوه‌ر، ئیلا ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ نه‌و که‌سه‌ خۆی، نه‌گه‌ر که‌سه‌که‌ وه‌ها نه‌بوو.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (وَمَنْ رَمَى مُؤْمِنًا بِكُفْرٍ؛ فَهُوَ كَقَتْلِهِ)^(۳). واته: هه‌ر که‌سی باوه‌رداری تاوانبار بکات به‌وه‌ی که‌ بی باوه‌ر، نه‌وه وه‌ک نه‌وه وایه بیکوژیت.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (إِذَا قَالَ الرَّجُلُ لِأَخِي: يَا كَافِرٍ فَقَدْ بَاءَ بِهِ أَخْذُهُ)^(۴). واته: نه‌گه‌ر که‌سی به‌ برابه‌کی موسولمانی بلئی: نه‌ی بی باوه‌ر! نه‌وه نه‌و حوکه‌مه‌ ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ یه‌کیکیان.

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

جیاوازی ده‌که‌ن له‌ نیتوان حوکه‌م و بریاردانی ره‌ها به‌سه‌ر خاوه‌ن بی‌دعه‌یه‌کاندا به‌ تاوانبار، یان به‌ بی باوه‌ر، له‌نیتوان حوکه‌م و بریاردان به‌سه‌ر که‌ستیکی دیاریکراودا

(۱) - رواه مسلم .

(۲) - رواه البخاري .

(۳) - رواه البخاري .

(۴) - رواه البخاري .

- که به دلتیاییه وه موسولمانه و باوه په که ی جیگیره - به لام بیدعیه له بیدعیکانی لئ دهرچوه واته هه ستاوه به نه جامدانی بیدعیه؛ به وه ی یاخ و تاوانیاره، یان له سنورده رچووه، یا بی باوهره؛ هیچ کاتی حوکم و بپاری به سه ردا نادهن هه تا هه قی بۆ رون نه کړیته وه، نه مهش به رونکردنه وه ی به لگه ی شه رعیه بۆی (إِفَامَةُ الْحُجَّةِ)، به نه هیشتنی گومان و دودلی یه - نه مهش بۆ شته په نهان و نادیاره کان ده بیت نه ک بۆ کاروباره ناشکراکان - هیچ کاتی که سی به دیاریرکروی به بی باوهر نازانن؛ ئیلا له کانتیکدا نه بی که نه و که سه هه موو هه رجه کانی کافریونی تیدا هات بیت هجی، هه موو ریگری و به ربهسته کانی کافریونی تیدا لابرایت.

له نه بو هوریره وه ره زای خوی لئ بی هاتووه که وتیه تی: بیستم له پتیه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده یفه رموو: (كَانَ رَجُلَانِ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مُتَوَاحِشَيْنِ، فَكَانَ أَحَدُهُمَا يُذْنِبُ، وَالْآخَرُ مُجْتَهِدٌ فِي الْعِبَادَةِ، فَكَانَ لَا يَزَالُ الْمُجْتَهِدُ يَرَى الْآخَرَ عَلَى الذَّنْبِ، فَيَقُولُ أَفْصِرْ. فَوَجَدَهُ يَوْمًا عَلَى ذَنْبٍ، فَقَالَ لَهُ: أَفْصِرْ. فَقَالَ: خَلَيْتِي وَرَبِّي أَبْنَعْتُ عَلَى رَقِيَّتِي، فَقَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لَكَ أَوْ لَا يُدْخِلُكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ! فَفُضِضَ أَرْوَاحُهُمَا، فَاجْتَمَعَا عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، فَقَالَ لِهَذَا الْمُجْتَهِدِ: أَكُنْتَ فِي عَالِمًا، أَوْ كُنْتَ عَلَى مَا فِي يَدِي قَادِرًا؟ وَقَالَ لِلْمُذْنِبِ: اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِي، وَقَالَ لِلْآخَرِ: اذْهَبُوا بِهِ إِلَى النَّارِ). قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَكَلَّمُ بِكَلِمَةٍ أَوْ بَقْتُ دُنْيَاهُ وَآخِرَتَهُ^(۱).

واته: دوو پیاو له نه وه ی ئیسرائیل دوست و هاوپی یه ک بوون، به کیکیان هه خه ریکی نه جامدانی گوناو تاوان بوو، نه وی تریان به رده وام هه ولی نه داو خه ریکی خوا په رستی و عبادت بوو، نه و که سه ی که هه ولی نه داو خه ریکی په رستش بوو به رده وام کاتی هاوپی که ی له سه ر تاوان کردن ده بیینی پتی ده وت: ده ست هه لگه ر، روژکیان بیینی تاوانی ده کرد، پتی وت: ده ست هه لگه ر، نه ویش وتی: وازم لئ

بېنه‌و بړو به‌رؤکم به‌ریده خؤم و په‌روه‌دگاری خؤم، ئه‌رئ تۆ کړاوی به‌ چاودېر به‌سهر منه‌وه؟ وتی: ئه‌ویش توپه‌ بوو وتی: سویند به‌ (الله) خوای گه‌وره‌ هرگیز له‌ تۆ خؤش نابئ - یان وتی: خوای گه‌وره‌ هرگیز ناتخاته به‌هسته‌وه! - رؤچی هه‌ردوکیان کیشرا، هه‌ردوکیان له‌لای خوای په‌روه‌دگاری جیهانپاندا کۆبوونه‌وه، خوای گه‌وره‌ به‌ کابرای خواپه‌رستی فهرموو: ئه‌رئ تۆ زاناو شاره‌زا بووی به‌وه‌ی که‌ نایخه‌مه‌ به‌هسته‌وه، یان پئی فهرموو: تۆ تواناو ده‌سه‌لاتت هه‌بوو به‌سهر ئه‌وه‌ی که‌ له‌ده‌ستی مندايه‌ که‌ لیخؤش بونه‌؟ له‌پاشدا خوای گه‌وره‌ به‌ کابرا تاوانباره‌که‌ی فهرموو: بچۆره‌ به‌هسته‌وه‌ به‌ به‌زه‌یی و رحه‌مه‌تی خؤم، به‌ کابرای خواپه‌رستی فهرموو: ببینه‌ بیخه‌نه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌. ئه‌بو هوره‌یره‌وه‌ ره‌زای خوای لی بئ وتی: سویند به‌و (الله) به‌ی که‌ رؤچی منی به‌ده‌سته‌! قسه‌یه‌کی کرد به‌و قسه‌یه‌ هه‌ر هه‌موو دنیاو دواړؤی دپاندا.

ئه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه‌:

خوپاريزترين که‌سن له‌ باسی به‌ کافر دانانی خه‌لکدا! له‌به‌رئه‌وه‌ی بئ باوه‌رکردنی موسولمان بابه‌تیکي زؤد مه‌ترسیداره، کؤمه‌لئ شوینه‌واری گه‌وره‌ی به‌دوادا دیت، به‌جئ ده‌هیلئ، جا بؤیه‌ پئويسته‌ هېچ کاتئ نه‌چینه‌ ناو ئه‌و باسه‌وه به‌بئ به‌لگه‌یه‌کی روون و ئاشکرا خؤمانی لی به‌دوور بگرین، له‌به‌رئه‌وه‌ی بته‌په‌ت و ئه‌سل له‌ مړؤفی موسولماندا روکه‌شيه‌تی له‌گه‌ل مانه‌وه‌ی له‌سهر موسولمانه‌تی و دادپه‌روه‌ری؛ هه‌ر حسابی موسولمانی بؤ ده‌کرئت هه‌تا دیته‌جئ نه‌مانی ئه‌وه‌ واته‌ موسولمانه‌تی و دادپه‌روه‌ری به‌ به‌لگه‌ی شه‌رعی، لیږه‌وه‌ ئه‌وه‌مان بؤ دهرده‌که‌وئت که‌ پئويسته‌ له‌سهر موسولمان زؤد خؤیان به‌دوور بگرین له‌ به‌ کافردانانی خه‌لک هه‌تا بوار هه‌بئ؛ باسی به‌ کافردانانی خه‌لک باسیکی گه‌وره‌ و مه‌ترسیداره، ئه‌وه‌ی واجب و پئويسته‌یه‌کانی نه‌زانئ هه‌لئه‌خلیسکئ و گومرا ده‌بیت، جا بؤیه‌ که‌له‌ زاناو

پېشەواكان تېيىدا ۋەستاون خۇيان بەدور گرتوۋە لەۋەى خۇيان توشى تاۋانى بە كافردانانى خەلگ بگەن، كۆيرانە حوكمى بى باۋەپپيان نەداۋە بەسەر خەلگدا، بەلام ئەوانەى كە سەرەتاي خويىندنى زانستى شەرعيانە يان سەرەتاي موسولمانىيەتيانە دەستپېشخەريان تېدا كردوۋە و تياچوون.

ئەھلى سوننەو جەماعە لە بابەتەكانى بە كافردانان و باۋەپپياندا حوكم دەدەن بەسەر خەلگدا لەسەر روگەش(ظاھر)يان؛ ئەگەر ئاكار و رەۋشتى موسولمانەتيان لى دەرگەوت ئەۋا حوكمى موسولمانەتى دەدەن بەسەرياندا لەسەر روگەش(ظاھر) و ناۋەپۆك(باطن)يان، ئەگەر بى باۋەپپيان لى دەرگەوت ئەۋا حوكمى بى باۋەپى دەدەن بەسەرياندا لەسەر روگەش(ظاھر) و ناۋەپۆك(باطن)يان بەبى ئەۋەى شوين ناخ و ناۋەپۆك(باطن)يان بگەون.

لەگەل ئەم خۇپاراستن(ورع)ە گەۋرەيان لە باسى بە كافرداندا؛ ئەوانە پارا نين و دودل نين لەسەر بە كافردانانى ئەۋ كەسانەى كە خۋاي گەۋرە پېغەمبەرەكەى (صلی اللہ علیہ وسلم) بە كافريان داناون، لەپەرئەۋەى دەقە شەرعيەكان بەلگەن لەسەر دروستى بە كافردانانى كەسى كە ھەستاوە بە ئەنجامدانى كارى يان وتەيە كە بى باۋەپى بى، بەلكو بە كافردانانى كافريان داناوە بە بنچينەيە لە بنچينەكانى بيروباۋەپيان، ھەرۋەھا حوكم پرياريان داۋە بەسەر كەسيگدا كە بى باۋەپ(كافر) بە بى باۋەپ نازانن، يان گومانى ھەبى لە بى باۋەپى كەسيكى كافردا^(۱).

(۱) - (من ثبت إسلامه ييقين فلا يزول بشك) على ضوء هذه القاعدة السلفية سار سلفنا الصالح، فكانوا أبعد الناس من التكفير، ولذلك: (لما سئل علي بن أبي طالب رضي الله عنه، عن أهل الميرون أكفار هم؟ قال: من الكفر فروا، فسل: أمتافقون هم؟ قال: المتافقون لا يذكرون الله إلا قليلا، وأولئك يذكرون الله صباح مساء، وإنما هم إخواننا بغوا علينا). أخرجه البيهقي في ((السنن الكبرى) ج ۸ ص ۱۷۳). ومن الضروري أن نفرق بين النوع والعين في التكفير ذلك أنه ليس كل ما هو كفر يكفر به شخص بعينه؛ فيتبهي الفرقة بين الحكم على القول بأنه كفر والحكم

بئ باومرآن له‌شهرعدا دوو جۆرن،

* ئه‌وانه‌ی که هەر له‌بنه‌په‌تا بئ باوه‌پن؛ واته ئه‌وانه‌ی هەر له‌بنه‌په‌ته‌وه نه‌هاتوته ناو دینی ئیسلامه‌وه، که ئه‌مانه‌ن: ده‌هریه‌کان رزڭاگرپه‌رستان، فه‌یله‌سوفه‌کان، هاویه‌ش بۆ خوا دانه‌ران، ناگر په‌رسته‌کان، بت په‌رسته‌کان، خه‌لکانی خاوه‌ن کتیب و نامه ئاسمانیه‌کان له‌ جوله‌که‌و گاوه‌کان؛ بئگومان سه‌رجه‌م ئه‌مانه به‌لگه هه‌یه له‌سه‌ر بئ باوه‌پیان له‌ قورئان و سونته و یکه‌نگی زانا‌یاند، مردووه‌کانیان به‌ هه‌میشه‌یی له‌ناگری دۆزه‌خدا ده‌مینه‌وه، چونه به‌هشتیان له‌سه‌ر هه‌رامه، کاروباریان له‌ پتویسته‌ی زانراوه‌کانه له‌ دیندا واته پتویسته‌ی شه‌ریه‌ که ئه‌مانه بناسرین، خوی به‌رز و بلند ده‌فه‌رمویت:

﴿ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴾ (سورة التوبة: ۲۹)

واته: جه‌نگ بکه‌ن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که‌بپوا ناهینن به‌خوا و به‌پۆژی دوا‌یی، به‌هه‌رامی دانانین ئه‌وه‌ی که خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌رامیان کردووه، مل که‌ج ناکه‌ن بۆ ئایینی پاست، ئه‌وانه کتیبیان پئ به‌خه‌راوه هه‌تا باج و سه‌رانه ده‌ده‌ن به‌ده‌ستی خویان به‌ ملکه‌چی له‌کاتی‌که‌دا ئه‌وان سه‌رشو‌پو پیسوان.

على صاحبه المعين بأنه كافر. قال شيخ الإسلام ابن تيمية رحمه الله: (فالمخاول الجاهل والمعدور ليس حكمه حكم المعاند والفاجر؛ بل قد جعل الله لكل شيء قدراً). مجموعة الرسائل والمسائل: ۳۸۲/۵. وقال رحمه الله: (وإذا عرف هذا فتكفير المعين من هؤلاء الجاهل وأمثالهم بحيث يحكم عليه بأنه مع الكفار لا يجوز الإقدام عليه إلا بعد أن تقوم على أحدهم الحجة بالرسالة التي بين يمينهم أجمع مخالفون للرسول، وإن كانت مقاتلتهم هذه لا يربح أمّا تكفر، وهكذا الكلام في جميع تكفير المعينين). مجموعة الرسائل والمسائل: ۳/۳۴۸.

* هه‌لگه‌پاوه‌کان ئه‌وانه‌ی که پاشگه‌زبون‌ته‌وه له‌دین؛ ئه‌وانه‌ی که خۆیان داوه‌ته پال ئیسلام به‌لام بیروباوه‌پ، یان کرده‌وه، یان وتیه‌کی وایان لی دهرده‌جیت که موسولمانه‌تیه‌که‌یان هه‌لده‌وه‌شینه‌وه؛ به‌وه‌ش بی باوه‌پ ده‌بن، ئه‌لگه‌رچی هه‌لسن به ئه‌نجامدانی هه‌ندئ له دروشمه‌کانی ئیسلام، وه‌ک (باطیئة)‌کان – ده‌لین ته‌نها ناخ گرنگه – (زافضة)‌کان، قادیانیه‌کان و، وینه‌ی ئه‌وانه.

بی باوه‌پی هه‌لووشینه‌ره‌وه‌ی باوه‌پ؛ ئه‌وه‌نده هه‌یه که له زمانی شه‌رعا بی باوه‌پی دوو جۆره:

هه‌ندئ جار له‌ده‌قه‌کانی قورئاندا مه‌به‌ست پئی بی باوه‌پونیکه‌ خاوه‌نه‌کی له ئیسلام دهرده‌کات، هه‌ندئ جاریش مه‌به‌ست پئی بی باوه‌پونیکه‌ خاوه‌نه‌کی له ئیسلام دهرناکات، ئه‌مه‌ش له‌به‌ره‌وه‌یه وه‌ک چۆن باوه‌پ چهندین به‌ش و لقی هه‌یه، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش بی باوه‌پی چهندین به‌ش و لقی هه‌یه، هه‌روه‌ها وه‌ک چۆن زانراوه باوه‌پ وتو کرده‌وه‌یه، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش بی باوه‌پی وتو کرده‌وه‌یه، سه‌رجه‌م گوناو تاراوه‌کان له به‌ش و لقه‌کانی بی باوه‌پین، هه‌روه‌ک چۆن سه‌رجه‌م تاعه‌ت و گوێرایه‌لیه‌کان له به‌ش و لقه‌کانی باوه‌پن.

له‌ بنچینه‌کانی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه؛ ئه‌وه‌یه که ده‌گونجئ کۆبیته‌وه له به‌نده‌یه‌کا باوه‌په‌یتان و هه‌ندئ له به‌ش و لقه‌کانی بی باوه‌پی یان نووپی ئه‌مه‌ش حقیقه‌ت و ئه‌سل و بنه‌رته‌ی باوه‌په‌یتانه‌کی لانا‌دات.

بی باوه‌پی خاوه‌نی چهندین بنچینه و به‌شی جیا جیا؛ له‌و بنچینه‌و به‌شانه‌ تایاندایه‌ پتۆستی ده‌کات بکه‌ره‌کی له‌ دینی ئیسلام دهریکات، هه‌شیانه‌ به‌پێچه‌وانه‌وه بکه‌ره‌کی له‌ دینی ئیسلام دهرناکات.

بی باوه‌پی رو‌ده‌دات واته‌ که‌سئ ده‌که‌وێته‌ ناو بی باوه‌پیه‌وه: به‌ بیروباوه‌پئ که له‌ لایه‌یدا هه‌یه، به‌ ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌یه به‌ ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی، به‌ وته‌یه که به‌ زمانی دهریده‌پێت، به‌ دودلی و به‌ واژه‌یتان.

* له لای نه هلی سوننه و جه ماعه - بى باومړى دوو جوړه:

په کهم: (کفر اکبر) بى باومړى گه وړه که خاومنه کهى له نیسلام دمرد دکات:

بریتیه له وى که باوه پھیتان ه لده و شینیت و و نیسلامه تی پوچل د دکات و و،
مانه وى ه تا ه تا یی له ناگرى د ژه خدا پیویست دکات، نه مهش ده بیت به یونی
بیرویاوه پټکی خراب، و ته یه، کرده و یه، دودلی یه، و از میتانی، پشت ه لگردنى،
خوبه زل زانین و خوبه گه وړه زانینى.

بى باومړى گه وړه چهند جوړیکه، له وانه:

۱- (کفر الإنکار والوجود والتکذیب) بى باومړى نینکارى کردن و نکولى کردن و

دان پیدا نه نان و به درو خستنه و و:

بریتیه له وى که روکesh (ظاهر) و له ناخ (باطن) دا کوغر بیت، وه ک بیرو پوچونی
به درو خستنه وى پیغه مبه ران، نو هه والانه ی که پیغه مبه ران به راستی
رایانگه یاند و و پیچه وانه ی واقعیه، یان بانگ شه کردن بى و وى که پیغه مبه رى خوا
(صلی الله علیه وسلم) پیچه وانه ی حقه هیتاوه، یان که سى پوپا گهنده ی نه و و
بکات که خوى گه وړه شتیکی حرام کرد و و یان حه لائی کرد و و له گه ل نه و و شدا
که ده ی زاننى نه و وى که نو و توپه تی پیچه وانه ی فرمانی خوى گه وړه و نه می لى
کردنیه تی، خوى گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾ العنکبوت: ۶۸.

واته: کى له و که سه سته مکار تره که درو به ناوى خواوه ه لده به ستنى، یا باوه پ
نه هیتنى به نایینى راست کاتى بوى هات، ثایا جیگای مانه و بى بى پروایان له
د ژه خدا نیه.

۲- (کفر الإباء والاستکبار مع التصديق) بى باومړى گوئى پى نه دان و

خوبه زل زانین له گه ل به راست زانینى دا:

بریتىيە لە ملکەچى نەکردن بۆ پێغهەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بە ئاشکرا (ظاهر)، لە گەڵ ئەوەدا کە لە ناخ (باطن) دا دەزانی کە حەقە، لە بەر ئەوە ددان دەنێ بەرەدا کە ئەوەى پێغهەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لە پەرورەدگارێوە هێناویەتی حەقە؛ بەلام شوێنکەوتنى رەفز دەکات و رەتى دەکاتەو لە بەر خراپى خۆى و خۆ بە بەزلزانی و لەخۆبایی بوونی هەروەها دینی خۆای پەرورەدگار و ئەو کەسانەشی کە شوێنى کەوتون بە سوکیان دەزانی؛ وە ک بێ باوەڕى شەیتانى نەفرەتى؛ کە هیچ کاتى نکۆلى نەکردووە لە فەرمانى خۆای گەرە ئینکاریشى نەکردووە، بەلام بە گۆی پێ نەدان و خۆ بە بەزلزانی روپەرپوى فەرمانەکەى خۆای گەرە بویەو، خۆای گەرە دەفرەمۆیت:

﴿ قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ وَتَتَّبِعُكَ الْأَرْضُ لَوْ ﴾ الشعراء: ۱۱۱.

واتە: وتیان ئایا (چۆن) باوەڕ بەتۆ بێنین، لەکاتی کدا ئەوانەى شویتت کەوتون پەستری کەسن (هەزارو داماو نەفامن).

۲ - (کفر الإعراض) بێ باوەڕى پشت هەلکردن:

بریتىيە لەوەى کە پشت هەلکات بە گۆی و بەدلى لەوەى کە پێغهەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لە پەرورەدگارێوە هێناویەتی، بەراستى نازانی، بەدروشى نازانی، دۆستایەتى ناکات، دۆستایەتیشى ناکات، هەرگیز گۆیى بۆ ناگرێ، واز لەحەق ئەهێنى و هەولێ فێروونی نادات و، کردەوێشى پێ نەکات، هەلدی لەو شوێنەنەش کە باسى حەقى تیدا دەکرێت ئەوە ئەو کەسە کافر و بێ باوەڕە واتە بێ باوەڕى پشت هەلکردن.

خۆای گەرە دەفرەمۆیت:

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُتُوا مُعْشِرُونَ ﴾ الاحقاف: ۳.

واتە: ئەوانەى بێ باوەڕ بوون لەوەى کە پێى ترسینرا بوون روو وەرەدەگێن.

۴- (کفر الشک) بئ باوهرې دوودلې،

به وې که دان نه نئ به راستنې پېغه مېر دا (صلی الله علیه وسلم) و به دروشی نازانې، به لکو دوودل و راپایه له شوینکه و تنی پېغه مېر (صلی الله علیه وسلم)، له کاتیکدا که لئی دواکراوه و پېوېسته دلتیا بیت به ته وای له سر نه وې که پېغه مېر (صلی الله علیه وسلم) له پوره دگاریه وه هیناویه تی حقه و هیچ دوودلې شک و گومانیکې تیدا نیه، جا هر که سی که دوودل و راپایی له سر شوینکه و تنی نه وې که پېغه مېر (صلی الله علیه وسلم) هیناویه تی له لایه ن پوره دگاریه وه، یان به دروستی بزانی که نه وې پېغه مېر (صلی الله علیه وسلم) هیناویه تی پېچه وانه ی حقه؛ نه وې بئ باوهره واته بئ باوهرې دوودلې، خوی گوره ده فیه رمویت:

﴿ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا اَعْيُنُهُمْ فِيْ افْوَاهِهِمْ وَاَقَالُوا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَنا اِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴾ ابراهيم: ۹.

واته: نایا بۆتان نه هاتووه هه والی نه و گه لانه ی که له پیش نیو ده بون، گه ی نوح و عاد و سه مود هه روه ها نه وانه ی که له پاش نه وان بون و هاتن بیجه له خوا هیچ که س نایانزانې پېغه مېر ده کانیا ن بۆهات به موعجیزه و به لگه ی ناشکراوه، ئینجا نه وان ده ست و په نجه ی خویان که ست له رق و قین داو، وتیان به راستی ئیمه بئ بېواین، به و (په یامه) ی که به نیو ده نیردراوه، به راستی ئیمه له گومان داین له وې نیو ده بانا گمان ده که ن بۆلای و دودلین.

۵- (کفر النفاق) بئ باوهرې دووړووی:

بریتیه له درخستنې نیسلام و خیر و چاکه، شاردنه وې بئ باوهرې و خراپه، بریتیه له پېچه وانه ی ناخ بق روکesh، درخستنې و ته به زمان یان به کرده وه به پېچه وانه ی نه وې له دل دایه له بېرو باوهره کان.

۶ - (کفر السبِّ والإستهزاء) بی باومری جنیودان و گالته کرن:

بریتیه له لاقرتیی کردن و، به‌کهم زانین و، جنیودان و، گالته‌کردن و قه‌شمیری؛ به شتی له‌دینی ئیسلام، له‌وه‌ی که زانراوه له دیندا – واته هه‌موو که‌س ده‌زانن له دینن وه‌ک گالته‌کردن به سیواک و ریش و حیجاب و .. –، ئیتیریه‌کسانه ئه‌و که‌سه شوخی و گالته بکات، یان له‌به‌ر به بی باوه‌پن گالته بکات، یان له‌کاتی ده‌مه‌قالی و ناکۆکی دا بیته؟ یا له‌کاتی توپه‌بوندن بیت، وینه‌ی نه‌وانه؛ بینگومان زانایانی ئوممه‌ت ته‌باو یه‌که‌نگن له‌سه‌ر بی باوه‌پن ئه‌و که‌سه‌ی که بکه‌ری ئه‌و کارانه‌یه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووته:

(١) - والنفاق نوعان: نفاق اعتقاد، ونفاق عمل:

أولاً: نفاق الاعتقاد، أو النفاق الأكبر: وهو ما أبطن الكفر في القلب، وأظهر الإيمان على لسانه وجوارحه، وصاحبه من أهل الدرك الأسفل من النار؛ مثل من كذب بما جاء به الله، أو بعض ما جاء به الله، وكذب الرسول، أو بعض ما جاء به الرسول، أو كراهية الانتصار لدين الرسول .. وغيرها من الأعمال الكفرية.

ثانياً: نفاق العمل، أو النفاق الأسفر: وهو النفاق العملي أي: ما ظهر فيه العمل على وجه مخالف لما يكون عليه الشرع، وصاحبه لا يخرج من الملأ، مثل: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا اتّمن خان، وإذا خاصم فجر، وإذا عاهد غدر؛ كما جاء في الحديث.

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِإِلَهِهِ وَرَسُولِهِ
كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْذِرُوا فَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعُفْ عَنَّا لَغَفْرٌ مِّنْكُمْ
فَإِن نُّعَذِّبْكُمْ لَأَذِلَّةٌ لَّهُمْ كَانُوا يَجْرِمُونَ﴾ سورة النوبة: ۶۵ - ۶۶.

واته: سویندبی نه‌گر پرساریان لی بکه‌یت به‌پاستی ده‌لین دلتیان یتمه هه
دهمه‌تقی و گالته ده‌که‌ین، توش بلئی: ثایا به‌خواو به‌لگه‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کی
نیوه گالته و لاقرتیتان ده‌کرد؟. به‌هانه مه‌هیننه‌وه به‌پاستی نیوه بی بپوا بوونه‌وه
پاش بپوا هینتانان نه‌گر ببورین و چاپووشی بکه‌ین له‌کومه‌ل و تاقمیکتان (به‌مزی
گه‌پانه‌وه‌تانه‌وه)، سزای کومه‌ل و تاقمیکی تر ده‌ده‌ین، له‌به‌رنه‌وه‌ی بیگومان نه‌وانه
تاوانبار بوون.

۷ - (کفر البغض) بی باومری رق لی بوونه‌وه:

بریتیه له‌رق لی بوونه‌وه له‌دینی ئیسلام، یان شتی له‌ئه‌حکامه‌کانی، یا شتی
له‌شعرعی خوی به‌رز و بلند، یان رق لی بوونه‌وه له‌پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (صلی الله
علیه وسلم)، یا له‌و‌شعرعی که‌هیناویه‌تی، یان شتی له‌وه، ئاوته‌خواز بیت به‌وه‌ی
که‌نه‌بوايه، یان رق لی بوونه‌وه له‌شتی که‌خاوه‌ن زانست و زانیاریه‌کان ته‌باو
یه‌کده‌نگ بن له‌سهری که‌ئو شته‌له‌دینه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْطَبُوا أَعْنَاقَهُمْ﴾ سورة عمه: ۹.

واته: ئو تو‌له‌یان له‌به‌ر نه‌ویه که‌بیگومان نه‌وانه رقیان له‌و‌قورئانه بوو که‌خوا
ناردویه‌تی، بقیه خواش کرده‌وه‌کانیانی پوچ کردنه‌وه.

ئهم جۆره بی باوه‌پیانو و جگه له‌وانه‌ش مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی له‌ناگری
نۆزه‌خدا پیتیست ده‌کات، له‌گه‌ل پوچه‌لکردنه‌وه‌ی سه‌رجه‌م کرده‌وه‌کان، نه‌گر
خاوه‌نه‌کیان له‌سهری به‌ریت، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ سورة البينة: ۶.

واته: بێگومان ئەوانەی کە بێ بیوابون لەخاوەن پەڕیام و بت پەرستەکان، لەناگری دۆزهخانی تێیدا دەمێننەوه بە ئیگجاری، ئا ئەوانه خرابترینی هەموو دروستکراوێکن.

هەروەها دەفەر مۆیت:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ الزمر: ۶۵.

واته: سوێند بەخوا نیکا کراوه بۆ تۆ و بۆ پێغه‌مبەرانی پێش تۆش، ئەگەر هاوێش بۆ خوا دابنێی بەراستی کردەوت هەڵدەوه‌شیتەوه، بێگومان لەزەرەمەندان دەبیت.

دووهم: (گۆفر اصغر) بێ باوەڕی بچوک خاومەنەکی لە ئیسلام دەرناکات؛

ئەم جۆره بێ باوەڕیه بنه‌په‌تی باوه‌ڕه‌تانی پێ هەڵناوه‌شیتەوه؛ بە‌لکو‌ که‌می ده‌کات و لاوازی ده‌کات، خاومەنەکی له‌ سیفه‌تی باوه‌ڕ روت ناکاته‌وه، خاومەنەکی توشی هه‌ر شه‌ی توند ده‌بێته‌وه ئەگەر ته‌وبه‌ی لێ نه‌کات و په‌شیمان نه‌بێته‌وه، شه‌رع دانەر بۆ هه‌ندێ له‌ سه‌رپێچی و تاوانه‌کان وشه‌ی بێ باوه‌ڕی به‌کاره‌یتاوه‌ وه‌ک نمونه‌یه‌ بۆ هه‌ر شه‌کردن و سه‌ره‌نشست کردن؛ له‌ به‌رئه‌وه‌ ئەم جۆره شتانه‌ له‌ تابه‌تمه‌ندیه‌کانی بێ باوه‌ڕین، به‌لام ئەوه‌نده هه‌یه‌ ناگه‌نه‌ ئاستی بێ باوه‌ڕی گه‌وره‌، هه‌رچی له‌و جۆره‌یه‌ ئەوه‌ له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کانه‌، ئەمانه‌ش هه‌ر شه‌یه‌کی توند پێویست ده‌کات بۆ خاومەنەکیان به‌لام خاومەنەکی به‌ هه‌تا هه‌تایی له‌ ناو ناگری دۆزه‌خدا نامێنێته‌وه، خاومەنی ئەم جۆره‌ له‌ بێ باوه‌ڕیی له‌وانه‌یه‌ تکه‌ (شفاعة‌)ی تکه‌کاران بێگه‌ڕێته‌وه.

نمونه له‌سەر نه‌مه:

کوفر و بێ باوه‌پیی ناز و نیعمه‌ت، کوفری وه‌لام دانوه‌ی چاکه به خراپه چاکه‌ی مێرد له‌لایه‌ن ژنه‌وه، شه‌پرکردن له‌گه‌ڵ موسولمان، سوێند خواردن به‌غیری خوا، تانه‌دان له‌ نه‌سه‌ب و ره‌چه‌له‌کی خه‌لکان، شیوه‌ن کردن له‌سەر مردو، باوه‌پرداری به‌ برا باوه‌پداره‌کی بلی: ئه‌ی بێ باوه‌پ! جگه له‌مانه له‌ جو‌رده‌کانی بێ باوه‌پری بچوک، خوای به‌رز و بلند ده‌فه‌رمویت:

﴿وَلَنْ طَافَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ سورة الحجرات: ۹.

واته: ئه‌گه‌ر دوو کۆمه‌ڵ له‌ئیمانداران دژ به‌یه‌کتر جه‌نگیان کرد، ئه‌وه له‌نیوانیاندا ناشته‌وایی بکه‌ن.

پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت:

(بَابُ الْمُسْلِمِ فُتُوْقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ)^(۱). واته: جێتۆدان به‌ موسولمان له‌سنورده‌بچون

و تاوانه، جه‌نگ له‌گه‌ڵ کردنیشی بێ باوه‌پیی یه.

ده‌فه‌رمویت: (لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفْرًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ)^(۲).

واته: له‌دوای من مه‌گه‌ڕێنه‌وه بۆ سه‌ر بێ باوه‌پیتی و هه‌ندیکتان له‌گه‌ردنی هه‌ندیکتان بده‌ن.

ده‌فه‌رمویت: (مَنْ خَلَفَ بَعْدِي اللَّهُ فَقَدْ أَشْرَكَ، أَوْ كَفَرَ)^(۳). واته: ئه‌وه‌ی سوێند به‌

غه‌یری خوا بخوات، ئه‌وه هاوه‌لی بۆ خوا بریار داوه، یان کوفری ئه‌نجام داوه.

(۱) - متفق علیه.

(۲) - متفق علیه.

(۳) - صحيح سنن أبي داود: للألباني.

دهفه رمویت: (الْمَنَانِ فِي النَّاسِ هُمَا يَحْمِ كُفْرُ الطُّغْنِ فِي النَّسَبِ، وَالْبَيَاحَةُ عَلَى الْمَنِيَّتِ)^(۱).
 واته: دووشت هه‌ن له‌ناو خه‌لکدا له بی باوه‌پین: تانه‌دان له نه‌سب و ره‌چه‌له‌ک و،
 شیوه‌ن کردن له‌سه‌ر مردو.

(۱) - رواه مسلم.

بنچینهى چوارەم

باوەڕهێنان بە دەقهکانى قورئان و سوننه که پهیمان و به‌ئێندان و
هه‌رمه‌شو ترس و تۆقاندن.

له بنچینه‌کانى عەقیدەى سەلهفى صالح ئەهلى سوننه و جەماعە:

بریتیه له باوەڕهێنان بە دەقه‌کانى په‌یمان و به‌ئێندان و هه‌رمه‌شو ترس و
تۆقاندن؛ باوە‌ریان پێى هه‌یه به باوە‌ربوونیکی جیگیر و ته‌واو، تێى ده‌په‌رتینن وه
چۆن هاتوه له‌لایه‌ن خواى به‌رز و بلند‌ه‌وه، به‌ره‌نگارى نابنه‌وه به‌وهى واتاکه‌ى
بگۆڕن و باوه‌رى پێ نه‌که‌ن، باوه‌ر به‌ ده‌قه‌کانى ده‌که‌ن، له‌به‌ر فرموده‌که‌ى خواى
که‌وره:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا
عَظِيمًا﴾ سورة النساء: ٤٨.

واته: به‌پاستى خوا خۆش نابێت گه‌ر هاوبه‌شى بۆ دابنێ، بێجگه‌ له‌وه خۆش
نه‌بێت له‌هه‌ر گوناھێکى تر بۆ هه‌رکه‌سێک که بیه‌وێت، هه‌رکه‌سێک هاوبه‌ش بۆ خوا
دابنێت، ئەوه بێگومان گوناھێکى زۆر گه‌وره‌ى هه‌لبه‌ستوه.

ئەهلى سوننه و جەماعە باوە‌ریان وایه‌ پاشه‌پۆژ و سه‌ره‌نجامى به‌نده‌کان
په‌نه‌ان و شاروايه‌ى خواى گه‌وره‌ خۆى نه‌بێت که‌س نابزانێت، جگه‌ له‌ خوا که‌س
نازانێ پاشه‌پۆژ و سه‌ره‌نجامیان چۆنه‌ به‌ره‌و به‌هه‌شت وه‌بێ ده‌که‌ون یان به‌ره‌و
ئاگرى دۆزه‌خ، مۆفێ باوه‌ردار دلێنا نابێت له‌ مه‌کرى خواى گه‌وره‌ که بۆ ئه‌و
شوێنه‌ى ببات به‌بێ ئەوه‌ى هه‌ستى پێ بکات و به‌خه‌یالیدا بێت، یان سزای بدات به‌وه‌ى
تاوانه‌کانیه‌وه، به‌لام مۆفێ باوه‌ردار هه‌رگیز له‌ رحمه‌ت و به‌زه‌یى خواى به‌رز و
بلند نا‌ئومێد نابێ، ماده‌م له‌سه‌ر باوە‌رهێنان و یه‌کخواناسى و سوننه‌یه‌ به‌ وته‌و به
کرده‌وه، خواى به‌رز و بلند ده‌فه‌رموێت:

﴿ وَيَسِّرْ لَّيْسَ ءَامِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ سورة البقرة: ۲۵.

واته: (ئەو موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم)) مژدە بدە بەوانەى کە باوەریان هێناوە و کردەووە باشەکانیان کردووە، کە بێگومان بۆ ئەوان هەیه بەهەشتانى جۆگە ئاوى نەقد بەژیریاندا دەپوات، هەركاتى لەوى خوارده مەنیه کیان بدریتى لە میوه هات دەلێن: ئەمە ئێوەیە کە لەمە و پێش پێمان درا ئیستا وێنە یان هێناوە، لەو بەهەشتانەدا بۆ ئەوان هەیه ژنانی پاکیزە، ئەوان لەو بەهەشتانەدا هەتا هەتاین.

پێغه مەبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفرمویت: (إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ الْجَنَّةِ فِيمَا يَبْنُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ النَّارِ فِيمَا يَبْنُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ)^(۱).

واته: بەپارستى كەسى وا هەیه کردەووەى خەلكى بەهەشت دەكات لەپێش چاوى خەلكدا، لەكاتێكدا ئەو كەسە ئەهلى ناگرى دۆزەخە، كەسى واش هەیه کردەووەى خەلكى ناگرى دۆزەخ دەكات لەپێش چاوى خەلكدا، لەكاتێكدا ئەو كەسە ئەهلى بەهەشتە.

هەروەها دەفرمویت: (إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْقَى عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَذَلُّهَا وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْقَى عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَذَلُّهَا)^(۲). واته: كەسى واتان هەیه کردەووەى خەلكى بەهەشت دەكات تا لەنیوانى ئەو و بەهەشتا تەنها بۆ ئەو دەمێنى، جا نوسراوە كەى پێشى دەكەوێت و کردەووەى خەلكى ناگر

(۱) - رواه البخاري ومسلم.

(۲) - رواه البخاري ومسلم.

ده‌کات و ده‌چیتّه ناگره‌ره، که‌سی وه‌هاشتان هه‌به کرده‌وی خه‌لکی ناگر ده‌کات تا له‌نیوانی ئه‌و و ناگردا ته‌نھا بائیک ده‌مینی، جا نوسراوه‌که‌ی پیشی ده‌که‌ویتی و کرده‌وی خه‌لکی به‌هشت ده‌کات و ده‌چیتّه به‌هشته‌وه.

زیگای ده‌ریازیون و رزگاریون و سه‌رکه‌وتن بۆ به‌ده‌سته‌نیانی ره‌زامه‌ندی خوای به‌روه‌ردگار - له‌لای ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه - ناوه‌نده له‌نیوان دلتیابیون و بی‌نومید بوندا، له‌نیوان ترس و نا‌نومید بوندا.

خوای گه‌وره له وه‌سفی باوه‌رداره راستگوکاندا ده‌فه‌رمویتی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُكْسِرُونَ﴾ فِي الْحَزَنَةِ وَيَتَغَوَّسُونَ رِجَالًا وَرِجَالًا وَكَانُوا لَا يَخْشَوْنَ (سورة‌ الانبياء: ۹۰).

واته: بێگومان ئه‌وانه‌(ی باسکران له پتغه‌مه‌ران) پیش برکیانیان ده‌کرد له (ئه‌نجامدانی) هه‌موو خیر و چاکه‌یه‌کداو هاواریان له ئیمه‌ ده‌کرد به‌ نومی‌دی (به‌هشت) و له ترسی (دۆزه‌خ)، ئه‌وان ملکه‌ج بوون بۆ ئیمه (ده‌ترسن لیمان).

به‌لام شایه‌تی ده‌ده‌ن بۆ که‌سی له‌سه‌ر ئیسلام و یه‌کخواناسی و به‌ندایه‌تی کردنی خوا به‌ ته‌نیا به‌رمیت به‌ روکه‌شی ئیسلامه‌تیه‌که‌ی به‌شیره‌یه‌کی گشتی که ئه‌هلی به‌هشته - (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ئه‌گه‌ر خوا ویستی له‌سه‌ر بی - هه‌روه‌ک خوای به‌رز و بلند له‌قورئانه‌کی‌دا به‌لینی پی‌داون؛ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَرِهُوا الْمَنَاصِقَ سَخَّرَ لَهُمْ جَنَّاتٍ جَزَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ (سورة‌ النساء: ۱۲۲).

واته: ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه له داها‌تویه‌کی نزیکدا ده‌یانخه‌ینه به‌هشتانی‌ک که به‌وباره‌کان به‌ ژیر دره‌خته‌کانیان دا ده‌پۆن، ده‌میتنه‌وه تیا‌یدا به‌ هه‌میشه‌یی، به‌لینی خوایه و پاسته (به‌دی ده‌هینریتی)، کئ له‌خوا پاست بێژت‌ره.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: ﴿إِنَّ الْكُفَّينَ فِي جَهَنَّمَ وَهَرٍ﴾ (a) فِي مَقْعِدِ صِدْقٍ عِنْدَ لَيْلٍ مُّقْتَدِرٍ (سورة‌ القمر: ۵۴ - ۵۵). واته: بین گومان پارێزکاران وان له‌با‌خات و

پووباره‌کانی (به‌هه‌شتدا). له نیشته‌یه‌کی په‌سه‌ندان لای پاشایه‌کی به‌ده‌سه‌لاتی توانا.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَزِدْكَ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ قِمَتْ وَهُوَ كَارٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ سورة البقرة: ۲۱۷. واته: هه‌رکه‌سێک له‌دینی خۆی هه‌لێگه‌پێته‌وه‌و به‌بێ بېوایی بمړیت، ئا ئه‌وانه هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کیان پوچ ده‌بێته‌وه له هه‌ردوو جیهاندا، ئه‌وانه یار و هاو‌ده‌می ئاگرن، تێیدا ده‌مێننه‌وه به‌یه‌کجاری.

پێغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: (مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ دَخَلَ الْجَنَّةَ)^(۱). واته: هه‌رکه‌سێ بمړیت چاک بزانی‌ت که جگه له (الله) هه‌یج په‌ستراوێکی تر نیه به هه‌ق که شایسته‌ی په‌رستن بێت، ئه‌وه ده‌چێته به‌هه‌شته‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: (مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا؛ دَخَلَ الْجَنَّةَ)^(۲). واته: هه‌رکه‌سێ بمړیت هاو‌ه‌لی بۆ خۆی گه‌وره بپیار نه‌دابیت؛ ئه‌وه ده‌چێته به‌هه‌شته‌وه.

ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه شایه‌تی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی که بێ باوه‌پان، هاو‌به‌ش بۆ خوا داننه‌ران، دووپه‌ه‌کان ئه‌وانه‌ی که له کۆمه‌لی ئه‌وانن له ئه‌ه‌لی ئاگری دۆزه‌خن، هه‌رکه‌سێ جگه له‌دینی خوا ناینبێکی تر هه‌لبێژێری و بیکاته‌ریگه‌و به‌ره‌نامه‌ی ژانی خۆی، ئه‌وانه به‌هه‌تا هه‌تایی له‌ئاگری دۆزه‌خدا ده‌مێننه‌وه‌و هه‌رگیز زنگاریان نابیت ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ته‌ بمرن، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر گه‌وره‌یی که‌تن و تاوانه‌که‌یان به‌رامبه‌ر به‌حه‌قی خۆی په‌روه‌ردگار، خۆی گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ سورة البقرة: ۳۹.

(۱) - رواه مسلم.

(۲) - رواه مسلم.

واته: ئه‌وانه‌ی که بێ بڕوا بون و نیشانه‌و ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درو زانی ئه‌وانه‌ هاوه‌ن و هاوده‌می ناگرن، تیایدا ده‌مینه‌وه به‌هه‌تا هه‌تایی.

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ سورة البقرة: ۶.

واته: بێگومان ئه‌وانه‌ی که بێ بڕوا بوون له‌ خاوه‌ن په‌یام و بت په‌رسته‌کان، له‌ ناگرێ دۆزه‌خان تیایدا ده‌مینه‌وه به‌ ئیگجاری، ئا ئه‌وانه خراپ‌ترینی هه‌موو دروستکراویکن.

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿إِنَّ الْكُفَّيْنَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ سورة النساء: ۱۴۵.

واته: (بابازن) به‌پاستی دوو‌په‌وه‌کان له‌ خانه و ته‌به‌قی هه‌ره ژێره‌وه‌ی ناگردان، هه‌رگیز پزگار که‌رێکت بۆ ئه‌وان ده‌ست ناکه‌و‌یت.

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ سورة التوبة: ۲۳.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌بڕواتان هه‌تیاوه باوک و براکانتان دامه‌نێن (هه‌له‌به‌ژێن) به‌دۆسته‌و خۆشه‌ویسته‌، ئه‌گه‌ر بێ باوه‌پێیان له‌باوه‌پ له‌لا خۆشه‌ویسته‌و چاک‌تربوو، هه‌ر که‌س له‌ئێوه ئه‌وانه بکات به‌دۆسته‌ی خۆی، ئه‌وه هه‌ر ئه‌وانه سه‌تم‌کارن.

هه‌روه‌ها ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی که هه‌رکە‌سی له‌سه‌ر هاوه‌ش بۆ خوا دانان به‌ریت ئه‌وا بێگومان ده‌چیته‌ ناگرێ دۆزه‌خه‌وه، یان هه‌رکە‌سی بێ باوه‌پێی گه‌وره‌ نا‌شکرا بکات ئیتر بی ئه‌و بێ باوه‌پیه‌ گه‌وره‌

بیروباوه‌ی بی‌یان و ته و گوشتار بی‌یان کرده‌وه؛ نه‌وا به کرده‌وه‌کی خوی حوکم ده‌دریت به‌سهریدا که کافره، له‌ژیانی دنیا‌دا مامه‌له‌ی کافری له‌گه‌لدا ده‌کریت، له‌دوا‌پۆژیشدا له‌و که‌سانه ده‌بی که به‌ه‌تا هه‌تایی له‌ناگری دۆزه‌خدا ده‌میتنه‌وه.

خوای به‌رز و بلند ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ ﴿سورة النساء: ۴۸﴾

واته: به‌پاستی خوا خو‌ش نابیت گه‌ر هاو به‌شی بۆ دابنری، بیجگ له‌وه خو‌ش نه‌بیت له‌هه‌ر گونا‌هتکی تر بۆ هه‌ر که‌سێک که بیه‌ویت، هه‌ر که‌سێک هاو به‌ش بۆ خوا دابنیت، نه‌وه بیگومان گونا‌هتکی زۆر گه‌وره‌ی هه‌له‌ستوه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ ﴿سورة النساء: ۱۵۰ - ۱۵۱﴾

واته: به‌پاستی نه‌وانه‌ی بی باوه‌پن به‌خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی، ده‌یانه‌وی جیاوازی بخه‌نه نئوان خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی، ده‌لین باوه‌پ به‌هه‌ندی‌ک (له‌پی‌غه‌مبه‌ران) ده‌هیتن، باوه‌ر نا‌هیتن به‌هه‌ندی‌کی تریان و ده‌یانه‌وی له‌و نئوانه‌دا ڕیگه‌یه‌ک بده‌نه‌به‌ر، نه‌وانه به‌پاستی بی باوه‌پی ته‌وان و ناماده‌مان کردوه بۆ بی باوه‌پان سزایه‌کی پسواکه‌ر.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿سورة آل عمران: ۸۵﴾

واته: هه‌ر که‌سێ دوا‌ی دینی بکه‌ویت جگه له‌دینی ئیسلام نه‌وه لێ وه‌ر نا‌گهریت، له‌پۆژی دوا‌یی دا له‌زه‌ره‌م‌نده‌نه.

پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: (مَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ)^(۱).

واته: هرکس بی‌بریت و شتی بکاته شریک و هارویه‌شی خوی په‌روه‌ردگار؛ نه‌وه ده‌چیته ناگری دۆزه‌خ‌وه.

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

برپاری کۆتایی و دلنمایی بۆ هیچ که‌س ناده‌ن له نه‌هلی قبیله به‌وه‌ی که نه‌وک‌سه به‌هشتی به‌یان دۆزه‌خی ئیت‌ر نه‌وه که‌سه هرچیه‌ک بی و هرک‌سه‌ی بیت و له‌هر پله‌و پایه‌یکدا بیت، ته‌نها بۆ نه‌وه که‌سانه نه‌بی که خاوی گوره و پیغمبره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) نه‌وه برپاره‌یان بۆ دابیت، به‌لام بۆ نه‌وه که‌سانه‌ی که به‌لگه‌یان به‌ده‌سته‌وه نیه کار و فرمانیان حه‌واله به خوی گوره ده‌که‌ن و ده‌یگێرنه‌وه بۆ خوی په‌روه‌ردگار، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ئومیده‌وارن که خوی په‌روه‌ردگار پاداشتی چاکه‌کاران بداته‌وه به به‌هشتی به‌رین، ده‌شترسن له‌وانه‌ی که تاوانبار و خراپه‌کاران توشی سزا بین^(۲).

له‌به‌رئه‌وه‌یه نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه شایه‌تی ده‌ده‌ن بۆ نه‌وه که‌سانه‌ی که پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) شایه‌تی بۆ داوون به‌وه‌ی که به‌هشتین یان دۆزه‌خین، شایه‌تی ده‌ده‌ن بۆ نه‌وه که‌سه‌ی که پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) مژده‌ی به‌هشتی پێدان و شایه‌تی بۆ دان که له نه‌هلی به‌هشتن.

(۱) - رواه مسلم.

(۲) - ولهذا لا يحكم على أحد قتل أو مات بأنه شهيد؛ لأن النية مردها إلى الله تعالى. والصحيح أن يقال: نسال الله له الشهادة نحسبه شهيداً إن شاء الله - ولا نركي على الله أحداً - بصيغة الدعاء وليس بصيغة الجزم لأن الجزم قول على الله بلا علم.

پێتغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەر مویت: (أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ ، وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ ، وَالزُّبَيْرُ فِي الْجَنَّةِ ، وَسَعْدٌ فِي الْجَنَّةِ ، وَسَعِيدٌ فِي الْجَنَّةِ ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجُرَّاحِ فِي الْجَنَّةِ)^(۱).

واتە: ئەبو بەکر لە بەهەشتدا، عومەر لە بەهەشتدا، (عثمان) لە بەهەشتدا، علی لە بەهەشتدا، (طلحة) لە بەهەشتدا، زوبیر لە بەهەشتدا، (عبد الرحمن) کۆپی عەوف لە بەهەشتدا، سەعدی کۆپی ئەبی وه قاص لە بەهەشتدا، سەعیدی کۆپی زەید لە بەهەشتدا، ئەبو عوبەیدە کۆپی جەراح لە بەهەشتدا.

بێگومان جیگەریبوو بۆ زۆرتک لە هاوێلانێ پێتغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) رەزای خویان لێ بێ شایەتی دراو بەوێ کە بەهەشتن:

وہک عوکاشە کۆپی میحصەن، (عبد اللہ) کۆپی سەلام، ئالی یاسر، بیلالی کۆپی رەباح، جەعفەری کۆپی ئەبو (طالب)، عەمری کۆپی (ثابت)، زەیدی کۆپی (حارثە)، (عبد اللہ) کۆپی رەواحە، ئەسمانی کچی ئەبو بەکر، (فاطمە) کچی ئەسەد، دایکی عیمارە، دایکی ئەیمەن، (فاطمە) کچی پێتغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)، خەدیجە کچی خوەیلید، عائیشە، صفیە، حەفصە، هەموو هاوسەرەکانی پێتغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)، جگە لەوانەش زۆر کەسانی تریش، رەزای خوا لە هەر هەموویان بێ.

بەلام ئەوانە کە دەقەکان لە بارەیانوە هاتوو کە دۆزەخین، ئەهلی سوننەو جەماە شاپەتی دەدەن کە دۆزەخین:

له‌وانه نه‌بو له‌هېب (عبد العزي) کورې (عبد الطلب) و، هاوسره‌که‌یشی دایکې جه‌میل نه‌روای کچې حېرب، نه‌بو جه‌هل، نومه‌ییه‌ی کورې خه‌له‌ف، (عبد الله‌ی) کورې نوبه‌ی کورې سه‌لول، جگه له‌وانه که چېگېرېبووه له حه‌قیاندا که دږزه‌خېن.

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

باوه‌ریان وایه که به‌ه‌شت پښوېست ناکړیت بڼ هېچ که‌سی نیتړ نه‌و که‌سه هه‌رچېک بڼ و هه‌ر که‌سی بیت و له‌هه‌ر پله‌و پایه‌یه‌کدا بیت، هه‌رچېنده کرده‌وه‌کانی چاک بن و چاکه‌کار بڼ، ته‌نها به جوړک نه‌بڼ که خوای گوره دایپوښت به فزل و به منات و به‌خشنده‌یی خوځی؛ به ره‌حمت و به به‌زه‌یی و به به‌هرو چاکه‌ی خوځی بیخاته به‌ه‌شته‌وه، خوای به‌رز و بلند ده‌فه‌رمویت:

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكَ أَشَدُّ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ سورة النور: ۲۱.

واته: نه‌گه‌ر به‌هرو میهره‌بانی خوا نه‌بوايه به‌سه‌رتانه‌وه هه‌رگېز که‌سی له‌نیوه پوخت و پاک نه‌ده‌بږوه، به‌لام خوا هه‌ر که‌سی یوئ (شیاوېن) پاکي ده‌کاته‌وه، خوا بیسه‌ری زانایه.

پتیه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (مَا مِنْ أَحَدٍ يَدْخُلُهُ غَمْلُهُ غَمْلَةُ الْجَنَّةِ). فَيَقِيلُ: وَلَا أَنْتَ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: (وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي رَبِّي بِرَحْمَةٍ)^(۱).

واته: هېچ که‌سیک به کرده‌وه‌ی خوځی خوای گوره نایخاته به‌ه‌شته‌وه، و ترا: ته‌نانه‌ت توښ؟ نه‌ی پتیه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)! فه‌رمووی: ته‌نانه‌ت منیش، مه‌گه‌ر په‌روه‌دگارم به میهره‌بانی و به به‌زه‌یی خوځی دامپوښت و بمخاته به‌ه‌شته‌وه.

ئه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه،

سزا به پێویست نازانن بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که رووبه‌پوی هه‌په‌شه‌ی توند بو‌نه‌توه له موسولمانان، جگه له بێ باوه‌پی - نه‌گه‌ر که‌سی بێ باوه‌پ بیت ده‌توانی‌ت پێی بوتری‌ت کافره - ، به‌لام بۆ تاوانه‌کانی تر نه‌گه‌ر که‌سی تاوانه‌که‌ی به‌ حه‌لال نه‌زانی بیت ئه‌وه سزا به پێویست نازانن بۆی، چونکه ده‌گونجی خوای گه‌وره لێی خۆش ببیت به‌وه‌ی که ئه‌نجامی داوه له تاعه‌ت و گوێپه‌له‌ی، یان بکه‌ویته به‌ر شه‌فاعه‌تی شه‌فاعه‌تکاران، یان ته‌وبه‌ی کردبێ و په‌شیمان بو‌بیته‌وه، یان به‌وه‌ی توشی به‌لا‌و کاره‌ساتێک بو‌ی، یان به‌ هۆی نه‌خۆشیه‌که‌وه که ئه‌و نه‌خۆشیه بو‌بیته هۆی هه‌له‌وه‌رینی تاوان و گونا‌هه‌کانی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿ قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴾ سورة الزمر: ۵۳.

واته: (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) بێ: ئه‌ی به‌نده‌کانم ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌خۆتان زۆر گونا‌ه‌بار کردوه، نا‌ئومێد مه‌بن له‌میه‌ره‌بانی و به‌زه‌یی خوا، چونکه بێ‌گومان خوا له‌هه‌موو گونا‌هه‌کانتان خۆش ده‌بیت، به‌راستی هه‌ر ئه‌وه ئی بورده‌ی به‌به‌زه‌یی یه‌.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿ وَلِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ یَغْفِرُ لِمَن یَّشَاءُ وَیُعَذِّبُ مَن یَّشَاءُ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴾

سورة آل عمران: ۱۲۹.

واته: هه‌ر بۆ خوا‌یه هه‌رچی له ئاسما‌نه‌کاندا‌یه، هه‌رچی له‌زه‌ویدا‌یه، خۆش ده‌بێ له‌هه‌ر که‌س خۆی بیه‌و‌یت، سزای هه‌ر که‌سه‌یش ده‌دات خۆی بیه‌و‌یت، خوا ئی بورده‌ی میه‌ره‌بانه‌.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿ وَإِنِّي لَنَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَكَمَنَّ وَغِلَّ صَاحِبًا ثُمَّ أَهْتَدَى ﴾ سورة طه: ۸۲. واته: به‌راستی من
نقد لیبوردوم له‌و که‌سه‌ی ته‌ویه‌ی کردبی و باوه‌پی هینابی و کرده‌وه‌ی چاکی
کردبیت، پاشان به‌رده‌وام بوبی له‌سر نه‌و ریبازه.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموئیت: (بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ، وَجَدَ
غُصْنًا شَوْكًا عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخْرَجَهُ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ)^(۱).

واته: له‌کاتیکدا پیای به‌ پیگایه‌کدا تیپه‌پ ده‌بوو لقه داریکی دپکاری بینی
نازاری خه‌لکی ده‌دا، نه‌ویش هه‌لی گرت و له‌سر پیگاکه لایبرد، جا خوی گه‌وره
سوپاسی کردو لئی خۆش بوو.

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:

هیچ کاتی حوکم و بریار ناده‌ن به‌سر که‌سیکی دیاریکراودا له‌موسولمانان
به‌وه‌ی که‌ نه‌هلی ناگره، نه‌گه‌ر هه‌ر نه‌و بریاره‌شیان دا شایه‌تی نه‌وه ناده‌ن که به
هه‌تا هه‌تایی له‌ ناگری دۆزه‌خدا ده‌می‌نیتته‌وه؛ له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌گونجی ته‌ویه‌ی کردبی
و په‌شیمان بوبیتته‌وه و عاقیبه‌ت و سه‌ره‌نجامی چاک بوبیت، خۆ نه‌گه‌ر هه‌ر حوکی
که‌سیکیان دا؛ نه‌وا نه‌و حوکمه‌ی که‌ ده‌یدهن ده‌بیسته‌نه‌وه به‌ مردنی که‌سه‌که‌وه
واته نه‌گه‌ر که‌سه‌که‌ له‌سر بی باوه‌پی مرد نه‌وه ده‌لێن نه‌و که‌سه‌ نه‌هلی دۆزه‌خه،
له‌به‌رئه‌وه‌ی په‌ندو عیبه‌رت له‌سر عاقیبه‌ت و سه‌ره‌نجامی که‌سه‌که‌یه؛ خۆ نه‌گه‌ر
سه‌ره‌نجام له‌سر نیمان مرد نه‌وه نه‌هلی به‌هه‌شته، - إن شاء الله -، هه‌رچه‌نده
له‌وه و پیشیش خاوه‌نی کرده‌وه‌ی چاک نه‌بیت، به‌لام نه‌گه‌ر سه‌ره‌نجام له‌سر بی
باوه‌پی مرد نه‌وه نه‌هلی ناگره و به‌ هه‌تا هه‌تایی تئیدا ده‌می‌نیتته‌وه، هه‌رچه‌نده
له‌وه و پیشیش خاوه‌نی چه‌ندین کرده‌وه‌ی چاک بوبیت.

هه‌رگه‌سی به بی باوه‌ی ناسرا؛ نه‌گه‌ر له‌پیش شه‌ودا به‌ریت هیچ دیاترده‌یه‌کی لی دهرنه‌گه‌وت که ته‌ویه‌ی کردبی و باوه‌پی هینابی؛ شه‌وه‌ حوکم و بپیار ده‌دری به سه‌ریدا که دۆزه‌خیه و هه‌تا هه‌تایی ده‌مینته‌وه له ناگری دۆزه‌خدا – په‌نا به‌خوای گه‌وره – نا ئه‌م (قاعده) به‌نماو یاساو ده‌ستوره به‌سه‌ر که‌سی‌کدا جیبه‌جی ده‌کرت له‌سه‌ر شه‌وه‌ که‌سانه‌ی که به بی باوه‌پی و (مردی) هه‌لگه‌پاوه‌یه‌تی مردون له موسولمانان، به‌لام شه‌وانه‌ی له‌به‌په‌تدا کافر و بی باوه‌پن به هه‌تا هه‌تایی له ناگری دۆزه‌خدا ده‌میننه‌وه.

شه‌هلی سونه‌وه جه‌ماعه:

باوه‌پیان وایه به‌وه‌ی که بق هه‌موو دروستکراوی (أجل) کاتیکی دیاریکراو هه‌یه که تئیدا کوتایی به ژیا‌نی دیت، هیچ نه‌فسیک نامریت مه‌گه‌ر به فه‌رمانی خوا، نوسراویکی کات دیاریکراو؛ به‌وه‌ جۆره‌ی که خوا بۆی نوسیه به‌ریت به‌وه‌ شیه‌یه ده‌مریت، ئینجا نه‌گه‌ر کاتی کوتایی ژیا‌نیان هات ساتیک دوانا‌که‌ون و پیشیش ناکه‌ون، خۆ نه‌گه‌ر مرد یان کوژرا؛ شه‌وه‌ ده‌مریت به ناکامی دیاریکراوی خۆی، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كُنْ بَا مُوجِبًا﴾ سورة آل عمران: ۱۴۵.

واته: هیچ که‌سیک نه‌بووه که به‌ریت مه‌گه‌ر به فه‌رمانی خوا، نوسراویکی کات دیاریکراوه.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه،

باوه‌پیان وایه که په‌یمان و به‌لین و موژده‌دانی به‌هشت به باوه‌پداره
خوږاړیزه‌کان حه‌قه.

هه‌پره‌شه‌کردنی خوی په‌روه‌دگار به‌سزادانی سه‌رېچیکاران له‌یه‌کتا‌په‌رستان
و تاوانباران حه‌قه.

هه‌پره‌شه‌کردنی خوی په‌روه‌دگار به‌سزادانی بی باوه‌پیان و دوو‌پوه‌کان به
هه‌تا هه‌تایی مانه‌وه‌یان له‌ناگری دوزه‌خدا حه‌قه.

خوی په‌روه‌دگار به‌لین خوی په‌ک ناخات خوی گوره ده‌فه‌رمویت:
﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ سورة النساء: ۱۲۲.

واته: ئو که‌سانه‌ی باوه‌پیان هیتاوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه له
داهاتوویه‌کی نزدیکدا ده‌یاخه‌ینه به‌هشتانیک که پرووباره‌کان به ژیر دره‌خته‌کانیان
دا ده‌پون ده‌میننه و تیايدا به هه‌میشه‌یی، به‌لین خوی و پاسته (به‌دی
ده‌هینریت) و کی له خوا راست بیژتره.

به‌لام خوی گوره به‌لین داوه له سه‌رېچیکار و تاوانباری یه‌کتا‌په‌رست و
موسولمان خوښ بی بی به‌گوره‌یی و به‌فزل و به‌خشنده‌یی و رحمت و میهره‌بانی
خوی، ده‌یاخه‌ به‌ر تکای تکاکاران، خوی گوره به‌لین داوه که هیچ که‌سی له
موسولمانان به هه‌تا هه‌تایی له ناگری دوزه‌خدا نه‌هیلیته‌وه، به‌لام بق جگه له‌وان که
هاوبه‌ش بق خوا دانه‌ر و بی باوه‌پی ئه‌سلین هه‌تا هه‌تایی له ناگری دوزه‌خدا
ده‌میننه‌وه به‌دوری گرتووه که ئه‌وان به‌ر ئو لیخوش یونه بکه‌ون، خوی گوره
ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَنْهُ شَيْءٌ وَلَا يَخْفَىٰ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ. وَنَعْلَمُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ ﴿٤٨﴾ سورة النساء: ٤٨.

واته: به‌راستی خوا خوش نابیت گه‌ر هاربه‌شی بۆ دابنری، بیجگه له‌وه خوش
له‌بیت له‌هر گوناھتیکی تر بۆ هه‌رکە سێک که بیه‌وێت.

بنچینه ی پینجه م

دۆستایه تی و دوژمنایه تی (الموالاة والمعاداة)^(۱)

له عه قیده ئه هلی سوننه و جه ماعه دا

یه که له بنچینه کانی عه قیده سله فی صالح، ئه هلی سوننه و جه ماعه:

بریتیه له خۆشویستن له بهر خۆای گه وره و، رق لی بوون له بهر خۆای گه وره:

* واته: خۆشویستن و، دۆستایه تیکردن، هه ولی سه رخستنی باوه پداران به تایبه تی و، موسولمانان به گشتی بریتیه له (ولاء).

* (براء) چیه واته رق لی بوون له بهر خوا رقه به رایه تی کردن له گه ل له هاو به ش بۆ خوا دانهران و بێ باوه پان، هه رکه سیکی ش له گه ل ئه وان بوو و دۆستایه تی ئه وانی کرد هه ر وه که ئه وانه ده بی ته به پایان لی بکه ی و پشتیان تی بکه ی و رقت لیان بی ت، له و ده ستور و یاسا و ریسایانه ی که دایاناون، خۆای به رز و بلێد ده قه رمویتی:

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَشَرُهُنَّ مُؤْتَاهُ بَعْضُ بَأْمُرُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (سورة التوبة: ۷۱).

^(۱) الموالاة لغة: هي المحبة، فكل من أحبته ابتداءً من غير مكافأة؛ فقد أوليته وواليته، والولاية ضد العداوة. وباختصار: إن الموالاة أو الولاء: المحبة والنصرة والاتباع، واللفظ مشعر بالقرب والدنو من الشيء.

المعاداة لغة: مصدر عادي يعادي معاداة. والعداء والعداوة: الخصومة والمباعدة؛ وهي الشعور المشمك في القلب لي قصد الإضرار وحس الانتقام، والعدو ضد الصديق. وباختصار: هي التباعد والاختلاف، وهي ضد الموالاة.

الموالاة والمعاداة شرعا: أصل الموالاة الحب، وأصل المعاداة البغض، ونشأ عنهما من أعمال القلب والجوارح ما يدخل في حقيقة الموالاة والمعاداة؛ كالنصرة والأنس والمعاونة والجهاد والهجرة.

فالموالاة إذن: الاقتراب من الشيء والدنو منه عن طريق القول أو الفعل أو النية، والمعاداة ضد ذلك.

ومن هنا نعلم أنه لا يكاد يوجد فرق بين المعنيين اللغوي والشرعي، وأن الله قد أوجب على المؤمنين أن يقدموا كامل الموالاة للمؤمنين، وكامل المعاداة للكافرين، ولا يتم الولاء للمؤمنين إلا بالبراء من المشركين؛ فهما متلازمان.

واته: پیاوان و ئافره‌تانی باوه‌پدار هه‌ندیکیان یارمه‌تی ده‌رو خۆشه‌ویستی هه‌ندیکی تریان، فه‌رمان ده‌ده‌ن به‌چاکه و به‌رگری ده‌که‌ن له‌خراپه و، به‌پێک و پێکی نوێژ جێ‌به‌جێ ده‌که‌ن و زه‌کات (ی سامانیان) ده‌ده‌ن، گوێ پاپه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، نه‌وانه له‌داهاتوودا خوا په‌حمیان پێ ده‌کات، به‌پاستی خوا به‌ده‌سه‌لاتی کار دروسته.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿ لَا يَتَخَذُ الْمُؤْمِنُونَ آلَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ ﴾ سورة آل عمران: ۲۸.

واته: نایب بی‌واداران بێ باوه‌پان بگرن به‌ دۆستی خۆیان له‌جیاتى بی‌واداران، هه‌رکە‌سێ واکات ئیتر هه‌چ په‌یوه‌ندیه‌کی له‌گه‌ڵ خوادا نامێنێ.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

باوه‌پان وایه که عه‌قیده‌ی دۆستایه‌تیکردن و دۆژمنایه‌تیکردن له‌ بنچینه گه‌نگه‌کانن له‌دیندا، پایه‌یه‌که له‌پایه‌کانی عه‌قیده و پێگه و پله‌یه‌کی ژۆر تاییه‌تی و گه‌وره‌ی هه‌یه له‌ شه‌رعی ئیسلامدا که ئا له‌م روانه‌دا ده‌رده‌که‌وێت و ئاشکرا ده‌بی‌ت: یه‌که‌م: دۆستایه‌تیکردن و دۆژمنایه‌تیکردن به‌شیکه له‌ واتای شایه‌تی (توحید) یه‌که‌خواناسی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). چونکه مانای (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بریتیه له‌ ته‌به‌پاکردن له‌ په‌رستنی هه‌ر په‌رستراویکی تر جگه له‌ (الله)، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾ سورة النحل: ۳۶.

واته: بێگومان ئێمه له‌ ناو هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌یه‌یه‌که‌دا پیغه‌مبه‌ریکمان ده‌وانه‌کردوه به‌مهی ته‌نها خوا بپه‌رستن و دوورکه‌ونه‌وه له‌ (په‌رستنی) هه‌ر په‌رستراویکی تر.

دوهم: بریتیه له‌ پته‌وترینی په‌تی ئیمان، هه‌رچیکه له‌ به‌پاست دانی عه‌قیده، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموێت:

(أَوْفُقْ عَرَى الْإِيمَانِ: الْمَوْلَاةُ فِي اللَّهِ، وَالْمُعَادَاةُ فِي اللَّهِ، وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ، وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ)^(١).

واتە: پتەوترینی پەتی باوەڕهێنان: بریتیه له دۆستایه تیکردن له بەر خوا و، دۆستایه تیکردن له بەر خوا، بریتیه له خۆشویستن له بەر خوا و، رقی لێ بوونه هەر له بەر خواى پەرۆهردگار.

سییەم: هۆکاره بۆ چهشتنی شیرینی و لەزهتی باوەڕهێنان و دلتیایی.

پێغه مبه‌رى خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت:

(ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ خَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَمَنْ أَحَبَّ عَيْدًا لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَمَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَغُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ)^(٢).

واتە: سێ شت هه‌یه هه‌ر که‌سیک تێیدا هه‌بێت شیرینی و لەزهتی باوەڕهێنان ده‌چێژێت: هه‌ر که‌س خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) له هه‌موو که‌سیک خۆشه‌ویست‌تر بن له‌لای، هه‌ر که‌سیکی خۆشبو‌یت ته‌نها له‌به‌ر خوا خۆشی بو‌یت، هه‌ر نه‌کات بگه‌ڕێته‌وه بۆ سه‌ر بێ باوه‌ری وه‌ک چۆن هه‌ر نا‌کات فری ب‌درێته‌ ناو ئاگره‌وه، دواى نه‌وه‌ی که‌ خواى گه‌رده‌ رزگار یکردووه له‌ بێ باوه‌ری و هیدایه‌تی داوه.

چواره‌م: به‌ به‌جێهێنانی ئا ئه‌م بیروباوه‌ری و عه‌قیده‌یه؛ باوه‌ڕه‌یتانی م‌رو‌فی

پێ ته‌واو ده‌بێت، پێغه‌مبه‌رى خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت:

(مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنَعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ)^(٣).

واتە: هه‌ر که‌سیک خۆشویستنی له‌به‌ر خوا بێت، رقی لێ بوونی هەر له‌به‌ر خوا بێت، نه‌گه‌ر به‌خشی له‌ پێناوی خوا دا ببه‌خشی، نه‌گه‌ر نه‌یشی به‌خشی هەر له‌به‌ر خوا نه‌یبه‌خشی، نه‌وه‌ ئه‌وا به‌ دلتیاییه‌وه باوه‌ڕه‌یتانه‌که‌ی ته‌واوه‌.

(١) - انظر (مسئلة الاحاديث الصحيحة) للألباني: ٩٩٨.

(٢) - متفق عليه.

(٣) - صحيح سنن أبي داود، للألباني .

پێتجه م: به راستی هه رکه سی غه یری خواو دینه که ی و خه لکه که ی خوشبویت؛
ئه وه بی باوه په به خوا ی پهروه رداگار.

خوا ی گه و ره ده فه رمو یت:

﴿قُلْ أَغْنَىٰ اللَّهُ عَنِّي رِزْقًا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطِئُ وَلَا يُطْمَرُ قُلْ إِنَّ أَكْرَبَ
أَوْلَىٰ مِنِّي أَمْسَدٌ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ سورة الأنعام: ۱۴.

واته: (ئهی موحه مه مه د (صلی الله علیه وسلم)) بلی: ده تانه وی منیش وه کو
خۆتان له خوا به ولاوه، که سیکی تر به دۆست و یارمه تیده ری خۆم بزانه؟! که
به دیته نه ی ناسمانه کان و زه و بیه، پۆزیش به گشت دروستکراوه کان ده داو، خۆشی
له پۆزی بی نیازه، پێیان بلی فرمانم پی دراوه که یکه مین موسولمان و، یکه مین
که س ب خۆ ته سلیم بکه م به خوا ی گه و ره، فرمانم پی دراوه نابێ له هاو به ش
به یارده ران بیت.

شه شه م: بریتیه له و په یوه ندیه ی که له سه ر بنچینه و بنه په تی ئه و عه قیده یه
کۆمه لکه ی ئیسلامی خواناس و یه کتا په رست داده مه زریت، بینای ئه و کۆمه لکه
ئیسلامیه له سه ر ئه وه ته واو ده بیت، پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمو یت:
(لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ)^(۱).

واته: باوه په یتانی هه چ که سی که له ئیوه ته واو نابیت تا ئه وه ی بۆ خۆ ی پێی
خۆشه بۆ برا موسلمانه که شی پێی خۆش بیت.

ئه هلی سونه و جه ماعه:

باوه پیا وایه به وه ی که عه قیده ی دۆستایه تیکردن و دۆمنا یه تیکرد له پێنای
خوا ی پهروه رداگار واجب و پێویسته کی شه رعه؛ به لگو له پێویسته کانی
شایه تومانی شه: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، مه رچیکه له مه رجه کانی، که ئه ویش بریتیه له
بنچینه یه کی گه و ره و گرنگ له بنچینه کانی عه قیده و باوه په یتان؛ پێویسته له سه ر

(۱) - رواه البخاری.

موسولمان ناگای لئی بیت و چاودیری بکات، پاریزگاری لئی بکات، ده قی نذر هاتوره که جهخت ده کاتوره له سر نه م بنچینه؛ له وانه فرموده که ی خوی گوره:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ سورة الممتحنة: ۱.

واته: نه ی شو که سانه ی که باوه پتان هیتاوه دوژمنانی من و خوتان مه که نه به دوستی خوتان دوستایه تی خوتانیان بو بنیز، له کاتیکدا دلنیاشن نه وان بی باوه پان به و ثابینه راسته ی که پوتان هاتوره.

هروه ها فرموده که ی خوی گوره:

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَبِئْسَ مَا تَحْتَسِبُونَ كَذَابًا وَمَنْ كُنْ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ سورة التوبة: ۲۴.

واته: (نه ی موحه مه د (صلی الله علیه وسلم)) پتیان بلئ: نه گر باوکانتان و کوپانتان و بریانتان و هاوسه رانتان و خزم و عهشده تتان و مال و دارایی به (به زه حمت) په پیداتان کردوه و بازرگانیه که ده ترسن بره وی نه بی (بی بازار بی) و خانو به ره یه که پئی رازین خوشه ویست تره لاتان له خوا پیغه مبه ره که ی و تیکوشان له پیگه که یدا، نه وه چاوه پوان بکه نه هتا خوا فرمان (و توله) ی خوی دینی (پوتان)، خوا پینمونی که سانی تیپه پ له سنوور ناکات.

ئەھلى سۈننە و جەماعە،

خەلكى لە بىرۈياو پەو عەقیدەى دۆستايە تىكردن و دۆزمايە تىكردندا دابەش دەكەن بە سى بەشەوہ:

يەكەم: ئەوہى كە شايسەى دۆستايە تىكردن و خۆشويستنى رەھايە:

ئەوانەش بریتىن لەر باوہ پدارە راستقینە نیازپاکانەى كە بپوایان بە خواى گورە ھىناوہ و بە پەرۈەردگارى خۆيانى دەزانن، بپوایان بە پىغەمبەرەكەى ھىناوہ و بە پىغەمبەرى خۆيانى دەزانن، ھەئەسن بە ئەنجامدانى دروشمەكانى دىنى ئىسلام بە زانستەوہ، بە وتەوہ، بە بەكردەوہوہ بە بىرۈياو پەوہ؛ ھەموو كارۈكردەوہيە كە جىبە جىبى دەكەن بە دلسۆزى و بەملكە چىوہ تەنھا بۆ خواى پەرۈەردگار جىبە جىبى دەكەن، خواى گورە دەفەر مۆيت:

﴿إِنَّا وَرَئِكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۖ وَمَنْ يَنْفِرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حَرْبَ اللَّهِ هِيَ الْغَلِيلُ ۖ﴾ سورة المائدة: ۵۵ - ۵۶.

واتە: بىگومان دۆست و يارمەتیدەرى ئىوہ تەنھا خواو پىغەمبەرەكەى و بپوادارانن، ئەوانەى كە بەرێك و پىكى نوژدەكانيان بە جى ئەھىنن و زەكات ئەدەن و بەردەوام مل كەچن بۆ فەرمانى خوا. ھەر كەس خواو پىغەمبەر و ئىمانداران بكات بە پشتىوانى خۆى، ئەوہ بىگومان ھەر كۆمەلى خوا زال و سەرکەوتوون.

دوہم: ئەوہى لەلایەكەوہ شايسەى دۆستايە تىكردن، لەلایەكى ترەوہ

شايسەى دۆزمايە تىكردن و تەبەپا لى كردنە:

ئەوانە بریتىن لە باوہ پدارانى تاوانبار و سەرپىچىكار؛ لەيەك كاتدا خۆشەويستى و دۆزمايەتى تياياندا كۆدەبىتەوہ؛ ئەھلى سۈننە و جەماعە ئەوانەيان خۆشەدەوى كە تياياندايە باوہ و تاعەت و گوپرايەلى و تەقواو خۆپارزى، لەلایەكى ترەوہ رقىان لىيانە چونكە خاوەنى سەرپىچى و تاوانن بەلام تاوانى كوفر و ھاوېش بۆ

خو دانان نا، بۆ نمونه وهك: موسولمانتيكي ياخی و سه‌رپېچكار كرده‌وه‌ی چاك و كرده‌وه‌ی خراپ تېكه‌ل ده‌كات، ئه‌وكه‌سه‌ش كه گوی نادات به هه‌ندئ له ئه‌رك و واجباته‌كاني سه‌رشانی و كه‌مه‌رخه‌می ده‌كات له به‌جیه‌تانیاندا، هه‌ندئ له هه‌رام كراوه‌كان نه‌نجام ده‌دات كه ناگاته راده‌ی كوفر و بی باوه‌پئ، وینه‌ی ئا ئه‌وانه به ئه‌ندازه‌ی ئه‌و خێر و چاكه‌یه‌ی كه تیا‌یاندایه‌و لێیان دهرده‌كه‌وێت دۆستایه‌تی ده‌كرێن، هه‌روه‌ها به ئه‌ندازه‌ی ئه‌و تاوان و خراپه‌یه‌ی كه تیا‌یاندایه‌و لێیان دهرده‌كه‌وێت دۆزمنایه‌تی ده‌كرێن، هه‌روه‌ك چۆن پێویسته ئامۆزگاری بكرێن، به‌و شیوه‌یه‌ش پێویسته بیده‌نگی نه‌توێنرێت به‌رامبه‌ر به‌ گونا‌ه‌و تاوانه‌كانیان؛ به‌لكو پێویسته فه‌رمانیان پێ بكرێ به‌ چاكه‌و، خراپه‌و تاوانیان لێ قه‌ده‌غه بكریت، پێویسته سنوره شه‌ریعه‌كانیان له‌سه‌ر جیه‌جی بكریت و ته‌میی بكرین و سزا بدرین؛ تا ده‌ست هه‌لگن له سه‌رپېچي و گونا‌ه‌و تاوانه‌كانیان و په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌و وازی لێ ده‌هێنن، هه‌روه‌ك چۆن پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) جیه‌جی كرد به‌سه‌ر ئه‌و پیاوه‌دا كه ناوی (عبد الله) بوو، له‌ناو خه‌لكدا به‌ (عمار) گوێدرێژ ناسرا بوو؛ كا‌تێك كه هێنایان بۆ‌ای عه‌ره‌قی خواردبووه‌وه‌و سه‌رخۆش بوو، هه‌ندئ له هاوه‌لان ره‌زای خویان لێ بی نه‌فهره‌تیان لێ كرد، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: (لَا تَلْعَنُوهُ؛ فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ إِنَّهُ يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ^(۱)). واته‌: نه‌فهره‌تی لێ مه‌كه‌ن؛ سوپێند به‌ (الله) ئه‌وه‌ی كه من ده‌یزانم خواو پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی خوش ده‌وێت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) دارکاری كردو حه‌دی خوای به‌سه‌ریا جیه‌جی كرد.

رویه‌های:

ئەوانە بریتین لەوانەى كە بە تەواوەتى بى باوەپن ئەوانەى كە بى باوەپى و
 ھاوبەش بۆ خوا دانان و بى دينيان دەرکەوتوو، بە جياوازی رەگەز و
 جۆرەکانيانەو؛ لە جولهکە، لە گاور و، لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن، لە بى دينيان،
 لە بت پەرستان، لە ئاگرپەرستان، لە دووپوان، ئەوانەى كە خۆيان بەزل دەزانن و
 ملەكچ ناکەن بۆ خواى گورە، يان ئەوانەى شوين ئەوان كەوتون لەوانەى كە شوين
 رنجكەو مەزەبە روختنەر و مال و پیرانكەرەكان كەوتون، لەو حيزبانەى كە
 سىلمانن.

هروهه ئانهم حوكم و بپياره جيبه جي دهكړي به سر شو كهسانه ده كه كاروكړده وي بي باوه پاته نه خچام ددهن له هه لگه پراوه كان كه پاشگه زيونه ته وه و خويان داو ته پال ئيسلام و به ناو موسولمانن: وهك شو وي كه كه ووتقه ناو هه لوه شينه روه وي له هه لوه شينه روه كانى ئيسلام، يان كه سيك كه كه سيكي تر بكا ته شريك و هاو بهش بق خوا، وهك پرستنى يه كي له به ديپيتر اوانى، يان جوړي له جوړه كانى پرستشى بق ترخان بكريت: وهك پارانه وهك له غيبرى خواى گوره، يان هانا بردن بق غيبرى خوا، داواى يارمتهى كردن له غيبرى خوا، يان پشت به ستن به غيبرى خوا، يان سهرپين بق غيبرى خوا، يان (نذر) كردن بق غيبرى خوا، يان كه سى جنبو بدات به خواى گوره و پيغه مبه ركه ي يان به دينه كه ي، يان نه كړدى يه كي له نويژه فرهزه كان به بي هيچ به هانه يه كي شهرعى، يان دين له ژيان جودا بكا ته وه و باوه پي و ابيت كه دينى ئيسلام ناگونجى له گه لئ هم سرده دمه ده، يان چكه له وانه يش له و كرده وانه ي هه لگه پانه وهك له دين - له داواى هه ستان به رو نكړنده وي به لگه ي شهرعى بوى (إقامه الحجه) - پتويسته له سر هه مو موسولمانان و كار به ده ستان يان له دوى هم جوړه هه لگه پانه ويه جهاد يكن و

رېچکه‌کانيان لى بگرن و لييان لى ته‌نگ بکه‌نه‌وه، وازيان لى نه‌هينن به ئاره‌زووى
خويان تاوان و خراپه‌کارى بلاوېکه‌نه‌وه له‌سهر زه‌ويدا، خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئيت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ جَاهِدُوا الْكَافِرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾

سورة التوبة: ۷۳.

واته: نه‌ی پېغه‌مبه‌ر جيهاد بکه دژى بى باوه‌پان و دووېوان، توندو تيز به
له‌دژيان شوئى حه‌وانه‌وه‌ی نه‌وانه دژزه‌خه، که دواړو چاره نوښکى خراپه.

خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئيت:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا
آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ المجادلة: ۲۲.

واته: که‌سانى‌کت ده‌ست ناکه‌وئى که باوه‌پان هه‌بيت به خواو به پږى
دوايى، که دؤستايه‌تى بکه‌ن له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی دژايه‌تى خوا و پېغه‌مبه‌رى خوا
ده‌که‌ن، هه‌ر چه‌نده نه‌و دوژمنانه‌ش باوکيان بن يا کوپ و براو خزميان بن.

نه‌هلى سوننه و چه‌ماعه:

باوه‌پان وايه که دؤستايه‌تيکردن له‌به‌ر خواى گه‌وره چه‌ندين پټويستى
داخوازي و هه‌قيکى هه‌يه، پټويسته له‌سهر موسولمان جيبه‌جيبان بکات تا ئيسلام
و باوه‌په‌که‌ى ته‌واو بيت، رزگارى بى له‌که‌وتنه ناو بى باوه‌پى، له‌وانه:

يه‌که‌م: که‌چکردن له‌ ولاتى بى باوه‌پييه‌وه بق ولاتى موسولمانان، به‌لام نه‌مه
موسولمانه چه‌وساوه‌کان و لاوازه‌کان ناگرېته‌وه، هه‌روه‌ها نه‌و که‌سه‌ش ناگرېته‌وه
که له‌به‌ر چه‌ندين هۆکارى شه‌رى ناتوانى کړچ بکات.

دوهم: خۆدانه‌پال و په‌يوه‌ندى کردنه به کۆمه‌لى موسولمانانه‌وه‌و،
جيانه‌بونه‌وه لييان، هاوکارى کردنيان له‌سهر چاکه‌و ته‌قواو فه‌رمان به چاکه‌کردن
و قه‌ده‌غه‌کردنى خراپه‌و تاوان.

سەيەم: ھەرچى بۆ خۆى پىي خۆشە بۆ ھەموو موسولمانانىش پىي خۆش بىت
لە خىز و چاگەو، دۆربوون لە خراپە و تاوان، سوربى لەسەر خۆشويستنيان، لەگەڵ
دانىشتنيان، پرس و راوێژ پىي کردنيان.

چوارەم: جاسوسى و سىخوپى نەکردن بەسەريانەو، يان گوێزانەو، ھەوال و
نەيتنەکانيان بۆ دۆمەنيان واتە نابى ھەواليان بگەيەنرێت بە دۆمەن، دەست
ھەلگرتن لە ئازاردانيان بە ھەموو جۆرى، چاککردنى نۆنيان.

پێنجەم: سەرخستنى موسولمانان بەسەر دۆمەنەکانياندا، پشت بەرنەدان و واز
لێ نەھيئانيان ھەرگيزاو ھەرگيز، لەکاتى خۆشى و ناخۆشيدا، لەکاتى ئاسودەيى و
خۆشگۆزەرانى و تەنگ و چەلەمەو کارەساتدا، لەھەموو کات و شوێنيکدا،
يارەمتيدان و کۆمەکى کردنيان بە وتەو بە نەفس و بە سامان و دارايى،
بەشاريکردنى دلخۆشى و شادى و دل تەنگيان.

شەشەم: جيبەجىي کردنى مافەکانيان؛ لە سەردانى نەخۆش، لە شوێنکەوتنى
جەنازە، لە بەزەيى و نەرم و نيانى نواندن و زەليلى بەرامبەريان، لە راخستنى پالى
رەحمەت و بەزىي بۆيان، لە پارانەو داواى لى خۆشبوون کردن بۆيان، لە سەلام
لێ کردنيان، لە بەزىي ھاتنەو بە لاواز و پەککەوتەياندا، لە غەش و فوفيل لى
نەکردنيان لەکاتى مامەلەدا، لە نەخواردنى سامان و داراييان بە ئارەوا، لە مامەلە
نەکردن بەسەر مامەلەياندا، يان لە داخوازي نەکردن بەسەر داخوازي برا
موسولمانەکەيدا، لە دەنگيان لى وەرەگرتنيان لەسى شەو زياتر.

ھەوتەم: ھەتک نەکردن و دەست دريژى نەکردنە سەر حوروماتى موسولمانان،
لە بى باوەر دانانيان، لە ھەلال کردنى خويانيان، يان لە ئابووردنى شەرەف و
ناموسيان، يان بەتالان بردنى سامان و داراييان، يان زولم و ستم لى کردنيان، يان
جنيودان پييان و جەنگ لەگەڵ کردنيان، يان نەفرەت لى کردنيان، يا گومانى خراپ

بئی بردنیان، یان گالته بئی کردنیان، یان غه‌بیه‌ت کردنیان، یا دوزمانی و خراپه‌کاری و ئازاوه‌ نانه‌وه له نیتوانیانداو تیکدانی نیتوانیان.

ئه‌هلی سوننه و جه‌معه،

باوه‌پان وایه که دوژمنایه‌تیکردن له‌به‌ر خوا چه‌ند کار و دواکاریه ده‌خوازئ
له ژبانی مژوئی موسولماندا؛ پتویسته له‌به‌رچاوی بگریت، وه‌ریگریت تا پارێزواو و
سه‌لامت بئی له که‌وتنه‌ ناو بئی باوه‌پی، له‌گه‌ل که‌سانی بئی باوه‌پدا کۆک و ته‌با
نه‌بیت، له‌وانه:

یه‌گه‌م: رق لی بوونه له هاو‌به‌ش بۆ خوا دانان و بئی باوه‌پی و ئه‌و خه‌لکانه‌ی
که موشریک و بئی باوه‌پن و رتچکه‌کانی؛ به‌هه‌موو جۆر و شکل و شیوه‌کانیه‌وه،
شاردن‌وه‌ی دوژمنایه‌تیکردنه‌ بۆیان واته ده‌بئی له‌ناخه‌وه رقت لێیان بیت و
دژایه‌تیان بکه‌ی، ئاشکارکردنی دوره‌په‌ریزی پشتکردن تێیان له‌ خۆیان و
خواکانیان، له‌ بئی باوه‌پی و هاو‌به‌ش بۆ خوا دانانیان، له‌ سه‌رجه‌م
بیروباوه‌په‌کانیان، له‌ یاساو رێساو ده‌ستوره‌کانیان، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که ده‌یان‌په‌رستن
جگه‌ له‌ (الله)، رازی نه‌بوون به‌ سه‌رجه‌م ئه‌وانه.

دووه‌م: هه‌رگیز بئی باوه‌پان نه‌گریت به‌ دۆست و یارمه‌تیده‌ر و پشتیوان بۆ
خۆت، موسولمانان، یان مه‌یل و ئاره‌زوت بۆ لایان هه‌بیت له‌ هاو‌پتیه‌تیکردن و
کردنیان به‌ پشت و په‌نای خۆت، یان به‌ گه‌وره‌ و به‌ رێزبان بزانی، یان
زه‌رده‌خه‌نه‌یان بۆ ده‌ربهری، یان روت خو‌ش بئی به‌رامبه‌ریان، پتویسته هه‌موو
ئه‌مانه ئه‌نجام نه‌ده‌یت و به‌ ته‌واوی لێیان دابهریت به‌ته‌واوی و لێیان جیابیته‌وه ،
ئه‌گه‌رچی خزم و که‌سوکاره‌ تایبه‌ت و نزیکه‌کانی خۆت بن.

سێیه‌م: وازه‌تیان له‌ ولاتی بئی باوه‌پان به‌شیوه‌یه‌کی به‌گشتی، نیشه‌جی نه‌بون
تیایدا، ژماره‌یان زۆر نه‌کریت، سه‌فه‌ر نه‌کریت بۆی، مه‌گه‌ر له‌به‌ر حاڵه‌تی زه‌رووری و

پئویست، به‌وهرجه ده‌بیّت توانای ده‌رخستنی دروشمه‌کانی دین و جیبجیکردنیان مه‌بیّت، بانگه‌وازیان بۆ بکات، شانازیشیان پئوه بکات.

چوارهم: خۆنه‌چواندن پتیاں له‌و شتانه‌دا که تاییه‌تمه‌ندی ئه‌وانه؛ ئیتر ئه‌و شته دین بیّت یان دنیا، خۆچواندن پتیاں له‌ کاروباری ئاین دا وه‌ک: خۆچواندن پتیاں له‌ دروشمه‌کانی ئاینیه‌که‌یاند، رێگه‌کانی په‌رستشه‌کانیان نابێ ئیتمه‌ ئه‌و رێگایانه‌ بگرینه‌به‌ر، یان وه‌رگێرانی کتێبه‌کانیان و ئاسانکردنی بۆ خۆپێندنه‌وه‌و شاره‌زابوون و ئاگادار بوون لییان، یان هه‌موو زانسته‌که‌یان لێ وه‌ریگری، به‌بێ پوخته‌کردن و له‌بێزنگ دانیا، به‌بێ هیچ رێکخه‌ر(ضوابط) یکی شه‌رعی، یان هێنانی پرۆگرام و یاسا و رێساو ده‌ستوره‌کانیان له‌ هوکمرانی و په‌روه‌رده‌ و فێرکردن، کرده‌وه‌ کردن پتیی، خه‌لکی ناچار بکه‌یت ئا به‌وانه‌ی که هێناوته‌و جیبه‌جیبی بکه‌یت به‌سه‌ریاندا.

خۆچواندن پتیاں له‌ کاروباره‌ دونه‌ییه‌کانیاندا؛ خۆچواندن پتیاں له‌ ئاکار و ره‌وشت و ئاداب و داب و نه‌ریتیان، که تاییه‌تمه‌ندی ئه‌وانه؛ وه‌ک رێگه‌ی چۆنیه‌تی خواردن و خواردنه‌وه‌ و پۆشاک و جل و به‌رگ، یان ئاوانان به‌ناوی ئه‌وانه‌وه‌ واته‌ خۆت و منداڵه‌کانت به‌ ناوه‌کانی ئه‌وانه‌وه‌ ناو بنێی، یا شوێن داب و نه‌ریته‌کانیان بکه‌ویت که به‌و شیوه‌یه‌ له‌ناو موسلماناندا نه‌ناسراوه‌.

پێنجهم: سه‌ره‌نخستنی بێ باوه‌پان، یان به‌ باش باس کردنیان، یان ستایش کردنیان و پیاوه‌لانیان، یان بلآونه‌کردنه‌وه‌ی فەزڵ و چاکه‌کانیان له‌ناو خه‌لکدا، یان یارمه‌تیدانیان له‌سه‌ر بێ باوه‌پییان، یا پیلان گێژان له‌گه‌ڵ ئه‌واندا دژ به‌ موسولمانان، یان گواسته‌نه‌وه‌ی هه‌وال و نه‌هێنه‌کانیان بۆ بێ باوه‌پان، یان ملیان بۆ که‌چ بکریّت، یان داوای یارمه‌تیان لێ بکریّت مه‌گه‌ر له‌حاله‌تی زۆر پئویستدا ئه‌ویش له‌دژی بێ باوه‌پانی وه‌ک خۆیان.

به‌لکو ده‌بیّت واز به‌یتریت له‌هاوپێیه‌تی و دانیه‌شتن له‌گه‌ڵیاندا، یان هه‌رگیز نه‌کریته‌ جیبی متمانه‌ی موسولمانان و نزیک نه‌خړینه‌وه‌ لییان بۆ پاراستنی

نهنیه‌کانیان، یان هل و فرسه‌تیا نهدریتي کاره گرنگه‌کانی موسولمانان جیبه‌جی بگن.

شه‌شم: به‌شداري نەکردن له‌چه‌ژن و خۆشی و بۆنه و ئاهه‌نگه ئاینیه‌کانیاندا، به‌و بۆنه‌وه پیرۆزیایان لی نەکریت، به‌وتو به‌کرده‌وه به‌گوره دانه‌نرین، وه‌ك ئه‌وه‌ی پتیان بلتی گه‌روه سه‌روه‌رم یان شیوه‌ی ئه‌وانه، بیگومان خوی گه‌وره به‌سه‌رشۆپ و سوک ریسوا دایانۆن.

حه‌وتهم: داوی ره‌حه‌مت و به‌زه‌بیان بۆ نەکریت: له‌به‌رئوه ئه‌و کاره خۆشه‌ویستی ده‌گریتته‌خۆ بۆیان، به‌ راست زانیی ئه‌و ئاره‌وایی و خراپه‌و تاوانه‌به‌كه له‌سه‌رینی. هه‌شته‌م: به‌هیچ شیوه‌یه‌ دروست نیه‌ روپامایی و خۆبردنه‌ پێشه‌وه بۆئوه‌ی بی باوه‌ران لیت رازی بن، یان به‌ قسه‌ی شیرین خۆتیان له‌لا خۆشه‌ویست بکه‌یت، یان له‌گه‌لیان رێك بکه‌ویت و بچیت به‌ ده‌میان‌وه له‌سه‌ر حسابی دین، یان بیده‌نگ بیت له‌سه‌رئوه‌ی كه‌ ئه‌وانی له‌سه‌ره له‌ خراپه‌کاری و له‌ ئاره‌وایی.

تۆیه‌م: له‌كاتی كێشه‌و ته‌نگانه‌دا نەکریتنه دادوه‌ر بۆ چاره‌سه‌ری كێشه‌كان، یان رازیبون به‌ حوكم و بپاریان یان رازیبون به‌ هه‌ندئ له‌ حوكم و بپاره‌کانیان، پێویسته‌ وازیه‌ت‌نریت له‌ شوێنكه‌وتنی ئاره‌زیوان، شوێنكه‌وتنیان له‌هه‌ر کارێ له‌ کاره‌کانیاندا، له‌به‌رئوه‌ شوێنكه‌وتنیان واته‌ وازیه‌تانه له‌ حوكمی خوی گه‌وره، هه‌روه‌ها وازیه‌تانه له‌ حوكمی پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی (صلی الله علیه وسلم).

ده‌یه‌م: شوێن نەکه‌وتنی بی باوه‌ران و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران، یان گوێپێه‌لی کردنیان له‌و شته‌ی كه‌ فرمانی پێ ده‌كهن، یان ئاماره‌ی پێ ده‌كهن و ده‌پرازینه‌وه بۆ خه‌ك تا هه‌ستن به‌ جیبه‌جی کردنی.

یانزه‌هه‌م: ده‌ستپێشه‌ری نەکردن له‌ سالاو لی کردنیان به‌ سالاو ئیسلام: واته‌ به‌ (السّلامُ عَلَیْكُمْ).

بنچینه‌ی شه‌شه‌م

به‌یاست دانانی که‌رامه‌تی دۆستانی خواو (تصدیق کرامات الاولیاء) و پېشینی(ه‌راسه‌ی پیاوچاکان و خه‌وبینین و (سحر) جادو ئیرمیی(حسد) و چاوبیسی و جنۆکه‌.

یه‌کێکی تر له بنچینه‌کانی عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح، ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه‌:

به‌یاست دانانی که‌راماتی دۆستانی خوایه^(۱): بریتیه‌ له‌وه‌ی که ده‌گونجی خوا‌ی

گه‌ره‌ مۆلّت بدات رویدات له‌سه‌رده‌ستی هه‌ندئ له‌ باوه‌رداره چاک و خاوه‌ن

* الکرامه: هي أمر خارق للعادة وغير مقرون بدعوى النبوة ولا هو مقدمة لها ؛ يُظهِرُ الله على يد بعض عباده الصالحين- من المتزمتين بأحكام الشريعة- إكراماً لهم من الله عز وجل ، فإذا لم يكن مقرّون بالإيمان الصحيح والعمل الصالح كان استدراجاً . وقد وقع في الأمم السالفة ، كما في سورة الكهف وغيرها ، وفي صدر هذه الأمة من الصحابة والتابعين ؛ كما حصل مع عمر بن الخطاب رضي الله عنه : « يا سارية الجبل » . وغيرها كثيرة جداً ، وفي كتب السنن الصحيحة والآثار المنقولة شيء كثير من الكرامات التي كرم الله تعالى به عباده الصالحين العاملين بكتابه وسنة نبيه- صلى الله عليه وسلم -وما رواه آلاف من العلماء وغيرهم من الثقات وشاهدوه ، وهي متواترة وموجودة في الأمة وباقية فيها إلى ما شاء الله تعالى ، ووقوع كرامات الأولياء في الحقيقة معجزة للأنبياء ، لأن الكرامة لم تحصل لأحدهم إلا ببركة متابعتهم لنبيه وسيره على هدى دينه وشريعته ، وهي من الأمور الخائفة عقلاً . وقد يكون ما يعطيه الله لعبده المؤمن من فتح آفاق العلم امامه أفضل وأعظم من كل الخوارق المادية التي نسمع بها أو نقرأ عنها ، ومن الكرامة التي نص عليها سلفنا ؛ الاستقامة على الكتاب والسنة ، وطاعتها والرضا بحكمهما ، والتوفيق في العلم والعمل . وإن علم حصول الكرامة لبعض المسلمين ؛ لا يدل على ضعف إيمانهم ، لأن الكرامة تقع لأسباب منها : تقوية إيمان العبد ، ولذا لم يترك من الصحابة شيئاً من الكرامات لقوة إيمانهم وكمال يقينهم ، ومنها أيضاً : إقامة الحجة على العدو ، والكرامة لا تنفي من ناحية العقل ، وإنما تنفي بضوابط الشرع ، وللكرامة شروط منها : أن لا تناقض حكماً شرعياً ، ولا قاعدة دينية ، وأن تكون لحي ، وأن تكون حاجة ؛ فإن فقد أحد هذه الشروط ؛ فليست بكرامة بل هي إما خيال ، وإما وهم وإما لقاء من الشيطان . والكرامة لا يثبت بها حكم من الأحكام الشرعية ، ولا ينفي بها حكم شرعي أيضاً ذلك أن للأحكام الشرعية مصادرها المعروفة من كتاب الله وسنة رسوله والإجماع ، وإذا أجرى الله الكرامة على يدي مسلم ؛ فينبغي له أن يشكر الله على هذه المنحة والنعمة ، ويسأل الله تعالى الثبات وعدم الفتنة إن كانت ابتلاء واختياراً ، وأن يكتم أمرها وأن لا يتخذها وسيلة للتفاخر والتباهي أمام الناس فإن ذلك يؤرث موارد الملكة ، ويكم من أناس خسروا الدنيا والآخرة حين استدزجهم الشيطان من هذا الطريق ؛ فأصبحت تلك الأعمال وبلا عليهم . واعلم أن لأولياء الرحمن صفات ذكرها الله تعالى في كتابه الكريم في كثير من الآيات ، وجمعت في سورة الفرقان : من الآية ، ٩٣- ٧٤ ، وذكرها النبي- صلى الله عليه وسلم - في كثير من الأحاديث ومن هذه الصفات على سبيل المثال : الإيمان بالله وبعلائقته ورسوله وكتبه واليوم الآخر والقضاء والقدر خيره وشره ، والتقوى ؛ وهي الحرف من الله ، والعمل بسنة نبيه- صلى الله عليه وسلم - والاستعداد ليوم اللقاء ، والحب في الله والبغض في الله ، وأن رؤيتهم تُكسر بالله ، وهم يمضون على الأرض هونا ، وإذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاماً . ويتوكلون لرحم الله سبحانه وقياماً ، ويقولون ربنا اصرف عنا عذاب جهنم ، وإذا انفكوا لم يسرفوا ولم يفتروا ، ولا يدعون مع الله إلهاً آخر ، ولا يظنون النفس التي حرم الله إلا باحشاً ، ولا يزنون ، ولا يشهدون الزور ، وإذا مروا باللغو مروا كراماً ، وإذا ذكروا

تقواکانی، ثوانی که به پاستی و به دلسوزی شوین ریگو سوننه ته کانی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) که وتون؛ له و شتانه ی له توانای مړوډ به دهرن، وه ک ریزیک بویان، وه دهرخستنی فزله و چاکه ی نه و دستانه؛ هه روه ک به لکه له سهر نه وه له قورنات و سوننه و کډه نگی زانایان، خوی گه وره ده فرمویت:

﴿إِنَّا إِنَّا أَنزَلْنَاهُ اللَّهُ لَا حَوْلَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (٦٢) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَنَفَّسُونَ﴾ (٦٣) لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ أَلْمُزُّ الْمَظْمُومُ ﴿٦٤﴾ سورة بونس: ٦٢ - ٦٤.

واته: ناگدار بن بې گومان د دستانې خوا ترسیان له سهر نی په، خه فیتش ناخون. ثوانی باوه بیان هیناوه و همیشه خویان ده پارین و له خوا ده ترسن. هه بقی نه وانه مزگینی له ژبانی دنیا و، له دواړویشدا گویان نی په بقی و ته و) به لینه (کانی خوا، هه نه ویه سهر که وتنی زور گه وره.

پیغمبر خوی (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت: (إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ)^(۱). واته: خوی گه وره ده فرمویت: هه رکه سی دوزمنایه تی دوسنیکې من بکات نه وه به د دنیا ییوه جهنم له گه ل به رپا کردوه.

به لام بقی نه هلی سونه و جهماعه کومه لې ریکخه (ضوابط)ی شهرعی هیه له باوه پیون به که رامات، هرج نیه هه مو نه و کارانه ی که له توانای مړوډ به دهرن روده دهرن که رامه ت بیت؛ به لکو ده گونجی نه و کاره ی که رویداوه له توانا به دهره (استدراج) بیت واته هه لڅه تاندن و پله پله به ریزکړنه وه بیت تا کوتا پله ده که ویته خواره وه له ناوده چیت، یان بچیته ناو که رامه و له که رامه تیش نه بیت؛ له کاروکرده وی ساحر و جادوگر و فالچیه کان و ده جبال و دروژنه کان و،

بآیات رحم لم یخروا علیها صما وعميانا، ودعاؤهم: ربا هب لنا من أزواجنا وذرياتنا قره أعین واجعلنا للمتقين إماما .
وغیرها من الصفات الثابتة في الكتاب والسنة.

(۱) - رواه البخاري .

شەياتینی جنۆکە بێت، جیاوازی رۆن و ئاشکرا هەیه لەنێوان کەرەمەت و سحیر و جادو (شعوذة) دا:

* کەرەمەت: لەخوای گەورەو هەیه؛ ھۆکاری رودانی بریتیه لە تەقوا و گوێزپایەلی کردنی و شوێنکەوتنی رێگە و رێبازی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و سوننەتەکانی، کردووی چاک ئەنجامدان.

کەرەمەت؛ تاییبەتمەندە بە دۆستەکانی خوای خاوەن بەزەیی و میھرەبانی؛ ئەوانەى کە لە خوا دەترسن و پارێزکارن، لە ئەھلى باوەرپەتیان و یەكخوێناسی و سوننەن و، بەردەوامیان هەیه لەسەر دین، خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿وَمَا كَانُوا أُولَئَٰهٖٓ اِنْ اُولَُٰٓٔٔوْهُ اِلَّا الْمُنٰفِقُوْنَ﴾ سورة الانفال: ٢٤.

واتە: لەکاتیگدا ئەوان خۆشەویست و سەر پەرشتیاری ئەو (مزگەوتە) نین، بەپاستی سەر پەرشتیار و خۆشەویستی ئەو (مزگەوتە) خوا ناسان و پارێزکاران.

* جادوگرى (شعوذة): لەشەیتانی رەجەم کراوەو هەیه، ھۆکاری رودانی بریتیه لە کارکردەو هەى بێ باوەرپی و ھاوێش بۆ خوا دانان و سەرپێچی و تاوان و لەسۆردەرچۆن و خراپەکاری و شوێنکەوتنی ھەواو ئارەزو ئەو کەسانەى کە شوێنکەوتەى ھەواو ئارەزون.

* جادوگرى (شعوذة): تاییبەتمەندە بە دۆستەکانی شەیتانەو؛ گومرايان؛ لە ئەھلى بێ باوەرپی و ھاوێش بۆ خوا دانان و، گومراپی و، بیدعو، ھەواو ئارەزو، دووپیی، خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِكُفْرٍ إِلَٰكٍ أُولَِٰٓٔٔهِ لِيُجْدِلُوْكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوْهُم لَأَكْفِرَنَّ بِكُمْ لِيُزَكِّيَنَّهُمْ﴾ سورة الانعام: ١٢١.

واتە: بێگومان شەیتانەکان بەنەھنی شت بەدۆستانیان دەلێن بۆ ئەو هەى موجدەلە و دەمە دەمێتان لەگەڵ بکەن، چا ئەگەر بەگوێیان بکەن ئەو هەى بێگومان لەھاوێش دانەرەن دەبن.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه؛

هرگیزاو هرگیز فه‌زلی دۆستانی خوا ناده‌ن به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رانداه‌سلامی
خوایان له‌سه‌ر بی، به‌لکو یه‌ک پیغه‌مبه‌ر له‌لای نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه چاک‌تره‌له
سه‌رحم دۆسته‌کانی خواو پیاوچاکان.

هیچ کاتئ زنده‌په‌وی ناکه‌ن و رۆناچن ده‌رباره‌ی یه‌کئ له‌ دۆستانی خوادا،
بیروپوچونیان وانیه‌که دۆسته‌کانی خوا بتوانن سود و زیان به‌که‌سی تر بگه‌یه‌ن،
بی‌گوناه‌(معصوم) نین واته‌ پارێزراو نین له‌ گوناها، شه‌رع دانهریش نین، خوی
گه‌وره‌ ده‌فرمویت: ﴿اللّٰهُ يَصْطَلِيْ مِنْكَ الْاَلَمَ كَقَوْ رُسُلًا وَمِنْكَ الْاَنَاسُ﴾ سورة الحج: ۷۵.

واته: خوا له‌ مه‌لائیکه‌کاندا نێردراو هه‌لده‌بژێرت، هه‌روه‌ها له‌ خه‌لکیش دا.

له‌ بنچینه‌کانی عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

* بریتیه‌له‌ به‌راستدانانی پێشبینی(فراسه‌)ی راست له‌لایه‌ن پیاوچاکان و
خاوه‌ن ته‌قواکانه‌وه؛ له‌ نه‌هلی باوه‌ره‌تیا‌ن و یه‌کخو‌ناسی، فیراسه‌ت بریتیه‌له‌
نورێک خوی گه‌وره‌ ده‌یخاته‌ ناو دلی به‌نده‌یه‌که‌وه؛ به‌و فیراسه‌ته‌ جیاوازی ده‌کات
له‌ نیتوان هه‌ق و ناهه‌قدا، له‌ نیتوان راستگو و درۆزندا، جا هه‌رکه‌سی باوه‌ره‌که‌ی به‌هێز
و په‌وتر بیت نه‌و پێشبینی(فراسه‌)که‌ی راست‌تر و تیز‌تره‌.

* به‌راستدانانی خسته‌نه‌وه‌ی خه‌وبینینی چاک، بریتیه‌له‌ به‌شیک له‌
پێغه‌مبه‌رایه‌تی، خه‌وبینینی چاک موژده‌یه‌که‌ له‌لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه‌ بۆ به‌نده‌
باوه‌پداره‌که‌ی، ده‌روکردنه‌وه‌ی خێر و چاکه‌یه‌ بۆی له‌ کاروباره‌کانی دونه‌یاو
دوارۆزدا، کاتئ که‌ قیامه‌ت نزیک ده‌بێته‌وه‌و دونه‌یا به‌ره‌و کۆتایی ده‌پوات؛
خه‌وبینینی باوه‌پدار درۆی تیدا نابێت و به‌راست ده‌رده‌چیت، خوی گه‌وره‌
ده‌فرمویت:

﴿إِذَا قَالَ يُسُفُّ لِأَيُّمٍ يَأْتِيَنِي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ رَأَيْتُهُمَا فِي سَجِيدٍ
﴿٥٥﴾ قَالَ يَبْنَئُ لَا تَقْصُصْ رُءُوكَ عَلَى أَحَدٍ مِّنْ عِبَادِكَ فَتَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥٦﴾﴾

وَكَذَلِكَ يَجْزِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُرِيكَ بِمِصْرَ لَيْسَ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَيْدًا أَنْتَ مُهَا
عَلَىٰ أَوَّلِكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَاصْبِرْ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٤﴾ سورة يوسف: ٤ - ٦.

واته: (بیریان خه ره وه) کاتی یوسف به باوکی وت: نهی بابه گیان به پاستی
من له خه ومدا دیم یازده نه سستیره و مانگ و پۆژ دیم سوزده یان بۆ ده بدم.
وتی: نهی کوپی شیرینم خه وه کهت مه گپه ره وه بۆ براكانت نه وه که به هویه وه فیل
و پیلانیکت لیبکهن، به پاستی شهیتان دوزمنیکی ناشکرایه بۆ ئادهمی. ئابه و
شپویه ههلت ده بژیری (بۆ پیغه مبه رایه تی) په ره ردگارت، فیرت ده کات به شیک
له خه و په رژین، به هره ی خوی ته واو ده کات بۆت، بۆ بنه ماله ی یعقوب، هه
چونی نه واوی کرد بۆ هه ردو باپیره له پیشتا، که ئیبراهیم و ئیسحاقن، به پاستی
په ره ردگارت زانای کار دروسته.

خوا ی گه وه ده فهرمویت: ﴿قَالَ يَبْنَئُ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ
قَالَ يَا أَبَتِ أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٢﴾ سورة الصافات: ١٢.

واته: (ئیبراهیم) وتی: نهی کوپه خۆشه ویسته که م به پاستی من له خه ودا
دیم که سه رت ده بپرم جا سه رنج بده ده لئ ی چی و رات چی یه؟ (کوپه که)
وتی: بابه گیان نه وه ی فهرمانت پی دراوه بیکه، دلنیا به ده مبینی به ویستی
خوا له خۆگران ده بم.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت:

(يَبْنَئُ مِنَ الشُّوَّةِ إِلَّا الْمُنْبِرَاتُ)، قالوا: وَمَا الْمُنْبِرَاتُ؟ قَالَ: (الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ)^(١).

واته: (پیغه مبه رایه تی هیچ نه ماوه ته وه ته نها موزده دان نه بیئت)، وتیان نه و
موزده دانانه چین؟ فهرمووی: (خه و بینینی چاکه).

سه باره ته به م ئایه ته: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ بوس: ٦٤

(١) - رواه البخاري: ٤٠/٩ (١٩٩٠).

ثبو (درداء) له پېغه‌مبه‌ری (صلی الله علیه وسلم) پرسى؟ ده‌رباره‌ی ثم
 ثایه‌ته: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ لِكَلِمَتِ اللَّهِ ذٰلِكَ هُوَ
 الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ (۱۶) ورة یونس: ۶۴.

نوویش فەرمووی: (ما سألني عنها أخذَ غَيْرَكَ مِنْهُ أَنْزَلْتُ؛ هِيَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْمُسْلِمُ،
 أَوْ تُرَى لَهُ) (۱). واته: جگه له‌تو که‌س پرس‌یاری ده‌رباره‌ی ثم ثایه‌ته لی نه‌کردووم
 له‌وه‌ته‌ی دابه‌زیوه؛ بریت له‌خو‌ی چاک که‌ موسولمان ده‌بیینی، یان پتو‌ی
 ده‌بیینی.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

شایه‌تی ده‌ده‌ن که‌ له‌دونیادا جادو جادوگه‌ران بونیان هه‌یه، هه‌یه‌تی به
 هه‌قیقه‌ت کاریگه‌ریی که‌ونی و قه‌ده‌ری هه‌یه به‌لام به‌ ئیزنی خوا، هه‌شیه‌تی
 هه‌قیقه‌ت نیه، به‌لکو‌ته‌ن‌ها خه‌یالاتی روت.

بیگومان شه‌یاتی‌نی جنۆکه‌ ئه‌وانن پایه‌و کۆله‌کی جادو جادوگه‌ر، به‌و
 توانایه‌ی که‌ خو‌ای گه‌وره پیتی به‌خشیون ده‌توانن ئه‌و کاره‌ بکه‌ن، به‌لام خو‌ای
 به‌روه‌ردگار ئه‌و توانایه‌ی به‌ ئاده‌میزاد نه‌به‌خشیوه، ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌وانه به‌ویست
 و خواست و ئیزنی خوا نه‌بی ناتوانن زیان به‌ هیچ که‌سیک بگه‌یه‌ن، هه‌تا
 جادوگه‌ره‌ک زیاتر بی باوه‌ر بی شه‌یتان زیاتر گو‌په‌یه‌لی ده‌کات، خو‌ای گه‌وره‌ش
 ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ
 كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ الْقَاسَ السِّعَرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَذَرَتَ وَمَزُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ
 أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ

وَمَا هُمْ بِصَّادِقِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا يَأْذِنُ اللَّهُ وَيَسْمَعُونَ مَا يَسْرُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَوْيَاكُمْ
﴿سورة البقرة: ۱۰۲﴾

واته: (جوله که کان) دوی شو (شتانه) که وتن که شهیتانه کان دهیان خوینده وه (بۆ خه لک) له سه رده می پاشایه تی سوله یماندا، سوله یمان بی بیوا نه بوو، به لاه شهیتانه کان بی بیوا بوون، خه لکیان فیزی جادو ده کرد، هه روه ها نه وه ی نیردراوه ته خواره وه له بابل بۆ سه ر هاروت و ماروت (دوو مه لاتیکه بوون)، ئه مانه که سیان فیر نه ده کرد هه تا پییان نه وتایه ئیمه هه ر تاقیکه ره وه ی (ئاده میزاد) یین که واته بی بیوا مه به، ئینجا فیزی جادی و ده بوون لییان وه که ژن و میژدی پی له یه که بکن، ئه وان به م جادوه ناتوانن زیان به که س بگه یه نن مه گه ر به ویستی خوا، فیزی شتی که ده بن که زیانیان پی ده گه یه نی نه که قازانج، بیکومان زانییان هه که سی جادو بکپی (به فهرموده ی تهورات) له پوژی دوایدا بی به ش ده بیته، به راستی زۆر به ده نه و شته ی که (بروای) خویانیان پی فروشت نه گه ر بیان زانیایه .

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَجَاءَهُ وَسِيْرٌ عَظِيْمٌ﴾ سورة الاعراف: ۱۱۶.

واته: جادیه کی گه وره یان نواند.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ سورة یونس: ۸۰.

واته: جا کاتی جادو بازه کان هاتن.

پیتهم بهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: (اِخْتَبِیْبُوا السَّنْعَ الْمُؤَبَّاتِ ا) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: (الْمَيْزُوكُ بِاللَّهِ، وَالسِّحْرُ...) (۱).

(۱) - متفق علیه، أخرجه البخاری: ۱۲/۴ (۲۷۶۶)، ومسلم: ۶۳/۱ (۸۹) (۱۴۵).

واته: خَوَاتان به‌دووربگرن له حه‌وت تاوانه زۆرگه‌وره‌و له‌ناو به‌ره‌که: وتیان: ئه‌ی
 بیتفه‌م‌یه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)! ئه‌و حه‌وت تاوانه گه‌وره‌یه‌ چین؟
 فه‌رمووی: هاوه‌ل بۆ خوا بپارێدان و، سحیر و جادو کردن و...
 هه‌رکه‌سێ باوه‌پێ به‌وه هه‌بێ که جادو به‌بێ ئیزنی خوای گه‌وره‌ سود یان
 زیان ده‌گه‌یه‌نێت؛ ئه‌وه به‌دلنیاپییه‌وه ئه‌و که‌سه بێ باوه‌پ بووه.
 هه‌رکه‌سێ باوه‌پێ به‌وه هه‌بێ که جادوکردن هه‌لآله ئه‌وه کوشتنی واجب،
 له‌به‌رئه‌وه موسوڵمانان یه‌کده‌نگ و ته‌بان له‌سه‌ر هه‌رامییه‌تی جادو.
 جادوگر داوای لێ ده‌کرێت ته‌ویه بکات و په‌شیمان بێته‌وه، ئه‌گه‌ر په‌شیمان
 بووه‌وه باشه، ئه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بویه‌وه ئه‌وه ده‌بێ بدرێت له‌ملی.
 نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه: باوه‌پیان وایه ئه‌گه‌ر که‌سێ جادوی لێ کرا به
 پارێانه‌وه و ئه‌و نوشته شه‌ریعانه‌ی که له‌ قورئان و سوننه‌دا هاتوون شیفای بۆ دێ و
 چاک ده‌بێته‌وه - به‌ ئیزنی خوای په‌روه‌رگار - ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:
 ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ الإسراء:
 ٨٢^(١)

* قال ابن قدامة المقدسي رحمه الله: (السحر: عَقْد وَرَقَى وَكَلَام، يَتَكَلَّمُ بِهِ، أَوْ يَكْتُمُهُ، أَوْ يَعْمَلُ شَيْئًا يُولِّرُ فِي بَدَنِ الْمَسْحُورِ، أَوْ قَلْبِهِ، أَوْ عَقْلِهِ مِنْ غَيْرِ مُبَاشَرَةٍ لَهُ، وَلَهُ حَقِيقَةٌ فَمَنْهُ مَا يَقْتُلُ وَمَا يَمْرُضُ، وَمَا يَأْخُذُ الرَّجُلَ عَنْ أَمْرَانِهِ؛ فَيَمْنَعُهُ وَطَأْمًا، وَمَنْهُ مَا يَفْرُقُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ، وَمَا يُنْفَضُ أَحَدُهُمَا إِلَى الْآخَرِ، أَوْ يُجَبِّبُ التَّيْنَ، وَهَذَا قَوْلُ الشَّافِعِيِّ... .
 . وقال: إذا ثبت هذا فإن تعلم السحر وتعليمه حرام لا تعلم فيه خلافاً بين أهل العلم، قال أصحابنا: ويكفر الساحر؛ يتعلمه وفعله سواء اعتقد تحريمه أو إباحته. ثم قال عن حقيقة السحر: ولولا أن السحر له حقيقة لما أمر الله تعالى بالاستعانة منه ، قال تعالى: (يَقُولُونَ النَّاسُ السِّحْرُ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيَّ الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَازِلُونَ وَمَا زُورَتْ) إلى قوله: (فَتَنقَلِبُوهُنَّ مِثْلَهُنَّ مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ أَزْوَاجِهِ) سورة البقرة: الآية ١٠٢). انظر: «المغني» ج ٨ ، ص ١٥٠-١٥١.

واته: له م قورئانه دا ده نترینه خواره ئوه ی که هؤی شیفاو میهره بانی به بۆ
 بپوا داران، به لام (هاتنی ئه م قورئانه) بۆ سته مکاران هیچ زیاد ناکات جگه له
 خه ساره تمه ندی.

ئه هلی سوننه و جه ماعه:

باوه پیان وایه که ئیره یی بردن (حسد) و چاوپرسی هه قن، ئه گهر خوای گهره
 بیه ویت زیان ده گه یه نن به بنده کان؛ به لکو جاری واهیه کاریگه ریه کی وه های
 هیه ده بیته هؤی کوشتنی ئه و که سه ی که هسودی پێ براوه یان چاری لێ
 کراوه.

هسودی گشتگیرتره له چاوپرسی، له بهر ئوه هه موو چاوپرسی هسوده،
 به لام هه موو هسودی چاوپرسی نه.

هسودی روده دات له لایه ن که سیکه وه دله کی پیسه و ده روونی پیسه و
 رقابیه، له ئه نجامی دل پیسی و رق و کینه و پێ ناخۆشی و نه وه پوده دات، که سی
 هسود ئاواته خوازه ئه و نازو نیعمه ته ی که خوای پهروه رده گار رشتویه تی به سه ر
 که سیکدا نه یه مپێتی، به لام چاوپرسی ده گونجی له لایه ن پیاوی چاکیشه وه بیته، یان
 ده گونجی مرؤف چاو له سه ر و مالی خۆشی بکات، هۆکاری چاوپرسی بریتیه له
 به خۆدانانزین و خۆبه گه رده زانین و خۆ به چاکزانین، به لکو هسودی و چاوپرسی
 هاویه شن له شوپنه واری خراپدا که جیتی ده هێلن؛ به جۆری ئه و دووانه هۆکارن
 بۆ ئوه ی که که سی هسودی پێ براو یان که سی چاو لێ کراو هه ردوکیان توشی
 زیان بین.

ههروه ک باوه پیان وایه که په ناگرتن به خوای گهره واجبه له زیان و خراپه ی
 هسودی و چاوپرسی؛ به پاپانه وه و زیکره شه رعه یه کان، خوای گهره
 ده فهرمویت:

﴿وَمِنْ سَرٍّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ سورة الفلق: ۵.

واته: له زیانی به‌خیل و‌ه‌سود کاتیک که‌ه‌سودی بیات.

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویتی:

﴿وَأَن يَكْذِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِبَرْئِفَنَّاكَ بِأَصْرِهِ لَنَأْخِزَهُنَّ لَنَا سِعْمَا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمُخْتَوٍ﴾ سورة القلم: ۵۱.

واته: به‌پاستی نزیک بوو بئ بپولاکان هه‌لتخلیسکیتن به‌چاوی (پیس)یان،

له‌کاتیکدا که‌قورئان ده‌بیستن، ده‌یان وت: به‌پاستی ئه‌م (پیتفه‌مبه‌ره) شیتنه.

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویتی:

﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ سورة النساء: ۵۴.

واته: یان ئیره‌یی (ه‌سودی) ده‌به‌ن به‌خه‌لکی؟ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خوا پیتی

به‌خشیوون (که‌پیتفه‌مبه‌ریتی به) له‌فه‌زل و به‌ه‌ره‌ی خوی.

پیتفه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویتی: (الْفَيْنُ خَوْ، وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ

سَابِقُ الْقَرْ لَسَبَقْتَهُ الْفَيْنُ، وَإِذَا اسْتَفْسَلْتُمْ فَأَعْلُوا)^(۱).

واته: چاوپیسى هه‌ق و راسته، ئه‌گه‌ر شتی هه‌بوايه پیتش قه‌ده‌ری خوای‌گه‌وره

بکه‌وتایه، ئه‌وا چاوپیسى پیتشی ده‌که‌وت، ئه‌گه‌ر داواى خۆشتنتان لی کرا بق

که‌سێک که‌بویی به‌چاوتانه‌وه، ئه‌وه‌ خۆتان بشۆن.

پیتفه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویتی: (لَا يَجْتَمِعُ فِي جَوْفِ عَدِي

الْإِيمَانِ وَالْحَسَدِ)^(۲). واته: باوه‌ره‌یتان و ه‌سودی پیتکه‌وه له‌دلی هه‌چ به‌نده‌یه‌کدا

کۆنابنه‌وه.

(۱) - رواه مسلم.

(۲) - أخرجه الحاكم في: (المستدرک) ج ۲ ص ۷۲، وصححه الألباني في (المصحيح الجامع).

ئەه‌لی سوننه و جەماعە:

باوە‌پریان وایە کە خوای گە‌وره جەنۆکە‌ی دروستکردووە لە‌ئاگر لە‌پێش دروستکردنی ئادەمدا؛ ئە‌وانە دە‌خۆن و دە‌خۆنە‌وه و هاوسەرگێری دە‌کە‌ن و ئە‌وه‌و وە‌جە دە‌خە‌نە‌وه و زۆر دە‌بن، بریتین لە‌چە‌ند دە‌ستە و تاقمێک، ئە‌وان ئێ‌مه دە‌بینن بە‌لام ئێ‌مه ئە‌وان نابینن، توانای ئە‌وه‌یان هە‌یه شە‌ک‌ل و شێ‌وه‌ی خۆیان بگۆین، خاوه‌نی توانای زۆر بە‌هێ‌زن، خاوه‌نی سە‌لیقه و پە‌سپۆری دە‌ستکردن، ئە‌وانە تە‌کلیفیان لە‌سەرە و لێ‌پێ‌چینه‌وه‌یان لە‌گە‌ڵ دە‌کرێ‌ت، هە‌یانە باوە‌ردارە و هە‌شیانە بێ باوە‌رە، خوای گە‌وره موحە‌ممە‌دی (صلی الله علیه وسلم) بۆ ئە‌وانیش رە‌وانە کردووە؛ ئە‌وه‌ی گۆتێ‌پایە‌لی بکات دە‌چێ‌تە بە‌هە‌شته‌وه، ئە‌وه‌شی گۆتێ‌پایە‌لی نە‌کات یاخی بێ‌ی و سەرپێ‌چی بکات ئە‌وه ئاگری دۆ‌زە‌خ جێ‌گە‌یه‌تی، بۆ‌یه ناو‌ناو‌ن جە‌نۆکە (جە‌ن) لە‌بەر ئە‌وه‌ شاراو‌ن و پە‌نه‌نان لە‌بەر چاوی مە‌و و نابین‌رێ‌ن.

ئە‌ه‌لی سوننه و جە‌ماعە باوە‌پریان وایە کە خوای گە‌وره شە‌یاتینی جە‌نۆکە‌ی دروستکردووە واتە هە‌یانە کافەرە، وە‌سوە‌سە دە‌خە‌نە د‌ل‌ی ئادە‌میزادە‌وه، لە‌هە‌موو لایە‌که‌وه دە‌وری ئادە‌میزاد دە‌دە‌ن بۆ ئە‌وه‌ی فە‌ریوی ب‌دە‌ن، دە‌ستیان لێ بوە‌شێ‌ن و ب‌چە‌ ناو جە‌سته‌یانە‌وه، خوای گە‌وره دە‌فەر مۆ‌یت:

﴿ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَكُ يُوْهُونَ إِنَّ أَوْلِيَآبَهُمْ لِجُنْدٍ لَّوْهُمْ إِنِ اطَّعْتَهُمْ لَأَنكُم مِّنْكُمْ ﴾ سورة الأنعام:

۱۲۱. واتە: بێ‌گومان شە‌یتانە‌کان بە‌نە‌هێ‌نی شت بە‌دۆ‌ستانیان دە‌لێ‌ن بۆ ئە‌وه‌ی موحا‌دە‌له و دە‌مه دە‌مێ‌تان لە‌گە‌ڵ ب‌کە‌ن، جا ئە‌گەر بە‌گۆ‌تییان ب‌کە‌ن ئە‌وه بێ‌گومان لە‌هاوێ‌ش دانە‌ران دە‌بن.

خوای گە‌وره ئە‌گەر بێ‌هۆ‌یت زالیان دە‌کات بە‌سەر هەر یە‌کێ له‌ بە‌تە‌ده‌کانی خۆیدا، لە‌بەر حیکمه‌تی، خوای گە‌وره دە‌فەر مۆ‌یت:

﴿ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَقْتَعَتْ مِنْهُمْ بَصَوْتِكَ وَأُخْلِصْ عَلَيْهِمْ جَهَنَّمَ وَرِجْلَكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴾ سورة الإسراء: ۶۴.

واته: هرکس له‌وانه که ده‌توانی گومرای بکه به‌ده‌نگت (به‌گورانیت)، و بده به‌سهریاندو تییان خوږه به‌سوار و پیاده‌ی له‌شکره‌که‌ت‌وه و هاویه‌شییان بکه له‌مال و سامان و مندالیاندا به‌لئینیشیان پی‌بده، به‌لام شه‌یتان به‌لئینیان پی‌نادات ته‌ن‌ها خه‌له‌تاندن نه‌بیټ.

خوای گوره نه‌گه‌ر بیه‌وټ هر یه‌ک‌ی له‌به‌نده‌کانی خو‌ی له‌فرو فیل‌ی شه‌یتانه‌کان ده‌باریزټ، خوای گوره ده‌فه‌رموټ:

﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ سورة النحل: ۹۹ - ۱۰۰.

واته: به‌راستی نه‌و(شه‌یتان) ده‌سه‌لاتی نی‌یه به‌سهر نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیتاوه‌و ته‌ن‌ها پشت به‌په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن. ته‌ن‌ها ده‌سه‌لاتی به‌سهر نه‌وانه‌دا هیه که نه‌و(شه‌یتان) ده‌که‌نه‌دۆست پشتیوانی خو‌یان و نه‌وانه‌ی به‌هۆیه‌وه بوونه‌ته‌هاوه‌ل‌دانه‌ر.

بنچینه‌کانی جه‌وته‌م

پرۆگرامی وهرگرتنی دین و به‌لگه هینانه‌وه

له‌لای نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌وه.

له‌بنه‌ماکانی عه‌قیده‌ی سله‌فی صالح نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه: سه‌باره‌ت به‌ پرۆگرامی وهرگرتنی دین و به‌لگه هینانه‌وه‌وه؛ بریتیه له‌ شوینکه‌وتنی هه‌رشتی که له‌ قورئانه‌کی خوای گه‌وره‌دا هاتووه، هه‌روه‌ها نه‌وش که له‌ سوننه‌تی راست و سه‌حیحی پی‌نغه‌مبه‌ره‌که‌یدا (صلی الله علیه وسلم) هاتووه؛ نه‌وه‌ی که ناشکرابه نه‌وه‌شی که نه‌یتی و شاراوویه، خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی ته‌واوه بۆ نه‌و دوو سه‌رچاوه که بریتن له‌ قورئان و سوننه‌ت، ملکه‌چیبون بۆ حوکم و بپیاره‌کانی نه‌و دوانه، کرده‌وه‌کردنه به‌وه‌ی نه‌و دوانه داوای ده‌که‌ن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ سورة الأحزاب: ۳۶.

واته: بۆ هه‌چ پیاو و ئافره‌تیکی موسولمان نیه کاتی خواو پی‌نغه‌مبه‌ره‌که‌ی بپیارای هه‌ر کارێکیان دا (بۆیان نیه) سه‌رپشک بن له‌ کاره‌که‌یاند، هه‌رکس سه‌رپنجی خواو پی‌نغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات نه‌وه به‌راستی گومرا‌بووه به‌ گومرا‌بونێکی ناشکرا.

پی‌نغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویتی: (تَزَكُّتٌ فِیْكُمْ أَتْرَفٌ، لَنْ تَصِلُوا مَا قَسَمْتُكُمْ بِهَا: كِتَابُ اللَّهِ وَسُنَّةُ رَسُولِهِ^(۱)). واته: دوو شتم بۆ به‌جیه‌یشتن نه‌گه‌ر ده‌ستیان پێوه بگرن هه‌رگیز له‌پاش نه‌وه گومرا نابن: بریتین له‌ کتێبه‌کی خواو سوننه‌ت و رێبازی پی‌نغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم).

(۱) - صحیح: رواه الحاكم في: (المستدرک)، وصححه الألباني في (المشكاة).

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه: هه‌رگیز نائین یه‌که‌م جار قورئان له‌پاشدا سوننه‌ت، به‌لکو ده‌لئین قورئان و سوننه‌ت به‌یه‌که‌وه، چونکه‌ خوای گه‌وره قورئان و سوننه‌تی پێکه‌وه باسکردووه له زۆرێک له به‌لگه‌کاندا، گوێپایه‌لی خوێ و گوێپایه‌لی پێغه‌مبه‌رکه‌ی (صلی الله علیه وسلم) فهرز کردووه له‌سه‌ر به‌نده‌کانی.

سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر ئه‌مین و ده‌ست پاکه‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) روئکه‌ره‌وه‌یه بۆ ئه‌وه‌به‌ست و مانایه‌ی که‌ خوای گه‌وره خوێ ده‌یه‌وێت له قورئانه پێرۆز و شکۆمه‌نده‌که‌یدا، له‌شه‌رعه‌ حکیم کاربه‌جێکه‌یدا، هه‌رگیزاو هه‌رگیز بۆ هیچ که‌سێک نیه - جا ئه‌وه‌ که‌سه هه‌رکه‌سێک بێت و له‌هر پله‌و پایه‌یه‌کدا بێت - پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ت بکات له‌دوای ئه‌وه‌ی که‌ پێی ده‌گات، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ إِتِبَٰنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل: ۴۴)

واته: قورئانمان بۆ تۆ نارد بۆ ئه‌وه‌ی پوونی بکه‌یت‌وه بۆ خه‌لکی ئه‌وه‌ی بۆیان نێردراوه‌ته‌ خواره‌وه، به‌لکو بیربکه‌نوه و تێ بگن.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

پێیان وایه به‌ پێویستی ده‌زانن شوێنکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و سوننه‌ته‌که‌ی له‌هه‌موو شتێکدا ئیتر ئه‌وه‌ شته‌ گه‌وره بێت یان بچوک، هه‌روه‌ها خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان به‌ سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)؛ ێکه‌ رنگی ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی و زرگاری و سه‌رکه‌وتن و به‌ده‌سته‌پێنانی ره‌زامه‌ندی خوای به‌رز و بلند، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُمُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الزین یتمون الزسول النی الامت) الی یجدونه مکتوباً عندهم ﴿سورة الاعراف: ۱۵۶ - ۱۵۷.

واته: به‌زه‌یی و ره‌حمه‌تیشم هه‌موو شتیکی گرتوته‌وه، جا له‌دوایی دا ئو (به‌زه‌یی یه‌م) ده‌نوسم بۆ ئه‌وانه‌ی پارێزکار و له‌خوا ترسن و زه‌کات ده‌ده‌ن، ئه‌وانه‌ش که بپووا به‌به‌لگه‌ و نیشانه‌کانی ئیتمه‌ دێنن. ئه‌وانه‌ی که شوێن پێغه‌مبه‌ر و نێردراوی نه‌خوێنده‌وار ده‌که‌ون (که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه هاتووه)، ئه‌و که‌سه‌ی که (نامه‌ داره‌کان) ده‌یبینن به‌ نوسراوی لایانه‌ له‌ ته‌ورات و ئینجیل دا.

ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه:

له‌دوای سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان (صلی الله علیه وسلم) شوێنی ئه‌وه ده‌که‌ون که صه‌حابه‌کان له‌سه‌ری بوون ره‌زای خوایان لی بی، ئه‌وانه‌ی که دینه‌که‌یان وه‌رگرت له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌پاکی و به‌ دڵسوژی و به‌ زانست و به‌ کرده‌وه؛ له‌ کۆچکه‌ران و یاریده‌ده‌ران به‌گشتی، له‌ خه‌لیفه‌ راشدینه‌کان به‌ تایبه‌تی؛ له‌ به‌رئه‌وه‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) وه‌سیه‌تی کردووه به‌ شوێنکه‌وتنی خه‌لیفه‌ راشدینه‌کان به‌ تایبه‌تی، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌و باره‌وه ده‌فه‌رمووت:

(عَلَيْكُمْ بَسُئِي، وَسُئَةُ الْحُلَفَاءِ الْمَهْدِيِّينَ الرَّاشِدِينَ؛ تَسْكُؤُوا بِهَا، وَغَضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُور؛ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَذْعَةٌ، وَكُلُّ بَذْعَةٍ ضَلَالَةٌ)^(۱).

واته: ئاگادارین پێویسته له‌سه‌رتان ده‌ستبگیرن به‌ سوننه‌تی منه‌وه، ده‌ستبگیرن به‌ سوننه‌تی خه‌لیفه‌ رێنمویی کراوه‌کان و راشیدینه‌کانه‌وه، به‌ توندی ده‌ستی پێوه‌ بگرن، به‌ خڕیکاننان قه‌بی پێدا بکه‌ن، ئاگادارین له‌و شته‌ تازانه‌ی که له‌ دیندا داده‌هێنرێن، بپگومان ئه‌و شته‌ تازه‌ داهینراوه‌ بێدعه‌ن، هه‌موو بێدعه‌یه‌کی‌ش له‌ دیندا گومراویه‌.

(۱) - (صحیح سنن ابی داود) للآلبانی.

له‌پاشدا شوینی نه‌و که‌سانه ده‌که‌ون که له‌دوای صه‌حابه‌کانه‌وه هاتوون، له‌و سئ‌چرخ و سه‌رده‌مه زئ‌پین و گه‌وره‌ی سه‌ره‌تای هانتی دینی نی‌سلام، که نه‌وانیش بریتین له‌ صه‌حابه‌کان خۆیان و (تابعین) شوینکه‌وتوان و، شوینکه‌وتوانی (تابعین) له‌ چاکه‌دا، نه‌وانه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رموئیت:

(أَوْصِيكُمْ بِأَصْحَابِي، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْعُهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْعُهُمْ)^(۱).

واته: وه‌سه‌تانه‌ بۆ ده‌که‌م که ده‌ست‌گیر به‌ ری‌گه‌و ری‌بازی هاوه‌لانی منه‌وه، پاشان نه‌وانه‌ی که له‌دوای نه‌وانه‌وه دین، پاشان نه‌وانه‌ی که له‌دوای نه‌وانیشه‌وه دین که (تابعین)ن.

له‌ (عَبْدُ اللَّهِ)ی کوپی عومه‌ره‌وه ره‌زای خویان لی‌ بی‌ ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمویه‌تی: (تَفَرَّقُوا أُمِّي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً؛ كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً). قَالَ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي)^(۲).

واته: (ئومه‌ته‌که‌ی من دابه‌ش ده‌بی‌ت بۆ هه‌فتا‌و سئ‌ به‌ش، هه‌موویان بۆ ناو ناگرن ته‌نها یه‌ک به‌شیان نه‌بی‌ت). وتیان: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کئ‌یه‌؟ فه‌رمووی: (ئوه‌یه که من و هاوه‌لانه‌م له‌سه‌رینی).

ئا له‌م روه‌و که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بۆی داناوین؛ نه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ تاکه (مرجع) سه‌رچاوه‌یان بۆ گه‌پانه‌وه سه‌ری له‌کاتی نا‌کۆکی و دووبه‌رکی و جیا‌وازی‌دا کتێبه‌که‌ی خۆی گه‌وره‌ و سونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی (صلی الله علیه وسلم)، خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت:

(۱) - (صحيح سنن الترمذي) للألباني.

(۲) - (صحيح سنن الترمذي) للألباني.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ سورة النساء: ۵۹.

واته: ئه‌ی که‌سانتیک که باوه‌پتان هیناوه گوئی‌پایه‌لی خوا و گوئی‌پایه‌لی پیغه‌مبه‌ر بن، پاشانیش گوئی‌پایه‌لی کاریه‌ده‌سته (عادیله)کانی خۆتان بن، جا نه‌گر دو‌به‌ره‌کی‌تان هه‌بوو له‌شتیکدا ئه‌وه بیگێرنه‌وه بۆ لای خواو پیغه‌مبه‌ر، نه‌گر ئێوه باوه‌پتان هه‌یه به‌خوا و به‌پۆژی دوا‌یی، ئه‌وه باشت‌ره، ئاکام و نه‌نجامی چاک‌تره.

به‌راستی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) (مرجع)سه‌رچاوه‌ی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ن بۆ تیگه‌یشتن له‌ قورئان و سوننه‌ت، له‌به‌رنه‌وه ئه‌وان شایه‌ت حالی دابه‌زینی قورئان بوون، له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) ژبان، له‌ بنچینه‌کانی دیندا هیچ جیاوازیه‌کیان نه‌بووه له‌ نۆواندا؛ ئه‌وان زان‌اترین که‌سن به‌ مه‌به‌ست و مورا‌دی خ‌وای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)؛ خ‌وای گه‌وره شو‌ین نه‌که‌وتنی ئه‌وانی کرد‌وه به‌ هۆکاری سزاو تۆله‌و گوم‌پایی و دژایه‌تی و نا‌کۆکی و دو‌به‌رکی و جیاوازی، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَمَنْ يُكَافِرْ بِالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَهُ مَا قَوْلٌ وَتُضْلِلُهُ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ سورة النساء: ۱۱۵.

واته: هه‌رکه‌سێک دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ر بکات ئه‌وه‌ی که پێ‌بازنی راستی بۆ بوون بو‌ویه‌وه و شو‌ینی پێگایه‌کی تر بکه‌وێ بیجگه‌ له‌ پێگای به‌واداران، به‌وی وه‌رده‌گێڕین بۆ ئه‌و پێ‌بازیه‌ی که‌مه‌لی بژارد‌وه‌وه ده‌یخه‌ینه دۆزه‌خ، ئای چ پاشه‌پۆژیکی خراپه‌.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

هیچ کاتێ لاناده‌ن له ده‌قیکی صه‌حیح و راست و دروست، هه‌رگیزاو هه‌رگیز له هیچ کارو بریارێکدا پێشی خوای گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) ناکه‌ون، هیچ کاتێ دژایه‌تی و به‌ره‌ه‌ستی شتێ ناکه‌ن له قورئان و سوننه‌تی صه‌حیح: به‌عه‌قلی خوایان، به‌ (قیاس) پێوه‌، به‌ زه‌وق - بلێ زه‌وقی من وا ده‌خوازێت - ، به‌ که‌شف - بلێ به‌ که‌شف بۆم روڤ بۆته‌وه - ، به‌ وته‌ی شیخ ، به‌ وته‌ی پێشه‌وا، به‌ داواکردنی زۆرینه، له‌به‌ئه‌وه دینی خوا ته‌واو بووه له‌ژیانی پێغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم)، خوای گه‌وره له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموێت:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ سورة المائدة: ۳.

واته: ئه‌مڕۆ ئایینه‌که‌ تا‌مه‌ ته‌واو (کامل) کردووه بۆتان و چاکه‌و به‌هره‌ی خۆم به‌ته‌واوی رشتووه به‌سه‌رتاندان پا‌زی بووم که‌ ئیسلام دینتان بێت.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه قسه‌ی هیچ که‌سێک له‌ دروستکاروان ناخه‌نه پێش که‌لام و فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره و فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ره‌ ده‌ست پاک و ئه‌مینه‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)، نێتر ئه‌و که‌سه هه‌ر که‌سێک بێت و له‌هه‌ر پله‌و پایه‌یه‌کدا بێت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَانْفُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ سورة الحجرات: ۱.

واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ باوه‌ڕتان هێناوه پێش مه‌که‌ون له‌ هیچ کارو بریارێکدا له‌خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و له‌خوا بترسن، بێ گومان خوا بیسه‌ری زانا‌یه.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه بیروباوه‌ڕیان وایه پێشکه‌وته‌نی خوای گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی هۆکاره بۆ گومرا‌بون، له‌به‌رئوه‌ی ئه‌و پێشکه‌وته‌نه‌وه‌واو ئاره‌زوه، قسه‌کردنه‌ به‌ناوی خواوه به‌بێ زانست و زانیاری، بریتیه له‌ رازاندنه‌وه‌ی شه‌یتان بۆ رێگرتن له‌پێگه‌ی خوای به‌رز و بلند، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَلَفَ إِلَهُهُ هُوَ وَأَسْلَمَ إِلَهُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ رَّحِمَ عَلَىٰ سَمِيعٍ وَقَلِيلٍ ۖ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً ۖ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ سورة الجاثية: ۲۳.

واته: ناخو بینیوته نهو که‌سه‌ی هه‌واو ئاره‌زووی خۆی کردۆته په‌رستراوی خۆی، خواش به‌زانایی گومرایی کرد و مۆری ناوه به‌سه‌ر گوئی و دلیدا و په‌رده‌ی داوه به‌سه‌رچاویدا، ده‌ی جگه له خوا کئی پیتیمونی ده‌کات، ده‌ی بوچی بیر ناکه‌نه‌وه.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

ده‌لێن ئه‌قلی رۆن و ته‌واو له‌گه‌ل ئه‌قلی راست و سه‌حیح هاوێک و ته‌بان و دژایه‌تی به‌کتر ناکه‌ن، به‌لام کاتی که کێشه‌یه یان دژایه‌تیبه‌ک رویدا ئه‌و کاته ئه‌قله راسته‌که پیش ده‌خه‌ن، ئه‌سه‌لن هه‌چ کێشه و دژایه‌تیبه‌کیش نیه له‌نیوانیاندا، چونکه هه‌رگیز ناگونجی ئه‌قلی راست شتی به‌یتنی مه‌حاله‌ی ئه‌قلی رۆن قبوولی بکات، به‌لکو ئه‌قل به‌و شیوه‌یه ده‌یه‌یتنی هۆکاریکه بۆ زیاتر رۆشنبوونه‌وه‌ی ئه‌قله‌کان، ئه‌قلی رۆن و ته‌واو هه‌رچی ئه‌قلی راست هه‌والی دابی به‌ راستی؛ له‌به‌رئوه که ئه‌قل له‌لایه‌ن خۆی په‌روه‌ردگاره‌وه‌یه، پێچه‌وانه‌که‌ی نابێت واته ئه‌قل شوێن ئه‌قل ناکه‌وێت.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه: له‌ پله‌وپایه‌ی ئه‌قل و پێگه‌که‌ی که‌م ناکه‌نه‌وه، له‌به‌رئوه ئه‌قل هۆکاری ته‌کلیف و پێ‌سپاردنه، رۆلی ئه‌قل بریتیه له‌ره‌زانه‌ندی و دلنایایی بۆن، بریتیه له‌ بیرکردنه‌وه و راما‌ن له‌م گه‌ردونه‌ فراوان و به‌رینه، له‌شه‌رعی حه‌کیم و کاربه‌جی، به‌لام ده‌لێن: هه‌رگیزاو هه‌رگیز ئه‌قل پێنشی شه‌رع ناکه‌وێت، به‌لکو ئه‌قل کارده‌کات له‌ چوارچێوه و بازنه‌و بپاری شه‌رعا، چونکه خۆی گه‌وره‌ سنوورێکی بۆ ئه‌قل دیابکرده‌وه و سنوور نابه‌زینێت، که‌واته ناگونجی که‌موکورت پێش بکه‌وێ و حاکم و دادوهر بێت به‌سه‌ر کامل و نه‌واودا، خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت:

﴿ فَإِنْ لَرَّ يَسْتَجِيبُ لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَكْفُرُكُمُ أَهْوَاءُكُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ يَبْغِرْ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾ سورة القصص: ۵۰.

واته: ښځا نه‌گړ به‌گوښيان نه‌کردی و (وه‌لاميان نه‌دايت‌وه) نه‌وه بزانه که‌ته‌نھا شوين ه‌واو ښاره‌زوی خوږيان ده‌کون، کي له‌و که‌سه‌گوښانه‌که‌شوین ښاره‌زوی خوږی بکه‌ويت بين پټنموونیی له‌لاین خواوه، بېگومان خوا پټنموونیی گه‌لی سته‌مکار ناکات.

هر له‌به‌ر نه‌وه‌یه به‌نه‌لی سوننه و جه‌ماعه ناسراون؛ له‌به‌ر ده‌ست پټ‌وه گرتنيان و شوینکه‌وتنيان و خوږبه‌ده‌سته‌وه‌دانی ره‌هایان؛ بڼ ریگه‌و ریښای پټغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و سوننه‌ته‌کي له‌ه‌موو شتیکی گه‌وره‌و بچوکا، کرده‌وه‌کردن به‌و سوننه‌ته‌ناشکراو نه‌پټی چوڼ بیت به‌و شپه‌یه شوپتی ده‌کون، شوینکه‌وتنی کومه‌ل و جه‌ماعه‌تی موسولمانان، خواي به‌رز و بلند ده‌فه‌رمویت:

﴿ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴾ وَنَ يُطِيعُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَنَحْنُ اللَّهُ وَنَسْتَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْهُمْ الْقَائِرُونَ ﴾ سورة النور: ۵۱ - ۵۲.

واته: قسه‌ی ښمانداران ته‌نھا نه‌مه‌یه کاتي بانگ بکړين بڼ لای (به‌رنامه‌ی) خواو پټغه‌مبه‌ره‌کي بڼ نه‌وه‌ی بپاريږدات له‌نښوانياندا، ده‌لټن بيستماني و گوږياپه‌لټن، هر نه‌وانه‌ن رزگار بېوان. جا هر که‌س گوږياپه‌لی خواو پټغه‌مبه‌ره‌کي بکات، له‌خوا به‌ترسي و خوږی له‌(سه‌رپټچي) خوا بپاريږزي، نه‌وه به‌پاستی هر نه‌وانه‌سه‌رکه‌وتوون.

سه‌رچاوه‌ی نه‌لی سوننه و جه‌ماعه بڼ وه‌رگرتنی دینه‌که‌يان له‌پاش قورښان و سوننه؛ بریتیه له‌وه‌ی که‌پټشه‌وايانی دین له‌سه‌ری کڅبونه‌ت‌وه، زانایانی ښیسلام که‌عالم‌ن به‌گوږیه‌ی قورښان و سوننه‌ت کارده‌کون، له‌و پټشه‌وايانه‌ی که‌شایه‌تی پټشه‌وايه‌تی و فه‌زل و گه‌وره‌یی و شوینکه‌وتنی سوننه‌ت و پټشه‌وايه‌تيان له‌و بواره‌دا بڼ دراوه، دورکه‌وته‌وه‌يان له‌بيدعه‌و هڅشياريدان لټی، له‌وانه‌ی که‌زانایانی

نوممه‌تی ئیسلامی رێك و ته‌بان له‌سه‌ر پێشه‌وایه‌تیان و، گه‌وره‌یی و شكومه‌ندی پله‌وپایه‌یان له‌دین دا، پشتی پێ ده‌به‌ستن واته‌ پشت ده‌به‌ستن به‌ كۆده‌نگی زانا‌یان، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ، وَبُذِّ اللَّهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ، وَمَنْ شَذَّ شَذَّ فِي النَّارِ)^(۱).

واته: به‌راستی خوای گه‌وره‌ نوممه‌ته‌كه‌م له‌سه‌ر گومپایی كۆناكاته‌وه، ده‌ستی خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر كۆمه‌ل و جه‌ماعه‌ته‌وه‌یه، ئه‌وه‌ی تاك بییته‌وه‌ ئه‌وه‌ بۆ ناگری دۆزه‌خ تاك ده‌بیته‌وه.

ئهم نوممه‌ته‌ سه‌ربلند و پیروژ و موباره‌كه، پارێزاره‌ هه‌رگیز له‌سه‌ر گومپایی و نا‌په‌وایی كۆنا‌بیته‌وه، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ له‌ شیوه‌كان ناگونجی؛ هه‌رگیزاو هه‌رگیز كۆنا‌بنه‌وه‌ له‌سه‌ر گومپایی واز نا‌هێتن له‌ هه‌قی رو‌ن.

ئه‌ه‌لی سوننه‌ و جه‌ماعه‌:

باره‌پیان وایه‌ هیچ كه‌سێك پارێزراو نیه‌ له‌ هه‌له‌و تاوان جگه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، ئیتر ئه‌و كه‌سه‌ هه‌ر پێگه‌یه‌کی هه‌بێت له‌دین دا، هه‌رچه‌نده‌ پله‌وپایه‌ی به‌رز بێت له‌ زانست و زانیاری دا، به‌ ته‌واوی باوه‌ریان به‌ كۆشش (الاجتهاد) كردن نیه‌ له‌گه‌ڵ بونی ده‌قی رو‌ن و ئاشكرادا.

به‌لكو باوه‌ریان وایه‌ كۆشش (اجتهاد) كردن له‌و ئه‌حكام و بپارانه‌دا ده‌بێت كه‌ جیگه‌و شوونی كۆشش (اجتهاد) ه، یان له‌و باب‌ه‌تانه‌ی حوكمه‌كانیان شاراو‌یه‌و رو‌ن نیه‌، ئا له‌و كاته‌شدا به‌ ئه‌ندازی پتو‌یست كۆشش (اجتهاد) ده‌كهن، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هیچ كاتێ ده‌مارگیری نایانگه‌ڕی بۆ راوی‌چونی هیچ كه‌سێك، تا قسه‌كه‌ی رێك و ته‌با نه‌بێت له‌گه‌ڵ قورئان و سوننه‌دا.

(۱) - (صحيح سنن الترمذي) للألباني برقم: ۱۷۵۹.

باوه‌ریان وایه که موخته‌هید ده‌بی ناماده‌کاریه‌کانی کوشش (اجتهاد) کردنی
 تیدا بیتنه‌جی، ئه‌وکاته بۆی هه‌یه کوشش (اجتهاد) بکات، له‌شاره‌زابون به (ناسخ و
 منسوخ، خاص و عام، مطلق و مقید) واته ده‌بی شاره‌زای بنه‌ماکان (أصول)ی فیهه بیت،
 ده‌بیت شاره‌زایی له به‌لگه‌گاندا هه‌بیت به فراوانی ئه و به‌لگانه‌ی له قورئان و
 سونه‌ندا هه‌یه، ده‌بیت شاره‌زایی هه‌بیت له کۆده‌نگی و یه‌کپایی زانایان و،
 (قیاس) پیئوه‌ر و، بنه‌ماکانی فیهه و، وته‌ی هه‌وه‌لان و، هه‌روه‌ها ده‌بیت شاره‌زایی
 باشی هه‌بیت له زمانی عه‌ره‌بی دا، له‌پاشدا به‌م ریکخه‌ر (ضوابط)ه شه‌رعیانه
 ده‌توانیت کوشش (الاجتهاد) بکات؛ له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا موخته‌هید ده‌بیتکت و
 هه‌ل‌ش ده‌کات؛ ئه‌گه‌ر پیکای دوو پاداشتی بۆ هه‌یه: پاداشتی کوشش کردنه‌که‌ی و
 پاداشتی پیکانه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر نه‌شی پیکا ته‌نها پاداشتیکی بۆ هه‌یه، ئه‌ویش بریتیه
 له پاداشتی کوشش کردنه‌که‌ی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ
 الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ
 يَسْتَنْطِطُونَ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ سورة
 النساء: ۸۳.

واته: کاتیک هه‌والیکیان پێ بگات ده‌رباره‌ی ئاسایش و هه‌مناپه‌تی یان
 له‌باره‌ی ترسه‌وه بلای دی ده‌که‌نه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر بیانگه‌رناپه‌ته‌وه بۆ لای
 پیغه‌مبه‌ر و بۆ لای کاربه‌ده‌ستانی خۆیان، ئه‌وه ئه‌وانه‌ی راستی هه‌واله‌کان
 ده‌رده‌هه‌ین ده‌زانن هه‌واله‌که (راسته‌یان درۆیه)، ئه‌گه‌ر چاکه‌و به‌زه‌یی خوا
 نه‌بواپه به‌رامبه‌ر به‌ئیه‌و بێ گومان شوین شه‌پتان ده‌که‌وتن که‌میکنان نه‌بیت.

جیاوازی و راجیایی له‌بابه‌ته (اجتهاد)یه‌کاندا له‌لای ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه
 نابیته‌ هۆکاری دوژمناپه‌تی و ناکۆکی و رق و کینه‌ و ده‌نگ لێک و ده‌رگرتن پێویست
 به‌وه ناکات؛ به‌لکو هۆکاریکه بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیکیان هه‌ندیکیان خۆش بویت،

هۆکارینکه بۆ ئه وهی هه ندیکیان دۆستایه تی هه ندیکیان بکن، له دای یه کتره وه نوێژ ده کن، له گه ل جیاوازی و راجیایشیان له سه ر هه ندی باب ته لاوه کیه کان.

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَسْرِعُوا الْقَوْلَ فَتَفْشَلُوا وَتَذَهَبَ رِعَاظُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ سورة الأنفال: ۴۶.

واته: (باوه پداران) گوێپایه لی خوا و پێغه مبه ره که ی بکن، جیاوازه بن و دووبه ره کی مه کن به هۆیه وه بشکێن و لاوازی بن و هیزتان بپواو نه میتی، خوێاگر بن به راستی خوا له گه ل خۆگراندایه.

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا كَأَنَّا شَيْعًا لَسْتَ فِي شَيْءٍ لِّمَّا أَمَرَهُمْ إِلَى اللَّهِ أَنِ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ يَأْتِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ سورة الأنعام: ۱۵۹.

واته: به راستی ئه وانه ی ئایینه که یان به ش به ش کردو بوون به چه ند ده سه تو تاقمیکه وه، تو له هیچ شتیکدا له ئه وان نیت، بێگومان کاری ئه وان ته نها بۆ لای خوا ده گه پێته وه، پاشان خوا هه والیان پێ ده دا به هه ر کرده وه یه ک که کردویانه.

ئه هلی سونه و جه ماعه:

هیچ که سی له موسولمانان په یوه سه ت ناکن به مه زه بێکی فیهی دیاریکراوه وه، هه رچه نده لایان وایه هیچی تیدا نیه ئه گه ر له پووی شوێنکه و تهنه وه بێت نه ک لاسایکردنه وه (تقلید)^(۱).

* التقليد: هو (التزام المكلف في حكم شرعي مذهب من ليس قوله حجة في ذاته) أو هو قبول قول القائل من غير معرفة لدليله، أو الرجوع إلى قول لا حجة لقائله عليه. والمقلد: هو الذي يقلد شخصاً بعينه، ولي جميع أقواله أو أفعاله، ولا يرى أن الحق يمكن أن يكون فيما عداه، ومن غير أن يعرف دليله، ولا يخرج عن أقواله، ولو ثبت له عكس ذلك، ولا خلاف بين أهل العلم أن التقليد ليس بعلم، وأن المقلد لا يطلق عليه اسم عالم. ولقد ذم الله - عز وجل - التقليد ونهى عنه في كثير من الآيات، فقال تعالى: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ المائدة: ۱۰۴. وعلماء السلف والأئمة المجتهدون جميعاً نكحوا عن التقليد، لأن التقليد أحد أسباب الضعف والتنازع بين المسلمين، والخير في الوحدة والاتباع والرجوع إلى الخلاف إلى الله وإلى رسوله ولذلك لم نر الصحابة - رضي الله عنهم - يقلدون

پتویسته له سه ره هه موسولمانیکی راستگۆ که به شوین ره زامه ندی خوی
په ره ردگادا ده گه پت به شوینکه وتنی سوننه تی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه
وسلم) له مه زه بیکه وه بگوژیته وه بۆ سه ره مه زه بیکی تر له به ره به هیزی به لگهی و
(ترجیح) دانی.

پتویسته له سه ره فیرخوانی زانستی شرعی نه گه ره نه ملی نه وه مهیدانه بوو
توانای ته ماشاکردن و لیکدانه وهی به لگه کانی زانا تیکۆ شه ره باوه پیکراوه کانی
هه بوو، نه وه پتویسته له سه ری کار به وه زانسته بکات که هه یه تی، له باب ته تیکدا له
مه زه به یی پیشه وایه که وه بگوژیته وه بۆ سه ره مه زه به یی پیشه وایه کی تر - له به ره
به هیزی به لگهی نه وه مه زه به وه (ترجیح) دانی - له باب ته تیکی تر دا، دروست نه یه بۆ
فیرخوانی زانستی شرعی شوین وته یه هچ که سیک بکه ویت به بی نه وه ی به لگهی
بزانی؛ له به ره نه وه نه گه ره نه وه کاره بکات ده بیته که سیک لاسایی که ره وه (مقلد)،
هه ره وه پتویسته له سه ری هه چی له توانایه بیخاته گه ره له تپوانین له وه
باب ته تانی که زانایان تپیدا جیاوازن و له به لگانه ی که زانایان بۆ نه وه باب ته تانه
کریویانه به به لگهی باب ته کانیان، تا شتیکی له باب ته که دا لا که له که ده بی وه هق

أحدًا منهم بعينه في جميع المسائل، وكذلك الأئمة الأربعة - رحمهم الله - لم يتعصوا لأرائهم وكانوا يتركون آراءهم
لحديث رسول الله صلى الله عليه وسلم وينهون غيرهم عن تقليدكم دون معرفة أدلتهم. قال الإمام أبو حنيفة رحمه الله
: (إذا صح الحديث فهو مذهبي) وقال: (لا يحمل لأحد أن يأخذ بقولنا ما لم يعلم من أين أخذناه).
وقال الإمام مالك رحمه الله: (إنما أنا بشر أخطئ وأصيب، فانظروا في رأيي، فكل ما وافق الكتاب والسنة فخذوه،
وكل ما لم يوافق الكتاب والسنة فاتركوه).

وقال الإمام الشافعي رحمه الله: (كل مسألة صح فيها الخبر عن رسول الله صلى الله عليه وسلم عند أهل النقل
بخلاف ما قلت؛ فانا راجع عنها في حياتي وبعد موتي).

وقال الإمام أحمد رحمه الله: (لا تقلدني ولا تقلد مالكا ولا الشافعي ولا الأوزاعي ولا الثوري، وخذ من حيث
أخذوا). وأقوالهم في هذا الباب كثيرة، لأنهم كانوا يفقهون معنى قوله تعالى: { اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا
تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ } سورة الأعراف: الآية، ٣.

و راستیتی یۆ دهرده‌که‌وئ ده‌لئ رای راجح له‌م بابه‌ته‌دا به‌م شیوه‌یه‌یه، جا نه‌گر نه‌یتوانی ترجیح بدات واته راسترینی به‌لگه‌کان دیاری بکات نه‌و کاته حوکه‌مه‌که‌ی ده‌بیته حوکه‌ی عامی نه‌خوینه‌وار؛ نه‌و کاته پرسپار له‌ زانایان ده‌کات.

نه‌و که‌سه‌ی که‌ عه‌وامه واته نه‌خوینه‌واره ناتوانی بپوانیته به‌لگه‌که‌کان و توانای ته‌ماشاگردن و لیکدانه‌وه‌ی نه‌ی، نه‌وه مه‌زه‌به‌ی نه‌ی، به‌لگه‌ مه‌زه‌به‌که‌ی مه‌زه‌به‌ی موفتیه‌که‌یه‌تی، بۆیه پئۆسته له‌سه‌ری مشوری پرسپارکردن بخوات، پرسپار له‌و که‌سانه بکات که‌ متمانه‌ی به‌ زانست و زانیاری و دین و ئه‌مانه‌ت پارێزنیان هه‌یه، پئۆسته له‌سه‌ری پرسپار بکات له‌ زانا خواناسه خۆپارێزه صالح و چاکه‌کان نه‌وانه‌ی که‌ خاوه‌نی زانست و زانیارین و کار به‌ قورئان و سوننه‌ت ده‌که‌ن، خۆای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿فَسَلُّواْ اَهْلَ الْذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ النحل: ۴۳.

واته: ده‌ی پرسپار بکه‌ن له‌زانایان نه‌گر ئیوه‌ نازانن.

ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه:

دروست نه‌ی شوێنگه‌وتنی رئی پیدراوه‌کان (رخص) به‌بی به‌لگه‌ی شه‌رعی ته‌رجیح دراو، دروست نه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی زانابه‌که‌ی باوه‌پێکراو، رێگرییان کردوه له‌ کۆکردنه‌وه‌ی چه‌ند راو بۆچونێکی جیاواز له‌ بابه‌تیکدا به‌بی مه‌به‌ستی پێکانی راوبۆچونی راست و دروست، چونکه شوێنگه‌وتنی رئی پیدراوه‌کان (رخص) ده‌بیته هۆی هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌ی ته‌کلیف و ئه‌رکه شه‌رعه‌یه‌کان و خۆده‌رباز کردن لێیان، نه‌مه‌ش بریتیه له‌ کارکردن به‌ هه‌واو ئاره‌زوو به‌بی بوونی هه‌چ به‌لگه‌یه‌که‌ی شه‌رعی، به‌ تاییبه‌تی نه‌و که‌سانه‌ی که‌ نه‌مه‌یان کردوه به‌ رێگه‌یه له‌ بابه‌ته جیاوازه‌کاندا.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه،

باوه‌پیان وایه که تنیگ‌یشتن له‌دین جیگیر و ته‌واو نابیت به زانست و کرده‌وه نه‌بیت پیکه‌وه؛ هرکسی زانستیکی زوری ده‌ست خست، به‌لام کرده‌وهی پی نه‌کرد، یان له‌سر رتباری پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه‌ده‌پوشت و کاری به سوننه‌ته‌کانی نه‌ده‌کرد، نه‌وه فقیه نیو له‌دین تی نه‌گ‌یشتوه، له‌به‌رنه‌وهی ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه جه‌ختیان کردو‌ته‌وه له‌سر واجبی پیکه‌وه گرتدانی زانست و کرده‌وه، هوشیاری ده‌دا سه‌باره‌ت به جیا‌کردنه‌وهی زانست و کرده‌وه، خوی‌گوره ده‌فه‌رمویت:

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ﴿الصف: ۱ - ۲﴾

واته: به پاکی و بیگ‌ردی یادی خوا ده‌کات هرچی له ناسمانه‌کان و له زهوی دایه، نه‌و زالی کاریه‌جی یه. نه‌ی نه‌وانه‌ی که بیواتان هیناوه بچی نه‌وی نه‌یلین نه‌نجامی ناده‌ن.

خوی‌گوره ده‌فه‌رمویت:

﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ﴿سورة البقرة: ۴۴﴾

واته: ئایا فه‌رمان به‌سر خه‌لکدا ده‌ده‌ن به چاکه؟ خوتان فه‌راموش ده‌که‌ن، (له‌که‌ل نه‌مه‌شدا) که ئیوه ده‌وری په‌پاوه‌که (ته‌ورات) ده‌که‌نه‌وه، ده‌ی ئایا ژیرنابن و تی ناگن.

ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه:

باوه‌پیان وایه پتویسته له‌سه‌ر هه‌موو موسولمانێك وه‌رگرتن و فیزیونی زانستی به‌سود؛ به‌ پیتی توانای خۆی، ئه‌وه‌ی كه‌ موقوف به‌ هۆیه‌وه‌ په‌روه‌ردگاری خۆی پێ ده‌ناسی، دینه‌ راسته‌كه‌ی، پێغه‌مبه‌ره‌ ئه‌مێن و ده‌ست پاكه‌كه‌ی (صلی الله علیه وسلم)، به‌ هۆیه‌وه‌ شاره‌زای ئه‌وه‌ ببیت چۆن په‌روه‌ردگاری بناسی، به‌هۆی ئه‌و زانسته‌وه‌ ره‌زانه‌ندی خواو به‌هه‌شته‌كه‌ی به‌ده‌ست به‌پێنی، چۆن خۆی به‌دور بگرت له‌ توپه‌یی و خه‌شم سزاو سه‌خت و به‌ ئازاره‌كه‌ی، له‌به‌رئه‌وه‌ زانستی به‌ سود پێشه‌وای كرده‌وه‌ی چاكه‌، كرده‌وه‌ كردن راست و دروست نیه‌ به‌بێ زانستی راست و دروست، خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت:

﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ سورة الرمز: ۹.

واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د) بێ ئایا ئه‌وانه‌ی ده‌زانن یه‌كسانن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی كه‌ نازانن، به‌راستی ته‌نها خاوه‌نانی ژیری ئامۆزگاری وه‌رده‌گرن.

هه‌روه‌ك پتویسته له‌سه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌ شیاوه‌و ئاماده‌باشه‌ فیزی زانستی به‌سود بپی، بلاوكردنه‌وه‌ی ئه‌و زانسته‌ به‌سوده‌ به‌ هه‌موو هۆكارێكی رێ پێدرا و ره‌وا، فیزیكردنی ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌ نایزانیت، دروست نیه‌ شارده‌نه‌وه‌ی هیچ شتی له‌ زانستی راست و دروست، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر پرسپاری لێ كرا، خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ آيَاتِنَا وَالْمَكِيدِ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْآيَاتِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنَةُ ﴿١٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَسْلَمُوا وَبَيَّنَّا فَاوْلَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ سورة البقرة: ۱۵۹ - ۱۶۰.

واته: بێگومان ئه‌وانه‌ی ده‌یشارنه‌وه‌ ئه‌وه‌ی كه‌ ناردومانه‌ته‌ خواره‌وه‌ له‌ ئایه‌تانی رۆشن و رێنمایی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی روممان كردۆته‌وه‌ بۆ خه‌ك له‌ نامه‌ی

(ته‌ورات و ئینجیل)دا، ئه‌وانه‌ خوا نه‌فره‌تیان لی ده‌کات، نه‌فره‌تکه‌رانیش
 نه‌فره‌تیان لی ده‌که‌ن. مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌ په‌شیمان بوینه‌وه‌ و کرده‌وه‌ی چاکیان
 کردب‌ی و (ئه‌وه‌ی شارد‌بو‌یانه‌وه‌) ئاشکرایان کردب‌ی، ئا ئه‌وانه‌ په‌شیعانیان لی
 گه‌را ده‌که‌م، هه‌ر منم‌ گه‌راکه‌ری میهره‌بان.

بنچینهی هه شته

پتویستیتی گوپرایه لیکردنی کاربه دهستانی موسولمانان له چاکه دا

له بنچینه کانی عه قیدهی سهله فی صالح، نه هلی سوننه و جه ماعه:
 ئه وان باوه پریان وایه که پتویسته پیشه وایه دانین بۆ موسولمانان، بۆ پاراستنی
 کۆمه لی موسولمانان و شکۆمه ندی ئیسلام، بۆ پیاده کردن و جیگیرکردنی دین، بۆ
 خپبه جیکردنی حه ده شه رعیه کان، بۆ هه لسوراندن و به پتوه بردنی کاروباری
 موسولمانان، بۆ به جیهێنانی مافه کان و هێتانه دیان، حوکم کردن به وهی که خوای
 گه وره داییه زاندووه، بۆ فرمان کردن به چاکه و، ریگری کردن له خراپه و تاوان، بۆ
 بانگه واز کردن بۆ لای خوای گه وره، باوه پریان وایه که بیست و گوپرایه لی کردنی بۆ
 پیشه وای موسولمانان پتویسته، هه روه ها بۆ ئه که شه ش که پیشه وای
 موسولمانان ده یکهات به کاربه ده ست به سه ر موسولمانانه وه، تا نه وکاته ی فرمان
 نه که ن به خراپه گوپرایه لی کردنیان واجبه، خۆ نه گه ر هاتو فرمانیان کرد به
 خراپه و تاوان؛ ئه و دروست نیه گوپرایه لیان له و خراپه یه دا، به لام به گشتی
 گوپرایه لی کردنیان له چاکه دا هه ر ده مینیتته وه، له به ر کرده وه کردن به م
 فرمانیشتی خوای گه وره:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٖ إِلَى اللَّهِ
 وَالرَّسُولِ لِنَحْكُمَ بَيْنَكُمْ بِاللَّهِ وَالْكِتَابِ وَالْأَخْرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ سورة النساء: ٥٩.

واته: ئه ی که سانیک که باوه رتات هیناوه گوپرایه لی خوا و گوپرایه لی پیغه مبه ر
 بن، پاشانیش گوپرایه لی کاربه ده سه ته (عادیله) کانی خۆتان بن، جا نه گه ر
 دو به ره کیتان هه بو له شتی که دا ئه وه بیگیرنه وه بۆ لای خواو پیغه مبه ر (صلی الله
 علیه وسلم)، نه گه ر ئیوه باوه رتات هیه به خوا و به یقینی دوا یی ئه وه باشتره،

ناکام و نه‌جایم چاکتره. له‌به‌ر فرمانیشتی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فرمودیت:

(مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ يُفْضِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي)^(۱).

واته: هرکس‌ی گویایه‌لی من بکات، نه‌وه گویایه‌لی خوی گه‌وده‌ی کردوه، هرکس‌ی سه‌ریچی من بکات، نه‌وه سه‌ریچی خوی گه‌وده‌ی کردوه، هرکس‌ی گویایه‌لی کاربه‌دهست بکات، نه‌وه گویایه‌لی منی کردوه، هرکس‌ی سه‌ریچی کاربه‌دهست بکات، نه‌وه سه‌ریچی منی کردوه.

له‌به‌ر فرمانیشته‌کی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فرمودیت:

(اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا، وَإِنْ اسْتَعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَسَنٌ، كَانَ رَأْسَهُ زِينَةً)^(۲).

واته: بی‌بیستن و گویایه‌لی بکن، نه‌گره به‌نده‌یه‌کی حبه‌شی کرا به کاربه‌دهست و سه‌ریشتیارتان.

له‌به‌ر فرمانیشته‌کی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فرمودیت:

(تَسْمَعُ وَتَطِيعُ لِلْأَمِيرِ، وَإِنْ ضَرَبَ ظَهْرَكَ وَأَخَذَ مَالَكَ؛ فَاسْتَعِ وَأَطِيعْ)^(۳). واته: گویایه‌لی و

فرمانبه‌رداری نه‌میر و فرمانبه‌وا به، نه‌گره له‌پشتیش درا و مالیشت برا، نه‌وا بیسته و گویایه‌لی و فرمانبه‌ردار به.

له‌به‌ر فرمانیشته‌کی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فرمودیت:

(مَنْ كَرِهَ مِنْ أَمِيرٍ شَيْئًا فَلْيَصِرْ عَلَيْهِ؛ فَإِنَّهُ لَيْسَ أَخَذَ مِنَ النَّاسِ خَرْجَ مِنَ السُّلْطَانِ شَيْئًا؛ فَمَاتَ عَلَيْهِ إِلَّا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً)^(۴). واته: هرکس‌ی له‌نه‌میر و فرمانبه‌وا که‌ی شتیکی بینی

(۱) - متفق علیه، أخرجه البخاري: ۷۷/۹ (۷۱۳۷)، ومسلم: ۱۳/۶ (۱۸۳۵) (۳۲).

(۲) - رواه البخاري: ۷۸/۹ (۷۱۴۲).

(۳) - رواه مسلم: (۱۸۴۷).

(۴) - رواه مسلم: (۱۸۴۹).

به دلی نه بوو شه و با نارام بگریته له سه ری؛ چونکه هیچ کس له خهک نه به یه بست ده رجوبی له فرمانی کار به ده ست و ده سه لاتداری موسولمانان؛ له سه ره شه حال ته به ریته شه به مردنیکی نه فامانه مردوه.

نه هلی سونه و جه ماعه:

باوه ریان وایه که گوپرایه لی کردنی کار به ده ست و فرمان په وای موسولمانان له چاکه دا، له چاکترین گوپرایه لی کر نه کانه و له و هژکارانه به که مروف ده توانیت خوی له خوی گوره پی نیک بکاته وه، له گوره ترینی واجباته کانه له سه ژورده سه تان (رعی)، بریتیه له بنچینه به کی گوره و شکرمند له بنچینه کانی عه قیده و باوه په یتان، هر له به ره شه به پیشه وایانی سه له فی صالح خستویانه ته ناو بابه ت و باسه کانی بیرویاوه ره وه - واته باسی گوپرایه لی کار به ده ستی موسولمانان - ، که مکتب هیه له کتیبه کانی بیرویاوه پی زاناو پیشه واکانی سه له فی صالح نه هلی سونه و جه ماعه خالی بی له م باسه، نیلا کتیبه کانیان نه م بابه ته یان له خوگرته وه و هیناویانه به شیوه به کی ریکوپیک و به چاک باسیان کردوه، به چاک رافه یان کردوه، به چاک رویمان کردوته وه و به یان یان کردوه بق خهک تا بزانه چون هه لسه کوه بکه له که ل پیشه وای خویاندا، نه مهش بریتیه له واجبیکی شه ری له سه ره هه موو موسولمانیک؛ چونکه پایه به که له پایه کانی فرمان په وایی و حوکمرانی و، بناغه به که له بناغه کانی سیسته می رژیم و ده سه لاته کی، که شهش بریتیه له کاریکی بنه په تی و گرنگ بق بوونی ریکوپیکی له ده ولته ئیسلامدا، جیگر کردنی شه و نامانجانی که له پیناویدا دانراوه، به جیته یانی مه به سه شه ری عه کان.

نه هلی سونه و چه ماعه،

بیرویاوه وریان وایه که دروسته موسولمانان له دوی کار به ده ست و
 فرمانپروا کانه وه نویژی به کومه له و نویژی هینی و نویژی جه ژنه کان بکن،
 ههروه ها فرمان کردن به چاکه و، ریگری کردن له خراپه و تاوان و، جیهاد و
 تیکوشان و حج کردن له گه لیان دروسته نیر چاکه کار بن یان خراپه کار بن،
 باوه وریان وایه که دعای چاکیتی و چاکسازی و هدایه تیان بۆ بکریت، دروسته
 ناموزگاری کردنیان^(۱)، ریتمایان کردنیان بۆ ریگهی هق، یادخسته وه یان به
 هیمنی و له سه رخوی، ده بی دلی خه لکیان بۆ نهرم بکریت تا گوپراه لیان بکن،
 هه تا نه کاتهی شتی له بنچینه و بنه ماکانی نیسلام و دین نه گوین.

نه هلی سونه و چه ماعه؛ له فرمان ده رجونیان و به ره نگار بونه وه یان به
 چهک و شمشیر قه ده غه ده کن، نه گهر سه ریچی کیان کرد به لام سه ریچی کیان
 نه گه یشته رادهی بی باوه وریون، فرمان ده کن به وهی نارام بگرن له سه ره وه هه تا
 بی باوه وریونی ناشکرا و رون (کفر بواج) یان لی دهر نه چیت نه گهر (کفر بواج) یان لی
 ده رده کوهت نه و گوپراه لیان ناکریت؛ له بهر فرمان کردنی پیغه مبهری (صلی الله
 علیه وسلم) به گوپراه لی کردنیان له کاریکدا که سه ریچی و تاوان نه بییت، فرمان
 ده کن به وهی که نه جهنگن له گه لیان له کاتی فیه نه دا که له نیوان موسولماناندا
 روده دات، به لام فرمان ده کن به وهی که به جهنگن له گه له نه و که سهی که بیه ویت
 کاری نه مئومه ته پارچه پارچه بکات له کاتیکدا که خوی یه ک بووه، پیغه مبهری
 خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت:

۸۱

* قال الإمام النووي رحمه الله: (وأما الصيحة لأئمة المسلمين : فمعاونتهم على الحق، وطاعتهم فيه وأمرهم به،
 وتبهيهم وتلكرهم برفق ولطف، وإعلامهم بما غفلوا عنه). شرح صحيح مسلم: ج ۲، ص ۲۶۱.

(جَاؤُاْ أَيْمَنُكُمْ الَّذِينَ يُحِبُّونَكُمْ وَيُحِبُّونَكُمْ، وَصَلُّونَ عَلَيْكُمْ وَصَلُّونَ عَلَيْهِمْ، وَبِرَّاءُ أَيْمَنُكُمْ الَّذِينَ يُبْعِضُونَكُمْ وَيُبْعِضُونَكُمْ، وَتَلَعُونَهُمْ وَيَلْعَنُونَكُمْ)، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تَنَابِذُهُمْ بِالسِّفِّ؟ فَقَالَ: (لَا)، مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ، وَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْ وَلَدِكُمْ شَيْئًا تَكْرَهُونَهُ فَاتَّكِرُوا عَمَلَهُ، وَلَا تَنْزِعُوا يَدًا مِنْ طَاعَةٍ^(۱).

واته: باشتین کاربه‌دهستانی نثوه نه‌وانه‌ن که نثویه‌یان خۆشده‌ویت و نه‌وانیش نثویه‌یان خۆشده‌ویت، نه‌وان دوعای خیر بۆ نثوه ده‌کن و نثوه‌ش دوعای خیر بۆ نه‌وان ده‌کن، خراپ‌ترین کاربه‌دهستانی نثوه نه‌وانه‌ن که نثوه رقتان لیتیانه و نه‌وانیش رقیان له نثویه، نه‌وان نه‌فره‌ت له نثوه ده‌کن و نثوه‌ش نه‌فره‌ت له‌وان ده‌کن، و ترا: نه‌ی پیتقه‌مبیری خوا (صلی الله علیه وسلم)! نایا به‌ره‌نگاریان نه‌بینوه به شمشیر؟ فه‌رموی: نه‌خیر، تا نه‌وکاته‌ی که نوێز ده‌کن له‌ناوتاند، نه‌گر له کاربه‌دهسته‌کانتان شتی‌کانتان بینی پیتان ناخۆش بوو به لاتانه‌وه باش نه‌بوو، نه‌وا نه‌و کرده‌وه‌پتان پی ناخۆش بیت، به‌لام ده‌ست له‌گوپه‌رایه‌لیان مه‌کشینه‌وه.

پیتقه‌مبیری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أَمْرًا؛ فَتَعْرِفُونَ وَتَنْكِزُونَ، فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرَأَ، وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَلَا تُقَاتِلُهُمْ؟ قَالَ: (لَا، مَا صَلُّوا)^(۲).

(۱) - رواه مسلم: (۱۸۵۵).

(۲) - رواه مسلم: (۱۸۵۴).

* واعلم أن من ولي الخلافة واجتمع عليه الناس ورضا به ، أو غلبهم بسيفه حتى صار خليفة ، وجبت طاعته وحرّم الخروج عليه . قال الإمام أحمد : (ومن غلب عليهم - يعني الولاة - بالسيف حتى صار خليفة ، وبمي أمير المؤمنين ؛ فلا يحل لأحد يؤمن بالله واليوم الآخر أن يبيت ولا يبرأ إماماً برا كان أو فاجراً) . « الأحكام السلطانية » ، لأبي يعلى : ص ۲۳ . وقال الحافظ في الفتح : (وقد أجمع الفقهاء على وجوب طاعة السلطان المتقلب ، والجهاد معه ، وأن طاعته خير من الخروج عليه ، لما في ذلك من حقن الدماء ، وتسكين الدماء) ج ۱۳ ، ص ۹ . وقال شيخ الإسلام ابن تيمية رحمه الله : (وقل من خرج على إمام ذي سلطان ؛ إلا كان ما تولد على فعله من الشر أعظم مما

واته: بښگومان کهسانیک ده‌کړنه کاربه‌دهست به‌سهرتانه‌وه، جا شتی باش و شتی خرابیشیان لى ده‌بینن، هرکه سیک پټی ناخوش بیت نه‌وه بى تاوان ده‌رچیت لټی، هرکه سیک ښکاری لى بکات نه‌وه سه‌لامهت ده‌بیت له‌تاوانی نه‌و کاره خراپه، به‌لام هرکه سیک پټی رازی بیت و شوینی بکه‌ویت نه‌وه تاوانباره، وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)! نایا له‌گه‌لیان نه‌جه‌نگین؟ فه‌رموی: (نه‌خیز، تا نه‌وکاته‌ی که نوټډ ده‌کن).

به‌لام گوټپایه‌لی کردنی کاربه‌دهستان له سه‌رپیچی و تاواندا هرگیزاو هرگیز به هیچ شتویه دروست نیه؛ نه‌مه‌ش کردنه‌وه کردنه به‌وه‌ی که له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) هاتوه له ریگرتن له‌وه‌ی که گوټپایه‌لی کاربه‌دهستان بکړیت له سه‌رپیچی و تاواندا؛ له‌به‌رنه‌وه گوټپایه‌لی هیچ به‌دیته‌نراوی ناکړیت له سه‌رپیچی خوی کردگادا، به‌لکو پیویسته له‌سر زانایانی نوممهت ناموژگاریان بکن و رینمایان بکن و، هه‌ولبدړیت به هه‌موو هوکاريکی شهرعی بق گه‌رانه‌ویان بق هق؛ به‌مه‌رجیک به‌دکاری و خراپه‌کاریکی گه‌وره‌تر رونه‌دات

تولد من الحق) منهاج السنة ج ٢ ص ٢٤١ . وأما من عطل منهم شرع الله ولم يحكم به وحكم بغيره ؛ فهؤلاء خارجون عن طاعة المسلمين فلا طاعة لهم على الناس ؛ لأنهم ضيعوا مقاصد الإمامة التي من أجلها نصبوا واستحقوا السمع والطاعة وعدم الخروج ، ولأن الوالي ما استحق أن يكون كذلك إلا لقيامه بأمور المسلمين ، وحراسة الدين ونشره ، وتنفيذ الأحكام وتخصيص الثغور ، وجهاد من عاند الإسلام بعد الدعوة ، وبوالي المسلمين ويعادي أعداء الدين ؛ فإذا لم يحرس الدين ، أو لم يحم بأمور المسلمين ؛ فقد زال عنه حق الإمامة ووجب على الأمة - متصلة بأهل الحل والعقد الذين يرجع إليهم تقدير الأمر في ذلك - خلعه ونصب آخر ممن يقوم بتحقيق مقاصد الإمامة ؛ فأهل السنة عندما لا يجوزون الخروج على الأئمة بمجرد الظلم والفسوق - لأن الفجور والظلم لا يعني تضييعهم للدين - فيقصدون الإمام الذي يحكم بشرع الله ؛ لأن السلف الصالح لم يعرفوا إمارة لا تحافظ على الدين فهذه عندهم ليست إمارة ، و إنما الإمارة هي ما أقامت الدين ثم بعد ذلك قد تكون إمارة برة ، أو إمارة فاجرة . قال علي بن أبي طالب رضي الله عنه : « لا بد للناس من إمارة برة كانت أو فاجرة ، قيل له : هذه البرة عرفناها فما بال الفاجرة ؟ قال : يؤمن بما السبل ويقام بها الحدود ويجهاد بها العدو ويتقسم بها الفيء » منهاج السنة ، لابن تيمية : ج ١ ص ١٤٦ .

له وهی که هه لێدریت راست بکرتنه وهو بگه پێنرتنه وه بۆ هه ق؛ ئه گه نا پێویسته له سه ر ژێرده سه کان (رعه) ئارام بگرن، هه تا خوای گه وه کاری خۆی جێبه جێ ده کات و ئه و جۆره کاری به ده ستانه لاده بات له سه ریان، پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمویت:

(السُّمُّ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ، فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ، مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ)^(۱).

واته: بیستن و گوێپایه لی کردن له سه ر هه موو موسو لمانێک پێویسته، له وهی که پێی خۆشه و له وه شدا که پێی ناخۆشه، ئه گه ر فه رمانی پێ نه کړیت به سه ر پێچی، خۆ ئه گه ر فه رمانی پێ کرا به سه ر پێچی ئه وه هه رگیز بیستن و گوێپایه لی نیه.

(صلی الله علیه وسلم) ده فه رمویت: (لَا طَاعَةَ لِي مَعْصِيَةٍ؛ إِنَّمَا الطَّاعَةُ لِي الْمَعْرُوفِ)^(۲).

واته: گوێپایه لی کردن نیه له سه ر پێچی خوای گه وه دا، به ئه گه ر گوێپایه لی ته نه او ته نه ها له چا که دا ده کړیت.

ئه هلی سوننه و جه ماعه:

بهره وه پیاو بۆ چونیا ن وایه با ریکی قورس و گران له سه رشانی پێشه وای موسو لمانانه، چه ندین ئه رک و واجباتی گه وه و به رپر سیاریتی جیاواز جیاواز، که خوای گه وه واجبی کردووه له سه ری؛ جا بۆیه پێویسته کار کردن بۆ به جێهێنانی ئه و ئه رک و به رپر سیاریتیانه، له وانه:

* جێبه جێ کردنی شه ریه تی ئیسلام: هه ر به و شێوه یه ی که خوای به ره وردگار ده یه ویت له هه موو لایه نه کانی ژاندا، له به رئه وه شه ریه تی ئیسلام گه شتگه ره به ش به ش بوون هه لئا کړیت قابیلی قبو لکردن نیه.

(۱) - رواه البخاري: (۶۷۲۵).

(۲) - متفق علیه.

* بانگه‌وازکردن بۆ بلأوکردنه‌وه‌ی ئیسلامی هه‌ق و راست قورئان و سوننه، بلأوکردنه‌وه‌ی زانست و شاره‌زایی له‌ناو موسولماناندا؛ به‌هه‌موو رینگه‌کان، به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی گومان و نا‌په‌وایی و دژایه‌تی کردنی.

* جیهاد و تیکۆشان له‌پیتناوی خۆی گه‌وره‌دا، بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی وشه‌ی خوا.

* پته‌وکردنی که‌لینه‌کان واته‌ سنوره‌کانی ده‌وله‌تی ئیسلام به‌ هیزیکێ ئاماده‌باش و به‌رگریکار و رێگر واته‌ به‌ که‌ره‌سه‌ی جه‌نگی پێویست و، هیزی به‌رپه‌رچدانه‌وه؛ تا موسولمانان له‌ دلنایایی و هێمنی ئارامیدا بژین و دین و شه‌ره‌ف و ناموس و سه‌ر و مالیان پارێزرۆ بیت.

* هه‌ستان به‌ جێبه‌جێ کردنی (حد) سنوره‌ شه‌ره‌یه‌کان و پیاده‌کردنی نه‌حکام و بپارێه‌کان، تا قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خۆی گه‌وره‌ بپارێزریت له‌ هه‌تککردن و پێشیل کردن، مافه‌کانی به‌نده‌کانی خۆی په‌روه‌ردگار بپارێزریت له‌ له‌ناوچۆن و به‌کاربردنیکێ بێ سود.

* کۆکردنه‌وه‌ی ده‌ستکه‌وت و زه‌کات به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ شه‌رع دایناوه‌ و واجبی کردوه‌.

* ده‌بێ کاربه‌ده‌ستی موسولمانان که‌سیکی خاوه‌ن ته‌قواو له‌خوا ترس بیت، پێویسته‌ له‌سه‌ر پێشه‌وا له‌خوابترسی به‌رامبه‌ر به‌و خه‌لکانه‌ی که‌ خۆی گه‌وره‌ خستونه‌تیه‌ ژێرده‌ستی و ئه‌وی کردوه‌ به‌ شوان و به‌رپرسیان مافیان پێشیل نه‌کات، به‌ نه‌رم و نیاو و له‌سه‌رخۆ بیت له‌گه‌ڵیان، ئامۆزگارییان بکات، شوێن عه‌یب و عار و شه‌ره‌ف و ناموسیان نه‌که‌وێت، ده‌بێ ئه‌وه‌ بزانی که‌ کرێکاریکه‌ خۆی په‌روه‌ردگار به‌ کرێی گرتوه‌ له‌سه‌ر ئوممه‌ت تا ببێته‌ شوانیان و چاودێرییان بکات و کاروباره‌کانیان بۆ هه‌لبسوێندنیت، بۆ خزمه‌تکردنی دینی خواو شه‌ریعه‌ته‌که‌ی، بۆ

جیبه جی کردنی سنوره کانی خوی پروهردگار له سهر گشتی و تایبه تی بهی جیاوازی.

* پتییسته له سهر پتیشه و پتیشه نگ و سهرمه شقی چاک بی بۆ ژێردهسته کانی، لیتا تو به میز بی و له لۆمه و سهرزه نشستی سهرزه نشتکاران نه ترسی، ئەمین و دهست پاک بی له سهر ئوممهت، دینیان بپاریزی، خوی و سهر مال و سامان و، شهر و ناموسیان بپاریزی، ههروه ها پارێزه ری به رزه وهندی و ئاسایش رهفتار و هه لسوکه وت و کاروباریان بیت.

* هه رگیزاو هه رگیز تۆ له سه ندنه وهی له بهر نه فسی خوی نه بیت، به لکو تۆ له سه ندنه وهی له بهر خوی پروهردگار بیت، کاتی که تو په ده بی له بهر خوی گوره تو په ببیت. خوی گوره ده فهرمویت:

﴿الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٥١﴾﴾ سورة الحج: ٤١.

واته: ئەوانه ی ئەگه ر ده سه لاتمان پێدان له زه ویدا به چاکی نوێژ به جی دین، زه کات ده ده ن و، فهرمان ده ده ن به چا که و، به رگری ده که ن له خرا په و، سه ره نه نجای هه مو کاره کان ته نها به ده ست خوا په .

خوی گوره ده فهرمویت: ﴿يٰۤاٰدَامُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِی الْاَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰی فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ اِنَّ الَّذِیْنَ یُضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌۢ بِمَا كُفُّوا یَوْمَ الْحِسَابِ﴾ سورة ص: ۲۶.

واته: ئەو ی داوود بێگومان ئێمه تو مان کرد به جی نشینی (پێغه مبه رانی پێش خۆت) له زه ویدا، که وابوو تو ش له نێوان خه لکدا به راستی فهرمان په وایی بکه شوین هه و و ئاره زوات مه که ره با له رێگای خوا لات نه دات، بێگومان ئەوانه ی له رێگای خوا لاده ن و گومرا ده بن سزای سه ختیان بۆ هه به، چونکه رۆژی لێپرسینه وه یان له بیر کردبوو.

هروه‌ها خوی گوره ده‌فهرموت: ﴿لَمِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنَاتِ إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۷۸﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷۹﴾﴾ سورة المائدة: ۷۸ - ۷۹.

واته: نه‌فرین کرا له‌وانه‌ی بئ بروابوون له‌بره‌و نه‌وه‌ی ئیسرائیل له‌سه‌ر زمانی داود و عیسی کوپی مه‌ریه‌م، نه‌و نه‌فرینه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ بوو سه‌رپیچیان کردو هه‌میشه ده‌ست درێژیان ده‌کرد. نه‌وانه به‌رگری یه‌کتریان نه‌ده‌کرد له‌هر کاریکی بێژدای بئ شه‌ری که‌ده‌یانکرد، بێگومان نۆد به‌دبوو نه‌وه‌ی که نه‌یانکرد.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرموت: (مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً، يَمُوتُ يَوْمَ مَوْتٍ وَهُوَ غَاشٍ لِرَعِيَّتِهِ؛ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ)^(۱).

واته: هیچ به‌نده‌یه‌ک نیه خوی گوره بیکات به‌ شووان به‌سه‌ر خه‌لکانیکه‌وه، به‌رمیت له‌و رۆژده‌دا که ده‌مریت، نه‌و که‌سه که‌سیکی ناباک و خیانه‌تکار بیت له‌گه‌لیان له‌سه‌ر نه‌و حاله‌ به‌رده‌وام بیت، نه‌وه خوی په‌روه‌ردگار به‌هه‌شتی له‌سه‌ر حه‌رام ده‌کات.

(۱) - مطلقاً عَلَيْهِ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۸۰/۹ (۷۱۵۹)، ومسلم ۸۷/۱ (۱۴۲).

بنچینه‌ی نۆیه‌م

عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه دهرباره‌ی هاوه‌لان و
خه‌لافه‌ت و که‌سوکاری پیغه‌مبهر صلی الله علیه وسلم

له بنچینه‌کانی عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح، ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

* خۆشویستی سه‌رحه‌م هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبهری خوايه (صلی الله علیه وسلم)
به‌دل، مه‌دح کردنیان به باشی به زمان، پارانه‌وه‌یه بۆیان و داوای به‌زه‌یی و
ره‌حمت و لی خۆشبون کردنه بۆیان، داواکردنه له خوای گه‌وره که لێیان رازی
بی‌ت واته که باسیان کردن ده‌لێن خوای گه‌وره لێیان رازی بی‌ت، دل و زمان و
ده‌ستیان سه‌لامه‌ت و پارێزراوه به‌رامبه‌ریان، هه‌میشه ده‌له‌کانیان ئاوه‌دانه به
خۆشه‌ویستی هاوه‌لان، زمانیان هه‌میشه پاراوه به باسکردن و یادکردنه‌وه‌یان به
شیوه‌یه‌کی چاک و جوان.

* رق لی بوون و دزایه‌تی کردنی هه‌رکه‌سێک که رقی له هه‌والان بی‌ت و
دزایه‌تیان بکات، یان که‌سێک که خۆشی نه‌ون، یان که‌سێک ده‌ستدریژی
بکاته‌سه‌ریان، یان که‌سێک رق و کینه‌ی هه‌بی‌ت به‌رامبه‌ر به یه‌کی له‌وان؛ له‌به‌رئه‌وه
خوای گه‌وره رازی بووه له‌وان، موزده‌ی پێ داون به‌وه‌ی که ته‌ویه‌ په‌شیمانی لی
قبول کردین، لێیان خۆش بووه، رازی بووه لێیان، به‌هه‌شتی پێ داون.

هاوه‌لان یه‌که‌م که‌س بوون که باوه‌ریان هه‌تا به خوای گه‌وره و باوه‌ریان هه‌تا
به پیغه‌مبهره ئه‌مین و ده‌ست پاکه‌کی (صلی الله علیه وسلم)، خوای گه‌وره
رێنمویی کردن بۆ ئیسلام و دینی راست و یه‌کخواناسیی پاک و بی‌گه‌رد، له چرای
روناکی و سه‌رچاره‌ی کانیای په‌یامبه‌ریه‌تی دینیان وه‌رگرت واته راسته‌وخۆ له
پیغه‌مبهره‌وه (صلی الله علیه وسلم)؛ بۆیه ئۆد دلسۆز و نه‌یت پاک بوون بۆ
دینه‌که‌یان له‌نه‌په‌تی و له‌ناشکرادا، له‌و پێناوه‌دا هه‌موو شتیکی سه‌تگین و به‌نرخ و

گران به‌هایان دانا، کاتی که ئیسلام غریب و نامق بوو ئه‌وان باوه‌پریان پی هیتا، له‌کاتی ناخۆشی و مه‌ترسی و ته‌نگانه‌دا جیهادو تیکۆشانیان کرد، بانگه‌وازیان کرد بۆ رێگی خوا به‌حیکمهت و ئامۆزگاری جوان، ئارام و خۆپاگر بوون له‌سه‌ر دوژمنایه‌تی کردنی دوور و نزیک.

به‌راستی ته‌واوترین که‌س بوون له‌په‌روی ئیسلام و باوه‌په‌یتان و ئیحسان و چاکه‌وه؛ هه‌روه‌ها گه‌وره‌ترینی خه‌لک بوون له‌په‌روی خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان و به‌پاست دانان و ملکه‌چی و دلسۆزی نیه‌ت پاکی و زانست و کردار و گوێزپایه‌لی و جیهادو تیکۆشان و ده‌ستپێشخه‌رییان بۆ هه‌موو کارێکی جوان و په‌سه‌ندو سوپاسکراو، ئه‌وانه که‌سه گه‌وره‌کانی ئوممه‌ت بوون، کۆله‌که‌و پالپشی شه‌ریعه‌ت بوون له‌ رووی زانست و کرده‌وه‌وه، سه‌رده‌می ئه‌وان چاکترینی سه‌رده‌می ئوممه‌ت بوو به‌شێوه‌یه‌کی گشتی و ره‌ها؛ خۆای گه‌وره هه‌لی بژاردبوون بۆ ئه‌وه‌ی بیانکات به‌هاوه‌لی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)، پالته‌ی کردن بۆ هه‌لگرته‌ی په‌یامه‌که‌ی و بۆ گه‌یاندنی به‌هه‌موو خه‌لک به‌گشتی؛ خۆای گه‌وره یارمه‌تیدان و سه‌رکه‌وتوی کردن بۆ ئه‌و کاره؛ گه‌یاندیان هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌ی که‌ خۆای په‌روه‌ردگار دایه‌زاند بۆ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، هه‌ستان به‌جێبه‌جی کردن و جێگیرکردنی فه‌رمانه‌کانی دین، بینای ئیسلامیان قایم و پته‌و کرد، کۆشک و ته‌لاری ئیسلامیان ته‌واو کرد و سه‌ریان خست، خۆای گه‌وره بناغو بنه‌ماکانی دینی پی قایم کردن، له‌ پێناوی خوادا جیهاد و تیکۆشانی راسته‌قینه‌یان کرد، هه‌ستان به‌بلاوکردنه‌وه‌ی دینی ئیسلام به‌ناو ولاتان و ناوچه‌کان و به‌ناو بیه‌نده‌کاندا، هه‌ستان به‌نازادکردنی دله‌کان له‌پێش رزگارکردنی ناوچه‌کان و ولاته‌کاندا، هوکمرانیان کردو دادپه‌روه‌ر بوون؛ بونه گه‌وره و کاربه‌ده‌ست، جێگیربوون، به‌خته‌وه‌ر و خۆشه‌بخت ئه‌و که‌سه‌یه که‌ شوێن رێگو و رێبازی ئه‌وان ده‌که‌وت، شوێن پێیان هه‌لده‌گریت، کۆده‌نگی و په‌کپایی ئه‌وان ده‌کاته به‌لگه بۆ خۆی، زانستی ئه‌وان فێر ده‌بیت،

کرده‌وه و ره‌فتار به کرده‌وه‌ی ئه‌وان ده‌کات، قدر و ریز و گه‌وره‌یی و فه‌زلیان ده‌زانی و له‌به‌رچاوی ده‌گریت.

خوا‌ی په‌روه‌ردگار ئیمتیا‌زنی گه‌وره‌ی پی به‌خشین ره‌زای خوا‌یان لی بی، به شتیکی گه‌وره و شکمه‌ند تاکی کردنه‌وه که هیچ که‌سی له‌دوای ئه‌وان ناتوانی پی بگات هه‌رچه‌نده گه‌یشتبیته پله‌وپایه‌یکی به‌رزو پیگه‌یه‌کی گه‌وره؛ ئاگادارین نه‌وش بریتی بوو له‌وه‌ی که شه‌ره‌فمه‌ندو سه‌ربه‌رزبوون به بینین و سه‌یرکردنی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، هه‌روه‌ها هاوپییه‌تی و تیکه‌لاوی، بیستنی فه‌رموده‌کانی، وه‌رگرتنی دین به پاراوی و ره‌وانی لی، گه‌یاندنی نه‌و دینه به‌وانه‌ی دوای خۆیان وه‌ک چۆن وه‌ریان گرتبوو؛ جا چاکه‌و پاداشتیان بۆ هه‌یه وه‌ک چاکه‌و پاداشتی هه‌رکه‌سیک که کرده‌وه‌ی ده‌کرد به‌وه‌ی ئه‌وان پییان راگه‌یاند، به‌بی نه‌وه‌ی له‌پاداشتی نه‌وکه‌سانه خۆشیان هیچ شتی که‌م بکات هه‌تا ره‌زوی دوایی.

هاوه‌له به‌پێژه‌کان ره‌زای خوا‌یان لی بی هه‌ر هه‌موویان دادپه‌روه‌ر بوون و جیگه‌ی باوه‌پ و متمانه‌ بوون، به‌هۆی نه‌وه‌وه که خوا‌ی گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) ریکی خستن و لییان رازی بوون، مه‌دحیان کردبوو به‌چاکی، هیچ که‌سی له‌وان دادپه‌روه‌رت‌تر نه‌یه که خوا‌ی گه‌وره هه‌لی بژاردبوون بۆ نه‌وه‌ی بیانکاته هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)، وه‌رگرتنی شه‌ریعت راسته‌وخۆ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم)، هیچ خاوین کردنه‌وه و ته‌زکیه‌یه چاک‌تر نه‌یه له‌وه، هیچ ریک‌خستن و ته‌عدیلی ته‌واوتر نه‌یه له‌وه، ئه‌وان دۆستانی خوا هه‌ل‌بێ‌زدراوانی خوا‌ی په‌روه‌ردگار بوون، ئه‌وان باشترین دروستکراوانی خوا‌ی په‌روه‌ردگار بوون، ئه‌وان باشترین و چاک‌ترین که‌سی ئه‌م ئومه‌ته‌ن له‌دوای پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌ره‌هایی، که ئه‌م ئومه‌ته‌ش بریتیه له‌ باشترینی گه‌ل و ئومه‌ته‌کان.

شایه‌تی دان بۆیان به بوونی ئیمان و ئیحسان و چاکه‌وه‌زلا و گه‌وده‌یی و دادپه‌روه‌ری و به‌رزنتی و بلندی په‌لوه‌پایه‌یان و ته‌واویه‌تی سیفاتیان؛ که بنه‌ره‌تیککی برپاوه‌یه‌و، شتیککی زوانراوه له دینی ئیسلام که ده‌بی هه‌موو که سێک بیرزانتیت.

* خۆشویستن و به‌رگری کردن لێیان و، شوێنکه‌وتنیان و، شوین پی هه‌لگرتنیان کردنیان به سه‌رمه‌شق و پێشه‌نگ بریتیه له دین و باوه‌په‌یتان.

* رق لی بوون لێیان و زمان درێژی به‌رامبه‌ریان و ده‌ستدریژ کردنه سه‌ریان و له‌به‌رچاوه‌ نه‌گرتنی هه‌ق و مافه‌کانیان، بریتیه له بی باوه‌پی و دووبویی.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّامًا يَتَّخِذُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ سورة الفتح: ۲۹.

واته: موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) پێغه‌مبه‌ری خوایه، نه‌و (باوه‌پدان)ه‌ش که له‌گه‌لیدان به‌رامبه‌ر بی باوه‌پان توندو تیژن و له‌نتوان خۆیاندا به به‌زه‌یین، ده‌یان بینی (هه‌میشه) له کورنوش و سوژده بردندان داوای به‌هره‌و ره‌زانه‌ندی خوا ده‌که‌ن، نیشانه‌یان له ناو چاوانیاندا دیاره به‌هۆی نۆد سوژده‌بردن (پانه‌وه)، نه‌وه نمونه‌پانه له ته‌وراتدا، نه‌وه نمونه‌شیان له ئینجیلدا، وه‌ك كشتوكاڵێك وایه چه‌که‌ره‌ی ده‌رکردبی (سه‌وز بووبی)، نه‌جا چه‌که‌ره‌که‌ی به‌هێز کردبی و قاییم بووب، جا له‌سه‌ر لاسکی خۆی پێک وه‌ستابی (نه‌وه‌نده جوان بی) جوتیاره‌کانی سه‌رسام کردبی، تابه (نۆزیرونی) هه‌وه‌لانی داخ و مه‌راق بدا به‌کاfran، خوا به‌لێنی داوه به‌وانه‌یان که باوه‌پان هێناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردووه به‌ لێ‌بوردن و پاداشتی گه‌وره (که به‌هه‌شته).

خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿لَيْكِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَفُتِنُوا بِأَنفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْحَبِيرَةُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (۸۸) اَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿سورة التوبة: ۸۸ - ۸۹.

واته: به لām پېغه مېر (صلی الله علیه وسلم) و ئه وانه ی که بېروایان هیناوه له گه لیدا نیکویشان به مال و گیانیان، هه موو خیر و خوشی هه بۆ ئه وانه، هه ر ئه وانه ن سهرفران. خوا به هه شتانیکی بۆ ئاماده کردون، که پوویاره کان دین و ده چن به ژیریاندا به هه میشه یی تیا ده میننه وه ئه وه یه سه رکه وتنی زۆر گه وره.

خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَٰئِكَ مِنْ السَّابِقِينَ وَالْآخِرُونَ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (سورة التوبة: ۱۰۰.

واته: پېشکه وتووه یه که مه کان له کۆچه ران و یاریده ده ران ئه وانه ش زۆر به چاکی په پیره وی ئه وانیان کردووه و شوینیان که وتوون، خوا لییان پازیه ئه وانیان له خوا پازین، (خوا) به هه شتانیکی بۆ ئاماده کردون که پوویاره کان دین و ده چن به ژیریاندا تیدا ده میننه وه بۆ برانه وه، ئه وه یه گه یشتن به ئامانجی گه وره.

ئه هلی سوننه و جه ماعه:

هیچ کاتی باسی هاوه له به ریزه کان ناکن ئیلا به چاکه به جوانی نه بیت؛ له به رنه وه ی پېغه مېری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه وانی خوشووستوه، وه سبیتشی کردووه بۆ ئوممه ته که ی که ئه وانیان خوش بویت؛ پېغه مېری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فەرمویت:

(اللَّهُ اللَّهُ لِي أَصْحَابِي لَا تَتَّخِذُوهُمْ غَرَضًا بَغْدِي؛ فَمَنْ أَحْبَبَهُمْ فَبُحِّي أَحِبَّهُمْ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَبُغْضِي أَبْغَضَهُمْ، وَمَنْ آذَانِي فَقَدْ آذَى اللَّهَ، وَمَنْ آذَى اللَّهَ يُوْشِكُ أَنْ يَأْخُذَهُ^(۱)).

واته: له‌خوا بترسن له‌خوا بترسن له‌ه‌قی هاوه‌ل‌کانی مندا، له‌دای من ئه‌وان مه‌گرن به‌ئامانج واته رقتان لییان بی و جنیویان پی بدن و تانه و ته‌ش‌ریان لی بدن، جا ه‌رک‌سیک ئه‌وانی خوش بویت ئه‌وه له‌به‌ر خوشه‌ویستی من ئه‌وانی خوش ویستوه، ه‌رک‌سیکیش رقی لییان بیت ئه‌وه رقی له‌منه، بۆیه رقیشی له‌وانه، ه‌رک‌سیک ئازاری ئه‌وان بدات ئه‌وه ئازاری منی داوه، ه‌رک‌سیک ئازاری من بدات، ئه‌وه ئازاری خوی گ‌وره‌ی داوه، ه‌رک‌سیکیش ئازاری خوی گ‌وره‌ی بدات، ئه‌وه دور نیه خوی په‌روه‌رگار بیگریت و له‌ناوی به‌ریت.

له‌به‌ر ریزی پله‌ویایه‌ی و به‌رزیتی پئگه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)؛ به‌بخشراوه به‌ه‌رک‌سیک که پیغه‌مبه‌ری (صلی الله علیه وسلم) دیبی ش‌ه‌رف و ریز و پله‌ی به‌رنی ص‌ه‌ابه، جا ه‌رک‌سیک پیغه‌مبه‌ری خوی (صلی الله علیه وسلم) دیبی، باوه‌پی پی ه‌ینابی، له‌سه‌ر ئه‌و حال‌ته‌ش مردبی؛ ئه‌وه له‌هاوه‌ل‌بته‌کانه، پله‌ی هاوه‌ل‌بته‌ی ه‌یه به‌پیتی ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ماوه‌یه‌یه‌ی که هاوه‌ل‌بته‌ی کردووه و پ‌یشتر له‌گه‌ل‌ی بووه و ل‌بی بیستوه، سه‌یری کردووه، ئه‌گه‌ر هاو‌پ‌یه‌یه‌یه‌ی بۆ ماوه‌ی سالتیک بیت، یان مانگیک بیت، یان روژیک بیت، یا کاتیک که میش بیت له‌روژیکدا ه‌ر پله‌ی هاو‌پ‌یتی پی به‌بخشراوه به‌لام تا زوتر باوه‌پی ه‌ینابی و زیاتر هاو‌پ‌یتی کردبی پله‌ی به‌رزتره.

(۱) - (صحیح سنن الترمذی) للألبانی.

* قال عبد الله بن مسعود رضي الله عنه : (حب أبي بكر وعمر ، ومعرفة فضيلتهما من السنة) . وقال الإمام مالك رحمه الله : (كان السلف يعلمون أولادهم حب أبي بكر وعمر؛ كما يعلمون السورة من القرآن) . أخرجهما اللالكائي في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة).

(۱) - رواه البخاري .

موسولمانان و سه‌رخستنی ئیسلام و جیهادو ټیک‌کوشان کردن، هه‌روه‌ها به پټی ئه‌و کرده‌وانه‌یان که ئه‌نجامیانداوه به‌رامبه‌ر به‌دینه‌که‌یان و پټغه‌مبه‌ره‌که‌یان (صلی الله علیه وسلم).

به‌شپوه‌یه‌کی گشتی چاک‌ترینیان پټشکه‌وتووه یه‌که‌مه‌کانه له‌کۆچه‌ران و یاریده‌ده‌ران؛ له‌پاشدا ئه‌وانه‌ی که به‌شداریان کرد له‌جه‌نگی به‌دری گه‌وره‌دا، ئینجا ئه‌وانه‌ی که به‌شداریان کرد له‌جه‌نگی ئوحد و ئه‌حزاب دا، ئه‌وانه‌ی له‌ژێر دره‌ختی (رضوان) دا په‌یمان و به‌ئینیان دا به‌پټغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که به‌رگری بکن له‌دینی ئیسلام و جیهاد بکن، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که له‌عه‌قه‌به‌ی یه‌که‌م و دووم که په‌یمان و به‌ئینیان دا به‌پټغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)؛ ئه‌وانه‌ی که خوای گه‌وره‌و پټغه‌مبه‌ره‌که‌یان (صلی الله علیه وسلم) سه‌رخست، له‌پاشدا هاوه‌له‌ به‌پټزه‌کانی تر ئه‌وانه‌ی که به‌خشیان له‌پیش رزگارکردنی شاری مه‌که‌دا، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که له‌دوای رزگارکردنی شاری مه‌که‌ موسولمان بوون و له‌پټناری خوای گه‌وره‌دا جه‌نگان و جیهادو ټیک‌کوشانیان کرد؛ خوای گه‌وره له‌هه‌موویان رازی بټت.

باوه‌ریان وایه که هه‌ندێ له‌هه‌اوه‌لان به‌دیاریکراوی پټغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) مژده‌ی چوونه به‌هه‌شتی پټ داوان؛ له‌وانه (عشرة المبشرة) واته ئه‌و ده که مژده‌ی چوونه به‌هه‌شتیان پټدرا؛ ئه‌وانه‌ش پټغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ناوی هټان و بریتین له‌مانه:

ئهو به‌کری صدیق، عومه‌ری فاروق، (عثمان ذو النورین)، عه‌لی (المرتضی)، (طلحه‌ی کوپی) (عبید الله)، زوبیتری کوپی عوام، سه‌عدی کوپی ئه‌بی وه‌قاص، سه‌عیدی کوپی زه‌ید، (عبد الرحمن)ی کوپی عه‌وف، ئهو عوبه‌یده عامری کوپی جه‌راح ئه‌مین و ده‌ست پاکی ئه‌م ئومه‌ته، خوای گه‌وره له‌هه‌موویان رازی بټت.

ئەھلى سۈننە و جەماعە:

بىرۈياۋەپيان وايە بە بىرۈياۋەپىكى جىگىر و تەواو كە ھىچ دوودلى و گومانىكى تېدا نىە؛ كە لەپىشتىرەن كەسى ئەم ئوممەتە لەدواى پىتغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) شایستەى ئەوہن بىنە پىشەواو خەلیفە بریتىن لەم چوارە: ئەبو بەكر، عومەر، (عثمان)، عەلى خاۋى گەورە لە ھەموویان رازى بىت؛ ئەوانە گەورەترین و چاكتىرەن كەسانى بوون لە كۆچەرەن و موسولمانان، بە كۆدەنگى زانايان لەدواى پىتغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) چاكتىرەن كەسانى ئەم ئوممەتەن، ئەوانە ھاوئل و ھەزىر و خزم و زاواو خەزورى پىتغەمبەر بوون (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەبو بەكر و عومەر خەزورى بوون، (عثمان) و عەلىش زاۋای بوون؛ ئەوانە بە رىزىەندى خەلیفەى راشىدىن و پىشەواى رىئىمايى كراو بوون، پىتغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەر مویت:

(أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ كَانَ عَبْدًا حَسْبِيًّا؛ فَإِنَّهُ مِنْ يَعْشَى بَعْدِي فَسَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّةِ اخْلَفَاءِ بَعْدِي الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ، وَعَصُوا عَلَيْهَا بِأَتَوَاجِذٍ، وَإِيَّاكُمْ وَتَحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ بَذْعَةٍ ضَلَالَةٌ^(١)).

واتە: ھەسەتتان بۆ دەكەم بە ھەى لە خوا بترسن، ببیستن و گوێپایەلى بکەن ئەگەر ئە ھەى كە كارىبە دەستانە بەندەى كى ھەبەشى بىت، لە بەرئە ھەى ئە ھەى لەدواى من بئى جىاۋازىيەكى زۆر دەبىنى، جا بۆيە ئاگادارىن پىتۈستە لەسەر تان دەستبگن بە سۈننەتى من و، سۈننەتى خەلیفە راشىدىنە رىئىمايى كراۋەكانە ھە، بە ددانە خرىكانتەن قەبى پېدا بکە واتە بە توندى دەستى پىتو بگرن، ئاگادارى شتە تازە داھىتەر ھەكان بن لە دىندا، بىگومان ئە ھەى شتە تازە ھەش داھىتەر ھە (بىدعە)ن، ھەموو بىدعەى كىش لە دىندا گومرايىبە.

(١) - (صحیح سنن ابى داود) للالبانى.

له پیتشه‌وایه‌تی ئه‌وانه ماوه‌ی (خلافة) جیتنشینی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) سی سال بووه، له‌گه‌ل خه‌لافه‌تی حه‌سه‌نی کوپی عه‌لی ره‌زای خوای گه‌وره له‌هموویان بی، به‌بی ئه‌م فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم): (اَلْخِلَافَةُ لِی اَمَّیْ تَلَاوُنْ سَنَۃٌ ثُمَّ مَلْکٌ بَعْدَ ذٰلِکَ)^(۱). واته: ماوه‌ی خه‌لافه‌تی له‌ئومه‌تی من دا سی ساله، له‌پاشدا ده‌بیته پاشایه‌تی.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

باوه‌ریان وایه که هیچ که‌سیک له‌هاوه‌له به‌پێزه‌کان (معصوم) پارێزداو نه‌له گونا‌مو تاوان، هه‌روه‌ها خزمه‌ نزیک و پا‌که‌کانی پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم)، نه‌ پیتشکه‌وتوووه‌ یه‌که‌مه‌کان، نه‌ ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وانیش؛ به‌لکو له‌ایان دروسته‌ ئه‌وانیش بکه‌ونه‌ هه‌له‌وه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی چونکه‌ ئه‌وانیش ئاده‌میزادن و ده‌که‌ونه‌ هه‌له‌وه‌؛ به‌لام خوای گه‌وره به‌لێنی پیا‌یان داوه‌ به‌وه‌ی که‌ لێیان خۆش بێ و لێیان رازی بێت، لێیان خۆش ببێت به‌ قبولکردنی ته‌وبه‌یان و په‌شیمان بوونه‌وه‌یان و به‌و چا‌که‌نه‌ی که‌ مایه‌ی سپینه‌وه‌ی تاوانه‌ی‌کانیا‌نه، به‌کرده‌وه‌ چا‌که‌کانیا‌ن.

به‌لام ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ده‌لێن هاوه‌له به‌پێزه‌کان ره‌زای خوا‌یا‌ن لی بی (معصوم) پارێزداون له‌وه‌ی که‌ هه‌ر هه‌موویان به‌تیکرا بکه‌ونه‌ هه‌له‌یه‌که‌وه‌، هه‌رگیزاو هه‌رگیز کۆبینه‌وه‌ نا‌گوجی له‌سه‌ر وته‌ی پوچ و نا‌په‌وا و ازه‌مێنان له‌هه‌ق و راستی، به‌لان تا‌ک تاکیان (معصوم) پارێزداون، (معصوم) پارێزراویتی بۆ ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌یه‌ که‌ خوای گه‌وره هه‌لیباردون بۆ گه‌یا‌ندنی په‌یا‌مه‌که‌ی واته له‌گه‌یا‌ندنی په‌یا‌مه‌که‌ی خوای په‌روه‌رگا‌ردا (معصوم) پارێزداون و هه‌رگیز نا‌که‌ونه‌ هه‌له‌وه‌، خوای گه‌وره

بەگشتى ئىم ئوممەتەى پاراستوھ لەوھى بکەونە ھەلەوھ نەک تاکەکانى يەک بە يەک، پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەر مویت:

((إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ، وَيَدُّ اللَّهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ، وَمَنْ شَذَّ شَذَّ فِي الثَّارِ)).^(۱)

واتە: بەراستی خۆای گەورە ئوممەتەکەم لەسەر گومراپەتەى کۆناکاتەوھ، دەستى خۆای پەرورەدگار لەگەڵ کۆمەڵ و جەماعەتى موسولمانانە ، ئەوھى تاک بێتەوھ دوپەریز بێت ئەوھ بۆ ئاگرى دۆزەخ تاک دەبێتەوھ.

ئەھلى سوننە و جەماعە:

کۆدەنگن لەسەر پێویستى بى دەنگ بوون لەو فیتنە و ئازاوەو کوشتارەى کە رویدا لە نێوان ھاوھەلە بەرپزەکاندا رەزای خۆیان لى بى، دەست ھەلەدەگرن لەوھى لە نێوانیاندا رویدا لە ناکۆكى، کاروبارى ئەوھى کە رویدا دەیگێرپنەوھ بۆ لای خۆای پەرورەدگار، ژۆر خۆیان بەدور دەگرن لە باسکردنى ئەو موسیبەت و ناخۆشیەى کە رویدا، داواى لى خۆشبوون دەکەن بۆ کۆزراوەکانى ھەردوو لا لەگەڵ بەزەبى ھاتنەوھ پێیاندا.

ھیچ کەسێ لە ھاوھەلە بەرپزەکان بە (مەصوم) پارێزراو نازانن لەوھى کە بکەونە ھەلەوھ، ھەروھەا بە تاوانباریشیان نازانن، باوھەریان وایە کۆشش (ئىجتیھاد)یان کرد، داواکارى ھەق و راستى بوون، بە دەستى ئەنقەست ئەو ھەلەیان نەکرد؛ ھەر لایەکیان پێکایبێتى دوو پاداشتى بۆ ھەبە، ئەو لایەش کە نەیبێکا بێت ئەو تەنھا يەک پاداشتى بۆ ھەبە، ھەلەکەى جینگەى لىخۆشبونە؛ بە ئیزنى خۆای گەورە؛

(۱) - (صحيح سنن الترمذي) للألباني رقم: ۱۷۵۹.

سهرجهم هاو له‌آن بیانویان هه‌بوو بۆ به‌شداریکردن له‌و جه‌نگه‌دا، پاداشتیشی له‌سهر وهرده‌گرن، گوناها‌بایش نین^(۱).

ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه؛ جینۆفاده‌ن به‌هیچ که‌سێ له‌ هاو له‌ به‌پێژه‌کان، پشتیان تێ ناکه‌ن و ته‌به‌را له‌که‌سیان ناکه‌ن، به‌ خراپه‌ باسیان ناکه‌ن به‌ به‌پررسیان نازانن له‌و روداو نه‌خوازراوه‌دا، به‌ خراپه‌ باسیان ناکه‌ن؛ به‌لکو به‌ مە‌ح و پیا‌ه‌لدانی چاک که‌ شایسته‌ی ئه‌وان بێت باسیان ده‌که‌ن؛ وه‌ک جیبه‌جی کردنێک بۆ فه‌رمانه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که‌ ده‌فه‌رمووت:

(لَا تَسُوا أَصْحَابِي، لَا تَسُوا أَصْحَابِي؛ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَخَذَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَذْرَكُ مَدَّ أَخِيهِمْ، وَلَا نَصِيفَهُ)^(۲).

واته: جینۆ مه‌ده‌ن به‌ هه‌وه‌له‌کانی من، جینۆ مه‌ده‌ن به‌ هه‌وه‌له‌کانی من، سویند به‌ (الله) که‌ گیانی منی به‌ده‌سته ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان ئه‌وه‌نده‌ی کتۆی ئو‌حود ناتون بیه‌خشی، ناگاته گوتیلیکی ئه‌وان، یان نیو گوتلی.

* هه‌رکه‌سێک ئه‌وانی خۆش بویت، ریزیان لێ بگریت، به‌ گه‌وره‌یان بزانی‌ت، داوای لێ خۆشبوونیان بۆ بکات له‌ خوای په‌روه‌ردگار، بۆیان بپاریته‌وه به‌ چاکه‌، رازی بێ لێیان و داوای ره‌زامندیان بۆ بکات، هه‌ق و مافیان له‌به‌رچاو بگریت، قه‌دریان بزانی، باسی فه‌زل و گه‌وره‌ییان بکات، به‌رگریان لێ بکات، زمانی بپاریزی

(*) جمهور الصحابة الكرام رضي الله عنهم لم يدخلوا في الفتنة، ولما هاجت الفتنة كان أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم عشرات الألوف فلم يحضرها منهم مائة! بل لم يبلغوا ثلاثين. كما رواه الإمام أحمد في: «مسند» بسند صحيح عن ابن سيرين، وعبد الرزاق في: «المصنف»، وابن كثير في تاريخه: «البدایة والنهاية» فانتظر.

(۲) - (صحيح سنن الترمذي) للألباني.

(**) وقد وقع بين غُبيد الله بن عمر، وبين المقداد كلام؛ فشقَّ غُبيد الله المقداد، فقال عمر بن الخطاب رضي الله عنه: (علي بالمقداد أقطع لسانه لا يجزئ أحد بعده فيشتم أحدًا من أصحاب رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم). أخرجه اللالكائي في «شرح أصول اعتقاد أهل السنة».

له‌وه‌ی باسی شه‌ره‌ف و ناموسیان بکات، شوین ریگه و ریباریان بکه‌ویت، شوین ریگه و شویتنه‌واری ئه‌وان بکه‌ویت، ئه‌وه له دنیاو له دواپۆژدا سه‌به‌رزو سه‌رفرازه .

* هه‌رکه‌سیک رقی لییان بیټ، یان جنیویان پیټ بدات، یان به‌که‌میان بزانی، یان پشتیان تی بکات و ته‌به‌پایان لی بکات، یان داوای ره‌زامه‌ندی و لی خۆشبوونیان بۆ نه‌کات له‌ خوای په‌روه‌ردگار، زمانی به‌ره‌لا بکات له‌ هه‌قیاندا و له‌ باسی شه‌ره‌ف و ناموسیاندا واته‌ زمان درێژی بکات له‌ به‌رامبه‌ریاندا، له‌ ناو خه‌لکدا به‌ خراپه‌ باسیان بکات و تانه‌و ته‌شه‌ریان لی بدات به‌ ده‌ست و به‌ ئامازه‌ بۆ کردن، به‌ سه‌ر له‌قاندن، یان تاوانباریان بکات، ئه‌وه ئه‌وه‌ که‌سه‌ له‌ تیاچو گومراو سه‌رلێش‌تاوه‌کاڤه‌، ئه‌وانه‌ ئه‌وه‌ که‌سانه‌ن که‌ کرده‌وه‌و کۆششیان به‌فیرق چو له‌ژیانی دنیا‌دا، واشیان گومان ده‌برد به‌راستی ئه‌وان کاریکی زۆر چاک ده‌که‌ن.

ئه‌ه‌لی سوننه‌ و جه‌ماعه‌:

باوه‌ریان وایه‌ که‌ واجبه‌ خۆشویستنی که‌سوکاری پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌ هاوسه‌ره‌کانی و، نه‌وه‌کانی و، خزم و که‌سه‌ نزیکه‌کانی ئه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ردار بوون، هه‌رگیزاو هه‌رگیز دروست نه‌یه‌ بۆ موسولمان خۆشی نه‌وین و رقی لییان بیټ، دۆستایه‌تی کردنیان و سه‌رخستنیان واجبه‌، هه‌روه‌ها واجبه‌ ئیحتیرام و رێزگرتنیان، به‌ گه‌وره‌ گرتنیان، قه‌در زانیانیان، چاک بوون له‌گه‌لێاندا، داوای درود و سه‌لام له‌ خوای په‌روه‌ردگار بۆیان، به‌زه‌یی هاته‌نوه‌ پێیاند، رازیبوون له‌ سه‌رجه‌میان، له‌ به‌رچاوگرتنی هه‌ق و مافه‌کانیان: له‌ پینچ یه‌ک و ده‌سته‌که‌وتی جه‌نگی دا واته‌ ده‌بی بیټ به‌ش نه‌کرین و هه‌قی خۆیان بدریئ، ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ باوه‌ریان وایه‌ که‌ ئازاردانیان هه‌رامه‌، یان خراپ بوون له‌گه‌لێان به‌ وته‌و یان به‌ کرده‌وه‌، به‌رگری کردن لییان واجبه‌، به‌رگری کردن له‌ شه‌ره‌ف و ناموسیان واجبه‌، هه‌روه‌ها پاک راگرتنیان واجبه‌ له‌و درۆ و بوختانه‌ی که‌ ده‌دریته‌ پالێان،

دوره‌په‌ریزی له‌و که‌سه‌ی که رۆده‌جیت له هه‌قیاندا و ته‌به‌پا لێ کردنی، هه‌روه‌ها واجبه‌ی رق لێ بوون له‌و که‌سانه‌ی که رقی له خزم و که‌سوکاری پێغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم)، یان به خراپ باسیان بکات و ناویان بزینتی و به‌سوکی سه‌یریان ده‌کات، یان زمان دریزی بکات به‌رامبه‌ریان، یان دوژمنایه‌تیان بکات.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

وه‌سیه‌ته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌باره‌یان ده‌پاریزن له‌کاتی‌که‌ ده‌فه‌رمویت: (أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَنِي، أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَنِي).^(۱)

واته: له‌خوا بترسن له‌هه‌قی که‌سوکارمدا، له‌خوا بترسن له‌هه‌قی که‌سوکارمدا - واته‌ری‌زیان بگرن و مافیان بپاریزن و جنتیویان پێ مه‌ده‌ن - سه‌کایه‌تیان پێ مه‌که‌ن شه‌ره‌ف و ناموسیان له‌که‌دار مه‌که‌ن - .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ بَنِي إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَىٰ مِنْ بَنِي إِسْمَاعِيلَ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَىٰ مِنْ كِنَانَةَ قُرَيْشًا، وَاصْطَفَىٰ مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَىٰ مِنْ بَنِي هَاشِمٍ) ^(۲) ^(۳). واته: خۆی گه‌وره‌ نه‌وه‌ی ئیسماعیلی هه‌لبژارد، له‌نه‌وه‌ی ئیسماعیل کینانه‌ی هه‌لبژارد، له‌کینانه‌ش قوره‌یشی هه‌لبژارد، له‌قوره‌یشیش نه‌وه‌ی هاشمی هه‌لبژارد، له‌نه‌وه‌ی هاشمیش دا منی هه‌لبژارد.

* باوه‌ریان وایه که دۆستایه‌تی کردنیان و خۆشویستنیان له‌ئیمان و ئیسلامه‌تی‌وه‌یه، که نه‌وه‌ش بریتیه له‌خۆشویستن بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر گه‌وره‌یی و قه‌در و ریزی و به‌رزی پله‌وپایه‌ و پێگه‌یانه.

(۱) - روه‌ مسلم.

(۲) - روه‌ مسلم.

(۳) وکیف لا نحبهم؟ ونحن نصلی ونسلم علیهم بعد رسولنا - صلی الله علیه وسلم - فی کل صلاة.

* دوژمنایه‌تی کردنیان و رق لی بونیان و شاره‌زا نه‌بوون و له‌به‌رچاو نه‌گرتنی هق و مافیان؛ له بی باوه‌پی و دووپییه، که نه‌وه‌ش تاوانیکی نذر نذر گه‌وره‌یه.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه؛

باوه‌ریان وایه که هاوسه‌ره‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌شیکن له ئال و به‌یت ، دایکانی باوه‌پدارانن؛ به‌ده‌قی قورئانی پیروز، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿يَسَّاتُ الْيَاسَ كَاحِدٍ مِنَ الْإِسَاءِ إِنْ أَتَيْتُمْ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي لَدُنِهِ مَرْيُ وَقُلْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَقِنْ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ سورة الأحزاب: ۳۲ - ۳۳.

واته: ئه‌ی ژئانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ئیوه وه‌ک هه‌چ یه‌ک له‌ئافره‌تانی دیکه نین نه‌گه‌ر خۆتان بپاریزن و له‌خوا بترسن، که‌واته به‌خه‌مه‌زه‌و نازه‌وه قسه مه‌که‌ن (وه‌ک ئافه‌ره‌تانی ره‌وشت نزم) نه‌وه‌کو نه‌وه‌ی که‌دلی نه‌خۆشه (ده‌رون نزمه) نیازی خراپ بکات، قسه‌ی چاک و به‌جی بکه‌ن. له‌ماله‌کانی خۆتاندا بمه‌ینه‌وه، زینه‌ت و جوانی خۆتان ده‌رمه‌خه‌ن (له‌ناو خه‌لکی نامه‌حه‌ره‌مدا) وه‌کو خۆ ده‌رخه‌ستنی ئافه‌ره‌تانی سه‌رده‌می نه‌قامی یه‌که‌م (په‌یش ئیسلام)، نوێژ بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن، گوته‌پایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ن، به‌راستی خوا ده‌یه‌وی ئه‌ی ئال و به‌یتی (پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)) هه‌ر جۆره پیسی و گوناوه‌یک له‌ ئیوه دوو‌رخانه‌وه و پاک و خاوه‌نتان بکاته‌وه به‌ته‌واوی.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿الَّذِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَرْزُقَهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ يَشَاءُ﴾ سورة الأحزاب: ۶.

واته: پتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له خودی بپواداران بۆ خوایان له پتشته‌ره خیزانه‌کانیشی دایکی باوه‌داران.

مه‌روه‌ها ده‌فهرمویت:

﴿وَأَذْكُرَنَّ مَا يَكُنْ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحَكَمُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ سورة الأحزاب: ۳۴.

واته: بیربکه‌نه‌وه له‌وه‌ی ده‌خویندیت له‌ماله‌کانتاندا له‌ئایه‌ته‌کانی خواو دانایی (فهرموده‌کانی پتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم))، به‌راستی خوا و‌ردبینی ئاگاداره .
هاوسه‌ره‌کانی پتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌ریزه‌ندی بریتین له:
خه‌دیجی کچی خوه‌یلیدی ئه‌سه‌دی، سه‌وده‌ی کچی زه‌مه‌ی کوی قه‌یسی عامری،
عائیشی کچی ئه‌بو به‌کری صدیق، حه‌فصه‌ی کچی عومه‌ری کوی (خطاب)،
زه‌ینه‌بی کچی خوزه‌یمه‌ی هیلالی، ئوم سه‌له‌مه‌ هیندی کچی ئه‌بی ئومه‌یه‌ی
مه‌خزومی، زه‌ینه‌بی کچی جه‌حشی ئه‌سه‌دی، جوه‌یرییه‌ی کچی (حارث)ی کوی
ئه‌بی (ضراری خوزاعی، ئوم حه‌بیبه‌ هیندی کچی ئه‌بی سوفیان، صه‌فه‌ی کچی
خویه‌یی کوی (أخطب)، مه‌یمونه‌ی کچی (حارث)ی هیلالی، که دوا‌مه‌مین هاوسه‌ری
پتغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بوو.

ئه‌هلی سونه‌و و جه‌ماعه:

باوه‌ریان وایه که خوای گه‌وره بۆیه به‌ دایکانی باوه‌پدارانی دانان؛ له‌به‌ر
گه‌وره‌یی هه‌ق و مافیان، ریزو حورمه‌تیان، شه‌ره‌فمه‌ندی و به‌رزیتی و شکومه‌ندی
پله‌وپایه‌یان، باوه‌ریان وایه که به‌ گه‌وره‌ بگه‌ڕین، داوای ره‌زاهه‌ندی و لێ
خۆشبوونیان بۆ ده‌که‌ن له‌ خوای په‌روه‌ردگار، رازی‌بوون لێیان، زانیینی فه‌زل و

شکۆمه‌ندیان، ئه‌وانه پاک و بێ خه‌وشن له‌هموو خراپه‌یه‌ک، هاوسه‌ری پێغه‌مبه‌رن (صلی الله علیه وسلم) له‌دونیاو له‌دواپۆژدا، خوای گه‌وره له‌وان رازییو ئه‌وانیش له‌و رازین، خوای گه‌وره سزای سه‌ختی ئه‌و که‌سانه ده‌دات که ناویان ده‌نپێنێ و به‌سوکی سه‌یریان ده‌کات.

بێگومان چاکترینیان خه‌دیجی کچی خوه‌یلیده دایکی زۆر له‌ منداڵه‌کانه‌تی، له‌پێش هه‌موویانه‌وه موسوڵمان بووه، دواى ئه‌ویش عایشه‌ی کچی ئه‌بو به‌کری صدیقه؛ زانترین ئافه‌ره‌تی ئوممه‌ته به‌ په‌هابی، پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، جگه له‌و هیچ کچیکى تری ماره نه‌کردوه - ئه‌وانی تر هه‌موویان بێوه‌ن بوون ماره‌ی کردن، هیچ ئافه‌ره‌تیکى به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و خوش نه‌ویستوه، ته‌نها له‌مالی ئه‌ودا وه‌حی نیگای بۆ هاتوه، هه‌ر له‌مالی ئه‌ویشدا وه‌فاتى کردوه، خوای گه‌وره له‌کۆتا ساتی ژيانیداو له‌یه‌که‌م ساتی ژيانى دواپۆژدا لیکی هه‌ردوکیانی کۆکرده‌وه - واته ئه‌و سیواکه‌ی که خاتو عایشه به‌ لیکی نه‌رمی کردوه پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هێنای به‌ میدا و سیواکی پێ کرد - له‌مالی عایشه‌دا نێژرا، خوای گه‌وره له‌سه‌روى جه‌وت ئاسمانه‌کانه‌وه به‌ بێ تاوان ناوزه‌دی کرد و پاکیتی راگه‌یاند، ئه‌وه‌ی له‌دواى دابه‌زینی ئه‌م شایه‌تانه‌وه بوه‌تانی بۆ بکات و به‌ داوین پاکى نه‌زانیت، ئه‌وه بێ باوه‌ره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ إِلَٰهَيْنَ جَاءُوا بِالْإِنْفِكِ عَصَبَةٍ يُنْكِرُوا لَا تَحْسِبُهُ نَرًا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكَرَّ لِكُلِّ آتَمِرٍ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سورة نور: ۱۱.

واته: بێگومان که‌سانێ که ئه‌و بوه‌تانه‌یان (بۆ عایشه‌ی خێزانی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)) هه‌لبه‌ست ده‌سته‌یه بوون له‌خۆتان (بامونا‌فیه‌شیا‌ن تیا بوو)، وا مه‌زانن ئه‌و (بوه‌تانه‌)شه‌پو خراپه‌ بۆتان، (وانی‌یه‌)به‌لکو خێرو چاکه‌یه بۆتان بۆ هه‌ر یه‌ک له‌وانه هه‌یه له‌تاوان به‌و ئه‌ندازه‌ی هه‌ولی داوه (له‌و بوه‌تانه‌دا)،

نهو که سه یان که به شی گوره ی بوختانه کی گرتنه نه ستق (که عه بدوللای کورپی
 نوبه ی بو) ، (له پۆژی دواییدا) بۆ نهو سهزای هه ره گوره .
 پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت:
 (فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النَّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ)^(۱).
 واته: فه زلی عایشه به سه ر ئافره تانی تر دا وه ک فه زلی تریتی گوشت گوشتاو
 وایه به سه ر خواردنه کانی تر دا.

(۱) - رواه البخاري .

بنچینه‌ی دهیم

هه‌لۆیستی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه دهرباره‌ی ئه‌هلی بیدعه و ئاره‌زوو

له بنچینه‌کانی عه‌قیدی سه‌له‌فی صالح، ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

ئه‌وه‌یه ئه‌وانه رقیان له ئه‌هلی بیدعه و هه‌واو ئاره‌زووه لێیان توپه‌ن؛ ئه‌وانه‌ی که له‌دیندا شتێکیان داهێناوه له‌دین نیه، سه‌ره‌نش و سه‌رکۆنه‌یان ده‌که‌ن، خۆیان له‌ خۆای گه‌وره نزیك ده‌که‌نه‌وه به‌ وه‌سیله‌ی رق بونیان له‌ ئه‌هلی بیدعه و هه‌واو ئاره‌زوو، به‌ وازه‌یتان لێیان، به‌ سه‌کردنیان به‌ خراپه، به‌ سه‌رشۆپکردنیان، به‌ سه‌لام لێ نه‌کردنیان، به‌ گه‌وره‌یان دانانێن، رێزیان لێ ناگرن.

ئه‌وانه ئه‌هلی بیدعه و هه‌واو ئاره‌زوویان خۆش ناوێت، هاوڕێه‌تیان ناکه‌ن، به‌شدارێ کۆپ و کۆبونه‌وه و دانیشتیان ناکه‌ن، تێکه‌لۆیان ناکه‌ن، گه‌وامی و شایه‌تیدان و گێژانه‌وه‌یان قبول ناکه‌ن، گوێ ناگرن بۆ قسه‌کانیان، دهرباره‌ی دین و ت و وێژ و موناقه‌شه‌یان له‌گه‌ڵ ناکه‌ن، گوێیه‌کانیان ده‌پاریژن له‌ قسه‌ پرۆپوچ و ئاره‌وا زیان به‌خشه‌کانیان واته‌ گوێی خۆیان که‌پ ده‌که‌ن له‌ ئاست درۆ و ساخته‌کاریه‌کانیان، ئه‌و قسه‌ پرۆپوچ و ئاره‌وانه‌ی که‌ به‌ گوێچه‌که‌دا تێپه‌ریان کرد له‌ددا جێگیر ده‌بن و، وه‌سه‌سه‌ی شه‌یتان دروست ده‌که‌ن.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه واده‌بینن که‌ حاڵی ئه‌وان به‌یان بکری‌ت و روڤ بکری‌ته‌وه بۆ خه‌لك، هه‌روه‌ها شه‌پ و خراپه‌کانیان ئاشکرا بکری‌ت، ئوممه‌تی ئیسلامیان لێ ئاگادار بکری‌ته‌وه، له‌و بیدعه گومراکه‌رانه‌ی که‌ کردویه‌وه ده‌یکه‌ن، خه‌لکیان لێ بپه‌تینی و دوریان به‌خه‌يته‌وه لێیان، هه‌روه‌ها دوریان به‌خه‌يته‌وه له‌ کرده‌وه داهێناوه‌کانیان، ناویان بپه‌تینی، به‌و سه‌رپه‌چیه‌ شه‌ریعه‌یه‌ی که‌ هه‌یان؛ له‌ گه‌وره‌ترین و گه‌نگه‌ترین واجباته‌کانه‌ که‌ ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه خستویه‌ته‌ نه‌ستۆی خۆیان‌وه‌و به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی خۆیانێ ده‌زانن، ئه‌مانه‌ی که‌ باسکران له‌

جومله‌ی فرمانگردنه به چاکو ریگرتنه له خرابه، له جومله‌ی ناموزگاریه: ناموزگاری بق خوی گه‌وره، بق پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، بق موسولمانان؛ که نه‌وش بریتیه له‌حقیقه‌تی ثم دینه پاک و بینگه‌رده که دوره له هاوبه‌ش دانان بق خوا، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت:

(مَا مِنْ نَبِيٍّ بَعَثَهُ اللَّهُ فِي أُمَّةٍ قَبْلِي إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِهِ خَوَارِثُونَ، وَأَصْحَابٌ يَأْخُذُونَ بِسُنَّتِهِ وَيَقْتَدُونَ بِأَمْرِهِ؛ ثُمَّ إِنَّمَا تَخْلَفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خُلُوفٌ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ، وَيَفْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمَرُونَ؛ فَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِنِدَاهِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَيْسَ رِوَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَيْثُ عَزَلُ^(۱)).

واته: هه‌موو پیغه‌مبه‌ری که خوی گه‌وره ناردویه‌تی بق ناو میله‌تی، له‌پیش مندا، نه‌و پیغه‌مبه‌ره له‌گه‌له‌کی خویدا چه‌ند برادر و هاوپییه‌کی باشی هه‌بووه، که نه‌و پیغه‌مبه‌ریان کردووه به سه‌رمه‌شقی خویان و ره‌فتاریان به ره‌فتاری نه‌و کردووه، له‌پاشدا چه‌ند چینیک له‌دوای نه‌وان بوون به جیگه‌داری نه‌وان قسه‌و ره‌فتاریان له‌یه‌ک جیابوو، نه‌وه‌ی ده‌یانوت ره‌فتاریان پی نه‌ده‌کرد، ره‌فتاریان ده‌کرد به‌وه‌ی که فرمانیان پی نه‌کرا بوو، جا هه‌رکه‌سیک به ده‌ست جیهادیان بکات نه‌وه باوه‌رداره، هه‌رکه‌سیک به زمان جیهادیان بکات نه‌وه باوه‌رداره، هه‌رکه‌سیک به دل جیهادیان بکات نه‌وه باوه‌رداره، نیتر له‌مه‌ بترانی به نه‌ندازه‌ی ده‌نکی تقوه‌ خه‌رته‌له‌یه‌ک تیمان و باوه‌ری نیه.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت: (سَيَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي أَنَاسٌ يُحْدِثُونَكُمْ مَا لَمْ تَسْمَعُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ؛ فَإِيَّاكُمْ وَإِيَّاهُمْ)^(۲).

واته: له‌کوتایی نوممه‌ته‌که‌ی مندا خه‌لکانی په‌یدا ده‌بن به‌شیویه‌ شتی واتان بق باس ده‌که‌ن نه‌ خوتان و نه‌ باب و بابیرانتان نه‌بیستوه هه‌رگیز گویتان له‌و

(۱) - آخرجه مسلم: ۵۰/۱ (۵۰) (۸۰).

(۲) - رواه البخاری.

شتانه نه‌بووه، بۆیه ئاگادار بن شوئنیان نه‌که‌ون و پئیان نه‌خه‌لتین و لئیان دوریکه‌ونه‌وه.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

ده‌لێن بیدعه بریتیه له: هه‌موو بیروباوه‌پێک یان په‌رستشێک که‌ خوای گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) به‌ دینیان دانانه‌وه، واته: بریتیه له هه‌ر کاروکرده‌وه‌یه که‌ به‌لگه‌ی شه‌رعی نه‌هاتوو له‌سه‌ر کردنی له‌ قورئان و سوتنه‌دا، که‌واته‌ بیدعه بریتیه له‌ ئه‌و شته‌ی که‌ داهینراوه‌ له‌دوای پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و له‌دوای هاره‌له‌کانی له‌و شتانه‌ی که‌ هه‌واو ئاره‌زوو کرده‌وه‌ن، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ له‌ دیندا داهینراون و له‌ دین نه‌یه، له‌ عادات نه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌سل له‌ عادات ریگه‌ی پێ دراوه.

پوخته‌ی ئه‌و باسه‌ بیدعه بریتیه:

له‌ هه‌رشتێکی داهینراو له‌دیندا له‌دوای ئه‌وه‌ی که‌ دینی ئیسلام ته‌واو بووه؛ له‌ ریگه‌یه‌کی داهینراو که‌ خۆی له‌شێوه‌ی شه‌ریعه‌تی به‌رز و پێرۆز پیشان ده‌دات: به‌مه‌به‌ستی په‌رستش و نزیک بوونه‌وه‌ له‌خوای گه‌وره.

که‌واته‌ بیدعه: به‌رامبه‌ر به‌ سوننه‌ته‌! هه‌رچنده‌ سوننه‌ت رێنمویی و رزگاربوون و سه‌رفه‌رازی و سه‌رکه‌وتنه‌و، ریگای راسته‌و، گه‌یه‌نهره‌ به‌ پزاهه‌ندی خوای گه‌وره و به‌هه‌شتی هه‌تا هه‌تایی.

بیدعه‌ش هه‌رامه‌! گوهراییه‌ به‌ هه‌موو جۆره‌کانیه‌وه، گه‌یه‌نهره‌ به‌ ئاگری دۆزه‌خ، بیدعه‌ دورخه‌ره‌وه‌یه له‌ خوای گه‌وره، له‌ به‌زه‌یی خوای په‌روه‌ردگار، له‌ به‌هه‌شتی هه‌تا هه‌تایی، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمووت:

(عَلَيْكُمْ سُنَّتِي، وَسُنَّةُ الْخُلَفَاءِ الْمَهْدِيِّينَ الرَّاشِدِينَ؛ تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِنَّا كُمْ وَنَحْنُ ذَاتُ الْأُمُورِ؛ فَإِنْ كُلُّ مُخَذَّذَةٍ بِذَعَةٍ، وَكُلُّ بِذَعَةٍ ضَلَالَةٌ)^(۱).

واته: ټاگادارین ده‌ستېگرن به سوننه‌تې منه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌ستېگرن به سوننه‌تې خه‌لیفه راشیده‌ینه ریتنمویی کراوه‌کانه‌وه، به توندی ده‌ستی پی‌وه بگرن، به خرتیکانتان قه‌پی پېدا بگرن، ټاگادارین له شته داهینراوه‌کان له‌دیندا، بیگومان شته شته داهینراوه‌کان له‌دیندا بیدعه‌یه، هه‌موو بیدعه‌یه کیش گومپایه‌یه.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه: باوه‌ریان وایه که بیدعه له دیندا دوو جوره:

جړی یه‌که‌م: بیدعه‌یه کی بیرویاوه‌پی و گرفتار؛ وه‌کو شو بیرویاوه‌پ و وتانه‌ی نه‌وه‌سته و ګروپ و تاقمه گومپایانه که سه‌ریچی کاری نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ن وه‌ک بیدعه‌ی؛ (جَهْمِيَّةٌ، مُعْتَرِیَّةٌ، قَدْرِیَّةٌ، رَافِطَةُ) و هه‌رکه‌سیکیش شوین نه‌وان بکه‌ی و ریگه‌و ریازی نه‌وان بگریته‌به‌ر.

جړی دووه‌م: بیدعه له په‌رسته‌شه‌کاندا؛ وه‌ک په‌رستش کی خوی گه‌وره دابنه‌نابی و پریاری له‌سه‌ر نه‌دابې، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) نه‌یکردبې و فه‌رمانی پی نه‌کردبې و دانی پېدا نه‌نابی، هاوه‌لانیس نه‌یانکردبې.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه: باوه‌ریان وایه که بیدعه له دیندا به هه‌موو شیوه و جوره‌کانیه‌وه هه‌رامه و گومپاییه و وه‌رنه‌گیراوه‌وه تکراره‌یه؛ له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فه‌رمویت: (مَنْ أَخَذَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ زِدٌّ)^(۲).

واته: هه‌رکه‌سیک شتیک له‌م دین و شه‌رعی ئیمه زیاد بکات که تیایدا نه‌بیټ، نه‌وه رته‌ده‌کریته‌وه و لیئې وه‌رناگریټ.

(۱) - (صحیح سنن أبي داود) للألبانی.

(۲) - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ۲۴۱/۳ (۲۶۹۷) ، ومسلم ۱۳۲/۵ (۱۷۱۸) (۱۷) و (۱۸).

هه‌روه‌ها له‌به‌ر فهرموده‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فهرمویت: (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ زِدٌّ)^(۱).

واته: هه‌رکه‌سێک هه‌ر کاروکرده‌وه‌یه‌ک بکات فهرمانی ئێمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی‌ت و به‌پێتی ش‌هرع نه‌بی‌ ئه‌وه ره‌تده‌کرێته‌وه‌و لێی وه‌رناگیرێت.

له‌به‌ر فهرموده‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) که ده‌فهرمویت: (إِنَّ خَيْرَ الْحَبِثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ)^(۲).

واته: بێگومان باشترین قسه‌ کتێبه‌که‌ی خ‌وای گه‌وره‌یه‌، باشترین رێبازیش رێبازی موحه‌مه‌ده‌، خ‌راپ‌ترین کاریش ئه‌وه‌یه‌ که داهێنراوه‌ له‌دیندا واته‌ بیدعه‌یه‌، هه‌موو بیدعه‌یه‌کی‌ش گومرایی یه‌.

به‌لام وش‌ه‌ی حه‌رام و قه‌ده‌غه‌کردن له‌لای ئه‌ه‌لی سوننه‌ و جه‌ماعه‌؛ جیاوازه‌ به‌گۆێره‌ی جۆری بیدعه‌که‌، که ئه‌ویش دوو جۆره‌:

* جۆرێکیان هاوبه‌ش دانانه‌ بۆ خ‌وای گه‌وره‌ و بێ باوه‌ری ئاشکرایه‌؛ له‌ بێ‌روباوه‌پ‌دا؛ وه‌ک وته‌و تێ‌پ‌وانین و وتاره‌کانی جه‌ه‌میه‌و موخته‌زیه‌.

له‌ په‌رستشه‌کاندا؛ وه‌ک ته‌واف و سوپانه‌وه‌ به‌ده‌وری گۆپ‌دا به‌مه‌به‌ستی نزیک بوونه‌وه‌ له‌ خ‌اوه‌نه‌که‌ی، ئاژه‌لی بۆ سه‌رده‌به‌ی و پێشکه‌شی ده‌کات، (نذر) له‌سه‌رخ‌ۆی پ‌یویست ده‌کات، داوای پارانه‌وه‌ی لێ ده‌کات، هانای بۆ ده‌به‌ن و هاواری لێ ده‌کن، هه‌روه‌ها جۆر و پ‌ێنه‌ی ئه‌وانه‌.

* جۆری سه‌پ‌پ‌چی و تاوان ته‌واوی ته‌وحیدو یه‌کخ‌واناسی ره‌تده‌کاته‌وه‌، ه‌ۆکار و وه‌سیله‌یه‌که‌ بۆ هاوبه‌ش دانان بۆ خ‌وای گه‌وره‌، وه‌ک بینا کردن له‌سه‌ر گۆپ، نوێژکردن و پارانه‌وه‌ له‌لای گۆپ‌دا، جگه‌ له‌مانه‌ش له‌ جۆره‌کانی بیدعه‌.

(۱) - رواه مسلم.

(۲) - رواه مسلم.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه،

وا ده‌بینن که بیدعه له‌دیندا: هۆکاریکه له هۆکاره‌کانی هاویه‌ش دانان بۆ خوای گهره، نه‌ویش به مه‌به‌ستی په‌رستش و نزیکیونه‌وه له خوای گهره ده‌کریت جگه له‌وه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار به شهرعی داناوه واته به پئی شهرع نیه، هۆکاره‌کان هه‌مان هوکمی مه‌به‌سته‌کانی هه‌یه، پئیسته هه‌موو بیان به‌مانه‌یک که هۆکار بیت بۆ هاویه‌ش دانان له عیبادتی خوای گهره‌دا، یان بیت هۆکاری داهیتان له‌دیندا پئیسته ریی لی بگیری و دابخریت، له‌به‌رته‌وه دین ته‌واو بووه له‌ژبانی پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم)، به دلنیاپیوه پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌موو کاروباریکی له‌دیندا رونکردۆته‌وه: یان به وته فرمایشتی، یان به کرده‌وه‌ی خۆی، یان به دانپیدانانی، یان سه‌ره‌تا بۆ خۆی دیاریکردوه - بۆ نموونه له وتارینکدا فرمویه‌تی نه‌وه بکه‌ن، نه‌وه مه‌که‌ن، نه‌وه حه‌لاله، نه‌وه حه‌رامه - ، یان په‌رسیاری لی کراوه و وه‌لامی داوه‌ته‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هیچ شتیکی ته‌رک نه‌کردوه که خه‌ک پئیوستان پئی بیت له په‌رستشه‌کانیان و مامه‌له‌و کپین و فروشتنیاندا، ئیلا روئیکردۆته‌وه بۆیان به رونکردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واو هیچ پئیوستانی به زیاده که موکورتی نه‌بیت، به‌راستی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نومه‌ته‌که‌ی به‌جی‌پیشته‌وه له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌کی سپی روئ: شه‌وه‌که‌ی وه‌کو رۆژه‌که‌ی وایه، که‌سی لی لانا‌دات ئیلا نه‌وه که‌سه تیاچوه.

خوای گهره ده‌فرمویه‌تی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ

لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ۳.

واته: نه‌مۆ دینه‌که‌تانم ته‌واو (کامل) کردوه بۆتان و چاکه و به‌هره‌ی خۆم به‌ته‌واوی پشتوه به‌سه‌رتانداو، رازی بووم که ئیسلام دینتان بیت.

نه‌لی سوننه و جه‌ماعه:

باوه‌پیان وایه که بنچینه‌کانی نه‌لی بیدعه پینجن: که بریتیه له (خوارج) ده‌رجوه‌کان ئه‌وانه‌ی که ده‌رجون له فەرمانی ئه‌میر، (روافض) ره‌تکه‌ره‌وه‌کان ئه‌وانه‌ی که ره‌فزی خه‌لافه‌تی ئه‌بو به‌کر و عومه‌ریان کرد، (جَهْمِيَّة) کان ئه‌وانه‌ی که شوین جه‌همی کوپی صه‌فوان که‌وتن، ئه‌ندازه‌گیره‌کان (قدریة) ئه‌وانه‌ی که ده‌یانوت قه‌در نیه، (مرجئة) تکاکاره‌کان ئه‌وانه‌ی که ده‌یانوت هه‌رچی ده‌که‌یت بیکه گرنه‌گ ئه‌ویه له دلدا باوه‌پت هه‌بی؛ له‌پاشدا هه‌ر ده‌سته و تاقمیک له‌وانه چهنده‌ما ده‌سته و تاقمی تری لی بووه‌وه، تا حه‌فتاو دوو ده‌سته و تاقمه‌که‌ی ته‌واوکردوه؛ ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی له‌باره‌وه داوه، له (عَبْدُ اللَّهِ) کوپی عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (تَقَرَّرْتُ أَنِّي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِלَّةً؛ كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا بِلَّةً وَاحِدَةً). قَالَ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي)^(۱).

واته: (ئومه‌ته‌که‌ی من پارچه پارچه ده‌بیئت بۆ حه‌فتاو سێ به‌ش، هه‌ر هه‌موویان ده‌چنه ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه ته‌نها یه‌که به‌شیان نه‌بیئت، وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه‌و کۆمه‌له‌ کامه‌یه که ناچنه ناو دۆزه‌خه‌وه؟ فهرمووی: (ئه‌ویه که من و هاوه‌له‌کانم ئه‌مڕۆ له‌سه‌رینی).

نه‌لی سوننه و جه‌ماعه:

* باوه‌پیان وایه ئه‌گه‌ر بیدعه‌یه پیچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه و کۆده‌نگی و یه‌کپایی زانایان نه‌بیئت؛ ئه‌وه بیدعه‌ی خراپ (سئە) نیه؛ به‌لگو بیدعه‌یه له زمانه‌وانیدا، ده‌گونجی بیدعه‌ی چاک (حسنة) بیئت: وه‌کو چاپکردنی قورئانی پیرۆز، وه‌کو چۆنییه‌تی و شیوازه‌کانی بلاوکردنه‌وه‌ی زانست و زانیاری و هۆکاره‌کانی،

(۱) - صحیح سنن الترمذی للألبانی.

وه‌كو ريكخستنی له‌شكر و سوپا، وه‌كو دیوانه‌كان و، وینه‌ی ئه‌وانه، یان ده‌چینه بابی (مصالح مرسله) وه‌و، هه‌رشتی واجبی به‌و نه‌بی ئه‌نجام نه‌دری ئه‌و شته‌ش واجبه‌.

* باوه‌ریان وایه ئه‌گه‌ر بیدعه‌یه پێچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه و یه‌کپایی زانا‌یانی سه‌له‌فی ئومه‌ت بی‌ت؛ له‌ بیروباوه‌پ و له‌ په‌رسته‌شه‌کاندا؛ ئه‌وه‌ بیدعه‌یه، گومپایه‌تیه، ره‌تکراوه‌یه به‌ ریکه‌وتنی تیکپای موسولمانان و، به‌ سه‌رجه‌م شیوه‌ و جو‌ره‌کانیا‌نه‌وه‌.

به‌لام باوه‌ریان وا نه‌یه که بیدعه‌ له‌دیندا یه‌ک پله‌یه، به‌لکو (تفصیل و بیان) درێژه‌پێدان و رو‌نکردنه‌وه‌ی ده‌وی ئه‌م باسه‌؛ حوکمی کاره‌که‌و حوکمی ئه‌و که‌سه‌ی که کاره‌که‌ ده‌کات جیاوازه، جیاوازه به‌ گوێره‌ی جیاوازی جو‌ره‌که‌ی، هه‌ندئ بیدعه‌ ئه‌نجامده‌ره‌که‌ی پێی له‌دین ده‌رده‌چیت، هه‌ندئ بیدعه‌ له‌ریزی تا‌وانه‌ گه‌وره‌کانن، هه‌ندیکیشیان له‌ تا‌وانه‌ بچوکه‌کانن، به‌لام سه‌رجه‌میان به‌شدارن له‌ پێناسه‌ی گومپایه‌تی وه‌له‌وه‌ی که پێچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه و یه‌کپایی زانا‌یانه‌؛ بیدعه‌ی گشتی (کلی) وه‌ک بیدعه‌ی به‌شی (جزئی) نه‌یه، بیدعه‌ی تیکه‌ل و ئاوێته‌کراو (م‌رکب) وه‌ک بیدعه‌ی سانا (بسیط) نه‌یه، بیدعه‌ی (حقیقی) وه‌ک بیدعه‌ی (إضافی) ده‌یخ‌رێته‌سه‌ر نه‌یه، نه‌ له‌ خودی بیدعه‌کان خۆیاندا، نه‌ له‌ حوکمی شه‌رعیاندا، هه‌ندیکیان بیدعه‌ی یی باوه‌رین، هه‌ندیکیان بیدعه‌ی له‌سنورده‌رچونن؛ له‌ جو‌گاندا جیاوازه، هه‌روه‌ها حوکمی بکه‌ره‌که‌شیان هه‌ر جیاوازه‌.

ئا له‌م به‌نامه‌و قاعیده شه‌رعیه‌وه‌؛ ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه‌ یه‌ک حوکم ناده‌ن به‌سه‌ر ئه‌ه‌لی بیدعه‌و هه‌واو ئاره‌زوودا، به‌لکو حوکمه‌که‌یان جیاوازه‌و له‌ که‌سیکه‌وه‌ بۆ که‌سیکی تر ده‌گ‌زێت به‌ گوێره‌ی بیدعه‌که‌ی و حا‌له‌که‌ی؛ که‌سی که نه‌زانه‌و ته‌ئویل ده‌کات به‌ بیروبو‌چونی خۆی لێکی ده‌داته‌وه‌؛ وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ نه‌یه که زانا‌یه‌و بانگ‌شه‌ بۆ بیدعه‌که‌ی ده‌کات، زانا‌یه‌کی (م‌جتهد)؛ وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ نه‌یه که بانگ‌واز

بۆ بیدعه که دهکات، ئه و که سه ش که شوین هه و او ئاره زوو ده که وئ و به ئاره زوو ده یکات.

هه ره به ره ئه وه به که سئ که بیدعه که ی بشاریت وه مامه لئ له که ن نا که ن؛ وه که که سئ که ئاشکرای دهکات و بانگه وازی بۆ دهکات؛ له به ره ئه وه ی که سی بانگه واز بۆ بیدعه زیان به خه لکی تر ده که یه نیت، بۆیه پتویسته دهستی پئ لئ هه لگه ییت، به ئاشکرا ئینکاری بکری و ریی لئ بگری، باسکردنی غه ییه ت نیه، سزاده دیت بۆ ئه وه ی بگه پتته وه له بیدعه که ی وازی لئ به نیت، ئا ئه مه سزایه بۆ ئه و که سه تا ده ست هه لده گریت له بیدعه که ی، له به ره ئه وه به ئاشکرا (منک) کاری خراپ دهکات بۆیه شایسته ی ئه وه به که سزادریت؛ بۆیه ئه هلی سونه و جهامه بۆ هه موو کارێک هه لویستی جیاواز وه رده گرن؛ به پپی ریکه ره شه رعه ی که ن (ضوابط الشرعیه) کاره کانیان هه لده سوپین و حوکم ده دن؛ به شیوه ی که ی ئاره ندیستی و دادپه روه رانه به بی رۆچون و به بی لاگری نه زۆر و نه که م *^(۱)

ئه هلی سونه و جهامه:

به به زه یین به رامبه ره به سه رجه م ئه هلی بیدعه و ئه و که سانه ی لاساییان ده که نه وه و ته قلیدیان ده که ن، دوا له خوای په روه رده گار ده که ن که هیدایه تیان

* اول بدعة ظهرت في الدين التفريق بين الصلاة والزكاة، وادعاء أن الزكاة لا تؤدى إلا للرسول صلى الله عليه وسلم فنصدى لم الصديق - رضي الله عنه - وقتالهم وقضى عليهم قبل أن يستفحل أمرهم، ولو تركهم على ذلك لأصبحت دعوهم ديناً إلى يومنا هذا، وفي عهد عمر ظهرت بعض البدع الصغيرة فاماناً رضي الله عنه، وفي عهد عثمان حدثت أوائل الفتنة الكبرى وهي الخروج على الإمام الحق بالسيف، وانتهت بدعتهم بمقتله رضي الله عنه، وكان هذا بداية فتنة الخوارج إلى يومنا هذا ثم توالى البدع، فجاءت القدرية، والمرجئة، والرافضة، والزنادقة، والفرق الباطنية، والجهمية، ومنكرو الأسماء والصفات .. إلى غيرها من البدع، وكلما ظهرت البدع كان أهل السنة هم المرصدين، ولا يزال الصراع بين أهل الحق وأهل الباطل باقياً إلى يومنا هذا وإلى يوم الدين، وأهل السنة يكشفون الشام في كل زمان ومكان عن كل قول أو فعل يخالف القرآن والسنة وإجماع الأمة.

بدات، ئاواته خوازی ئه وهن که شوین سوننهت و هیدایهت و ریتنمایی و ریگای راست بکهن، هه ر ئاواته خواز نین و بهس به لکو بۆشیان رۆن ده که نه وه به حیکمهت و دانایی و ئامۆزگاری جوان؛ تا تهویه ده که ن و وازده هین له بیدعه که یان، ده که رینه وه بۆ سه ره ق و راستی و جهامعه، به روالهت حوکم ده ده ن به سه ریاندا، نهیتیه کانیا ن ده که رنه وه بۆ خوا ی که و ره و به وی ده سپین، ئه که ر بیدعه کانیا ن بۆ با وه پری نه بیته.

نیشانه کانی ئه هلی بیدعه و هه وا و ئاره زوو:

ئه هلی بیدعه و هه وا و ئاره زوو چه ند نیشانه یه کیان لی ده رده که ویت و به وه دا ده ناسریتنه وه، خوا ی که و ره له قورئانه که یدا هه والی دا وه له باره یانه وه، هه روه ها پیغه مبه ره که یشی (صلی الله علیه وسلم) له سوننه ته کانیدا هه والی دا وه، ئه مه ش وه که هۆشیا ریدانه بۆ ئوممهت که ئاگایان له و بیدعه چیانه تیا ن بیت و پیا ن نه خه له تین، وه که ریگری کردنه له وه ی شوین ره فتار و ریگو و ریا زیان بکه ون، ئه مانه ش هه ندیک له نیشانه کانیا ن:

نه زانی و نه شاره زایی ده رباره ی ئه حکامه کانی دین و مه به سه ته کانی شه ریعت، سه یرنه کردنی ئه شه رعی که دابه زینرا وه له لایه ن خوا ی که و ره وه به چا وی ته وا وه؛ واته شه ریعت به ناته وا و ده زانن، خۆیا ن نا ده ن به ده ست ده قه کانی شه ریعت ته وه و ملکه چ نا که ن بۆیا ن، خۆ نزیک ده که نه وه له خوا ی که و ره به شتی که به شه رعی دانه نا وه، پارچه پارچه یه تی و هه لدان بۆ دابه شکردنی ئوممه تی ئیسلام و جیا وازی خسته ن نیا نیا ن و له تکردنی کۆمه لی موسو لما نا ن، ده مه ده می و مو ناقه شه و به ربه ره کانی بی پایه ده که ن، شوینی هه وا و ئاره زوو ده که ون، عه قل پێش نه قل ده خه ن، له سوننه ت نه شاره زان، پشت به و فه رمودانه ده به ستن که لاواز (ضعیف) ن یا ن دانرا و (موضوع) ن، ئه و فه رمودانه ره تده که نه وه که له گه ل

بیدعه‌کانیاندا ناگونجین، رۆده‌چن له مه‌سه‌له وێکچوه‌کان(متشابهاات)دا، دژایه‌تی سوننه‌ت ده‌که‌ن به‌ قورئان، رۆده‌چن له به‌ گه‌وره‌دانانی که‌سه‌کان و ده‌مارگیری بۆ بیروبو‌چونه‌کانیان، شوێن عورف و عاده‌ت ده‌که‌ون له‌گه‌ڵ ئه‌و شتانه‌ی که‌ باون، رۆده‌چن له‌ خواپه‌رستی دا، خۆده‌چوێن به‌ بێ باوه‌پان، ناو و ناتۆره‌ی خراپ ده‌نێن له‌ ئه‌هلی سوننه، رقیان له‌ ئه‌هلی (اثر)ه‌ واته‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ شوێنکه‌وته‌ی سه‌له‌فن، دژایه‌تی کردنی هه‌لگرانی فهرموده‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و سوکا‌یه‌تی پێ کردنیان، ته‌کفیر کردن و بێ باوه‌پکردنی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ پێچه‌وانه‌ی خۆیان به‌ بێ به‌لگه‌، داوای یارمه‌تی کردن له‌ کاربه‌ده‌ستان و ده‌سه‌لاتداران و خه‌لکانی تر له‌دژی ئه‌هلی هه‌ق.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

کۆمه‌ڵی هه‌ول و کۆششی سوپاسکراویان هه‌یه‌ له‌ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ و ره‌داندانه‌وه‌یان بۆسه‌ر ئه‌هلی بیدعه‌و هه‌واو ئاره‌زوو، له‌ هه‌موو کات و زه‌مانێکدا له‌ که‌مێندا بوون بۆیان و به‌رپه‌رچیان داونه‌ته‌وه؛ په‌رده‌ له‌سه‌ر بیدعه‌کانیان لاده‌به‌و ئاشکرایان ده‌که‌ن، وتار و بۆچونه‌ پوچ و ساخته‌کانیان روونده‌که‌نه‌وه‌ بۆ خه‌لک، په‌رده‌ له‌سه‌ر درۆکانیان هه‌لده‌مالن له‌گه‌ڵ ئه‌و بانگه‌وازه‌ پڕپوچانه‌ی که‌ ده‌یکه‌ن. و ته‌ی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ ده‌ریاره‌ی ئه‌هلی بیدعه‌ و هه‌واو ئاره‌زوو نۆد نۆقه‌، لێره‌دا به‌کورتی باسی ده‌که‌ین ئه‌وه‌ی که‌ بگنجی:

* پێشه‌وا ئه‌حمه‌دی کوپی سینان (قطان) ره‌حمه‌تی خۆای لی بێ ده‌ئیت: (له‌دنیادا بیدعه‌چیه‌ک نیه‌ ئیلا ئه‌و بیدعه‌چیه‌ رقی له‌ ئه‌هلی (حدیث)فهرموده‌یه‌، هه‌ر که‌سی بیدعه‌یه‌کی داھێنا؛ شه‌رینی فهرموده‌ له‌دلیدا هه‌لئه‌که‌نری و نامێنی^(۱).

* پېشه‌وا ئه‌بو حاتم (حنظلي) رحمه‌تی خوی گوره‌ی لی بئ ده‌لئت: (نیشانه‌ی ئه‌هلی بیدعه ئه‌وه‌یه ده‌که‌ونه تانه‌دان و جنیودان به ئه‌هلی (آثر) و له‌که‌دار کردنیان، نیشانه‌ی بئ باوه‌په‌کان (زناده‌) ئه‌وه‌یه به ئه‌هلی سوننه ده‌لئین ئه‌مانه‌حه‌شه‌وین ئه‌م له‌فر دئین بۆ لای ئه‌و له‌فر، ده‌یان‌ه‌وئیت (آثار) ده‌کان پوچه‌ل بکه‌نه‌وه، نیشانه‌ی جه‌میه ئه‌وه‌یه ئه‌هلی سوننه به (مُشَبَّه) ناو ده‌به‌ن ده‌لئین ئه‌مانه‌موشه‌بیه‌ن، نیشانه‌ی قه‌ده‌ریه ئه‌وه‌یه که ئه‌هلی سوننه به (مُجَرَّة) ناو ده‌به‌ن - واته‌ خوی په‌روه‌ردگار مرقفه‌کان ناچار ده‌کات که په‌رستشی بۆ بکه‌ن - ، نیشانه‌ی مورچیه ئه‌وه‌یه که ئه‌هلی سوننه به‌وه تۆمه‌تبار ده‌که‌ن که ئه‌وانه که‌سانکی سه‌رپێچیکار و که‌مه‌رخه‌من، نیشانه‌ی (رافِضَة) ئه‌وه‌یه ناوی (ناصیه) له ئه‌هلی سوننه ده‌نئین - ده‌لئین ئه‌هلی سوننه نه‌صبی دژایه‌تی ئال و به‌یت ده‌که‌ن - ، به‌پاستی ئه‌هلی سوننه ته‌نها یه‌ک ناوی هه‌یه ده‌بێت به‌پاشکۆی ئه‌ویش ئه‌هلی سوننه‌یه، هه‌رگیز ناگونجی ئه‌و ناوانه‌کۆبینه‌وه له ئه‌هلی سوننه‌دا^(١).

* پېشه‌وا ئه‌بو موحه‌مه‌دی به‌ریه‌هاری رحمه‌تی خوی لی بئ ده‌لئت: (ئه‌گه‌ر بیست له‌ پیاوی و‌تی: فلانه‌که‌س (مُشَبَّه) یه، فلانه‌که‌س ده‌ریاره‌ی (مُشَبَّه) ده‌دوی؛ ئه‌وه تۆمه‌تباری بکه، ئه‌وه بزانه که ئه‌و که‌سه جه‌میه. ئه‌گه‌ر بیست له‌ پیاوی و‌تی: فلانه‌که‌س (ناصیه) ه؛ ئه‌وه بزانه که ئه‌و که‌سه (رافِضَة) یه. ئه‌گه‌ر بیست له‌ پیاوی و‌تی: باسی ته‌وحید و یه‌کخواناسیم بۆ بکه و راهی ته‌وحید و یه‌کخواناسیم بۆ بکه؛ ئه‌وه بزانه ئه‌و که‌سه خه‌وارچ و موعته‌زیلی یه. یان و‌تی: فلانه‌که‌س (مُجَرَّة) یه واته‌ به‌زۆر کاره‌کانی پئ ده‌کرێت، یان باسی زۆلی کردن (إجبار) کرد، یان باسی (عدل) دادپه‌روه‌ری خوی گوره‌ی کردو قسه‌ی له‌باره‌ی (إجبار) و

(عدل) هوه ده‌کرد؛ ئه‌وه بزانه ئه‌و که‌سه قه‌ده‌ریه‌یه واته بپروای به قه‌ده‌ر نیه؛ له‌به‌رئیه‌وه ئه‌م ناوانه داهێنراون و ئه‌هلی بیدعه‌و هه‌واو ئاره‌زووش دایانه‌یتان(١).
 * به‌پێشه‌وا ئه‌حمه‌دی کوپی حه‌نبه‌ل ره‌حه‌مه‌تی خۆای لی‌ بێ‌ وترا: له‌ شاری مه‌که‌که له‌لای ئیبنو قوته‌یله‌ باسی فرموده‌ناسان(أصحاب الحدیث) کرا، ئیبنو قوته‌یله‌ وتی: (أصحاب الحدیث) قه‌ومێکی خراپن، پێشه‌وا ئه‌حمه‌دی کوپی حه‌نبه‌ل هه‌ستایه‌وه پێشاکه‌که‌ی خۆی کۆکرده‌وه، دیوت: (ئیبنو قوته‌یله‌ زندقه‌ زندقه‌ زندقه‌! هه‌تا که‌یشته‌وه ماله‌وه) (٢).

خۆای گه‌وره ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ی پاراستوه، ئه‌هلی فرموده‌و (ائری پاراستوه، ئه‌هلی شوینکه‌وته‌ی راسته‌قینه‌و قورئان و سوننه‌ت و کردوه‌ی پاراستوه، ئه‌هلی هه‌ق و راستی ئاشکرای پاراستوه، له‌هه‌موو ئه‌و عه‌بیبه‌و نه‌نگیانه‌ی که‌ دراوه‌ته پالیا‌ن؛ به‌پاستی ئه‌وانه هه‌چ نین ته‌نها که‌سانێکن ئه‌هلی سوننه‌ی هه‌قیقین، ژیا‌ننامه‌یه‌ک جێگه‌ی ره‌زانه‌ندی ته‌واون، رێگه‌یه‌کی راست، خاوه‌نی ئه‌وپه‌ڕی به‌لگه‌ی به‌هێژن، پاسه‌وان و پارێزه‌ری شه‌ریعه‌تن، ئه‌وان کومه‌لی سه‌رخراو و رزگاریبون، ئه‌وان که‌سانێکی ده‌رکه‌وتون و له‌سه‌ر هه‌قن هه‌تا رۆژی قیامه‌ت.

به‌پاستی خۆای گه‌وره یارمه‌تی داون بۆ شوینکه‌وته‌ی قورئانه گه‌وره‌و پیرۆزه‌که‌ی خۆی، خۆای په‌روه‌ردگار هیدایه‌تی داون بۆ شوینکه‌وته‌ی رێ و شوینی پێغه‌مبه‌ر به‌پیرزه‌که‌یان (صلی الله علیه وسلم) و کرده‌وه کردن به‌ سوننه‌ته‌کانی، خۆای گه‌وره سنگ و دله‌کانیا‌نی فراوان کردن بۆ خۆشویستنی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم)، هه‌روه‌ها بۆ خۆشویستنی هاوه‌له‌ به‌پیرزه‌کانی ره‌زای خوايان

(١) - شرح السنة للإمام أبي محمد الحسن بن خلف البرمکاري.

(٢) - أصل السنة واعتقاد الدين: للإمام الرازي.

لی بئی، که چراکانی روناک که روهی شه و زهنگ و تاریکی بوون، بقر خۆشویستی نه وانهی که شوین نه وان که وتون به راستی و به دلسۆزی و به نیازپاکی و به چاکه، بقر خۆشویستی نه وانهی که فتری زانستی نه وان بووه و کرده و دهی کردووه به زانستی نه وان، شوین شوینه واره که یان که وتوو؛ له پێشه وایانی دین که گه و ده پیاوان، له زاناکانی ئوممهت نه وانهی که کرده و ده که نه به و زانستی که هه یانه.

هه رکه سئی هه ر کۆمه ل و گه ل و هۆزیکێ خۆش ویست نه وه له وانه؛ هه روه ک پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: (الْفَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ)^(١).

واته: پیاو له گه ل نه و که سه یه که خۆشی ویستوه.

هه رکه سئی پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه له به پێزه کانی ره زای خوایان لی بئی خۆش بویت له گه ل شوینکه وتوووه گه و ده کان و شوینکه وتهی شوینکه وتوان له پێشه وایانی رینمویی کراو، له زانایانی شه ربیعت و، نه هلی (حدیث) و (اثر)، له هه ر سئی چه رخ و سه ده گه و ده و چاکه که ی یه که م و، هه ر که سیکیش که شوین نه وان که وتوووه تا نه م پۆزگاره ی نیسته؛ نه وه بزانه که نه و که سه خاوه نی سونه یه^{(٢)*}.

(١) - رواه البخاري.

* حکم الصلاة خلف أهل البدع: اعلم أن خلاصة أقوال أهل السنة في هذه المسألة ما يلي:

* أن الصلاة لا تجوز خلف الكافر الأصلي والمرد.

* ترك الصلاة خلف مستور الحال ومن لم تعرف عقيدته، بدعة لم يقل به أحد من السلف.

* الأصل النهي عن الصلاة خلف المبتدع نقبياً لبدعته وتغيراً عنه؛ فإن وقعت صحت.

حكم ترك الصلاة والترجم على أهل البدع:

* إن من مات كافراً أصلياً، أو مرتدّاً عن دينه، أو كفر ببدعته وأقيمت عليه الحجة بعينه؛ فإنه لا تجوز الصلاة، ولا

الترجم عليه، وهذا مجمع عليه.

* من مات عاصياً، أو متلبساً ببدعة لا تخرج من الدين؛ فإنه يشرع للإمام ولن يقتدي به من أهل العلم ترك الصلاة

عليه زجراً للناس وتحذيراً لهم من معصيته وبدعته، ولا يعني تحريم ذلك على الجميع؛ بل الصلاة عليه والدعاء له فرض

كفائية، ما دام أنه لم يمت كافراً وصار عن محكم عليه بالخلود في النار.

له وهسیهت و ناموزگاریهکانی پئشه‌وایانی سه‌له‌ف سه‌بارهت به
هوشیاریدان و ناگادارکردنه‌وه له نه‌هلی بیده‌ع و هه‌واو ئاره‌زوو

* نه‌میری باوه‌پداران عومهری کوپی (خطاب) ره‌زای خوی لی بی ده‌لێت: (بائی
اَناس یُجادلونکم بشُبُهات القرآن، خذوهُم بالسِّنِّ؛ فَإِنْ أَضْحَبَ السَّنِّ اَعْلَمَ بِکِبَکَ اللَّهِ) ^(۱). واته:
له‌مه‌ودوا که‌سانێک دین بۆ لاتان به‌ ویکچوه‌کانی قورئان ده‌مه‌ ده‌می و موناقه‌شه‌و
قه‌ستان له‌گه‌ل ده‌که‌ن، ئێوه‌ش به‌ سوننه‌ته‌کان بیانگیر و قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن،
له‌به‌رئوه‌ هاوپیانی سوننه‌ن (أَضْحَبَ السَّنِّ) شاره‌زاترین که‌سن به‌ قورئان.

* (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی عومهر ره‌زای خویان لی بی له‌ وه‌لامی ئه‌و که‌سه‌دا که
پرسیاری لی کرد ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ئینکاری قه‌ده‌ر ده‌که‌ن و ده‌لێن
قه‌ده‌ر نیه، وتی: (إِذَا لَقِيتَ أُولَئِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ ابْنَ عُمَرَ مِنْهُمْ بَرِيءٌ، وَهُمْ مِنْهُ بَرَاءٌ؛ ثَلَاثَ
مَرَّاتٍ) ^(۲).

واته: ئه‌گه‌ر که‌یشتی به‌و چۆره‌ که‌سانه؛ ئه‌وا هه‌واییان بده‌ری به‌وه‌ی که
ئییوو عومهر لێیان به‌ریبه‌ و دوره‌په‌ریزه‌ لێیان، ئه‌وانیش له‌و به‌رین؛ سی جار
نه‌مه‌ی و ته‌وه‌.

* (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی عه‌باس ره‌زای خویان لی بی ده‌لێت: (لَا تُجَالِسْ أَهْلَ الْأَهْوَاءِ؛
فَإِنْ مُجَالَسَتَهُمْ مَرَضَةٌ لِلْقَلْبِ) ^(۳).

واته: له‌گه‌ل نه‌هلی هه‌واو ئاره‌زوو و ببه‌عه‌چه‌کاندا دامه‌نیشه‌ به‌شداری کۆپ و
کۆمه‌لیان مه‌که‌ن؛ چونکه‌ دانیشتن له‌گه‌لیاندا ده‌بیته‌ هۆکاری نه‌خۆش خستنی دل.
* زانای زاهدو خواناس (فَضِيلُ) ی کوپی (عیاض) ره‌حه‌متی خوی لی بی ده‌لێت:

(۱) - أخرجه الإمام اللالكاني في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة)، وابن بطه في: (الإبانة).

(۲) - أخرجه الإمام اللالكاني في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة)، وابن بطه في: (الإبانة).

(۳) - أخرجه الإمام اللالكاني في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة)، وابن بطه في: (الإبانة).

(صاحبِ بدعة لا تأمنه علی دینک، ولا تُثاوره فی أمرک، ولا تجلس إلیه، ومن جلس إلی صاحبِ بدعة أوزقه الله العقی). یعنی فی قلبه^(۱).

واته: له بیدعه‌چی شه‌مین و دلتیا مه‌به له‌سه‌ر دینه‌که‌ت، له کاروباره‌کانتدا هه‌رگیز پرس و راویژی پی مه‌که، له‌لایدا دامه‌نیشه، هه‌رکس له‌لای بیدعه‌چی‌که‌دا دانیشتی خوی گه‌وره دله‌که‌ی کویر ده‌کات.

* پی‌شه‌وا حسه‌نی به‌صری رحه‌متی خوی لی بی ده‌لئیت: (أبی الله تبارک وتعالی أن یأذن لصاحبِ هوی بئوبه)^(۲).

واته: خوی گه‌وره مۆله‌تی بیدعه‌چی و شه‌لی هه‌واو ئاره‌زوو نادات تا ته‌ویه بکات و په‌شیمان ببیته‌وه.

* (عبدالله‌ی کوری موباره‌ک رحه‌متی خوی لی بی ده‌لئیت: (اللهم لا تجعل لصاحبِ بدعة عني يدا؛ فليجبه قلبي)^(۳).

واته: نه‌ی خوی په‌روه‌ردگار هه‌رگیز ده‌ستی بیدعه‌چی‌که نه‌ده‌یت که چاکه‌یه‌کی به‌سه‌رمه‌وه هه‌بیت؛ به هوی شه‌و چاکه‌وه دله‌که‌م خوشی بویت.

* پی‌شه‌وای باوه‌پداران له‌فه‌رموده‌دا سوفیانی (نوری) رحه‌متی خوی لی بی ده‌لئیت: (من أصغى سمعه إلی صاحبِ بدعة وهو یعلم أنه صاحبِ بدعة؛ نُزعت منه العظمة، ووکل إلی نفسه)^(۴).

واته: هه‌رکس گوی بگرتت بۆ بیدعه‌چی‌که، له‌کاتیکدا که ببشزانئ شه‌و که‌سه‌سه بیدعه‌چی؛ خوی گه‌وره پارێزراویه‌تی خوی لی ده‌سینیته‌وه و ده‌یداته ده‌ستی خوی واته خوی په‌روه‌ردگار پارێزگاری لی ناکات.

(۱) - أخرجه الإمام اللالكائي في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة)، وابن بطة في: (الإبانة).

(۲) - أخرجه الإمام اللالكائي في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۳) - أخرجه الإمام اللالكائي في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۴) - رواه ابن وضاح في: «البدع والنهي عنها».

* پَیْشَه‌وا ئه‌وزاعی ره‌حمه‌تی خَوا‌ی لَی بَی دِه‌لَیْت: (لَا تُكْنُوا صَاحِبَ بِذَعَةٍ مِنْ جَدَلٍ؛ فَيُورَثُ قُلُوبُكُمْ مِنْ فِتْنَتِهِ ارْتِيَابًا)^(۱).

واته: هه‌رگیز بوار مه‌ده‌ن به‌ بیده‌چی مونا‌قه‌شه‌و موجه‌ده‌له‌تان له‌گه‌ل بکات؛ نه‌گینا به‌ ه‌وی ئه‌وه‌وه‌ ده‌له‌کانتان توشی فیتنه‌ی گومان و دودلی ده‌بیته.

* موجه‌مه‌دی کوپی سیرین ره‌حمه‌تی خَوا‌ی لَی بَی دِه‌ریاره‌ی بیده‌ م‌وشیاری ده‌دات و ده‌لَیْت: (مَا أَخَذَتْ رَجُلٌ بِذَعَةٍ؛ فَرَاجِعَ سُنَّةً)^(۲).

واته: هیچ پیاوی نیه‌ بیده‌یه‌کی له‌ دیندا داهینایی، بگه‌پَیته‌وه‌ سه‌ر سوننه.

* پَیْشَه‌وا مالیکی کوپی ئه‌نه‌س ره‌حمه‌تی خَوا‌ی لَی بَی دِه‌لَیْت: (لَا تُنْكِحُوا أَهْلَ الْبِدْعِ وَلَا تَنْكَحُوا لَهُمْ، وَلَا يُسَلِّمْ عَلَيْهُمْ)^(۳). واته: ئه‌ه‌لی بیده‌ع ژنیان لَی ماره‌ ناکریت، ژنیشیان لَی داوا ناکریت، سه‌لامیشیان لَی ناکریت.

* پَیْشَه‌وا شافیعی ره‌حمه‌تی خَوا‌ی لَی بَی خه‌له‌کانیکی بیینی دِه‌ریاره‌ی که‌لام قسه‌یان ده‌کرد؛ جا ده‌نگی به‌رزکرده‌وه‌ به‌سه‌ریانداو وتی: (إِذَا أَنْتُمْ تُجَاوِرُونَ بِحَيْرٍ، وَإِنَّمَا أَنْتُمْ تُقْوَمُوا عَنْهَا)^(۴). واته: یان ئه‌وه‌تا به‌ چاکی دراوسیه‌تیمان بکه‌ن یان ئه‌وه‌تا هه‌ستن له‌لامان و لیتمان دوربکه‌ونه‌وه‌.

* پَیْشَه‌وا‌ی ئه‌ه‌لی سوننه‌ ئه‌حمه‌دی کوپی حه‌نبه‌ل ره‌حمه‌تی خَوا‌ی لَی بَی دِه‌لَیْت: (إِنَّ أَهْلَ الْبِدْعِ وَالْأَفْهَاءِ؛ لَا يُنْفَعِي أَنْ يُسْتَعَانَ بِهِمْ فِي شَيْءٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ؛ فَإِنْ لِي ذَلِكَ أَغْطَمَ الضَّرْرَ عَلَى الدِّينِ)^(۵).

(۱) - رواه ابن‌وصاح‌لی: «البدع والنهي عنها».

(۲) - أخرجه الإمام مسلم في مقدمة صحيحه.

(۳) - «المدونة الكبرى» للإمام مالك.

(۴) - «مختصر كتاب الحججة على تارك الحججة» نصر بن إبراهيم المقدسي.

(۵) - مناقب الإمام أحمد «لابن الجوزي».

واته: به راستی بیدعه‌چی و نه‌هلی ه‌واو ئاره‌زووه‌کان؛ به هیچ شی‌وه‌یه نابیت پشتیان پی‌ به‌ستریّت و داوای یارمه‌تیاں لی بکریّت له هیچ شتی‌کدا له هیچ کاروباریکی موسولمانان، دا چونکه ئه‌وه گه‌وره‌ترین زیانی ه‌یه بق دین.

* ه‌روه‌ها پیشه‌وا نه‌حمده ده‌لئیت: (احذر البذع کلّها، ولا تُشاور أخدا من أهل البذع فی دینک)^(۱).

واته: (هۆشیاریه ده‌رباره‌ی ه‌موو بیدعه‌کان، له‌هیچ شتی‌کدا پرس و رابوێژ به هیچ که‌سیکی بیدعه‌چی مه‌که له دینه‌که‌تدا.

* پیشه‌وا (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوپی مه‌هدی ره‌حمه‌تی خ‌وای گه‌وره‌ی لی بی ده‌لئیت: (إِنَّهُ لَيْسَ فِي أَصْحَابِ الْأَهْوَاءِ شَرٌّ مِنْ أَصْحَابِ جَهَنَّمَ؛ يُرِيدُونَ عَلَى أَنْ يَقُولُوا: لَيْسَ فِي السَّمَاءِ شَيْءٌ: أَرَى وَاللَّهِ إِلَّا يَنْكَحُوا، وَلَا يُؤَارِثُوا)^(۲).

واته: له‌ناو نه‌هلی ه‌واو ئاره‌زوودا نیه خ‌راپ‌تر بیت له ه‌اوریانی جه‌می کوپی سه‌فوان، ده‌یان‌ه‌وی که بلێن: هیچ شتی له ئاسماندا نیه! واته خ‌وای په‌روه‌ردگار له ئاسماندا نیه، سویند به (الله) قه‌ناعه‌تم وایه نه ژنیاں بدریتی و نه به‌شه میراتی.

* تابیی و فه‌قیه ئه‌بو قیلابه‌ی جه‌رمی به‌صری ره‌حمه‌تی خ‌وای لی بی ده‌لئیت: (لَا تُجَالِسُوا أَهْلَ الْأَهْوَاءِ؛ فَإِنَّكُمْ إِنْ لَمْ تَدْخُلُوا فِيمَا دَخَلُوا فِيهِ لَبِسُوا عَلَيْكُمْ مَا تَعْرِفُونَ)^(۳).

واته: له‌گه‌ل بیدعه‌چی‌ه‌کان و نه‌هلی ه‌واو ئاره‌زوودا دامه‌نیشه، موناقه‌ش‌ه‌یاں له‌گه‌ل مه‌که! له‌به‌رئه‌وه ئه‌گه‌ر نه‌چنه سه‌ر نه‌وه‌ی که ئه‌وان له‌سه‌رینی که ده‌یزانن له دینی ه‌هق لیتان تیک ده‌ده‌ن و سه‌رتان لی ده‌شی‌وینن.

(۱) - « منافع الإمام أحمد » لابن الجوزي.

(۲) - « كتاب السنة » لعبد الله ابن الإمام أحمد.

(۳) - رواه إمام ابن بطلة لي: (الإمالة).

* (تَابِعِي الْحُجَّة) ئەبوی سەختیانی رەحمەتی خۆی لێ بێ دەلێت: (إِنَّ أَهْلَ الْأَهْوَاءِ، أَهْلَ ضَلَالَةٍ، وَلَا أَرَىٰ مَصْرَهُمْ إِلَّا النَّارَ)^(۱).

واتە: بە دلنایییەوه ئەهلی هەواو ئارەزوو، خەڵکانێکی گومراو سەر لێ شێوان، قەناعەت وایە من سەرەنجامی ئەمانە نابینم تەنها بۆ ئاگر نەبێت.

* قازی ئەبو یوسف رەحمەتی خۆی لێ بێ دەلێت: (لا أَصْلِي، خَلْفَ جَهَنَّمَ، وَلَا زَافِي، وَلَا قَدَرِي)^(۲).

واتە: هەرگیز نوێژ ناکەم لەه‌دوای جەهەمی و (زافیی) و قەدەرێه‌وه.

* شیخی ئیسلام پێشەوا ئەبو (عثمان) ئیسماعیل صابونی رەحمەتی خۆی لێ بێ لە کتێبە بە نرخ و بە‌ناویانگە‌که‌یدا که بریتیە لە (عقيدة السلف أصحاب الحديث) دەلێت: (نیشانە‌ی ئەهلی بیدەع بە‌سەر خاوە‌نه‌کانیانە‌وه ئاشکراو دیارە، لە دیارترین نیشانە‌یان ئە‌وه‌یه زۆر بە‌توندی دژایە‌تی هە‌لگرانی فەرمودە‌کانی پێغە‌مبە‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دە‌که‌ن و رقیان لێ‌یانە، بە‌ روکە‌ش (خشوة) و نە‌زان (جهلة) و روکە‌ش (ظاهرة) و (مُشبهة) ناویان دە‌بە‌ن، بیرویاو‌ه‌ریان وایە که هە‌و‌اله‌‌کانی پێغە‌مبە‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و فەرمودە‌کانی دووین لە‌وه‌ی که زانستی بن و لە‌گە‌ڵ زانستدا جیان، ئا‌ئە‌و زانسته که ئە‌وان مە‌به‌ستیانە شە‌یتان دە‌یخاتە‌ می‌ش‌کیانە‌وه لە ئە‌نجامی ئە‌و عە‌قلە خراپە‌یان، لە ئە‌نجامی وە‌سوە‌سە‌ی ئە‌و دله تارێکە‌یان)^(۳).

* پێشەوا ئەبو موحە‌ممە‌دی بە‌رە‌هە‌ری رەحمەتی خۆی لێ بێ و‌تە‌یه‌کی زۆر جوانی هە‌یه که توانیویە‌تی بە‌ جوانی لایە‌نه‌کانی بیدە‌ع دیاری بکات، لە‌کاتێ‌که‌ لە

(۱) - رواه إمام ابن بطة لي: (الإبانة).

(۲) - أخرجه الإمام اللالكاني في (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۳) - انظر: «عقيدة السلف أصحاب الحديث الشيخ الإسلام أبي عثمان الصابوني».

کټیبه به نرخ و به‌ناویانگه‌کیدا که به (شرح السنة) ناسراوه ده‌لټت: (نهی موسولمان نه‌وه بزانه! هرگیز خه‌ک بیدعه‌یه‌کیان دانه‌هیناوه نیلا له‌جیاتیدا سوننه‌تیکي هاو وټنهی وه‌ک نه‌ویان وارلئ هیناوه، هوشیاری هه‌موو نه‌و شته نوټیانه بن که له دیندا ده‌نه‌هینرئ، کاروباره تازه داهینراوه‌کان بن، له‌به‌رنه‌وه هه‌موو شتیکي تازه داهینراو له دیندا بیدعه‌یه، هه‌موو بیدعه‌یه‌کیش گومپاییه، گومپایي و نه‌و که‌سانه‌ش که گومپان سهره‌نجامیان بۆ ناو ټاگری دۆزه‌خه. هوشیاربه ټاگات له بیدعه بچوکه‌کان بیت؛ چونکه بیدعه بچوکه‌کان وایان لی دئ تا گوره دهن، به‌وشیوه‌یه هه‌موو بیدعه‌یه که داهینراوه له‌ناو ئوممه‌تدا له سهره‌تادا بچوک بووه له هه‌ق چوه، نه‌و که‌سه‌ی که چوه‌ته ناویه‌وهو بیدعه‌که‌ی نه‌نجامداوه پټی خه‌له‌تاوه، له‌پاشدا نایانتوانیوه لیی ده‌رچئ؛ جا گوره بووه بۆته دین و خه‌لک له‌سه‌ری رۆیشتون و به‌و شتیه‌یه دینداریان کردوه؛ له‌کاتیکدا نه‌و بیدعه‌یه پټچه‌وانه‌ی رڼکای راست بووه، به‌هزی نه‌و بیدعه‌وه له‌ئیسلاام ده‌رچوه، رحه‌مه‌تی خوات لی بئ سیر بکه هه‌موو نه‌و قسانه‌ی که ده‌بیستی له‌لاین خه‌لکانی سهرده‌می خۆته‌وه په‌له‌مه‌که له وه‌رگرتنی، مه‌چۆ ناو هیچ شتیک له‌باسه‌که‌وه، هه‌تا ده‌پرسی و سه‌یرده‌که‌ی و سه‌رنج ده‌ده‌ی که ئایا نه‌و قسانه‌ی که نه‌و ده‌یکات هیچ که‌سی له‌هاوه‌لانی پټقه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم قسه‌ی له‌و جۆره‌یان کردوه، یان هیچ یه‌کی له‌زانایان کردویه؟ جا نه‌گه‌ر (اثر) ټکت بیی له‌و بابته‌دا له‌وانه نه‌وا ده‌ستی پټوه بگه‌ر، ئیتر نه‌وه تيمه‌په‌رینه بۆ شتیکي تر، جگه له‌وه هیچ شتیکي تر هه‌له‌بژیره به‌هزی نه‌وه‌وه بکه‌ویت نه‌و ټاگری دۆزه‌خه‌وه).

* پټشه‌وا موفه‌سیری قورټان نه‌بو موحه‌مه‌دی حوسه‌ینی کوپی مه‌سعودی کوپی فه‌رائی به‌غه‌وی رحه‌مه‌تی خواي لی بئ له‌کټیبه به‌ نرخه‌کیدا که به‌ناوی

(شرح السنه) وهیه ده‌لئیت: (قَدْ مَضَتْ الصَّحَابَةُ وَالتَّابِعُونَ وَأَتْبَاعُهُمْ وَعُلَمَاءُ السُّنَّةِ عَلَى هَذَا جَمْعِينَ، مُتَّفِقِينَ عَلَى مُعَادَاةِ أَهْلِ الْبِدْعَةِ وَمُهَاجَرَتِهِمْ)^(۱).

واته: بیگومان به‌رده‌وام هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و شوینکه‌وته‌ی شوینکه‌وتوان و زانایانی نه‌لی سوننه یه‌کده‌نگ و هاوپان له‌سه‌ر دزایه‌تی کردنی نه‌لی بیدعه و ده‌نگ لی دابریان و واز لی هینانان.

* پێشه‌وا ئیبینو نه‌بی زه‌مه‌نه‌ینی نه‌نده‌لوسی رحه‌مه‌تی خوی لی بی ده‌لئیت: (وَمَنْ يَزِلْ أَهْلَ السُّنَّةِ يَعْيبُونَ أَهْلَ الْأَهْوَاءِ الْمُضِلَّةِ، وَيَنْهَوْنَ عَنْ مَجَالَسَتِهِمْ، وَيُحَذِّقُونَ فِتْنَتَهُمْ، وَيَحْجِرُونَ بِحِلَافِهِمْ، وَلَا يَرُونَ ذَلِكَ غَيْبَةً لَهُمْ وَلَا طَعْنًا عَلَيْهِمْ)^(۲).

واته: به‌رده‌وام نه‌لی سوننه، مرقه‌ بیدعه چیه‌کان و نه‌لی هه‌واو ئاره‌زووه گومراکه‌ره‌کان عه‌بیدار ده‌کن و سه‌رشوپریان ده‌کن، ریکری ده‌کن له‌ دانیشتن له‌گه‌لاند، خه‌ک ده‌ترسینن له‌باره‌ی فیتنه‌کانیانوه، هه‌وال ده‌ده‌ن ده‌رباره‌ی ره‌فتاری بیدعه‌چیه‌کان، نه‌لی سوننه باره‌ریان وایه که نه‌وه غه‌بیته‌ نیه، نه‌واو زانندن نه‌لی بیدعه تانه‌دان نیه بۆیان.

* پێشه‌وا ئیبینو قودامه‌ی مه‌قدیسی رحه‌مه‌تی خوی گه‌وره‌ی لی بی ده‌لئیت: (كَانَ السَّلَفُ يَنْهَوْنَ عَنْ مَجَالَسَةِ أَهْلِ الْبِدْعِ، وَالنَّظَرِ فِي كِتَابِهِمْ، وَالاسْتِمَاعِ لِكَلَامِهِمْ)^(۳).

واته: سه‌له‌ف ریکریان کردوه له‌ دانیشتن له‌گه‌ل نه‌لی بیدعه‌دا، ریکریان کردوه له‌ سه‌یرکردنی کتێبه‌کانیان و خویندنه‌وه‌یان، هه‌روه‌ها له‌ گوینگرتن له‌ قسه‌کانیان.

(۱) - «(شرح السنه)» للإمام البهوي.

(۲) - «(شرح السنه)» للإمام ابن أبي زمنين.

(۳) - «(الأدب الشرعي)» للعلامة ابن مفلح.

* پېښه‌وا شافعی رحمتی خوی لی بی ژد به رن و ناشکراو به جوانی
 حوکمی نه‌لی بیدعو ه‌واو ناره‌زوی رونکردوته‌وه، له وته راست و به‌ناوبانگ و
 گرنگه‌که‌یدا که ده‌لټ:

(حُکْمِي فِي أَصْحَابِ الْكَلَامِ أَنْ يُضَرِّبُوا بِالْجُرِيدِ، وَيُخَمِّلُوا عَلَى الْإِبِلِ، وَيُطَافَ بِهِمْ فِي الْعَشَائِرِ
 وَالْقَبَائِلِ، وَيَقَالُ هَذَا جَزَاءُ مَنْ تَرَكَ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ، وَأَخَذَ فِي الْكَلَامِ)^(۱).

واته: حوکمی من له‌وانه‌دا که نه‌لی که‌لامن نه‌وه‌یه که به لاسکی که‌لای دار
 خورما لی‌یان بدری، سوری وشر بکری و به‌ناو تیره و ه‌زه‌کاندا بسوپړنینه‌وه،
 بوتړت: نه‌مه سزای که‌سیکه وازده‌هینت له قورثان و سوننه و ده‌ست ده‌گریته
 به که‌لامه‌وه.

* پېښه‌وا نه‌بو (عثمان) ئیسماعیل صابونی نقل کردوه له کتبه به نرخ و
 به‌ناوبانگه‌که‌یدا (عقیده السلف اصحاب الحديث) کډه‌نگی و په‌کړایی نه‌لی سوننه و
 جه‌ماعی له‌سر پټو‌ستنی شکندن و سه‌رشو‌کردنی نه‌لی بیدعو ه‌واو ناره‌زوه،
 له‌دوای نه‌وه‌ی که فه‌رمایسته جوانه‌کانی نه‌وانی هیناوه رحمتی خوی لی بی ده‌لټ:
 (ثم رستانه‌ی که چه‌سپاندومه له‌م به‌شه‌دا؛ نه‌وه بیرویاوه‌پی هر ه‌موویانه ه‌ندیکیان
 پېچه‌وانه‌ی ه‌ندیکیانان نه‌کرده‌وه له‌وه‌دا؛ به‌لکو هر ه‌موویان په‌کده‌نگن له‌سری،
 ریکه‌وتون له‌گل نه‌وه‌دا له‌سر وته‌ی به داخ پیدان و ته‌می کردنی نه‌لی بیدعو و
 سه‌رشو‌کردنیان و شکاندیان و به‌که‌مگرتنیان و دورکه‌وتنه‌وه لی‌یان و له‌هاوپیه‌تی
 کردنیان و تیکه‌لوی کردنیان، نزیک بونه‌وه له‌خوی که‌وره به دورکه‌وتنه‌وه لی‌یان و واز
 لی هینانان.

* پېښه‌وا ئیبنو (عبد البر) رحمتی خوی که‌وره‌ی لی بی له کتبه به نرخ و
 به‌ناوبانگه‌که‌یدا که به‌ناوی (التمهید) ه‌وه‌یه ده‌لټ: (زانایان کډه‌نگ و په‌کړان
 له‌سر نه‌وه‌ی که بق موسولمان دروست نیه له‌سی روژ زیاتر ده‌نگ له‌برا

موسولمانەكەى دابىرئىت؛ تەنھا لە حالەتئىكدا نەبى كە ئەر كەسە بترسى بەھۆى قسە لەگەل كرىنى و سەردانىەوہ خوۆشى خراپ بىت و ببىتە ھۆى تىكدانى دىنەكەى، يان ببىتە ھۆى زەرەر و زيان بۆ دىن و دىناى، ئەگەر بەو شىرەيە بوو، بۆى ھەيە لىي دوربى خواى پەرورەدگار مۆلەتى داوہ بە دوركوتنەوہ لىي، كەوتنەوہ، بىگومان لەوانەيە دابران و پچپانى پەيوەندى بە شىرەيەكى جوان چاكتەرە لە پەيوەندى و تىكەلى زيان بەخش.

بنچینه‌ی یانزه‌یه‌م

به‌نامه‌و پرۆگرامی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه

سه‌بارته به هه‌لسوکه‌وت و ره‌وشتی جوان

له بنچینه‌کانی عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح، ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه:
ئه‌وانه فرمان ده‌که‌ن به چاکه‌و، رێگری ده‌که‌ن له خراپه^(١)، باوه‌ریان وایه
چاکیتێ و به‌رده‌وامی و دامه‌زراوی ئه‌م ئوممه‌ته ره‌حم پێ کراوه؛ به‌رده‌وامه به
ئه‌جادمانی ئه‌م دروشمه‌ موپاره‌ک و پیرۆزه، بێگومان ئه‌مه دروشمه‌ش له
گه‌وره‌ترین دروشمه‌کانی ئیسلام و دینه، هۆکاری سه‌ره‌کی پاراستنی کۆمه‌لی
موسولمانان و جه‌ماعه‌ی ئیسلام و یه‌کیتێ ده‌وله‌تی موسولمانانه، له گرتگرتینی ئه‌و
شتانه‌یه که پێغه‌مبه‌ران هێناویانه سه‌لامی خاویان له‌سه‌ر بێ، له‌و کاروبارانه‌یه که
ناگونجی ژیا‌نی گزۆی ئاده‌می به‌بێ ئه‌وه دامه‌زری و رێک راوه‌ستێ، خۆی گه‌وره
ده‌فه‌رموی:

﴿كُتِبَ خَيْرَ أَمْرٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَذُوْنَ

بِاللَّهِ﴾ سورة آل عمران: ١١٠.

واته: ئێوه چاکترین کۆمه‌لێ له‌تاو مه‌ردمی دنیا‌دا هێنا‌برایێته دی، فرمان به‌چاکه
ده‌ده‌ن و، رێ له خراپه‌و نا‌په‌وا ده‌به‌ستن، باوه‌ریشتان به خوا هه‌یه.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه باوه‌ریان وایه که فرمان کردن به چاکه‌و، رێگری
کردن له خراپه‌، له پێویسترتینی واجباته‌کانه له‌سه‌ر ئوممه‌ت؛ به‌وتو به‌کرده‌وه،
هه‌موو موسولمانێک به‌گوێره‌ی توانای خۆی ده‌بێت فرمان بکات به چاکه‌و، رێگری

(١) - ویشتره‌فی تغییر المنکر شروط منها: * ان یکون الناهي عن المنکر عالماً بما ینهي عنه. * ان یتأكد بان معروفاً قد ترک وان منکراً قد ارتکب. * ان لا یغیر المنکر بمنکر. * والا یؤدی تغییر هذا المنکر الى منکر اکبر منه.

بکانه خراپه، له مه‌دا ده‌بیت به‌رژه‌وه‌ندی له‌به‌رچاو بگهریت، له هه‌موو کاتیکدا فرمان ده‌کن به‌چاکو، رینگیش له‌خراپه ده‌کن وه‌ک غیره‌تیک له به‌رامبه‌ر شکاندنی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوی گه‌وره، وه‌ک رینگیه‌ک له به‌رامبه‌ر به‌زاندنی سنوره‌کانی خوی په‌روه‌ردگار، که نه‌وه‌ش بریتیه له جیه‌ادو تیکوشان له‌دری نه‌ر که‌سانه‌ی که خاوه‌نی جه‌ور و سته‌م و کرده‌وه‌ی ناشیرین و بی‌ئابووبین؛ نه‌و که‌سه‌ی که هه‌له‌سی به نه‌جامدانی نه‌و کاره پاداشت دراویه، نه‌و که‌سه‌ی که وازی لی به‌پنیت سزا دراوه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَلَا تَكُنْ مِّنَ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠٤﴾ سورة آل عمران: ۱۰۴.

واته: ده‌بی له‌نیو ئیوه‌دا کومه‌تیک بین، فرمان به‌چاکه‌ بده‌ن و ری له‌خراپه بیه‌ستن، هه‌ر نه‌وانه‌ش رزگار ده‌بن.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَاتَةً إِلَيْهِ وَهُمْ يَسْتَعِذُونَ﴾ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ سورة آل عمران: ۱۱۳ - ۱۱۴.

واته: هه‌موو (نامه‌داره‌کان) چون یه‌ک نین، له‌ناو خاوه‌ن نامه‌کاندا ده‌سته‌یه‌کی راست و ریک هه‌ن نایه‌ته‌کانی خوی گه‌وره ده‌خوینن له‌کاته‌کانی شه‌ودا و له‌کاتی سه‌جده‌بردنیاندا. بپوایان هه‌یه به‌خوی گه‌وره و به‌پژدی دواپی و، فرمان ده‌ده‌ن به‌چاکو، به‌رگری ده‌کن له‌هه‌رچی خراپه‌یه، پێشپه‌رکی ده‌کن له‌هه‌موو چاکه‌کاندا، نه‌وانه له‌کومه‌لی چاکانن.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ يَدْرِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِقَلْبِهِ؛ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ)^(۱).

واته: هرکسینک له ئیوه خرابه‌یه‌کی بیینی ئه‌وه با به‌دهستی بیکوریت، ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی به زمانی هه‌ول ببات بیکوریت، جا ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی ئه‌وه به‌دلی، نه‌مه‌ش لاوازترینی باوه‌ره‌یتانه.

ئه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه باره‌پیان وایه که وازه‌یتان له‌م دروشمه‌گه‌وره‌یه فه‌رمان کردن به چاکه‌و، رتگری کردن له خرابه، هۆکاریکه بق دابه‌زینی سزای خوای په‌روه‌ردگار، هه‌تانه‌دی نه‌فهرتی خوای په‌روه‌ردگار به‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌دا، وازه‌یتانی له‌گه‌رنگترین هۆکاره‌کانه که ده‌بیته هۆی بلاقبونه‌وه‌ی خرابه‌کاری و لادان و گورانه‌کاری له‌ژیانی ئومه‌تدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿لَقَدْ سَأَا مَا دُكِرُوا بِهِ أَحَبِّنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْإِسْوَاءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ سورة الاعراف: ۱۶۵.

واته: ئه‌نجا کاتێ ئه‌وه‌ی پێی ئامۆژگاری کرابوون له‌بیریان چو، ئه‌وانه‌ی به‌رگریان ده‌کرد له خرابه و تاوان رزگارمان کردن، ئه‌وانه‌ش که سته‌میان کرد سزایان دان به‌سزایه‌کی زۆر خراب به‌هۆی ده‌رچوونیان له فه‌رمانی خوا.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَوْ أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ ﴿۷۸﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ سورة المائدة: ۷۸ - ۷۹.

واته: نه‌فرین کرا له‌وانه‌ی بنی‌یسرائیل له‌به‌ره‌و نه‌وه‌ی ئیسرائیل له‌سه‌ر زمانی داوود و عیسی کوه‌ی مه‌ریه‌م، ئه‌و نه‌فرینه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه بوو سه‌ره‌پێچیان کردو، هه‌میشه ده‌ست درێژیان ده‌کرد. ئه‌وانه به‌رگری به‌کتیریان نه‌ده‌کرد له‌هه‌ر کاریکی بێ‌زادای بن شه‌رعی که‌ده‌یانکرد، بیکومان زۆر به‌دبوو ئه‌وه‌ی که‌نه‌یانکرد.

ئه‌هلی سوننه و چه‌ماعه:

باوه‌پیان وایه ده‌بی له‌کاتی فرمان کردن به چاکه، ریگری کردن له خراپه‌دا
سۆز و به‌زه‌یی و نهرمونئیانی پیش بخویتی، بانگه‌وازی خه‌ك بکریت بق لای دینی
خوای گه‌وره به‌لیزانی و دانایی و ئامۆزگاری چاک، خوای گه‌وره ده‌فرمویت:
﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَحَدِّثْ لَهُم بِآيَاتِهِ أَحْسَنُ ﴾ النحل:

۱۲۵.

واته: (خه‌ك) بانگ بکه بق پیبازی په‌روه‌دگارت به‌لیزانی و دانایی و
ئامۆزگاری چاک و شیرین، له‌گه‌لیان بدوی (موجاهده‌له بکه) به‌چاکترین شیوه.
هه‌روه‌ها باوه‌پیان وایه ئارامگرتن له‌سه‌ر ئازاردانی خه‌ك واجب له‌کاتی فرمان
کردن به چاکه، ریگری کردن له خراپه‌دا، ئه‌مه‌ش کارکردنه به‌م فرمایشته
پیروژه‌ی خوای گه‌وره:

﴿ يَبْنِي أَمْرَ الْفَلَاحَةِ وَأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَمْرَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَمْرَ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ
عَزْمِ الْأُمُورِ ﴾ سورة لقمان: ۱۷.

واته: ئه‌ی کورپه شیرینه‌که‌م نوێژ به‌جێ بێنه، فرمان بکه به‌چاکه و، به‌رگری
بکه له‌خراپه، خۆگر و به‌ئارام به له‌سه‌ر هه‌ر به‌لاو ناخۆشییه که تووشت دێ،
بیگومان ئه‌وه له‌وکاره‌ گه‌ورانه‌یه که خوا پیوستانی کردووه.

ئه‌هلی سوننه و چه‌ماعه:

کاتی که هه‌له‌سه‌ن به ئه‌نجامدانی واجبی فرمان کردن به چاکه، ریگری کردن
له خراپه، له هه‌مان کاتدا پابنده ده‌بن به بنچینه‌یه‌کی تروه که بریتیه له
پارێزگاریکردن له چه‌ماعه‌تی موسولمانان و یه‌کیتییان، پێکه‌وه گریزانی ده‌کان و
نزیکه‌کردنه‌وه‌یان له یه‌ک، یه‌کده‌نگی، نه‌هیشتن و دورکه‌وتنه‌وه‌یان له پارچه
پارچه‌ی و ده‌سته ده‌سته‌یی و ناگرکی و دویه‌رکی.

ئه هلی سوننه و جهماعه،

باوه پریان وایه ئامۆزگارکردنی هه موو موسولمانیک واجب به شیوهیهکی چاک، پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فرمویت: (الَّذِينَ اتَّصَبَحُوا) قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: (لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيْمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ)^(۱). واته: دین هه هه مووی ئامۆزگاری و دلتۆزیه، وتیان: بۆ کئی ئه ی پیغه مبهری خوا! فرمووی: بۆ خوای گه وره، بۆ کتیه به کی و بۆ پیغه مبه ره کی و بۆ پیشه وای موسلمانان و، بۆ هه موو موسلمانن.

باوه پریان وایه هاوکاری و کۆمه کی به کتری له سه ر چاکه و پارێزگاری واجب، خوای گه وره ده فرمویت: ﴿وَمَأْوُوا عَلَى الْآيَةِ وَالْقَوَىٰ وَلَا تَمَأْوُوا عَلَى الْإِنْتِزِ وَالْمَدَوْنِ وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ سورة المائدة: ۲.

واته: کۆمه کی به کتری به کن له سه ر چاکه و پارێزگاری، کۆمه کی به کتری مه کن له سه ر تاوان و ده ست درێژی و، له خوا به ترسن بێگومان خوا تو له ی به تینه.

ئه هلی سوننه و جهماعه:

پارێزگاری ده کن له ئه نجامدانی دروشمه کانی ئیسلام و دین، وه ک هه ستان به ئه نجامدانی نوێژی جهماعه ت و هه ینی و، هه ردوو جه ژنه که و، نوێژه بارانه و، هه ج و، جیهاد و تیکۆشان له گه ل فرمانپوای موسولماناندا ئیتر چاکه کار بن یان خراپه کار بن؛ وه ک پێچه وانه هه لسوکه وتیک بۆ ببده چه کان و ئه هلی هه واه ئاره زوو.

ئه هلی سوننه و جهماعه پێشپرکی ده کن له ئه نجامدانی نوێژه فره نه کاند، له سه ره تاو به که م کاتی خوێاند هه لئهن به ئه نجامدانیان به کۆمه ل له مزگه وتدا، چونکه به که م کاتی نوێژ چاکتره له کۆتا کاتی نوێژ جگه له نوێژی خه وتنان

بہم رجیٰ بہ کَؤْمِلَ بَکْرِیتِ نہ کہ بہ تہنیا، فرمان دہکن بہ گردنکچی و نارامی
لہ نوپڑہکاندا، ٹہمش و ہک کارکردنی بہ فرمایشتی خوی گورہ:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَائِعُونَ﴾ سورة المؤمن: ۱ - ۲.

واتہ: بہ راستی سہرہ فرازو سہرکہ وتوون ٹو ٹیماندارانہی کہ لہ نوپڑہکانیاندا
دلیان بہ سراوہ بہ خوی خویانہوہ و بہ خشوعوہ نوپڑہکانیان دہکن.

ٹہہلی سوننہ و جہماعہ:

ٹاموژگاری خویان و خہک دہکن بہوہی کہ کوشش بکن بہ پڑہایی لہ
گوپڑاپہلی کردنی خوی گورہدا، پڑستشی خوی پڑوہردگار، ٹاموژگاری
موسولمانان دہکن بہ ٹہجامدانی شہونوپڑ و زیندوکردنہوہی شہو بہ نوپڑکردن و
قورٹان خویندن؛ لہ برٹہوہ ٹہوہ سوننہتی پٹغہمبیری خواہ (صلی اللہ علیہ
وسلم)، لہ برٹہوہی کہ خوی گورہ فرمانی کردوہ بہ پٹغہمبہرہکی (صلی اللہ
علیہ وسلم) کہ بہ شہونوپڑ کردن و بڑدہوامبون لہسہری؛ لہ عائشہوہ رہزای
خوی لی بی دہگپڑنہوہ کہ پٹغہمبیری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ٹہوہندہ لہ
شہونوپڑدا بہ پٹوہ راوہستا بوو ہتا ہردو پیکانی قلیش قلیش بیون و
ٹاوسایبون، دایکہ عائشہ وتی: ٹہی پٹغہمبیری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ٹہوہ
بق وادہکی لہ کاتیکدا کہ خوی گورہ لہ گوناہی لہمو و پٹش و لہمو دواشت
خوش بووہ؟ فرموی: (أَفَلَا أَجِبُ أَنْ أَكُونَ عَبْدًا شَكُورًا)^(۱). واتہ: ٹایا پیم خوش نہبی
کہ بہندہیکی سوپاسگوزار ہم.

(۱) - مُتَّفَقٌ عَلَیْہِ، أخرجه: البخاري: ۱۶۹/۶ (۴۸۳۷)، ومسلم: ۱۴۱/۸ (۲۸۲۰) (۸۱).

نه‌لی سوننه و جه‌ماعه:

له‌باردوخ‌ی تاقیکردنه‌وه و به‌لاو کاره‌ساتدا جیگیر و دامه‌زاون، نه‌وه‌ش به نارامگرتن ده‌بیت له‌کاتی به‌لاو ناخوشیدا، به‌سوپاسگوزاری ده‌بیت له‌کاتی خیر و خوشیدا، به‌رازیبون به‌تالی و ناخوشی قه‌زای خوای په‌روه‌ردگار ده‌بیت، خوای گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿إِنَّمَا يَوْفَى الْوَعْدَ الَّذِينَ أَجَرْتُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ سورة الزمر: ۱۰.

واته: به‌پاستی ته‌نا خۆگرو نارامگران پاداشتی خۆیان به‌ته‌واوه‌تی وه‌رده‌گرنه‌وه به‌بێ شومار.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت: (إِنَّ عِظَمَ الْجَزَاءِ مَعَ عِظَمِ الْبَلَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ؛ فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَى، وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السَّخَطُ)^(۱).

واته: به‌دلتیایی‌وه گه‌وره‌یه‌تی پاداشت له‌گه‌ل گه‌وره‌یه‌تی به‌لادی واته هه‌تا به‌لاکه گه‌وره‌تر بیت پاداشته‌که‌ش گه‌وره‌تر ده‌بیت، به‌پاستی نه‌گه‌ر خوای گه‌وره گه‌لیکی خۆش و یست تاقییان ده‌کاته‌وه و به‌لایان دینی به‌سه‌ردا، جا هه‌رکه‌سی به‌بشی خودا رازی بیت نه‌وه خوای گه‌وره لێی رازی ده‌بیت، هه‌رکه‌سی نارازیش بوو نه‌وه خوای گه‌وره‌ش له‌و توپه‌وه ناپازی ده‌بێ.

نه‌لی سوننه و جه‌ماعه داوای به‌لاو ناخوشی ناکه‌ن له‌ خوای گه‌وره، هه‌رگیز ناوات بێ نه‌وه ناخوازن، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نازانن ده‌توانن خۆراگر بن یان نا؟ به‌لام نه‌گه‌ر توشی به‌لا هاتن و تاقیکرانه‌وه نه‌وه خۆراگر ده‌بن و نارامی له‌سه‌ر ده‌گرن، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت: (لَا تَتَّقُوا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَسَلُّوا اللَّهَ الْعَاقِبَةَ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ)^(۲).

(۱) - أخرجه البخاري: ۱۰۹/۷ (۵۴۷۰)، ومسلم ۱۷۴/۶ (۲۱۴۴) (۲۳) .

(۲) - أخرجه البخاري: ۲۲/۴ و(۲۹۶۵) و(۲۹۶۶)، ومسلم: ۱۴۳/۵ (۱۷۴۲) (۲۰) .

واته: ئاواته‌خواز مه‌بن له گۆره‌پانی جه‌نگدا بگن به دوژمن، داوای پارێزراویه‌تی سه‌لامه‌تی بکه‌ن له‌خوای گه‌وره، جا ئه‌گه‌ر پێیان گه‌یشتن ئه‌وه‌ خۆگر و به‌ ئارام بن، بزانی که به‌هه‌شت له‌ژێر سیبهری شمشیره‌کاندا یه.

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

هیچ کاتێ بێ هیواو نا ئومید نابن له ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره له‌کانی ته‌نگانه‌و به‌لاو ناخۆشیدا؛ له‌به‌رئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ئا ئه‌وه‌ی حه‌رام کردووه له‌سه‌ر باوه‌رداران، به‌لکو له‌کانی ته‌نگانه‌و به‌لاو ناخۆشیدا به‌ ئومیدی ده‌رولی کردنه‌وه‌ی نزیک و سه‌رخسته‌نی دلتیایی واته‌ دلتیان که خوای په‌روه‌ردگار سه‌ریان ده‌خات، له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه متمانه‌یان به‌ به‌لێن و سه‌رخسته‌نی خوایی هه‌یه، باوه‌ریان وایه له‌پاش هه‌موو ته‌نگانه‌و ناخۆشیه‌ک ئاسانی و خۆشی و ئاسوده‌یی دیت، له‌ هۆکاری ئه‌و ته‌نگانه‌و ناخۆشیه‌ ده‌کۆلنه‌وه‌و ده‌گه‌ڕێن به‌ شوێنیا له‌ده‌رونی خۆیاندا له‌پێش هه‌موو شتی که‌وه، باوه‌ریان وایه ئه‌و ته‌نگانه‌و به‌لاو ناخۆشی و نه‌هه‌مه‌تیانه‌ توشیان نابێ ته‌نیا به‌ هۆکاری ئه‌وه‌ نه‌بێ که خۆیان نه‌جامیانداوه له سه‌رپێچی و گوناوه‌ تاوان واته‌ هۆکاره‌کانی بۆ کاروکرده‌وه‌کانی خۆیان ده‌گه‌ڕێنه‌وه، هه‌روه‌ها باوه‌ریان وایه ده‌کونجی سه‌رخسته‌نی خوایی دواکه‌وێت به‌هۆی که‌وتنه‌ ناو گوناوه‌ تاوانه‌وه، یان که‌مه‌رخه‌می له‌ گوێزایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار و پێغه‌مبه‌ره‌که‌یدا (صلی الله علیه وسلم)، یان که‌مه‌رخه‌می له‌ شوێنکه‌وتنی سوننه‌دا، یا که‌مه‌رخه‌می کردن له‌ کرده‌وه‌کردن پێی، له‌به‌ر فه‌رمایشتی خوای گه‌وره که ده‌فه‌رموێت:

﴿وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِنْ مُّصِیْقَةٍ فِیْمَا کَبَبْتَ أَلْبِیْکُمْ﴾ سورة الشوری: ۳۰.

واته: هه‌ر به‌لاو نه‌هه‌مه‌تی هه‌کتان توش بووبی ئه‌وه به‌هۆی کرده‌وه‌یی خراپی خۆتانه‌وه‌یه.

ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه له‌کاتی ته‌نگانه‌و به‌لاو ناخۆشی و سه‌رکه‌وتنی دیندا پشت‌نابه‌ستن به‌ هۆکاره‌کانی سه‌رزه‌وی و، فریوده‌ره دونیاییه‌کان و سوننه‌ته که‌ونییه‌کان، هه‌رچه‌نده پشت به‌ هۆکاره دونیاییه‌کان نابه‌ستن به‌لام لیشی بی‌ ناگانین ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌پۆی ده‌ستگرتن به‌ هۆکاره‌کانه‌وه هه‌روه‌ک چۆن شه‌رعه کاریه‌جی و چه‌کیمه‌که‌مان فه‌رمانی پی‌ کردوین، به‌لام له‌پیش ئه‌وه‌دا باوه‌ریان وایه له‌ خوا ترسان و داوای لیخۆشبوون کردن له‌خوای گه‌وره به‌وه‌ی له‌ تاوانه‌کان و سه‌رپیچه‌کانیان ببوریت، پشتبه‌ستن به‌ خوا، سوپاسکردن له‌کاتی ئاسوده‌یی و خۆشگوزهرانی دا؛ له‌هۆکاره‌ گرنگه‌کانی ده‌رووی خیر لی‌ کردنه‌وه‌ی خیران له‌دوای ناخۆشی و نه‌هه‌مه‌تی.

ئه‌هلی سوننه‌ و جه‌ماعه؛

باوه‌ریان وایه که له‌م ژيانه‌دا له‌دین و دنیا که‌یاندا له‌به‌رده‌م تاقییکردنه‌وه‌ی خاوییدان خوای به‌روه‌ردگار تاقیان ده‌کاته‌وه ئایا ئارام ده‌گرن یان نا؛ باوه‌ریان وایه ئه‌و به‌لاو ناخۆشیانه‌ی که‌ توشیان ده‌بیت هۆکاریکه‌ بۆ سپینه‌وه‌ی گوناوه‌ تاوانه‌کانیان و به‌رزبوونه‌وه‌ی پله‌وپایه‌و پاداشتیان، ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه له‌ ژيانی دنیا دا نامۆ و غه‌ریب و ده‌پۆن به‌ره‌و مالی پاشه‌پۆژ جی‌ی حه‌سانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی، ژيانی دنیا بۆ ئه‌وان وه‌ک زیندانیک وایه به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ به‌هه‌شت و نازو نیعمه‌ته‌کانی دواپۆژی هه‌تا هه‌تایی؛ دنیا زیندانه‌ بۆ ده‌لکه‌کانیان، بۆ جه‌سته‌یان به‌و شتانه‌ی که‌ له‌ناو دنیا دا رازاوه‌ته‌وه، به‌و شتانه‌ی که‌ توشی به‌لاو فیتنه‌یان ده‌کات، به‌و هه‌واو ئاره‌زوانه‌ی که‌ تیایدایه، به‌و سه‌رپیچی و تاوانانه‌ی که‌ رازیندراوه‌ته‌وه بۆیان، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ په‌روه‌ردگاریان بۆی به‌ په‌وا دانان له‌وشتانه‌دا؛ ئه‌وانه سه‌رزه‌نشست ناکرین، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَوُفِّيُوا أَجْرًا لَا تُدْرِكُهُ﴾ سورة الاحزاب: ۱۱.

واتە: لە وێدا ئیمانداران تاقى کرانەووە و راوەشیتزان بەپاوەشاندنیکى توند.
 پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەر مویت: (مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةُ فِي
 نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَنَحْوِهِ؛ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ)^(۱).

واتە: بەردەوام پیاو باوەپدار و ئافەرەتى باوەپدار خۆى و منداڵەکانى و مال و
 سامانەکەى توشى بەلاو مەینەتى دەبن، هەتا دەگاتەو بە خۆای خۆى و گوناھى
 نامیتى.

هەروەها پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەر مویت: (الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ،
 وَجَنَّةُ الْكَافِرِ)^(۲). واتە: دۇنیا زیندانى باوەپدارەو، بەهەشتى بى باوەرە.

ئەھلى سوننە و جەماعە:

دەترسن لەسزای ناشکوری ئو نازو نىعمەتى کە خوا بەسەرىدا رشتون،
 بەوہى ئىنکاری بکەن و دانى پێدا نەنن، هەلنەسن بە بەجێھێنانى مافى ئو نازو
 نىعمەت، بۆیە دەیانبینى لەھەموو کەس سورتىن لەسەر سوپاسکردنى خۆای
 گەرە، زۆر بەردەوامن لەسەرى، سوپاسى خۆای گەرە دەکەن لەسەر ھەموو نازو
 نىعمەتێک ئیتەر گەرەبى و یان بچوک بێت، لەبەرئەوہى راجەلەکان و ترسان لە
 خۆای گەرە لەسەفتى بەرزىانە، لەبەر بەھێزى ئو باوەرەپانە کە بە خۆای خۆیان
 ھەیانە، لەبەر ئەوہى ھەست دەکەن بەوہى کە خۆای گەرە چاودیرە
 بەسەریانەو، ھەروەک بێتى وەستاون لەبەردەم خۆای گەرەدا، لەبەرئەوہى
 ترسان لە گەرەپەتەى خۆای پەرورەدگار ھەرگیز لە دڵەکانیاندا جیا نا بێتەو،
 باوەرپیان وایە کە خۆای گەرە دەولەمەندە، غەبرى ئویش ھەر ھەمووی فەقیر و
 ھەژارن و پێتوستان بە بەزەبى ئو ھەبە، ئو خاوەنى بە تواناو بە دەسلانە،

(۱) - (صحیح سنن الترمذی: ۲۳۹۹) للألبانی.

(۲) - أخرجه مسلم: ۲۱۰/۸ (۲۹۵۶) (۱).

غیری نه‌ویش هر هه‌موو بئ ده‌سه‌لات و بئ توانان، پیغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت: (انظروا إلی من هُوَ أَسْفَلُ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إلی مَنْ فَوْقَكُمْ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزِدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ)^(۱).

واته: به به‌رده‌وامی سه‌یری له‌خوتان خوارتر بکن، سه‌یری سه‌روی خوتانه‌وه مه‌کن، له‌بهرئه‌وه‌ی نه‌گر وانه‌کن له‌وانه‌یه‌ی نه‌و نازو نیعمه‌تانه‌ی که خوی گه‌وره داویه‌تی پیتان له‌به‌رچاوتان بکون و به‌که‌می بزائن.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

کاتی که به تنیا یادی خوی تاک ته‌نیایان کرد؛ دلّه‌کانیان راده‌چله‌کی و ترسی لی نه‌نیشیت، ده‌رونیان ده‌هه‌ژیت، حالیان په‌شیتو ده‌بی و، ته‌زوو دیت به جه‌سته‌یاندان، ده‌نگیان ملکه‌چ ده‌بی، له‌بهر به‌گه‌وره‌دانانی فره‌مانه‌کانی خوا، وه‌کو ریز و شکرداری بۆ خوی گه‌وره، وه‌ک عیزه‌تیی بۆ گه‌وره‌یی ده‌سه‌لاتی، وه‌ک هوشیاریدانی له‌نیش و نازاری سزای سه‌ختی، کاتیک یادی ته‌واوی میهره‌بانی و دلسۆزی خوی گه‌وره و سۆز و به‌زه‌یی به‌رامبه‌ر به‌بنده‌کانی و پاداشتی زۆر و نه‌پراوه‌ی و گه‌وره‌یی به‌خشینی بکه‌نه‌وه، دلّه‌کانیان دلنیاو نارام ده‌بی به‌هیواو ئومیدی لی خۆشبوونی خوی په‌روه‌ردگار، پیستیان نه‌رم ده‌بی، سینه‌یان ئاسوده و فراوان ده‌بی، ده‌رونیان ئاسوده ده‌بی و خۆشی و شادی ده‌که‌ویته دلّه‌کانیانه‌وه؛ کاتیک که باسی خوا کرا دلّه‌کانیان ده‌ترسیت و ترسی لی نه‌نیشیت به‌باسکردنی ده‌سه‌لاتی و زالبوونی و سزای، کاتی که باسی سۆز و به‌زه‌یی و پاداشتی زۆر و نه‌پراوه‌ی ده‌کریت دلنیاو نارام ده‌بی، نه‌مه‌ش حالی خواناسانه که له‌سزای سه‌ختی ده‌ترسن، خوی گه‌وره ده‌فرمویت:

(۱) - أخرجه: البخاري ۱۲۸/۸ (۶۴۹۰)، ومسلم ۲۱۳/۸ (۲۹۶۳) (۸) و (۹) .

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٢﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴾ (سورة‌ الانفال: ۲ - ۴)

واته: بیگومان پرواداران ته‌ن‌ها که‌سانیکن که‌کاتیک باسی خوا کراو ناوی هینرا دلیان ده‌ترسیت و ترسی لیّ ده‌نیشیت، کاتیکیش نایه‌ته‌کانی خوا بخوینریت‌هه به‌سهریاندنا بروایان زیاد ده‌بیت، هه‌ر پشت به‌په‌روه‌ردگاری خوْیان ده‌به‌ستن. نه‌وانه‌ن که‌ به‌پاستی نوْیزده‌کانیان به‌جیّ ده‌هینن، له‌و رزق و پوْزی‌ه‌ی پیمان داوون (له‌ پیناوی خوادا) ده‌یه‌خشن. هه‌ر نه‌وانه‌ن پروادارانی راسته‌قینه‌ پله‌ی به‌ریزان بۆ هه‌یه‌ لای په‌روه‌ردگاریان و، لیّ خوْش بوونی (تاوانه‌کانیان) و، پوْزی په‌سهندو چاکیان بۆ هه‌یه‌.

نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه:

خوْیان ده‌پارژینه‌هه به‌ ئاکار و ره‌وشت و کرده‌وه جوانه‌کان، به‌ وته‌و کرده‌وه جوانه‌کان؛ یه‌کترین خوْش ده‌ویت، به‌زه‌بیان به‌ یه‌کتردا دیت‌هه، که‌موکوپ‌ی یه‌کتر داده‌پوْشن، دۆستایه‌تی و دۆژمنایه‌تی ناکه‌ن ته‌ن‌ها له‌سه‌ر بناغه‌ی دین نه‌بیت، نه‌وان چاکترین که‌سن له‌پووی ئاکار و ره‌وشتی به‌رزه‌وه، له‌ هه‌موو که‌س سوورتین له‌سه‌ر خاوتنکردنه‌وی ده‌رونیان به‌ گوْترایه‌لیّ کردنی خوای په‌روه‌ردگار ، ته‌واوترینی مرؤفه‌کانن له‌پووی ره‌وشت و هه‌لسوک‌وت و ره‌فتاریانه‌وه، قسه‌ ناکه‌ن ئیلا قسه‌ی خیر و چاکه‌ نه‌بیت هه‌روه‌ها سود بگه‌یه‌نیّ به‌ خه‌لک.

به‌گشتی؛ نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه هه‌لّیژیدراون له‌ناو دروستکراوه‌کانی خوادا، له‌به‌نده چاکه‌کان و له‌ دۆسته‌کانی خوای په‌روه‌ردگارین، له‌دوای پیغه‌مبه‌ران سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بیّ، له‌ تاییه‌تمه‌ندیتی بیروباوه‌پ و ئاکار و

ره‌وشتی جوانیان؛ ئه‌وانه هیچ کاتێ گۆڕان به سه‌ریاندا نایه‌ت به تێپه‌رپوونی کات و شوێن و سه‌رده‌م.

پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (اَكْمَلِ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا؛ أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا)^(۱).

واته: ته‌واترینی ئیمانداران له‌پوێ ئیمانه‌وه؛ ئه‌وانه‌ن که زۆر ره‌وشتیان جوان و چاک و په‌سه‌نده.

پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: (إِنَّ مِنْ أَجْنَبِكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا)^(۲).

واته: خۆشه‌ویست‌ترین که‌سی‌ک له‌ ئێوه لای من و نزیک‌ترین که‌سی‌ک له‌ ئێوه‌ من که دابنیشیت له‌ کۆڕ و مه‌جلیسی مندا له‌ زۆری قیامه‌دا ته‌وانه‌ن که زۆر ره‌وشتیان جوان و چاک و په‌سه‌نده.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت:

(مَا مِنْ شَيْءٍ يُوضَعُ فِي الْمِيزَانِ أَثْقَلَ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ، وَإِنَّ صَاحِبَ حُسْنِ الْخُلُقِ لَيَبْلُغُ بِهِ ذَرَجَةَ صَاحِبِ الصُّلُومِ وَالصَّلَاةِ)^(۳).

واته: هیچ شتێک نیه بخه‌رتیه سه‌ر تایی ته‌رازوه‌وه قورستر بێت له‌ ئا‌کار و ره‌وشتی به‌رز و جوان، به‌ دلنیا‌یی‌یه‌وه که‌سی‌ک که خاوه‌نی ئا‌کار و ره‌وشتی به‌رز و جوان بێت به‌وه ده‌گاته‌ پله‌ی که‌سی‌ک که به‌رده‌وام خاوه‌نی پۆژوو و نوێژ بێت.

(۱) - (صحیح سنن الترمذی: ۱۱۶۲) - تحقیق الألبانی: حسن صحیح، الصحیحه (۲۸۴).

(۲) - (صحیح سنن الترمذی: ۲۶۴۹) للألبانی.

(۳) - (صحیح سنن الترمذی) - تحقیق الألبانی: صحیح، الصحیحه: (۸۷۶) ، الإرواء: (۹۴۱).

له‌ره‌وشته جوانه‌کانی سه‌له‌فی صالح؛

ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه

* زۆر نیازپاک و دلسۆز له زانست و کرده‌وه‌یاند، زۆر ده‌ترسن خۆیان له ریا(ریاء)، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌وان دینه‌که‌یان پیاده ده‌کەن له‌به‌ر خۆی گه‌وره، به‌ته‌نیا (الله) ده‌په‌رستن، هیچ که‌سی ناکەن به‌شەریک و هاو‌ه‌لی ئیتر ئه‌و که‌سه‌هر چه‌ک بێ و له‌هر پله‌ویایه‌که‌دا بێت، نیه‌ته‌کانیان پاک ده‌که‌نه‌وه‌ به‌خۆی گه‌وره به‌تاک و ته‌نیا، له‌هموو خه‌لتو پیسیه‌کی هاو‌به‌ش به‌خۆ دانان و پیس و چه‌په‌لی (ریاء) و ناویانگ و شوهرت و شوینکه‌وتنی هه‌واو ئاره‌زوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر خۆی گه‌وره به‌تاک و ته‌نیا شیاوه‌ به‌په‌رستن و گوێپه‌ی ئی کردن.

نیازپاکی و دلسۆزی له‌دیندا به‌خۆی گه‌وره به‌جێ نایه‌ت ته‌نها به‌دوو کاری زۆر گه‌وره نه‌بێت؛ که‌ بریتین له‌مانه‌:

* ده‌بێت کاروکرده‌وه زۆر به‌پاکی ته‌نها له‌به‌ر خۆی گه‌وره بێت، واته‌: دامانی دلسۆزی له‌هه‌ر شتیکی ترواته دلسۆزی ته‌نها به‌خۆ (الله) بێت.

* ده‌بێت کاروکرده‌وه هاو‌ریک بێت له‌گه‌ڵ شه‌ریعی خۆی گه‌وره‌دا، واته‌: جێبه‌جێکردن و هێنانه‌دی شوینکه‌وتنی راسته‌قینه واته‌ دلسۆزی به‌خۆ خوا شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم).

به‌پاستی خۆی گه‌وره فه‌رمانی کردووه به‌نیازپاکی و دلسۆزی له‌وتو له کرده‌وه‌دا، هۆشیاری داوه سه‌باره‌ت به‌ (ریاء) و هاو‌ه‌ل به‌خۆ دانان:

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَمَسُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ سورة النساء: ۱۴۶

واته‌: جگه‌ له‌وانه‌ی ده‌گه‌ڕینه‌وه و خۆیان چاک ده‌کەن و ده‌ست ده‌گرن به‌ (دینی) خواوه‌و دینه‌که‌یان پاک و خاوێن ده‌کەن به‌خۆ، جا ئه‌وانه‌(ی ئه‌و مه‌رجانه‌یان به‌جێ هێنا) له‌گه‌ڵ ئیمانداراندا ده‌بن، بێ گومان له‌داماتوو دا خوا ده‌یه‌خشی به‌ ئیمانداران پاداشتیکی زۆر گه‌وره.

خوای گه‌وره ده‌فهرموت:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾ سورة البينة: ۵.

واته: (له‌گه‌ل شه‌وشدا) که فەرمانیان پی‌نده‌را بوو مه‌گه‌ر به‌وه‌ی که پرستشی خوا بکن به‌دلسوزی و ملکه‌چی بۆ بکن و خویان به‌دوور بگرن له‌هموو بیروباوه‌پیک‌ی خواروخچ، نوپژ بکن و زه‌کات بدن، شه‌مه‌یه دینی راست.

* خویان ده‌پازینه‌وه به‌ئارام گرتنیک‌ی جوان له‌پیک‌ی خوای گه‌وره‌دا له‌سەر شو نازو نیعمه‌تانه‌ی که رزاندویه‌تی به‌سهریاندا له‌روکش و له‌ناشکردا، ئارام ده‌گرن له‌سەر شو به‌لاو نه‌هامه‌تی و ناخوشیانه‌ی که له‌ژیانی دونیادا دیته‌رینان، ئارام ده‌گرن له‌سەر ئاره‌زووه‌کانی نه‌فس، ئارام ده‌گرن له‌سەر گوپراه‌لی کردنی خوای گه‌وره، ئارام ده‌گرن له‌سەر هه‌ستان به‌نه‌جامدانی پتووستیتی پرستش بۆ خوای په‌روه‌رگار، ئارام ده‌گرن له‌سەر کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کانی به‌رده‌م بانگه‌واز بۆ دینی خوای گه‌وره، ئارام ده‌گرن له‌سەر تیک‌وشان له‌ریگه‌ی خوای گه‌وره‌دا، ئارام ده‌گرن له‌سەر شو ماندووبوون و ئازار و مه‌ینه‌تیانه‌ی که ده‌وری داو و دیته‌رنگایان له‌و پیتاوه‌دا، له‌کاتیک‌دا که بی‌توانایه له‌هه‌لگرتنی شو باره‌ئیل کسان‌ی هه‌لجۆزدر و نه‌بیته؛ مه‌گه‌ر که‌سانیک‌ که خوای گه‌وره‌ خۆی ره‌حمی پی‌کردبن.

شه‌هلی سونه‌و جه‌ماعه‌ چاک ده‌زانن که ئارام گرتن له‌پیک‌ی خوای گه‌وره‌دا؛ له‌سیف‌ه‌ت و ره‌وش‌تی پی‌غه‌مه‌رانه‌ن سه‌لامی خویان له‌سەر بی، رپه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتنی بانگه‌وازیان بووه له‌گیان‌دن‌ی نامه‌و په‌یامه‌کانی خوای گه‌وره‌دا له‌گه‌ل شه‌ره‌که‌ی و فەرمانه‌کانی و حوکم و بپاره‌کانی، ده‌زانن که ئارام گرتن زه‌رووی و پتووستیه‌کی به‌رده‌وامه بۆ به‌نده هه‌تا بگات به‌هیواو ئاواته‌کانی و سه‌رکه‌وتنی مه‌به‌سته‌کانی؛ له‌به‌ره‌وه‌ی شو‌ان هه‌ولیان بۆ به‌هه‌شتیکه‌ پره له‌نازو نیعمه‌تی نه‌پراوه، شه‌وش بریتیه له‌کالو شه‌مکی گرانبه‌های خوای گه‌وره، جا بۆیه پتووستی به‌نرخ و

به‌باهیه‌کی گران هیه: هه‌رکه‌سی نارام بگریته سهرده‌که‌وی و به‌ده‌ستی ده‌هینتیت،
خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿يَتَّيْنَاهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْحَابُهَا وَصَابِرُوا وَرَاطِبُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ سورة

آل عمران: ۲۰۰.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که بپواتان هیناوه خۆگری و (له‌خۆگری دوژمن) خۆگر تر
بن و له‌سه‌نگه‌ردا نیشک بکرن و، له‌ خوای‌گه‌وره بترسن بۆ ئه‌وه‌ی رزگار بن.

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَرْشِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ

لَهُمْ﴾ الأحقاف: ۳۵.

واته: که‌واته خۆگریه (ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)) هه‌روه‌کو
پێغه‌مبه‌رانی خۆپاگری به‌هیز دانیان به‌خۆداگرت.

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَتَّيْنَاهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْحَابُهَا أَصْحَابُهَا وَالصَّابِرُونَ إِنَّ اللَّهَ مَعَ

الصَّابِرِينَ﴾ سورة البقرة: ۱۵۳.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که بپواتان هیناوه پشت ببه‌ستن به‌ خۆپاگرتن و نوێژکردن،
به‌پاستی خوای‌گه‌وره له‌گه‌ژ خۆپاگرانه.

* ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوای‌گه‌وره له‌لایان زۆد
گه‌وره‌یه، زۆد به‌ په‌رۆشن ئه‌گه‌ر سنووی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوای‌گه‌وره‌یان شکاند،
حوکم و بپاری خوای‌گه‌وره‌یان زۆد خۆشده‌وێت، هه‌میشه له‌ هه‌ولی ئه‌وه‌دان که
دینی خاوا شه‌رعه‌که‌ی سه‌ربخن، خۆیان به‌ ته‌واوی داوته ده‌ست شه‌رعه
کاربه‌جێکه‌ی خوای‌گه‌وره له‌هه‌موو گه‌وره و بچوکتیدا، حورمه‌ت و رێزی موسولمان
له‌لای ئه‌وان زۆد گه‌وره‌یه، زۆد به‌گه‌وره‌گرتنی (حرومات)ی موسولمانان، هه‌میشه
خێر و چاکه‌یان پێ خۆشه‌ بۆیان، خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمْ شَعْرًا

اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقَرُّبِ الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾﴾ سورة الحج: ۳۲.

واته: هر کس دروشمه‌کانی (دینی) خوا به‌گه‌وره راگرئ، جا به‌پاستی ئو کاره له خوا ترسی دله‌کانبانه‌وه‌یه (ته‌قواکارن).

له‌به‌رنه‌وه‌ی ته‌نیا له‌خوا‌ی گه‌وره ده‌ترسن، له‌غیری ئو ناترسن، نه‌رمی نایان گرئ له‌جیبه‌جی کردنی بپیاره‌کانی خوا‌ی گه‌ورده‌دا، راستگۆن له‌گه‌ل خوا‌ی گه‌ورده‌دا له‌سەر ئو به‌لێن و په‌یمانه‌ی که داویانه پیتی بۆ سه‌رخستنی دین؛ به‌وته‌و به‌کرده‌وه.

له‌گه‌ورده‌ترین سیفه‌ته‌کانی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه ئه‌وه‌یه؛ خۆشه‌ویستی‌کی زۆر به‌هیزیان هه‌یه بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌شیوه‌یه که خۆشه‌ویستی هیچ کسێ به‌و نه‌گات ئیت‌ر هه‌ر کسێ بیته له‌هه‌ر پله‌و پایه‌یه‌کدا بیته، پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت:

(لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ، وَوَلَدِهِ، وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ)^(۱).

واته: هیچ کسێک له‌ئێوه ئیمانی ته‌واوی نه‌یه هه‌تا منی له‌خۆی و له‌باوکی و له‌منداله‌کێ له‌هه‌موو کس زیاتر خۆش نه‌و‌یت.

* هه‌ولده‌ده‌ن وازبه‌یئن له‌دوو‌ویی به‌شیوه‌یه خیر و چاکه‌یان له‌نه‌هیتی و له‌ناشکردا وه‌ک یه‌ک بێ، کاروکرده‌وه‌ی خۆیان به‌که‌م ده‌زانن چونکه خۆیان هه‌ستاون به‌ته‌نجامدانی ئو کاره، هه‌میشه کاروکرده‌وه‌کانی دوا‌پۆژ ده‌خه‌نه پێش کاروکرده‌کانی دونه‌یاوه.

* دلیان زۆر نه‌رمه، زۆر ده‌گرین له‌سەر ئو که‌مه‌ته‌خه‌میه‌ی که هه‌یانه له‌هه‌قی خوا‌ی گه‌ورده‌دا، تا به‌لکو خوا‌ی په‌روه‌ردگار ره‌حمیان پێ بکات، لێیان خۆش بیته، له‌هه‌ل‌و تاوانه‌کانیان ببوریت.

* زۆر په‌ند وهرده‌گرن و ده‌گرن و گرنکی دده‌دن به کاروباری مردن به‌تابه‌تی له‌کاتیکدا که جه‌نازه‌یه ده‌بینن، یان له‌کاتیکدا که بیرده‌که‌نه‌وه له مردن و نازار و ناخوشیه‌کانی سه‌ره‌م‌رگ و سه‌ره‌نجام و عاقیبه‌تی خراپ، هه‌تا دلایان راده‌چله‌کی.

* زۆر خۆیان به‌که‌م ده‌زانن؛ هه‌رکه‌سی له‌وان هه‌تا له‌ خۆای گه‌وره‌ نزیکتر بێته‌وه زیاتر خۆی به‌که‌م ده‌زانیت.

* ته‌وبه‌و په‌شیمانی و زۆر گه‌پانه‌وه بۆلای خۆای په‌روه‌رگار، به‌ شه‌و و به‌ روژ داوای لیخۆشبون ده‌که‌ن له‌ خۆای گه‌وره؛ له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌وان ئاگادارن به‌سه‌ر نه‌فسی خۆیاندا که پارێزراو نین له‌ئه‌نجامدانی تاوان ته‌نانه‌ت له‌ گوێپایه‌لی کردنی خۆای گه‌وره‌و په‌رسته‌شه‌کانیاندا؛ بۆیه داوای لیخۆشبون ده‌که‌ن له‌ که‌موکرتیه‌کانیان تیایدا، چاودێری کردنی خۆای گه‌وره‌ تیایدا، هه‌چ کاتیک به‌ هه‌چ شتی له‌ کاروکرده‌وه‌کانیان له‌خۆ بایی نابن، زۆر رقیان له‌ خۆده‌رخستن و ناوبانگ ده‌رکردنه، به‌لکه‌ر باوه‌ریان وایه‌ که که‌مه‌ترخه‌میان ئه‌نجامداوه‌ له‌ گوێپایه‌لی و په‌رسته‌شه‌که‌نیاندا، جگه‌ له‌و تاوانانه‌ی که ئه‌نجامیانداوه‌.

* زۆر هه‌ول دده‌دن له‌ خوا بترسن، هه‌چ که‌سی له‌وان بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ ناکات که که‌سیکی خاوه‌ن ته‌قوايه‌.

* زۆر ده‌ترسن له‌ عاقیبه‌ت و سه‌ره‌نجامی خراپ له‌ کۆتایی ژانیاندا.

* له‌ خۆای گه‌وره‌ زۆر ده‌ترسن و هه‌چ کاتی بێ ئاگا نین له‌ یادکردنی.

* هه‌چ کاتی دلخۆش نابن به‌ رازاوه‌یی و خۆشه‌یه‌کانی ژانی دونه‌ی له‌ناوچو، دونه‌یار ئه‌وه‌شی که تییدایه‌تی زۆر بێ نرخه‌ به‌لایانه‌وه، زۆر به‌توندی خۆی و قه‌یینه‌و هه‌له‌ئه‌تینه‌ره‌کانی ره‌تده‌که‌نه‌وه‌و لێی دوردده‌که‌ونه‌وه، ئه‌و کاره‌شیان له‌به‌ر ته‌واوی عه‌قل و ژیریانه‌.

* زۆر گرنگی ناده‌ن به کۆشک و ته‌لار و باله‌خانه‌ی نایاب و به‌هادر؛ ته‌نها نه‌وه‌نده نه‌بیته که پێویستی‌ان پێی بیته، ئه‌ویش به‌بێ زیاده مه‌سه‌ره‌ی و زۆچون و رازانه‌وه، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویه: (وَاللّٰهُ مَا الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا مِثْلُ مَا يَفْعَلُ اَحَدُكُمْ اِصْبَعُهُ هَذِهِ لِي الْيَمِّ؛ فَلْيَنْظُرْ بِمِ يَزِجُ)^(۱). واته: سوێند به‌ خۆی که‌وره ئه‌م دونیا به‌چاو دواپۆژه‌وه وه‌ک ئه‌وه وایه‌ یه‌کێ له‌ ئێوه په‌نجه‌ی خۆی بکات به‌ناو ئاوی ده‌ریادا؛ با سه‌یر بکات چه‌نده ئاو مه‌لده‌گرێ، جا ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ته‌رییه چه‌نده به‌چاو ده‌ریاکه‌وه دونیاش ئه‌وه‌نده‌یه به‌چاو دواپۆژه‌وه.

* هه‌چ کاتێ رازی نین به‌و هه‌له‌یه‌ی روبه‌پوی دین بکریته‌وه، یان توشی موسولمانان بیته، به‌لکو به‌ توندی ره‌تی ده‌که‌نه‌وه، (عذر)پۆزش بۆ ئه‌و که‌سه ده‌هه‌ینه‌وه که ئه‌و قسه‌یه‌ی کردووه، ئه‌گه‌ر شایانی ئه‌وه بیته (عذر)پۆزشی بۆ به‌یتریه‌وه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه نه‌نگی برا موسولمانه‌کانیان زۆر داپۆشن، زۆر به‌ توندی موناقه‌شه له‌گه‌ڵ نه‌فسی خۆیاندا ده‌که‌ن له‌ مه‌قام و پێگه‌ی وه‌ر دا، چه‌زانکه‌ن شه‌رمه‌گی هه‌چ که‌سی له‌ موسولمانان ده‌ریکه‌وێته، سه‌رقال نابن به‌ عه‌یبه‌و نه‌نگی خه‌لکه‌وه به‌لکو له‌جیاتێ ئه‌وه سه‌رقال ده‌بن به‌ عه‌یبه‌و نه‌نگی خۆیان‌وه و زیاتر خه‌ریکی چاککردنی عه‌یبه‌کانی خۆیان، به‌رده‌وام له‌ هه‌ول و کۆششدا بۆ داپۆشینی عه‌یبه‌و نه‌نگی خه‌لکانی تریش، نه‌پێیه‌کان داده‌پۆشن، هه‌چ کاتێ ئه‌وه‌ی که ده‌بیستنه له‌ هه‌قی که‌سیکی موسولماندا به‌که‌سی راناگه‌یه‌نه، وازده‌هه‌ینه‌ن له‌ دوژمنایه‌تی خه‌ک له‌به‌ر هه‌واو ئاره‌زووی نه‌فس؛ ته‌نها له‌کاتیکیدا نه‌بیته که دین پێویستی بکات واته له‌به‌ر خوا، زۆر له‌گه‌ڵیان هه‌لده‌که‌ن، هه‌ول ده‌ده‌ن روو به‌ رووی هه‌چ که‌سی نه‌بنه‌وه به‌ خراپه، دوژمنایه‌تی هه‌چ که‌سی له

موسولمان ناکه‌ن، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ)^(۱). و فی روایه مسلم: (تَمَام).

واته: ناچیتته به‌هسته‌وه که‌سی که‌دورزمانی بکات.

* ده‌رگای غه‌بیه‌تکردن له دانیشته‌کانیاندا داده‌خه‌ن، زمانی خویانی لی ده‌بارزین؛ هتا دانیشته‌که‌یان نه‌بیتته کۆپی تاوان، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَلَا يَنْبَغُ بِمَعْصُومٍ أَنْ يَكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْنَاهُ﴾ سورة الحجرات: ۱۲.

واته: له‌پاشمله به‌خرابه باسی یه‌کتری مه‌که‌ن؛ ئایا کام له‌ئیه‌و پی‌ی خۆشه که‌گۆشتی برا (دینه‌که‌ی) بخوات؟ به‌مردوویی، بیگومان قیزتان لی‌ی دیتته‌وه و پیتان ناخۆشه.

* ٲٲٲ به‌حه‌یو به‌شهرمن، ٲٲٲ به‌ئده‌بن، ٲٲٲ خویان شیرین ده‌که‌ن له به‌رچاوی خه‌ک، ٲٲٲ ئارام و له‌سه‌رخۆ و به‌ویقارن، ئاکار و ره‌وشتیان ٲٲٲ جوانه، که‌م ده‌دون و قسه‌که‌م ده‌که‌ن، که‌م پی‌ده‌که‌نن، ٲٲٲ بی‌ده‌نگن، کاتی که‌ قسه‌ده‌که‌ن به‌حیکمه‌ت و دانایی ٲٲٲ به‌هتواشی و به‌پی‌ی پی‌ویست ده‌دوین ٲٲٲ ئه‌وه‌ی به‌رامبه‌ره‌که‌یان به‌ئاسانی تی‌بگات و نه‌بته‌زه‌حه‌ته‌بۆی، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت:

(مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصُمتْ)^(۲).

واته: هه‌رکه‌سی که‌باوه‌ری به‌خوای گه‌وره به‌ٲٲٲی دواپی هه‌یه‌با قسه‌ی چاک بکات، یان بی‌ده‌نگ بیت.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: (مَنْ صَمَتَ نَجَا)^(۳).

(۱) - متفق علیه. أخرجه البخاري: ۲۱/۸، (۶۰۵۶)، ومسلم: ۷۰/۱ (۱۰۵) (۱۶۷).

(۲) - متفق علیه. أخرجه البخاري: ۱۲۵/۸، (۶۴۷۵)، ومسلم: ۴۹/۱ (۴۷) (۷۴).

(۳) - (صحيح سنن الترمذي: ۲۵۰۱) تحقيق الألباني: صحيح، الصحيحة (۵۳۵).

واته: هه‌رکه‌سی بێده‌نگ بێت سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتوو.

* زۆر لێبوردن به‌رامبه‌ر به‌و که‌سانه‌ی که‌ ئازاریان داوێن به‌ لێدان یان به‌ مāl بردن، یان به‌ باسکردنی شه‌ره‌ف و ناموس، یا وێنه‌ی ئه‌وانه، وه‌ک وه‌لامدان وه‌یه‌ بۆ فه‌رمایشتی خوای گه‌وره‌ که‌ ده‌فه‌رموێت:

﴿وَالْكَافِرِينَ الْآفِئَةُ عَنِ الْإِثْمِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ سورة آل عمران:

۱۳۴. واته: پقی به‌تینی خۆیان ده‌خۆنه‌وه و ده‌بووێن له‌خه‌ك، خواش چا‌كه‌کارانی خۆش ده‌وێت.

* بێ ئاگانێن له‌ دوژمنایه‌تی کردنی دوژمنی گه‌وره‌ی نه‌وه‌کانی ئاده‌م شه‌یتان و یارمه‌تیده‌رانی له‌ شه‌یتانه‌کانی جنۆکه‌و ئاده‌می، به‌رده‌وام له‌ هه‌ول و کوششدا بۆ زانینی فو‌ق‌فیل و پیلانه‌کانی.

* وه‌سوه‌سه‌یان نیه‌ له‌ کاتی نه‌جامدانی په‌رسته‌شه‌کاندا؛ وه‌ک ده‌ستنوێژ و نوێژ و غه‌یری ئه‌وانیش، له‌به‌رئوه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ له‌ کاروکرده‌وه‌کانی شه‌یتان.

* زۆر په‌رسیار ده‌که‌ن ده‌ریاره‌ی حال و کاروباری هاو‌پیکانیان بۆ ئه‌وه‌ی هه‌والیان بژانن، له‌به‌رئوه‌ی ئه‌گه‌ر پێتوێستیان به‌ یارمه‌تی هه‌بوو له‌ خواردن و پۆشاک و مāl و سامان بۆیان جێبه‌جێ بکه‌ن.

* خێر و چا‌که‌ی زۆر ده‌که‌ن به‌و شتانه‌ی که‌ له‌ پێتوێستی خۆیان زیاده؛ به‌بێ زیاده‌ په‌وی و زیاده‌ مه‌سه‌ره‌فکردن و به‌ بێ ئه‌وه‌ی ده‌ستیان بقونجێتن به‌ شه‌و به‌ روژ، به‌ نه‌ه‌نی و به‌ ئاشکرا، به‌ده‌م هاوه‌ل و خزمه‌کانیانه‌وه‌ ده‌پۆن و پێتوێسته‌کانیان بۆ جێبه‌جێ ده‌که‌ن و دلایان خۆش ده‌که‌ن.

* ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ مālێ حه‌لا‌تی پێ به‌خشێن زیاده‌په‌وی و ئیسرافێتیدا ناکه‌ن، له‌به‌رئوه‌ی خوای گه‌وره‌ که‌سانێ که‌ مه‌سه‌ره‌فی زیاده‌ ده‌که‌ن خۆشی ناوێن.

* به‌ خراب باسکردنی پێسکه‌یی و چروکی؛ خاوه‌نی پیاوتی و سه‌خاوه‌ت و به‌خشنده‌یی ئه‌دب، مāl و سامانی خۆیان سه‌ره‌ف ده‌که‌ن، پوو خۆشن و دلی برا

موسولمانەکانیان پادەگرن لەکاتى سەفەردا، لەکاتى نىشتەجى بوندا، لەبەرئەوێ نا ئو کارە بەرز و شکۆمەندانە؛ دەبێتەوێ پتەوکردنى نێوان موسولمانان لەسەرخستنى دیندا، کە ئامانجى هەرە گەورەیانە.

* زۆر خۆشحال دەبن بە چاکەکردن لەگەڵ برا موسولمانەکانیان هەولێ زۆر دەدەن بۆ هێنانەدەى تەبابى و براپەتی لەنێوان برا موسولمانەکانیاندا، دلایان خۆش بکەن و خۆشى و شادى بخەنە دل و دەروونیانەو، لەمەشدا براکانیان پێش خۆیان دەخەن لەو شتەى کە خۆیان پێیان خۆشه.

* زۆر ریزدەگرن لە میوان خۆیان هەلئەسن بە خزمەتکردنى مەگەر (غذر) یكى شەریعیان هەبێ، لەبەرئەوێ ئو کارە لە باوەڕهێنانەوێ بە خۆای گەورە، لەپاشدا باوەرپیان وا نیه کە ئو خزمەت و میوانداریه بەس بێ، هەمیشە گومانى چاکیان پێ دەبات.

* وەلامى برا موسولمانەکەى خۆیان دەدەنەو لەکاتێکدا کە دەعوەتى دەکەن بۆ سەر سفرەو خوانی، مەگەر کەسێک خۆراکەکەى حەرام بێت، یان تاییبەت بێت بە دەولەمەندەکانەو و هەزارەکانى لى بێبەش کردبێ، یان بۆ پۆنە و ناوان و زەماوەندى بانگ کرا بێت لەو شوێنەدا گوناھو ناشەرى تێدا بێت لەوکاتەدا ناچێت بۆ ئو شوێنە.

* زۆر بە ئەدەبن لەگەڵ مندالدا چ جایی لەگەڵ گەورەدا، زۆر بە ئەدەبن لەگەڵ کەسێکدا کە دوورەو نایناسن چ جایی لەگەڵ کەسێکى نزیکدا، هەروەها لەگەڵ کەسێکى نەزاندا چ جایی لەگەڵ کەسێکى زانادا.

* بەردەوام هەول دەدەن بۆ چاککردنى نێوان موسولمانان؛ چونکە ئو کارە بریتیه لە باشترین دەرگاكانى خێر، بریتیه لە لوتکە و تێرپەکی چاک، لەبەرئەوێ چاککردنى نێوان موسولمانان ئو پیلانانەى کە شەیتان داپەرشتو بۆ تێکدانى موسولمانان هەڵدەوهەشێنێتەو و مەبەستەکانى شەیتان کە هەول دەدات

رقه‌به‌رایه‌تی و دوژمنایه‌تی بخاته نیوان موسولمانانه‌وه و نیوانیان تیک بدات نو که‌سه به چاککردنی نیوانیان پیلان و مه‌به‌سته‌کانی شه‌یتان پوچه‌ل ده‌کاته‌وه.

* نیره‌یی و حه‌سودی بردن به خه‌ک قه‌ده‌غه‌ده‌که‌ن؛ له‌به‌رنه‌وه‌ی حه‌سودی بردن تووی دووبه‌ره‌کی و رق و کینه ده‌چینیت، هه‌روه‌ها نیمان لاوازی به‌دوای خۆیدا ده‌هینیت، هۆکاره بق خوشیستی دنیاو نو له‌ناو دنیا‌دایه به‌ی مه‌به‌ستیکی شه‌ری، له‌به‌رنه‌وه‌ی که‌سی که حه‌سود بی باوه‌پی ته‌واوی به قه‌ده‌ری خوی گه‌وره نیه، له‌کاتیکدا که حه‌سودی به خه‌ک ده‌بات به خه‌ک له‌سه‌ر نه‌وشته‌ی که خوی به‌رز و بلند پی به‌خشیون.

* فرمان کردن به چاککردن له‌گه‌ل دایک و باوکدا، چاک بوون له‌گه‌لیان و و ریزگرتیان، هه‌ولدان بق به‌ده‌سته‌نیانی ره‌زامه‌ندیان، به‌خشینی مال و سامان پیمان، بازار نه‌دانیان، هه‌له‌شاخان پیناندا به تاییه‌تی له‌کاتی پیرونیاندا؛ له‌به‌رنه‌وه‌ی چاک بوون له‌گه‌ل دایک و باوک ره‌زامه‌ندی خوی به‌رز و بلند به‌دوای خۆیدا ده‌هینیت، خوی گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ وَالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ إِنَّمَا يُبَلِّغَنَّ عَنْكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لِّمَا أُرِي وَلَا تَهْرُمَا ۚ وَقُلْ لِّهَٰمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝٢٤ وَأَخْفِضْ لِّهَٰمَا جَاغَ الْأَذَلِّ مِنَ الرَّحِمَةِ ۚ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا ۚ إِنَّكَ سَمِيعٌ ۝٢٣﴾ سورة الإسراء: ۲۴ - ۲۳.

واته: په‌روه‌دگارت برپاری داوه که هیچ شتی نه‌په‌رستن بېجگه له‌نو، له‌گه‌ل دایک و باوکتان چاکه‌بکه‌ن، نه‌گه‌ر به‌کیکیان (باوکت و دایکت) یان هه‌ردوکیان لای تو پیربوون قسه‌ی ناخوشیان پی مه‌لی ته‌نانه‌ت ئو‌غیش، وه‌تیان مه‌خوړه و پیناندا هه‌له‌شاخی، (به‌لکو) ووته‌ی نه‌رم و شیرینیان (له‌گه‌لدا) به‌کارپینه. بالی خو به‌که‌م زانیان بق پابخه له‌به‌ر به‌زه‌یی و میهره‌بانیت پیمان، بلنی نه‌ی په‌روه‌دگارم په‌حمیان پی بکه، هه‌رچونی نه‌وان منیان په‌روه‌ده کرد به‌مندالی.

مه‌روه‌ها خوای گوره ده‌فرمویت: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِإِلَادِهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾ سورة الأحقاف: ۱۵.

واته: نیتمه ناموزگاری ناده‌میمان کرد به چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک و باوکی دا دایکی به ناپه‌حه‌تی و نازاره‌وه هه‌لی گرتوه، به‌نازار و ناپه‌حه‌تیش بوویه‌تی.
* فرمان کردن به چاک بوون له‌گه‌ل دراوسی و به‌جیته‌نانی مافه‌کانیان و، نرم و نیانی و له‌سه‌رخویی له‌گه‌ل به‌نده‌کان و، به‌جیته‌نانی مافی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و، سه‌لام له‌یه‌کتر کردن و، به‌زه‌یی هاتنه‌وه به‌ه‌زار و که‌مدسته و هه‌تیو و ریتیواردا.

* قه‌ده‌غه‌کردنی فه‌خرو شانازی کردن و، فیزکردن و لوت به‌ریزی و خۆ به‌گه‌وره زانین و، به‌خۆ سه‌رسامبون و ژۆرداری و به‌دره‌وشتی و، ده‌ستدریژی کردنه‌ سه‌ر دروستکراوان به‌ناهه‌ق، فرمان ده‌کن به‌پابه‌ندبوون به‌دادپه‌روه‌ری له‌هه‌موو شتیکدا.

* سوکایه‌تی نه‌کردن به‌شتی له‌کاروکرده‌وه گه‌وره‌کان و ته‌کان؛ که‌شه‌رع هانی خه‌لکی داوه بق نه‌نجامدانیان، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرمویت: (لَا تَخْزَنَنَّ مِنَ الْمَغْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنَّ نَفْسًا أَخَاكَ يُوَخِّيهَ طَلْقًا)^(۱).

واته: نه‌وه‌ی پیتی بوتریت چاکه به‌که‌می مه‌زانه‌و به‌سوک مه‌یگره، با نه‌وه‌یش بی‌به‌پووی گه‌ش و رووی خۆشه‌وه بگی به‌برای موسولمانی خۆت.

* قه‌ده‌غه‌کردنی گومانی خراپ، (جاسوسی) سیخوپی کردن، شوینکه‌وتنی عه‌ورته و عه‌یبه‌کانی موسولمانان، له‌به‌رنه‌وه‌ی نه‌و کاره په‌یوه‌ندیه کۆمه‌لایه‌تیه‌کان تیک ده‌دات، ناکۆکی ده‌خاته نیوان براکان به‌ینیان تیک ده‌دات، خراپه‌کاری و نازاوه ده‌پوینی.

(۱) - أخرجه مسلم: (۲۶۲۶).

* هیچ کاتئی له‌سه‌ر نه‌فسی خۆیان توره نابن له خه‌لك، چونكه له توره‌بوون تینگه‌يشتون، خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئیت:

﴿وَالْكَافِرِينَ الْكَذِبُ وَالْمَافِينَ عَنِ النَّارِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ سورة آل عمران:

۱۳۴.

واته: پقى به‌تینی خۆیان ده‌خۆنه‌وه و ده‌بوون له‌خه‌لك، خواش چاكه‌كارانى خۆش ده‌وئیت.

ئه‌مانه‌و جگه له وانه‌ش؛ له ئاكار و ره‌وشتی پێغه‌مبه‌رایه‌تى كه زۆر به‌رزو پێرۆز بووه، له‌سه‌ر خاوه‌نى بێت كه پێغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌ده‌ باشترین درود و ته‌واترین سه‌لام^(۱).

(۱) - * الدعوة إلى منهج السلف الصالح: تحذف إلى بناء جبل موافق للجبل الأول الذي ترى على يد رسول الله صلى الله عليه وسلم وقد مدح الله رسوله بقوله: {وَأَنَّكَ لَفَنِي خُلُقِي عَظِيمٌ} وليس المقصود مجرد الموافقة في العقائد - وإن كانت العقائد هي الأصل الأول والأهم - ولكن المقصود أن نوافقهم في كل أمر من أمور ديننا العظيم، لأن منهج السلف الذي ندعو الناس إليه ليس علماً في الذهن المجرد وإنما يشمل منهجهم في العقيدة والتصور والسلوك والأخلاق، ومع الأسف أننا نجد - في عصرنا الحاضر - أن هذا الأمر المهم من منهج السلف لم يأخذ حقه من الاهتمام والعناية والتربية. وقد قال النبي صلى الله عليه وسلم: ((إنما بعثت لأتمم مكارم الأخلاق)) فالسلف اقتدوا برسول الله صلى الله عليه وسلم وتخلفوا بأخلاقه واستلوا أوامره، وكانوا كما قال تعالى: {تَحْمِلُمْ ذُنُوبَهُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَنْ يُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ} وإذا أردنا النجاة فعلينا بما كان عليه سلفنا الصالح رضوان الله عليهم أجمعين.

بەشیک لە ئامۆزگاریەکان و وتەکانی پێشەوایانی ئەهلی
سوننە و جەماعە لە شوێنکەوتن و رێگری لە داھێنان.

١ - ھاوەڵاتی پایەبەرز (مەعادی کۆپی جەبەل رەزای خۆای لى بى دەلیت: (أبها
الناس عليكم بالعلم قبل أن يُزفَّ، ألا وإن رفعة ذهاب أهله، وإياكم والبدع والتبذع والسطع،
وعليكم بأمركم العتيق)^(١).

واتە: ئێى خەڵکینە ئاگادارین دەست بە زانستەو بەگرن پێش ئەوێ
بەرزیکرێتەو و ھەلگیرێتەو، ئاگادارین ھەلگیرتەوێ زانست بریتییە لە روشتن و
نەمانی ئەهلی زانست واتە زانایان، ھۆشیارین لە داھێنان لەدیندا بەناوی دینەو،
ھەروەھا لەوانەى کە بەردەوام خەریکی ئەنجامدانی بیدعەن، ھەروەھا ھۆشیارین
دەربارەى رۆچون و زیادەپەرەى لەدیندا، دەست بەگرن بە ئیسلامە راستەقینەکەو.

٢ - ھاوەڵاتی پایەبەرز (حذیفة) کۆپی یەمان رەزای خۆای لى بى دەلیت: (كل
عبادة لم يتبعها أصحاب رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم فلا تتعبدوا بها؛ فإن الأول لم يدع
للآخر مقالا؛ فاتقوا الله يا معشر القراء، خذوا طريق من كان قبلكم)^(٢).

واتە: ھەر پەرستش و عیبادەتێ کە ھاوەڵاتی پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ
وسلم) ئەنجامیان نەدا بێت ئێوەش مەیکەن، چونکە ئەو کەسانەى کە لەپێش
ئێوەو بوون ھیچ شتیکیان نەھێشتوتەو بۆ ئەوانەى دواى خۆیان - واتە ھەموو
شتیکیان رونکردوتەو ئیتر پێتویست بەو ناکات ھێچ کەسێ شتی تازە داھێنێت لە
دیندا، ئێى ھەلگرانی قورئان ئێى کۆمەڵی خوێنەوار و خاوەن زانستی لەخوا بترسن
و خۆتان لەبیدعە بپارێنن، رێگەو رێبازی ئەوانەى پێش خۆتان بەگرن - بیکومان
مەبەستى لە رێگەى ئەهلی سوننەو جەماعە یە -.

(١) - (البدع والنهي عنها) لابن وضاح .

(٢) - رواه ابن بطه في : (الإبانة).

۳ - هاوه‌لی پایه‌برز (عبد الله) ی کوپی مه‌سعود ره‌زای خوای لی بی ده‌لئت: (مَنْ كَانَ مُسْتَنَافًا فَلْيَسْتَقِ بِمَنْ قَدْ مَاتَ أَوْلَاكَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانُوا خَيْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ ، وَأَبْرَهَا قُلُوبًا ، وَأَعَمَّقَهَا عِلْمًا ، وَأَقْلَهَا تَكَلُّفًا ، قَوْمٌ اخْتَارَهُمُ اللَّهُ لِصُخْبَةِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَقَلَ دِينَهُ فَتَنَّبَهُوْا بِأَخْلَاقِهِمْ وَطَرَائِفِهِمْ؛ فَهُمْ كَانُوا عَلَى الْهَدْيِ الْمُسْتَقِيمِ)^(۱).

واته: هه‌رکە‌سی شوین سوننه‌ت و ئاکارو ره‌وشتی جوان ده‌که‌وئیت با شوینی ئه‌وه بکه‌وی که مردووه؛ ئه‌وانه‌ش هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر بوون (صلی الله علیه وسلم) که باشرین کەسی ئه‌م گه‌له موسولمانه بوون، خاوه‌نی دل و ده‌روونیکی پاک و چاک بوون، زانیاریه‌کی قولیان هه‌بوو، ته‌کلیفیان که‌م بوو، خوای گه‌وره هه‌لیب‌ژاردن بۆ هاو‌پیه‌تی پیغه‌مبه‌رکه‌ی (صلی الله علیه وسلم) و گه‌یاندنی دینه‌که‌ی، بۆ ئه‌وه‌ی گه‌وره‌یی و فه‌زلیان بزانه‌ن، شوین پێیان هه‌لگرن و له‌سه‌ر ریگه‌ و ریبازیان بۆدن، چونکه ئه‌وانه له‌سه‌ر ریگای هیدایه‌تی راسته‌قینه بوون. هه‌روه‌ها ده‌لئت: (اتَّبِعُوا وَلَا تَبْتَذِعُوا فَقَدْ كُفِّمُ؛ عَلَيْكُمْ بِالْأَمْرِ الْعَتِيقِ)^(۲).

واته: ئێوه شوین شوینه‌واره‌کانی ئێمه بکه‌ون داهێنان له‌دیندا مه‌که‌ن چونکه ئه‌وه‌تان به‌سه‌ که بۆ ئه‌وان به‌س بووه؛ ده‌ست بگرن به‌ ئیسلامه راسته‌قینه‌که‌وه، شوین ریگه‌ی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه بکه‌ون و بیدعه له‌دیندا دامه‌هێنن)^(۳).

۴ - هاوه‌لی شه‌رع‌زان و پایه‌برز (عبد الله) ی کوپی عومه‌ر ره‌زای خوایان لی بی ده‌لئت: (لَا يُزَالُ النَّاسُ عَلَى الطَّرِيقِ؛ مَا اتَّبَعُوا الْأَثَرُ)^(۴).

(۱) - أخرجه البهوي في : (شرح السنة).

(۲) - أخرجه الدارمي في : (سنه).

(۳) - أخرجه الدارمي في : (سنه).

(۴) - رواه اللالكائي في : (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

واته: به برده‌وامی خه‌ك له‌سه‌ر ریگه راسته‌كه‌ی ئیسلامن تا ئه‌و كاته‌ی شوین شوینه‌واری ئه‌م ئیسلامه ده‌كه‌ون.

هه‌روه‌ها ده‌لێت: (كُلْ بِذَعَةٍ ضَلَالَةٍ؛ وَإِنْ رَأَاها النَّاسُ حَسَنَةً)^(۱).

واته: هه‌موو بیدعه‌یه گومراییه با خه‌لكیش به چاکی بزانه‌ن.

ه - هاوه‌لی پایه‌به‌رز و به‌پێژ ئه‌بو (درداء) ره‌زای خوای لی بی ده‌لێت: (لَنْ تَصُلَّ مَا أَخَذْتَ بِالْأُتْر)^(۲).

واته: هه‌رگیز گومرا نابیت ماده‌م ده‌ست بگریت به پێوشوینی پێشینه‌وه.

۶- پێشه‌واو خه‌لیفه‌ی باوه‌پداران عه‌لی کوپی ئه‌بو (طالب) ره‌زای خوای لی بی ده‌لێت: (لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ، لَكَانَ بَاطِلٌ الْحَقُّنِ أَخَقُّ بِالْمَسْحِ مِنْ ظَاهِرِهِمَا، وَلَكِنْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُ عَلَى ظَاهِرِهِمَا)^(۳).

واته: ئه‌گه‌ر دین به راو بچون بوایه، ئه‌وه ژیری خوفه‌كان شایسته‌تره مه‌سح بکرین نه‌ك سه‌ری خوفه‌كان، به‌لام من بۆ خۆم پێغه‌مبه‌ری خوام (صلی الله علیه وسلم) بینی به‌شی سه‌ره‌وه‌ی خوفه‌کانی مه‌سح ده‌کرد.

۷ - (عبدالله‌ی کوپی عه‌مری کوپی عاص ره‌زای خوایان لی بی ده‌لێت: (مَا ابْتَدِعْتُ بِذَعَةٍ؛ إِلَّا اِزْدَادَتْ مُضِيًّا، وَلَا تُرِغَتْ سَنَةٌ؛ إِلَّا اِزْدَادَتْ هَرَبًا)^(۴).

واته: هه‌چ بیدعه‌یه‌ك دانه‌هێنراوه، ئیلا جیگه‌ی خۆی کردۆته‌وه له‌ناو موسولماناندا واته موسولمانانێکی نۆد خۆیان پێوه خه‌ریک کردوه، هه‌چ سوننه‌تی‌کیش وازی لی نه‌هێنراوه له‌لایه‌ن موسولمانانه‌وه ئیلا ئه‌و سوننه‌ته‌ خۆی دورخستۆته‌وه بۆته شتیکی نامۆ له‌ناو موسولماناندا.

(۱) - رواه الالکافی فی : (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۲) - رواه ابن بطه فی : (الإبانه).

(۳) - رواه ابن أبي شبة فی (المصنف).

(۴) - رواه ابن بطه فی : (الإبانه).

۸ - عابسی کوپی ره بیعه ده لیت: پیتشه و عومری کوپی (خطاب) م بینی ره زای خوی لی بی برده ره شه که می ماچ ده کردو ده یفه رموو: ((إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُكَ مَا قَبَّلْتُكَ^(۱))).

واته: سویند به خوی گوره ده زانم که تو به ردیکی نه زیان ده گیه نیت و نه سودیش ده گیه نیت، نه گهر پیغه مبری خوام (صلی الله علیه وسلم) نه دیاه ماچی ده کردی نه وه هر گیز ماچم نه ده کردی.

۹ - پیتشه و او خه لیفه ی دابه روه عومری کوپی (عبد العزیز) ره زای خوی لی بی ده لیت: ((قِفْ حَيْثُ وَقَفَ الْقَوْمُ ، فَإِنَّهُمْ عَنْ عِلْمٍ وَقَفُوا ، وَبَصَرٍ نَافَذَ كَفُوا ، وَهُمْ عَلَى كُشْفِهَا كَانُوا أَقْرَى ، وَبِالْفَضْلِ لَوْ كَانَ فِيهَا أُخْرَى ، فَلَمِنْ قُلْتُمْ : حَدَّثَ بَعْدَهُمْ ، فَمَا أَخَذَتْهُ إِلَّا مَنْ خَالَفَ هَدْيَهُمْ ، وَرَغِبَ عَنْ سُبَّتِهِمْ ، وَلَقَدْ وَصَفُوا مِنْهُ مَا يَشْفِي ، وَتَكَلَّمُوا مِنْهُ بِمَا يَكْفِي ، فَمَا فَوْقَهُمْ مَحْسَرٌ وَمَا دُونَهُمْ مَقْصَرٌ ، لَقَدْ قَصَرَ عَنْهُمْ قَوْمٌ فَجَفَوْا وَتَجَاوَزَهُمْ آخَرُونَ فَعَلَوْا ، وَإِنَّمَا بَيْنَ ذَلِكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ^(۲))).

واته: له سر نه وه بووه سته که پیغه مبری خوا هاوه لانی له سر راوه ستان نه وان چۆن له سر دین راوه ستا بون توش به و جوره رابووه سته، له به ره شه ی نه وان به زانسته وه راوه ستان، له به ره شه ی نه وان به تیرپوانینیکی زور ورده وه ده ستیان گرتو ته وه له وه ی به شتی دینداری بکه له دیندا نه بیت، نه وان زور له به رتر و به هیز تر یون له سر ده رخستن و ناشکر اکر دنی نه گهر کاره که چاکه ی تیدا بویه، زور شیاوتر بوون له سر به ده سته ی تانی نه وه فزل و چاکه یی که تیدا بووه واته نه گهر چاک بویه نه وان نه و کاره یان ده کرد نه ک بیده چیه کان، جا نه گهر ئیوه بلین: نه وه شتیکه له دوی نه وانه وه داهینراوه پهیدا بووه: نه وه به دلنیا بییه وه بزانه که سانی که دایانه ی ناوه که به پیچه وانه ی نه وانه وه هه لسوکه وتیان کردوه، پشتیان

(۱) - رواه البخاري ومسلم.

(۲) - آورده ابن قدامة في: (لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد)..

له رڼ و شوینی ئوان کردوه که بریتین له هاوه لآن و شوینکه وتوانی ئوان له چاکدا، ئوان به جۆرئ باسیان کردوه که چاره سهری ته واو بیت، نه وندهش له باره یوه دواون که بهس بیت واته به گویره ی پتویست لئی دواون، جا نه وه ی له سهری نه وانه وه بیت زیان به خشه نه ک سود به خش، هه رکه سی له خوار نه وانه وه بیت نه وه که مته رخمه، که سانیك له وان که متریان کرد له دینداریدا که مته رخم بوون، خه لکانیکیش به وه ی ئوان له سهری بوون رازی نه بوون رۆچون، که سانیکیش له تیان شو دوو کۆمه له دا بوون له سهر ریگی هیدایهت و رینماییه کی راست و دروست بوون.

۱۰ - پتیشه وای پایه بهرز و به ریز ئه و زاعی ده لیت: (عَلَيْكَ يَا نَارُ مِنْ سَلَفٍ وَإِنْ رَفَعْتُكَ النَّاسُ، وَإِيَّاكَ وَأَرَاءَ الرِّجَالِ وَإِنْ زُخْرَفُوهَا لَكَ بِالْقَوْلِ؛ فَإِنَّ الْأُمْرَ يَنْجَلِي وَأَنْتَ عَلَى طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ)^(۱).

واته: پتویسته له سهرت ده ست بگریت به پتوشوینی پتیشینه وه نه گهر خه لکیش ره فزت بکه ن و پشتت تی بکه ن، ئاگاداری بیروبوچونی پیاوان به هه رچه نده به قسه ی لوسیش بۆت برازیننه وه؛ بئگومان کاره که ئاشکراو روونه و قوش له سهر ریگی راستی.

۱۱ - ئه یوبی سه ختیانی که یه کیکه له شوینکه وتوان (تابعی الثقة) ده لیت:

(مَا أَزْدَادَ صَاحِبَ بَذْعَةِ الْجِهَادِ؛ إِلَّا أَزْدَادَ مِنَ اللَّهِ بُغْدًا)^(۲).

واته: هیچ خاوه ن بیدعه یه زیاتر خۆی ماندو ناکات له و بیدعه یی که ده یكات تیبکۆشی (جتهاد) بکات؛ نه وه به دلناییه وه زیاتر له خۆای گوره دوده که ویتنه وه به و بیدعه یی که ده یكات.

(۱) - أخرجه الخطيب في : (شرف أصحاب الحديث).

(۲) - (البدع والهي عنها) لابن وضاح .

۱۲ - زانای پایه‌ب‌رز و شه‌رعزان ه‌سانی کوپی (عطیئة) که یه‌کیکه له شوینک‌وتوان ده‌لئیت: (مَا ابْتَدَعَ قَوْمٌ بِدْعَةٍ فِي دِينِهِمْ؛ إِلَّا نُزِعَ مِنْ سُنَّتِهِمْ مِثْلُهَا).^(۱)

واته: ه‌یج کومه‌لئ بیدعه‌یان له دینه‌که‌یاندا دانه‌ه‌یتاوه؛ ئیلا به ویتنه‌ی ئه‌و بیدعه‌یه سوننه‌تیک له‌ئاویاندا هه‌لکه‌نراوه‌و لابراره‌.

۱۳ - پێشه‌وای خواناس خۆپارێز له گونا‌هو تاوان موچه‌مه‌دی کوپی سیرین ره‌حمه‌تی خ‌وای لئ بئ که یه‌کیکه له شوینک‌وتوان ده‌لئیت: (كَانُوا يَقُولُونَ: مَا دَامَ عَلَى الْأَثَرِ؛ فَهُوَ عَلَى الطَّرِيقِ).^(۲)

واته: پێشینانی ئه‌م ئومه‌ته ده‌یانوت: ماده‌م ئه‌و که‌سه له‌سه‌ر سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و پێش‌وینتی پێشیننه‌ چاکه‌کانه؛ ئه‌وه له‌سه‌ر رێگه راسته‌که‌یه‌.

۱۴ - پێشه‌وا (حافظ) سو‌فیانی (ئوری) ره‌حمه‌تی خ‌وای لئ بئ ده‌لئیت: (الْبِدْعَةُ أَحَبُّ إِلَى إِبْلِيسَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ، الْمَعْصِيَةُ يُتَابُ مِنْهَا، وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا).^(۳)

واته: بیدعه له‌لای شه‌یتان خۆشه‌و‌یسته‌ره له تاوان، چونکه تاوان ته‌ویه‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت، به‌لام بیدعه ته‌ویه‌ی له‌سه‌ر نا‌کریت.

۱۵ - پێشه‌وا (حافظ الغازی) (عبد‌الله‌ی کوپی مو‌باره‌ک ره‌حمه‌تی خ‌وای لئ بئ ده‌لئیت: (لَيْكُنِ الَّذِي تَعْتَمِدُ عَلَيْهِ الْأَثَرُ، وَخُذْ مِنَ الرَّأْيِ مَا يُفَسِّرُ لَكَ الْحَدِيثَ).^(۴)

واته: با ئه‌وه‌ی که پشتی پێ ده‌به‌ستی له‌دینه‌که‌تدا سوننه‌ت و رێش‌وینتی پشین بیت، راو‌ب‌چ‌ون ئه‌وه‌نده وه‌ریگه‌ره که فه‌رموده‌ت ب‌ق رو‌ن بکاته‌وه‌.

(۱) - آورده ابن قدامة في : (لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد).

(۲) - آورده ابن قدامة في : (لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد).

(۳) - أخرجه البغوي في : (شرح السنة).

(۴) - أخرجه البيهقي في : (سنن الكبرى).

۱۶- پێشه‌وا شافیمی رهمه‌تی خوای لێ بێ ده‌لێت: (كلّ مسألة تكلمت فيها بخلاف السنة؛ فأنا راجع عنها؛ في حياتي ونَعْدَ مَآي) ^(۱).

واته: هه‌ر بابە‌تێك كه‌ قسه‌م له‌ باره‌یه‌وه‌ كرديت به‌ پێچه‌وانه‌ی سوننه‌وه‌، ئه‌وه‌ من لێی پاشگه‌ز ده‌بمه‌وه‌ له‌ ژيانمداو له‌ دوا‌ی مردنیشم.

له‌ ره‌ببعی كورپی سوله‌یمانه‌وه‌ هاتوه‌: كه‌ پێشه‌وا شافیمی رۆژی فرموده‌یه‌كی ده‌گێژایه‌وه‌، پیاوی پیتی وت: ئه‌ی باوكی (عبد الله) ئایا خۆت ده‌ستی پێوه‌ ده‌گرت و په‌یره‌وی لێ ده‌كه‌یت؟ وتی: (مَنْ مَا رَوَيْتَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا صَحِيحًا؛ فَلَمْ آخُذْ بِهِ؛ فَأَشْهَدُكُمْ أَنْ عَقْلِي قَدْ ذَهَبَ) ^(۲).

واته: هه‌ركاتێ فرموده‌یه‌كی راست و دروستم له‌ پێغه‌مبهری خواوه‌ (صلی الله علیه وسلم) گێژایه‌وه‌ خۆم ده‌ستم پێوه‌ نه‌گرت و په‌یره‌وم نه‌کرد؛ ئه‌وه‌ شایه‌تی ده‌ده‌م كه‌ عه‌قلم تێك چووه‌.

۱۷- له‌ نوح (الجامع) وه‌ هاتوه‌، كه‌ وتویه‌تی: به‌ ئه‌بو حنیفه‌م رهمه‌تی خوای لێ بێ وت: چی ده‌لێی ده‌رباره‌ی ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ زانستی كه‌لام باس ده‌كه‌ن ده‌رباره‌ی (الأعراض والأجسام)؟ واته‌ ده‌رباره‌ی خوای گه‌وره‌ به‌ جۆرێ قسه‌ ده‌كه‌ن كه‌ پێچه‌وانه‌ی عه‌قیده‌ی راست و دروسته‌، ئه‌بو حنیفه‌ وتی: (مَقَالَتُ الْفَلَّاسَةِ، عَلَيْكَ بِالْأَثَرِ وَطَرِيقَةِ السَّلَفِ، وَإِيَّاكَ وَكُلَّ مُحَدَّثَةٍ؛ فَإِنَّمَا بَدْعَةٌ) ^(۳).

واته: ئه‌وه‌ قسه‌و قسه‌لۆکی فه‌یله‌سوفه‌كانه‌، ئاگاداره‌ی تۆ شوێن فرموده‌ و رێشویی پێشین بکه‌وه‌، هۆشیاریه‌ له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی كه‌ دانیه‌یتێزێ؛ چونكه‌ بیدعه‌یه‌، بیدعه‌ش گومرایی به‌.

(۱) - أخرجه الخطيب في: (الفقه والحفظ).

(۲) - رواه ابن بطة في: (الإبانة).

(۳) - أخرجه الخطيب في: (الفقه والحفظ).

۱۸- پیتشه‌وا مالیکی کوپی نه‌نس ره‌حمته‌ی خوی لی بی ده‌لئت: (السنة سفينة نوح من ركبها نجا، ومن تخلف عنها غرق)^(۱).

واته: سوننه‌ت که‌شتی نوحه‌ هه‌رکه‌سی سوار‌ی بیی رزگاری ده‌بی، هه‌رکه‌سی دوا بکه‌ویت نه‌وه غه‌رق ده‌بی و ده‌خنکی.

هه‌روه‌ها ده‌لئت: (لو كان الكلام علما لتكلم فيه الصحابة والتابعون كما تكلموا في الأحكام؛ ولكنه باطل يدل على باطل)^(۲).

واته: نه‌گه‌ر که‌لام - قسه‌ی یۆنان و رۆمان - زانست بوايه‌ نه‌وا هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان لیی ده‌دوان و قسه‌یه‌یان تیدا ده‌کرد، هه‌روه‌ک چۆن ده‌رباره‌ی نه‌حکامه‌کان و شه‌ریعه‌تی ئیسلامه‌وه‌ قسه‌یه‌یان کردوه‌، به‌لام که‌لام پوچ و به‌تاله‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر پوچ و به‌تالیه‌تی.

له‌ ئیبنو ماجیشونه‌وه‌ ده‌گێزیه‌وه‌ که‌ وتویه‌تی: گویم لی بوو پیتشه‌وا مالیک ده‌یوت: (من ابتدع في الإسلام بدعة يراها حسنة؛ ففقد زعم أن محمدا صلى الله عليه وسلم خان الرسالة؛ لأن الله يقول: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾. فما لم يكن يؤمنذ دينا، فلا يكون اليوم دينا)^(۳).

واته: هه‌رکه‌سی له‌ ئیسلامدا بیدعه‌یه‌ دابه‌یتنی و پیتی چاک بی، نه‌وه‌ گومانی وایه‌ که‌ موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) ناپاکی و خیانه‌تی کردوه‌ له‌ په‌یامه‌کی خوی گه‌وره‌، له‌به‌رنه‌وه‌ی خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ سورة المائدة: ۳. واته: نه‌مۆ دینه‌که‌ تانم ته‌واو (کامل) کردوه‌ یۆتان. نه‌وه‌ی نه‌و رۆژه‌ دین نه‌بووبیت، نه‌مۆش دین نه‌.

(۱) - (مفتاح الجنة في الإحتجاج بالسنة) لسو‌ط‌ی.

(۲) - (شرح السنة) للإمام البه‌وی.

(۳) - (الاعتصام) للإمام الشاط‌ی.

۱۹- پیشه‌وا نه‌حمه‌دی کو‌ری حه‌نبه‌ل پیشه‌وای نه‌هلی سوننه ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی ده‌لئیت: (أصولُ السُّنةِ عِنْدَنَا: التمسك بما كان عليه أصحاب رسول الله صَلَّى الله عليه وآله وسَلَّمَ والافتداء بهم ، وترك البدع ، وكل بدعة فهي ضلالة)^(۱).

واته: بنجینه‌کانی سوننه‌ت له‌لای ئیمه: ده‌سنگرتنه به‌ووه که هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌سه‌ری بوون، شوینکه‌وتنی نه‌وانه‌و، وازه‌ئینه‌له بیدعه‌کان، هه‌موو بیدعه‌یه‌کیش گومراییه.

۲۰- پیشه‌وا حه‌سه‌نی به‌صری که به‌کێکه له‌شوینکه‌وتوان ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی ده‌لئیت: (لو أن رجلاً أدرك السلف الأول، ثم بعث اليوم ما عَرَفَ من الإسلام شيئاً). واته: نه‌گه‌ر پیاوی بگه‌یشته‌یه به‌پیاوانی پیشینی به‌که‌م واته هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، نه‌موق زیندو بکرایه‌ته‌وه هه‌چ شتیکی له‌نیسلام نه‌ده‌ناسیه‌وه واته هه‌چ شتیکی نیسلام وه‌ک خۆی نه‌ماوه‌ته‌وه. وتی: له‌پاشدا ده‌ستی خسته‌سه‌ر کولمی ئینجا وتی: (إلا هذه الصلاة). واته: ته‌نها نه‌م نوێژه‌نه‌بی وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه، جا وتی: (أما والله ما ذلك لمن عاش في هذه النكراء ولم يدرك هذا السلف الصالح؛ فرأى مبتدعا يدعو إلى بدعته، ورأى صاحبَ دنیا يدعو إلى دنياه؛ فعصمهُ الله من ذلك، وجعل قلبه يحن إلى ذلك السلف الصالح يسأل عن سبلهم، ويقتض آثارهم، ويتبع سبلهم، ليعوض أجراً عظيماً؛ فكَذلك فكونوا إن شاء الله)^(۲).

واته: سویند به‌ (الله) نه‌وه‌ی له‌ناو نه‌م خراپه‌کاری و بگه‌رو به‌رده‌یه‌دا ژیاپی و، نه‌گه‌یشته‌بی به‌سه‌له‌فه صالحه‌کان؛ بیدعه‌چه ده‌بینی بانگه‌واز بق بیدعه‌که‌ی خۆی ده‌کات، دنیا و یستێ ده‌بینی بانگه‌واز بق دنیاکه‌ی خۆی ده‌کات، خوای گه‌روه نه‌و که‌سه‌ی له‌وه پاراستوه، ده‌که‌ی به‌لای سه‌له‌فه صالحه‌کاندا لاده‌دات و ده‌گه‌پێ به‌

(۱) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۲) - (البدع والنهي عنها) لابن وضاح.

شوئین نه‌وانداو ده‌رباره‌ی رینگه‌و ریتبازیان پرسیار ده‌کات، به‌دوای شوئین پیتی نه‌واندا ده‌گه‌ریت، شوئین رینگه‌و ریتبازی نه‌وان ده‌که‌وئیت، نه‌وه پاداشتیکی گه‌وره به‌ده‌ست ده‌هینتی له‌لایه‌ن خوای به‌روه‌ردگاره‌وه، ده‌ی ئیوه‌ش هر به‌و شیوه‌یه بن نه‌گه‌ر خوای گه‌وره ویستی له‌سه‌ر بیت.

۲۱ - پی‌شه‌واو زانای خواناس و زاهد (فضیل)ی کوپی (عیاض) ره‌حمه‌تی خوای لی بی چه‌ند جوانی وتوو له‌کاتیکدا که ده‌لئیت: (اتبع طرق الهدی ولا یضرب قلعة السالکین، وایک وطرق الضلالة، ولا تغز بکثرة المالکین)^(۱).

واته: شوئین رینگه‌کانی ریتنبوی و هیدایه‌ت بکه‌وه که‌می شوئینکه‌وتوانی زیانه‌ت لی نه‌دات، ناگاداریه‌ نزیکی رینگه‌کانی گومرایی نه‌بیته‌وه، مه‌خه‌له‌تی به‌ زۆری نه‌و خه‌لکانی که‌ تیاچون به‌وه‌ی شوئین رینگه‌کانی گومرایی گه‌وتون.

۲۲ - که‌سێک ده‌رباره‌ی بابه‌تی پرسیری کرد له‌ هاوه‌لی شه‌رعزان (عبد الله)ی کوپی عومره‌ ره‌زای خویان لی بی نه‌ویش به‌ پیتی قورئان و سوننه‌ت وه‌لامی که‌سه‌که‌ی دایه‌وه، کابرا پیتی وت: باوکی تو رینگری له‌وه ده‌کرد، (عبد الله)ی کوپی عومره‌ وتی: (أأمر رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَحَقُّ أَنْ يَبْعَ، أَوْ أَمْرُ أَبِي؟!)^(۲). واته: ئایا فره‌مانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) شیاوتره‌ به‌وه‌ی که‌ شوئینی بکه‌وین یان فره‌مانی باوکه‌م؟!.

* به‌رده‌وام (عبد الله)ی کوپی عومره‌ ره‌زای خویان لی بی یه‌کێک بوو له‌و هاوه‌لانه‌ی که‌ شوئینکه‌وتنی سوننه‌تی زۆر به‌توندی گرتبوو، زۆر به‌توندی ئینکاری بیدعه‌کانی ده‌کرد، جارێ گویی له‌ پیاوی بوو پژی وتی: (الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله). نه‌ویش پیتی وت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌م شیوه‌یه‌ فیزی نه‌کردوین، به‌لکو ده‌فرموئیت: (إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ، فَلْيُحَمِّدِ اللَّهَ) ولم يقل: ولْيصل على

(۱) - (الاعتصام) للإمام الشاطبي.

(۲) - (زاد المعاد) لابن القيم.

رَسُولُ اللَّهِ^(۱). واته: ئه‌گەر که‌سی له ئێوه پێژی با بلیت: (الحمد لله). نه‌یفه‌رموو: سه‌لاوات بدات له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم).

۲۳ - (عبد الله) ی کۆری عه‌باس ره‌زای خوایان لی بێ ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌ره‌نگاری سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری (صلی الله علیه وسلم) ده‌کرد به‌ وه‌ی ئه‌و به‌کر و عومه‌ر، وتی: (يُوشِكُ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْكُمْ حِجَارَةٌ مِنَ السَّمَاءِ؛ أَقُولُ لَكُمْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ^(۲)).

واته: نزیکه به‌رد له ئاسمانه‌وه بباریته به‌سه‌رتاندا! من به ئێوه ده‌لێم: پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وا ده‌فه‌رمویت، ئێوه ده‌لێن: ئه‌و به‌کر و عومه‌ر وا ده‌فه‌رمون.

* سوینده به (الله) ئه‌یبنو عه‌باس ره‌زای خوایان لی بێ راستی وتوو له‌کاتێکه‌دا که‌ وه‌سفێ ئه‌هلی سوننه ده‌کات و ده‌لێت: (النَّظَرُ إِلَى الرَّجُلِ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ يَدْعُو إِلَى السُّنَّةِ، وَيَنْهَى عَنِ الْبِدْعَةِ^(۳)).

واته: سه‌یرکردنی پیاویک که له ئه‌هلی سوننه بێت، هه‌ر ته‌ماشاکردنه‌که‌ی بانگه‌وازه بۆلای سوننه‌ت، رێگری کردنه له بیدعه.

۲۴ - پێشه‌واو (حافظ) سوفیانی (تۆری) ره‌حمه‌تی خۆای لی بێ ده‌لێت: (إِذَا تَلَفْتُكَ عَنْ رَجُلٍ بِالْمَشْرِقِ؛ أَنَّهُ صَاحِبُ سُنَّةٍ، فَابْعَثْ إِلَيْهِ بِالسَّلَامِ؛ فَقَدْ قُلْ أَهْلُ السُّنَّةِ^(۴)).

واته: ئه‌گەر هه‌والت پێ گه‌یشت وتیان پیاوی له رۆژه‌لات له ئه‌هلی سوننه‌یه، ئه‌وا سه‌لامی بێ بنێره؛ بێگومان ئه‌هلی سوننه‌ت که‌مبونه‌ته‌وه.

(۱) - أخرجه الترمذي في: «سننه»، بسند حسن.

(۲) - رواه عبد الرزاق في: «المصنف» بسند صحيح.

(۳) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۴) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

- ۲۵ - نه‌یویی سه‌ختیانی که یه‌کێکه له شوێنکه‌وتوان ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی ده‌لێت: (إِنِّي لَأُخْبِرُ بِمَوْتِ الرَّجُلِ مِنْ أَهْلِ السَّنَةِ؛ فَكَيْفِي أَفْقَدُ بَعْضَ أَعْضَائِي)^(۱).
- واته: واته: کاتی که هه‌والی مردنی پیاوی له نه‌هلی سونه‌م پی ده‌دری، وه‌ک نه‌و وایه که هه‌ندی له نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌م له‌ده‌ست بده‌م.
- ۲۶ - پیشه‌واو خواناس (فضیل)ی کوپی (عیاض) ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی ده‌لێت: (إِنَّ لِلَّهِ عِبَادًا يُحْيِي بَحْمِ الْبِلَادِ؛ وَهُمْ أَصْحَابُ السَّنَةِ)^(۲).
- واته: به‌ دنیاییه‌وه خوای گه‌وره هه‌ندی به‌نده‌ی هه‌یه ولاته‌کانی پی ده‌بوژێتیته‌وه ئاوه‌دانێ ده‌کاته‌وه، که نه‌وانه‌ش نه‌هلی سونه‌ن.
- ۲۷ - پیشه‌وای تیکۆشه‌رانی ریگی خوای گه‌وره (عبد‌الله)ی کوپی مویاره‌ک ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی ده‌لێت: (اعْلَمْ- أَيْ أَخِي- أَنَّ الْمَوْتَ الْيَوْمَ كَرَامَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ لَقِيَ اللَّهَ عَلَى السَّنَةِ ، فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ؛ فَإِنَّ اللَّهَ نَشْكُو وَخَشْنَا، وَذَهَابَ الْإِخْوَانُ، وَقَلَّةُ الْأَعْوَانِ، وَإِلَى اللَّهِ نَشْكُو عَظِيمٌ مَا حَلَّ بِهَذِهِ الْأَمَةِ مِنْ ذَهَابِ الْعُلَمَاءِ، وَأَهْلِ السَّنَةِ ، وَظُهُورِ الْبِدْعِ)^(۳).
- واته: بزانه‌ی نه‌ی برای خۆم، مردن له‌م رۆژگاره‌دا رێزو که‌رامه‌ته‌ بۆ هه‌موو موسوڵمانێ که له‌سه‌ر ریگی سونه‌ت به‌ریتی و بگات به‌ دیداری خوای گه‌وره، له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌هه‌توین و هه‌ر بۆلای نه‌ویش ده‌گه‌ڕێینه‌وه، سه‌کالای خۆمان بۆلای خوای گه‌وره به‌رزه‌که‌ینه‌وه له‌ نامۆبی و رۆیشتن و نه‌مانی بایان و که‌می نه‌و که‌سانه‌ی که یارمه‌تیده‌رن له‌سه‌ر شوێنکه‌وتنی سونه‌ت، هه‌روه‌ها سه‌کالای خۆمان بۆلای خوای گه‌وره به‌رزه‌که‌ینه‌وه له‌وه‌ی به‌سه‌ر نه‌م ئومه‌ته‌دا هاتوه له‌ رۆیشتن و نه‌مانی زانایان و نه‌هلی سونه‌و، ده‌رکه‌وتنی بیده‌.

(۱) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۲) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۳) - (البدع والنهي عنها) لابن وضاح.

۲۸- پێشە وای فەرمودە ناس قوتە بیهی کۆری سەعید رەحمەتى خۆی لى بى دەلێت: (ئەگەر پیاویکت بینی ئەهلى فەرمودەى خوش دەویست؛ وەك: یەحیای کۆری سەعیدو، (عبد الرحمن) کۆری مەهدى و، ئەحمەدى کۆپى حەنبەل و، نىسحاق کۆپى راهوێه ... نارى چەند كە سێكى تری هینا، ئەو بەزانه ئەو كە سە لە سەر سووننە، هەركە سێكیش پێچەوانەى ئەوانە جولایەو ئەو بەزانه ئەو كە سە بیدە جیبە) ^(۱).

۲۹- پێشە و شافعی راستى فەرموو لە کاتێکدا كە وەسفی ئەهلى سوونە دەکات و دەلێت: (إذا رأيت رجلاً من أصحاب الحديث، فكأنی رأيت رجلاً من أصحاب رسول الله) ^(۲).

واتە: کاتى كە سەیری كەسى لە هەلگرانی فەرمودە دەکەم واتە فەرمودە ناس، و ئەزانم یەكێ لە هارەلانی پێغەمبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم) دەبینم.

۳۰- پێشە وای پایە بەرز ئەوزاعى دەلێت: (العلم ما جاء عن أصحاب محمد، وما لم یجىء عن واحد منهم فليس بعلم) ^(۳).

واتە: زانست ئەوێه كە لە هارەلانی پێغەمبەرى خواو (صلی الله علیه وسلم) هاتوو، ئەو زانستى كە لە یەكێ لەوانەو نەهاتى ئەو زانست نیه.

۳۱- ئیبراھیمی کۆپى نەخەعی (حافظ) و فەقیهى عیراقى كە یەكێكە لە پێشە وایانى شۆنكە و توان رەحمەتى خۆی لى بى چەند جوانى و توو دەریارەى شۆنكە و تن و بیدە دانە هینان لە دیندا لە کاتێکدا كە دەلێت: (لو أن أصحاب محمد سَخُوا عَلَى ظُفْرِ لِمَا غَسَلَتْهُ التماس الفضل في اتباعهم) ^(۴).

(۱) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۲) - أخرجه الخطيب في: (شرف أصحاب الحديث).

(۳) - جامع بيان العلم وفضله للإمام ابن عبد البر.

(۴) - رواه ابن بطة في: (الإبانة).

واته: نه‌گه‌ر هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) مه‌سحی سه‌ر نینوکه‌کانیان بگردایه نه‌وا منیش هه‌رگیز نه‌م ده‌شوردن؛ له‌به‌ر فه‌زل گه‌وره‌بیان و شویتکه‌وتنی سوننه‌دا.

۳۲ - قه‌تاده‌ی کوپی دیعامه‌ی به‌صری (حافظ) که یه‌کێکه له‌پیشه‌وایانی شویتکه‌وتوان ره‌حمه‌تی خوی لی بی ده‌لێت: (شیاو‌ترین که‌سانی که نیوه به راستگو‌یان بزانی و شوینیان بکه‌ون بریتین له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، نه‌وانه‌ی که خوی گه‌وره هه‌لبژاردن بق هاو‌پیتی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و، پیاده‌کردنی دینه‌که‌ی^(۱)).

۳۳ - هاوه‌لی پایه‌برز (عبدالله‌ی کوپی مه‌سعود ره‌زای خوی لی بی ده‌لێت: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَطْلَعَ فِي قُلُوبِ الْعِبَادِ؛ فَاخْتَارَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَعَثَهُ بِرِسَالِهِ، وَاتَّخَذَهُ بِعِلْمِهِ، ثُمَّ نَظَرَ فِي قُلُوبِ النَّاسِ بَعْدُ؛ فَاخْتَارَ أَصْحَابًا جَعَلَهُمْ أَنْصَارَ دِينِهِ، وَوُزَرَائِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)^(۲)).

واته: خوی گه‌وره سه‌یری دلی به‌نده‌کانی کرد؛ موچه‌مه‌دی (صلی الله علیه وسلم) هه‌لبژاردو کردی به پیغه‌مبه‌ر و نامه‌ی بق ره‌وانه کرد، له‌پاشدا سه‌یری دلی خه‌لکه‌کانی کرد؛ هاوه‌لانی هه‌لبژاردو کردنی به هاو‌پیتی دینه‌که‌ی و، وه‌زیری پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم).

هه‌روه‌ها ده‌لێت: (اتَّقُوا اللَّهَ عَلَيْهِكُمْ بِالْجُمَاعَةِ؛ فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ لِيَجْمَعْ أُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الصَّلَاةِ حَتَّى يَسْتَرِيحَ بَرٌّ، أَوْ يَسْتَرَّاحَ مِنْ فَاجِرٍ)^(۳).

واته: له‌خوا بترسن و ده‌ستبگرن به کۆمه‌لی موسولمانانه‌وه، له‌به‌رئوه هه‌رگیز خوی گه‌وره ئومه‌تی موچه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) له‌سه‌ر گو‌م‌پایی

(۱) - (المسند) إمام أحمد: ج ۳، ص ۱۳۴، (مسند أس بن مالك).

(۲) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۳) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

کوناکاته‌وه، ئارام بگرن هتا چاکه‌کار ده‌مری و ده‌ه‌ویته‌وه، یان خراپه‌کار ده‌مری له‌ده‌ستی ده‌ه‌ویته‌وه.

۳۴ - نه‌یویی سه‌ختیانی که یه‌کێکه له شوێنکه‌وتوان ره‌حمه‌تی خوای لی
بێ ده‌لێت: (ان من سعادة الحدث والأعجمي؛ ان یوفقهما الله تعالی لعالم من اهل السنة)^(۱).
واته: خوشبه‌ختی که‌سی که تازه موسولمان ببی و بی‌گانه بێ به‌زمانی عه‌ره‌بی
له‌وه‌دایه که خوای گه‌وره سه‌رکه‌وتوی بکات بیانخاته به‌رده‌ستی زانایه له نه‌ه‌لی
سوننه.

۳۵ - پێشه‌وا مالیک ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌ی لی بێ قاعده‌یه‌کی گه‌وره
گرنگی داناوه پوخته‌ی هه‌موو نه‌وانه‌یه که باسکران له وته‌ی پێشه‌واکان ده‌لێت:
(لَنْ يَصْلَحَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَةِ إِلَّا بِمَا صَلَحَ بِهِ أُولَاهَا؛ فَمَا لَمْ يَكُنْ يُؤْمِنُ دِينًا لَا يَكُونُ الْيَوْمَ دِينًا)^(۲).
واته: کۆتایی ته‌م ئوممه‌ته چاک نابێ ته‌نها به‌وه نه‌بی که سه‌ره‌تای پی چاک
بوو؛ نه‌وه‌ی نه‌و کاته دین نه‌بووبیت، ته‌م پۆژگاره‌ش هه‌رگیز دین نه‌یه.

* * ته‌مه بریتیه له چه‌پکی گۆلی بۆنخۆش له وته‌کانی هه‌ندێ له پێشه‌واکانی
سه‌له‌فی صالح؛ له نه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه که جێگه‌ی ئیعتیبارن؛ له فه‌رمان
کردنیان به شوێنکه‌وتنی سوننه‌ت، رێگری کردنیان له داهێنان له دیندا، نه‌وانه
ئامۆزگارتیرین که‌سن، چاکه‌کارتیرین که‌سن بۆ گه‌له‌که‌یان، زاناتیرین که‌سن که
چاکسازی و رێنمایی و، سه‌رفرازی و رزگاربوونیان بۆ گه‌له‌کی خۆیان ده‌وێت له
دونیایه له‌دواوێژدا، وه‌سیه‌ت و ئامۆزگاری ئوممه‌ته‌که‌یان ده‌که‌ن به چه‌ند شتی:

(۱) - رواه اللالكاني في: (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

(۲) - انظر: «الشفاء» للقاضي عياض، ج ۲، ص ۸۸.

* به دستگرتن به قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (صلی الله علیه وسلم)، به دستگرتن به‌وه‌وه که هاوه‌له به‌پژده‌کان له‌س‌ری بوون خ‌وای‌گ‌وره له هر‌ه‌وو‌یان رازی بی‌ت.

* ه‌وشیار‌یان ده‌دایه‌گه‌له‌که‌یان سه‌بار‌ه‌ت به‌داه‌پ‌ن‌راوه‌کان له‌دین‌داو بی‌دعه‌و ش‌و‌ت‌که‌وت‌نی ه‌واو‌ن‌اره‌زوو، گه‌له‌که‌یان نا‌گادار ده‌کرده‌وه له‌ری‌گه‌و ری‌بازی نه‌ه‌لی ه‌واو‌ن‌اره‌زوو گوم‌رای‌ی و بی‌باوه‌پی.

* ه‌وا‌ل ده‌دن وه‌ک چ‌ون پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ف‌ت‌ری کردن به‌وه‌ی که ری‌گی ر‌زگاری و سه‌رف‌رازی و سه‌ر‌که‌وتن و به‌خته‌وه‌ری و سه‌ریه‌ری و شک‌مه‌ندی له‌دون‌یاو د‌وا‌ر‌ژ‌دا بر‌یت‌یه له: ده‌س‌ت‌گرتن به‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) و و پشت‌یوانی کردن، ده‌س‌ت‌گرتن به‌ری‌ن‌م‌وی‌یه به‌پ‌ژده‌که‌یه‌وه، به‌ری‌گه‌و ری‌باز‌ه‌راسته‌که‌یه‌وه له‌ه‌موو‌گ‌ه‌وه‌و ب‌چ‌و‌ک‌یک‌دا، که نه‌مه‌ش کار‌کردنه به‌مه‌ر‌ما‌ی‌ش‌تانه‌ی خ‌وای‌گ‌وره‌وه:

﴿وَأَتِمُّوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ بِغَتَّةٍ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ سورة الزمر: ۵۵.

واته: ش‌و‌ی‌ن چاک‌ترین ش‌ت‌ی ب‌که‌ون که ن‌ی‌ر‌د‌راوه‌ته خ‌واره‌وه ب‌وتان له به‌روه‌رد‌گارتانه‌وه، به‌ر له‌وه‌ی له‌ناکاودا س‌زاتان ب‌ق بی‌ت که ئ‌ی‌وه هر‌ه‌ه‌ستی بی‌نه‌کن.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ فَخُذْهُ وَمَا هَیْکَلُکُمْ عَنْهُ فَأَنْهَوْا وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

سورة الحشر: ۷.

واته: نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) پی‌ی دان وه‌ری‌ب‌گ‌رن، نه‌وه‌ی لی‌تانی قه‌ده‌گه‌کرد وازی لی‌ب‌ی‌نن و له‌خوا ب‌تر‌سن بی‌گومان خ‌وای‌گ‌وره س‌زای سه‌خته.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ. وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ سورة الأنفال: ۲۴.

واته: نهی شوه‌وانه‌ی که‌بپرواتان هیتاوه وه‌لامی خوا و پیغهمبه‌ر بده‌ن‌وه کانتیک
که بانگتان ده‌کن بۆ لای نهو (دینه‌ی) که زیندوتان ده‌کاته‌وه، بشزانن به‌راستی
(ویستی) خوا ده‌بیته به‌ریه‌ست له‌نیوان ئاده‌می و دلی دا (واته نهو په‌پی
ده‌سه‌لاتی هه‌یه به‌سه‌ر دلی به‌نده‌کانیدا)، به‌راستی هه‌ر لای نهو کۆ ده‌کرینه‌وه
(له‌پۆژی دوایی دا).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ سورة محمد: ۳۳.

واته: نهی نهو که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیتاوه فه‌رمان به‌رداری خواو پیغهمبه‌رین
و کرده‌وه (چاکه) کانتان هه‌له‌وه‌شیننه‌وه.

مه‌رجه‌کان و ری‌کخه‌ر (ضوابط) ه‌کانی بانگه‌واز کردن بۆ

عه‌قیده‌ی ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه

بۆنه‌ی بۆه‌ی موسوڵمان: بانگه‌واز کردن بۆ عه‌قیده‌ی سه‌له‌ف‌ی صالح؛ ئه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه‌ی نابۆ و راناوه‌ستی؛ ته‌نها به‌م سۆ مه‌رجانه‌ی نه‌بیته:

یه‌که‌م – پارێزداویه‌تی بیروباوه‌پ: ده‌بیته‌ی بیروباوه‌پ ه‌اوریک و ته‌با بیته‌ی له‌گه‌ڵ بیروباوه‌پ‌ی پیشینه‌ی چاکه‌کانی ئه‌م ئومه‌ته‌ی موسوڵمانه‌دا؛ ه‌ه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ یه‌کخواناسی له‌ په‌روه‌ردگاریتی و له‌ په‌رستراویتی و له‌ ناوه‌کان و سیفه‌ته‌کانی خۆی گه‌وره‌ی په‌روه‌ردگارا، له‌ ه‌موو بابته‌ و مه‌سه‌له‌کانی تری بیروباوه‌پ و، باسه‌کانی باوه‌په‌یتاندا.

دووه‌م – پارێزداویه‌تی په‌په‌و و پرۆگرام: واته‌: تیگه‌یشتن له‌ قورئان و سوننه‌ی له‌ به‌ر رۆشنایی ئه‌و بناغه‌ و بنه‌ماو قاعیده‌ی که‌ ئه‌وان دا‌یان ناوه‌.

سییه‌م – پارێزداویه‌تی گرهموه‌: واته‌: هیچ دا‌هێنانێ نه‌که‌ین له‌ کرده‌وه‌ و په‌رسته‌شکه‌کاندا؛ به‌لگه‌ ده‌بیته‌ی ه‌موو کرده‌وه‌کانمان ساغ له‌ به‌ر ره‌زانه‌ندی خۆی گه‌وره‌ی بیته‌، ریک و ته‌با بیته‌ی له‌گه‌ڵ شه‌رع و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) ئیتر ئه‌و کاره‌ی بریتی بۆی له‌ بیروباوه‌پ، یان کرده‌وه‌ و ره‌فتار بۆ، یا وه‌ و گو‌فتار.

گه‌یاندنی ئیسلامی راسته‌قینه‌، فێرکردنی خه‌لک به‌ دینیکی پاک و دور له‌ ه‌موو شه‌رک و خورافه‌تی، ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی (توحید) یه‌کخواناسیی ساغ و پوخت؛ بریتی له‌ بانگه‌واز کردن بۆ لای خۆی گه‌وره‌، ئه‌م کاره‌ش بریتی له‌ به‌پێزترین و باشترین کارو‌کرده‌وه‌کان سودمه‌ندترین، بریتی له‌ به‌رزترین په‌رسته‌شکه‌کان و پیرۆزترین، بریتی له‌ گه‌وره‌ترین تاییبه‌ته‌ندترین تاییبه‌ته‌ندیتی نێ‌دراوان و پیغه‌مبه‌رانه‌ی سا‌لوی خۆی گه‌وره‌یان له‌ سه‌ربیت، له‌ دیارترین کاری گرنگ و ئامانج و

مه‌به‌ستی دۆستانی خوی گه‌وره و هه‌لبێژدروانیه‌تی له‌بهنده‌چاکه‌کان و له‌خوا ترسه‌کان؛ ئه‌وانه‌ی که خوی گه‌وره و هه‌سفی کردن له‌م فره‌ماپشته پیرۆز و به‌پێژه‌یدا.

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ فصلت: ۳۳.

واته: کێ ووتی چاک‌تره به‌جێ‌تره له‌وکه‌سه‌ی (خه‌لک) بۆ‌لای خوا بانگ ده‌کات، وه‌کاری چاکه ده‌کات و ده‌لێ بیگومان من له‌پێری موسڵمانانم.

بانگخوازان بۆ‌لای خوی گه‌وره؛ له‌هه‌موو که‌س زیاتر کۆل و ئهرکی سه‌رشانیان قورستره، گه‌وره‌ترینی که‌سن که خه‌لکانی زۆر شوێنیان بکه‌وێت، زۆرتین به‌برسه‌یاریتیان له‌سه‌ستدایه، ئه‌وه‌ش له‌به‌رئوه‌یه له‌به‌رزترینی پله‌کاندان، پێگه‌ پله‌وپایه‌یان زۆر به‌رزه، ئه‌وان هه‌ستاون به‌جێ‌جێ‌کردنی کاری پێغه‌مبه‌ران که بریتیه له‌به‌رزترین و به‌پێزترینی کاره‌کان؛ به‌لکه‌ بریتیه له‌گه‌وره‌ترین و به‌رزترین مه‌به‌ست و ئامانج له‌م ژيانده؛ چۆن وا نه‌بی‌ت؟ له‌کاتی‌که‌دا که بانگه‌وازکردنه بۆ‌ لای په‌رستشی خوی ئاقلانه و بێ‌هاوه‌ل، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ سورة‌ الانبیاء: ۲۵.

واته: ئێمه نه‌مان ناردوه پێش تو هه‌چ پێغه‌مبه‌رێک مه‌گه‌ر نیکامان بۆ‌ ناردوه (به‌وه‌ی که) بیگومان جگه له‌من هه‌چ په‌رستراویکی پاست نی‌یه، که‌واته ته‌نها من په‌رستن.

بانگخوازان بۆ‌لای خوی گه‌وره؛ بریتین له‌کۆمه‌لێکی پاک و ساغ و هه‌لبێژدراو له‌پیاوه‌کانی ئومه‌ت، له‌به‌رئوه‌ هه‌لسانیان به‌بانگه‌وازکردن بۆ‌لای خوی گه‌وره پێوێستی ده‌کات به‌جۆری بێ‌که‌ نمونه‌یه‌کی به‌رزو بێ‌وێنه‌ بن بۆ‌ ئه‌وه‌ی خه‌لک بیاکنه سه‌رمه‌شق بۆ‌ خۆیان له‌هه‌موو هه‌لسوکه‌وتو ره‌فتاریکیاندا، خوی گه‌وره ده‌رباره‌ی گه‌وره‌ی بانگخوازان و پێشه‌وايان (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمووت:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ سورة الاحزاب: ۲۱.

واته: سویند به‌خوا به‌پاستی له‌پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) بۆ نښه هیه سه‌رمه‌شقی و پېشه‌واپه‌تی چاک بۆ که‌سې به‌هیوای خواو (پاداشتی) پوژي دوايي یه، زږد یادي خوا ده‌کات.

ئا لږه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌ویت ئه‌رکه‌کانی بانگ‌خوازان زږد زږد که‌وره‌یه به ئه‌ندازه‌ی ه‌ست کردنیان به‌رپر‌سیاریتی؛ ئه‌وانه پار‌یزه‌ری چاکه‌کانن، ده‌ستپاک و نه‌مینداری ئاکار و ره‌وشته‌ جوانه‌کانن، چاود‌تین به‌سر ه‌ل‌سوکه‌وتی خه‌لکه‌وه، بریتین له‌و ئاو‌ینه‌یی که‌ موسول‌مانان خۆیانی تښدا ده‌بیننه‌وه، بۆیه ده‌بیته له‌سهریان له‌هه‌موو کرده‌وه و ته‌کانیاندا سه‌رمه‌شقی باش بن بۆ کومه‌لگا‌کانیان، شو‌ینه‌واری په‌یامه‌که‌یان له‌ ژيانیاندا ره‌نگ بداته‌وه، هه‌نگاوه‌کانیان ره‌نگدانه‌وه‌ی بیروباوه‌ریان بیته، چونکه‌ به‌رده‌وامی و دامه‌زواي بانگ‌خواز و به‌هیزی په‌یوه‌ندی به‌ خوای که‌وره‌وه و ئاکار و ره‌وشتی جوانی ره‌نگدانه‌وه‌ی که‌سایه‌تی نیسلا‌می راسته‌قینه‌یه‌تی، ده‌که‌کان بۆلای خزی راده‌کیشی و نه‌وه‌ش ده‌بیته هوکاري بانگه‌وا‌زکردن بۆلای باوه‌په‌ن‌ان و پېشه‌نگ و سه‌رمه‌شقی چاک، دایکی باوه‌رداران عایشه ره‌زای خوای لی بئ چه‌ند که‌وره و چه‌ند جوان وه‌سفی پېشه‌واو که‌وره‌ی بانگ‌خوا‌زانی (صلی الله علیه وسلم) کردوه له‌کات‌یکدا که‌ پر‌سیاری لی کړا ده‌ریاره‌ی ره‌وشتی، وتی: (كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ)^(۱). واته: ئاکار و ره‌وشتی بریتی بوو له‌ قورئان.

وه‌که‌ نه‌وه‌ی به‌و وه‌سفه‌ی که‌ کردی که‌سایه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نمونه‌یکه‌ی هه‌ستیار بیته له‌وه‌ی که‌ قورئانی پېرۆز بانگه‌وا‌زی بۆ ده‌کات - واته‌ قورئانیکی زیندو بو به‌ ه‌ل‌سوکه‌وت - له‌ ئاکار و ره‌وشته‌ به‌رز و جوانه‌کان و

(۱) - رواه مسلم: اللاکاني في: (شرح اصول اعتقاد أهل السنة والجماعة).

چاکەکان لە ھەلسوکەوت و رەفتارەکاندا، پێویستە بۆ بلاکردنەوەى ئیسلام سەرمەشق و پێشەنگى چاک ھەبێ، دەبێ وێنەى بەرز ھەبێ بۆ ئەوێ چاوەکان تەماشای بکەن، دلەکانیش بەلای خۆیدا رابکێشێت؛ ھەتا لەوێ نىسلامە راستەقینەکە وەر بگيریت و خەلک چاوى لى بکەن، ئەوێش رویداوێ لە بانگخوازەکان لە پێشینه چاکەکانمان لەکاتیگدا کە ئیسلامیان ھەلگرت و گەيانديان بە جیھان دەچونە ھەر شوێنێک بەرپەوشتی بەرزبان دەبونە پێشەنگى چاک و خەلک لەسەردەستى ئەوان موسولمان دەبون.

ئەو کەسێ کە سەرمەشق و پێشەنگى چاکە خۆى تەرخان کردووە بۆ ھەستان بە کارى گرنگى بانگەواز بۆلای خواى گەرە؛ پێویستە لەسەرى خۆپازاندنەوێ بە ئاکار و رەوشە بەرز و جوانەکانى ئیسلام لەھەموو کاروبارى لە کاروبارەکاندا، دەبێ لەھەموو کردەوێ و تەکانیدا ژۆر ھۆشيار بێت و دەست بگيرت بەو لایەنەو، چونکە ئەوانەى کە لەدەورو بەرىنى ھەمیشە بە چاوى رەخنەوێ بۆى دەپوانن و پشکنین بۆ رەفتارەکانى دەکەن، حساب بۆ ھەموو ھەلسان و دانیشتنێکى دەکەن، لەبەرئەوێ ئەو بانگخوازە لەبەرچاوى ئەوان سەرچاوەى شوێنکەوتن و کردنە پێشەنگ و سەرمەشقە.

خواى گەرە واجبى کردووە لەسەر ئومەت کە لەئەوێکانى کۆمەلای ئامادە بکات بۆ ھەستان بەکارى بانگەوازکردن بۆ لای دینی ھەق و راستەقینە، جا پێکھێنان و ئامادەکردن ھەروا کارێکى ئاسان نیە، بەلکو پێویستى بە ھێز و توانای چۆر پەرھە، پێویستى بە قوربانیان و لەخۆبوردەبى بەردەوام ھەبە، لەبەرئەوێ پێویستى بە خۆ فێرکردن و ھەلژاردن و وردەکارى ھەبە بۆ کەسێ کە ھەلسى بە گەياندى ئەو کارە گرنگ و پڕپاھەخە، بۆیە ئەوێندە بەس نى کە ئەو کەسە خاوەن زانست بێت، یان وتاریزى بێت و بەس، ھەروھا ئەوێندە بەس نى کە لەسەخۆ و روخۆش و زمان شیرین و خۆ خۆشەویستکار بێت لەلای خەلک؛ ھەردەبى ئەم ھەموو

سيفە تانەى تېدا كۆيىتەو، بەلگە ھەموو سيفەتتەى پەيامبەرئىتى كە يارمەتەى دەدات و ئامادەى دەكات بۆ جېتە جېكرەنى پەيامەكەى ھەستان بە واجب و ئەرکەكانى بە تەواوەتەى و بەبى كەموكورتى.

پېغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فېزىكرەوين كە چۆن بانگەواز بەگەين و بېگەينەن بە خەلك، لە ژيان و بەسەرھات پېغەمبەردا (صلی اللہ علیہ وسلم) كۆمەلە وانەيك و كۆمەلە پەندو ئامۆزگارەيكى ژۆر ھەبە بۆ كەسى كە بېەوئەت؛ پتويستە لەسەر ئەر كەسانەى كە بانگەواز دەكەن بۆ لای عەقىدەى پېشېنە چاكەكان؛ شوئىنى بەرنامەو پرۆگرامى پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بەگون لە بانگەوازكردندا، بېگەنە سەرەمشى خۆيان، پتويستە جېگەر بېت لەسەر بنچىنەكانى، بېگومان لە بەرنامەو پرۆگرامى پېغەمبەردا (صلی اللہ علیہ وسلم) بەيانى شىفابەخش و رونكردنەوئەى تەواو دەستدەكەوئەت بۆ بەرنامەو شىوازى بانگەوازكردن بۆلای خواى پەرۋەردگار؛ دەولەمەندو بى پتويستيان دەكات لە ھەموو ئەر و شتانەى كە خەلك دايانھتياوہ لەر بەرنامە دامەتزاوانەى كە پېچەوانەن بۆ بەرنامەو ژيان و بەسەرھاتى پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم).

جېھانى ئەمپۆ بەتەواوى ھەر ھەمويان چاوەپىتى بانگەوازائىكى داسۆز و نيازپاكەن، چاوەپىتى زانايائىكى لەخوا ترسن كە شارەزان لە بەرنامەى پېغەمبەران لە كارى بانگەوازكردندا، كە دەپۆن لەسەر رېوشوئىنى پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، ژۆر ھەولەدەن بۆ بلۆكردنەوئەى ئىسلام و رېنمايەكانى، ئامانج و مەبەستى سەرەكەيان لەژيانى دونياياندا برىتتە لەكارى بانگەوازكردن، ئەر كارە بەرز و شكۆمەندە دەكەنە ھۆكار و ھەسپەلە خۆيانى لە خواى گەورە پى نزيك دەكەنەو، تا زەوى رۆشن بەكەنەو بەو بانگەوازەى كە دەيكەن بۆ دىنى ھەق و راستەقىنەو بانگەوازی يەكخوئاسى پاك و بى خوش؛ ھەك چۆن پېشېنە چاكەكانيان رۆشنيان كەردەو، ئەرەوانەى كە خەلكيان رزگار كرد لە تارىكەكانى بى

باوه‌پیه‌وه بۆ روناکیه‌کانی باوه‌په‌ئێنان، دونه‌یان پێکردبوو له دادپه‌روه‌ری و زانست و زانیاری و شارستانییه‌تی، ئه‌وان به‌و شیوه‌یه‌ بیه‌ون که خوای گه‌وره ده‌فرمویت: باشت‌ترین گه‌لیک بیه‌ون بۆ خه‌لک هه‌ترایه‌تته‌دی؛ خاوه‌نی به‌خته‌وه‌ری و خوشبه‌ختی و گه‌وره‌یی و رابه‌رایه‌تی بیه‌ون، به‌ باوه‌پ و دلسۆزی و ئیخلاص و شوێنکه‌وتنی هه‌ق؛ پشتی رۆم و فارسیان شکاند که له‌و کاته‌دا دوو ئیمپراتۆریه‌تی گه‌وره‌ی جیهان بیه‌ون و خاوه‌نی هه‌یز و ده‌سه‌لات بیه‌ون، عه‌رشی کیسراکانی فارس و قه‌یسه‌ره‌کانی رۆمیان هه‌ینایه‌ له‌رزه‌ به‌ ئیمان و نیازپاکی و شوێنکه‌وتنی هه‌قیان.

بۆیه‌ لێره‌وه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ر بانگه‌وازی هه‌ق و راست؛ به‌و شیوه‌یه‌ بانگه‌واز بکات بۆ لای خوای گه‌وره‌ که‌ پێشینه‌ چاکه‌کانمان کردیان، له‌گه‌ڵ له‌به‌رچاوه‌گرتنی جیاوازی کردنی کات و سه‌رده‌م و شوێن.

به‌ ده‌ستپێکردن له‌م ده‌ستپێکردن و ده‌روازه‌ شه‌ریعه‌وه‌ و بۆ تیگه‌یه‌شتنیکی راست و دروست؛ هه‌ولمدا باسی هه‌ندێ له‌ مه‌رجه‌کان و رێکخه‌ره‌کانتان بۆ بکه‌م یان ئه‌و کارانه‌ی که‌ پێویسته‌ بانگه‌وازان هه‌ستن به‌ په‌یره‌وه‌کردنی و له‌به‌رچاوی بگن؛ به‌لکو هه‌وکاریکی به‌ سوودی له‌و چاکسازییه‌ی که‌ بانگه‌واز به‌ هیوایه‌تی به‌ده‌ستی بێت و جێبه‌جێی بکات، هه‌ر له‌خوای گه‌وره‌وه‌یه‌ یاره‌تیدان و هه‌روه‌ها داواکردن.

رینگه ره گان و هوکارا گانی بانگخوازان

۱ - بانگه وازکردن بۆ لای خوای گه وره رینگه به که له رینگه کانی سه ره که وتن و سه رفرازی دونیاو دواوژۆ؛ ههروهک پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دهفه رمویت: (قَوْلَهُ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ زَجْلاً وَاحِداً خَيْرٌ لَّكَ مِنْ خَيْرِ النَّعَمِ)^(۱). واته: سویتند به (الله) نه گهر به هۆی تۆره خوای گه وره هیدایه تی که سێک بدات؛ نه وه له گه له وشتری سور چاکتره بۆت.

به بانگه وازکردن خێر و پاداشت به دهست دهخهیت، خێر و پاداشت له سه ره نه وه نه وه ستاوه نه وه که سه ی بانگی ده کهیت بۆ لای خوای پهروه ردگار بیته به ده م بانگه وازه که ته وه وه لامت بداته وه نه وه بهس بانگه وازی له سه ره، نه وه که سه ی بانگخوازه داوای نه وه ی لی نه کراوه سه ره که وتنی بۆ ئیسلام جیبه جی بکات ! نه وه کار و فه رمانی خوای گه وره به وه به دهستی نه وه، به لکو بانگخواز داوای نه وه ی لیکراوه که ههول و ته قه لای خۆی بدات له وه رینگه یه دا بهس.

خۆ ناماده کردن مه رجه بۆ بانگخواز، سه ره که وتن له لایه ن خوا وه یه، بانگه وازکردن وینه یه که له وینه کانی جیهاد و تیکۆشان، له گه ل چه نگکردن به شداری ده کات له مه بهست و سه ره نجامدا به لām سه رخستن به دهست خوای پهروه ردگار ه.

۲ - چه خنکردنه وه ی له سه ره به رنامه ی سه له فی ئه م ئوممه ته موباره که و قولکردنه وه ی و زیاتر چه سپاندنی له ناخی خۆندا و له بانگه وازکردنه که تدا زۆر پیویسته که شاره زای بیت وه ک نه وان بانگه واز بکیت؛ که خۆی له به رنامه ی نه هلی سوننه و چه ماعه دا ده بینیت ه وه، که ناسراوه به نیوه ندگیریتی و گشتگیریتی و، به داد و نه زۆر و نه که م و، دورکه وتن ه وه له رۆچون و که موکوبی.

(۱) - مُثَقَّفٌ عَلَيْهِ، أخرجه البخاري: ۱۷۱/۵ (۴۲۱۰)، ومسلم: ۱۲۱/۷ (۲۴۰۶) (۳۴).

دەستپێکردن لەم دەروازە زانستە شەرعییەو، کە پابەندە بە قورئان و سوننەتى راست و دروستەو: بە فەزلى خواى گەورە پارێزراوە لەوێ بانخوازەکە تیاچیت، بریتى لە روشنائىیەك بۆ ئەو کەسەى کە بە خۆگرێەو سۆرە لەسەر رویشتن لەسەر رێگەى پێغەمبەران و نێرداروان سەلامى خواى گەورەیان لەسەر بێت.

۳ - سووربوون لەسەر دۆزینەوێ کۆمەلى موسولمانان، سووربوون لەسەر ئەك و تەبیان لەسەر هەق، وەك دەستگرتن بە وتەى ئەم کەسەو کە دەلى: (كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ أَسَاسُ تَوْحِيدِ الْكَلِمَةِ). واتە: وتەى (لا اله الا الله) یەكخوێناسى بناغە و بنچینەى ئەك و تەبیە، لەگەڵ دورکەوتنەو لە هەر شتێ کە بێتەهێزى پارچە پارچەى کۆمەلى ئىسلامى ئەمڕۆ لە تاقم تاقمێنەى سەرزەنشترکراو کە ئەك و تەبى موسولمانانى پارچە پارچە کردووە، دڵەکانى لە یەكتر دورخستۆتەو، ریزەکانیانى لەت و پەت کردووە، هیزیانى لاواز کردووە.

تیگەپشتنى راست و دروستى بۆ هەر کۆڕ و کۆبونەوێك بانگەوازکردن بۆلای خواى گەورە بریتى لە: (کۆمەلێك لە موسولمانان، ئەك کۆمەلى موسولمانان).

۴ - پێویستە دۆستایەتى کردن بۆ دین بێت، ئەك بۆ کەسەکان، هەرچەندە پابەرز بن، چونکە هەق هەردەمپێت، بەلام کەسەکان نامپێن و دەپۆن، هەق بناسە ئەوکاتە خەلکەکانیشى دەناسیت.

۵ - بانگەوازکردن بۆ هاوکارى کردنى یەكتر و هەرشێ پەیوەندى بەو بابەتەو بێت، دورکەوتنەو لە شوێنەکانى جیاوازی و ناکۆکى و هەرشێ کە دەبێتەهێزى جیاوازی: بەوێ شەرع رێگەى دا بێت. پێویستە یارمەتى یەكتر بدەین و یەكتر سەرخەین، لەو دا کە رامان لەسەرى جیاوازه ئامۆزگارى خێرى یەكتر بکەین،

به‌مرجی‌ئو شته خيلاف و جياوازی هه‌لبگریت و ئه‌وه‌نده‌ی که بوار هه‌بیته تئیدا، له‌گه‌ل‌له‌په‌گ و ریشه‌وه هه‌لکیشانی رقه‌به‌ریانی و دورکه‌وتنه‌وه لیتی.

ئه‌سل‌له‌نیوان کۆمه‌له ئیسلامیه‌کاندا میان‌په‌وه‌کاندا: بریتیه له مامه‌له‌کردن و په‌ککرتن؛ ئه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌گونجا؛ یارمه‌تیدان و هاوکاریکردن هه‌بیته، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش نه‌گونجا پتیوسته پتکه‌وه زیان هه‌بیته، ئه‌گه‌رنا چواره‌میان تیاچوونه.

٦ - دورکه‌وتنه‌وه له ده‌مارگیری بۆ هه‌ر کۆڤ و کۆمه‌لێک که تاکی موسولمان هه‌واداریه‌تی و خۆی ده‌داته پالی و ئینتیمای بۆی هه‌یه، پتیشوازیکردن و خۆشحال‌بوون به هه‌ر هه‌ول و کۆشش و کاریکی چاک که خه‌لکانی تر نه‌نجامی ئه‌دن، ماده‌م له‌گه‌ل‌له‌شهرعدا بگونجیت و شهرع په‌سه‌ندی بکات، دورکه‌وتنه‌وه له رۆچون و لاگری.

٧ - جياوازی له‌لقه‌کانی شهریه‌تی لیبوردیه‌ی؛ پتیوستی ده‌کات ئامۆزگاری کردنی په‌کتر و گفتوگۆکردن و سنگ فراوانی، نه‌ک ده‌مه‌قاله و قسه‌وتن به‌په‌کتر و کوشتنی په‌کتر.

٨ - ره‌خنه له‌خۆگرتن، به‌خۆداچونه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی، راستکردنه‌وه‌ی به‌رده‌وام.

٩ - فیزیونی ئه‌ده‌بی خيلاف و جياوازی، چه‌سپاندنی بنچینه‌کانی گفتوگۆکردن و قولکردنه‌وه‌ی، داننان به‌گرنگیته‌ی ئه‌و دوانه‌دا، پتیوست و زه‌روره‌تی به‌ده‌ستخستنی ئامرازه‌کانی ئه‌و دوانه ئه‌ده‌بی خيلاف و بنه‌په‌تی گفتوگۆکردن.

١٠ - دوربوون له‌گشتاندن له‌حوکم و بریاراندن، هۆشیاریدان له‌به‌لاو نه‌هامه‌تی و کۆسه‌په‌کانی، له‌کاتی حوکمدان به‌سه‌ر که‌سه‌کاندا پتیوسته دادپه‌روه‌ر بیت نه‌ک به‌هه‌واوه‌وه‌سی خۆی، له‌ئینصاف و وێژدانه‌وه‌یه حوکم و بریار به‌پتی مانا نه‌ک به‌پتی پتکه‌اته - واته‌که‌سه‌که زه‌ربیی سفر نه‌که‌ی - .

۱۱ - جیاوازیکردن له نژیوان مه‌به‌ست و هوکاردا! بۆ نمونه: بانگه‌وازیکردن بۆلای خوای گه‌وره مه‌به‌ست و ئامانج و داواکراویکی شهرعییه، به‌لام هر بزوتنه‌وه و کۆپو کۆمه‌ل و گردبوونه‌وه و به‌رپۆه‌به‌رایه‌تیه‌ک و جگه له‌مانه‌ش بریتین له‌هوکاره ره‌واو شهرعیه‌کان.

۱۲ - جیگه‌بربوون له‌سه‌ر مه‌به‌سته‌کان و ئامانجه‌کان، نهرمی له‌گرتنه‌به‌ری هوکاره‌کان؛ به‌پیتی ئه‌وه‌ی که شهرع ریگه‌ی ده‌دات.

۱۳ - له‌به‌رچا‌و‌گرتنی کاروباره سه‌ره‌کیه‌کان و، ریکه‌ستنی کاروباره‌کان به‌پیتی گرنگیان، ئه‌گه‌ر هات و نه‌ده‌کرا بابه‌تیکی لاهه‌کی یان به‌شیکه‌ی بجکوله‌په‌یره‌ویکریته، ئه‌وه پتویسته له‌شوین و کات و بارودۆخی گونجای خۆیدا په‌یره‌ویکریته.

۱۴ - بنیاتنان له‌سه‌ر ئه‌زمونه‌کانی ئه‌و که‌سانه‌ی که هاتون و رۆشتون، ئالوگۆکردنی ئه‌زمونه‌کان له‌نژیوان بانگه‌وازاندا؛ کارێکی زۆر گرنگه؛ بانگه‌واز له‌هیچه‌وه ده‌ست پێ ناکات، ئه‌و یه‌که‌م که‌س نیه به‌ره‌نگاری‌بویتنه‌وه و بێته‌پیشه‌وه بۆ خزمه‌تکردنی ئه‌م دینه، کۆتا که‌سیش نیه؛ له‌به‌رئه‌وه نه‌بووه ناشیی که‌سی که له‌سه‌روی ئامۆزگاری و رێنماییه‌وه بێت، یان که‌سی هه‌موو راستیه‌ک له‌لای خۆی قورخ بکات، یان به‌پێچه‌وانه‌وه.

۱۵ - ریزگرتنی زانیانی ئوممه‌ت ئه‌و زانیانه‌ی که دانپیانراویون و ناسراویون به‌شوینکه‌وتنیان و چاکی بیروباوه‌ریان، ئه‌و زانیانه‌ی که ده‌ستیان گرتوه به‌سونه‌ته‌وه‌و رێوشوێنی پێشینه‌ چاکه‌کانیان گرتوه، پتویسته موسولمانان زانست له‌زانیانی ئه‌هلی سه‌نه‌و جه‌ماعه وه‌ریگن، شوین پێیان هه‌لگن، ریزیان بگن، زمان درێژی نه‌که‌ن به‌رامبه‌ریان، پتویسته ده‌ست هه‌لگن له‌باسکردنی شه‌ره‌ف و ناموسیان، نابێ گومان له‌نیه‌تیاندا بکریته، نابێ تۆمه‌ت بدریته پالێان، به‌لام نابێ ده‌مارگیری بۆیان؛ له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو زانییه‌ک راستی ده‌پێکێ و هه‌له‌ش ده‌کات،

هه‌له‌که ده‌گه‌پێرنێته‌وه بۆ خاوه‌نه‌که‌ی له‌گه‌ڵ مانه‌وه‌ی فه‌زڵ و رێزی، ماده‌م تێکۆشکار(مجهتد) بێت.

۱۶- گومانی باش بردن به موسولمانان، قسه‌کانیان به شێوه‌یه‌کی باش لێکبداته‌وه، نه‌نگی و هه‌لخپسکه‌نه‌کانیان دابڕێشێت، له‌گه‌ڵ بێ ناگانه‌بوون له رونکردنه‌وه‌ی ئه‌و نه‌نگی و هه‌لخپسکه‌نه‌ بۆ خاوه‌نه‌که‌ی به‌و رێکخه‌ر و مه‌رجانه‌ی که‌ شه‌رع دایناوه‌.

۱۷- نه‌گه‌ر که‌سێ چاکه‌کانی زۆتر بوو با باسی خراپه‌کانی نه‌کری‌ت مه‌گه‌ر له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌نده‌یه‌کی دانپێدانراو بێت؛ به‌لام نه‌گه‌ر خراپه‌کانی زۆتر بوو باسی چاکه‌کانی نا‌کری‌ت؛ له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کا خه‌لکی نه‌زان شوێنی بکه‌ون.

۱۸- پێویسته‌ ده‌ربڕین(لفظ)ه‌ شه‌رعیه‌کان به‌کاربهێنن؛ له‌به‌ر و‌دی و رێکیان، دو‌رکه‌وتنه‌وه‌ له‌ ده‌ربڕین(لفظ)ه‌ نامۆ و بیگانه‌ و خوارخێچه‌کان، بۆ نمونه‌: وشه‌ی راوێژ(الشُّوْری) به‌کاربهێنن، نه‌ک دیموکراتی(الدِّیمُوقَرَاتِيَّة).

۱۹- هه‌لوێستی راسته‌قینه‌ به‌رامبه‌ر به‌ مه‌زه‌به‌ فیه‌قه‌ دانپێدانراوه‌ی که‌هه‌ن؛ بڕیته‌ له‌ سامانیکی فیه‌قه‌ی گه‌وره‌ی گرنگ و به‌سود که‌ له‌لایه‌ن هه‌زاران زانا لێکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌رکراوه‌و، پێویسته‌ له‌سه‌رمان لێکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین و شیکاری بکه‌ین، سود وه‌گرین له‌ چاکی لێ وه‌رگرته‌کانی؛ ده‌مارگیریمان نه‌بێ بۆی، ره‌تی نه‌که‌ینه‌وه‌ به‌گشتی، دو‌رکه‌ینه‌وه‌ له‌ راوێژچونه‌ لاواز و (شاذ)ه‌کانی، پێویسته‌ ئه‌وه‌ی هه‌قه‌ لێ وه‌رگیرین له‌به‌ر رۆشنایی قورئان و سونه‌تدا، تێگه‌یشتنی پێشینی ئوممه‌ت.

۲۰- دیاریکردنی هه‌لوێستیکی راست و دروست سه‌باره‌ت به‌ رۆژئاوای کافر و ئه‌و شارستانیه‌تییه‌ی که‌ هه‌یه‌تی! به‌ شێوه‌یه‌ سود وه‌رگیرین له‌ زانسته‌ ئه‌زمونییه‌کانی، به‌ پێی رێکخه‌ر و یاساو رێسای دینه‌ گه‌وره‌ و شکرمه‌نده‌که‌مان و قاعیده‌ حه‌کیم و کاربه‌جێکانی.

۲۱ - داننان به گرنگی راویژ(الشوری)دا له کاری بانگ‌واز بۆلای خوای گوره‌دا، هه‌روه‌ها داننان به زه‌وره‌تی فیزیون و شاره‌زابوونی بانگخواز له فیهی راویژکردن.

۲۲ - شوینکه‌وتنی رێگه‌ی په‌روه‌ردگار به‌لێزانی و دانایی و ئامۆزگاری چاک و شیرین، ئهم ئایه‌ته‌ی خوای گوره‌ بکریته ته‌رازوی بانگ‌واز، بکریته حیکمه‌ت و کاربه‌جیی و له‌سه‌ر رۆشتنی: ﴿ اَدْعُ اِلٰی سَبِيْلِ رَبِّكَ بِالْحِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ ﴾ سورة النحل: ۱۲۵.

واته: (خه‌ك) بانگ بکه بۆ پێیازی په‌روه‌ردگار به‌لێزانی و دانایی و ئامۆزگاری چاک و شیرین و له‌گه‌لیان بدوێ (موجاده‌له‌ بکه) به‌چاکترین شیوه‌.

۲۳ - پێیسته بانگخواز پێشه‌نگی و سه‌رمه‌شقی چاک بێ؛ له‌به‌رئه‌وه‌ی بانگخواز ئاوێنه‌ی بانگ‌وازه‌که‌یه‌تی، نمونه‌ی وته‌بیژی بانگ‌وازه‌که‌یه‌تی.

۲۴ - خۆرازانده‌وه به‌ ئارام گرتنیکی چاک و په‌سه‌ند، فیزیوونی ئاداب و ئه‌حکامه‌کانی ئارام گرتن، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ سیفه‌تی پیغه‌مبه‌ران و نێردراوانه سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بێ، شوینی خولگه‌ی سه‌رکه‌وتنی بانگ‌وازه‌که‌یانه‌.

۲۵ - دورکه‌وته‌وه له‌ توندپه‌وی و رۆچونی پێوانه نه‌کراو واته له‌ قورئان و سوننه‌تا جێی نابێته‌وه، هۆشیاریان له‌ کۆسپ و به‌لاکانی، له‌ به‌رهم و سه‌ره‌جامه خراپه‌کانی، کارکردن به‌ ئاسانکاری و له‌سه‌رخوویی له‌ سنوورێکدا که شه‌رع رێی پێ داوه‌.

۲۶ - موسولمان فی‌رخوازی هه‌قه، ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تیش له‌ هه‌قدا داواکراویکی پێیوست و زه‌وریه له‌ بانگ‌وازرکردن بۆلای خوای گوره‌دا، چا ئه‌گه‌ر توانای وتنی هه‌قت نه‌بوو، خۆ ده‌توانی قسه‌ی ناهه‌ق و په‌رج و به‌تان نه‌که‌ی.

۲۷ - ھۆشيارىردان لە خاويىنەرو ساردىبونەو لە بانگەواز، لە بەرھەم و سەرەنجامە خراپەکانى لەژيانى بانگخاوازا، بى ئاگانەبون لە لىكۆلینەو لە ھۆکارەکانى و رىگە چارەکانى.

۲۸ - ئاگادارىبون لە پىوپاگەندەى درۆو ھات و ھوت، لە برەو پىدانى، لەو شۆپنەوارە خراپانەى کە دروست دەبى لەناو کۆمەلگەى ئىسلامى دا، بى ئاگانەبون لە شۆپنەوتنى سەرچاوەکانى ئەو پىوپاگەندە درۆیە، ھەرەھا بى ئاگانەبون لە رىگە چارەکەى، فیل و تەلەکەکانى رەت بکړنەو.

۲۹ - پىوهرى چاکبون بریتى لە تەقوا، چاکى بىروباوە، کردەوہى چاک، دورەپەرىزى و خۆلادان لە ھەموو دەمارگىرەکى نەقامیانە؛ لە دەمارگىرى بۆ ھەرىم، يان بۆ تىرە و ھۆز، يان بۆ کۆمەل و تايغەگەرى، يا بۆ دەستە و تاقم.

۳۰ - ئەسل لە بانگەواز بۆلاى خواى گەرەدا بریتى لە بانگەوازرکردن بە ئاشکرا، بەلام بانگەوازرکردن بە نەئىنى ئەندازەى خۆى وەرەگىریت؛ بەگۆيرەى کات و سەردەم و شۆين و بارودۆخ.

۳۱ - بەرنامەى زۆرباش لە بانگەوازرکردندا: بریتى لە پىشکەشکردنى ھەقىقەتەکانى ئىسلام و بەرنامەکەى لە سەرەتاو - ئەک بانگخاواز شوبھەکان بىنئى و رەدى بداتەو - لەپاشدا پىوېستە پىوهرى ھەق بە خەک بەردى بۆئەوہى ھەق و ناھەق لىک جىبابکاتەو، بریتى لە خەک بانگ کردن بۆلاى بنچىنەو بنەماکانى دىن، پىوېستە بانگخاواز خەک فېرى يەکخاواناسى پوخت بکات، بە پى عەقل و ژىربىان بىاندوئى و قسەيان لەگەل بکات، بىناسىنى بە ناخ و دل و دەروئيان، ئەمەش ھۆکارىکى زۆر گرنگە بۆ ھىدايەتدانىان بۆ ھەق، بە ئىزنى خواى گەرەو پەرەردگار.

۳۲ - دەستگرتنى بانگخوازە راستگۆکان و، ئەو کۆمەلە ئىسلامىە دلسۆز و نىازپاکانە؛ بە بەردەوامى دەستگرتن بە دىنى خواى گەرەو لە شتىکدا،

پیشک‌شکردنی توانایی به‌شهری، داواکردنی یارمه‌تیدان له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه، دلتناییه‌کی ته‌واو و باوه‌په‌ینانی راستگزیانه به‌وه‌ی که خوای گه‌وره‌وه په‌روه‌ردگار خۆی سه‌ره‌وکاری ریتی بانگه‌واز ده‌کات، کاره‌کانی ئا‌پاسته ده‌کات، بانگخوازه‌کان و نه‌وانه‌ی پیتی هه‌له‌سن جیگیر ده‌کات له‌سه‌ری، به‌پاستی دین و کاروباره‌کان هه‌ر هه‌مووی هه‌ر به‌ده‌ستی خوای گه‌وره‌یه.

ئه‌ی برای موسولمانی خۆشه‌ویست بزانه: ئه‌م ریکخه‌رو سودانه‌ی که ده‌ستمان که‌وت؛ بریتیه له به‌ره‌م و نه‌زمونی زۆرێک له زانا کارکه‌ره‌کان و بانگخوازه دلتسۆز و نیازپاکه‌کان بۆ‌لای خوای گه‌وره، به‌دلتناییه‌وه چاک بزانه ئه‌و بانگخوازه‌نه‌ی که بانگه‌واز ده‌کن بۆ لای خوای گه‌وره؛ ئه‌گه‌ر به‌چاکی له‌م قاعده و یاساو ریساو ریکخه‌رانه تیبگن، کاریشی پێ بکن، ئه‌وه به‌دلتناییه‌وه له‌وه‌دا خێرو چاکی زۆری تیدا‌یه بۆ ریکه‌و رپه‌وه‌ی بانگه‌واز.

با بانگخوازه راستگۆکانی دینی ئیسلام چاک بزانه؛ به‌پاستی چاکی بۆ ئه‌وان نیه، سه‌رکه‌وتن بۆ بانگه‌وازه‌که‌یان نیه، سه‌رکه‌وتن و پشتگیری کردنی خوای گه‌وره له کاره‌که‌یاندا نیه، هه‌روه‌ها ئه‌و هه‌نگاوه‌نه‌ی که ده‌نریت هیچ پته‌ویه‌کی تیدا نیه ئیلا به ده‌ستگرتن به دینی خوای گه‌وره‌وه نه‌بیت، به پشتبه‌ستن به خوای گه‌وره‌و داواکردنی کۆمه‌ک و یارمه‌تی له‌و نه‌بیت له‌هه‌موو کاروباریکدا ئیتر بچوک بیت یان گه‌وره، داواکردنی سه‌رکه‌وتن و پشتگیری کردن و پته‌کردنی هه‌نگاوه‌کان و نیازپاکی بۆ خوای گه‌وره له‌هه‌موو کاروباریکدا دبێ ته‌نها له خوای په‌روه‌ردگار بکریت، خۆ دا‌پنین له شوینکه‌وتنی هه‌واو هه‌وه‌س و ئاره‌زوو به هه‌موو جۆر و شکل شیوه‌کانیه‌وه، هه‌موو کاره‌کان ته‌نها بۆ خوای گه‌وره بیت.

په‌رتوکه دانراوه‌کان دهرباره‌ی بیروباوه‌ری سه‌له‌فی صالح

نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه

به‌پاستی پېشه‌وایان و زانایانی نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه په‌رتوکی زوریان دانراوه دهرباره‌ی بیروباوه‌ری سه‌له‌فی صالح، گرنگی زوریان داوه به‌بنه‌ماکانی نه‌و زانسته، به‌لگشیان هیتاوه‌ته‌وه له‌قورئان و سوننه‌ت و وته‌کانی پېشه‌وایانی هاوه‌لان و شوینکه‌وتوانیان و نه‌وانه‌ی شوین نه‌وان که‌وتن له‌چاکه‌دا، رهدی نه‌هلی بیدعو ه‌واو ثاره‌زوویان داوه‌ته‌وه، عه‌بیه و نه‌نگیه‌کانیان دهرخستون، وته‌پوچ و ساخته‌کانیان ناشکرا کردوه، بیروچونه‌کانیان وه‌ک تیزی به‌ر یا لیکردوه، به‌هق رووبه‌پوی ناهق و باتل بونه‌ته‌وه، به‌زانست رووبه‌پوی نه‌زانی بونه‌ته‌وه، به‌سوننه‌ت رووبه‌پوی بیدعه بونه‌ته‌وه، نه‌هلی بیدعو ه‌واو ثاره‌زوویان له‌چه‌که‌کانیان دامالیون، ه‌ه‌قیان دهرخستوه و سه‌رخستوه، باتل و ناهقه‌یه‌کانیان پوچه‌ل کردوته‌وه، ه‌ه‌موو نه‌م شتانه‌شیان تنها له‌پیتاوی پاراستنی دینی پاک و ساغ کردوه.

شنتیکی به‌جی و به‌که‌لکه‌ لیږده‌دا باسی ه‌ندئ له‌و دانراوانه‌ بکه‌م که‌ بوونه‌ته سه‌رچاوه له‌ دانانی نه‌م په‌رتوکه‌دا (الوجین)، تا تزی - برای موسولمانی به‌پریز و خۆشه‌ویست - له‌سه‌ر به‌لگه‌و، به‌رچاوپوونی و، زانست و زانباری بیت له‌بیروباوه‌په‌که‌تدا، تا بزانی بیروباوه‌په‌که‌ت له‌کړتیه‌ وه‌رگرتوه و سه‌رچاوه‌کانی کامانه‌ن.

ه‌روه‌ها تا بزانی که‌ به‌پاستی نه‌م بیروباوه‌په (عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح) بنچینه‌یه له‌ دینی ه‌ه‌قدا، نه‌و ته‌حریفات و گورانگاریانه‌ی که‌ ه‌اتونه‌ته‌ ناویه‌وه له‌چاخ و سه‌ده‌ دواپیه‌کاندا وه‌ک سه‌رده‌می ئیمه‌و سه‌رده‌مانیک که‌ له‌پیش ئیمه‌وه بوون؛ نه‌وه‌ نامویه‌ به‌و بیروباوه‌په‌ راسته‌ی که‌ پېشیننه‌ چاکه‌کانه‌مان وه‌ریان گرتوه

– هاوه لآن و شوینک و توانیان و نه وانه ی شوین نه وانش که وتون به راستگویانه و به نیازپاک ی و چاکه – له خاوه نی ئه م شه ریه ته خاوین و به رز و شکومه ند، پیغه مبه ری ئه م دینه گه وره (صلی الله علیه وسلم).

به راستی کومه لیک ی زور له پیشه وایانی ئه م نوممه ته و زانایان له دانراوه کانیاندا دانیان ناوه به (بیروباوه پی سله فی صالح) دا؛ له وانه بۆ وینه به کورتی به بی ئه وه ی که درێژه ی پی بدریت:

- ۱- کتاب السنة: الإمام أحمد بن حنبل رحمه الله – ۲۴۱ هجري.
- ۲- کتاب السنة: عبد الله ابن الإمام أحمد – ۲۹۰ هجري.
- ۳- کتاب السنة: أبو بکر بن یزید الخلال – ۲۱۱ هجري.
- ۴- کتاب السنة: الحافظ أبو بکر بن أبي عاصم – ۲۸۷ هجري.
- ۵- کتاب السنة: محمد بن نصر المروزي – ۲۹۴ هجري.
- ۶- شرح السنة: الإمام إسماعيل بن يحيى المروزي – ۲۹۴ هجري.
- ۷- شرح السنة: الإمام حسن بن علي البربخاري – ۳۲۹ هجري.
- ۸- شرح السنة: الإمام الحسين بن مسعود البغوي – ۴۳۶ هجري.
- ۹- الشريعة: الإمام أبو بکر محمد بن الحسين الآجري – ۳۶۰.
- ۱۰- أصل السنة واعتقاد الدين: الإمام حسن بن علي البربخاري – ۳۲۹ هجري.
- ۱۱- صريح السنة: الإمام أبو جعفر محمد بن جرير الطبري – ۳۱۰ هجري.
- ۱۲- شرح مذاهب أهل السنة ومعرفة شرائع: أبو حفص بن شاهين – ۲۷۹ هجري.
- ۱۳- شرح السنة: الإمام أبي عيسى السلمي – ۲۷۹ هجري.
- ۱۴- أصول السنة: الإمام ابن أبي زمنين الأندلسي – ۳۹۹ هجري.
- ۱۵- الإعتقاد الإمام الشافعي. رواية أبي طالب الفشاري – ۲۰۴ هجري.
- ۱۶- کتاب النزول الإمام الحافظ علي بن عمر الدارقطني – ۳۸۵ هجري.
- ۱۷- کتاب الصفات الإمام الحافظ علي بن عمر الدارقطني – ۳۸۵ هجري.
- ۱۸- کتاب الرؤية الإمام الحافظ علي بن عمر الدارقطني – ۳۸۵ هجري.
- ۱۹- کتاب التوحيد وإثبات صفات الرب: الإمام ابن خزيمة – ۳۱۱ هجري.

- ٢٠- مقدمة ابن أبي زيد القيرواني في العقيدة: عبد الله القيرواني - ٣٨٦ هجري.
- ٢١- الإبانة عن شريعة الفرقة الناجية: ابن بطة المكري الحنبلي - ٣٨٧ هجري.
- ٢٢- اعتقاد أئمة الحديث: الإمام أبو بكر الإسماعيلي - ٣٧١ هجري.
- ٢٣- الإبانة عن أصول الديانة للإمام أبي الحسن الأشعري - ٣٢٠ هجري.
- ٢٤- رسالة إلى أهل النفر للإمام أبي الحسن الأشعري - ٣٢٠ هجري.
- ٢٥- مقالات الإسلاميين: للإمام أبي الحسن الأشعري - ٣٢٠ هجري.
- ٢٦- عقيدة السلف أصحاب الحديث: الإمام إسماعيل الصابوني - ٤٤٩ هجري.
- ٢٧- المختار في أصول السنة: الإمام الحسن بن أحمد الحنبلي البغدادي - ٤٧١ هجري.
- ٢٨- شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة: الإمام اللالكاني - ٤١٨ هجري.
- ٢٩- كتاب الأربعين في دلائل التوحيد: أبو إسماعيل الهروي - ٤٨١ هجري.
- ٣٠- كتاب العظمة: أبو الشيخ الأصفهاني - ٣٦٩ هجري.
- ٣١- الاعتقاد والهداية: أبو بكر أحمد بن الحسين البيهقي - ٤٥٨ هجري.
- ٣٢- العقيدة الطحاوية: الإمام أبو جعفر الطحاوي الأزدي الحنفي - ٣٢١ هجري.
- ٣٣- الحجة في بيان المحجة: إسماعيل بن محمد التميمي الأصفهاني - ٥٣٥ هجري.
- ٣٤- اعتقاد أهل السنة والجماعة: حجة الإسلام الأموري الهكاري - ٥٥٥ هجري.
- ٣٥- لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد: ابن قدامة المقدسي - ٦٢٠ هجري.
- ٣٦- النصيحة في صفات الرب: الإمام عبد الله بن يوسف الجويني - ٤٣٨ هجري.
- ٣٧- كتاب التوحيد: الإمام محمد بن إسماعيل البخاري - ٢٥٦ هجري.
- ٣٨- كتاب التوحيد ومعرفة أسماء الله وصفاته: الإمام بن منده - ٣٩٥ هجري.
- ٣٩- كتاب الإيمان: الإمام أبو عبيد القاسم بن سلام - ٢٢٤ هجري.
- ٤٠- كتاب الإيمان: الحافظ محمد بن يحيى بن عمر العدني - ٢٤٣ هجري.
- ٤١- كتاب الإيمان: الحافظ أبو بكر بن محمد بن أبي شيبة - ٢٣٥ هجري.
- ٤٢- كتاب الإيمان: الحافظ محمد بن إسحاق بن منده - ٣٩٥ هجري.
- ٤٣- شعب الإيمان: الحافظ أبو عبد الله الحليمي البخاري - ٤٠٣ هجري.
- ٤٤- مسائل الإيمان: القاضي أبو يعلى - ٤٥٨ هجري.
- ٤٥- الرد على الجهمية: الإمام الحافظ ابن منده - ٣٥٩ هجري.

- ۴۶- الرد على الجهمية: الإمام عثمان بن سعيد الدارمي - ۲۸۰ هجري.
- ۴۷- الرد على الجهمية والزنادقة: الإمام أحمد بن حنبل - ۲۴۱ هجري.
- ۴۸- الرد على من أنكر الحرف والصوت: الإمام الحافظ أبو نصر السجزي - ۴۴۴ هجري.
- ۴۹- الاختلاف في اللفظ والرد على الجهمية: ابن قتيبة الدينوري - ۲۷۶ هجري.
- ۵۰- خلق أفعال العباد والرد على الجهمية: الإمام البخاري - ۲۵۶ هجري.
- ۵۱- العلو للعلي العظيم وإيضاح صحيح الأخبار من سقيمها: للإمام الذهبي.
- ۵۲- الأربعين في صفات رب العالمين: للإمام الذهبي - ۷۴۸ هجري.
- ۵۳- كتاب العرش وما روي فيه: الحافظ بن عثمان بن أبي شيبة العسبي - ۲۹۷ هجري.
- ۵۴- أقاويل الثقات في تأويل الأسماء والصفات: للإمام زين الدين المقدسي - ۱۰۳۳ هجري.
- ۵۵- إثبات صفة العلو: ابن قدامة المقدسي - ۶۲۰ هجري.
- ۵۶- البعث والنشور: الإمام الحافظ البيهقي - ۴۵۸ هجري.
- ۵۷- إثبات عذاب القبر: الإمام الحافظ البيهقي - ۴۵۸ هجري.
- ۵۸- التصديق بالنظر إلى الله تعالى في الآخرة: الإمام أبو بكر الأجري - ۳۶۰ هجري.
- ۵۹- الاعتقاد الخالص من الشك والانتقاد: الإمام علاء الدين ابن العطار - ۷۲۴ هجري.
- ۶۰- العيون والأثر في عقائد أهل الأثر الإمام عبد الباقي المواهلي الحنبلي - ۱۰۷۱ هجري.
- ۶۱- قطف الثمر في بيان عقيدة أهل الأثر محمد صديق خان القنوجي - ۱۳۰۷ هجري.
- ۶۲- الدين الخالص: محمد صديق خان القنوجي - ۱۳۰۷ هجري.
- ۶۳- لوامع الأنوار البهية وسواطع الأسرار الأثرية.
- ۶۴- لوامع الأنوار السنية شرح قصيدة أبي داود الحاتية العلامة السفاريني - ۱۱۸۸ هجري.
- ۶۵- تجريد التوحيد المفيد الإمام أحمد بن علي المقرئ - ۸۴۵ هجري.
- * وفارس التأليف في علم الاعتقاد الذي لا يختلف فيه اثنان من أهل السنة شيخ الإسلام ابن تيمية ۷۲۸هـ، فإنه رتب هذا العلم وقعد أصوله ومناهجه، ومؤلفاته كثيرة في هذا الباب منها:
- ۶۶- منهاج السنة النبوية.
- ۶۷- درء تعارض العقل والنقل.
- ۶۸- بغية المراتد في الرد على المتفلسفة وأهل الإلحاد.
- ۶۹- انقضاء الصراط المستقيم لمخالفة أصحاب الجحيم.

- ۷۰- الصارم المسلول على شام الرسول.
 ۷۱- كتاب الإيمان.
 ۷۲- الرسالة التدمرية.
 ۷۳- قاعدة جليلة في التوسل والوسيلة.
 ۷۴- الرد على المنطقيين.
 ۷۵- العقيدة الواسطية.
 ۷۶- العقيدة الحموية.
 ۷۷- الرسالة التسعينية.
 ۷۸- بيان تلييس الجهمية.
 ۷۹- النبوات.
 ۸۰- شرح العقيدة الأصفهانية.
 ۸۱- شرح حديث النزول.
 * إضافة إلى هذا (مجموع الفتاوى) الذي جمع فيه كثير من مؤلفاته، وبلغ المجموع سبعة وثلاثين مجلدا مع الفهارس.
 * * والفارس الثاني في التأليف تلميذه: العالم الرباني ابن قيم الجوزية - ۷۵۲هـ - صاحب الجهود المشكورة في الرد على الفرق الضالة، منها:
 ۸۲- الصواعق المرسلة على الجهمية والمعتلة.
 ۸۳- اجتماع الجيوش الإسلامية على غزو المعتلة والجهمية.
 ۸۴- القصيدة النونية.
 ۸۵- شفاء العليل في مسائل القضاء والقدر والحكمة والتعليل.
 ۸۶- طريق المجريين وباب السعادين.

نومانه و جگه له مانهش له په رتووک به نرخه کانی تری.

سوپاس بق خوای گوره هموو نه وهی که باسکرا له و سه رچاوانه و له و دانراوانه و له و په رتووکانهی که سودیان لی و ده رگیراوه له دانانی نه په رتووکه دا؛ په که له دواي په که چاپکرون، چه دندها په رتووکي گرنگی تریش که ناومان نه هینان؛ که په هیانه چاپکرون، په شیان هه تا نیستاش هه ر له جیهانی ده ستنوس (مخطوطات) دان.

میسکی دوا وته

ئه‌مه بریتیه له بیریاوه‌پی نه‌وه‌ی یه‌که‌م له‌م ئومه‌ته موباره‌که، که بریتیه له بیریاوه‌پی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پاک و پوخت و بی‌خه‌وش و دلتیابی و پارێزراوه، بریتیه له ریڤه‌یکی راست و دروست، له‌سه‌ر به‌رنامه‌و پرۆگرامی قورئان و سونه‌ت، وته‌کانی سه‌له‌فی ئومه‌ت و که‌ئه‌ پێشه‌وایانی ئه‌وانه‌ی که خاوه‌نی زانست و زانیاری بوون، ئه‌ویش بریتیه له‌و ریڤه‌یه‌ی که دلی که‌سه پێشینه‌کانی زیندوکردۆته‌وه له‌م ئومه‌ته مه‌رحومه که خوای په‌روه‌ردگار به‌زه‌یی پێدا هاتۆته‌وه؛ پێشینه‌ی ئێمه به‌ هۆی ئه‌م بیریاوه‌په‌ راسته‌وه بوون به‌ رابه‌ر و سه‌رگه‌وره و پێشه‌وا و سه‌رمه‌شق بۆ که‌سانی تر.

عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی صالح، کۆمه‌لی رزگار بوو، گزۆ و تیره‌و تایفه‌ی سه‌رخراو، ئه‌هلی فهرموده‌ واته‌ فهرموده‌ناسان، ئه‌هلی (أثر)، ئه‌هلی سونه‌ت و جه‌ماعه‌.

بریتیه له‌ بیریاوه‌پی چوار پێشه‌وا به‌رزه‌که، که خاوه‌نی مه‌زه‌به‌ن باوه‌پێکنراون له‌لایه‌ن زانیانه‌وه و خه‌لکیکی زۆر له‌ موسولمانان په‌په‌وه‌ی له‌ مه‌زه‌به‌کانیان ده‌که‌ن و شوپێیان که‌وتون که ئه‌مانه‌ن: ئه‌بو حه‌نیفه، شافیهی، مالیک، ئه‌حمه‌د ره‌حه‌مه‌تی خوایان لی‌ بی، بیریاوه‌پی سه‌رجه‌م شه‌رعزان و فه‌قیه‌ه‌کان و فهرموده‌ناسان و زانا خواناسه‌ کارکه‌ره‌ خۆپاریزه‌ له‌خوا ترسه‌کانه، ئه‌وانه‌ی که له‌سه‌ر به‌رنامه‌و رێوشوێنی ئه‌وان رۆیشتون هه‌تا ئه‌م پۆزگاره‌ی ئێمه، کاره‌که‌ش ماوه‌ته‌وه‌و به‌رده‌وامه‌ هه‌تا رۆژی دوا‌ی.

برای موسولمانی به‌رپۆز و شکۆمه‌ند ئه‌گه‌ر ئێمه ده‌مانه‌وی رزگارمان ببیت و سه‌رفرازی و سه‌رکه‌وتنه‌مان به‌ نسیب ببیت ئه‌وا پێویسته له‌سه‌رمان؛ عه‌قیده‌ بگێڕینه‌وه بۆ سه‌رچاوه‌ روون و پاک و خاوینه‌که‌ی که پێشه‌وا چاک و هه‌لبژێردراوه‌کان له‌وه‌وه هه‌لیان گۆزیوه له‌ پێشینه‌ چاکه‌کانمان، پێویسته

بىرواوه پى خۆمان لەو سەرچاوه وەرەگىرەن كە ئەوان بىرواوه پى خۆيانيان لى وەرگرت، ئەوان وازيان لەچى مەينا ئىمەش وازى لى بەيئەن، ئەوان لەچى بىدەنگ بوون ئىمەش با بىدەنگ بىن لى، ئەوئى ئەوان توانيان پىنى رازى بن ئىمەش دەتوانين پىنى رازى بىن، ئەوان بەچى شىوئە پەرسەتشان ئىجمادا ئىمەش بەو شىوئە ئىجمائى دەين، پىئوستە پابەند بىن بە قورئان و سەننەتى پىئەمبەرەو (صلی اللہ علیہ وسلم)، پىئوستە پابەند بىن بە يەكەدەنگى پىئىنى ئوممەت و پىئەوا گەورەكانى ، بەو قىياسە راست و دروستانەى دەربارەى ئەو كارانەى كە تازە دىنە كايەووە پەيدا دەبن، ھەرەوا لەبەر رۆشنائى ئەو بنچىنە و بنەمايانەى كە ئەوان دايان ناوہ .

پىئەواى باوہرداران عومەرى كورپى (خطاب) رەزائى خواى لى بى دەئەت: (بەپاستى مە زانيمو لە چى كاتىكدا خەك چاك دەبن يان لە چى كاتىكدا خراپ دەبن، ئەگەر فەقە لەلەين كەسى بچوكەو ھات واتە لەلەين بىدەچەكانەو ھات: گەورەكان گەورەكان پى نەدرا ئەوكاتە خراپ دەبن، ئەگەر فەقە لەلەي زانا گەورەكانەو ھات، بچوكەكان شوئەيان كەوتن و پەپرەويان لى كەرن: ئەو ھىدايەت وەردەگەرن ئەوكاتە چاك دەبن^(١) .

پىئەواى باوہرداران عەلى كورپى (ابى طالب) رەزائى خواى لى بى دەئەت: (سەير بکەن و بزائن ئەم زانستە لەكى وەردەگەرن: چونكە ئەمە دینە)^(٢) .

ھاوئەلى پاپەبەرز (عبد اللہ) كورپى مەسعود رەزائى خواى لى بى دەئەت: (بەردەوام خەك لەسەر خەير و چاكەن تا ئەوكاتەى كە زانست لە گەورەكان وەرەگەرن: بەلام ئەگەر لە بچوكەكان و خراپەكانى خۆيانيان وەرگرت ئەوا لەناو دەچن)^(٣) .

(١) - رواه ابن عبد البر في: جامع بيان العلم وفضله للإمام ص ٢٤٧ .

(٢) - رواه الخطيب في: الكفاية في علم الرواية ص ١٩٦ .

بزانه برای موسولمانی خۆشه‌ویست؛ خوای گه‌وره ئیمه‌ش و تۆش هیدایه‌ت بدات بۆ هه‌ق:

هه‌رکەسێ داوای ریتماپی و هیدایه‌ت بکات له‌ غه‌یری قورئان و سوننه و تیگه‌یشتنی سه‌له‌ی صالح بۆ قورئان و سوننه‌ت، یان کاریکی زیاده‌ی هه‌تا له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره به‌ شه‌ری داناوه، ئه‌وه بێ گومان نقوم بووه، له‌ گومرایی ئاشکرادا، دورکەوتۆته‌وه له‌ رێگای راست، شوێن رێگه‌یه‌ که‌وتروه که رێگه‌ی باوه‌پداران نه‌یه.

هه‌روه‌ها بزانه ئیمه هه‌ر هه‌موومان دانیاین که ده‌مرین له‌پێش ئه‌وه‌دا که سه‌رحه‌م سوننه‌ته‌کان جێبه‌جێ بکه‌ین به‌ جوانترین شیوه ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وێت جێبه‌جێیان بکه‌ین بێ راناگه‌ین و ته‌مه‌نمان به‌شی ئه‌وه ناکات؛ ده‌ی ئیتر بیدعه له‌ دیندا بۆچی بکه‌ین؟

ره‌حه‌مه‌تی خوا له‌ پێشه‌وا مالیک بێ که زۆر جار ئه‌م وته‌ جوانه‌ی ده‌وته‌وه:

وَعَزَّ امْرُؤُ الدِّينِ مَا كَانَتْ سُنَّةَ ... وَشَرَّ الْأُمُورِ الْمُخَذَّلَاتُ الْبِدَائِعُ^(۱).

واته: چاکترین کارێک که له‌ دین دا بکریته ئه‌وه‌یه که سوننه‌ته، خراپترین کاریکیش ئه‌و شتانه‌ن که له‌لایه‌ن بیدعه‌چه‌که‌نه‌وه‌ داھێنراون.

به‌ کۆده‌نگی زانایان گه‌وره‌ترینی که‌سێ که خوای به‌ هه‌ق په‌رستی و په‌یشه‌وای ئه‌و که‌سانه‌ بیته که خواپه‌رستن بریتیه له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)؛ هه‌ر په‌رستشێک پێچه‌وانه‌ی په‌رستشی ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ بیته له‌ شیوه‌و شوێن و کاتدا بریتیه له‌ بیدعه‌یه‌کی گومرایی و ره‌تکراوه، خاوه‌نی ئه‌و

(۱) - رواه ابن عبد البر فی: جامع بیان العلم وفضله للإمام ص ۲۴۸.

(۲) - أنظر: (الأعصام) للإمام الشاطبي.

بیدعه ته له خوای گه وره نزیك ناكاته وه، به لكو زیاتر دوری ده خاته وه، خوای گه وره ده فره مویت:

﴿ وَرَى كُلُّ أُنْجَانِيَّةٍ كُلُّ أُنْجَانِيَّةٍ إِلَى كَيْفِهَا الْيَوْمَ تُجْزَى مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ ﴿٢٨﴾ سورة الجن: ٢٨.

واته: له پاشان تۆمان خسته سر شه ریه تیک له باره ی ئایینه وه توش شوینی بکوه، شوین هه واو ئاره زووی ئه وانه مه که وه که نازانن.

وه خوای گه وره ده فره مویت:

﴿ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مِنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَا فِي الدُّنْيَا وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَكِنَّا الصَّالِحِينَ ﴾ ﴿١٣٠﴾ سورة البقرة: ١٣٠.

واته: کئ روو وهرده گیتی له ئایینی ئیبراهیم مه گه ره که سیک که خوی هه زه کرد بیت؟ سویند بی بیگومان ئیبراهیممان هه لبارد له دونیادا، بیگومان نه له بقی دواپی دا له چاکانه.

وه خوای گه وره ده فره مویت:

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ مِثْلًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴾ ﴿١٢٥﴾ سورة النساء: ١٢٥.

واته: کئ ئایینی چاکتره جوانتره (وه کئ دیندارتره) له که سیک که پووی خوی به کلا کرد بیت وه بق خوا، له هه مان کاندئا ئه که سه چاکه کار بیت و شوینی ئایینی ئیبراهیم که وتبی به پاستی و پاکی (که به و بیستی خوی له به تال لای داوه بق لای پاست)، خوا ئیبراهیمی هه لبارد به دۆست و خوشه و بیستی خوی.

ئه وه ی که هیچ گومانی تیدا نه؛ به ک ریگه یی موسولمانان وه هیز و غیره تیان و سه ره ریزی و شان شه که تیان و هه یبه تیان، به پاستی بریتیه له به کیون له بیروبا وه پدا، ئه ویش عه قیده ی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) که بریتیه له عه قیده یه کی روون و بی خه وش، ئه و عه قیده یه ی که نه وه یه که له پیشینی ئه م

نوممه‌ته موباره‌که باوه‌ریان پی‌ کردو په‌یره‌ویان لی‌ کرد، هر به‌و عه‌قیده‌یه
حوکمی دونیا‌یان کرد به‌ راستی و به‌ دادپه‌روه‌رانه؛ به‌ راستی له‌ ژیا‌نه‌دا بوونه
که‌سانی گه‌وره‌و رابه‌ر و سه‌رمه‌شق.

پوخته‌ی هسه‌ بریتیه له‌مه:

بزانه ئه‌ی خو‌شه‌ویست! به‌پاستی چاک و سه‌رکه‌وتو نابین له‌ دونیاو له
دوا‌پژدا، سه‌رکه‌وتن بق بانگه‌وازه‌که‌مان نیه، گه‌وره‌یی بق نه‌فسی خو‌مان و بق
کومه‌لگه‌که‌کانمان نیه؛ ته‌نها به‌وه نه‌بی‌ت که‌ ده‌ست بگرین به‌وه‌وه که‌ گرنگ‌ترین
که‌ عه‌قیده‌یه، ئه‌ویش به‌وه ده‌بی‌ت که‌ له‌ بانگه‌وازه‌که‌ماندا ده‌ست پی‌ بکه‌ین
ده‌سپیکه‌که‌مان بریتی بی‌ت له‌ عه‌قیده‌ی په‌کخواناسیی پاک و پوخت؛ جا سیاست و
رامباری خو‌مانی له‌سه‌ر بونیاد بنی‌ین هه‌روه‌ها یاساو ئه‌حکامه‌کانمان و ئاکار و
ره‌وشته‌ جوانه‌کانمان و هه‌لسوک‌ه‌وت و ئاداب و مامه‌له‌کردنه‌کانمانی له‌سه‌ر بونیاد
بنی‌ین.

ده‌ست پی‌ کردنمان له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌دا ده‌بی‌ له‌ ری‌گه‌ی قورئان و سوننه‌ته‌وه
بی‌ت، له‌به‌ر رو‌شنایی تی‌گه‌یشتنی سه‌له‌فی ئه‌م نوممه‌ته؛ ئه‌وه بریتیه له‌ ری‌گه‌ی
راست و پارێزراو، به‌رنامه‌یه‌کی نۆز به‌هێز؛ که‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار فه‌رمانی پی‌
کردوین به‌وه، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ
وَصَحَّتْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ﴿١٥٣﴾ سورة الأنعام: ١٥٣.

واته: (فه‌رمانی داوه‌ که‌) بی‌گومان ئه‌مه‌ ری‌گه‌ی پاستی منه‌ که‌ پاست و دوسته
که‌واته شو‌ینی بکه‌ون و، شو‌ینی پێچکه‌کانی تر مه‌که‌ون، چونکه‌ دوورتان
ده‌خه‌نه‌وه‌و لاتان ده‌ده‌ن له‌ری‌گه‌ی خوا، خوا ئه‌و شتانه‌ی به‌ئێوه‌ راسپاردووه‌ بق
ئه‌وه‌ی پارێزکار بن.

بیرویاوه‌پی پیشین تاقه ریگه‌یه بۆ چاک بوونی بارودق‌خی ئوممه‌ت.

داواکارین له‌ خوای به‌رز و بلند هه‌روه‌ک چۆن رینمایی کردوین بۆ به‌نامه‌و
 بیرویاوه‌پی سه‌له‌فی صالح؛ له‌وانمان بگێڕێ، داوای لێ ده‌که‌ین له‌گه‌ڵ نه‌واندا
 چه‌شرمان بکات له‌ژێر به‌یداخی گه‌وره‌ی دروستکراوان تکاکار و تکا لێ وه‌رگیراو
 موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم)، دله‌کانمان گومرا نه‌کات و له‌سه‌ر ریتی رلست
 لایان نه‌دات، له‌داوای نه‌وه‌ی که به‌ رحم و به‌زه‌یی خۆی هیدایه‌تی داوین و
 سه‌رکه‌وتو سه‌رفرازی کردوین، هه‌روه‌ها داکارین له‌ خوای گه‌وره‌ که بمان گێڕێ له
 به‌نده‌ یه‌کتا په‌رست و چاک و خواناس و زاناو کارکه‌راهی که له‌سه‌ر ریگه‌ی نه‌ون؛
 به‌پراستی خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر نه‌وه به‌ توانایه‌، بیسه‌ر وه‌لامده‌ره‌وه‌یه‌.

و صَلَّى اللهُ عَلَيَّ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

به‌ یارمه‌تی خوای گه‌وره‌ ته‌واو بوو.

ناصر ئیبراهیم سازانی

کوردستان/ سلێمانی

سالی ۱۴۳۴ کۆچی - ۲۰۱۵ زایینی.

بهره‌مه‌گانی ناصح سازانی

- ۱- فه‌زلی نوڤژ و کاریگه‌ری له‌سه‌ر ته‌زکیه‌ی نه‌فس.
 - ۲- خواپه‌رستی و کاریگه‌ری له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌ی ده‌روون.
 - ۳- په‌روه‌رده‌ی منداآن له‌ نیسلامدا: ۱ / ۲ . نویسنی: دکتور. (عبدالله ناصح علوان) وه‌رگنپان.
 - ۴- گه‌شتی قیامت.
 - ۵- دایه‌و باب‌ه‌ فیرم بکه‌ن چۆن نوڤژ بکه‌م.
 - ۶- هۆشیاریدان سه‌باره‌ت به‌ هه‌له‌ی هه‌ندێ له‌نوڤژخوینان وه‌رگنپان.
 - ۷- پوخته‌ی عقیده‌ی سه‌له‌فی صالح. نویسنی: (عبدالله بن عبد الحمید الاثري) وه‌رگنپان.
 - ۸- سوننه‌نی نه‌بو داودی سه‌جستانی: ۵/۱ وه‌رگنپان.
- به‌ پشتیوانی خوای په‌روه‌ردگار چاوه‌پوانی سونه‌نی(الترمذی)ی بن

ناوهرۆك

- پیشه‌کی وه‌رگنې ۶
- پیشه‌کی دانهر بۆ چاپی یه‌که‌م ۱۰
- پیتاسه‌ گرنگ و زه‌روریه‌کان ۱۵
- ناساندان و پیتاسه‌ی عه‌قیده ۱۵
- ناساندن و پیتاسه‌ی سه‌له‌ف ۱۸
- ناساندن و پیتاسه‌ی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه ۲۹
- تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی بیروباوه‌ری ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه ۳۹
- بۆچی بیروباوه‌ری پیتاسی چاکه‌کان له‌پیشتره‌ بۆ شوینکه‌وتن؟! ۳۹
- بنچینه‌کانی عه‌قیده‌ی سه‌له‌ف صالح ۴۶
- ئه‌هلی سوننه‌ و جه‌ماعه ۴۶
- بنچینه‌ی یه‌که‌م: پایه‌کانی باوه‌ره‌یتان(ئیمان) ۴۷
- پایه‌ی یه‌که‌م: باوه‌ره‌یتانه‌ به‌ خوای گه‌وره ۴۹
- پایه‌ی دووه‌م: باوه‌ره‌یتانه‌ به‌ مه‌لاشیکه‌کان ۷۳
- پایه‌ی سێهه‌م: باوه‌ره‌یتانه‌ به‌ کتێبه‌ ناسمانیه‌کان ۸۰
- پایه‌ی چواره‌م: باوه‌ره‌یتان به‌ پیتفه‌مه‌ران ۹۰
- موحه‌مه‌د پیتفه‌مه‌ری خواجه‌ هلی الله علیه وسلم ۹۵

- پایه‌ی پێنجهم: باوه‌په‌یتانه به روژی دوا‌ی ۱۰۲
- پایه‌ی شه‌شه‌م: باوه‌په‌یتان به قه‌زاو قه‌ده‌ر ۱۱۸
- بنچینه‌ی دووهم: ناویراوه‌کانی باوه‌په‌یتان له‌لای ئەه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه ۱۳۲
- بنچیه‌ی سێیه‌م: هه‌لوێستی ئەه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه ده‌ریاره‌ی بابته‌ی به کافر دانان ۱۴۸
- بنچینه‌ی چواره‌م: باوه‌په‌یتان به ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه که په‌یمان و به‌ئێندان و هه‌په‌شه‌و ترس و قوتاندن ۱۶۴
- بنچینه‌ی پێنجهم: دۆستایه‌تی و دوژمنایه‌تی(الْمُؤَالَاهُ وَالْمُعَادَاهُ) ۱۷۸
- بنچینه‌ی شه‌شه‌م ۱۹۱
- بنچینه‌کانی حه‌وته‌م: پرۆگرامی وه‌رگرتنی دین و به‌لگه هه‌یتانه‌وه له‌لای ئەه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌وه ۲۰۳
- بنچینه‌ی هه‌شته‌م: پێویستیه‌تی گوێڕایه‌لیکردنی کاربه‌ده‌ستانی موسوڵمانان له‌چاکه‌دا ۲۱۹
- بنچینه‌ی نۆیه‌م: عه‌قیده‌ی ئەه‌لی سوننه و جه‌ماعه ده‌ریاره‌ی هاوه‌لان و خه‌لافه‌ت و که‌سوکاری پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ۲۲۹
- بنچینه‌ی ده‌یه‌م: هه‌لوێستی ئەه‌لی سوننه و جه‌ماعه ده‌ریاره‌ی ئەه‌لی بیده‌و ئاره‌زوو له وه‌سه‌یات و ئامۆژگاریه‌کانی پێشه‌وا‌یانی سه‌له‌ف سه‌باره‌ت به هه‌شیا‌ریدان و ئاگادارکردنه‌وه له ئەه‌لی بیده‌و هه‌واو ئاره‌زوو ۲۶۱
- بنچینه‌ی یانزه‌یه‌م: به‌رنامه‌و پرۆگرامی ئەه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه سه‌باره‌ت به هه‌لسوکه‌وت و ره‌وشنی جوان ۲۷۰

- له‌په‌وشته جوانه‌کانی سه‌له‌فی صالح ۲۸۳
- به‌شیک له‌ ئامۆزگاریه‌کان و وته‌کانی پیشه‌وایانی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه له‌ شوینک‌وتن و
ریگری له‌ دامپتان ۲۹۵
- مه‌رجه‌کان و ریکه‌ر(چوابگ)ه‌کانی بانگه‌واژکردن بۆ عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ۳۱۲
- ریکخه‌ره‌کان و هۆکارا‌کانی بانگخوازان ۳۱۸
- په‌رتووکه‌ دانراوه‌کان ده‌ریاره‌ی بیرویاوه‌پی سه‌له‌فی صالح نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ۳۲۶
- میسکی بوا وته ۳۳۱
- به‌رهمه‌کانی ناصح سازانی ۳۳۷